

VICTOR VAIDA

CENTENARUL POLITEHNICII DIN TIMIȘOARA

ELECTRO 1968

O PROMOȚIE DE AUR A INDUSTRIALIZĂRII
ȘI ELECTRIFICĂRII ROMÂNIEI

Editura **POLITEHNICA**

Colecția "MONOGRAFII"

CENTENARUL POLITEHNICII DIN TIMIȘOARA

ELECTRO 1968

**O PROMOTIE DE AUR A INDUSTRIALIZĂRII
ȘI ELECTRIFICĂRII ROMÂNIEI**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VAIDA, VICTOR

Centenarul Politehnicii din Timișoara : electro 1968 : o promoție de aur a industrializării și electrificării României / Victor Vaida. –

Timișoara : Editura Politehnica, 2020

Conține bibliografie

ISBN 978-606-35-0379-5

Prof. dr. ing. VICTOR VAIDA

CENTENARUL POLITEHNICII DIN TIMIȘOARA

ELECTRO 1968

**O PROMOȚIE DE AUR A INDUSTRIALIZĂRII
ȘI ELECTRIFICĂRII ROMÂNIEI**

Colecția "MONOGRAFII"

EDITURA POLITEHNICA
TIMIȘOARA - 2020

Copyright © Editura Politehnica, 2020

Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă prin indiferent ce formă, fără acordul prealabil scris al Editurii Politehnica.

EDITURA POLITEHNICA

Bd. Vasile Pârvan nr. 2B
300223 Timișoara, România

Tel./Fax. 0256/404.677

E-mail: editura@upt.ro

Consilier editorial: Prof. dr. ing. Sabin IONEL

Redactor: Claudia MIHALI

Coordonator: Prof.dr.ing. Victor Vaida

Colaboratori (participanți) la capitolele cărții: Prof.dr.ing. Dumitru Toader (2.1), Prof.dr.ing. Adrian Pană (4), Ing. Sorin Paul Sperneac (3; 5; 6), Ing. Nicolae Victor Pop (3; 5; 6), Ing. Victor Păunescu (5)

Coperta 1: PROMOȚIA 1968 la „*Intâlnirea Omagială 10 Ani*”, Timișoara.

Coperta 2: Foto 1. Primul sediu al Școlii Politehnice din Timișoara, Foto 2. UPT ELECTRO (Facultatea de Electrotehnică și Energetică, Facultatea de Automatizări și Calculatoare, Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Foto 3. Primul sediu al Facultății de Electrotehnică din PiațaHorațiu.

Bun de imprimat: 29.07.2020

Coli de tipar: 30

C.Z.U. 37

ISBN 978-606-35-0364-1

Tipar executat la SC U.R.C. Xedos SRL Timișoara.

Prof. dr. ing. Victor VAIDA s-a născut în satul Cinciș, comuna Teliuc, județul Hunedoara, la data de 13 septembrie 1945. A urmat cursurile Facultății de Electrotehnică din Timișoara, Secția Electroenergetică, pe care le-a absolvit în anul 1968.

Activitate profesională. A început activitatea în anul 1968, ca inginer stagiar la Trustul Energomontaj București, Șantierul Termocentrala Mintia-Deva, unde a participat la montarea și punerea în funcțiune a primei etape a termocentralei Mintia, formată din patru grupuri de 210 MW, până la 1 ianuarie 1972. În perioada 1972-1974 a făcut o specializare la firma Siemens - Germania, pentru punerea în funcțiune a centralelor electrice și nucleare, fiind inginer de punere în funcțiune la Centrala Termoelectrică Emdem și Nucleară Biblis (2 grupuri, de 1200 și 1300 MW, cele mai mari din lume la acel moment) din R.F. Germania. Întors în țară a participat la montarea, punerea în funcțiune și exploatarea centralelor termoelectrice Rovinari (4 grupuri de 330 MW), Turceni (8 grupuri de 330 MW), și Mintia (6 grupuri de 210 MW), în perioada 1975-1989, în calitate de director general și director tehnic,

După 1989 a fost viceprimar la Primăria Județului Hunedoara, deputat în Parlamentul României, Camera Deputaților (1990-1992), vicepreședinte cu probleme de Producție, Transport și Distribuție la RENEL București (1991-1993), președinte-director general la RENEL București (1993-1995), director general (1995-2005) și director tehnic (2005-2008) la S.C. Electrocentrale Deva, prefect al județului Hunedoara (oct 2004-martie 2005). După 2008, a fost președinte la S.C. TMP București S.A. și președinte - director general la S.C. Power Plant Făgăraș.

Activitate didactică. A început activitatea didactică în anul 1997, în calitate de conferențiar universitar la Facultatea de Energetică, Universitatea din Oradea (1997-2001), apoi profesor universitar (2001-2015), predând cursul „Bazele energiei și conversia energiei“. Din anul 2007 este profesor universitar asociat la Facultatea de Inginerie Mecanică și Electrică, (Secția energetică), Universitatea din Petroșani, predând cursurile „Partea electrică a centralelor electrice” și „Piața de energie electrică“. În perioada 2005-2010 a fost profesor universitar asociat la Facultatea de Inginerie din Hunedoara, Universitatea Politehnică din Timișoara, masterat energetic, predând cursul „Probleme speciale ale consumatorilor de energie electrică“.

Activitate științifică și culturală. Activitatea științifică s-a materializat în 22 cărți și peste 200 de articole și conferințe în domeniul energetic, în țară și în străinătate. A fost coordonator, autor sau colaborator la peste 100 de proiecte de cercetare-dezvoltare, pe bază de contract / grant sau lucrări de cercetare / dezvoltare / modernizare în domeniul energetic și studii în domeniul energetic. Ca președinte al Comitetului Membru Român al Consiliului Mondial al Energiei și președinte RENEL, a fost organizator al Conferinței Naționale de Energie - Neptun (1994). Este organizator

al Conferinței Naționale de Energetică, Simpozionului de Siguranță în Funcționare a Sistemelor Energetice, Simpozionului de Informatică și Automatizări în Energetică, în perioada 1991-2020. Este consultant pentru firme din țară și din străinătate, pentru probleme din domeniul energetic: studii de soluție și fezabilitate pentru investiții de centrale termoelectrice pe cărbune, de mare putere, cu parametrii supracritici și ultrasupracritici; centrale cu ciclul combinat cu gaze naturale, cu performanță ridicată; centrale de cogenerare pe gaze; centrale pe resurse regenerabile etc. Este membru a colectivului de specialiști pentru realizarea Studiului „Energetica în Tranziție“ în cadrul EUREL - Bruxelles (Asociația Societăților Inginerilor Electrotehnicieni, Energeticieni și din Telecomunicații).

În cadrul activității culturale, ca președinte a Asociației „Cincișeni” (Cinciș - jud. Hunedoara) a fost organizator al Festivalurilor de Muzică Populară „Floare mândră de Cinciș“, Concursuri de colinzi etc..

Activitate managerială, internațională și socială. În cadrul activității manageriale a fost: președinte - director general sau vicepreședinte al RENEL; director general, sau director tehnic la centralele electrice Mintia, Rovinari, Turceni; șeful grupului parlamentar ecologist-social democrat din Camera Deputaților; membru al comisiilor economice și de mediu ale Camerara Deputaților; vicepreședinte al comitetului interparlamentar România-China; secretar al comitetului interparlamentar România-Germania; secretar al comitetului interparlamentar România-Argentina; membru al Comitetului de Direcție al UNIPEDE (Uniunea Internațională a Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică) - Paris; șeful delegației României la Comisia Europeană (Bruxelles), pentru negocierea „Cartei Europene a Energiei”; membru al Comisiei de Energetică a Academiei Române; președinte al Comitetului Membru Român al Consiliului Mondial al Energiei; președintele Consiliului de Conducere al Patronatului ELPEGA (Petrol, Gaze, Energie); vicepreședintele Patronatului CONPIROM (Industria); președintele ARIST (Asociația Română pentru Istoria Științei și Tehnicii) și membru fondator; președinte și prim-vicepreședinte al SIER (Societatea Inginerilor Energeticieni din România); membru al Comisiei „Eficiența XXI” - ONU, Geneva; membru al Asociației de Promovare a Calității; membru de onoare al Comitetului Facultății de Energetică București; membru al Comitetului Business „Area Generation” Eurelectric - Bruxelles; membru de Onoare a MEE - Societatea Inginerilor Electrotehnicieni și de Telecomunicații din Ungaria; membru AGIR; membru și membru onorific al Comitetului Membru Român al Consiliului Mondial al Energiei; membru al Adunării Generale a EUREL - Bruxelles (Asociația Societăților Inginerilor Electrotehnicieni, Energeticieni și din Telecomunicații) (2002-2018), membru al Comitetului Executiv (2008-2015), președinte executiv (2011-2013) vicepreședinte (2014-2015), președinte (2015-2016).

CUVÂNT ÎNAINTE

Prestigiul unei instituții de învățământ superior se câștigă în principal prin absolvenți oferii pieței forței de muncă. Dacă aceștia reușesc să se integreze eficient în mediul economic înseamnă că la absolvirea studiilor superioare au avut competențele necesare și școala s-a achitat de responsabilitățile avute. Marele avantaj al universităților constă în faptul că absolvenții lor se autoperfecționează, iar succesele acestora se răsfrâng pozitiv și asupra instituției de învățământ superior absolvite. Un absolvent mulțumit de pregătirea dobândită în timpul studiilor universitare va continua colaborarea, sub diverse forme, cu instituția pe care a absolvit-o. În politehnica timișoreană întâlnirile cadrelor didactice cu absolvenții a devenit o tradiție și aceste întâlniri au loc de regulă la 10, 20, 30, 35, 40, 45, 50 de ani de la absolvirea studiilor universitare. Au avut loc și întâlniri cu absolvenți la 55 ani și chiar 60 de ani de la absolvire. *Un exemplu pilduitor din acest punct de vedere este întâlnirea cadrelor didactice cu absolvenții școlii politehnice timișorene care a avut loc în anul 1967, la 40 de ani de la absolvirea promoției 1927/1928, deci cu un an înaintea absolvirii studiilor universitare a promoției 1968.*

Din promoția 1927/1928 au făcut parte doi absolvenți de marcă ai politehnicii timișorene, remarcați de profesorul universitar emerit Plaușius Andronescu, și anume Remus Bazilius Răduleț, respectiv Aurel Bărglăzan. Ambii au devenit membrii ai Academiei Române și au fost cadre didactice ale politehnicii timișorene. Ambii au fost admiși la studiile doctorale la *Școala Politehnică Federală din Zurich*, sub coordonarea științifică a profesorului Karl Kulhmann, fiind finanțați de Ministerul Lucrărilor Publice din România prin acordarea de burse pentru studii doctorale. Un rol important în obținerea bursei doctorale l-a avut profesorul universitar emerit Plaușius Andronescu. După finalizarea studiilor doctorale ambii s-au întors la politehnica timișoreană, unde Acad. Aurel Bărglăzan a creat Școala de mașini hidraulice, iar Acad. Remus Răduleț a perfecționat Școala de electrotehnică timișoreană și a implementat electrotehnica germană la politehnica din București, unde a activat din 1953 până la sfârșitul vieții, în anul 1984. Este demn de remarcat faptul că Academicianul Remus Bazilius Răduleț a făcut parte din conducerea Comisiei Electrotehnice Internaționale din anul 1962 până la sfârșitul vieții. Între anii 1964-1966 a fost Președintele Comisiei Electrotehnice Internaționale.

În seara zilei de 14 octombrie 1967, absolvenții Secțiilor de electromecanică și de mine ai promoției 1927/1928 se întrunesc la o masă comună, la Restaurantul Universității din București, iar în ziua de 15 octombrie are loc, la Institutul de Petrol, Gaze și Geologie din București, o întrunire festivă între orele 12 – 16, prezidată de către acad.prof.dr.doc. Victor Vâlcovici, fost rector al Școlii Politehnice din Timișoara, în timpul studiului seriei de absolvenți din anul de învățământ 1927/1928.

Ing. Adrian Stambuleanu face apelul. Ing. Ion Rădulescu prezintă următoarea repartitie pe facultăți și situația numerică a seriei de absolvenți: dintre cei 59 de absolvenți, dintre care mineri 42 și electromecanici 17, au decedat 10 mineri și 6 electromecanici, 23 absolvenți domiciliază în București, iar 20 în provincie. La aniversare au participat 23 de absolvenți. Dintre profesorii seriei de absolvenți erau în viață, la acea dată: Coloman Bakony, Marin Bănărescu, Constantin Câdea, Emil Lobonțiu, Alexandru Nicolau, Pompiliu Nicolau, Cornel Severineanu, Plauțius Andronescu, Constantin Teodorescu, Victor Vâlcovici și Victor Vlad. Au participat la festivitate: acad. Victor Vâlcovici, fost profesor de Mecanică; dr.ing. Constantin Câdea, fost profesor de Chimie; ing. Alexandru Nicolau, fost profesor de Mașini electrice; ing. Constantin Teodorescu, fost profesor de Rezistența materialelor, actualmente profesor consultant.

Pentru a evidenția rolul important pe care îl au întâlnirile cadrelor didactice ale școlii politehnice timișorene cu absolvenți redau în continuare **Cuvântarea rostită de academicianul Victor Vâlcovici** - fost numit rector al Școlii Politehnice din Timișoara în toamna anului 1921, la întâlnirea cu promoția din anul universitar 1927/1928.

Îmi face o deosebită plăcere să asist și să prezidez sărbătorirea Dumneavoastră de împlinire a 40 de ani de la absolvirea Școlii Politehnice din Timișoara. Îmi amintesc de asemenea, că seria Dumneavoastră era una dintre cele mai bune ale acelei școli politehnice. Reuniuni ca aceasta sunt prilej de amintiri nostalgice, mai cu seamă că și Dumeavoastră, nu mai vorbesc de mine -, vă găsiți în pragul amurgului vieții.

Îmi amintesc cu plăcere de anii petrecuți la Timișoara ca Rector al Școlii Politehnice, în a cărei organizare am pus toată pasiunea tinereții și a unei bune părți din viața mea. Era epoca de după primul război mondial, când se simțea în România Mare nevoia organizării industriei și a formării inginerilor de care avea nevoie. Îmi dădeam seama de necesitățile formării cadrelor tehnice, dar și de greutatea, fiindcă totul trebuia să fie făcut de la început.

Cred că, văzute în lumina trecutului și a prezentului, rezultatele pe care le-am obținut și pe care le-ați trăit și Dumeavoastră pot fi judecate pozitiv. În munca de organizare a școlii am avut norocul de a avea colaboratori distinși, dintre care unii profesori participă și la serbarea de astăzi și constituie totodată o mărturie a aceluia trecut.

Sunt mândru de Dumeavoastră. Pe mulți v-am urmărit în activitățile pe care le-ați avut în industria țării și în alte domenii de activitate. Astăzi, progresul științei și al tehnicii este atât de rapid, încât, ca să poți cunoaște și stăpâni noile descoperiri, trebuie să muncești intens și să păstrezi contactul permanent cu tot ce este nou – un lucru pe care m-am strădui o viață de om.

Am citit recent o carte de un autor francez, intitulată „Le moi et l'univers”. Gândind asupra ei, aș fi intitulat-o mai degrabă „Moi et l'Univers”, deoarece concepția despre lume aparține gânditorului, filosofului, nu tuturor „eu”-urilor.

În încheiere îmi exprim dorința ca, dacă este posibil, să se întocmească o broșură despre această serbare și vă urez tuturor sănătate și să ne întâlnim și la

aniversarea de 50 ani a Școlii Politehnice din Timișoara, care urmează să aibă loc în toamna anului 1970.

Publicarea acestei cărți de către promoția dumneavoastră este un răspuns la îndemnul fostului rector, Academician Victor Vilcovici, cu acazia întâlnire de 40 ani a promoției 1927/1928. Este demn de remarcat că promoția din 1968 a Facultății de Electrotehnică a contribuit din plin la percepția pozitivă de care se bucură electrotehnica timișoreană în țară și în exterior. Prin publicarea acestei cărți faceți cunoscut publicului larg rolul primordial jucat de școala de electrotehnică timișoreană în evoluția profesională a dumneavoastră și totodată se relevă aprecierea pe care o aveți față de această instituție de învățământ superior din Banat. Rezultatele profesionale remarcabile ale acestei promoții se adaugă fericit celor obținute de celelalte promoții ale electrotehnicii timișorene. Nu puțini membrii ai acestei promoții au deținut funcții de mare responsabilitate, și de care s-au achitat cu onestitate și totală implicare. Zece absolvenți ai acestei promoții, la absolvire, au fost reținuți în facultate pentru a se integra în corpul didactic al acesteia. Șapte din aceștia: Adrian Buta, Toma Dragomir, Vasile Dușa, Bucur Luștea, Corneliu Velicescu, Virgil Tiponuț și Ioan Naforniță au parcurs toate treptele erarhiei didactice devenind profesori universitari și prin aceasta contribuind din plin la dezvoltarea și afirmarea la nivel național și internațional a electrotehnicii timișorene. Cinci din cei șapte au devenit și conducători de doctorat (Toma Dragomir, Adrian Buta, Corneliu Velicescu, Tiponuț Virgil, și Ioan Naforniță). Merită tot respectul și aprecierea, colegii dumneavoastră, care s-au ocupat de conceperea, editarea și publicarea acestei lucrări. Rezultatele profesionale remarcabile ale promoției dumneavoastră arată totodată, că la 100 de ani de la înființarea politehnicii timișorene putem aprecia, cu certitudine, că întemeterii acestei instituții de învățământ superior au luat cele mai bune decizii pentru ca această instituție să devină un reper important în învățământul universitar din România.

Timișoara, 9 Martie 2020

Prof. dr. ing. Dumitru TOADER

*Omagiu adus profesorilor și absolvenților din timpul
CENTENARULUI POLITEHNICII DIN TIMIȘOARA*

PREFAȚA

Această carte doresc să fie un OMAGIU adus tuturor profesorilor și absolvenților Politehnicii Timișoara și ai Facultății de Electrotehnică și Energetică Timișoara, din timpul centenarului (1920 – 2020), cel mai important eveniment al acestei instituții de învățământ de la înființare până în prezent.

Centenarul Politehnicii din Timișoara se sărbătorește la doi ani după *Centenarul Marii Uniri*, cel mai important eveniment istoric al poporului român.

În anul *Centenarului Marii Uniri*, 2018, s-a editat sub egida Academiei Române cartea „*Centenarul energiei românești*”, la Editura AGIR București, autor prof.dr.ing. Victor Vaida. Apoi în anul 2019 s-a editat cartea „*Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale*”, la Editura AGIR, care cuprinde lucrările prezentate la 11 conferințe, simpozioane sau mese rotunde, ținute în țară: București, Timișoara, Oradea, Craiova, Cluj, Iași, Alba Iulia, Deva, Sinaia și Vălenii de Munte și la Chișinău în anul 2018, organizate de prof.dr.ing. Victor Vaida în numele Societății Inginerilor Energeticieni din România – SIER, al cărui președinte este de aproape trei decenii.

Aceste cărți reprezintă un OMAGIU adus în anul CENTENARULUI MARI UNIRI (2018), tuturor românilor care au luptat pentru drepturile naționale și sociale și unitatea poporului român, dar și un OMAGIU adus generațiilor de energeticieni care au realizat Electricizarea României și Sistemul Energetic Național.

După realizarea MARI UNIRI au fost create condițiile înființării Scolii Politehnice din Timișoara, al cărei CENTENAR îl vom sărbători cu demnitate în acest an, cu dragoste de țară și de neam.

În anul „*Centenarului Politehnicii din Timișoara*” doresc să fie editată și lansată cartea „*Centenarul Politehnicii din Timișoara. ELECTRO 1968. O promoție de aur a industrializării și electrificării României*”, autor prof.dr.ing. Victor Vaida, absolvent al Facultății de Electrotehnică, promoția 1968, care să reprezinte un OMAGIU adus tuturor profesorilor și absolvenților POLITEHNICII din Timișoara și ai Facultății de Electrotehnică și Energetică.

În anul 1972, ministrul educației de atunci Mircea Malița a spus că „*cea mai bună politehnică a țării se găsește la Timișoara*” [Mircea Malița, Aurel Cenușiu, Editura Dacia, Cluj, 1972].

Academicianul Remus Răduleț arăta: „Să nu uităm că adevărata oglindă a unei școli e calitatea absolvenților. Mulți ani, dintre toți inginerii *made in România* numai absolvenții acestei Politehnici au fost recunoscuți ca atare în străinătate. Cred că, în bună parte, renumele de *cea mai bună politehnică a țării*, s-a datorat recunoașterii de afară” [Sabin Ionel. Profesorii. Editura Politehnica, Timișoara, 2002, p.14].

Prof.dr.ing. Dumitru Toader fost decan al Facultății de Electrotehnică, în cuvântul înainte al aceste cărți arată: „Rezultatele profesionale remarcabile ale promoției dumneavoastră arată totodată, că la 100 de ani de la înființarea politehnicii timișorene putem aprecia, cu certitudine, că întemeterii acestei instituții de învățământ superior au luat cele mai bune decizii pentru ca această instituție să devină un reper important în învățământul universitar din România”.

Întrădeavăr, absolvenții din promoția ELECTRO 68, au avut rezultate remarcabile în timpul activității lor, unii ocupând chiar funcții importante de conducere, în diferite domenii de activitate, astfel:

- În învățământul superior: profesori universitari: Buta Adrian, Toma Dragomir, Dușa Vasile, Naforniță Ioan, Velicescu Cornel, Tiponuț Virgil, Luștrea Bucur, Chiriac Adrian, Vaida Victor, Sîrbu Mircea Alexandru, Petrica Iulius; Dandea Zeno – conferențiar; Luzan Francisc Emil șef de lucrări;

- În cercetare - proiectare: Sîrbu Mircea Alexandru, Avram Cornel, Cătălina Ioan, Gugea Ioan, Pop Nicolae Victor, Soare Mihai, Brânzan Lucian, Ionescu Vladimir, Simcion Marian, Triponescu Ioan, Biță Gheorghe, Cergan Petru, Corpadea Mircea, Dragomir - Decsov Alexandrina, GÖRGÉNYI Ágota Matild, Gligor Horia, Ilinescu Mihai, Kovacs Aurora, Luță Florin, Sperneac Sorin Paul, Stern Toma, Aldan Victor Valentin Corneliu, Dan Cigmaian ș.a.;

- În energetică: Vaida Victor, Iancu Adrian Dorinel, Malița Mircea, Novac Ștefan, Calafeteanu Marin, Josan Florian, Păunescu Eugen, Radu Mihai, Simion Constantin, Anna Petru, Babici Ghizela, Baldovin (Schmoll) Alexandrina, Burja Nicolae, Canciu Liviu Dan, Cioară Mircea, Cosma Mircea, Cristea Dorin, Rencz Anton, Schmoll Eugen Ioan, Țeculescu Dan, Dăncilă Marius ș.a.;

- În industrie: Bocșa Mircea, Bolcu Liciniu Marcel, Cocan Ioniche, Răducănescu Anghel, Vintilă Ioan, Văleanu Petrișor, Cernăianu Gheorghe Marian Sorin, Cioroianu Marin, Gabor Gheorghe, Golban Ionel, Lascu Ion, Luca Sabin, Roman Dan, Szilagyî Alexandru, Strebelt Francisc, Tisan Mircea Constantin, Virág György Lajos, Balmez Ioan, Faur Mircea, Frențiu Mircea, Ivanciu Gheorghe, Keseeg Francisc, Sporea Dan, Babeș Ovidiu, Iova Ioan, Magda Ilie, Mirel Stela, Micuț Gheorghe, Mișu Marin Zenobiu, Oprean-Sperneac Zoița, Szentgyorgyi Alexandru, Schiopu Ovidiu; Anghel Ioan, Bălan (Cioca) Mihaela, Câmpan Vasile, Giogea Horea, Hajos Ladislau, Iordache Adrian, Păunescu Victor, Roșu Adrian, Szitar Emil, Tătaru Gheorghe, Vijoli Radu, Zahorak Alexandru ș.a.;

- Agricultură: Hoticu Alexandru-Vasile, ș.a.;

- În administrație centrală și locală: Virág György Lajos, Mustafa Victor, Hoticu Alexandru Vasile, Vaida Victor, Anghel Ioan, Cosma Mircea, Popa Laurențiu, ș.a.;

- În învățământul liceal: Cociuba Petru, Ene (Alexandrescu) Bălașa Ioana, Eibenschutz Robert, Oprean-Sperneac Zoița ș.a.

Peste 80 % dintre absolvenții ELECTRO 68, au desfășurat timp de mai multe decenii (în ultima parte a perioadei de după al doilea război mondial și prima parte de după anul 1990), activități în industrie și energetică, reprezentând „**O promoție de aur a industrializării și electrificării României**”.

Industrializarea și electrificarea României în timpul „*Centenarului Marii Uniri*” (1918 – 2018) și „*Centenarului Politenicii din Timișoara*” (1920-2020), au avut 3 perioade de realizare:

- a) *Perioada dintre cele două războaie mondiale;*
- b) *Perioada de la al doilea război mondial până în anul 1989;*
- c) *Perioada de după anul 1990.*

Perioada dintre cele două războaie mondiale, este caracterizată printr-o evoluție în condiții de economie liberală, fără ca statul să aibă o participare majoră la investițiile industriale și energetice.

S-a realizat un număr mare de unități industriale private.

S-a continuat construcția de termocentrale și hidrocentrale și extinderea de rețele electrice de transport și distribuție a energiei electrice pentru electrificare. S-au format sistemele energetice locale și zonale care s-au interconectat pentru creșterea continuității în alimentarea cu energie electrică a consumatorilor.

S-au înființat primele societăți de electricitate, institute de proiectare, organizații de construcții-montaj și fabrici pentru echipamente energetice românești.

În același timp s-a înființat și dezvoltat învățământul politehnic electrotehnic - energetic, la Iași, București și Timișoara.

Perioada de la al doilea război mondial până în anul 1989 este caracterizată de dezvoltarea *intensă a industriei și electrificării*.

Perioada 1947 - 1989, poate fi împărțită în trei părți, fiecare parte cu caracteristici bine determinate:

1. Perioada 1947 - 1960, este considerată ca o etapă de *început a industrializării și electrificării organizată a țării*.

2. Perioada 1961 - 1979, este considerată *perioada de industrializare a României și de dezvoltare intensă a energiei*, pentru susținerea creșterii continuă a consumului de energie electrică și termică.

3. Perioada 1980 - 1989, este caracterizată de *continuarea industrializării și a electrificării țării*.

În perioada 1947-1989, s-a construit un număr mare de combinate și unități industriale din domeniile: siderurgie – metalurgie, chimie, construcții de mașini, electrotehnică, automatizări, tehnică de calcul etc. S-a construit și pus în funcțiune un număr mare de centrale termoelectrice și de termoficare, centrale hidroelectrice, stații și rețele electrice. S-a format și dezvoltat Sistemului Energetic Național (S.E.N), care s-a interconectat cu sistemele energetice ale țărilor vecine și cu Sistemul Energetic Interconectat (SEI) al țărilor socialiste din estul și centrul Europei și s-a introdus sistemul centralizat de termoficare. Producerea energiei electrice s-a realizat în principal pe baza resurselor energetice interne: gazele naturale, petrolul, cărbunele și energia apei.

Pentru realizarea electrificării s-a organizat: o industrie proprie de construcții de mașini și electrotehnică; societăți specializate pentru execuția obiectivelor energetice; institute specializate de proiectare - cercetare.

S-au format școli românești, unde au fost pregătiți specialiști și lucrători pentru proiectare - cercetare, construcții - montaj, punere în funcțiune și exploatarea

instalațiilor industriale și energetice.

Perioada de după 1990, este caracterizată de tranziția economiei și energeticii românești, de la economie planificată centralizată la economia de piață. Are loc reorganizarea și restructurarea industriei și a Sistemului Energetic Național (SEN), cu rezultate nesatisfăcătoare.

Producția de energie electrică s-a bazat în continuare peste 80% pe resursele energetice proprii: cărbune, gaze naturale, petrolul, energia hidro, energia nucleară și resurse regenerabile de energie. O perioadă Sistemul Energetic Național (SEN) a funcționat separat de Sistemul Energetic Interconectat (SEI), apoi a funcționat interconectat cu sistemele energetice ale unor țări vecine, în perspectiva interconectării cu Sistemul Energetic European coordonat de UCTE, apoi de ENTSO-E.

Dacă analizăm evoluția economiei și a energeticii românești, această perioadă a electrificării (1990 - 2020), se poate împărți în două subperioade:

- a) Subperioada (1990 - 2000), de tranziție spre economia de piață;
- b) Subperioada (2000 - 2020), cu economie de piață. În această subperioadă s-a creat, dezvoltat și funcționează Piața de energie electrică națională și Piața unică europeană.

Întâlnirile periodice ale absolvenților Facultății de Electrotehnică reprezintă momente de mare bucurie și fericire, pentru profesori și absolvenți.

Promoția ELECTRO 1968 a organizat întâlniri comune a celor trei secții: electromecanică, electroenergetică și calculatoare, în anii: 1978, 2018 și 2019; secțiile electromecanică și calculatoare, întâlniri comune în anii: 1988, 1998, 2003, 2008, 2013, 2014, 2015, 2016 și 2017; secția electroenergetică în anii: 1988, 1993, 1998, 2003, 2008, 2010, 2013, 2015, 2016 și 2017.

Cartea „*Centenarul Politehnicii din Timișoara. ELECTRO 1968. O promoție de aur a industrializării și electrificării României*” are 6 capitole:

Cap. 1. Centenarul Politehnicii Timișoara (1920-2020). În acest capitol se prezintă o scurtă istorie a politehnicii timișorene din timpul centenarului (1920-2020).

La începutul secolului al XX-lea, Banatul istoric îndeplinea condițiile necesare de înființare a unei Școli Superioare pentru a stimula dezvoltarea economică și socială. Cu toate acestea, doar după instaurarea în anul 1919 a administrației românești în Banat, ideea înființării Școlii Politehnice la Timișoara a intelectualității și a factorilor de decizie bănațeni a fost realizabilă.

În toamna anului 1919 s-a înființat „*Asociația Culturală din Banat*” având ca președinte pe episcopul **Miron Cristea** și vicepreședinți pe prof. **Traian Lalescu** și **Cornel Cornean** [3]. Obiectivul prioritar al Asociației, care grupa cele mai importante personalități din Banat, era înființarea unei *Școli Politehnice* la Timișoara. Decretul-Lege semnat la 11 noiembrie 1920, de regele Ferdinand I dispune: „Se aprobă înființarea pe ziua de 15 noiembrie 1920 a unei *Școli Politehnice în Timișoara*”. Primul rector al Școlii Politehnice din Timișoara a fost prof. **Traian Lalescu**, urmat după un an de profesorul **Victor Vâlcovici** și mai târziu de profesorul **Plauțiu Andronescu**. Școla Politehnică din Timișoara avea de la început două secții: electromecanică și mine-metalurgie [3].

Politehnica din Timișoara, în cei 100 de ani de activitate (1920-2020), și-a câștigat un bun renume grație valorii corpului profesoral și al absolvenților săi, care împreună au generat și întreținut o atmosferă academică deosebită.

În anul 2020, se sărbătorește **Centenarul Universității Politehnica Timișoara**, cel mai mare eveniment al acestei instituții de la înființare până în prezent, la doi ani după sărbătorirea **Centenarului Marii Uniri**, cel mai mare eveniment istoric al poporului român.

Universitatea Politehnica Timișoara este una din cele mai mari universități tehnice din România.

În timpul **Centenarului Politehnica Timișoara**, aceasta a fost condusă 23 de rectori.

De asemenea din rândul profesorilor **Politehnicii Timișoara**, au fost aleși 15 membri ai Academiei Române.

Cap. 2. Centenarul Facultății de Electrotehnică din cadrul Universității Politehnica Timișoara.

În acest capitol se prezintă o scurtă istorie a Facultății de Electrotehnică și Energetică din cadrul Universității Politehnica Timișoara de către prof.dr.ing. Dumitru Toader, fost decan al acestei facultăți.

„Începuturile învățământului superior electrotehnic în Timișoara se confundă cu începuturile școlii politehnice – Timișoara. Data de 15 noiembrie 1920 reprezintă ziua în care își începe activitatea prima instituție de învățământ superior din Banat, Școala Politehnică din Timișoara. Școala Politehnică din Timișoara a început pregătirea inginerilor în două secții de specialitate: Electromecanică (Mecanică și Electricitate), respectiv Mine și Metalurgie.

În cei 100 de ani de existență a învățământului electrotehnic la Timișoara, facultatea de Electrotehnică a fost absolvită de peste 14.000 de studenți, mulți dintre aceștia devenind nume de referință în domeniu, contribuind la dezvoltarea industriei electrotehnice, a electroenergeticii, a tehnicii de calcul și electronicii din România, și nu numai.

Este demn de remarcat faptul că de-a lungul existenței sale, patru cadre didactice au devenit membrii ai Academiei Române. Primul cadru didactic din Facultatea de Electrotehnică care a devenit conducător de doctorat și membru al Academiei Române a fost Corneliu Mikloși, care a fost absolvent al politehnicii din Budapesta, iar primul absolvent al politehnicii timișorene care a devenit membru al Academiei Române a fost Remus Răduleț. Profesorul Toma Dordea i-a urmat academicianului Remus Răduleț ca membru în Academia Română, iar acestuia ia urmat profesorul Ion Boldea. O caracteristică comună a academicienilor Remus Răduleț, Toma Dordea și Ion Boldea este aceea că toți au fost și titulari ai disciplinei de Mașini electrice.

Valorosul corp profesoral al facultății a fost acela care a ținut mereu aprinsă facla care a luminat calea acestor zeci de generații de studenți, a proiectat, construit și dezvoltat în timp acest prețios lăcaș de învățământ și de cultură. Modul de implicare a

marilor personalități în viață și destinul facultății, merită să fie cunoscut de contemporani și de generațiile ce vor veni”.

În partea a doua a capitolului nr.2 se prezintă majoritatea profesorilor universitari care au activat la Facultatea de Electrotehnică și Energetică în timpul **Centenarului Facultății de Electrotehnică (1920-2020)**.

„Profesorii care au profilat domeniul electric încă de la înființarea Politehnicii din Timișoara merită să fie amintiți întrucât activitatea lor, din multiple puncte de vedere, poate fi utilă tinerilor care se formează, element esențial în pregătirea viitorului”.

Aducem un meritat OMAGIU profesorilor noștri, în anul Centenarului „Politehnicii” din Timișoara și a Facultății de Electrotehnică și Energetică.

Cap. 3. Promoția 1968 a Facultății de Electrotehnică.

În acest capitol se prezintă datele biografice ale absolvenților Promoția '68 ai Facultății de Electrotehnică.

În promoția 1968 a Facultății de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara au fost 195 de absolvenți, astfel: 117 la Secția Electromecanică, 33 la Secția Calculatoare și 45 la Secția Electroenergetică.

Sunt prezentate datele biografice a 138 absolvenți, deoarece pentru ceilalți 57 nu s-au putut obține datele biografice, întrucât despre 36 nu există informații, mulți fiind plecați în străinătate, iar 28 fiind decedați, doar pentru o parte dintre ei s-au putut obține datele biografice de la familii sau cunoștințe. Acestea sunt informațiile de care se dispune în mai 2020.

Absolvenții din promoția ELECTRO '68, au avut rezultate remarcabile în timpul activității lor, în diferite domenii de activitate: învățământul superior, cercetare-proiectare, industrie, energetică, agricultură, administrație centrală și locală, unii ocupând chiar funcții importante de conducere.

Promoția ELECTRO '68 este una dintre generațiile de aur ale industrializării și electrificării României.

În partea doua a capitolului 3 se prezintă și câteva amintiri și confesiuni a unor absolvenții din promoția ELECTRO '68.

Cap. 4. In memoriam.

În acest capitol se prezintă „in memoriam” pentru: Buta Adrian, Luștea Bucur, Dușa Vasile, Velicescu Cornel foști profesori universitari la Facultatea de Electrotehnică și Schmoll Eugen fost șef de secție la Termocentrala Constanța, absolvenți din promoția ELECTRO '68.

Cap. 5. Întâlniri colegiale.

În acest capitol se prezintă momente de la cursurile festive și mesele colegiale care au avut loc cu ocazia întâlnirilor colegiale în perioada 1968-2019.

Au avut loc întâlniri comune a celor trei secții: electromecanică, electroenergetică și calculatoare, în anii: 1978, 2018 și 2019; secțiile electromecanică

și calculatoare, întâlniri comune în anii: 1988, 1998, 2003, 2008, 2013, 2014, 2015, 2016 și 2017; secția electroenergetică în anii: 1988, 1993, 1998, 2003, 2008, 2010, 2013, 2015, 2016 și 2017.

Cap. 6. Amintiri fotografice.

În acest capitol se prezintă fotografiile din timpul studenției și vieții absolvenților din promoția ELECTRO '68.

Aduc sincere mulțumiri:

- Domnului prof.dr.ing. Dumitru Toader, pentru cuvântul înainte scris pentru această carte și pentru materialul privind istoria Facultății de Electrotehnică din cadrul Universității Politehnica Timișoara;

- Colegilor Sorin Paul Sperneac și Nicolae Victor Pop, pentru efortul depus la colectarea, corectarea și transmiterea CV-urilor colegilor noștri de la secțiile electromecanică și calculatoare;

- Colegilor noștri care au pus la dispoziție fotografiile din timpul studenției și a vieții lor;

- Colegilor noștri care au avut bunăvoința să trimită CV-rile pentru a fi prinse în această carte;

- Domnului prof.dr.ing. Nicolae Muntean director al Editurii „Politehnica” care a sprijinit apariția acestei cărți la această editură;

- Doamnei editor Claudia Mihali de la Editura „Politehnica” pentru sprijinul acordat la editarea cărții;

- Doamnei director Carmen Uibar, Editura U.R.C. XEDOS SRL, pentru sprijinul acordat la apariția acestei cărți;

- Colegilor noștri care au apreciat efortul de realizare a cărții și și-au exprimat dorința de obținere a cărții;

Sincere mulțumiri colegilor: Frențiuu Mircea și Gligor Horia care au sprijinit financiar apariția acestei cărți.

Prof.dr.ing. Victor Vaida

1.

CENTENARUL UNIVERSITĂȚII POLITEHNICA TIMIȘOARA (1920 - 2020)

1.1. INTRODUCERE

Universitatea Politehnica Timișoara este una din cele mai mari universități tehnice din România. Programele de studiu sunt organizate după sistemul Bologna, cu trei cicluri: Licență, Masterat și Doctorat. Universitatea Politehnica Timișoara cuprinde 10 facultăți, cu circa 700 cadre didactice și circa 15000 de studenți [10].

De la înființare până în prezent Universitatea Politehnica Timișoara a purtat următoarele denumiri [10]:

- Școala Politehnică din Timișoara (1920 - 1948),
- Institutul Politehnic Timișoara (1948 - 1970),
- Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara (1970 - 1991),
- Universitatea Tehnică din Timișoara (1991 – 1995),
- Universitatea „Politehnica” din Timișoara (1995 – 2013),
- Universitatea Politehnica Timișoara (2013 - prezent).

În cadrul Universității Politehnica Timișoara funcționează următoarele 10 facultăți [10]:

- Facultatea de Arhitectură,
- Facultatea de Automatică și Calculatoare,
- Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului,
- Facultatea de Construcții,
- Facultatea de Electronică Telecomunicații și Tehnologii Informaționale,
- Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică,
- Facultatea de Management în Producție și Transporturi,
- Facultatea de Mecanică,
- Facultatea de Inginerie din Hunedoara,
- Facultatea de Științe ale Comunicării.

Menționăm faptul că Universitatea Politehnica Timișoara – este universitate de categoria A. De asemenea programele de studii din domeniul inginerie energetică și inginerie electrică sunt tot de categoria A.

Universității Politehnica Timișoara i s-a acordat în anul 2015, de către Agenția Română de Asigurare a Calității în Invățământul Superior, calificativul “Grad de încredere ridicat”.

Rectori ai Universității Politehnica Timișoara în timpul **Centenarului** (1920-2020), au fost următorii [http://www.upt.ro/Informatii_UPT_846_ro.html]:

- Traian Lalescu (1920-1921),
- Stan Vidrighin (iulie 1921-octombrie 1921),
- Victor Vârgolici (1921-1930),
- Victor Blasian (1930-1933),
- Constantin Teodorescu (1934-1939),
- Corneliu Severineanu (1939-1940),
- Ilie Popescu (iun. 1940-nov. 1940),
- Victor Lațiu (1940-1941),
- Plauțius Andronescu (1941-1944),
- Marin Bănarescu (1944-1946),
- Constantin Căndea (1946-1947),
- Ilie Murgulescu (1947-1949),
- Nicolae Maior (1949-1950),
- Ioan Beligăr (1950-1956),
- Coriolan Drăgulescu (1956),
- Alexandru Rogoian (1956-1957),
- Marin Rădoi (1957-1962),
- Gheorghe Silaș (1962),
- Constantin Avram (1963-1971),
- Ioan Anton (1971-1981 și nov.1989),
- Coleta De Sabata (1981-1989),
- Radu Vlădea (1990-1992),
- Alexandru Nichici (1992-1996),
- Ioan Cartiș (1996-2004),
- Nicolae Robu (2004-2012),
- Viorel-Aurel Șerban (2012-2020),
- Florin Drăgan (2020-).

Membrii Academiei Române care au activat în calitate de cadre didactice ale Universității Politehnica Timișoara, sunt următorii:

- Prof. emerit dr. **Victor Vâlcovici** (1885-1970): membru corespondent al Academiei din 28 mai 1936, membru titular al Academiei din 23 martie 1965.
- Prof. dr. **Eugen Macovschi** (1906-1985): membru corespondent al Academiei din iunie 1948, membru titular al Academiei din august 1948.
- Prof. emerit dr. ing. **Dan Mateescu** (1911 - 2008): membru titular al Academiei din 1974.
- Prof. emerit dr. **Caius Iacob** (1912-1992): membru corespondent al Academiei din 1948, membru titular al Academiei din 1963.

- Prof. emerit dr. **Ilie G. Murgulescu** (1902-1991): membru corespondent al Academiei din 1948, membru titular al Academiei din 1952, Președinte al Academiei (1963-1966).
- Prof. dr. **Coriolan Drăgulescu** (1907-1977): membru corespondent al Academiei din 1955, membru titular al Academiei din 21 martie 1963.
- Prof. emerit **Constantin Dinculescu** (1898-1990): membru corespondent al Academiei din 23 martie 1952, membru titular al Academiei din 1990.
- Prof. dr. ing. **Corneliu Micloși** (1887-1963): membru titular al Academiei din 2 iulie 1955.
- Prof. dr. ing. **Ștefan Nădășan** (1901-1967): membru corespondent al Academiei din 1955, membru titular al Academiei din 21 martie 1963, vicepreședinte al Academiei (1963-1966).
- Prof. dr. ing. **Remus Răduleț** (1904-1984): membru corespondent al Academiei din 1955, membru titular al Academiei din 21 martie 1963, vicepreședinte al Academiei (1996-1974).
- Prof. dr. ing. **Aurel Bărglăzan** (1905-1960): membru corespondent al Academiei din 1955.
- Prof. dr. ing. expert **Toma Dordea**: membru corespondent al Academiei din 1991, iar din 1993 devine academician în cadrul Academiei Române și Președinte al Academiei Române, Filiala Timișoara.
În prezent, membrii Academiei Române din cadrul Universității Politehnica Timișoara sunt:
- Prof. dr. ing. **Dan Dubină**: membru corespondent al Academiei Române din 2010.
- Prof. dr. ing. **Ion Boldea**: membru corespondent al Academiei Române din 2011 și membru titular din 2016.
- Prof. dr. **Vasile Marinca**: membru corespondent al Academiei Române din 2015.
[https://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_Politehnica_Timi%C8%99oara].

1.2. SCURT ISTORIC

La începutul secolului al XX-lea, Banatul istoric îndeplinea condițiile necesare de înființare a unei Școli Superioare pentru a stimula dezvoltarea economică și socială. În acest scop ca urmare a propunerii din ședința Consiliului Municipal din 26 noiembrie 1906, în 1906 primarul orașului timișoara Carol Tebisz, înaintează Ministerului Instrucțiunii Publice din Budapesta un memoriu privind necesitatea școlii politehnice [10, p.8-9]. Însă răspunsul care revine doar în 1911, este nefavorabil, iar Parlamentul maghiar respinge propunerea făcută.

„După instaurarea în anul 1919 a administrației românești în Banat, ideea înființării Școlii Politehnice la Timișoara a devenit o preocupare de seamă a intelectualității și a factorilor de decizie bănățeni. În toamna anului 1919 s-a înființat „Asociația Culturală din Banat” având ca președinte pe episcopul **Miron Cristea** și vicepreședinți pe prof. **Traian Lalescu** și **Cornel Cornean**.

Obiectivul prioritar al Asociației, care grupa cele mai importante personalități din Banat, era înființarea unei *Școli Politehnice* la Timișoara. Decretul-Lege semnat la 11

noiembrie 1920, de regele Ferdinand I dispune: „Se aprobă înființarea pe ziua de 15 noiembrie 1920 a unei *Școli Politehnice în Timișoara*”. Primul rector al Școlii Politehnice din Timișoara a fost prof. **Traian Lalescu**, urmat după un an de profesorul **Victor Vâlcovici** și mai târziu de profesorul **Plauțiu Andronescu**. Școla Politehnică din Timișoara avea de la început două secții: electromecanică și mine-metalurgie”. [3, p.47-48].

Fig.1. Regele Ferdinand [25]

Fig. 2. Patriarhul Miron Cristea [26]

Fig. 3. Traian Lalescu

Primul rector, prof. Traian Lalescu, la deschiderea solemnă a cursurilor în cel de-al doilea an de existență spunea: *„În orice caz, temelia este acum pusă, Școala politehnică modernă este adevărata facultate de științe a timpurilor de azi, și prin întemeierea sa, orașul Timișoara este ridicat la rangul de Civitas Academica. Pe întinderea pământului românesc, o nouă generație de oameni se va strădui, astfel, ca să aducă o contribuție originală de creațiune la activitatea științifică universală”*.

Camil Petrescu scria în cotidianul „Tara” nr.11 din 2 dec.1920: „Vestea că în sfârșit Timișoara va fi înzestrată cu mult dorita Politehnică, merită să dea un caracter de oraș universitar acestei capitale a Banatului, a fost primită cu profundă mulțumire de toate straturile societății noastre. Este de netăgăduit că această școală, prin înaltul ei nivel cultural, va contribui foarte mult ca să facă din Timișoara centrul intelectual pe care îl dorim cu toții”.

„Întreaga perioadă de început se caracterizează printr-o...dezvoltare datorită unor oameni de suflet, iubitori de țară și cu o pregătire profesională de excepție, dobândită în școli superioare de prestigiu din diverse țări europene” [3, p.83].

*„Printre ctitorii politehnicii: **Victor Vlad** (arhitect), **Marin Bănărescu** (mașini termice), **Pompiliu Nicolau** (hidraulică și centrale hidraulice), **Valeriu Alaci** (matematică), **Plauțiu Andronescu** (electrotehnică), **Corneliu Micloși** (tehnologii moderne – sudură), **Koloman Bakony** (tehnologia materialelor)” [3, p.48].*

Fig. 4. Primul sediu al Școlii Politehnice din Timișoara

În perioada septembrie 1922 - noiembrie 1923, la Școala „Politehnică” din Timișoara a fost construit pavilionul „Mecanică” (patrimoniul național) [fig.5, fig.6], de către arhitectul **Duliu Marcu**.

Fig. 5. Placa de inaugurare așezată pe clădirea Pavilionului „Mecanică” al Școlii Politehnice din Timișoara (11 noiembrie 1923). [Foto: Victor Vaida, 2018]

Fig. 6. Pavilionul „Mecanică” al Școlii Politehnice din Timișoara, azi Facultatea de Mecanică (Foto: Victor Vaida, 2018).

La 11 noiembrie 1923 s-a inaugurat primul pavilion al Școlii Politehnice din Timișoara [fig.6], în prezența: Regelui Ferdinand I, Reginei Maria, Președintelui Consiliului de Miniștri Ion Brăteanu, Ministrului Lucrărilor Publice General Traian Moșoianu, Mitropolitului Transilvaniei I.P.S.S. Dr. Nicolae Bălan, Episcopului Aradului Ienopolei și Hălmeagului, precum și a părților anexate din Banatul Timișan P.S.S. Ioan I. Papp, Rectorului Școlii Politehnice din Timișoara Dr. Victor Vâlcovici. Au participat înalți dregători ai Statului, Comandanți ai oștilor, Profesorii Școlii Politehnice din Timișoara, precum și a altor școli din toată România Mare, fruntași ai clerului și ai poporului (Placa inaugurală a Pavilionului Mecanică – fig.5).

Politehnica din Timișoara, în cei 100 de ani de activitate (1920-2020), și-a câștigat un bun renume grație valorii corpului profesoral și al absolvenților săi, care împreună au generat și întreținut o atmosferă academică deosebită.

În anul 2020, se sărbătorește **Centenarul Universității Politehnica Timișoara**, cel mai mare eveniment al acestei instituții de la înființare până în prezent, la doi ani după sărbătorirea **Centenarului Marii Uniri**, cel mai mare eveniment istoric al poporului român.

În continuare se vor prezenta evenimentele principale care au avut loc la Universitatea Politehnica Timișoara, în timpul centenarului [10, p. 9-12]:

- **1920.** Începe activitatea Școlii Politehnice la Timișoara.
- **1920.** Se înființează „Societatea sportivă a Școlii Politehnice”.
- **1921.** Prin Decretul nr. 365/1921 este numit „Consiliul de Perfecționare Profesională a Politehnicii din Timișoara”.

- 1921. Apare primul număr al Anuarului Școlii Politehnice.
- 1921. Se inițiază primul ciclu de conferințe publice științifice și de cultură generală. Este constituită „Societatea Studenților Școlii Politehnice Timișoara”.
- 1921. Se înființează „Revista Matematică din Timișoara” (RMT), sub conducerea profesorului universitar Traian Lalescu, rectorul Școlii Politehnice.
- 1923. Se inaugurează Pavilionul de Mecanică, la 11 noiembrie (fig. 5, fig.6).
- 1923. Se înființează „Societatea Științifică a Școlii Politehnice din Timișoara” care tipărește în 1925 primul număr al publicației „Bulletin Scientifique de l' Ecole Politehnique de Timișoara”.
- 1923. A fost înființată „Societatea matematică a studenților”. Se dau în folosință 3 vile pentru locuințele corpului didactic, în perimetrul de teren alocat Școlii Politehnice.
- 1924. Se acordă diploma de inginer primei promoții.
- 1927. Se organizează primul Congres al inginerilor, absolvenți ai Școlii Politehnice.
- 1927. Se dă în folosință primul cămin pentru studenți cu 220 locuri.
- 1929. Se înființează prima Societate de Chimie din România.
- 1930. Se dă în folosință cantina studențească.
- 1933. Se creează două facultăți distincte: *Electromecanică* și *Mine și Metalurgie*.
- 1934. Se înființează Asociația profesorilor de Matematică.
- 1935. Școala Politehnică a primit dreptul de a conferi titlul de doctor inginer, dar reglementarea procedurii a fost aprobată de Consiliul de Perfecționare Profesională în 1937.
- 1937. Se dă în folosință baza sportivă „Politehnica”.
- 1938. „Academia de Înalte Științe Agronomice din Cluj” se transformă în facultate și este subordonată Politehnicii din Timișoara până în anul 1945.
- 1939. Se acordă primul titlu de doctor inginer profesorului Ștefan Nădășan.
- 1941. Se înființează *Facultatea de Construcții*.

Fig. 7. Facultatea de Construcții Timișoara.
 [https://www.ct.upt.ro/facultate/admitere/index.htm]

- **1945.** Se înființează *Facultatea de Agronomie* care a funcționat în cadrul Școlii Politehnice până în anul 1948.

- **1948.** Școala Politehnică își schimbă denumirea în *Institutul Politehnic Timișoara*.

- **1948.** Facultatea de Mine și Metalurgie se desprinde de Institutul Politehnic din Timișoara.

- **1948.** Se înființează Facultatea de Chimie Industrială și Inginerie a Mediului, prin Decretul Prezidențial nr.161 din 22 iulie 1948 al Prezidiului Marii Adunări Naționale, pe baza deciziei nr. 1.111 din 1948 a Consiliului de Miniștri.

- **1948.** Institutul Politehnic Timișoara cuprindea 4 facultăți (*Facultatea de Mecanică; Facultatea de Electrotehnică; Facultatea de Construcții; Facultatea de Chimie*) cu 12 secții de specializare

- **1948.** Se editează „Bulletin de Science et Technique de Politechnique de Timișoara”, denumire schimbată în 1949 în „Buletinul de Știință și Tehnică al Institutului Politehnic din Timișoara”.

- **1952.** Au luat ființă, pentru prima dată, cursurile serale cu durata de 6 ani și cursuri la fără frecvență.

- **1953.** Se înființează *Facultatea de Material Rulant*, transformată în secție a Facultății de Mecanică în 1954.

- **1956.** Buletinul științific apare cu denumirea „Buletin științific și tehnic al Institutului Politehnic din Timișoara”.

- **1956.** Se trece la durata învățământului, la cursurile de zi, la 5 ani.

- **1961.** Se înființează „Centrul de calcul”.

- **1962.** Este transferată de la Craiova *Facultatea de Mecanică Agricolă*.

- **1968.** S-au înființat secțiile de subingineri de la Facultatea de Mecanică și Facultatea de Construcții.

- **1969.** S-au înființat secțiile de subingineri de la Facultatea de Electrotehnică.

- **1970.** A luat ființă secția de *Arhitectură* în cadrul Facultății de Construcții și secția de *Electronică Aplicată* la Facultatea de Electrotehnică.

- **1970.** Se sărbătorește semicentenarul institutului, ocazie cu care i-a fost acordat dreptul de a purta numele de *Institutul Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara*. Institutul cuprindea 5 facultăți, cu 24 de secții de specializare pentru ingineri și subingineri, 537 cadre didactice și 5653 de studenți.

- **1971.** Se înființează Institutele de subingineri din Hunedoara și Reșița sub patronajul Institutului timișorean.

- **1973.** A intrat în funcțiune *Secția de Prototipuri și Microproducție* (SPM) cu Profil Electric și Mecanic.

- **1975.** A luat ființă „Centrul de calcul electronic” al Institutului.

- **1976.** S-a dat în funcțiune noul local al Facultății de Electrotehnică. Facultatea avea nevoie de spații de învățământ, cum ar fi amfiteatre pentru cursuri și săli de seminar pentru proiectare. În urma eforturilor deosebite depuse de către conducerea Institutului (formată din rectorul **Ioan Anton** și din prorectorii **Gheorghe Silaș** și **Ioan De Sabata**) s-a construit edificiul nou al Facultății de Electrotehnică cu trei corpuri de clădiri aflate pe

Bulevardul Vasile Pârvan și o hală mare situată între Facultatea de Electrotehnică și Mecanică.

Fig. 8. UPT ELECTRO (Facultatea de Electrotehnică și Energetică, Facultatea de Automatizări și Calculatoare, Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologii Informaționale).

[https://ro.wikipedia.org/wiki/Facultatea_de_Electrotehnic%C4%83_%C8%99i_Electroenergetic%C4%83_a_Universit%C4%83%C8%9Bii_Politehnica]

- **1977.** Se finalizează corpurile de clădiri de la Facultatea de Mecanică. Facultatea se dezvoltase foarte mult datorită tradiției și rezultatelor deosebite obținute în cercetarea științifică legată de industria țării. Numărul mare de studenți cerea noi spații de învățământ. Acest aspect a fost rezolvat prin construirea unei noi clădiri, asemănătoare ca stil cu cea ridicată de arhitectul **Duiliu Marcu**.

- **1981.** Se dau în folosință noul corp de clădire al Facultății de Construcții și Pavilionul de Orologerie de la Facultatea de Mecanică.

- **1982.** Se încheie construcția noului corp de clădire de la Facultatea de Chimie.

Fig. 9. Facultatea de Chimie industrială și Inginerie a Mediului.

https://www.upt.ro/Informatii_chimie-industriala-si-ingineria-mediului_129_ro.html

- **1991.** În baza Notei Guvernului din 04.01.1991 și a Ordinului Ministrului Învățământului și Științei, se schimbă denumirea Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara în *Universitatea Tehnică din Timișoara*.

- **1993.** S-a înființat Colegiului de Comunicare Profesională, ca formă scurtă de învățământ universitar, viitorul Departament de Comunicare și Limbi Străine.

- **1995.** În baza Hotărârii de Guvern nr. 568 publicată în Monitorul Oficial în data de 16.08.1995, se schimbă denumirea Universității Tehnice din Timișoara în *Universitatea „Politehnica” din Timișoara*.

- **2006.** Începe construirea unui nou corp al Universității, lângă terenul de sport, care va fi sediul viitoarei bibliotecii.

- **2011.** Departamentul de Comunicare și Limbi Străine devine „Facultatea de Științe ale Comunicării” , începând cu luna octombrie.

- **2013.** În baza Hotărârii de Guvern nr. 493 publicată în Monitorul Oficial nr. 447 în data de 22.07.2013, se schimbă denumirea Universității „Politehnica” din Timișoara în *Universitatea Politehnica Timișoara*.

Fig.10. Biblioteca Centrală a Universității Politehnica Timișoara
[https://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_Politehnica_Timi%C8%99oara]

- **2014.** Are loc inaugurarea Bibliotecii Centrale a UPT din cadrul Centrului de documentare, educație continuă și transfer tehnologic (fig. 10).

- **2020. Centenarul Universității Politehnica Timișoara.**

Un secol de învățământ superior în Banat (1920-2020).

Fig. 11. Prof. dr. ing. Viorel-Aurel Șerban,
Rectorul Universității Politehnice Timișoara
[<https://www.upt100.ro/sărbătorim>]

Cu ocazia Centenarului Politehnicii Timișoara, Prof.dr.ing. Viorel-Aurel Șerban – Rectorul Universității, arată: „În anul 2018 am sărbătorit Centenarul României, în 2019 Centenarul Banatului, iar în 2020 sărbătorim Centenarul Politehnicii timișorene. E interesant cum istoria potrivește uneori lucrurile și le leagă între ele. Căci năzuințele bănățenilor de a avea un institut de învățământ superior nu ar fi fost posibile în absența Marii Uniri, tot așa cum fără alipirea Banatului la Patria Mamă nu s-ar fi putut crea emulația care a dus la înființarea Școalei Politehnice, prin decretul regal semnat de Majestatea Sa Ferdinand, la 11 noiembrie 1920, ridicând astfel Timișoara la rangul de Civitas Academica. Iar Politehnica, la rândul său, prin misiunea sa, a contribuit într-un mod exemplar la propășirea economică socială și culturală a Timișoarei, a Banatului și chiar și dincolo de granițele acesteia...Acum când am intrat deja în cel de-al 100-lea an al existenței noastre, ne amintim ce a declarat, la cea de-a 25-a aniversare, în 1945, rectorul Victor Vâlcovici: „Se impune concluzia că Școala Politehnică este instituție viabilă. Sute de ingineri, absolvenții ei, au înzestrat industria cu energii tinere, care constituie cel mai bun certificat ce-l poate prezenta Școala. De acum în 75 de ani, când se va sărbători centenarul Politehnicii, rândurile acestea vor putea da urmașilor noștri o sumară idee de strădania ce stă la baza instituției, constituind poate un îndemn și o încurajare pentru aceia care, în urmărirea unui scop nobil, vor fi atunci, în 2020, în luptă cu dificultățile vremurilor lor”.[<https://www.upt100.ro/sărbătorim>].

Manifestări omagiale privind Centenarul Universității Politehnica Timișoara.

1. Gala aniversară Politehnica 100 % performanță.

Fig. 12. Gala aniversară Politehnica 100% performanță. [<https://www.upt100.ro/noutati/gala-aniversara-politehnica-100-performanta>]

La 11 noiembrie 2019, Universitatea Politehnica Timișoara a intrat în anul 100 al existenței sale, ocazie cu care a avut loc la Centrul de Conferințe UPT *Gala aniversară Politehnica 100 % performanță*. Au participat 100 de absolvenți de succes ai UPT și 100 de liceeni meritoși din județele Alba, Arad, Bihor, Caraș-Severin, Constanța, Gorj, Hunedoara, Iași, Mehedinți, Prahova și Timiș, care au fost premiați cu scopul încurajării *performanței*.

2. „2020 - Anul Politehnicii în Timișoara”

Fig. 13. Ședința festivă, Universitatea Politehnica Timișoara, Primăria Municipiului Timișoara și Romfilatelia SA [<https://www.upt100.ro/>]

„Universitatea Politehnica Timișoara, Primăria Municipiului Timișoara și Romfilatelă SA au fost marți 18 februarie 2020 gazdele Galei, „2020 - Anul Politehnicii din Timișoara”, organizată pentru a celebra rolul pe care Politehnica l-a avut în dezvoltarea orașului în ultimul veac.

În cuvântul său prof.dr.ing Nicolae Robu, primarul Timișoarei, fost rector al Politehnicii a vorbi despre importanța evenimentului, iar Prof. dr.ing.Viorel Aurel Șerban Rectorul Politehnicii a vorbit despre rolul pe care cadrele didactice și absolvenții politehnicii l-au avut la dezvoltarea orașului.

Consiliul local Timișoara a adoptat Hotărârea nr. 609/2018 privind aprobarea declarării anului 2020 – *Anul Politehnicii în Timișoara*. În expunerea de motive a Hotărârii se arată: „Orașul nostru este îndreptățit să marcheze contribuția pe care a adus-o Universitatea Politehnica la dezvoltarea învățământului superior tehnic românesc în ultima 100 de ani, iar evenimentele organizate cu acest prilej în anul 2020 – întâlniri cu orașele și universitățile înfrățite, spectacole, târguri de inovație științifică etc. sunt elemente care constituie un avantaj în ceea ce privește valorificarea imaginii Timișoarei ca unul dintre cele mai prolifiche centre universitare și de cercetare din România, component de bază în contextul de viitoare Capitală Europeană de Culturii în 2021”. <https://www.upt100.ro/>]

2.

CENTENARUL FACULTĂȚII DE ELECTROTEHNICĂ ȘI ENERGETICĂ DIN CADRUL UNIVERSITĂȚII POLITEHNICA TIMIȘOARA (1920-2020)

În anul 2020, se sărbătorește *Centenarul Facultății de Electrotehnică și Energetică și a învățământului superior electrotehnic*, odată cu *Centenarul Universității Politehnica Timișoara*, deoarece începuturile învățământului superior electrotehnic în Timișoara se confundă cu începuturile Școlii Politehnice – Timișoara.

La 15 noiembrie 1920, acum 100 de ani, Școala Politehnică din Timișoara, a început pregătirea inginerilor în două secții de specialitate: Electromecanică (Mecanică și Electricitate), respectiv Mine și Metalurgie.

2.1. SCURT ISTORIC AL FACULTĂȚII DE ELECTROTEHNICĂ DIN CADRUL UNIVERSITĂȚII POLITEHNICA TIMIȘOARA

Prof.dr.ing. Dumitru Toader
Decan (2000-2008)

2.1.1. Începuturile învățământului electrotehnic la Universitatea Politehnica Timișoara.

Începuturile învățământului superior electrotehnic în Timișoara se confundă cu începuturile școlii politehnice – Timișoara. Data de 15 noiembrie 1920 reprezintă ziua în care își începe activitatea prima instituție de învățământ superior din Banat, Școala Politehnică din Timișoara. Școala Politehnică din Timișoara a început pregătirea inginerilor în două secții de specialitate: Electromecanică (Mecanică și Electricitate), respectiv Mine și Metalurgie. În primul an de studii (1920) aceasta a funcționat cu 15 cadre didactice și 117 studenți. Este demn de remarcat faptul că 30 de studenți, din cei 117 admiși în anul I, au fost transferați de la Școala Politehnică din București. Cele două specializări ale Școlii Politehnice din Timișoara nu au fost alese întâmplător ci erau o consecință a nevoilor de specialiști în domeniul energiei electrice și al mineritului. Învățământul electrotehnic timișorean este o consecință a dezvoltării industriei electrotehnice și a mineritului din Banat. În această zonă a țării existau instalații electro-energetice înainte de începutul secolului XX (ceea ce justifică de ce una din specializările Școlii politehnice timișorene a fost cea de electromecanică – mecanică și electricitate), și anume: Centrala electrică pe abur de la Bocșa Montană

(1865, având un generator de curent continuu cu puterea instalată 175 kW, tensiune nominală 300V și curent nominal 175A); Centrală electrică cu abur la Timișoara (1884, puterea instalată 1500 CP, cu 3 generatoare tip Anglo Austrian Brush Electrical Company Ltd); Hidrocentrala de la Timișoara (1884, putere instalată 1200 kW, cu 3 generatoare Ganz); Centrala electrică de la Grebla-Reșița (1903-1904 dotată cu trei generatoare trifazate Siemens-Halske, putere instalată 1800 kW). Trebuie menționat faptul că în Timișoara a fost realizată prima instalație de iluminat public din Europa (pusă în funcțiune la data de 12 noiembrie 1884). De asemenea, tot la Timișoara a fost realizată prima linie pentru tramvaie acționate electric, din România, în anul 1899. Este de remarcat și faptul că la Reșița s-au pus în funcțiune primele două furnale în 3 iulie 1771, iar în anul 1880 s-a dat în folosință cel de al patrulea furnal de la Reșița. În anul 1914, la Reșița, a avut loc reconstrucția oțelăriei, care conținea patru cuptoare Siemens Martin, cu melanjor și un cuptor electric basculant. În anul 1920 (anul înființării Școlii Politehnice din Timișoara), tot la Reșița a luat ființă Societatea Anonimă Uzinele de Fier și Domeniile Reșița - UDR (<http://www.csr.ro.50megs.com/istoric.htm>). În anul 1773 micul orașel Oravița posedă pe lângă minele de cupru și aur și un atelier de forje și topitorie de alamă. În anul 1790 s-a descoperit în Valea lui Andrei cărbunele (hulă de cea mai bună calitate) ceea ce a creat posibilitatea înlocuirii lemnului cu cărbune, astfel a început o consistentă și prosperă activitate de exploatare a cărbunelui necesar industriei prelucrătoare de metale (industria metalurgică). În anul 1854, odată cu preluarea exploatărilor miniere de către „Societatea imperial-regală austriacă a căilor ferate de stat” (StEG) a fost demarat un program de valorificare complexă a cărbunelui și sideritelor din subteran, concretizat prin construcția unei mari uzine de fier (combinat siderurgic) în valea Gârștei, an în care se înființează și Colonia Anina. În anul 1859, colonia primește statutul de comună, purtând numele Steierdorf, transformat mai apoi la începutul secolului XX, în Steierdorf – Anina. Datorită puternicului avânt industrial, localitatea ajunsese să fie cea mai populată și dezvoltată comună din Banatul Montan (http://www.strategvest.ro/media/dms/file/Inventar%20strategii/Caras-Severin/Orasul_Anina). Activitățile industriale din Banat necesitau ingineri pregătiți în specializările mine și metalurgie, respectiv în domeniul electric și mecanic. Rezolvarea acestei probleme a devenit posibilă în anul 1920 odată cu înființarea Școlii Politehnice din Timișoara care a început să pregătească ingineri în specializările Electromecanică, respectiv Mine și Metalurgie.

Ridicarea orașului de pe Bega la rangul de „civitas academica” a avut un răsunet deosebit în țară și o profundă influență asupra întregii activități științifice, economice, culturale din zona de vest a țării, aducând o contribuție de seamă la formarea intelectualității tehnice românești.

Primul rector al Școlii Politehnice din Timișoara, prof.univ. **Traian Lalescu**, spunea la deschiderea solemnă a cursurilor în cel de al doilea an de existență: „În orice caz, temelia este acum pusă, Școala Politehnică modernă este adevărata facultate de științe a timpurilor de azi, și prin întemeierea sa, orașul Timișoara este ridicat la rangul de Civitas Academica. Pe întinderea pământului românesc, o nouă aglomerație de oameni se va strădui, astfel, ca să aducă o contribuție originală de creațiune la activitatea științifică universală”.

Răsfoind documentele vremii rețrăim cu emoție momente ale începutului, în care mintea luminată, dorința sinceră de propășire a neamului și inima curată a celor care au fost, au pus bazele Universității Politehnice Timișoara. Camil Petrescu scria în cotidianul „Țara” nr.11 din 2 dec. 1920: „Vestea că în sfârșit Timișoara va fi înzestrată cu mult dorita Politehnică, menită să dea un caracter de oraș universitar acestei capitale a Banatului, a fost primită cu profundă mulțumire de toate straturile societății noastre. Este de netăgăduit că această școală, prin înaltul ei nivel cultural, va contribui foarte mult ca să facă din Timișoara centrul intelectual pe care îl dorim cu toții”.

Ideea unei politehnice timișorene a fost susținută cu multă căldură de intelectuali de faimă ai neamului nostru, dintre care amintim: ing. **Stan Vidrighin** – primar al Timișorii, **Emanuel Ungureanu**, **Sextil Pușcariu**, **Onisifor Ghibu**, **Augustin Maior**, **Valeriu Branisce** ș.a.

Trebuie menționat că profesorul universitar Traian Lalescu a acceptat cu bucurie numirea în postul de cel dintâi rector al Școlii, el care se străduise cu atâta râvnă pentru înființarea ei, dar nu a vrut să primească nici o remunerație pentru munca depusă.

Școala Politehnică din Timișoara a avut în primii ani de existență o dezvoltare lentă, generată atât de condițiile materiale locale, cât și de posibilitățile economice ale țării.

În anul 1933 se crează două facultăți distincte: Electromecanica și respectiv Mine-Metalurgie.

Un salt în dezvoltarea Școlii Politehnice este marcat în anul 1948, când prin reforma învățământului, Școala Politehnică din Timișoara devine Institutul Politehnic cu patru facultăți: Mecanică, Electrotehnică, Construcții și Chimie Industrială, totalizând 12 secții de specializare, toate cursuri de zi, cu durata inițial de patru ani și ulterior de cinci ani.

Cursurile serale, cu durata de șase ani și cursurile fără frecvență iau ființă în anul 1952.

În anul 1970, cu ocazia sărbătoririi semicentenarului institutului, Institutul Politehnic din Timișoara devine Institutul Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, și conținea la acea dată 5 facultăți, cu 24 secții de specializare pentru ingineri și subingineri, 537 cadre didactice și 5653 de studenți.

În anul 1991, pe baza unei ordonanțe a Guvernului României, se schimbă denumirea Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara în Universitatea Tehnică din Timișoara, iar în anul 1995 intervine o nouă schimbare în denumire, noua denumire fiind Universitatea „Politehnica” din Timișoara.

În anul 2013, intervine din o schimbare în denumire, noua denumire fiind Universitatea Politehnica Timișoara.

În anul 2020, la 100 de ani de la înființare, Universitatea Politehnica Timișoara este constituită din 10 facultăți (Automatică și Calculatoare, Arhitectură și Urbanism, Electronică, Telecomunicații și Tehnologii Informaționale, Electrotehnică și Electroenergetică, Construcții, Chimică Industrială și Ingineria Mediului, Management în Producție și Transporturi, Mecanică, Științe ale Comunicării, Inginerie de la Hunedoara), 25 de departamente, 25 de centre de cercetare, aproximativ 700 cadre

didactice, 131.027 absolvenți (la data de 23 Septembrie 2019) dintre care aproximativ 14.000 au obținut diplomă de inginer în domeniul electrotehnic și electroenergetic. De-a lungul anilor Universitatea Politehnică Timișoara a acordat 65 titluri de „Profesor Onorific” și 51 titluri de „Doctor Honoris Causa”.

Ctitorii Școlii Politehnice din Timișoara au avut în vedere că un cadru didactic universitar trebuie să fie documentat la zi cu noutățile științei în domeniu și să desfășoare, pe lângă activitate didactică, și o continuă activitate științifică. În acest scop, încă din anul 1925 se va edita buletinul științific intitulat „Bulletin scientifique de l'école polytechnique de Timișoara”, în care erau publicate articole ce prezentau rezultatele cercetărilor științifice a cadrelor didactice. Apariția acestui buletin a fost anuală.

Începând cu anul 1948, denumirea buletinului devine: „Bulletin Scientifique et Technique de la Polytechnique de Timișoara”, dintre membri comitetului de redacție făcând parte și prof.dr.ing. Remus Răduleț, de la facultatea de Electrotehnică. Din anul 1949, buletinul se va numi: „Buletinul de Știință și Tehnică al Institutului Politehnic din Timișoara”. Odată cu anul 1956 începe să apară acest buletin în ediție „Serie nouă”, cu două fascicole pe an (fasc.1: ianuarie – iunie, fasc.2: iulie - decembrie). Din comitetul de redacție fac parte, de la facultatea ET, acad.prof. Corneliu Micloși și prof. Alexandru Rogojan. Primul Buletin științific și tehnic al Institutului Politehnic din Timișoara, secția Electrotehnică apare în anul 1954, din colectivul de redacție făcând parte: Prof.dr.ing. Plauțius Andronescu, Acad. Toma Dordea, Prof.dr.doc.ing. Constantin Șora, Prof.dr.ing. Alexandru Rogojan, Prof.dr.ing. Mihai Brașovan, Prof.dr.ing. Eugen Seracin, Prof.dr.ing. Adam Semlyen.

Este de menționat că începând din anul 2000, Buletinul științific al Universității Politehnice Timișoara, secția Electrotehnică apare în două serii: seria de Energetică și seria Inginerie electrică cu denumirea „Journal of electrical engineering”, acesta din urmă fiind primul Buletin din Universitatea Politehnică publicat on-line, fiind și cotelat în baza internațională de date SCOPUS. Comitetul de redacție pentru seria Energetică este format din: Baia A., Biriescu M., Buta A., Bucătaru I., Dușa V., Ionel I., Kilyeni Șt., Luștea B., Nemeș M., Pană A., Șurianu F., Vasilevici A., Vetreș I. Pentru seria Inginerie electrică cu denumirea „Journal of electrical engineering” Editor șef este Acad. Ion Boldea, iar Editor Executiv dr.ing. Sever Scridon. Referenții științifici sunt în principal cadre didactice de la Universități din străinătate. Buletinul poate fi accesat la adresa: www.JEE.ro.

Vizibilitatea națională și internațională a unei instituții de învățământ superior este asigurată de absolvenții acesteia, prin activitatea inginerescă și de cercetare desfășurată, practic în întreagă lume, dar și pe activitatea științifică a cadrelor didactice, reflectată prin cărțile de specialitate, monografiile, manualele publicate, în edituri din țară și străinătate, și de lucrările științifice publicate în reviste sau prezentate la conferințe internaționale. Lucrările științifice cu cea mai mare vizibilitate sunt cele publicate în revistele și conferințele internaționale din circuitul ISI. Pentru a ilustra

activitatea desfășurată de cadrele didactice din politehnica timișoreană, în ultimii cinci ani, în ceea ce privește publicarea de lucrări științifice, în tabelul nr.1 se prezintă o situație centralizatoare. Din acest tabel se constată că doar în anul 2019 s-au publicat, la nivelul universității, mai multe lucrări științifice în reviste de specialitate decât în volume ale conferințelor, iar la nivelul facultății de Electrotehnică și Electroenergetică s-au publicat mai multe lucrări în reviste decât în volume ale conferințelor, în anul 2017. Poziționarea universităților în clasamentul mondial este influențată în principal de publicarea lucrărilor științifice în reviste cu factor de impact ridicat. De aceea se impune acordarea, în viitor, a unei atenții sporite activității de publicare a lucrărilor științifice în reviste cu factor de impact ridicat.

Tabelul 1. Lucrări științifice publicate în reviste și conferințe internaționale

Anul	Lucrări cotate ISI UPT		Total lucrări UPT	Lucrări cotate ISI Fac.Electrotehnică și electroenergetică		Total lucrări Fac. Electrotehnică și Electroenergetică
	Reviste	Conferințe		Reviste	Conferințe	
2019	220	117	337	9	11	20
2018	225	306	531	16	27	33
2016	284	342	612	29	34	63
2017	280	421	701	34	28	62
2016	232	480	712	19	36	55

Publicarea de lucrări științifice este strâns legată de activitatea de cercetare și implicit de cea desfășurată în cadrul școlii doctorale din universitate. În anul universitar 2019/2020 Universitatea Politehnica Timișoara are 156 de conducători de doctorat, din care în domeniul generic numit electro sunt în total 53, adică 33,97% din numărul total de conducători de doctorat existenți în politehnică. Cei 53 de conducători de doctorat din domeniul denumit generic electro sunt distribuții pe domenii de doctorat astfel: inginerie electrică - 8; inginerie energetică - 6; ingineria sistemelor - 8; inginerie electronică - 14; calculatoare și tehnologia informației - 17.

În tabelul nr.2 se prezintă o situație centralizatoare a tezelor de doctorat susținute public, în intervalul 2015 – 2019, în politehnica timișoreană.

Prima teză de doctorat a fost susținută în Școala Politehnică din Timișoara în anul 1938, autorul tezei fiind ing. Ștefan Nădășan, care ulterior a devenit membru al Academiei Române, iar cea de a doua teză de doctorat a fost susținută în anul 1940, autorul tezei fiind ing. Aurel Bărglăzan.

Tabelul 2. Teze de doctorat susținute în perioada 2015-2019

Anul	Teze susținute în UPT	Teze susținute în domeniul ELECTRO	
		Număr teze susținute	% din total teze susținute
2019	26	8	30,8
2018	25	5	20
2017	34	17	17,6
2016	16	6	37,5
2015	75	21	28

Politehnica din Timișoara, de-a lungul celor 100 de ani de existență, și-a câștigat un bun renume grație valorii corpului profesoral și al absolvenților săi, care împreună au generat și întreținut acea atmosferă academică ce-i este specifică.

Menționăm faptul că Universitatea Politehnica din Timișoara – este universitate de categoria A, iar programele de studii din domeniul inginerie energetică și inginerie electrică sunt, de asemenea, de categoria A. Universitatea Politehnica din Timișoara a obținut de la Agenția Română de Asigurare a Calității în Invățământul Suprior calificativul “Grad de încredere ridicat”, în anul 2015.

2.1.2. Facultatea de Electromecanică

2.1.2.1. Perioada 1920 – 1948

În perioada de început a Școlii politehnice din Timișoara aceasta nu era structurată pe facultăți, departamente și catedre. Prin “catedră” se înțelegea ceea ce astăzi se numește disciplină. O normă didactică era constituită din una sau mai multe catedre. Primul titular al Catedrei de Electrotehnică (Electricitate) a fost prof.univ.dr.ing. Dimitrie LEONIDA (în perioada 1921-1924). Din anul 1925 catedra respectivă a fost preluată de prof.univ.dr.ing. Plauțius ANDRONESCU, iar profesorul universitar Dimitrie Leonida a preluat catedra de Centrale electrice. În Școala Politehnică din Timișoara se pregăteau ingineri în specializările Electromecanică (Mecanică și Electricitate), respectiv Mine și Metalurgie. Cele două specializări au devenit facultăți (cu denumirea specializărilor) în anul 1933. Această structură a Școlii

Politehnice din Timișoara s-a păstrat până în anul 1941 când celor două facultăți li s-a alăturat și Facultatea de Construcții.

Întreaga perioadă de început se caracterizează printr-o dezvoltare a bazei materiale și a resursei umane din școala de Electrotehnică, ca de altfel a întregii Școlii Politehnice, dezvoltare datorată unor oameni de suflet, iubitori de țară și cu o pregătire profesională de excepție, dobândită la școli superioare de prestigiu din diverse țări europene (Germania, Elveția, Franța, Italia etc.), oameni care au muncit cu o dăruire pentru realizarea și dezvoltarea învățământului superior în Banat. Acești Oameni, personalități științifice de prestigiu în domeniile în care au activat, deseori au renunțat la posturi comode și bine plătite în țări dezvoltate din punct de vedere tehnic, țări în care și-au desăvârșit studiile, venind în țară cu dorința de a realiza la Școala Politehnică din Timișoara un învățământ tehnic superior performant, comparabil cu cel din Germania, Elveția, Franța, etc.

Este demn de remarcat faptul că în anul 1927 au absolvit Școala Politehnică din Timișoara, specializarea Electromecanică, Remus Răduleț, Ștefan Nădășan și Aurel Bărglăzan. Toți trei l-au avut pe profesorul universitar Plauțius Andronescu conducător științific al Proiectelor de diplomă. Din această postură profesorul și-a dat seama de potențialul științific remarcabil al acestor absolvenți, motiv pentru care au fost trimiși la Politehnica din Zurich, în anul 1928, pentru a efectua studiile doctorale. Dovada cea mai elocventă că profesorul universitar emerit Plauțius Andronescu nu s-a înșelat în privința celor trei este faptul că au devenit membri ai Academiei Română. În perioada 1941-1944 profesorul universitar Plauțius ANDRONESCU a fost Rectorul Școlii Politehnice din Timișoara. Este de remarcat faptul că în politehnica Timișoreană funcționa Școala doctorală în regim de studii postuniversitare.

2.1.2.2. Facultatea de Electrotehnică 1948 – 1990

În anul 1848 Facultatea de Electromecanică s-a scindat în Facultatea de Electrotehnică și Facultatea de Mecanică. Primul Decan al Facultății de Electrotehnică a fost Academicianul Ștefan Nădășan. De-a lungul anilor în facultate s-au pregătit ingineri în următoarele specializări: electrotehnică; electrificarea industriei agriculturii și transporturilor; mecano-energetică (transferată în anul universitar 1956 – 1957 de la Facultatea de Mecanică și devenită ulterior secția de Electromecanică); electroenergetică – înființată în anul 1959; calculatoare electronice (înființată în anul 1966 - fiind prima din România); electronică - înființată în anul 1971. Secțiilor sus menționate, care asigurau pregătirea de ingineri (cu o perioadă de școlarizare de cinci ani) li se adaugă în anul 1969 două specializări de subingineri și anume: Rețele electrice; Aparate electrice. Cele două specializări au durată școlarizării de trei ani (curs de zi), iar în anul 1973 cele două specializări de subingineri au și cursuri serale cu durată de școlarizare de patru ani.

Fig. 14. Primul sediu al Facultății de Electrotehnică din Piața Horațiu.

Foto: Victor Vaida, 2018.

În anul universitar 1964 – 1965 se crează, în cadrul secției de Electromecanică, o grupă de specializare în calculatoare electronice, grupă care a fost precursora viitoarei secții de Automatizări și Calculatoare, care din anul 1990 funcționează ca facultate distinctă.

În anul 1967 absolvă cursurile de ingineri la fără frecvență ultima serie.

Școala doctorală funcționa în regim de studii postuniversitare. Prima diplomă de doctor inginer în electrotehnică a fost acordată în anul 1962 profesorului Mihai Brașovan, care sub conducerea științifică a academicianului Corneliu Micloși a realizat teza cu titlul „Contribuții cu privire la dimensionarea motorului de acționare și a volantului la instalații care produc încărcări sub formă de șocuri repetate”.

Etapa 1948 – 1990 se caracterizează prin extinderea facultății atât ca număr de specializări cât și ca număr de studenți, cadre didactice și personal auxiliar. În anul universitar 1975/1976 a fost finalizată construcția noului sediu al facultății (B-dul Vasile Pârvan nr.2).

Începând cu anul 1970, anul în care a debutat în cadrul facultății pregătirea inginerilor în domeniul electronic, facultatea pregătea ingineri în următoarele specializări:

- Electrotehnică – cursuri cu durata 5 ani la zi și 6 ani la seral,
- Electronică și Telecomunicații – cursuri cu durata 5 ani la zi și 6 ani la seral,
- Automatizări și calculatoare – cursuri cu durata 5 ani la zi și 6 ani la seral,
- Electroenergetică – cursuri cu durata 5 ani la zi și 6 ani la seral,
- Energetică industrială – cursuri cu durata 5 ani la zi și 6 ani la seral,
- Rețele electrice (subingineri) – cursuri cu durata 3 ani la zi și 4 ani la seral,
- Aparate electrice (subingineri) – cursuri cu durata 4 ani la seral și 3 ani la zi,

În februarie 1990 Facultatea de Electrotehnică se scindează în trei facultăți distincte:

- Facultatea de Electrotehnică,

- Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologii Informaționale,
- Facultatea de Automatizări și Calculatoare.

Fig. 15. Sediul actual al Facultăților: Electrotehnică și Energetică, Electronică, Telecomunicații și Tehnologii Informaționale, Automatizări și Calculatoare
(Foto: Victor Vaida, 2018)

În anul 1972 se trece la un nou nivel al pregătirii specialiștilor în domeniul energetic prin înființarea Catedrei de Electroenergetică în cadrul Facultății de Electrotehnică de la Institutul Politehnic din Timișoara, transformată din anul 2011 în Departamentul de Electroenergetică, având misiunea de a coordona activitatea didactică și de cercetare științifică din cadrul domeniului inginerie energetică, specializarea Ingineria sistemelor electroenergetice.

2.1.2.3. Perioada 1990 – 2019

În prezent, în Facultatea de Electrotehnică studenții se pregătesc în două domenii ale științelor ingineresti: Inginerie electrică, Inginerie energetică.

Până în anul 2004 în cadrul fiecărui domeniu, studenții puteau opta, după absolvirea ciclului I, pentru una din următoarele specializări menționate în fig. 16.

Selectarea domeniului se făcea la concursul de admitere, când candidatul preciza opțiunile pentru diverse domenii în ordinea preferințelor, iar alegerea specializării se face după încheierea ciclului I, adică după anul II de studiu. Absolvirea ciclului II și obținerea diplomei de inginer permitea continuarea studiilor în cadrul facultății, prin ciclul de studii aprofundate, master, cu durata de un an (două semestre) sau prin doctorat.

În ultimii ani s-au dezvoltat forme de perfecționare postuniversitare și anume, pe lângă specializarea tradițională prin doctorat, cu și fără frecvență (în facultate există 13 conducători de doctorat), s-au înființat forme de studii aprofundate și anume:

„Stabilitatea tranzitorie și stabilitatea tensiunii în sistemele electroenergetice”, „Echipamente pentru electrotehnologii și aparate electrice”, „Acționări electrice și convertoare statice de putere”, anul 1995, „Probleme moderne de analiză și exploatare a rețelelor electrice” – anul 1997, respectiv „Modelarea și testarea sistemelor electromecanice în anul 1998”. Din anul 2000 funcționează două specializări la cursuri de tip master și anume: „Electrotehnică și electronică de putere”; „Monitorizarea și conducerea eficientă a rețelelor și sistemelor electroenergetice”.

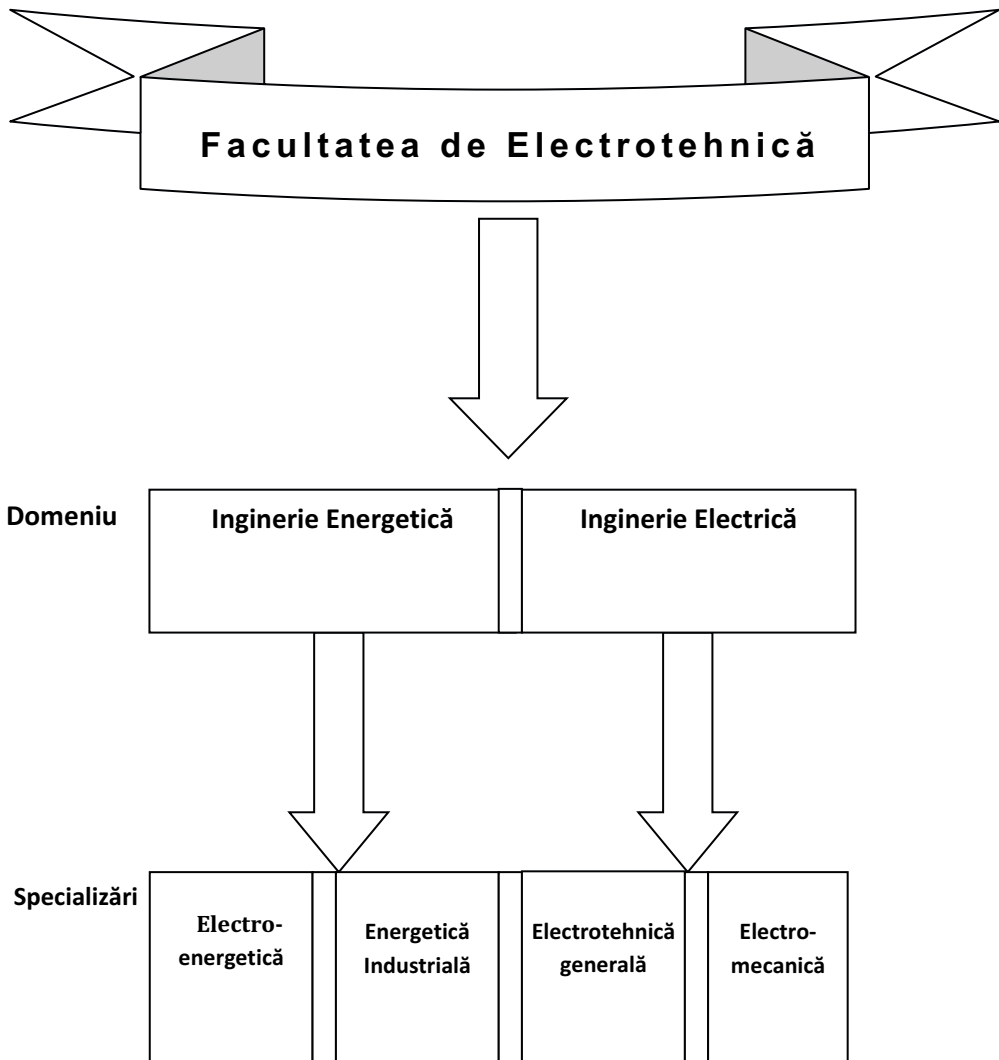

Fig.16. Specializări în cadrul Facultății de Electrotehnică (anii 2001 - 2002).

Numărul studenților din facultate în anul universitar 2001/2002 a fost:

- studenți, ingineri 5 ani, regim fără taxă	850
- studenți, ingineri 5 ani, regim cu taxă	83
- studenți Master (1, 2 ani), regim fără taxă	57
- studenți Master (1, 2 ani), regim cu taxă	8
- doctoranzi cu frecvență	9
- doctoranzi fără frecvență	51

Cifrele de școlarizare, pentru ingineri cursuri de zi, din perioada 1981 – 2001 sunt prezentate în fig. 17 pentru specializarea electroenergetică și în fig. 18 pentru specializarea electrotehnică generală. Din figura 17 rezultă că o scădere pronunțată în domeniul energetic care a început în anul 1983, culminând cu anul 1988 când au fost 50 de locuri (față de 110 locuri în 1981), apoi o revenire rapidă în perioada 1990 – 1992 până la 110 locuri și în final o stabilizare la cca 80 locuri.

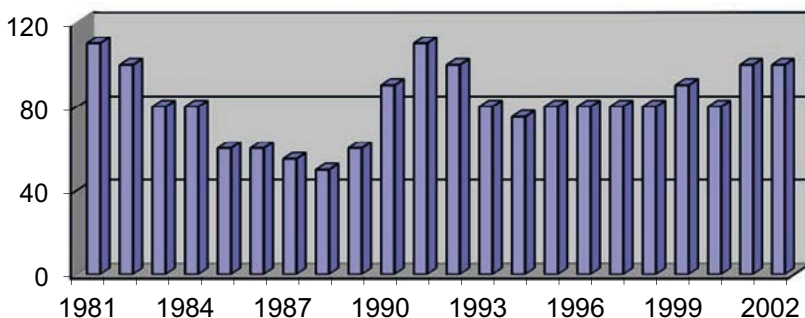

Fig. 17. Dinamica cifrei de școlarizare în perioada 1981-2001 în domeniul energetic

Pentru specializarea Electrotehnică generală, din fig. 18, rezultă o oarecare constanță în cifra de școlarizare înainte de anul 1990, apoi o fluctuație foarte mare (de la 146 în anul 1990 la 70 în anul 2000).

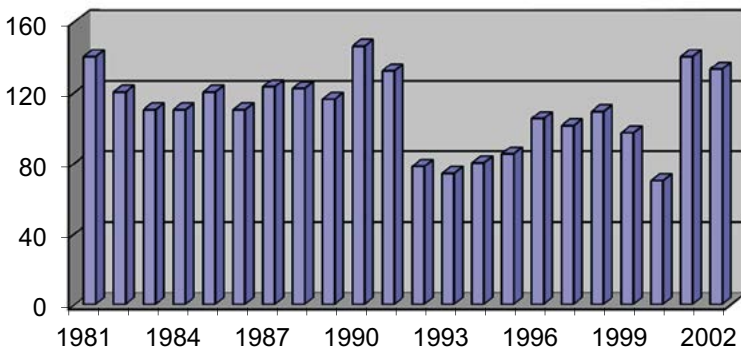

Fig. 18. Dinamica cifrei de școlarizare în perioada 1981-2001 în domeniul electric

Dinamica numărului de absolvenți ai Facultății de Electrotehnică în perioada 1982 – 2002 este prezentată în fig. 19 pentru domeniul energetic și în fig. 20 în specializarea Electrotehnică generală.

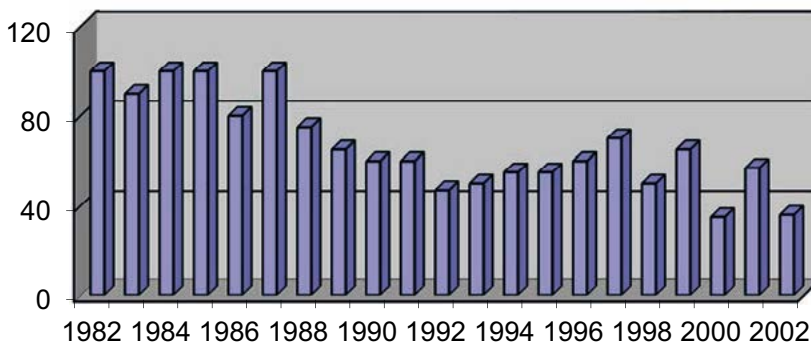

Fig. 19. Dinamica numărului de absolvenți ai secției de energetică din Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, în perioada 1982 – 2002.

Se observă din fig. 19 o oarecare constantă a numărului de absolvenți ai secției EE în perioada 1982 – 1987, urmată de o scădere pronunțată, ajungând în anul 1992 la doar 47 absolvenți, apoi o ușoară redresare până în anul 1997 când se atinge cifra de 70 absolvenți, urmează o ușoară fluctuație între 70 și 50 absolvenți ca apoi să se atingă cifra de 35 absolvenți în anul 2000.

Pentru specializarea de Electrotehnică generală (fig. 20) se observă de asemenea o constantă în perioada 1982 – 1987, urmată de o scădere a numărului de absolvenți în anul 1988 la numai 70 ca apoi în 1999 să fie doar 36 absolvenți, cea mai mică cifră din perioada 1982 – 2002. Scăderea pronunțată a numărului de studenți în anii 1999 – 2000 se explică prin declinul industriei românești, ca urmare studenții nu au mai avut motivația necesară.

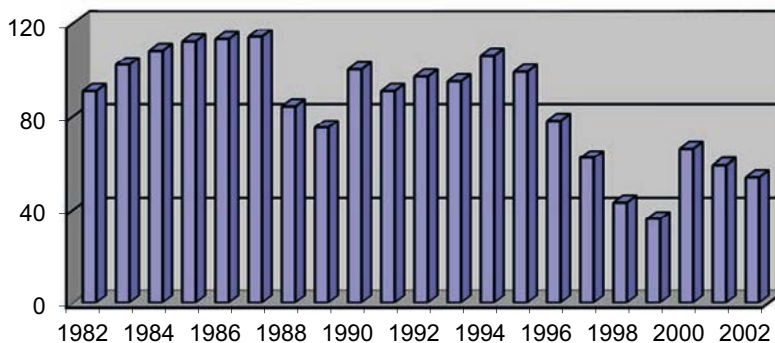

Fig. 20. Dinamica numărului de absolvenți a secției ET din Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, în perioada 1982 – 2002.

Din anul 2004 învățământul superior din România este organizat în paradigma Bologna, adică conține ciclul de licență, ciclul de master și clul de doctorat. Durata studiilor la ciclul de licență este de 4 ani, la ciclul de master 2 ani, iar la ciclul de doctorat 3 ani. În diagrama din în fig. 21 este prezentat numărul studenților admiși în perioada 2009 - 2018 la ciclul de licență la cele două domenii din facultate, inginerie energetică și inginerie electrică.

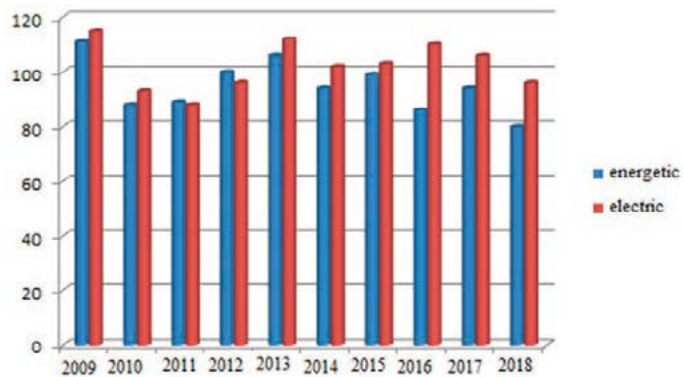

Fig. 21. Numărul studenților admiși la ciclul de licență la domeniul ingineriei energetice (albastru), respectiv inginerie electrică (roșu) în perioada 2009 – 2018

Din această figură se constatăcă cifrele de școlarizare pentru cele două domenii au fost aproximativ egale. În fig. 22 este prezentat numărul studenților admiși în perioada 2009-2018 la ciclul de master la cele trei specializări din facultate, Conducerea sistemelor electroenergetice și Energii regenerabile. Energia solară în domeniul inginerie energetică (culoarea albastră), respectiv Electrotehnică și electronică de putere în domeniul inginerie electrică (culoarea roșie).

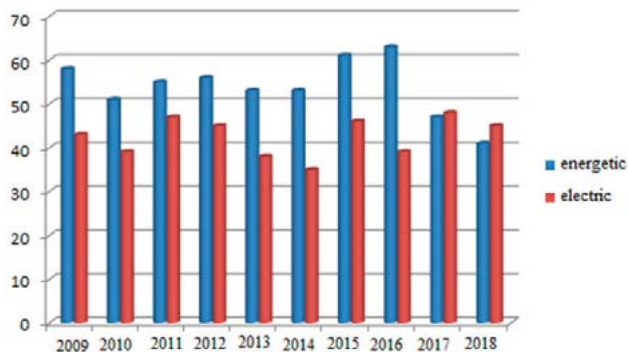

Fig. 22. Numărul studenților admiși la ciclul master la domeniul inginerie energetică (albastru), respectiv inginerie electrică (roșu) în intervalul 2009-2018

În fig. 23 este prezentat numărul studenților admiși în perioada 2012 -2018 la ciclul de doctorat la cele două domenii din facultate, inginerie energetică (culoarea albastră), respectiv inginerie electrică (culoarea roșie).

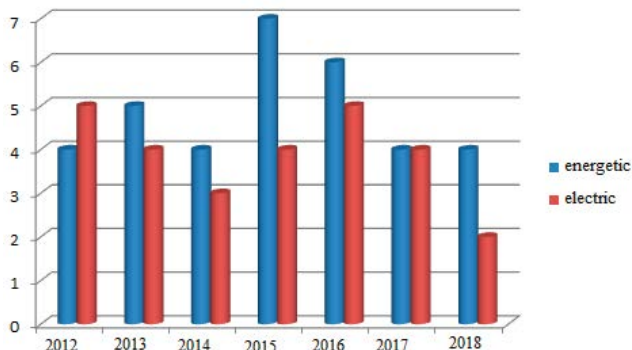

Fig.8 Numarul studentilor admiși la doctorat la domeniul inginerie energetica (albastru), respectiv inginerie electrica (rosu) in intervalul 2012-2018

Fig. 23. Numărul studenților admiși la doctorat la domeniul inginerie energetică (albastru), respectiv inginerie electrică (roșu) în intervalul 2012-2018

În cadrul Facultății de Electrotehnică devenită Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică din anul 2004, în prezent funcționează trei departamente:

- Electrotehnică (Bazele Fizice ale Ingineriei din anul 20007).
- Electroenergetică.
- Mașini, Acționări și Utilizări Electrice (Inginerie electrică din anul 2014).

Structura personalului didactic, în anul universitar 2018/2019, la cele trei departamente este prezentat în tabelul nr.3.

Tabelul 3. Structura personalului didactic în anul universitar 2019/2020

Departament/grad didactic	Profesor universitar	Conferențiar universitar	Șef lucrări	Asistent	Cadre didactice asociate
Bazele Fizice ale Ingineriei	1	3	7	3	3
Electroenergetică	4	4	3	4	3
Inginerie Electrică	4	4	4	2	4

În cadrul facultății funcționează trei centre de cercetare atestate de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior. Cele trei centre de cercetare sunt:

- Controlul inteligent al mișcării;
- Analiza și Optimizarea Regimurilor Sistemelor Electroenergetice;
- Metode Moderne de Analiză a Fenomenelor Fizice.

În anul universitar 2018/2019 în facultate sunt 12 conducători de doctorat, 7 în domeniul inginerie electrică și 5 în domeniul inginerie energetică.

După anul 1990 conducerile Facultății de Electrotehnică din Timișoara au acordat o mare atenție integrării mondiale a facultății. Astfel au fost modernizate planurile de învățământ, conținutul disciplinelor și a fost încurajată mobilitatea cadrelor didactice și ale studenților. Acest demers a avut loc sub coordonarea conducerii Universității Politehnica din Timișoara, care a creat un Compartiment distinct, la nivelul universității, de relații internaționale. Există o preocupare permanentă pentru crearea de legături cu centre universitare din Europa (Franța, Germania, Anglia, Italia ș.a.) cât și de peste ocean (S.U.A, Canada, Japonia ș.a.).

Funcția de Decan al Facultății de Electrotehnică a fost deținută de următoarele cadre didactice:

- Academician Ștefan Nădășan 1948-1951,
- Șef lucrări ing. David Frankel 1951-1953,
- Academician Toma Dordea 1953-1968,
- Prof.dr.ing. Ioan Novac 1968-1976,
- Prof.dr.ing. Tiberiu Mureșean 1976-1984,
- Prof.dr.ing. Avram Heler 1984-1990,
- Prof.dr.ing. Mircea Nemeș 1990-2000,
- Prof.dr.ing. Dumitru Toader 2000-2008,
- Prof.dr.ing. Petru Andea 2008-2013,
- Prof.dr.ing. Sorin Mușuroi 2013-2020.

În cei 100 de ani de existență a învățământului electrotehnic la Timișoara, facultatea de Electrotehnică a fost absolvită de peste 14.000 de studenți, mulți dintre aceștia devenind nume de referință în domeniu, contribuind la dezvoltarea industriei electrotehnice, a electroenergeticii, a tehnicii de calcul și electronicii din România, și nu numai.

Este demn de remarcat faptul că de-a lungul existenței sale, patru cadre didactice au devenit membri ai Academiei Române. Primul cadru didactic din Facultatea de Electrotehnică care a devenit conducător de doctorat și membru al Academiei Române a fost Corneliu Mikloși, care a fost absolvent al politehnicii din Budapesta, iar primul absolvent al politehnicii timișorene care a devenit membru al Academiei Române a fost Remus Răduleț. Profesorul Toma Dordea i-a urmat academicianului Remus Răduleț ca membru în Academia Română, iar acestuia i-a urmat profesorul Ion Boldea. O caracteristică comună a academicienilor Remus Răduleț, Toma Dordea și Ion Boldea este aceea că toți au fost și titulari ai disciplinei de Mașini electrice.

Valorosul corp profesoral al facultății a fost acela care a ținut mereu aprinsă facla care a luminat calea acestor zeci de generații de studenți, a proiectat, construit și dezvoltat în timp acest prețios lăcaș de învățământ și de cultură. Modul de implicare a

marilor personalități în viața și destinul facultății, merită să fie cunoscute de contemporani și de generațiile ce vor veni.

2.1.3. Ctitori ai școlii timișorene de electrotehnică și energetică

2.1.3.1. Profesorul Dimitrie Leonida la Școala Politehnică din Timișoara

S-a născut la Fălticeni în anul 1883, într-o familie numeroasă. Tatăl său, Atanasie Leonida, a fost ofițer de cavalerie, mama - Matilda Gill, era fiica unui inginer de origine franceză, căsătorit cu o româncă.

Frații și surorile viitorului ilustru inginer s-au manifestat și ei, ca personalități în diferite domenii: Gheorghe, sculptor celebru; Paul, general; Alexandrina, Natalia și Maria, profesoare și autoare de manuale didactice; Eliza Leonida Zamfirescu, prima femeie cu titlul de inginer, având o activitate rodnică și originală timp de 43 de ani la Institutul Geologic al României.

Tatăl său fiind mutat în interesul serviciului în mai multe localități, Dimitrie a fost nevoit să schimbe des școlile. Astfel, școala primară (1890-1894) a urmat-o la Galați, Buzău și București; a început liceul la „Sf. Sava”, a continuat la gimnaziul Mircea cel Bătrân din Constanța, iar cursul superior, la secția reală, l-a absolvit la liceul Mihai Viteazul din București.

În timpul liceului participa la activități extrașcolare, juca în piese de teatru, făcea regie și cânta în orchestră, fiind un bun violonist. Dragostea pentru muzică nu l-a părăsit toată viața.

În 1903, pleacă în Germania să studieze electricitatea la Berlin, în Academia regală tehnică Charlottenburg.

Încă din anul II de facultate, impresionat de lucrările marelui hidrotehnician Otto Intze, privitoare la baraje pentru ape potabile și industriale, începe să se preocupe de astfel de lucrări pentru a le realiza în România. În acest scop, își procură hărțile topografice ale Statului Major și începe să studieze sistematic profilele tuturor râurilor de la Turnu Severin până în nordul Moldovei.

Fiind student în anul IV (1907), profesorul Walter Reichel îi dă ca titlu de proiect „Metropolitanul din București pe linia Sf. Gheorghe - Filaret”; documentația o primește de la societatea Hoch und Untergrundbahn, realizator al metroului berlinez.

Lucrarea de diplomă o face sub îndrumarea profesorului Ernest Reichel, cu subiectul "Complexul hidrotehnic și hidroenergetic al Bistriței din regiunea Bicazului", lucrare calificată "cu distincție".

Deși i se oferă un post universitar, se întoarce în țară.

În anul 1908 s-a angajat ca inginer electrician la primăria capitalei, serviciul „lucrări noi”, unde s-a ocupat de introducerea iluminatului electric și a tramvaielor comunale.

În patru ani de serviciu, până în 1913, a elaborat proiectul privind introducerea tramvaiului comunal, proiectul uzinei centrale Grozăvești și al substației electrice, precum și un regulament pentru executarea și controlul instalațiilor electrice din oraș.

În anii războiului din 1913 a fost mobilizat la un regiment de geniu și i s-a încredințat comanda secției de telegrafie a diviziei a II-a de rezervă.

Reîntors din război, desfășoară o activitate febrilă. Organizează societatea pentru distribuția curentului electric „Energia” (1914), continuă studiile privind electrificarea țării, publică prima lucrare despre Bicz și construiește un post telegrafic în Parcul Carol I din București.

Primul război mondial (1916-1918) îi întrerupe din nou activitatea, este iar mobilizat și utilizat ca inginer de telecomunicații.

După terminarea războiului, își reia studiile despre Bicz și continuă propaganda pentru electrificare.

În 1919, Departamentul industriilor și comerțului îl trimite în Franța, Anglia, Elveția și Italia pentru documentare în problemele energetice și juridice legate de acestea.

Reîntors în țară, dezvoltă întreprinderea „Energia” pentru mărirea producției de electricitate, a capacității de transport și distribuție a acesteia. Apoi înființează încă două întreprinderi: „Faraday”, pentru producerea de utilaje electrice, și „Prometeu”, pentru materiale de construcții care să asigure necesarul pentru barajul de la Izvorul Muntelui și pentru calea ferată Piatra Neamț-Toplița.

Capacitatea de muncă a inginerului Dimitrie Leonida a fost cu totul remarcabilă, atât prin multilateralitatea ei, cât și prin caracterul organizat și minuțios.

Din documente aflăm că a proiectat uzina electrică din Focșani în 1923 și că era membru în Comisia interimară a capitalei.

În 1924 a fost numit consilier tehnic pentru electricitate în Ministerul Industriei și Comerțului, apoi profesor la Școala politehnică din Timișoara, la Politehnica din București și a predat cursuri și la școala superioară de căi ferate. În aceeași perioadă este membru al comisiei pentru legea apelor și legea energiei.

În 1925 este ales președinte al Comisiei regulamentului electricității în mine, iar în 1926 este membru în Consiliul superior al apelor. Continuându-și activitatea didactică și în industria electrică, în anul 1942, în plin război mondial, prezintă în cadrul Academiei de Științe „Problema energiei în România”, în care tratează și problema electrificării căilor ferate.

Între anii 1942-1945 este director al electrificării CFR, post în care concretizează multe probleme de care se vorbește, dar pentru care nu se făcuse nimic până atunci.

La sfârșitul anului 1948, profesorul D. Leonida, considerat ca om al regimului burghez și fost industriaș, este pensionat și o perioadă bună are greutăți materiale. Dar competența și probitatea profesională nu pot fi ignorate nici de regimurile totalitare. Astfel, este chemat să lucreze în consiliul superior CFR și la Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice (ISPH), unde lucrează la detalierea proiectelor de electrificare a țării. Între 1950-1955 a lucrat în calitate de consilier în cadrul Departamentului energiei electrice și apoi în Comisia guvernamentală pentru hidroameliorări.

Bun cunoscător al istoriei științei și tehnicii, activitatea sa de profesor s-a caracterizat prin idei clare și orizonturi largi pe care știa să le expună cu răbdare și în mod atrăgător. Cursul său de centrale electrice cuprindea trei mari capitole: Utilizarea energiei electrice, Aparate și standarde, Centrale termice și hidroelectrice.

Pasionat încă din tinerețe de istoria științelor și tehnicii, s-a îndreptat cu pasiune spre marile muzee europene, care l-au inspirat pentru a crea și în țara lui ceva similar.

În 1909 a înființat un muzeu tehnic la școala de electricieni și mecanici, cu exponate pe care le-a adunat începând cu un an înainte. De aici pornește drumul înființării Muzeului național tehnic din București care îi poartă numele și care funcționează în prezent în Parcul Carol I. Din păcate, acest muzeu este neactualizat, dar are meritul de a exista și cu siguranță merită să fie sprijinit.

De asemenea, Dimitrie Leonida a organizat numeroase expoziții cu subiecte privind electrotehnica, în țară și străinătate. Aceste muzee și expoziții, pe lângă faptul că au fost creații artistice, oglindesc rodul muncii îndelungate a unui cunoscător al științelor tehnice și a unui mare pedagog.

În lunga sa activitate, Dimitrie Leonida a ținut numeroase conferințe publice și la radio, a publicat manuale, cursurile predate la politehnicile din București și Timișoara, studii tehnice și numeroase articole de popularizare în ziare și reviste. A fost distins cu numeroase ordine și medalii.

Cunoscând puterea asocierii, a fost membru în diverse societăți cu caracter științific și tehnic și al AGIR, încă de la înființare.

Despre profesorul ing. Dimitrie Leonida se poate spune, în concluzie, că a fost un mare expert în probleme energetice și a adus o contribuție însemnată la electrificarea țării și stăpânirea apelor, fiind în același timp un distins profesor, talentat publicist, popularizator al științei și tehnicii, organizator de expoziții și conducător de muzeu.

În anul 1924 preia cursul de Electrotehnică de la Catedra de Electricitate a Școlii politehnice din Timișoara în calitate de suplinitor. În anul 1925 îl convinge pe conf.dr.doc.ing. Plauțius Andronescu să părăsească Politehnica din Zurich pentru a prelua disciplina de Electrotehnică și conducerea Catedrei de Electricitate a Școlii politehnice timișorene, școală înființată în anul 1920 și al cărei prim rector a fost renumitul matematician Traian Lalescu.

În anul 1927 profesorul Dimitrie Leonida se titularizează ca profesor la disciplina Centrale Electrice de la Catedra de Electricitate a Școlii politehnice timișorene. Este titularul acestei discipline până în anul 1941 când părăsește această instituție de învățământ superior.

Adunarea generală a studenților electromecanici în ziua de 19 Noiembrie 1924, a luat decizia de înființare a **Cercului studenților mecanici**, tot atunci s-a ales urmatorul comitet de conducere a cercului: Președinte de onoare: Prof. Ing. Dimitrie Leonida; Președinte activ: Prof. Ing. Constantin Teodorescu. În anul 1926 „**cercul studenților electromecanici**” și-a dezvoltat activitatea sub conducerea următorului comitet: Președinte de onoare: Prof. Ing. Dimitrie Leonida; Președinte activ: Prof. Ing. Constantin Teodorescu; Vicepreședinte Stud. Remus B. Răduleț; Secretar Stud. Aurel Urzică; Bibliotecar econom Stud. Alexandru Vasiliu; Casier Stud. Iuliu Cserveny; Membrii în comitet: Stud. Octavian Smighelschi, Stud. Iuliu Orbonas, Stud. Iulian

Pop; Cenzori: Stud. Ovid. G. Vătășan, Stud. Virgil Botiș, Stud. N. Pâslaru. Cercul studențesc s-a transformat în **Societatea Științifică a Școlii Politehnice din Timișoara**, iar în ședința din 10 Decembrie 1934, după retragerea D-lui rector V. Blasian și alegerea D-lui rector C. Teodorescu, fiind la ordinea de zi alegerea comitetului, adunarea alege prin aclamațiuni următorul comitet: Președinte Prof. V. Alaci, vicepreședinte rector Ing. C. Teodorescu, secretar Ing. I. Bonea, membrii în comitet, profesor C. Cădea și prof. Ing. D. Leonida.

Profesorul universitar Dimitrie Leonida a primit următoarele distincții și medalii:

- Coroana României în gradul de Ofițer,
- Steaua Nordului (Suedia),
- Crucea Comemorativă, Avântul Țării,
- Grand Prix la Expoziția Internațională din Barcelona,
- Medalii de aur la Expozițiile din Posnan și București.

2.1.3.2. Profesorul emerit dr. doc. ing. PLAUȚIUS ANDRONESCU

Profesorul emerit dr. docent ing. Plauțius Andronescu a fost unul dintre cei mai importanți profesori ai Politehnicii din Timișoara, creatorul școlii românești de electrotehnică.

S-a născut în Elveția, la 10 decembrie 1893, la Zürich, din părinți români – Maria și Nicolae Andronescu – aflați temporar în această țară, unde tatăl său studia ingineria la Politehnica Federală din Zürich. În anul 1898 părinții se întorc în țară, astfel copilul Plauțius va urma școala primară la Bârlad, respectiv Liceul „Matei Basarab” la București (între 1905 - 1913). A fost un elev strălucit, reușind, chiar începând cu anul III de liceu (când rămâne orfan de tată) să se întrețină singur, dând meditații de matematică. Mai târziu a fost numit „supraveghetor” la internat. Plauțius Andronescu a avut două surori: Elena și Nicolina – care au trăit toată viața la București. La îndemnul unui unchi al său, va pleca în toamna anului 1914 în Elveția pentru a-și continua studiile la celebra Școală Politehnică Federală din Zürich. Studiile erau scumpe, dar și aici tânărul Andronescu a găsit modalitatea să se întrețină, dând meditații. A fost un student eminent fiind remarcat de profesorul Karl Kuhlmann – o somitate mondială în domeniul electrotehnicii teoretice. Acest profesor împreună cu profesorul Stodola au influențat hotărâtor formarea profesională și științifică a tânărului Andronescu.

În 2 iulie 1918 obține diploma de inginer electrician ca absolvent al Școlii Politehnice Federale din Zürich. La scurt timp în anul 1922 își susține teza de doctorat cu o lucrare remarcabilă, în domeniul teoriei cuplului mașinii asincrone cu rotorul în scurtcircuit, găsind interpretarea teoretică și soluția practică corespunzătoare pentru remedierea unor efecte nedorite, cunoscute din exploatarea acestui tip de mașină. Lucrarea, publicată în prestigioasa revistă de electrotehnică: „Archiv für Elektrotechnik”, îl va face cunoscut pe autorul Plauțius Andronescu tuturor specialiștilor interesați în problemă.

În perioada 1918 – 1925 lucrează la întreprinderi de specialitate și institute de învățământ: la fabrica de Mașini Electrice „Oerlikon” (în perioada 1 iulie 1918 – 31 mai 1919), apoi ca asistent al profesorului Kuhlmann la catedra de Electrotehnică de la Politehnica abia absolvită (în perioada 31 mai 1919 - 1925). În anul 1925 se întoarce în țară la solicitarea profesorului Dimitrie Leonida pentru a deveni profesor de electrotehnică la Politehnica din Timișoara. Propunerea fiind acceptată, profesorul Plauțius Andronescu este numit profesor de electricitate și electrotehnică pe data de 10 octombrie 1925. În perioada 1925 – 1931 a coordonat, în calitate de director activitatea într-o serie de întreprinderi din România (Fabrica de mașini electrice „Energia” din Cluj, Poșta – Telegraf – Telefon etc.) și de asemenea a făcut parte dintr-o serie de comisii tehnice de specialitate (Comisia de electrificare a Căilor Ferate Române pentru linia Câmpina – Brașov, Societatea de gaz și electricitate ș.a).

A fost rector al Școlii Politehnice din Timișoara în perioada 1941 – 1944. În calitate de rector a depus eforturi deosebite pentru a păstra, în condițiile grele de război, toate localurile Școlii și pentru a asigura condiții de muncă și viață atât pentru studenți cât și pentru profesori. În acea perioadă a avut loc și înființarea celei de-a treia facultăți la Școla Politehnică din Timișoara: Facultatea de Construcții, extrem de necesară atât pentru moment dar mai ales pentru perspectivele de dezvoltare ale țării după terminarea războiului.

În aceeași perioadă a fost numit de către guvern și președinte al Asociației de prietenie româno-germane. Ca urmare a acestui fapt, dar și a unor denunțuri și învinuiri absurde, este arestat în primăvara anului 1945 și internat în lagărul de la Caracal. A fost eliberat în toamna aceluiași an (fără a fi judecat), cu sănătatea subrezită pentru tot restul vieții.

Datorită acestui „dosar”, excepționala sa activitate științifică, didactică și inginerescă nu s-a mai bucurat în regimul comunist și de o recunoaștere academică oficială pe măsură. Abia spre sfârșitul vieții (1968), la împlinirea vârstei de 75 ani și a 50 ani de activitate, i se conferă titlul de „profesor universitar emerit”.

Profesorul Plauțius Andronescu a dat o atenție deosebită activității didactice căreia i s-a dedicat până în ultimele clipe de viață. La școala științifică a profesorului Andronescu s-au format multe dintre personalitățile de seamă ale Institutului Politehnic din Timișoara, dintre care se vor aminti numele câtorva dintre viitorii profesori renumiți, care i-au fost studenți, asistenți și colaboratori apropiați pentru o perioadă mai mare sau mai mică de timp: Aurel Bârglăzan, Remus Răduleț, Mihai Brașovan, Toma Dordea, Constantin Șora, Ioan De Sabata, Avram Heler, Nicolae Bogoevici, Dumitru Daba.

Profesorul Plauțius Andronescu a condus fără întrerupere, timp de aproape patru decenii (1925-1956), catedra de Electrotehnică a politehnicii timișorene.

În ultimii ani de viață profesorul Andronescu a suferit din cauza unor boli grave, dar ele n-au putut să fie o piedică în continuarea cu aceeași conștiinciozitate a activității didactice. Profesorul și-a îndrumat și și-a condus colaboratorii până în ultima clipă a vieții, de acasă, de pe patul de suferință, unde era îngrijit cu mult devotament și dragoste de către distinsa sa soție Ecaterina Andronescu.

Profesorul Paluțius Andronescu a trecut în neființă, în 4 noiembrie 1975, la Timișoara.

Activitatea profesorului Andronescu s-a desfășurat pe diverse planuri: cadru didactic universitar, inginer în diferite întreprinderi, cercetător științific neobosit.

Activitatea didactică, începută în Elveția ca asistent iar apoi ca „privat docent” (perioada 1919 - 1925) este continuată în România la Școala Politehnică din Timișoara (perioada 1925 - 1975). În calitate de profesor de electricitate și electrotehnică va dezvolta și conduce fără întrerupere timp de aproape patru decenii catedra de Electrotehnică. În toată activitatea sa didactică profesorul Paluțius Andronescu a fost preocupat de predarea unui curs de electrotehnică de înaltă ținută, el fiind acela care introduce, pentru prima dată în România, prezentarea acestui domeniu teoretic în manieră vectorială. Deși acordă o importanță majoră „uneltei matematice”, fără de care considera că nu pot fi prinse în forme corecte legile domeniului, nu absolutiza rolul matematicii ca un factor în sine, ci doar ca un auxiliar deosebit de prețios pentru un inginer, dar care nu trebuie să mascheze niciodată fenomenul fizic. Considerând că un inginer bun nu se poate forma decât prin îmbinarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, înființează laboratorul de tehnica tensiunilor înalte, primul din țară, dotându-l cu aparatură corespunzătoare de înaltă tehnicitate. Cursurile predate de profesorul Andronescu erau rescrise an de an, modernizate, completate cu rezultate din cercetarea proprie originală. A fost mereu preocupat de metoda cea mai bună de transmitere a cunoștințelor unei discipline atât de dificile cum este electrotehnica teoretică, materia predată era sistematizată, scrierea formulelor pe tablă era frumoasă și îngrijită și totdeauna însoțite de explicarea fenomenului fizic care se afla în spatele acestor formule. Studenții îl prețuiau, îl admirau și aveau un cald sentiment de stimă. Preocupat de însușirea materiei predate, organiza, pe parcursul semestrului, consultații colective foarte frecventate, în special în perioada premergătoare sesiunii de examene. La examene profesorul era exigent, dar corect și cu multă înțelegere față de studenți. A publicat următoarele manuale didactice: *Curs de Electrotehnică*, Școala Politehnică Timișoara, 1928; *Electrotehnică*, Politehnica Timișoara, 1940; *Electrotehnică și electricitate* (editat de candidat ing. George Boescu), Școala Politehnică Timișoara, 1940; *Calculul vectorial*, Imprimeria Națională, București, 1943; *Curs de măsurii electrice* (întocmit după notele de la curs de: Anton Ioan, Munteanu Ion, Trifu Gheorghe, Politehnica Timișoara, 1946; *Electrotehnică*, Ed. UNSR Timișoara, 1948; *Curs de electricitate și electrotehnică*. Partea I, Ed. Centrului Studențesc Timișoara, 1951; - *Idem*. Partea II, Ed. Inst. Polit. Timișoara, 1953; *Bazele teoretice ale electrotehnicii*, Ed. Inst. Polit. Timișoara, 1954; *Aplicarea calculului operațional în studiul circuitelor electrice*, Ed. Tehnică, București, 1957; *Bazele electrotehnicii* (vol. I, II), E.D.P., București, 1972.

Profesorul Andronescu a acordat o atenție deosebită și pregătirii practice a studenților. În acest sens a organizat și coordonat, pentru studenții Școlii Politehnice din Timișoara, excursii de studii în Europa. De altfel domnia sa a lucrat ca inginer inițial, în Elveția – imediat după absolvirea facultății – se angajează la Fabrica de Mașini Electrice „Oerlikon” (1918 - 1919), apoi paralel cu activitatea didactică, desfășoară o remarcabilă activitate tehnică la unele întreprinderi de specialitate din

Elveția în calitate de inginer-consilier și anume la Uzinele Metalurgice din Dornach și la Fabrica de Cabluri Electrice din Cossonay (în perioada 1923 - 1925). Întors în țară, în perioada 1925 – 1929 a fost director al Fabricii de mașini electrice „Energia” din Cluj, în perioada 1929 – 1931 a fost director general la Poșta – Telegraf – Telefon, a făcut parte din Comisia de electrificare a Căilor Ferate Române pentru linia Câmpina – Brașov, a fost președinte de recepție la materiale și mașini electrice pentru Societatea generală de gaz și electricitate. În toate aceste activități în care a fost implicat, profesional Plauțius Andronescu a urmărit activitatea tehnică concretă și promovarea unor soluții tehnice moderne. Această activitate este caracterizată prin meticulozitate și ingeniozitate.

Încă înainte de întoarcerea în țară, profesorul Plauțius Andronescu a devenit membru al Asociației Internaționale a Inginerilor Consilieri cu sediul la Bruxelles (în 1924). A făcut parte din primul birou de conducere al Comitetului Electrotehnic Român (CER), înființat la 4 ianuarie 1927 și afiliat la „Comisiunea Electrotehnică Internațională” (CEI), cu sediul la Londra. (Președinte pentru anul 1927, Prof. dr.ing. Dragomir Hurmuzescu, vicepreședinte Prof.dr.ing. C.D.Bușilă, membri: Prof. Constantin Budeanu, Prof. Dimitrie Leonida, Prof.dr.ing. Plauțius Andronescu, secretar ing. Harlat). De remarcat că Prof. Andronescu era cel mai tânăr membru din Birou (avea doar 34 ani !). Aici a avut o susținută activitate, în special cu privire la problemele fundamentale ale sistemelor de unități și dimensiuni, în contextul acțiunii internaționale de standardizare. Ca recunoaștere a meritelor sale științifice deosebite, a fost ales membru titular al Academiei de Științe din România, fiind decorat cu înalte ordine regale (1929, 1941, 1942).

Aprecierea internațională de care s-a bucurat activitatea științifică a profesorului Andronescu se poate exprima atât prin publicarea lucrărilor sale în reviste de specialitate de renume mondial, în participarea la Congrese și Conferințe Internaționale, dar și prin cărțile primite cu dedicație din partea unor mari personalități ale electrotehnicii, dintre care de amintit cartea „Analiza tensorială aplicată în profesiunea de inginer”, de Gabriel Kron, apărută în Statele Unite ale Americii.

În semn de apreciere a neobositei activități didactice desfășurată cu pasiune, și a rezultatelor obținute, în anul 1968, la împlinirea vârstei de 75 de ani și a cincizeci de ani de activitate i se conferă prof.dr.doc. Plauțius Andronescu titlul de profesor emerit. Ca un modest omagiu pentru întreaga activitate de ctitor al facultății, de dascăl iubit și neobosit al atîtor generații de studenți, de fondator al școlii de electrotehnică românească, pe bună dreptatea s-a acordat numele său unuia din amfiteatrele Facultății de Electrotehnică din Timișoara.

2.1.3.3. Academician prof. dr. ing. CORNELIU MIKLOȘI

Academician Corneliu Mikloși a fost cadru didactic de renume al Facultății de Electrotehnică din Timișoara, care a marcat timp de decenii viața tehnică și științifică a municipiului Timișoara.

S-a născut la data de 5 martie 1887, în comuna Covăsânț, județul Arad, ca fiu al preotului ortodox Ioan Mikloși și a soției sale Melania. A avut un frate, Emil.

Școala primară o urmează la început în comuna natală, iar apoi în orașul Arad. Își continuă studiile liceale (în perioada 1897 - 1905) la liceul „Moise Nicoară” din Arad, la secția clasică, obținând la susținerea bacalaureatului, în anul 1905, mențiunea „eminent”.

Cu stăruința care îi va fi caracteristică întreaga viață, a ajuns să cunoască șapte limbi moderne și să stăpânească admirabil două limbi clasice (latina și greaca). Se înscrie la Facultatea de Electrotehnică din cadrul Politehnicii din Karlsruhe (între anii 1905 - 1906), iar apoi, obținând o bursă Gojdu continuă studiile universitare (anii 1906 - 1909) la Facultatea de Mecanică a Universității Tehnice din Budapesta, obținând diploma de inginer mecanic în anul 1909 cu mențiunea „cu distincție”. Rămâne, fiind ales de către renumitul prof. A. Rejtő, asistent universitar la această facultate. În timpul serviciului militar își termină teza de doctorat, pe care o susține în mai 1912, obținând astfel titlul științific de doctor în științe tehnice cu mențiunea „cu distincție”, pe baza disertației cu titlul: „Observații la încercarea materialelor pentru curele de transmisie”. Revine în învățământ în anul 1916, predând cursul de Tehnologie mecanică la Universitatea Tehnică din Budapesta. În anul 1918 susține lucrarea sa de abilitare cu titlul „Despre formarea aliajelor”, iar în anul 1919 obține gradul de docent. După actul Unirii de la 1 Decembrie 1918, Corneliu Mikloși se întoarce în România abia reîntregită. Apreciinduse activitatea sa științifică și aportul său la dezvoltarea tehnicii noi, în anul 1955 este ales membru titular al Academiei Române.

Corneliu Mikloși se căsătorește în anul 1915 cu Heinrich Emilia, fiica unui profesor universitar din Budapesta, absolventă a Academiei de Muzică din Budapesta, și împreună au două fiice: Florica (născută în 1916) și Livia (născută în 1918).

Academicianul Corneliu Mikloși s-a stins din viață la 10 August 1963.

Dacă se urmărește activitatea profesională a academicianului Corneliu Mikloși trebuie avute în vedere: activitatea didactică, activitatea tehnică-organizatorică și activitatea științifică.

Activitatea didactică este începută în Ungaria la Universitatea Tehnică din Budapesta fiind reținut imediat după absolvire ca asistent, la Catedra de tehnologie mecanică (din anul 1909), unde rămâne până în anul 1913, dată la care va trece ca inginer la o fabrică de cabluri electrice „Siemens” tot din Budapesta. Este profesor la Școala Politehnică din Timișoara în perioada 1925 – 1930, predând cursul de Tehnologie mecanică și aliaje industriale și, concomitent la Universitatea Tehnică din Budapesta (în intervalul 1927 - 1928) unde predă cursul de Metalografie. Este de

subliniat faptul că în anul 1924, la ieșirea acestuia la pensie, profesorul A. Rejtő îl recomandă pe Corneliu Mikloși ca succesor al său la catedră, deși acesta din urmă părăsise Budapesta încă din anul 1919.

Revine în învățământul superior în anul 1947 și conduce până la pensionare (anul 1957) Catedrele de Utilizarea energiei electrice și respectiv de Sudură. Reîntoarcerea în învățământ este determinată de dificultățile în care se zbatea Facultatea de Electrotehnică, desprinsă în anul 1948 din vechea Facultate de Electromecanică, devenită Facultatea de Mecanică. Nu erau suficiente cadre de specialitate, majoritatea acestora, cât și laboratoarele existente au fost preluate de Facultatea de Mecanică, iar Facultatea de Electrotehnică a rămas descoperită. Profesorul Corneliu Mikloși a fost capabil să predea mai multe cursuri de specialitate la Facultatea de Electrotehnică, astfel a predat în acești ani disciplinele de: „Utilizările energiei electrice”, „Acționări electrice”, „Material rulant”, „Tracțiunea electrică”, „Centrale electrice”. Pentru toate aceste cursuri a redactat materiale scrise, care au fost litografiate la Institutul Politehnic din Timișoara, cursurile respective fiind de un deosebit ajutor pentru studenți în vederea pregătirii examenelor de an. Astfel apar cursurile: „Producerea, distribuția și utilizarea energiei electrice (vol.I și II în anul 1949), Curs de centrale electrice (vol.I în 1949, vol.II în 1951), Curs de utilizările energiei electrice în industrie (vol.I în 1952, vol.II în 1953), Utilajul electromecanic al întreprinderilor industriale (Editura Didactică și pedagogică, București 1961), Tracțiunea electrică – în colaborare cu prof. C. Șora – (Editura Didactică și Pedagogică, București 1961)”.

Prin metoda adoptată în expunerea problemelor tehnice, acad. C. Mikloși a fost preocupat să formeze gândirea inginerească a studenților, capacitatea de a găsi soluții în problemele noi. Ca dascăl al Politehnicii Acad. C. Mikloși a fost un model de competență științifică, seriozitate în muncă, punctualitate și corectitudine față de studenți. Extrem de meticulos, avea notițele clar redactate, frumos ilustrate. Examenele se dovedeau rezonabile, datorită prof. C. Mikloși care le transforma într-o discuție inteligentă între profesor și student, marcată de expresia favorită a profesorului : „mă rog, să gândim”.

Bun organizator, acad.prof. C. Mikloși a pus bazele și a condus lucrările de amenajare și de utilare a laboratoarelor de acționări electrice la Institutul Politehnic din Timișoara, creind astfel baza necesară pentru pregătirea practică a studenților și pentru desfășurarea activității științifice a cadrelor didactice.

Pregătirea practică a studenților a fost o preocupare de mare interes pentru profesorul C. Mikloși. În acest scop dânsul a inițiat lucrările de laborator în instalații în funcțiune (în special în Centrale și stații electrice) dar, în același timp, în calitate de director de întreprinderi controla felul în care se desfășoară practica de an, având cu dânsi întâlniri în fiecare sâmbătă, întâlniri în care directorul le dădea explicații detaliate privind construcția și funcționarea instalațiilor studiate.

Acad. C. Mikloși a fost primul profesor din Facultatea de Electrotehnică care a primit dreptul de conducere de doctorat. A putut astfel, prin această activitate, să contribuie la perfecționarea superioară a unor ingineri, deveniți ulterior neobosiți cercetători și profesori, dintre care amintim: Prof. Nanu Aurel, Prof. Brașovanu Mihai, Prof. Sălăgean Traian, Prof. Dordea Toma, Prof. Seracin Eugen, Prof. Șora Ioan.

În perioada 1913 – 1919 lucrează ca inginer la o fabrică de cabluri electrice „Siemens” la Budapesta; apoi, în timpul primului război mondial este mobilizat și trimis pe fronturile din Galiția, Polonia și Italia până în anul 1915 când este repartizat la Budapesta ca inginer expert, calitate îndeplinită până în 1919 când, demobilizat fiind, se întoarce la fabrica de cabluri unde fusese angajat înainte de război. Deși cu o situație strălucită și perspective frumoase în cariera universitară, după actul Unirii de la 1 Decembrie 1918, Corneliu Mikloși se întoarce în țară, angajându-se din decembrie 1919 până în martie 1920 la Depoul de locomotive de la Arad al Căilor Ferate Române. În martie 1920 este numit inginer șef și apoi director la Tramvaiele Comunale din Timișoara, care din anul 1922, fuzionând cu Uzina Electrică, vor forma „Întreprinderile Electromecanice din Timișoara”, pe care le va coordona în calitate de director timp de 30 de ani. Trebuie subliniat aici că Întreprinderea electrică comunală din Timișoara a fost una dintre puținele întreprinderi de acest fel din țară, în acea vreme, care a funcționat în condiții tehnice bune și cu rezultate economice, aceasta datorită, mai ales, specialiștilor care au asigurat conducerea ei, dar în special datorită renumitului specialist, academician dr.ing. Corneliu Mikloși. Preocuparea sa majoră ca director a fost modernizarea și eficientizarea economică a întreprinderii. Astfel, pentru asigurarea unui transport în comun civilizată, a modernizat parcul de tramvaie prin conceperea, proiectarea și executarea unor modele noi de tramvaie cu boghiuri, a realizat macazuri automate, introduse, pentru prima oară în țară, la Timișoara, troleibuzul, numit aici „firobus”. Dintre realizările d-lui director Corneliu Mikloși se cuvine a fi amintită și înzestrarea orașului Timișoara cu o rețea de ceasornice electrice, montate în toate marile intersecții ale orașului, ceasul „mamă” aflându-se în cabinetul directorului și era controlat cu cronometrul său elvețian.

Inițiază și proiectează – în scopul modernizării rețelei electrice – trecerea de la frecvența de 42 Hz la cea de 50 Hz, instalează convertoare pentru alimentarea rețelei de tramvaie ș.a.

O altă preocupare a acad. C. Mikloși a fost crearea unei biblioteci tehnice în cadrul întreprinderii și de asemenea a organizat o serie de cursuri de calificare pentru lucrătorii din întreprindere, înțelegând că nu se poate obține o funcționare ireproșabilă a unei întreprinderi fără un personal de specialitate calificat corespunzător. El a fost cel care a introdus, pentru prima dată, instrucțiunile scrise la fiecare loc de muncă și examenul psihotehnic și stagiul de probă de angajare.

Promotor al tehnologiilor moderne, înființează la Timișoara, în anul 1936, „Cercul pentru încurajarea sudurii”, unitate de cercetare și învățământ în domeniul sudurii, realizat printr-o colaborare cu Școala Politehnică din Timișoara, unde participau, printre alții, prof. Constantin C. Teodorescu, academicieni de mai târziu Ștefan Nădășan și Remus Răduleț, unitate integrată în Întreprinderile Electromecanice din Timișoara.

O realizare de anvergură deosebită în domeniul sudurii a fost, la timpul său, construirea, în anul 1936, a halei de cazane a Uzinei electrice din Timișoara, inițiată și proiectată de acad. C. Mikloși.

În perioada 1949 – 1953 acad. C. Mikloși a lucrat și în calitate de consilier la filiala din Timișoara a Institutului de proiectări de mașini (IPROM). În anul 1954

părăsește „Întreprinderea de Electricitate” pentru a se dedica numai activității didactice și de cercetare.

Începând din anul 1954 și până la sfârșitul vieții conduce Secția de Sudură a Bazei din Timișoara a Academiei, iar între anii 1956 – 1963 este directorul Centrului de Cercetări Tehnice al Bazei din Timișoara a Academiei Române.

Numeroasele articole publicate în reviste de specialitate de prestigiu din țară și străinătate sunt o recunoaștere a valorii lor. Acad. C. Mikloși participă în anii 1955, 1956 și 1957 la Adunările anuale de sudură, organizate de către Institutul de sudură din Bratislava, unde pe lângă lucrările proprii va prezenta și lucrările tinerilor săi colaboratori de la catedră și de la Secția de sudură, impunând astfel școala românească de sudură pe plan internațional.

În anul 1957 a fost desemnat, printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri, șef al delegației țării noastre la „Institutul Internațional de Sudură” cu sediul la Londra și Paris. În această calitate va participa, anual, cu lucrări originale ale sale și ale colaboratorilor apropiați: Traian Sălăgean, Ovidiu Centea și Viorel Mikloși.

Datorită activității sale, se va recunoaște prioritatea României în domeniul sudării șinelor de cale ferată, domeniu în care cercetările sale au constituit baza tuturor dezvoltărilor viitoare. Acad. C. Mikloși a fost membru al Comisiei Superioare de Diplome. Preocupat de ideea necesității colaborării între institutele de cercetare ale Academiei și cele ale ministerelor, a fost membru al Biroului Institutului Internațional de Sudură și a condus Comitetul Național Român de Sudură afiliat Institutului Internațional de Sudură. A fost de asemenea inițiatorul și organizatorul consfătuirilor de sudură și încercări de materiale, care se organizau cu regularitate, din doi în doi ani, la Timișoara. De asemenea, a fost membru la Institutul Metalelor și la Institutul Oțelului din Londra, la Conferința Internațională a Marilor Rețele Electrice (CIGRE).

Pentru activitatea sa științifică a fost distins cu titlul de „om de știință emerit” și cu Premiul de Stat al României pe anul 1962, fiind decorat cu ordinul „Steaua Republicii Populare Române”, clasa I. Pentru contribuția valoroasă a domniei sale în pregătirea cadrelor ingineresti, în dezvoltarea științei și tehnicii, în rezolvarea unor probleme ale producției industriale a fost distins de două ori cu „Ordinul Muncii”, clasa I.

2.1.3.4. Academician prof. dr. ing. REMUS BAZILIU RĂDULEȚ

Academician prof.dr.ing. Remus Răduleț a fost un savant de renume mondial, format la Facultatea de Electrotehnică Timișoara, fiind cel mai strălucit absolvent al acesteia.

S-a născut în 3 mai 1904 în satul Hendorf – azi satul Brădeni – din Transilvania, județul Brașov, sat aflat în regiunea delimitată de Olt și Târnave, unde, așa cum îi plăcea profesorului să spună adeseori, se vorbește cea mai curată limbă românească.

Părinții săi, Ana și Vasile Răduleț au fost intelectuali cu profundă conștiință și sentimente românești. Remus Răduleț al

treilea născut al familiei, a avut trei frați: Virgil, Letiția și Livia, toți având, conform tradiției din Ardeal, nume latinești.

De fapt, numele familiei din care descindea profesorul Răduleț era Popa, însă numele pe care l-a făcut celebru derivă dintr-o poreclă dată de săteni unui strămoș al familiei, Radu, care fiind mic de statură a fost poreclit cu diminutivul Răduleț. Ulterior această poreclă a devenit în acte numele de familie a ramurii respective.

A învățat să scrie și să citească în limba maternă mai întâi în satul natal, terminând patru clase în anul 1913. Urmează încă o clasă la școala primară germană, din același sat, după care în anul 1914 trece la liceul german din Sighișoara, al cărui curs inferior îl termină în anul 1919 (cu un an de întrerupere 1917 – 1918 – din cauza războiului). Cursul superior este urmat la liceul „Radu Negru” din Făgăraș, între anii 1919 – 1923. La insistențele unei rude care dorea ca liceul să participe fructuos la concursurile organizate la București în anii de după înfăptuirea Marii Uniri, concursuri cunoscute sub denumirea „Tinerimea Română”, ceea ce s-a îndeplinit întocmai, elevul Remus Răduleț participă obținând de fiecare dată premiul I, aducând glorie liceului la care învăța. Este interesant de menționat că, datorită capacității neobișnuite a tânărului elev, acesta a urmat cursurile secției umaniste, atras de frumusețea limbilor clasice și în special de limba și literatura română, dar cu toate acestea, bacalaureatul l-a susținut la secția reală, pentru bacalaureat pregătindu-se doar în ultimul an de liceu. Această schimbare de opțiune umanistă – reală s-a produs în vacanța de după clasa a VII-a de liceu când face o vizită la Politehnica din Timișoara, ocazie cu care îl întâlnește pe renumitul profesor de matematică Traian Lalescu, care l-a determinat să opteze pentru cariera de inginer. În urma examenului de admitere din toamna anului 1923 devine student la Școala Politehnică din Timișoara, Facultatea de Electromecanică, făcând parte din una dintre cele mai strălucite promoții pe care a avut-o aceasta. Ca student, datorită capacității sale intelectuale, gândirii pătrunzătoare și deosebitei sale conștiințozități, tânărul Răduleț a sprijinit profesorii pentru a-și scrie cursuri – total inexistente până la cea dată în Școala Politehnică Timișoreană. Astfel: primul curs de Analiză matematică, cursul de electrotehnică al profesorului Plauțius Andronescu sau cursul de la disciplina de Mașini electrice au fost scrise de Remus Răduleț după notițele luate de acesta la orele de curs.

Împreună cu colegii săi, înființează primul cerc științific studentesc, având ca obiect prezentarea și înțelegerea unor teorii moderne din fizică și din ramurile tehnice studiate. Studentul Remus Răduleț a ținut mai multe prelegeri, sub formă de conferințe urmate de discuții, asupra teoriei relativității pe care a prezentat-o într-o formă deosebit de clară.

Remus Răduleț termină facultatea, în anul 1927, cu media 19,70 cea mai mare medie obținută de un student până în anul 1951 (când s-a trecut de la notarea cu 1 - 20, la notarea adjectivală). Majoritatea examenelor au fost promovate cu calificativul „douăzeci cu scandal”. Acest „20 cu scandal” însemna că prezentarea subiectului de examen era completă, logică, dar conținea și opinii personale ale studentului Remus Răduleț, cuprindea căi noi și elegante de rezolvare, aveau loc discuții între cadrul didactic examinator și student, care reușea să-și susțină, cu argumente logice, opinia sa, ceea ce aducea plusul de „cu scandal” la nota maximă 20. Lucrarea de diplomă cu tema

„Stabilirea unui mod de optimizare prin calcul a șapte transformatoare”, a fost condusă de prof. Plauțius Andronescu, iar în urma susținerii acesteia, Remus Răduleț obține diploma de inginer cu cea mai mare distincție „foarte bine cu distincție”.

Optând pentru cariera universitară, devine asistent la facultatea pe care o absolvise, la catedra de Electrotehnică a profesorului Plauțius Andronescu. După un an, în 1928, pleacă în Elveția, cu o bursă de studii, la Școala Federală din Zürich, unde își elaborează teza de doctorat sub conducerea profesorului Karl Kuhlmann (la care-și făcuse doctoratul și prof. Plauțius Andronescu).

Referitor la tema abordată privind cuptorul de inducție fără miez de fier – problemă neelucidată în acea vreme și necesară industriei – este interesant de menționat că această temă a fost oferită de prof. Kuhlmann timp de doi ani de zile doctoranzilor săi și toți au refuzat-o. Nu numai că Remus Răduleț a acceptat-o, dar a și rezolvat-o în decurs de doi ani de zile, obținând titlul de doctor inginer, în anul 1930, împreună cu stima și aprecierea deosebită a marelui său profesor.

La Zürich a avut ocazia să-l întâlnească pe Einstein în mod întâmplător, în timp ce Remus Răduleț expunea o temă la seminarul condus de Wolfgang Pauli jr. Pe neașteptate Einstein a pătruns în sala de cursuri, a urmărit expunerea până la sfârșit iar apoi, salutându-l pe Pauli, a întrebat: „un student în fizică, nu-i așa?” „Nu, a răspuns Pauli, este un tânăr inginer român care-și prepară o teză de doctorat în electrotehnică”. „Păcat” a răspuns Einstein.

După terminarea și susținerea tezei de doctorat i se propune să rămână la Zürich, ca urmaș al profesorului Kuhlmann, dar știind unde îi este locul, a renunțat la viitorul strălucitor care se întrededa de pe platforma recunoscută din Zürich și a revenit în țară, începându-și activitatea didactică științifică pe care a continuat-o până la sfârșitul vieții.

Drept recunoaștere a rezultatelor obținute în domeniul electrotehnic a contribuției sale adusă dezvoltării electrotehnicii, este ales în anul 1955 membru corespondent al Academiei Române, apoi în 1963 devine membru titular.

În întreaga sa activitate titanică desfășurată de către Remus Răduleț acesta a fost secondat cu discreție și devotament de soția sa Zoe Răduleț, care i-a fost alături atât în momentele de bucurie, declanșate de reușite, cât și în momentele de încordare, creîndu-i cele mai propice condiții de muncă. Nu au avut copii.

Se stinge din viață în dimineața zilei de 6 februarie 1984, la București, în plină activitate, un infarct cardiac fiindu-i fatal.

Activitatea profesională a acad. Remus Răduleț a fost orientată cu precădere spre activitatea didactică și o neobosită activitate de cercetare științifică, finalizată cu rezultate deosebite, recunoscute și pe plan internațional.

Activitatea didactică este începută la Școala Politehnică din Timișoara, imediat după absolvirea acesteia, în anul 1927, în calitate de asistent universitar la disciplina de Electrotehnică. Din anul 1931 funcționează în calitate de conferențiar suplinitor și de subdirector al Școlii Politehnice din Timișoara. A predat disciplinele „Centrale electrice” și „Tehnica curenților slabi”, publicând pentru studenți cursurile corespunzătoare. Ca subdirector s-a preocupat de îmbunătățirea vieții studenților, organizând cantina și căminul studențesc după sistemul de organizare cunoscut de la

Zürich. În anul 1940 devine conferențiar la tehnica curenților slabi și profesor suplinitor la fizica tehnică. Bazat pe cultura sa enciclopedică a predat o serie de discipline: „Instrumente electrice de măsură”, „Introducere în Fizica atomică și nucleară”, „Mașini electrice”, toate predate impecabil, cu o bogăție de cuvinte și o vervă rămasă proverbială, captivant pentru studenți. Cursurile sale erau înnobilate prin prezentarea largă a concepțiilor celor mai renumiți profesori ai fizicii și ai electrotehnicii moderne. Merită a fi menționată în mod deosebit și activitatea meticuloasă depusă în calitate de director adjunct, privind organizarea și dotarea bibliotecii Școlii Politehnicii. Ca urmare a acestei activități, biblioteca a ajuns să dispună de serii complete din revistele de bază, fără întrerupere chiar și în timpul celui de al doilea război mondial, de care situație au beneficiat mulți studenți și multe cadre ingineresti din industrie.

În perioada 1951 – 1952 a fost numit profesor titular și în București, la Institutul de Căi Ferate și la Institutul Politehnic, catedra de Bazele Electrotehnicii pe care a onorat-o apoi până la pensionare în anul 1974. După pensionare activează ca profesor consultant fiind conducător de doctoranzi.

În toamna anului 1952, datorită activităților științifice în care a fost antrenat, este nevoit să părăsească Timișoara, stabilindu-se la București. A militat permanent pentru păstrarea legăturii cu Școala Politehnică din Timișoara, a promovat legături viabile între discipolii formați la București și cei rămași la Timișoara.

A avut numeroase funcții de conducere, astfel: între anii 1956 – 1968 a fost director al Institutului de Energetică al Academiei Române, între 1963 – 1966 a fost președinte al Secției de științe tehnice a Academiei, între 1965 – 1974 a fost vicepreședinte al Academiei și vicepreședinte al Consiliului Național pentru Științe și Tehnologie, între anii 1964 – 1984 a fost rector al Universității Cultural – Științifice din București, în toate aceste funcții evidențiindu-se cunoștințele profesionale, puterea de organizare și în general puterea sa de muncă excepțională. Ca activitate obștească, în perioada 1965 – 1973 a fost deputat în Marea Adunare Națională.

Pe plan internațional a fost membru al Academiei Saxone din Leipzig în 1966, membru al Academiei Latine din Paris în 1971, membru al Academiei de Științe din New York în 1979.

Recunoașterea pe plan național s-a concretizat pe lângă acordarea titlului de academician și prin faptul că în anul 1970 i se acordă titlul de „om de știință emerit”.

Pentru întreaga sa activitate desfășurată pentru dezvoltarea învățământului, științei și tehnicii românești, a fost distins cu primele trei clase ale „Ordinului Muncii”, cu ordinul „Meritul Științific” clasa I, cu ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa II-a.

Valoarea cercetărilor sale în domeniul electrotehnic este recunoscută prin aceea că între anii 1961 – 1964 devine vicepreședinte al Comitetului Electrotehnic Internațional, între anii 1964 – 1967 este ales în cea mai înaltă funcție a acestei prestigioase organizații, ca președinte al C.E.I., iar după 1967 a fost co-președinte. Între anii 1970 – 1984 a fost președintele Comitetului de Studii nr.1 de Terminologie al Comitetului Electrotehnic Internațional, iar în intervalul 1961 – 1984 este membru al Colectivului Central de conducere al C.E.I.

Profesorul Remus Răduleț, care a dus faima țării noastre atât de departe și prin faptul că a urmat cursurile școlii timișorene, fiind cel mai strălucit absolvent al ei, în care a

activat mulți ani ca și cadru didactic, care s-a simțit timișorean și a sprijinit mereu facultatea de Electrotehnică din Timișoara, merită cu prisosință recunoștința Politehnicii din Timișoara și în acest sens s-a acordat numele său unuia dintre amfiteatrele Facultății de Electrotehnică, ca un modest omagiu pentru un Om deosebit.

2.1.3.5. Academician prof. dr. ing. TOMA DORDEA

Academicianul prof.dr.ing. Toma Dordea este o personalitate de excepție a Facultății de Electrotehnică din Timișoara, care a ridicat faima acesteia la nivelul celor mai prestigioase instituții similare din țară și de peste hotare.

S-a născut la 1 ianuarie 1921 în satul Bungard, comuna Selimber, județul Sibiu, într-o familie de țărani. Părinții săi Toma și Paraschiva Dordea, harnici și cinstiți, i-au sădit în suflet simțirea adâncă pentru glia strămoșească, cultul muncii, respectul creștinesc pentru aproapele său. A fost cel mai mare dintre cei patru frați: Toma, Nicolae, Maria și Ion.

În perioada 1928 – 1932 urmează școala primară în satul natal, iar apoi se înscrie la liceul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, pe care-l absolvă în anul 1940. În liceu, din Revista Matematică editată la Timișoara de către profesorii V.Alaci, O.Țino, M.Ghermănescu, află de Școala Politehnică din Timișoara la care vine imediat după absolvirea liceului. În timpul liceului a obținut premiul național “Traian Lalescu” oferit de revista Nimbus. Pregătirea excepțională în domeniul matematicii și fizicii dobândită în anii de liceu a creat premisa unor rezultate de excepție și ca student.

În toată perioada studenției muncește cu pasiune și deosebită conștiinciozitate, obținând rezultate foarte bune la învățătură. Astfel, devine primul din an, respectiv șef de an, calitate pe care o păstrează în toți cei cinci ani de studenție. A absolvit Școala Politehnică în anul 1945 prin susținerea diplomei ce trata o problemă de optimizare a mașinilor electrice, obținând diploma de inginer electromecanic cu calificativul „Magna cum laude”.

Este reținut la Școala Politehnică ca asistent de către prof. Alexandru Nicolau, marele dascăl, om de știință și patriot, devenit mai târziu „Doctor Honoris Causa” al acestei prestigioase școli.

În anul universitar 1948 a promovat la gradul didactic de conferențiar suplinitor fiind titularul disciplinei Electrocăldură. În anul școlar 1948-1949 a fost și profesor de Electricitate la Școala Medie de Energie Electrică din Timișoara. S-a titularizat pe postul de conferențiar în anul 1949 preluând disciplina Mutatoare și mașini electrice. În anul 1963 susține cu succes teza de doctorat cu tema „Contribuții la reglarea vitezei mașinii de inducție utilizând contactul alunecător metalo-lichid”, avându-l conducător științific pe academicianul Cornel Mikloși. În același an a promovat la gradul didactic de profesor universitar fiind titularul disciplinei de Mașini electrice până în anul 1993 când, după pensionare, devine profesor universitar consultant. Din anul 1965 a fost conducător de doctorat.

A condus Catedra de mașini electrice a politehnicii timișorene peste 35 de ani, a fost prodecanul (1953-1955), respectiv decanul Facultății de Electrotehnică din Institutul Politehnic Timișoara în intervalul 1955- 1968, respectiv prorector al Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara în perioada 1981-1984.

Drept recunoaștere și apreciere a valoroasei și amplei activități tehnico-științifice și didactice prof.dr.ing. Toma Dordea este primit, în 9 Martie 1991, în adunarea generală a Academiei Române, ca membru corespondent. Este numit după aceea secretarul științific al Filialei Academiei Române din Timișoara, funcție în care desfășoară o activitate cu multă dăruire și pasiune. În data de 8 noiembrie 1994 este ales membru titular al Academiei Române. Este numit apoi președinte al Filialei din Timișoara a Academiei Române.

Din anul 1968 și până în anul 1998 domnul academician Toma Dordea a făcut parte din Comisia Superioară de Diplome, comisie care confirma acordarea titlurilor de doctor inginer.

După ieșirea la pensie, în anul 1993, a rămas profesor consultant, conducând cu dăruire doctoranzi și îndrumând activitatea desfășurată în cadrul Filialei din Timișoara a Academiei Române.

Academicianul Toma Dordea s-a căsătorit în anul 1948 cu distinsa doamnă Petria Dordea, o talentată și minunată profesoară de fizică-chimie, mult iubită de elevii săi. Dânsii au doi copii: Toma Paul și Doina Ana; ambii au urmat exemplul tatălui, absolvind Facultatea de Electrotehnică a politehnicii timișorene.

A încetat din viață la 11 aprilie 2015, având vârsta de 94 de ani.

Activitatea profesională a academicianului Toma Dordea a fost împărțită între cea didactică dusă cu deosebită dăruire, cea științifică făcută cu pasiune și perseverență, dar în același timp și cea practică în laboratoarele facultății, sau în diverse unități economice care l-au solicitat pentru a rezolva dificile probleme tehnice.

Începe activitatea didactică imediat după absolvirea facultății, urcând toate treptele erarhiei universitare, de la asistent universitar (în anul 1945) la profesor universitar (în anul 1963). Ca profesor universitar a fost titularul disciplinei de Mașini electrice, disciplină la care a activat încă din anul 1947. Simpla enumerare a disciplinelor parcurse în anii de început (la care se vor adăuga ulterior: Măsurări electrice, Centrale electrice, Calculul, proiectarea și construcția mașinilor electrice, Testarea și modelarea mașinilor), însușite și sistematizate în manieră critică proprie, atât de caracteristică pentru întreaga activitate profesional-științifică și inginerască desfășurată de-a lungul a peste șapte decenii, explică largul și totodată adâncul orizont de cuprindere al preocupărilor viitoare. Căci, aparentul dezavantaj de a-ți însuși și preda mereu alte discipline, impuse de imperativele vremii a fost transformat într-un evident câștig, favorizat de o solidă pregătire matematică, respectiv de cunoașterea temeinică a fundamentelor fizice ale electrotehnicii. Este sigur că pe lângă dotarea intelectuală nativă, înalta performanță a fost posibilă și datorită exigenței și dăruirii proprii în slujba lucrului temeinic făcut, calități definitorii dobândite din buna tradiție a familiei și stimulate, remarcate și prețuite de mari personalități ce i-au marcat anii de început: Valeriu Alaci, Mihai Ghermănescu, Plauțius Andronescu, Alexandru Nicolau, Remus Răduleț sau Corneliu Micloși.

Preocupat de asigurarea unor condiții cât mai bune pentru pregătirea studenților, a redactat o serie de manuale foarte utile studenților pentru pregătirea examenelor, dar și inginerilor din producție. Este suficient să amintim: *Curs de Mașini electrice*, multiplicat la Litografia Institutului Politehnic din Timișoara în anul 1968; *Mașini electrice*, Publicat la Editura Didactică și Pedagogică București în anii 1970, 1977; *Calculul mașinilor electrice*, multiplicat la Litografia Institutului Politehnic “Traian Vuia” din Timișoara în anii 1979 și 1982; *Calculul, proiectarea și construirea mașinilor electrice*, Publicat la Centrul de Multiplicare al Universității Tehnice din Timișoara în anii 1992, 1993; *Mașini electrice. Parte complementară*. Editura Orizonturi Universitare Timișoara 2002; *Mașini electrice. Programe de calcul*, Editura Politehnica, Timișoara, 2010. Cartea cu titlul *Electrical machines. Fortran programs* a fost publicată în anul 2015 la Editura Politehnica din Timișoara cu puțin timp înainte de a se înălța la ceruri.

De asemenea, pentru domnul Academician a constituit o preocupare permanentă pregătirea și dobândirea de competențe practice de către studenți. În acest sens a proiectat, condus și realizat Laboratorul de Mașini electrice (figura alăturată) de la politehnica timișoreană. Pentru a se putea face diverse tipuri de încercări laboratorul a fost prevăzut cu un grup Ward-Leonard de 50kW. Proiectarea celor 4 mașini ale grupului a fost efectuată de academicianul Toma Dordea, mașinile au fost construite la UCM Reșița, montarea acestora în laborator s-a făcut sub coordonarea academicianului Toma Dordea.

Orele de curs predate de domnul prof.dr.ing. Toma Dordea erau audiate cu deosebită plăcere, problemele erau predate foarte clar și concis. Calitățile sale de mare dăcil, maestru în ale pedagogiei, l-au făcut foarte iubit de către studenții, pe care i-a îndrumat cu multă răbdare și pricepere. Dotat cu o putere de muncă deosebită, perseverent și pasionat în activitatea sa, a fost un model pentru mulți absolvenți ai Facultății de Electrotehnică din politehnica timișoreană.

Activitatea didactică prodigioasă a Profesorului Toma Dordea a fost susținută de un talent pedagogic înnăscut, de înalta sa competență și pasiune pentru cunoaștere, de grija, dragostea, dar și exigența manifestate față de lungul șir al seriilor de studenți (46 la număr) sau mai tineri colaboratori. Calitățile sale umane remarcabile au contribuit și ele, hotărâtor, la desemnarea ca șef al catedrei de Mașini electrice (din 1952 până în 1990, cu o întrerupere când a fost prorector), ca prodecan (1953 – 1955) și apoi decan al Facultății de Electrotehnică (1955 – 1968), ca prorector al Institutului Politehnic din Timișoara (1981 – 1984).

Activitatea de formare și pregătire a inginerilor a ridicat-o la nivele superioare după anul 1965, an în care este numit conducător de doctorat în specialitatea Mașini electrice. În această calitate a îndrumat peste 50 de cercetători, care astăzi constituie un corp de elită al Școlii de mașini, aparate și acționări electrice create în zona de vest a României, cu o puternică reprezentare în cercetare și învățământ.

Activitatea didactico-educativă și științifică desfășurată cu rezultate de excepție i-a adus academicianului Toma Dordea titlul didactic de **Profesor emerit**. De asemenea, în semn de apreciere a activității depuse, i s-au acordat o serie de diplome, premii și reponsabilități, după cum urmează: Premiul I al Ministerului Învățământului

(de două ori); Ordinul muncii cl.III-a; Steaua Republicii cl.IV-a; Diplome pentru lucrări prezentate la sesiuni (5 diplome); Diplomă de excelență în cercetare; Ordinul Național “Pentru Merit” în gradul de Cavaler; Membru al Academiei Francofone a inginerilor; Președintele filialei Timișoara a Academiei Oamenilor de știință din România; Președinte al filialei Timișoara a Academiei de Științe Tehnice din România; Președinte al filialei Timișoara a Academiei Române.

Domnia Sa, a fost distins cu înaltul titlu științific “Doctor Honoris Casa” de către următoarelor instituții de învățământ superior din Romania: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca(1993); Universitatea din Craiova (1999); Universitatea de Nord din Baia Mare (2003); Universitatea Politehnica din Timișoara (2001).

2.2. PROFESORII ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ELECTRIC LA TIMIȘOARA ÎN TIMPUL CENTENARULUI (1920-2020)

2.2.1. Introducere

Studentii tuturor generațiilor de absolvenți ai Facultății de Electrotehnică și Energetică din timpul *Centenarului* (1920-2020) și-au venerat profesorii, care erau cu renume și dedicații activității lor. Profesorii aveau prestanță, fiind iubiți de studenți. Fiecare dintre profesorii noștri au contribuit la pregătirea noastră profesională pentru activitățile viitoare care le-am desfășurat în țară sau în străinătate, în învățământ, cercetare - proiectare industrie, energetică, agricultură și instituții centrale și sociale.

„Profesorii care au profilat domeniul electric încă de la înființarea Politehnicii din Timișoara merită să fie amintiți întrucât activitatea lor, din multiple puncte de vedere, poate fi utilă tinerilor care se formează, element esențial în pregătirea viitorului.

Pregătirea științifică în trecut nu se putea face decât în unități de învățământ superior din țările apusene unde s-au format cadre care s-au remarcat și care pot fi date ca exemplu pentru tineret în ceea ce privește atitudinea față de învățatură.

Profesorul Cornel Micloși a absolvit Politehnica din Budapesta cu distincție. Ca urmare acestui fapt a fost reținut ca asistent al unui profesor de mare faimă al școlii absolvite. Și-a continuat pregătirea și a obținut titlul de doctor inginer cu o strălucită teză în domeniul mecanic în urma căreia a ajuns conferențiar.

Profesorul Plauțius Andronescu este un alt exemplu de seriozitate a pregătirii profesionale. A absolvit Politehnica din Zurich ca fruntaș al promoției, a fost numit ca asistent al cunoscutului profesor de electrotehnică, Kuhlmann, la care și-a susținut teza de doctorat într-o problemă importantă de mașini electrice, cu rezultate răsunătoare și a ajuns conferențiar la școala absolvită.

Un al treilea exemplu, demn de remarcat, este cel al profesorului Remus Răduleț. A obținut titlul de inginer la Politehnica din Timișoara, în urma unui comportament care a intrat în istoria școlii, iar titlul de doctor inginer la obținut tot la politehnica din Zurich, la același profesor Kuhlmann, cu o teză în domeniul cuptoarelor de inducție a căror teorie era în mare deficiență în acea perioadă, aducând o contribuție substanțială în acest domeniu.

Sunt câteva exemple care arată ce însemnătate are privirea cu seriozitate a însușirii cunoștințelor și în transpunerea în concret a acestora...

*Acești mari corifei ai învățământului electrotehnic timișorean, după terminarea studiilor și a calificării lor științifice prin doctorat au ajuns pe trepte superioare în învățământ, devenind conferențieri în unități recunoscute, întrezărindu-li-se un viitor strălucit. **Când au văzut însă că patria lor era într-o stare înapoiată și că are nevoie de contribuția lor nu au ezitat nici un moment să renunțe la situațiile în care au ajuns și să se întoarcă pe pământul natal. Aici s-au înregimentat în rândul celor care s-au decis să-și pună forțele de care dispuneau, în scopul nobil de ridicare pe o treaptă mai înaltă a stării țării, să refacă cea ce s-a pierdut în marea conflagrație mondială și să contribuie cu toate puterile la dezvoltarea unităților de învățământ superior, în concret a Școlii "Politehnice" din Timișoara...***

Au adus cu ei experiența și vederea învățământului apusean și l-au implementat în Școala Politehnică din Timișoara cu rezultate, că numeroși ingineri foarte bine pregătiți au fost angajați la fabricile existente, contribuind la întărirea și dezvoltarea industriei noastre.

Acțiunea acestor cadre didactice, dintre care doi au devenit membri ai Academiei române (Cornel Micloși și Remus Răduleț), poate constitui un model pentru tineri de azi ca să nu mai emigreze și să-și servească țara care i-a format și i-a adus în starea de a fi utili oriunde. Țara are nevoie de ei căci este încă rămasă în urmă, nu din motive de incapacitate, ci în mare măsură datorită istoriei ei zbuciumate [Acad. Toma Dordea. Cuvânt înainte. [1. p. 5-6].

Dar toată atenția și recunoștința trebuie să o avem față de toți profesorii și toate cadrele didactice care au activat în Facultatea de Electrotehnică și Energetică din timpul Centenarului (1920-2020).

De acea în această carte vor fi prezentați toți profesorii de la îneputul activității Facultății de Electrotehnică până astăzi, folosind mai multe surse de informații la care am avut acces.

Vor fi prezentați de asemenea profesori și cadre didactice cu specific de matematică, fizică, chimie, mecanică, știința materialelor, termotehnică, hidrotehnică, științe sociale ș.a. care au contribuit la formarea inginerilor cu profil electric, aportul lor fiind la fel de important ca a celor cu profil electric.

Deoarece cartea se referă la promoția ELECTRO '68, se vor prezenta în continuare Disciplinele și profesorii care au activat la Facultatea Electrotehnică ai acestei promoții, cu cele trei secții: electromecanică, electroenergetică și calculatoare.

2.2.2. Disciplinele și profesorii la Facultatea de Electrotehnică - promoția 1968

2.2.2.1. Disciplinele și profesorii la secțiile de electromecanică și calculatoare

Tabelul 4. Disciplinele și profesorii la secțiile electromecanică și calculatoare

	Anul I (1963/1964)	Disciplina	Tip
1.	Sălăjan Traian	Analiză matematică	Curs
2.	Neamțu Nicolae	Analiză matematică	Seminar
3.	Ștefan Matei	Analiză matematică	Seminar
4.	Constantin Călniceanu	Geometrie descriptivă și aplicată	Curs
5.	Nămoloiu Traian	Desen Tehnic	Seminar
6	Șarlău Constantin	Desen Tehnic	Seminar
7.	Groșanu Iosif	Mecanică	Curs
8.	Becherescu Doina	Mecanică	Seminar
9.	Attila Hegeduș	Mecanică	Seminar
10.	Gheorghiu Ștefan	Tehnologia mat. și mașini unelte	Curs
11.	Nichici Alexandru	Tehnologia mat. și mașini unelte	Seminar
12.	Mureșan Ion	Socialism Științific	Curs
13.	Filofteia Dobrescu	Chimie	Curs
14.	Mercea Catița	Chimie	Seminar
15.	Nartea Eugenia	Chimie	Seminar
16.	Ernest Varga	Educație fizică	Seminar
17.	Coste Doina	Educație fizică	Seminar
18.	Bucur Constantin	Educație fizică	Seminar

19.	Mociulschi Ștelian	Educație fizică	Seminar
20.	Moratelli Remus	Educație fizică	Seminar
21.	Wilhems Ladislau	Educație fizică	Seminar
22.	Giurgiu Delia	Limba engleză	Seminar
23.	Imbulzeanu Alexandra	Limba franceză	Seminar
24.	Nikolaevna Antonina	Limba rusă	Seminar
	Anul II (1964/1965)		
25.	Băbăița Ilie	Economie politică	Curs
26.	Cîrstici Borislav	Matematici speciale	Curs
27.	Tudor Emil	Matematici speciale	Seminar
28.	Burlacu Eugen	Matematici speciale	Seminar
29.	Oiță Gavril	Matematici speciale	Seminar
30.	Sturz Iosif	Matematici speciale	Seminar
31.	Groșanu Iosif	Mecanică	Curs
32.	Becherescu Doina	Mecanică	Seminar
33.	Hegheduș Attila	Mecanică	Seminar
34.	Hajdu Iosif	Rezistența materialelor	Curs
35.	Hajdu Iosif	Rezistența materialelor	Seminar
36.	Cornuth Alexandru	Rezistența materialelor	Seminar
37.	Cristuinea Constantin	Rezistența materialelor	Seminar
38.	Kasztel Rudolf	Rezistența materialelor	Seminar
39.	Gheorghiu Nicolae	Teoria Mecanisme și Org. Maș.	Curs

40.	Alexandru Nichici	Teoria Mecanisme și Org. Mașini	Seminar
41.	Ghișe Ion	Teoria Mecanisme și Org. Mașini	Seminar
42.	Constantin Șora	Bazele electrotehnicii	Curs
43.	Uwe Grun	Bazele electrotehnicii	Seminar
44.	Dumitru Daba	Bazele electrotehnicii	Seminar
45.	Lapușan Valeria	Bazele electrotehnicii	Seminar
46.	Bagiu Lucian	Toleranțe și măsurători	Curs
47.	Giurgiu Delia	Limba engleză	Seminar
48.	Imbulzeanu Alexandra	Limba franceză	Seminar
49.	Nikolaevna Antonina	Limba rusă	Seminar
	Anul III (1965/1966)		
50.	Ștefan Csikos	Materialism dialectic	Curs
51.	Rothenstein Bernhard	Fizică teoretică	Curs
52.	Artzner Ioan	Fizică teoretică	Seminar
53.	Ioan De Sabata	Bazele electrotehnicii	Curs
54.	Uwe Grun	Bazele electrotehnicii	Seminar
55.	Daba Dumitru	Bazele electrotehnicii	Seminar
56.	Eugen Pop	Măsurări electrice	Curs
57.	Soceneanțu Aurel	Măsurări electrice	Seminar
58.	Brașovan Ioan	Măsurări electrice	Seminar
59.	Tănase Mihail	Măsurări electrice	Seminar
60.	Toma Dordea	Mașini electrice	Curs

61.	Ciugudeanu Elena	Mașini electrice	Seminar
62.	Vasilievici Alexandru	Mașini electrice	Seminar
63.	Câmpeanu Aurel	Mașini electrice	Seminar
64.	Chioreanu Vintilă	Mașini electrice	Seminar
65.	Bărglazan Mircea	Hidraulică și mașini hidraulice	Curs
66.	Santău Ioan	Hidraulică și mașini hidraulice	Seminar
67.	Suciu Iacob	Aparate Electrice	Curs
68.	Natrașevschi Alfred	Aparate Electrice	Seminar
69.	Giurgiu Delia	Limba Engleză	Seminar
58.	Ștefănescu Florica	Limba Franceză	Seminar
59.	Nikolaevna Antonina	Limba rusă	Seminar
	Anul IV (1966/1967)		
60.	Cornelia Ivașcu /EC	Centrale și rețele electrice	Curs
61.	Tiberiu Mureșan	Electronica industrială	Curs
62.	Ciugudeanu Mircea	Electronică industrială	Seminar
63.	Toma Corneliu	Electronică industrială	Seminar
64.	Ianuș Mircea	Electronică industrială	Seminar
65.	Zeno Ardelean	Termotehnică și mașini termice	Curs
66.	Ungureanu Corneliu	Termotehnică și mașini termice	Seminar
67.	Iorga Ioan	Termotehnică și mașini termice	Seminar
68.	Rusu Ortensia	Termotehnică și mașini termice	Seminar
69.	Ioan Novac	Mașini electrice speciale	Curs

70.	Atanasiu Gheorghe	Mașini electrice speciale	Seminar
71.	Oprendeck Bernhardt	Mașini electrice speciale	Seminar
72.	Brașovan Mihai /EM	Acționări Electrice	Curs
73.	Bartzer Ștefan	Acționari Electrice	Seminar
74.	Bălțeanu Ștefan	Acționari Electrice	Seminar
75.	Prodan Manoilă	Acționari Electrice	Seminar
76.	Văzdăuțeanu Vlad/EM	Utilizările energiei electrice	Curs
77.	Vătăman Oreste	Utilizările energiei electrice	Seminar
78	Hesca Valerian	Utilizările energiei electrice	Seminar
79.	Rădoi Arsenie	Utilizările energiei electrice	Seminar
80.	Șora Ioan/CE	Utilizările energiei electrice	Curs
81.	Nicolae Budișan	Automatizări și telecomenzi	Curs
82.	Babuția Ioan	Automatizări și telecomenzi	Seminar
83.	Victor Feldman	Economie, org. și planificare	Curs
84.	Strugaru Crișan/EM	Calculatoare Numerice	Curs
	Anul V (1967/1968)		
85.	Alexandru Rogojan /CE	Calculatoare numerice	Curs
86.	Crișan Strugaru	Calculatoare numerice	Seminar
87.	Pop Vasile	Calculatoare numerice	Seminar
88.	Popovici Volker	Calculatoare numerice	Seminar
89.	Iosif Hofman /CE	Calculatoare analogice	Curs
90.	Iosif Hofman	Calculatoare analogice	Seminar

91.	Toma Hentea	Calculatoare analogice	Seminar
92.	Nicolae Budişan	Automatizări și telecomenzi	Curs
93.	Babuția Ioan	Automatizări și telecomenzi	Seminar
94.	Vasile Baltac/CE	Utilizarea, expl. calc. numerice	Curs
95.	Victor Feldman	Economie, org. și planificare	Curs
96.	Țăranu O.	Evidența contabilă	Curs
97.	Iosif Kauffman /CE	Metode Num. și Programare	Curs
98 .	Văzdăuțeanu Vlad /EM	Tracțiune Electrică	Curs
99.	Vătămanu Oreste	Tracțiune Electrică	Seminar
100	Semlyen Adam /EM	Centrale Electrice	Curs
101	Văzdăuțeanu Vlad/EM	Utilizarea Energiei Electrice	Curs
102	Seracin Eugen/EM	Utilaj Electro-Mecanic	Curs

2.2.2.2. Disciplinele și profesorii de la secția electroenergetică

Tabelul 5. Disciplinele și profesorii la secția electroenergetică

	Anul I (1963/1964)	Disciplina	Tip
1.	Sălăgean Traian	Analiza matematică	Curs
2.	May Carol	Analiza matematică	Seminar
3.	Cârstici Borislav	Analiză matematică	Curs
4.	Obădeanu Maria	Analiză matematică	Seminar
5.	Matei Ștefan	Analiză matematică	Seminar
6.	Dobrescu Filiftea	Chimie	Curs
7.	Nartea Eugenia	Chimie	Seminar

8.	Mercea Ecaterina	Chimie	Seminar
9.	Câlniceanu Gheorghe	Geometrie descriptivă	Curs
10.	Câlniceanu Gheorghe	Desen tehnic	Colocviu
11.	Nămoloiu Traian	Desen tehnic	Curs
12.	Cartiș Ioan	Desen tehnic	Seminar
13.	Ardeleanu Zeno	Desen tehnic	Seminar
14.	Brândeș Liviu	Mecanică	Curs
15.	Hegheduș Atila	Mecanică	Seminar
16.	Nichici Alexandru	Mecanică	Seminar
17.	Achimescu Nicolae	Tehnologia materialelor	Colocviu
18.	Mureșan Ioan	Socialism Științific	Curs
19.	Oprea Mircea	Socialism Științific	Seminar
20.	Parausici I.	Limba rusă	Colocviu
	Anul II (1964/1965)		
21.	Șora Constantin	Bazele electrotehnicii	Curs
22.	Dobre Emilia	Bazele electrotehnicii	Seminar
23.	Lăpușan Valeria	Bazele electrotehnicii	Seminar
24.	Archiriade Emanoil	Matematici speciale	Curs
25.	Toma Gașpar	Matematici speciale	Seminar
26.	Sturz Iosif	Matematici speciale	Seminar
27.	Hajdu Iosif	Rezistența materialelor	Curs
28.	Cristuinea Constantin	Rezistența materialelor	Seminar

29.	Theil Helmuth	Termotehnică și mașini termice	Curs
30.	Ivășchescu Ion	Termotehnică și mașini termice	Seminar
31.	Băbăiță Gheorghe	Termotehnică și mașini termice	Seminar
32.	Cârștici Vodislav	Matematici speciale	Curs
33.	Popovici V.	Tehnologie	Curs
34.	Liviu Brândeș	Mecanică	Curs
35.	Coșereanu	ALA	Colocviu
36.	Cortiș Ioan	Desen tehnic	Colocviu
37.	Parausici I.	Limba rusă	Colocviu
	Anul III (1965/1966)		
38.	Pop Eugen	Măsurile electrice	Curs
39.	Brașovan Ioan	Măsurile electrice	Laborator
40.	Soceneanțu Aurel	Măsurile electrice	Laborator
41.	Borneas Marius	Fizică	Curs
42.	Marcu Cristian	Fizică	Laborator
43.	Gheorghiu Nicolae	TMOM	Curs
44.	Gheorghiu Nicolae	TMOM	Laborator
45	Nica Elena	Mașini electrice	Curs
46	Oprendek Bernard	Mașini electrice	Laborator
47.	Hajdu Iuliu	Rezistența materialelor	Curs
48.	Irhașu Doina	Rezistența materialelor	Laborator
49.	Chioreanu Vintilă	Materiale electrice	Curs

50.	Popoviciu Mircea	Tehnologie	Curs
51.	Gyula Francis	Hidraulică și mașini hidraulice	Curs
52.	Csikos Ștefan	Materialism dialectic	Curs
53.	Colțescu Vasile	Materialism dialectic	Seminar
54.	Șora Constantin	Bazele electrotehnicii	Curs
55.	Șireanu	Economie politică	Curs
56.	Arghiriade Emanoil	Matematici speciale	Curs
	Anul IV (1966/1967)		
57.	Novac Ioan	Mașini electrice	Curs
58.	Novac Ioan	Mașini electrice	Laborator
59.	Crișan Ovidiu	Rețele electrice	Curs
60.	Nemeș Mircea	Rețele electrice	Proiect
61.	Heinrich Iuliu	PECS	Curs
62.	Heinrich Iuliu	PECS	Seminar
63.	Rusu Hortensia	PECS	Seminar
64.	Negru Viorel	Tehnica Tensiunilor Înalte	Curs
65.	Pop Ecaterina	Tehnica Tensiunilor Înalte	Seminar
66.	Suciu Iacob	Aparate electrice	Curs
67.	Natrașevschi Alfred	Aparate electrice	Seminar
68.	Creța Gavril	Mașini termice	Curs
69.	Munteanu Ioan	Centrale electrice (CTH)	Curs
70.	Bozan Gheorghe	Centrale electrice (CTH)	Laborator

71.	Mureșan Tiberiu	Electronică	Curs
72.	Toma Corneliu	Electronică	Laborator
73.	Teodorescu Dan	Automatizări	Curs
74.	Babușea Ioan	Economie politică	Curs
	Anul V (1967/1968)		
75.	Ivașcu Cornelia	Protecții prin relele	Curs
76.	Șora Ioan	Acționări	Curs
77.	Crișan Ovidiu	Rețele electrice	Curs
78.	Nemeș Mircea	Rețele electrice	Proiect
79.	Șora Ioan	Utilizări electrice	Curs
80.	Bartzer Ștefan	Utilizări electrice	Laborator
81.	Prodan Nicolae	Utilizări electrice	Laborator
82.	Strugaru Crișan	Calculatoare	Curs
83.	Popovici Volker	Calculatoare	Laborator
84.	Cocârlă Trandafir	Organizare și planificare-OPIS	Curs
85.	Teodorescu Dan	Automatizări	Curs
86.	Țăranu I.	Evidență contabilă	Curs
87.	Heinrich Iuliu	PECS	Curs

2.2.3. Date biografice ale profesorilor din timpul centenarului (1920-2020)

1. Profesorul emerit dr. doc. ing. PLAUȚIUS ANDRONESCU (vezi 2.1.3.2)

2. Academician prof. dr. ing. CORNELIU MIKLOȘI (vezi 2.1.3.3).

3. Academician prof. dr. ing. REMUS BAZILIU RĂDULEȚ (vezi 2.2.3.4)

4. Prof. ing. ALEXANDRU I. NICOLAU

Date bibliografice

„S-a născut la Iași la 14 februarie 1889, tatăl fiind ofițer activ, iar, mama muncitoare. A urmat cursurile școlii primare din Iași, după care a fost admis la Liceul Internat din Iași, pe care l-a absolvit în anul 1908, trecând bacalaureatul cu mențiunea „cum laude”. În același an a intrat la Școala Națională de Poduri și Șosele din București, pe care a absolvit-o în anul 1913, obținând diploma de inginer de poduri și șosele.

În toamna aceluiași an, a obținut prin concurs o bursă *Adamachi*, decernată de Academia Română, cu care a fost trimis la Paris la Școala Superioară de Electricitate (E.S.E.) pe care a absolvit-o în anul 1914, cu diploma de inginer electrician. A fost un inginer cu două diplome:

Diploma de inginer de poduri și șosele Nr.299 din 12 sept.1913

Diploma de inginer electrician E.S.E. – Paris din 30 iulie 1914.

Activitatea profesională

În anul 1923, a fost numit profesor titular al catedrei de mașini electrice – anul III curentul continuu și anul IV curentul alternativ – de la Școala Politehnică din Timișoara, secția mecanică și electricitate, pe care a ocupat-o până în anul 1947, când a cerut pensionarea, acceptată cu titlul de profesor definitiv cu patru gradații.

În același interval, în anii 1926 – 1928, a predat cursul de „Aplicațiile electricității în industria minieră”, a secției de mine și metalurgie de la aceeași școală.

În anul 1914 a fost angajat ca inginer la Societatea Comunală a Tramvaielor București (S.T.B.) unde a lucrat la proiectarea noilor linii electrificate, până în luna februarie 1916, când a fost angajat în industria particulară din Brăila.

În anul 1916 a fost mobilizat în primul război mondial cu gradul de căpitan unde a primit comanda centrului de instrucție al telegrafiei fără fir de la Iași. În anul 1918 a realizat un post de emisiune la dispoziția Marelui Stat Major al Armatei, care a asigurat legătura T.F.F. cu armatele Aliate din apusul Europei, realizare făcută într-un timp record de o lună, cu materiale din țară. Acestea sunt consemnate în Brevetul nr.3832 din 23 februarie 1920 al Ministerului de Război, prin care i-a fost conferit Ordinul „STEUA ROMÂNIEI” ÎN GRADUL DE CAVALER.

În anul 1926 a fost numit director al uzinei electrice a Municipiului Craiova, prima uzină electrică din țară, instalată în anul 1836, de Societatea A.E.G. din Berlin. Până în anul 1936, timp cât a funcționat, a realizat lucrări de modernizare, între care trecerea aproape în întregime a distribuției orașului de la curent continuu la curent alternativ și a extins rețeaua pe toată întinderea orașului inclusiv suburbiile.

Activitatea de cercetare științifică

În anul 1936, expirând concesiile de la Craiova, a fost numit director al Comisiei Generale de Electricitate A.E.G. din București.

Între realizările mai de seamă se menționează:

- instalarea ferry-boat-ului Giurgiu-Ruscuiuc;
- dublarea substației electrice Obor a Municipiului București;
- executarea substației Titan a Municipiului București, nou înființată, cu comandă automată de la distanță.

A realizat, între altele, în atelierele din str.Doamnei 14:

- transformatoare de: 3MW/6 kV și 6MW/10 kV;
- electromotoare antiexplozive de 125 kW la 750 rpm;
- generatoare electrice: 25 KVA-3 x 380 V- 1000 rpm. în aproape 1000 de exemplare.

În anul 1947 a executat un electromotor de 500 kW, 3000 rpm. și 6 kV, în dublă colivie, pentru acționarea unei suflante Sulzer de la Hunedoara.

Odată cu instalarea noului furnal de 700 m³ de la Hunedoara și modernizarea furnalului de la Călan, a fost solicitat și a realizat 5 electromotoare de câte 1000 kW fiecare, la 6 kV cu 3000 rpm. pentru acționarea suflantelor construite în uzinele „23 August” din București. Solicitarea i-a fost făcută după ce U.C.M. Reșița, Electroputere Craiova și U.M.E. București au refuzat comanda atât pe motive de responsabilitate tehnică, cât și a termenului fixat de 6 luni.

Realizate în atelierele din str.Doamnei nr.14, cu mijloace precare, termenul a fost respectat. Din aceste motive nu a mai trecut prin faza de prototip așa cum practică uzinele de specialitate, realizând în același timp și capul de serie și celelalte patru exemplare. Electromotoarele au răspuns la toți parametrii fixați și au funcționat timp de 15 ani, după care au fost puse în rezervă, instalându-se turbosuflante.

Pentru Hunedoara a realizat și motorul pentru acționarea Skif-ului nou, un electromotor cu două viteze: 160 kW la 500 rpm. și 40 kW la 125 rpm, cerut să fie furnizat în 6 luni. Cu toate dificultățile ce le ridică raportul de viteze de ¼ din cea sincronă, rotații neobișnuit de mici pentru motoare electrice, după strădaniile susținute, folosind un electromotor UMEB de 500 kW la 750 rpm., construit pentru fabricile de ciment, din care s-a folosit numai partea mecanică și aceasta supusă unor modificări, a construit electromotorul cu câte două înfășurări fracționate în stator și rotor. Este de semnalat faptul că înfășurarea avea 0,75 crestături pe pol și fază și că la schimbarea vitezei de rotație tensiunea în rotor atinge valoarea de 3000 V.

Toate acestea au fost învinse, electromotorul a fost construit cu caracteristicile cerute și în termenul fixat de 6 luni. Firmele străine au oferit livrarea în termenul cel mai scurt de 18 luni, ceea ce ar fi reprezentat intrarea în funcțiune a furnalului cu 12 luni mai târziu.

În anul 1952 a fost solicitat de Ministerul Chimiei să construiască un redresor de 1000 kW pentru cracarea gazului metan în apropiere de Rîșnov, și a asigurat colaborarea unui colectiv format din: ing. Hortopan Gh., ing. Liuba V. și tehnician Lerner A.

Redresorul – la acea vreme un agregat cu totul nou – a fost realizat cu mențiunea că s-au folosit materialele din țară cu excepția a 30 buc. thyratroane BBC la 10 kV și 25 A. Solicitat să funcționeze în condiții extrem de grele, a răspuns sarcinilor în câțiva ani. Ulterior, a fost importat din RFG un redresor care s-a defectat după un serviciu de numai un an.

Pentru realizare, colectivul a fost distins cu Premiul de Stat clasa III.

La proiectarea primului hidrogenerator pentru centralele de pe Bistrița aval, a elaborat soluțiile și a dat asistență la punerea generatoarelor în funcțiune.

Colectivul care a realizat convertizorul de frecvențe de la U.C.M. Reșița, cu mașini rotative, de 8000 kW la 50 Hz și 20,8 Hz, l-a solicitat să analizeze soluția. În urma analizei a recomandat schimbarea soluției de cuplare aleasă de două mașini sincrone, sistem rigid, printr-un sistem elastic de cuplare și anume printr-o mașină sincronă și alta asincronă, arătând realizatorilor că sistemul de cuplare, cheia sistemului și a stabilității acestuia, trebuie să fie cât mai elastice.

Autorii și-au însușit soluția recomandată pe care au și realizat-o.

Agregatul a funcționat în bune condițiuni și a fost distins cu premiul de Stat clasa I-a.

În anul 1961 a fost chemat să analizeze cauzele care au condus la defectarea rapidă a motoarelor electrice de curent continuu de antrenare a trenului special, guvernamental; după minuțioase studii a recomandat soluția. Cauzele au fost înlăturate, iar deficiențele au dispărut.

Prin hotărâre a Consiliului de Miniștri s-a înființat în anul 1950, Direcția de Proiectări Electrotehnice – DPET – și Institutul de Cercetări Electrotehnice – ICE – unite doi ani mai târziu în ICPET numit apoi ICPE.

A fost numit director al DPET de la înființare și apoi în același post la ICPET, pe care l-a condus până în anul 1956 când a fost numit Consilier Tehnic și apoi Secretar Științific. În anii 1963 – 1964 a primit delegația de director pe durată de 8 luni.

În perioada în care a funcționat ca director, între altele, se menționează: reprofilările și dezvoltările fabricilor din cadrul Ministerului Energiei Electrice ca: Electroputere Craiova, Dinamo București, Electroceramica Turda, Electrobanat Timișoara, Electromotor Timișoara, Electrofar Fieni, Electroprecizia Săcele, Electroaparataj București, Fabrica de cabluri electrice București, și altele.

Tot în aceeași perioadă a funcționat ca expert al Ministerului Energiei Electrice pentru toate centralele ministerului și problemele de electrificare. A fost membru în Comisia Științifică a marilor lucrări hidroenergetice de la Porțile de Fier. A fost înzestrat și cu o capacitate creativă confirmată de invențiile pe care le-a realizat, între care se remarcă:

- Sistem de transmitere a energiei pe cale electrică cu ajutorul mașinilor electrice unipolare. Brevet nr. 40896/ 12 decembrie 1955. Se propune înlocuirea mașinilor de curent continuu cu colector în tracțiunea feroviară, prin mașini unipolare. Sistemul

ridică randamentul transmisiei cu cca 10% și reduce prețul cu cca 15%, în plus se simplifică simțitor exploatarea și întreținerea locomotivei. S-a construit la ICPE un model experimental de vagon automotor echipat cu un motor Diesel de 140 kW și un generator electric de 130 kW, care a alimentat două electromotoare pe un singur boghiu, de câte 65 kW fiecare.

- Locomotiva electrică în curent alternativ, pentru care a obținut un Brevet cu nr. 41808 din 5 decembrie 1957.

Cu toate că a avut o activitate tehnică densă, a elaborat și manuale:

- Curs de Mașini Electrice la Școala Politehnică Timișoara: Vol. I Curentul continuu; Vol. II Curentul alternativ;

- Aplicațiile electricității în Industria Minieră la Școala Politehnic Timișoara;

- Construcția Generatoarelor de mare putere, 1962 – Electrotehnica.

Acestea au constituit materialul de bază în pregătirea studenților și totodată mijloacele de introducere în literatura de specialitate pentru cazul celor care-și dedicau activitatea domeniului mașinilor electrice.

Recunoașteri naționale

Pentru prodigioasa activitate desfășurată, forurile conducătoare i-au conferit distincții ca semn de apreciere a modului în care nu a pregetat nici un moment să își pună întreaga capacitate în interesul colectivității, al țării noastre. I s-au conferit:

- Ordinul „Steaua României” cu spade în gradul de cavaler. Brevet nr.3832 din 23 februarie 1920;

- Ordinul Muncii cl.II prin decretul Marii Adunări Naționale nr. 573/526 din 31 dec. 1955;

- Premiul de Stat clasa II-a al Republicii Populare Române și Laureat al Premiului de Stat al RPR din 28 dec.1955;

- Ordinul Muncii clasa I-a prin Decretul Marii Adunări Naționale nr. 396/1966;

- Ordinul „Coroana României” în gradul de Ofițer, pentru meritele cuvenite în calitate de profesor al Școlii Politehnice din Timișoara.

Personalitatea

Profesorul Alexandru Nicolau era caracterizat printr-o exigență excepțională față de calitate, pe care o aplica atât sieși cât și celorlalți. Se știe că la profesorul Nicolau materia predată trebuia cunoscută astfel încât studenții să o poată aplica în concret. Afirmația unui student care dădea examen de mașini electrice de curent alternativ și nu-l promova pentru că nu stăpâna materia în modul cerut de profesor, concretizată în „dau alternativ și cad continuu” a ajuns un dicton proverbial între studenți.

Profesorul era un „om dintr-o bucată” care se ținea de cuvânt. Când spunea că peste o lună, la ora 8 va avea loc examen, atunci așa era. Se putea conta pe afirmația lui. Nu admitea abatere de la corectitudine, de la onoarea de om. Cuvântul spus trebuia îndeplinit. Acest comportament, exigența față de nivelul ridicat de pregătire a făcut să fie privit cu mult respect de către studenți și cu multă considerație de către ceilalți profesori. Dar aceasta nu l-a împiedicat să fie înțelegător, să fie uman față de ceilalți. A fost singurul profesor care a dat o bursă pentru un student din anul 5 care era cu 50 % mai mare decât cea de stat și aceasta până la pensionarea sa. Profesorul Alexandru

Nicolau a fost un om adevărat”. [V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.221-225].

5. Acad. prof. dr. ing. Toma Dordea

Prof. dr. ing. Toma DORDEA (1921 - 2015).
Șef Catedra de Mașini Electrice.
Decanul Facultății de Electrotehnică (1953 - 1968).
Prorector al Institutului Politehnic Timișoara (1981 - 1984)
Membru al Academiei Române.

Academicianul prof.dr.ing. Toma Dordea este o personalitate de excepție a Facultății de Electrotehnică din Timișoara, care a ridicat faima acesteia la nivelul celor mai prestigioase instituții similare din țară și de peste hotare.

Date biografice (vezi 2.1.3.5).

Omul Toma DORDEA.

„Desigur omul Toma Dordea poate fi caracterizat cel mai bine de cei care l-au cunoscut din diverse activități comune. Astfel de persoane sunt numeroase, motiv pentru care nu pot fi prezentate părerile tuturor. Din acest motiv se prezintă doar câteva puncte de vedere, considerându-le elocvente.

Despre omul Toma Dordea, fica Domniei Sale, Doina, spune următoarele: *A fost un om pentru care „cinste”, „corectitudine”, „morală” nu au fost doar cuvinte în dicționar, ci le-a făcut principii de viață, pe care le-a respectat cu sfințenie. Ne spunea întotdeauna, că atunci când faci un lucru, să-l faci ca lumea. Nu accepta jumătăți de măsură și „fusăreală”. Dar severitatea și pretențiile ridicate le avea în primul rând față de propria persoană. Nu a cerut niciodată nimămui ceva ce nu și-a cerut lui însuși. Dar pe cât era de sever, pe atât era de bun la suflet și de sensibil. Îi plăcea să glumească și să se joace cu nepoții și să-i învețe cât mai multe din ceea ce știa. Dacă-l întrebai ceva îți explica răbdător în așa fel încât să ajungi singur la concluzia corectă. Iar la sfârșit cerea să-i explici, ca și cum el ar fi fost cel care nu a înțeles. Pentru că el considera că doar atunci când poți explica altcuiva, înseamnă că ai înțeles cu adevărat. Toată viața a fost un om foarte cumpătat în toate, mai puțin în muncă, pe care o considera esența vieții lui. Nu concepea „să trăiască degeaba”. Desigur, puterea de muncă extraordinară l-a ajutat să-și împlinească visul. Fiind foarte modest, nu prea înțelegea de ce alții nu pot munci la fel ca el. Când se relaxa citea sau meșterea câte ceva prin sau pe lângă casă. Îi plăcea să asculte muzică clasică, în special Beethoven, recita din Faust de Goethe în original, dar mai ales din traducerea lui Lucian Blaga. Aprecia geniul militar al lui Napoleon, poate și pentru că acela respecta știința și pe oamenii ei. Îi plăcea Eminescu, atât ca poet cât și ca prozator. A citit mult din toate domeniile, dar în special din domeniul astronomiei și al filozofiei, dar a considerat întotdeauna că matematica se regăsește în toate și e singura „care nu greșește”. Toată viața l-a urmat pe „eu vreau să știu”, și-a pus*

întrebări și a căutat răspunsuri, ultima fiind „ce e dincolo de spațiu și timp?”. Acum are un răspuns și la aceasta.

În cartea Academia Română. Filiala Timișoara. Istoric 1951 – 1999. Redactori Ioan Anton și Gh. Silaș, Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 1999, academicianul Ioan Anton spune următoarele despre academicianul Toma Dordea: „Domnul academician Toma Dordea a muncit cu hotărâre și dârzenie, cu pasiune și dăruire, susținut de înaltele calități native, învingând toate obstacolele întâlnite în cale, urcând continuu tot mai sus, pătruns în adâncul ființei sale de sensul profund al cuvintelor lui Nietsche din „Așa grăit-a Zarathustra”: „Viața însăși, pentru a urca mai sus, își construiește punți și trepte de unde ea poate cuprinde orizonturi îndepărtate și frumusețile care farmecă sufletul”, de aceea „îi trebuie altitudine și pentru că îi trebuie altitudine, îi trebuie și treptele și rezistența care se opune treptelor pentru cei care le urcă: viața vrea să se înalțe să se depășească continuu”.

Dr.ing. Gheorghe Madescu în articolul „Academicianul Toma Dordea la 90 ani” publicat Revista Academica nr. 9-10, 2010 spun următoarele: “Cine îl cunoaște pe academicianul Toma Dordea nu poate să nu îl admire. Cine nu îl cunoaște trebuie să știe că este o fire blândă, modestă, plină de bunătate și generozitate, mereu disponibil să sprijine. Omul Toma Dordea a fost binecuvântat de Dumnezeu în egală măsură și cu sănătate în trup.”

Academicianul Ion Boldea, fost student și doctorand al academicianului Toma Dordea spune, cu ocazia sărbătoririi domnului academician la împlinirea vârstei de 92 ani următoarele: *Profesorul a fost și este un om bun. Beethoven spunea, după o creație originală monumentală, că nu creativitatea, ci bunătatea este prima virtute umană. Să fii bun ”o viață de om” așa cum a fost Dl Profesor, în vremuri de toate felurile, mi se pare extraordinar, de urmat.*

Profesorul universitar dr.ing. Radu Munteanu, fost doctorand al distinsului academician Toma Dordea, în articolul “Glosă pentru academicianul Toma Dordea”, publicat în Revista Coloana Infinitului, nr.76, 2011 spune „Personalitate cu un rafinat eu exterosceptic, încărcată de știință și de modestie, profesorul universitar Toma Dordea a știut să fascineze seriile anuale de studenți cu lecția demnității sale umane. Activitatea sa didactică a avut harul unei pedagogii înăscute ce a îngemănat fericit competența și pasiunea cunoașterii cu exigența și onoarea, valori pe care le-a cultivat în sala de curs și laborator sau în calitate de șef de catedră, decan sau prorector, fără să-i uităm pe cei peste 50 de doctoranzi care s-au format în climatul generos și emulativ pe care profesorul l-a creat ca nimeni altul”.

Profesorul universitar dr.ing. Ioan Adrian Viorel, fost doctorand al distinsului academician Toma Dordea, în articolul „Amintiri sentimentale”, publicat în Revista Coloana Infinitului, nr.76, 2011 spune: „În întâlnirile mele de-a lungul timpului cu domnul Academician, ocazionate de participări la aceleași Comisii de Doctorat, sau de vizitele mele cu diferite scopuri la Timișoara, am ajuns să discutăm de mai multe ori despre uni din colaboratorii Domniei Sale. Notez că cei mai mulți i-au fost studenți, și aproape toți doctoranzi, deci aveau o lungă perioadă de activitate în comun. Ei bine, niciodată, nu a relatat nimic rău despre colaboratori, chiar dacă unii poate

că-l deranjaseră uneori într-un fel sau altul. Numai fapte și acțiuni pozitive, savuroasa bărfă lipsind cu desăvârșire din comportamentul educațional al domnului Dordea”.

Realitatea a demonstrat că academicianul Toma Dordea și colectivul pe care la condus au fost niște vizionari și entuziaști cercetători care au trăit intens meterezele creației pentru o lume mai bună. Realizările științifice și de formare a inginerilor, respectiv cercetătorilor în domeniul inginerie electrică îl poziționează pe Academicianul Toma Dordea într-un remarcabil discipol al Academicianului Remus Răduleț, în primele locuri a ierarhiei absolvenților politehnicii timișorene, a ierarhiei cercetătorilor din România și din lume. Domnia Sa, a fost un promotor al științei românești în lume nu numai prin publicațiile sale ci și prin inginerii electrotehnicieni formați la politehnica timișoreană. Cele mai înalte distincții ale statului român acordate domnului academician evidențiază, fără putință de tăgadă, rezultatele exceptionale ale Domniei Sale în întreaga activitate. Prin tot ce ce a făcut s-a aliniat marilor personalități românești intrate în patrimoniul științific universal. Cutezanța spirituală și neostoita forță de creație a distinsului Academician Toma Dordea au continuat până la sfârșitul vieții și ar mai fi continuat, dar iată, de multe, de mult prea multe ori, zborul spre înălțimi e frânt de stânca destinului.

Omul Toma Dordea a fost, încă de la începutul carierei sale de inginer, un pasionat cercetător științific, convins fiind că un adevărat cadru didactic universitar din politehnică trebuie să fie dublat de omul de știință. Crezul Domniei Sale a fost, că numai acela care a cheltuit un mare consum de energie, de aur cenușiu, în abordarea și soluționarea unor probleme complexe și care a petrecut în bibliotecă, în laborator și/sau la calculatorul electronic, numeroase zile și nopți, este în măsură să descopere stropul de noutate pe care să-l prezinte apoi studenților și doctoranzilor”. [V.Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p. 239-241].

6. Prof. dr. doc. ing. Constantin Șora

Date biografice

„S-a născut în comuna Feneriș, județul Bihor la 7 iunie 1924. Studiile gimnaziale le-a urmat în comuna natală, iar cele liceale la Liceul Constantin Diaconu Loga din Timișoara. După absolvirea liceului devine unul dintre studenții eminenți ai Facultății de Electromecanică din Politehnica timișoreană. Dedicat cu seriozitate și pasiune studiului este angajat, la absolvirea facultății, la 1 aprilie 1947, de către Profesorul universitar Remus Răduleț ca asistent la Catedra (disciplina) Curenți slabi. Într-un interval de timp scurt a urcat toate treptele erarhiei didactice, devenind conferențiar universitar în anul 1951, respectiv profesor universitar în anul 1964. În același an a fost numit și Șeful Catedrei de Bazele electrotehnicii, funcție pe care a deținut-o 30 de ani, până în anul 1994, când s-a pensionat. După pensionare și-a continuat activitatea la catedră ca profesor universitar

consultant, având calitatea de conducător de doctorat din anul 1967. În perioada 1953 - 1955 a fost cadrul didactic asociat la Institutul de Mașini și Aparate Electrice din Craiova, fiind și șeful catedrei de Electrotehnică. În perioada 1953 - 1956 a fost cercetător științific la Baza Academiei Române din Timișoara. A fost colaborator extern, anumite perioade de timp, la IPROM Timișoara și Electromotor Timișoara. În perioada 1963 - 1972 a îndeplinit funcția de Secretar Științific al Senatului Institutului Politehnic din Timișoara. A efectuat mai multe schimburi de experiențe, vizite de documentare și a susținut conferințe în Cehoslovacia, Republica Democrată Germană și Suedia. S-a stins din viață la 16 februarie 2018.

Activitate didactică

În calitatea de cadru didactic, a fost preocupat ca pe lângă pregătirea orelor didactice să pună la dispoziția studenților materiale ajutătoare, care să contribuie la obținerea unei pregătiri de înalt nivel științific, astfel în primul an de activitate didactică a scris un îndrumător de laborator pentru disciplina de mașini electrice. În perioada de început a fost pus în situația de a preda multe discipline, majoritatea fiind introduse pentru prima oară în planurile de învățământ. Dintre aceste discipline amintim: Materiale electrotehnice (1951-1952); Transformatoare electrice de curent (1952-1953); Calculul și construcția motoarelor electrice de tracțiune (1952-1960); Partea electrică a tracțiunii electrice (1958-1962); Electrotehnică generală (1958-1963, curs predat studenților de la Facultatea de Mecanică). La toate aceste discipline a redactat materiale litografiate, activitate care a fost extrem de dificilă în condițiile în care a fost pus în situația de a concepe inclusiv programele analitice pentru aceste discipline. Din anul 1964 până la pensionare, anul 1994 (cu 30 de ani în urmă), a predat cursul de Bazele electrotehnicii la Specializarea de Electroenergetică din Facultatea de Electrotehnică. În urma unei pregătiri extrem de diversificate, pregătire obținută prin predarea disciplinelor menționate, disciplina de bazele electrotehnicii a devenit pentru profesorul Constantin Șora o operă monumentală, care va fi greu de egalat de urmași. Monumentalitatea disciplinei predată de profesorul nostru nu poate fi apreciată la adevăratele dimensiuni decât de cei care au avut șansa de a participa la cursurile domniei sale. Peste 46 de promoții de absolvenți ai Facultății de Electrotehnică au avut această șansă. Dintre aceștia, mulți au devenit ingineri și cercetători recunoscuți în țară și străinătate. Calitățile didactice excepționale ale distinsului nostru profesor sunt relevate în cursul domniei sale „Bazele electrotehnicii” publicat la Editura Didactică și Pedagogică în anul 1982.

În total domnul profesor a publicat peste 10 cărți cu caracter didactic. Talentul didactic deosebit, pasiunea cu care a lucrat, inteligența scriitoare, moralitatea excepțională, omenia sunt doar câteva dintre atributele profesorului simțite de cei care i-au fost studenți sau doctoranzi.

Activitate științifică

Activitatea științifică a distinsului nostru profesor s-a concretizat în 4 cărți (3 în țară și una în străinătate) și peste 100 lucrări științifice. În anul 1961 a susținut teza de doctorat cu titlul „Admitanțele echivalente ale cuadripolilor alimentați pe la ambele capete”, elaborată sub conducerea științifică a Academicianului Remus Bazilius Răduleț. Teza a fost susținută la Politehnica din București. Din anul 1967 este

conducător de doctorat. Prima teză de doctorat condusă de distinsul nostru profesor a fost susținut în anul 1971 (doctorand domnul profesor Ioan Brașovan, titlul tezei „Contribuții la studiul și calculul transformatoarelor de curent în regim permanent cu saturarea miezului feromagnetic”, iar ultima în anul 2012 (doctorand Petru Rușeț), teza având titlul „Optimizarea regimului de funcționare a rețelelor electrice de medie tensiune având neutrul tratat cu bobină de compensare”. În total au fost susținute 37 teze de doctorat sub conducerea științifică a domniei sale.

Principalele domenii în care domnul profesor a desfășurat activitate de cercetare sunt:

- Cercetări de electrotehnică cu caracter general;
- Teoria cuadripolului electric și giratoare electrice;
- Studiul generatorului Hall;
- Metode numerice de calcul a câmpului electromagnetic, respectiv a circuitelor electrice.

Dintre rezultatele științifice mai importante menționăm:

- Elaborarea unei metode pentru determinarea separată a inductivităților de dispersie la circuite cuplate magnetic, metodă generalizată la studiul mașinii asincrone;
- Introducerea în studiul cuadripolului a unui nou sistem de parametri independenți (teza de doctorat) și exprimarea condiției de antireciprocitate în funcție de noii parametri introduși în studiul cuadripolului;
- Studiul generatorului Hall ca un circuit cuadripolar;
- Metodă pentru obținerea de reactanțe echivalente continuu variabile;
- Cartea „Cuadripolul electric” publicată în Editura Masson – Paris;
- Cartea Aplicații tehnice ale generatorului Hall - Editura Tehnică;
- Metoda modelării electrocinetice în studiul generatorului Hall;
- Demonstrarea că rezistența unei plăci Hall crește în prezența câmpului magnetic;
- Demonstrarea că deși generatorul Hall este un circuit pasiv nu satisface condiția de reciprocitate a cuadripolilor;
- Metodă nouă pentru determinarea cuplului electromagnetic la mașina de curent continuu;
- Schemă de măsurare a puterilor electrice mici;
- Cartea „Introducere în studiul generatorului Hall”, Editura Academiei Române;
- Noi aparate și dispozitive de protecție a rețelelor electrice de medie tensiune;
- Calculul, utilizând metode numerice, al câmpului electric din plăcile Hall;
- Scheme echivalente de calcul pentru magneți permanenți.

În anul 1975 a susținut la Institutul Politehnic Traian Vuia din Timișoara lucrarea de docent, elaborate sub conducerea științifică a Academicianului Remus Răduleț.

Activitate tehnică

O preocupare importantă a profesorului a fost susținerea, sub egida Asociației Generale a Inginerilor din România a unor conferințe cu tematică tehnică. Tematica unor astfel de conferințe a fost: Noțiunile de frecvență și lungime de undă;

Determinarea defectelor liniilor electrice prin metoda impulsurilor; Utilizarea tuburilor catodice în radiolocație și pentru procese tranzitorii; Problema factorului de putere în rețele electrice și altele. De asemenea, a efectuat lucrări tehnice solicitate de întreprinderi, și anume: încercarea completă a unor prototipuri de motoare electrice asincrone - Electro-motor Timișoara; măsurarea și înregistrarea puterii motorului de acționare a unui laminor - Galați; calculul unui reostat de demarare și frânare prin contracurent pentru motoarele asincrone ale unui pod de transbordare - IPROM Timișoara.

A coordonat sau a participat la soluționarea a peste 40 contracte de cercetare științifică cu producția. Dintre acestea menționăm următoarele: Lucrări de cercetare, experimentare și execuție a unui echipament de măsurare pe baza efectelor galvanometrice a puterilor activă și reactivă și a factorului de deformare - contract cu Institutul de cercetare și proiectare pentru echipamente hidroenergetice; Studiul și realizarea unui prototip pentru măsurarea inducției magnetice; Studiul și realizarea a două prototipuri de wattmetre Hall pentru măsurarea și înregistrarea puterii active - Întreprinderea de aparate de măsurat Timișoara; Cercetări privind încălzirea prin inducție electromagnetică a unor piese feromagnetice în scopul prelucrării lor la cald - C.S. Reșița; Colaborarea cu Laboratorul de protecții și automatizări Deva din cadrul CIRE București - peste 16 contracte de cercetare (multe dispozitive introduse în instalațiile energetice).

Recunoașteri naționale și internaționale

Recunoașterea activității științifice deosebite desfășurată de domnul profesor universitar Constantin Șora a fost certificată de comunitatea științifică românească prin cooptarea domniei sale ca membru titular în Academia de Științe Tehnice din România.

A fost distins, urmare a activității deosebite desfășurate, cu următoarele distincții:

- Premiul I al Ministerului Învățământului în anul 1961;
- Meritul științific clasa III - a în anul 1970;
- Profesor universitar emerit și Medalia omagială Traian Lalescu acordate de Senatul Universității Politehnica din Timișoara, în anul 2014". [V. Vaida. Centenarul energeticii românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.244-247]

În anul 2014, la împlinirea vârstei de 90 de ani de către prof. em. Constantin Șora, a fost publicat un articol omagial în Univers Ingineresc nr.: 11/2014, 1 - 15 iunie 2014, scris de Nicolae Fântânanu președintele Filialei AGIR Timiș:

„În cadrul unei adunări festive organizate la Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică a Universității Politehnica din Timișoara (UPT), membrii ingineri ai comunității academice timișorene au sărbătorit împlinirea a 90 de ani de către prof. univ. em. dr. doc. ing. Constantin Șora, cel care și-a dedicat întreaga activitate educării și pregătirii viitorilor ingineri absolvenți ai acestei facultăți. Împreună cu sărbătoritul, din prezidiul manifestării au făcut parte acad. Toma Dordea, prof. univ. dr. ing. Aurel Viorel Șerban, rectorul UPT, și prof. univ. dr. ing. Sorin Mușuroi, decanul Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică. La eveniment au participat, între alții, profesorii

Coleta De Sabata, Gheorghe Cartiș - fosti rectori ai UPT, Dumitru Toader, Petru Andea – foști decani ai facultății gazda.

În intervenția sa, acad. Toma Dordea a punctat o serie de elemente biografice ale sărbătoritului, profesorul Constantin Sora. Rectorul UPT, prof. univ. dr. ing. Aurel Viorel Șerban, a înmănat sărbătoritului o plachetă omagială și a citit Decizia semnată de președintele Senatului UPT, prof. univ. dr. ing. Nicolae Robu, de acordare a titlului de profesor emerit profesorului Constantin Șora, cu prilejul împlinirii vârstei de 90 de ani. Din partea Asociației Generale a Inginerilor din România, președintele Sucursalei AGIR Timiș, prof. univ. dr. ing. Tiberiu Babeu a înmănat celui aniversat Diploma de excelență pentru întreaga activitate. În finalul evenimentului, profesorul Șora a adresat mulțumiri organizatorilor și celor prezenți la manifestare. La ceas aniversar, profesorului emerit Constantin Șora inginerii timișoreni îi urează, cu dragoste și recunoștință. LA MULȚI ANI!

7. Prof. dr. ing. Ioan Novac

Date biografice

„Profesorul Ioan Novac s-a născut la data de 2 ianuarie 1928, în orașul Brăila, într-o familie de intelectuali, tatăl ofițer superior în armata română, iar mama profesoară. A urmat cursurile medii în Brăila. În anul 1946 susține examenul de Admitere la Facultatea de Electromecanică din cadrul Școlii politehnice timișorene, examen la care obține cea mai mare medie dintre toți candidații. În anul 3 de facultate, Facultatea de Electromecanică se scindează în Facultatea de Mecanică și Facultatea de Electrotehnică. Domnia sa optează pentru a urma, în continuare, cursurile Facultății de Electrotehnică, pe care a absolvit-o în anul 1950. În perioada formării profesionale a trecut prin dificultăți mari ca urmare a faptului că tatăl său care a luptat cu armata română atât pe frontul de est cât și pe cel de vest, la finele războiului a fost deportat în URSS, toată greutatea de creștere a celor doi copii rămânând în sarcina mamei. Cu toate acestea, atât studiile medii cât și cele superioare le-a făcut cu rezultate foarte bune, obținând diploma de inginer în domeniul electric ca șef de promoție. Ca urmare, la absolvirea studiilor universitare a fost repartizat în învățământul superior, la Politehnica din Iași și ulterior la cea din Timișoara cu sprijinul academicianului Remus Răduleț, șeful catedrei de mașini electrice de la Timișoara. În anul 1953 a promovat pe funcția de șef lucrări, iar în anul 1963 a devenit conferențiar universitar. A devenit profesor universitar în anul 1969, iar în anul 1971 a obținut calitatea de conducător de doctorat în domeniul Mașini și aparate electrice. La 1 octombrie 1997 s-a pensionat și a devenit profesor consultant în cadrul Universității Politehnica din Timișoara, facultatea de Electrotehnică.

A deținut funcția de Șef al Catedrei de Utilizări și Mașini electrice în perioada 1981-1984, respectiv cea de Decan a Facultății de Electrotehnică în intervalul 1968 -

1976. În această perioadă a fost construit noul sediu al Facultății de Electrotehnică din B-dul Vasile Pârvan nr.2.

Activitate didactică

A parcurs toate treptele erarhiei didactice în 19 ani, astfel imediat după absolvirea facultății a fost reținut ca asistent la Catedra de Mașini electrice, iar în anul 1953 a promovat ca șef de lucrări la aceeași catedră, funcție didactică pe care a deținut-o până în anul 1963 când a promovat pe post de conferențiar. După 6 ani a ocupat prin concurs un post de profesor universitar. În decursul anilor a desfășurat activități didactice (curs, seminar, laborator, proiect) la disciplinele: Mașini electrice; Mașini electrice speciale; Pile și acumulatori; Mașini și rețele electrice; Mașini și aparate electrice; Mașini și acționări electrice; Tehnica construcției de mașini electrice. Multe din aceste discipline au fost susținute pentru prima oră în facultatea de Electrotehnică de către profesorul Ioan Novac. Trebuie remarcat faptul că pentru domnul profesor a constituit o preocupare permanentă asigurarea materialelor didactice necesare studenților, astfel a elaborat 11 cursuri dintre care Manualul Mașini și acționări Electrice a fost publicat la Editura Didactică și Pedagogică din București, în anul 1982, două culegeri de probleme, două Îndrumătoare de proiectare și un Îndrumător de laborator.

Activitatea științifică

Imediat ce a devenit inginer a abordat cu toată seriozitatea activitatea științifică. Primul rezultat semnificativ la constituit elaborearea tezei de doctorat, sub conducerea științifică a profesorului Toma Dordea. A finalizat și susținut public teza de doctorat cu titlul „Contribuții la problema repartizării uniforme a sarcinii monofazate pe fazele rețelei trifazate, prin intermediul mașinii de inducție” în anul 1965. Urmare a valoroasei activități de cercetare desfășurate a obținut, în anul 1971, calitatea de conducător de doctorat. În calitate de conducător de doctorat a condus peste 40 de doctoranzi dintre care 37 au obținut titlul științific de doctor inginer. Portofoliul de lucrări științifice este impresionant: 75 lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate; 30 lucrări științifice comunicate la sesiuni științifice; 17 protocoale de cercetare pe bază de contract (Electromotor).

Principalele direcții de cercetare dezvoltate de domnul profesor sunt: Teoria mașinilor electrice și a mașinilor electrice speciale; Proiectarea optimală a motoarelor de inducție; Convertizorul tri-monofazat asincron; Metode de simetrizare a convertizorului tri-monofazat de inducție; Studii privind reducerea poluării armonice ale rețelelor electrice de către mașinile electrice saturate magnetic; Mijloace de reducere a saturației magnetice a mașinilor electrice.

Recunoașteri naționale și internaționale

Pentru activitatea rodnică desfășurată atât în plan profesional științific cât și administrativ profesorul Ioan Novac a fost decorat cu ordine și medalii, după cum urmează:

- Ordinul muncii clasa III - a, 1972;
- Premiul II al Ministerului Învățământului pentru activitatea științifică, 1960;
- Premiul I al Ministerului Învățământului pentru activitate științifică, 1965;

- Diplomă de excelență acordată de Prefectura Jud. Brăila, cu ocazia aniversării a 60 ani de la absolvirea Liceului N. Bălcescu din Brăila (2006);

- Diplomă de Excelență a Consiliului Facultății de Electrotehnică, pentru întreaga activitate didactică, științifică și managerială.

Domnia sa a contribuit la formarea a peste 50 de promoții de ingineri care au absolvit Facultatea de Electrotehnică. Acești absolvenți, în majoritatea lor, au contribuit la dezvoltarea industriei electrotehnice, energetice, electronice și a tehnicii de calcul din România.

Distinsul profesor universitar Ioan Novac, personalitate remarcabilă și cunoscută pe plan național și internațional în rândul specialiștilor de marcă din domeniul mașinilor electrice, este nu numai creator cu rezultate meritorii ci și cadru didactic cu înaltă competență profesională și morală”. [V.Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.247-249].

8. Prof. dr. ing. Adam Semlyen

Date biografice.

„Data și locul nașterii: 1923, Gherla.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1949.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1964 la Institutul Politehnic „Gh. Asachi” Iași.

Discipline predate:

- Aparate electrice;
- Centrale și Rețele electrice;
- Rețele și sisteme electrice;
- Circuite electrice.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: mai multe în țară; peste 100 în străinătate.

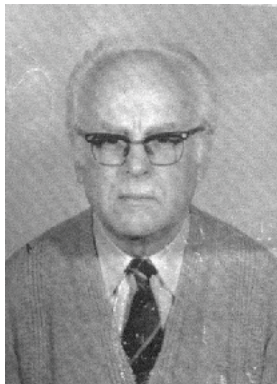
Distincții primite: Fellow IEEE.

Realizări profesionale deosebite:

- Metode de calcul legate de sisteme electrice;
- Realizarea modelului de rețea de curent alternativ din Facultatea de Electrotehnică din Timișoara.

Observație: Profesorul A. Semlyen este plecat din țară și stabilit în Canada, din anul 1969”. [V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.249-250].

9. Prof. dr. ing. Iacob Suciu

Date biografice.

„Data și locul nașterii: 3 decembrie 1924, Cluj.

Studii: Facultatea Electromecanică, Institutul Politehnic din Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1950.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1954, la Institutul Politehnic „M.I. Kalinin” din Leningrad.

Discipline predate:

- Aparate Electrice,
- Proiectarea aparatelor electrice,
- Echipamente electrice.

Cărți, manuale publicate:

4 cursuri și manuale apărute în Editura Didactică și Pedagogică; Editura Facla, Editura Tehnică.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: numeroase.

Realizări profesionale deosebite:

- Echiparea celor două laboratoare ale facultății de Electrotehnică de la Universitatea „Politehnica” din Timișoara.

- Numeroase invenții.

Funcții administrative: Decan al Facultății de Electrotehnică de la Universitatea din Craiova, 1950.

A decedat în anul 1996”. [V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.250]

10. Prof. dr. ing. Iuliu Heinrich

Date biografice

„Data și locul nașterii: 11 mai 1930, Arad.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1964.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1972, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Mașini electrice;
- Transport și distribuția energiei electrice;
- Economie de ramură;

- Fizică;

- Partea electrică a centralelor și stațiilor electrice;

- Alimentarea cu energie electrică a întreprinderilor industriale.

Cărți, manuale publicate: 15.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 51.
Contracte de cercetare: 24.
Decedat în anul 2005.“ [V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.250-251].

11. Prof. dr. ing. Viorel Negru

Date biografice

„Data și locul nașterii: 23 septembrie 1932, Curtici, Județ Arad.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1956.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1964, la Institutul Energetic din Moscova.

Conducere de doctorat: din anul 1990.

Discipline predate:

-Tehnica Tensiunilor Înalte,

- Regimuri tranzitorii și supratensiuni,
- Supratensiuni și izolația rețelelor electrice.

Cărți, manuale publicate: 7.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 65.

Contracte de cercetare: 24;

Invenții și inovații: 3.

Distincții primite: Ordinul muncii cl. II.

Realizări profesionale deosebite: Înființarea catedrei de electroenergetică.

Funcții administrative: Șeful Catedrei de Electroenergetică, 1972 - 1985.“

[V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.251].

12. Prof. dr. ing. Ovidiu Crișan

Date biografice

„Data și locul nașterii: 30 octombrie 1938, Aiud, județul Alba.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1961.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1970, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate la I.P.T.V.Timișoara:

- Rețele și sisteme electroenergetice 1965-1975;

- Transportul și distribuția în curent continuu 1966-1967;

- Optimizarea sistemelor electroenergetice 1969-1977;
- Sisteme electroenergetice 1976-1984;
- Transportul și distribuția energiei electrice, 1976-1984;
- Optimizarea sistemelor electroenergetice (curs postuniversitar) 1971.

Discipline predate la Department of Electrical Engineering, University of Wisconsin, Madison Wisconsin, SUA:

- Teoria și Controlul Mașinilor sincrone, 1971-1973.

Discipline predate la Department of Electrical and Computer Engineering, University of Houston, Texas:

- Analiza circuitului electric;
- Transformarea electromecanică a energiei;
- Transportul și distribuția energiei electrice;
- Electronica de putere și mașini electrice controlate;
- Analiza sistemelor electroenergetice,
- Controlul și stabilitatea sistemelor electroenergetice.

Cărți, manuale publicate: 23.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 69.

Contracte de cercetare: 21.

Funcții și distincții primite:

- Coordonatorul Comitetului Științific de analiză a căderii totale a Sistemului Energetic Național, 1977,

- Membru în Comitetul de Standardizare, 1978 -1984,
- Comitetul de Revizuire a Titularizărilor cadrelor didactice, 1998 - 2000,
- Membru al Comitetului CIGRÉ, 1976 - 1981,
- Membru în Comitetul de Promovare și titularizare, 1993,
- Cel mai bun profesor la Departamentul de Electrotehnică și Calculatoare, pe anul 2000 - 2001 (Premiu, titlu, diplomă, placă),
- Cel mai bun profesor la nivelul Colegiului, pe anul 2001 –2002.

Funcții administrative:

- Responsabil cu activitatea științifică pe catedră, 1965 - 1969,
- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1972 - 1976,
- Secretar științific al Senatului Institutului Politehnic „Traian Vuia”

Timișoara, 1976 –1981,

- Prorector al Institutului Politehnic „Traian Vuia” Timișoara, 1981 –1983.

Observație: Profesorul O. Crișan este plecat din țară și stabilit în SUA, din anul 1983. [V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.253-254].

În 16 mai 2012 prieteni, colegi și studenți ai profesorului Ovidiu Crișan i-au sărbătorit realizările din carieră la un prânz de pensionare.

Profesorul Ovidiu Crișan a venit la Colegiul de Inginerie Cullen ca profesor invitat la Departamentul de Inginerie Electrică și Calculatoare. Doi ani mai târziu a fost promovat în funcția de profesor, o poziție deținută timp de 26 de ani.

De-a lungul anilor, profesorul Ovidiu Crișan a dezvoltat un raport de relații puternice atât cu studenții, cât și cu studenții absolvenți. A predat cursuri de conversie

a energiei electromecanice, analiza circuitelor electrice, electronică de putere și acționări electrice, analiză avansată a sistemului de alimentare, transmisie și distribuție a puterii cu un stil de predare fără egal. „Profesorul dr.ing. Ovidiu Crișan este foarte popular printre studenții noștri”, a declarat Badri Roysam, președintele Departamentului de Inginerie Electrică și Calculatoare. "El are o profundă grijă și o abordare incredibil de detaliată a predării, ceea ce este din ce în ce mai rar în mediul academic modern. Dacă un student face o eroare la unul dintre examenele sale, el nu doar pune o întrebare ci oferă răspunsul complet pentru ca studentul să înțeleagă ce a greșit și cum se rezolvă problema. Foștii săi studenți dețin funcții înalte în industria electrică locală și este admirat pe scară largă în această industrie.

Pe lângă activitatea didactică, Crișan a fost un cercetător activ în domeniul modelării componentelor sistemelor de putere, operarea și controlul sistemelor de putere cu o concentrație în stabilitatea tensiunii”. [V. Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.251].

„Profesorul Crișan este un expert renumit în domeniul distribuției și producerii de energie electrică”, a declarat Fritz Claydon, decan asociat pentru administrație și cercetare. „Implicarea pe care o are în predarea cursurilor și a orelor aplicative cu studenții pe care îi învață, este pur și simplu de neegalat. ECE la UH pierde un adevărat gigant și va fi foarte regretat de mine, colegii de facultate și colegii lui și, cel mai important, studenții noștri”.

Profesorul Ovidiu Crișan este membru senior al Institutului de Inginerie Electrică și Electronică, membru al IEEE Power Engineering Society și membru al Conferinței Internaționale de Grande Reseaux Electrique (CIGRE). El a primit Premiul pentru profesor excelent al Colegiului Cullen, Premiul W.T. Kittinger pentru excelență în predare și este câștigător de șase ori al Premiului pentru consiliul de excelență al studenților, IEEE Region 5”.

[<https://www.egr.uh.edu/news/201205/ece-professor-ovidiu-crisan-retires>].

13. Prof. dr. ing. Mircea Nemeș

Date biografice

„Data și locul nașterii: 4 ianuarie 1940, Blaj, județul Alba.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1961.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1974, la Institutul Politehnic Timișoara cu tema „Analiza fenomenelor tranzitorii de comutație în rețelele electrice cu elemente terminale de tip reactor transversal și autotransformator”.

Discipline predate:

- Sisteme electroenergetice,
- Restabilirea sistemelor electroenergetice după avarie.

Cărți, manuale publicate: 11.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 75.

Contracte de cercetare: 39.

Distincții primite:

- Conferențiar evidențiat (1985).

Realizări profesionale deosebite:

- Proiectul CNFIS „Noi posibilități de curricula pentru ingineria de afaceri și electrotehnică” (1998),

- Proiectul CNCSIS „Model digital al sistemului electroenergetic” (2001, 2002).

Funcții administrative:

- Decan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1990-2000,

- Membru în Comisia de Științe Inginerești a CNCSIS,

- Membru în Comitetul științific al Conferințelor Naționale a Energiei (CNE),

- Membru în Colegiul de redacție al Revistei Energetica.

A decedat în 14 august 2009”. [V. Vaida. Centenarul energiciei românești.

Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019, p.253-254].

Filiala AGIR Timiș a publicat „In memoriam prof.dr.ing. Mircea Augustin Nemeș” în Univers Ingineresc nr.: 17/2009 (447), 1-15 august 2009. În finalul articolului se scrie: „Din totalul de 69 de ani de viață, mai mult de 45 au fost dedicați vieții universitare a Facultății de Electrotehnică, la a cărei dezvoltare și modernizare a contribuit în mod decisiv. A reprezentat un nume de referință în energetica națională, fiind în egală măsură cunoscut și apreciat și peste hotare. Intreaga comunitate a electroenergeticienilor din România este profund îndurerată de plecarea prematură dintre noi a celui care va rămâne neuitat prin opera sa științifică și didactică”.

14. Prof. dr. ing. Mihai Brașovan

Date biografice

„Data și locul nașterii: 1908, Timișoara.

Studii: Facultatea Electromecanică, Școala Politehnică Timișoara.

Anul absolvirii: 1933.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1962, la Institutul Politehnic Timișoara.

Conducere de doctorat: din anul 1963.

Discipline predate:

- Acționări electromecanice,

- Utilizarea energiei electrice,

- Electrotermie,

- Acționări electrice.

Cărți, manuale publicate: 3.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate, peste 60.

Contracte de cercetare numeroase.

Distincții primite:

- Profesor universitar emerit în anul 1970,
- Premiul II al Ministerului Învățământului (de două ori).

Realizări deosebite:

- Contribuții valoroase în domeniul electrificării căilor ferate.

Funcții administrative:

- Șeful catedrei de Utilizările Energiei Electrice, 1963-1976),
- Prodecan al Facultății de Electrotehnică.

A decedat în anul 1976. [Toma Dordea, ș.a. Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.46].

15. Prof. dr. ing. Alexandru Rogojan

Date biografice

„Data și locul nașterii: 1914, Dej.

Studii: Facultatea Electromecanică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1938.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1967, la Institutul Politehnic București.

Conducere de doctorat din 1967.

Discipline predate:

- Tehnica curenților slabi,
- Măsurile electrice,

- Electronică industrială,

- Calculatoare numerice.

Cărți, manuale publicate: 5.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: peste 50.

Invenții și inovații: 21.

Contracte de cercetare: numeroase.

Distincții primite:

- Ordinul muncii,
- Meritul științific.

Realizări profesionale deosebite:

- Calculatorul CETA,
- Instalație pentru sortarea miezurilor de ferită,
- Testor pentru amplificatori de citire,
- Testor de baterii electrice condus de calculator.

Funcții administrative:

- Șef de catedră în perioada 1957 – 1984, catedră care a purtat succesiv următoarele denumiri: Electrificări, Măsuri și Centrale electrice, respectiv Automatizări și calculatoare.

- Prorector, 1953 – 1956, 1963 – 1966,

- Rector, 1956 – 1957.

A decedat în anul 1984”. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.46-47].

16. Prof. dr. ing. Vlad Văzdăuțeanu

Date biografice

„Data și locul nașterii: 6 decembrie 1920, Târnova, județul Soroca (Basarabia) România.

Studii: Facultatea Electromecanică. Școala Politehnică „Gh. Asachi” Iași.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1964, la Institutul Politehnic din Timișoara.

Discipline predate:

- Utilizările energiei electrice,

- Tracțiune electrică,

- Electrotermie.

Cărți, manuale publicate: 25.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: peste 70.

Contracte de cercetare: 15.

Invenții și inovații: 5.

Realizări profesionale deosebite:

-Înființarea și amenajarea, în cadrul catedrei de Acționări și utilizarea energiei electrice a laboratorului de tracțiune electrică.

A decedat în anul 1985”. [Toma Dordea, ș.a. Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.46-47].

17. Prof. dr. ing. David Frankel

Date biografice

„Data și locul nașterii: 28 August 1922, Cluj-Napoca.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1951.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1965 la Facultatea de Electrotehnică Timișoara.

Discipline predate:

- Electrotehnică și electronică,

- Bazele electrotehnicii,

- Marxism.

Cărți, manuale publicate:

- Bazele electrotehnicii, Litografia UPT,

- Electrotehnică și electronică, Editura Didactică și Pedagogică,
- Aplicațiile generatorului Hall, Editura tehnică.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 56.

Contracte de cercetare: 6.

Distincții primite:

- Medalia „A XX-a aniversare a eliberării patriei”,
- Medalia „A XXV-a aniversare a eliberării patriei”,
- Ordinul muncii clasa III-a,
- Medalia „25 de ani de la proclamarea Republicii”.

Realizări profesionale deosebite:

- Contor pentru măsurarea pierderilor de energie în rețelele electrice,
- Studiul efectului Hall și aplicațiile acestui efect.

Funcții administrative:

- Decanul Facultății de Electrotehnică: 1951 – 1953.

A decedat în anul 2002, în Germania”. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.46-47].

18. Prof. dr. ing. Eugen POP

Date biografice

„Data și locul nașterii: 22 noiembrie 1927, Cluj-Napoca.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1950.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1970 la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Măsuri electrice,
- Teoria măsurării.

Cărți, manuale publicate: 5.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 64.

Contracte de cercetare: 12.

Invenții și inovații: 11.

Distincții primite:

- Medalia de aur la Salonul de Invenții, Bruxelles, 1998.

Realizări profesionale deosebite:

- Transformator de curent cu compensarea electrică a erorilor,
- Metodă de măsurare a puterii electrice,
- Utilizarea unor efecte electrooptice în măsurări,

Funcții administrative:

- Șeful catedrei de Centrale și Rețele electrice, 1964 – 1972; Măsurări electrice și Electronică, 1972 – 1993,

- Prorector al Institutului Politehnic Timișoara, 1976 – 1978”. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.51].

19. Prof. dr. ing. Ioan De Sabata

Date biografice

„Data și locul nașterii: 15 noiembrie 1928, Beiuș, Bihor.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1952.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1966, la Institutului Politehnic Timișoara.

Conducere de doctorat: 1970.

Discipline predate:

- Bazele electrotehnicii.

Cărți, manuale publicate: 8.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 72.

Contracte de cercetare: 12.

Distincții primite:

- Ordinul Muncii cl. III, 1967,

- Ordinul Muncii cl. II, 1970,

- Membru al Academiei de Științe Tehnice.

Realizări profesionale deosebite:

- Dimensionarea optimă a unor echipamente cu lichide magnetice,

- O teorie asupra câmpului Hall,

- Calculul forțelor de levitație de ordinal I și II în lichide magnetice.

Funcții administrative:

- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1960-1966,

- Prorector al Institutului Politehnic „Traian Vuia” Timișoara, 1966 – 1976 și 1978 – 1981. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.52-53].

20. Prof. dr. ing. Avram HELER

Date biografice

„Data și locul nașterii: 3 martie 1929, Obreja.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1953.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1966, la Institutului Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Electrotehnică și Mașini electrice,

- Traductoare și măsurarea mărimilor neelectrice.

Cărți, manuale publicate: 8.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 56.

Invenții și inovații: 3; 1.

Contracte de cercetare: 6.

Distincții primite:

- Medalia a XXV-a Aniversare a eliberării patriei, 1969,

- Ordinul Meritul Sportiv cl. III, 1970.

- Medalia 25 de ani de la Proclamarea Republicii, 1972,

- Medalia 30 de ani de la Eliberarea României de sub dominația fascistă, 1974,

- Ordinul „Steaua RSR” cl. V, 1974.

Realizări profesionale deosebite:

- Contribuții ca prodecan la realizarea construcției noii facultăți de Electrotehnică Timișoara din I.P.T.V.T. și dotarea cu aparatură a acesteia,

- Amenajarea și dotarea laboratorului de „Electrotehnică și mașini electrice, Traductoare și măsurarea mărimilor neelectrice”.

Funcții administrative:

- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1966-1976,

- Decan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1984 – 1990,

- Membru al Comitetului de conducere al Casei Universitare Timișoara,

- Membru în „Comitetul Oamenilor Muncii”, IRE Timișoara,

- Colaborator cu Romconsult în vederea conceperii proiectului privind realizarea unui Institut tehnologic elctromecanic în Algeria, 1979,

- Președinte al secției de fotbal „Politehnica Timișoara” 1966. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.52-53].

21. Prof. dr. ing. Eugen SERACIN

Date biografice

„Data și locul nașterii: 28 noiembrie 1928, Drobeta Turnu Severin.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1952.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1964, la Institutului Politehnic Timișoara.

Conducere de doctorat: din anul 1970.

Discipline predate:

- Acționări electrice,

- Proiectarea acționărilor electrice,

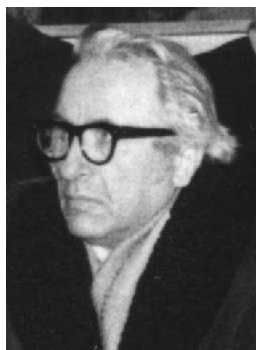
- Utilajul electromecanic al întreprinderilor industriale,

- Utilizările energiei electrice,

- Tracțiune electrică,

- Iluminatul,
 Cărți, manuale publicate: 10.
 Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 70.
 Contracte de cercetare: 38.
 Distincții primite:
 - Premiul II al Ministerului Învățământului pentru cercetare științifică (de două ori),
 - Diploma Ministerului Învățământului,
 - Medalii și diplome cu ocazia unor zile comemorative.
 Realizări profesionale deosebite:
 - În domeniul calculului optimal al acționărilor electrice în funcție de serviciul de funcționare,
 - Sistem de acționare electrică cu mașini liniare la poduri rulante,
 - Metode noi de proiectare a acționărilor electrice (Editura Academiei, 1968),
 Funcții administrative:
 Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1968-1972.” [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.53-54].

22. Prof. dr. ing. Nicolae BOGOEVICI

Date biografice

„Data și locul nașterii: 14 mai 1928, Vârcioara.
 Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.
 Anul absolvirii facultății: 1952.
 Anul susținerii tezei de doctorat: 1962, la Institutul Politehnic Timișoara.
 Discipline predate:
 - Acționări electrice,
 - Mașini electrice,
 - Electrotehnică,

- Bazele electrotehnicii.
 Cărți, manual publicate: 10.
 Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 52.
 Contracte de cercetare: 15.
 Distincții primite:
 - Ordinul muncii cl. III-a,
 - Medalii aniversare,
 - Premiul Ministerului Învățământului,
 - Profesor evidențiat,
 Realizări profesionale deosebite:
 - Înființarea Institutului de subingineri din Reșița (care a devenit Universitatea ”Eftimie Murgu”) aparținând de Institutul Politehnic Timișoara.

Funcții administrative:
Prorector al Institutului Politehnic Timișoara în perioada 1971 - 1981.”
[Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie.
Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.52].

23. Prof. dr. ing. Cornelia Elena IVAȘCU

Date biografice

„Data și locul nașterii: 19 iunie 1935, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1958.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1987, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Protecția prin relee a sistemelor electrice,
- Centrale și rețele electrice,
- Automatizări și protecția prin relee a sistemelor electrice,
- Automatizări și protecția sistemelor electroenergetice,
- Automatizări și protecții în sistemele energetice industriale.

Cărți, manuale publicate: 27.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 105.

Învenții și inovații: 21.

Contracte de cercetare: 35.

Distincții primite:

- Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România,
- Titlu și Diplomă Euring, inginer European, FEANI-Bruxelles, 1998,
- Diplomă și medalie de argint, respective de aur pentru activitatea de Cruce Roșie, București 1974, respective 1976,
- Diplomă de merit acordată de Institutul „Traian Vuia” Timișoara, pentru activitatea de cercetare științifică, Timișoara 1987, respectiv 1988,
- Diplomă acordată de revista „Energetica” pentru colaborare și susținerea nivelului Științific, București, 1993,
- Premiul AGIR, 1999 în domeniul „Inginerie electrică”, București, septembrie 2000,
- Membră în „Profesional Women’s advisory Board, A.B.I., 1999, SUA”,
- Diplomă de excelență a CONEL, „Transelectrica” S.A. Sucursala Bacău, acordată cu ocazia aniversării a 50 de ani de energetică instituționalizată în Moldova, nov. 2001,

Diplomă de onoare AGIR 2002.

Realizări profesionale deosebite:

-A conceput, proiectat și realizat laboratorul de „Protecție și automatizări în sisteme electrice”, primul (și unicul) laborator de acest gen din Facultatea Electrotehnică din Timișoara.

Funcții administrative:

- Responsabil cu activitatea de cercetare științifică studentescă pe facultate și apoi pe institut.

- Decan de an”. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.59-60].

24. Prof. dr. ing. Tiberiu MUREȘAN

Date biografice

„Data și locul nașterii: 11 ianuarie 1933, Timișoara.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1956.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1963, la Școala Tehnică Superioară din Brno, Republica Cehoslovacia.

Conducere de doctorat: 1978.

Discipline predate:

- Electronică industrială,
- Măsuri și aparate electrocasnice,

- Amplificatoare,
- Electronică și Telecomunicații,
- Circuite integrate analogice,
- Bazele roboticii (primul din țară),
- Sisteme Fuzzy. Aplicații în reglare.

Cărți, manuale publicate: 12.

Contracte de cercetare: 40.

Invenții și inovații: 3; 2.

Distincții primite:

- Diploma Institutului Central pentru Conducere și Informatică, 1980,
- Premiul „Traian Vuia” al Academiei Române, 1983,
- Nominalizat ca membru al Academiei de Științe Tehnice din Ney York, 1993,
- Membru IEEE, 1992,
- Membru VDI (Germania), 1997.

Realizări profesionale deosebite:

- Membru fondator al colectivului multidisciplinar de Roboți industriali,
- Coordonarea concepției, proiectării și realizării părții electronice a 10 roboți și manipolatoare.

Funcții administrative:

- Decan al Facultății de Electrotehnică, 1976-1984,
- Președintele Filialei Timiș de Robotică din România,
- Șeful Catedrei de Electronică Aplicată, 1990-2000”. [Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.57-58].

La împlinirea vârstei de 70 de ani, profesorul Tiberiu Mureșan a fost omagiat în Univers Ingineresc nr.: 21/2003 (308), 1-15 noiembrie 2003 și a fost sărbătorit în cadrul Facultății de Electronică și Telecomunicații a Universității „POLITEHNICA” din Timișoara.

În anul 2018 a apărut la Editura Politehnica cartea „In memoriam Tiberiu Mureșan” prin grija familiei și a unor doctoranzi ai profesorului.

25. Prof. dr. ing. Coleta De SABATA

Date biografice

„S-a născut pe 5 Ianuarie 1935 la Arad. Este absolventă a I.P. Timișoara, Facultatea de Electrotehnică (1957). A obținut titlul de doctor inginer în cadrul I.P. Iași (1966). Devine cadru didactic la I.P. Timișoara, urcând toate treptele didactice până la profesor.

Din 1990 este profesor consultant și conducător de doctorat în domeniul energiei solare. Domeniul de cercetare este captarea energiei solare, rezultatele obținute fiind publicate atât în cărți cât și în reviste de profil, ca Thermal Science Journal. A condus în calitate de director de programe circa 50 de contracte de cercetare.

După 1989 s-a dedicat tot mai mult activității literare, scriind atât beletristică, cât și lucrări de prezentare a unor personalități și realizări tehnice din Banat. A publicat o seamă de lucrări cu caracter monografic și istoric, precum și un număr important de cărți de literatură și cultură: Mica ei inimă vitează (1991); Pichi la zoo (1993); Bucătăria europeană (1995); Viața în Sahara (1996); Clanul De Niro (1997); Pichi la mare (1997); Frumoasa tusculană (1998); Enigma etruscă (1999); Cazul Marichen Ursula Rott (2001); Anii fericiți (2002); De Niro și fiii (2003); Între plăcere și teamă (2004); Grădina secretă a pictorului (2005); Misterele unui popor dispărut: etruscii (2006); Cultura tehnică din Banat (2008); La Culture technique du Banat (2014).

De asemenea Doamna Coleta de Sabata a scris Monografiile privind istoria Politehnicii din Timișoara: Institutul Politehnic Timișoara: 1920-1950, Monografie, Timișoara: Litografia IPT, 1970, în colaborare cu Ispas Moțiu, Aurel Cosma, coordonatori Gheorghe Silaș, Constantin Șora; Remember: Profesori ai Școlii Politehnice Timișorene, în colaborare cu Ioan Munteanu; Universitatea Politehnică din Timișoara - oameni, idei, fapte, Timișoara; Monografia Catedrei de fizică; în colaborare cu Ioan Marcu; Universitatea Politehnica la 80 de ani, Timișoara: Editura Politehnica, 2001, în colaborare cu Petru Andea.

Doamna profesor univ. dr. ing. Coleta de Sabata este membră a Uniunii Scriitorilor din România”.

[https://www.upt.ro/Informatii_profesori-emeriti_524_ro.html]

26. Prof. dr. ing. Ioan Șora

Date biografice

„Data și locul nașterii: 2 iunie 1934, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1957.

A lucrat ca inginer proiectant și tehnolog la Intreprinderea Electromotor din Timișoara (1958 - 1963).

Anul susținerii tezei de doctorat: 1964, la Institutul Politehnic Timișoara.

Devine profesor universitar (1982), și Profesor Consult (2004).

Discipline predate:

- Acționări electrice,
- Utilizări ale energiei electrice,
- Iluminat și instalații electrice,
- Electrotermie,
- Electrotehnologii.

Conducător de doctorat din anul 1990, a îndrumat peste 20 doctoranzi.

Cărți, manual publicate: 31 (8 tipărite în edituri și 23 litografiate la Litografia Institutului Politehnic Timișoara).

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 180.

Învenții și inovații: 25.

Contracte de cercetare: 72.

Distincții primite:

- Membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România (2002),
- Diplomă aniversară a Comitetului Român de Electrotermie (1997),
- Diplomă de apreciere la International Conference PCIM 2000/2001-Nurnberg,
- Premiul Constantin Budeanu acordat de Academia Română, București, 2001,
- Diploma de Excelență a Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică din Timișoara (2004),
- Medalia Academician Corneliu Miklosi a Asociației de Sudură din România (2004).

Realizări profesionale deosebite:

- Proiectarea, optimizarea și introducerea în fabricația de serie a micromotoarelor cu poli ecranati, la Intreprinderea Electromotor Timișoara,
- Echipament de înaltă frecvență destinat activării ultasonice performante a sudării cu arc electric.

Funcții administrative:

- Secretar științific, Facultatea Electrotehnică Timișoara,
- Membru în Consiliul Științific ISIM Timișoara,
- Membru în Comitetul Român de Electrotermie,
- Membru în Comitetul Român de Iluminat,

- Membru în Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare - MEC București,

-Membru în Editorial Board la Revue Roumaine des Sciences Techniques - Serie Electrotechnique et Energetique, precum și la revista Acta Electrotehnica, a U.T. Cluj-Napoca”. [Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2003, p.59].

La împlinirea vârstei de 80 de ani prof. Constantin Hedes, a scris un articol în Univers Ingineresc nr.12/2014, 16-30 iunie 2014, în care arată: „Acum, la ceas aniversar al unei frumoase vârste, cunună de viață și activitate, noi, cei ce pășim pe urmele marilor înaintași ai școlii electrotehnice timișorene, îi dorim, din toata inima, mulți, frumoși și fructuoși ani de viață domnului profesor doctor inginer Ioan Șora, trăiți cu bucurie și împliniri, alături de familie și de toți cei dragi”. [https://www.upt.ro/Informatii_profesori-emeriti_524_ro.html].

27. Prof. dr. ing. Nicolae Budișan

Date biografice

„S-a născut la 21 iulie 1927, în satul Cuvin, din Podgoria Aradului. A absolvit Liceul Moise Nicoară din Arad (1946). A absolvit Institutul Politehnic din Leningrad (1953). Devine doctor inginer la Institutul de Energetică din Moscova (1959), iar în 1960 devine cadru didactic la I.P. Timișoara. A studiat și a lucrat la 8 institute de învățământ superior și de cercetare în țară și în străinătate: I.P.Timișoara (1946-1948) și 1960-prezent; I. P. Leningrad (1948-1953, diplomă de merit); Institutul Tehnic din Craiova (1953-1956); Institutul de Energetică din Moscova (1956-1959, doctoratul); Academia Română - Filiala Timișoara (1959-1971, cercetător principal; Institutul de Automatizări - Filiala Timișoara, Șef filială, (1985-1987); Institutul de Cercetări pentru Echipamente Hidromecanice – HIDROTIM SA Timișoara (1992-1994 - cercetător consultant); Universitatea Perdue Calumet Hammond SUA (visiting profesor,1984-1985).

A desfășurat activitate didactică în domeniul electrotehnicii și automatizărilor: Mașini electrice, Acționări electrice, Tracțiune electrică, Automatizări și telecomenzi, Teoria sistemelor, Teoria sistemelor automate, Automatizări industriale.

A publicat peste 150 de lucrări didactice și de cercetare științifică: 6 cărți și manuale didactice, 3 cărți tehnice ca unic autor și în colaborare, 91 lucrări științifice, 38 rapoarte de cercetare, 14 invenții și inovații Este membru al: Comisiei de Automatizări a Academiei Române, Asociației Inginerilor și Tehnicienilor din România (AGIR), Asociației pentru Energia Vântului din România (ROVEA); Senator de Onoare al Universității :”Aurel Vlaicu” din Arad etc.

Este membru de onoare a Academiei de Științe Tehnice (2006) și membru AGIR”. [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara. Electro 1962. Editura EXCEL XXI Books, București, 2017, p. 72-73].

La împlinirea vârstei de 80 de ani, în Univers Ingineresc nr. 14/2007 (396), 16-31 iulie 2007, acad. Toma Dordea a scris un articol despre prof. dr. ing. Nicolae Budișan, în care arată: „Principiile după care s-a condus în activitatea didactică, au fost: a) cuvintele lui Schopenhauer: „Nu lucrez pentru genii, ei își au propria orbită...eu lucrez pentru cei mulți...” și b) Maxima înțelepților noștri străbuni: „non multa sed multum”.

În finalul articolului Acad. Toma Dordea a scris: „la împlinirea vârstei de 80 de ani de viață (în anul 2007) ne promite să-și continue activitatea creatoare, știind că „copacii mor în picioare”.

28. Prof. dr. ing Silvia Dobre

Date biografice

Data și locul nașterii: 8 iunie 1936, Râmnicu Vâlcea

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1958.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1978, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Electrotehnică și mașini electrice,
- Bazele electrotehnicii.
- Electrotehnică.

Cărți, manuale publicate: 11.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 40.

Contracte de cercetare: 9.

Realizări profesionale deosebite:

- Volumul „Probleme de câmp electromagnetic”, Editura Orizonturi Universitare, 2002”. [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.60-61].

29. Prof. dr. ing. Ioan Babuția

Date biografice

„Data și locul nașterii: 12 martie 1929, Brazi, Arad.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1953.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1966, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Teoria sistemelor.
- Electronică industrială și automatizări.

Cărți, manuale publicate: 20.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate:

Contracte de cercetare: 40.

Distincții primite:

- Premiul „Aurel Vlaicu” al Academiei Române, 1990.

- A fost nominalizat ca „Om internațional al anului” pentru anul 1999 – 2000, de către I.B.C. Cambridge.

Realizări profesionale deosebite:

- „Linie automată robotizată de mare capacitate pentru antrenarea, circularea și depozitarea produselor paletizate” pentru Uzinele Mecanice din Timișoara, 1986 – premieră națională.

Funcții administrative:

- Director adjunct la S.P.M., 1972 – 1976,

- Prodecan al Facultății de Electrotehnică, Timișoara, 1977-1981”.

[Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.54-55].

30. Prof. dr. ing. Vasile Stoica

Date biografice

„Data și locul nașterii: 30 ianuarie 1931, Rășinari, jud. Sibiu.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1957.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1969, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Măsurări electrice,

- Teoria transmișiei informației,

- Electronică,

- Linii și sisteme de transmișii telefonice,

Cărți, manuale publicate:

- Teoria transmișiei informației,

- Principii și metode de măsurare numerică,

- Tehnici moderne de măsurare.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 63.

Contracte de cercetare: 22.

Realizări profesionale deosebite:

- Laboratorul de Teoria transmișiei informației,

- Laboratorul de linii și sisteme de transmișii telefonice,

- Conducător de doctorat.

A decedat în anul 1998”. [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie, Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.55-56].

31. Prof. dr. ing. Anton Pavel Policec

Date biografice

„Data și locul nașterii: 9 februarie 1931, Arad.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1955.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1963, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Fizică,
- Electronică industrială,
- Radiocomunicații,
- Electronică medicală,
- Biofizică.

Cărți, manuale publicate: 10.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 72.

Contracte de cercetare: 10.

Invenții și inovații: 7; 5.

Distincții primite:

-Premiul Academiei Române, 1968.

Realizări deosebite:

- Inițiator de programe TEMPUS și de convenții interuniversitare.

- Șeful Catedrei de Telecomunicații, 1977-1985; 1992-1996”. [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p. 56].

32. Prof. dr. ing. Gheorghe Atanasiu

Date biografice

„Data și locul nașterii: 2 martie 1932, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1956.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1969, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Mașini electrice,
- Mașini electrice speciale,
- Tensiuni înalte,
- Elemente de execuție,
- Regimuri tranzitorii ale mașinilor electrice,
- Tehnici de modelare și simulare (Matlab-Simulink).

Cărți, manuale publicate: 16.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 65.

Contracte de cercetare: 27.

Invenții și inovații: 2.

Realizări deosebite:

- Participarea la punerea în funcțiune a patru laboratoare ale catedrei de mașini electrice,

- Participarea la discutarea problemelor privind reforma structurilor universitare 2005-2010 și finalizarea într-un volum „Lungul drum spre universitatea de excelență. Reforma universitară în intervalul 2005-20011”.

- Sprijinirea orientării doctoranzilor prin publicarea volumului „Managementul unei teze de doctorat”.

- Introducerea tehnicii de simulare, punerea bazelor laboratorului de simulare.

- Coordonarea unui contract TEMPUS PHARE, cu patru universități, privind *Sistemul de credite transferabile*.

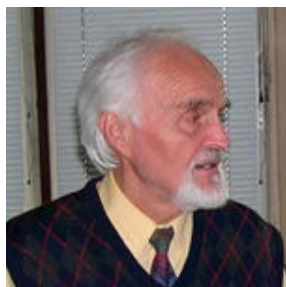
- Director al Centrului de Cercetarea științifică al catedrei M.A.U.F.: Noi sisteme de reglaj inteligent al mișcării cu mașini electrice. Program acreditat de CNCISIS 20001-2004.

- Inițiatorul și președintele „Fundației pentru promovarea tehnicilor de stimulare” (2000-2004).

Funcții administrative:

-Secretar științific al facultății de Electrotehnică, 1990-1992”. [Toma Dordea, ș.a., 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare, Timișoara, 2010, p.72-73].

33. Prof. dr.ing. Nicolae Bartzler

Date biografice

„Data și locul nașterii: 8 decembrie 1934, comuna Lovrin, județ Timiș.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1959.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1976, la Institutul Politehnic Timișoara.

Curs postuniversitar de Pedagogie, Universitatea București, 1982-1983.

Discipline predate:

- Tehnologia produselor electrotehnice,

- Linii flexibile și roboți industriali,

- Logica proceselor creative,

- Pedagogie – Tehnologie didactică.

Cărți, manuale publicate: 11.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 177.

Contracte de cercetare: 35.

Invenții și inovații: 19.

Distincții primite:

- Premiul „Inventica 94”, acordat de MEI, 1994,

- Brevet și medalie de aur „Henri Coandă” cl. I, acordat de Institutul Național de Inventică, Iași 1996,
 - Patru premii la saloane de invenții.
- Funcții administrative:
- Funcții de conducere în cadrul Intreprinderii de Transport Timișoara,
 - Membru în Consiliul de administrație al Regiei autonome de Transport Timișoara, 1992 - 1999,
 - Șeful Filialei din Timișoara a Institutului Național de Inventică Iași”.
- [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie, Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p. 58-59].

34. Prof. dr. ing. Lucian Gheorghe Moldovan

Date biografice

Data și locul nașterii: 21 aprilie 1939, Oravița, județul Caraș-Severin.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.
Anul absolvirii: 1961.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1986, la Institutul Politehnic Timișoara.

În anul 1972 absolvă și Facultatea Tehnico-Economică, Institutul Politehnic București.

În perioada 1961-1970 inginer la Electromontaj, din 1970 cadru didactic.

Discipline predate:

- Aparate electrice,
- Echipamente electrice,
- Tehnica Tensiunilor Înalte,
- Proiectarea aparatelor și echipamentelor electrice,
- Materiale electrotehnice.

Cărți, manuale publicate: 15.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 65.

Contracte de cercetare: 44.

Invenții și inovații: 14.

Distincții primite:

- Numeroase premii (în colectiv) pentru invenții prezentate la Saloane Naționale.

Relizări profesionale deosebite:

- Prototipuri industriale aplicate în producție: electromagneți, elevatori, separatoare de înaltă tensiune, etc.

Funcții administrative:

- Secretar științific al catedrei în perioada 1979-1990”. [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie, Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p. 62-63].

35. Prof. dr.ing. Dumitru Daba

Date biografice

„Data și locul nașterii: 4 martie 1940, Lugoj, jud. Timiș.
Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic

Timișoara.

Anul absolvirii: 1962.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1972, la Institutul
Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Electrotehnică și Mașini electrice,
- Bazele electrotehnicii,
- Chestiuni speciale ale electrotehnicii,
- Noțiuni fundamentale de știință și tehnologie.

Cărți, manuale publicate: 10.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 74.

Contracte de cercetare: 15.

Distincții primite:

- Membru al Academiei Oamenilor de Știință din România,
- Membru al Comitetului de Istorie și Filozofia Științei al Academiei Române,
- Membru al Comitetului Tehnic Român de Electrostatică (1994-1999),

Realizări profesionale deosebite:

- Expresiile forțelor locale (în volum și suprafață) efectiv exercitate de câmpul electromagnetic macroscopic asupra mediilor fluide,
- O nouă perspectivă (structural-sistemică) asupra lumii fizice.

Funcții administrative:

- Șeful catedrei de Electrotehnică, (1995-)”. [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.63]

36. Prof. dr. ing. Alexandru Vasilievici

Date biografice

„Data și locul nașterii: 8 martie 1940, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic
Timișoara.

Anul absolvirii: 1961.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1969, la Institutul
Politehnic Timișoara.

Conducere de doctorat: din anul 1990.

Discipline predate:

- Aparare și echipamente electrice,
- Protecția și automatizarea instalațiilor energetice industriale,
- Aparare electrice.

Cărți, manuale publicate: 23.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 145.

Contracte de cercetare: 45.

Invenții brevetate: 9 țară, 2 în străinătate.

Distincții primite:

- Premiul MEI, 1969,
- Conferențiar universitar evidențiat, 1984,
- Premiul I la Expoziția Națională a Invențiilor, București, 1984,
- Diploma de onoare ISPE, București, 1989,
- Membru în Research Board of Advisors, ABI, 1999,
- Premiul Constantin Budeanu acordat de Academia Română, 2002.

Realizări profesionale deosebite:

- Echiparea laboratorului de aparate electrice de joasă tensiune,
- Realizarea și echiparea laboratorului de echipamente cu logica programată.

Funcții administrative:

- Secretar științific Catedra de Electroenergetică, 1973-1976,
- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1976-1982,
- Secretar științific al Senatului Universității Politehnica Timișoara, 1983-1984,
- Șeful catedrei de Electroenergetică, (1984-1990),
- Director al Centrului de cercetare „Metode și tehnici moderne în exploatarea

și protecția instalațiilor electroenergetice, 2002”. [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.79]

37. Prof. dr. ing. Elena Nica

Date biografice

Data și locul nașterii: 9 iulie 1941, Basarabia, acum Republica Moldova.

Liceul: 1957, Școala medie nr.3 (actualmente Liceul Pedagogic „Carmen Silva“ Timișoara.

1962. Absolventă Facultatea de Electrotehnică I.P.T.

Activități universitare

1962-1994. Asistent, șef lucrări, conferențiar (două gradații de merit); profesor universitar, Catedra de mașini, acționări și utilizări electrice.

1984. Doctor inginer, conducător științific Acad. Toma Dordea.

Domenii de interes

Mașini electrice de curent continuu, de inducție și sincrone, mașini electrice speciale, micromotoare, motoare pas cu pas, acționări electrice cu turație reglabilă, transformatoare electrice, teorie, modelare, simulare, calculatoare personale, proiectare, optimizare, construcție, identificare, estimare, randament și pierderi.

Activitatea didactică

Ore de curs, laborator, proiect, seminar la: Mașini electrice și acționări electrice; Electrotehnică și mașini electrice; Modelarea și testarea mașinilor electrice; Metode moderne de testare și diagnoză a EEP; Bazele electrotehnicii; Materiale electrotehnice; Tehnica tensiunilor înalte la anii III, IV, V și studii aprofundate la secțiile: Energetică, Electromecanică, Electrotehnică, Electronică aplicată, Electronică, Automatică, Electronică și telecomunicații; Mașini hidraulice; Mecanică fină; Ingineria sistemelor de circulație feroviară din cadrul UP Timișoara; proiecte de diplomă/disertații; discipline noi asimilate în planul de învățământ; contribuții la programele analitice; cooperare cu cadre didactice din țară; ore didactice prin asociere țară; organizare și coordonare a cercurilor științifice studentești și a practicii studentești; contribuții la dezvoltarea bazei materiale a laboratoarelor; coordonare a activității de perfecționare a inginerilor, cadre didactice preuniversitare (definitivatul, gradele didactice II, I).

Activitatea de proiectare-cercetare

20 de contracte de cercetare-proiectare, 4 prototipuri omologate, 7 dispozitive pentru autototare, 5 inovații.

Cărți, articole, comunicări

7 cărți, 6 manuale de proiectare și de laborator, 90 de lucrări științifice publicate la congrese interne și internaționale în străinătate și în țară – Massachusetts Institut of Technology (MIT), Cambridge, MA, USA; Pittsburgh, PA, USA; Philadelphia, PA, USA; Adelaide, Australia; Beijing, Capri, Pisa, Zurich, Innsbruck, Budapesta, V etc.igo, Marbella, Helsinki, Bruges, Timișoara, Iași, Oradea, Brașov, Craiova, Eforie Nord, Cluj, București, Galați etc.

Organizații științifice și profesionale

Membru fondator al Asociației pentru Cercetare Multidisciplinară din Zona de Vest a României, Timișoara.

Membru: AGIR; Societatea de Instalații Electrice și Automatizare în România; FEANI (Bruxelles); IEEE Industry Applications Society (SUA); Asociația de Science and Technology (Canada); Technical Committee on Energy and Power Systems; IAESTED (Canada); Profesional Women's Advisory Board, ABI (2000).

Distincții

Premiul în domeniul construcțiilor de mașini (1987); Mențiune pe țară (1978).

Date biografice publicate

Catalogul Experților, București (1997) EUR ING, Paris (1998).

Woman of Year 1999 ABI.

Who's Who Profesional and Business.

Woman (2000, 2001), ABI.

Who's Who în România, 2002.

Comitete științifice naționale și internaționale

Technical Committee on Energy and Power Systems (2000-2005); International Program Committee, PES 2000, Spania; PES 2001, Tampa, FL, SUA; PES 2002; HPQ 2002; PGRES 2002; PSPO 2002; TD 2002 – Marina del Rey, CA USA; ISC 2002 Tsukuba, Japonia; PES 2003, Palm Springs, CA, USA; EUROPE

2003, Spania; PES 2004, Clearwater Beach, FL, USA; EUROPES 2004, Grecia; EPS 2005; Tailanda – membru și /sau referent de specialitate. Membru în comisii de admitere, de examene, de susținere de referate și de teze de doctorat la UPT. Chair Person: Oradea (1998, 2000, 2001); „Electric Machines and Drives” la IASTED Int. Conf. PES 2000, Spania; „Electric Machines and Drives” la IASTED Int. Conf. PES 2001, Tampa, FL, USA. Citiri în literatura de specialitate: 1999 (ICEM '96, Vigo); 2002 (ref. la MIC '96, Innsbruck); 2000 (MS 2000 Pittsburgh, USA).

Activități sociale

Asociația „Casa câinelui” Timișoara.

Familia

Soțul medic primar Dr. Alexandru-Victor Nica (1931-2014), doctor în medicină (UMF Cluj).

Hobby

Călătorii, documentare științifică și de artă, protecția și îngrijirea animalelor”.
[Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.65]

38. Prof. dr. ing. Trandafir Cocârlă

Date biografice

„S-a născut la 4 aprilie 1929 în comuna Turnu Ruieni, județul Caraș-Severin.

A absolvit Facultatea de Electromecanică Timișoara, IP Timișoara (1961-1965).

A decedat la Timișoara în 1991. Este doctor în științe tehnice.

A fost cadru didactic la Facultatea de Electrotehnică IP Timișoara. A predat cursul de OPIS.

A avut o lungă activitate politică și de stat, îndeplinind

funcțiile:

- secretar al Comitetului orășenesc Timișoara al PRM (1962),
- secretar al Consiliului Regional Banat și Consiliului Județean Timiș (1965-1974),
- membru supleant (1969-1974) și membru (1974-1979) al CC al PCR,
- prim-secretar al Comitetului de partid și președinte al Comitetului executive al Consiliului județean Casaș-Severin (1971-1977),
- deputat de Caraș-Severin și Bihor în MAN (1973-1985),
- membru al COES (1973-1976),
- ministru al Energiei Electrice (1977-1979 și 1981-1984),
- adjunct al șefului Secției Organizatorice al CC al PCR (1979-1981),
- secretar al Biroului Executiv al Consiliului Național al FDUS (1980),
- membru al Comisiei Centrale de Revizie a CC al PCR (1979-1985),
- ambasador extraordinar și plenipotențial în Austria și reprezentant permanent al AEIA (1985-1990).

Distincții:

- Ordinul Muncii clasa a III-a (1962) și clasa a II-a 1981,
- Ordinul „Steaua RPR” clasa a V-a (1964),
- Ordinul „23 August” clasa a IV-a (1965),
- Ordinul „Tudor Vladimirescu” clasa a III-a (1971),
- „Meritul Agricol” clasa I (1974).” [Gheorghe Crișan. Piramida Puterii.

București, 2008. p.232]

„La data de 30 ianuarie 1990, Trandafir Cocârlă a fost rechemat din calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Austria. În orașul Caransebeș există un liceu care poartă numele lui Trandafir Cocârlă.

A decedat în 1991”.

[https://ro.wikipedia.org/wiki/Trandafir_Coc%C3%A2r%C4%83]

39. Prof. dr. Emanoil Arghiriade

Date biografice

„S-a născut la București la 2 ianuarie 1903, unde a făcut și studiile, devenind licențiat în matematică, iar după examenul de capacitate devine profesor de matematică la Școala Normală „Vasile Lupu” din Iași. Devine doctor în matematică (1943) și conferențiar la Școala Politehnică din Timișoara. Devine profesor de analiză matematică la Facultatea de Electrotehnică (1946). Este profesor la Institutul Pedagogic (1948-1962), apoi profesor de matematici superioare la I.P. Timișoara.

Are contribuții în geometria diferențială proiectivă: studiul cuadrivelor oscilatoare unei suprafețe, proprietățile curbelor invariante în grupul axial și în algebră: ecuații funcționale matriciale.

Este unul din creatorii școlii de matematici diferențiale românești.

Cele mai importante lucrări științifice: Algebra pentru clasa a VII-a (1947); curs de geometrie analitică, la Timișoara (1951); Sur les surfaces de Cech; Sur le contact d'une surface et d'une quadrique.

A decedat la 20 iunie 1969”. [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.67-68].

40. Prof. dr. Marius Borneas

Date biografice

S-a născut la Sânnicolaul Mare, județul Timiș. A absolvit I.P. Timișoara (1946). A fost profesor de fizică. Devine doctor în fizică (1967). A fost șeful Catedrei de Fizică la UPT (1967-1976).

Este autor a 12 cărți de specialitate și a peste 100 de articole, dintre care: „The Action Principle as Principle of Minimum Path” (Bull. St. Tech. UPTV, Pp. 134 (1975); A Simplified Model for the Deterministic Interpretation of Quantum Theory (an. Univ. Timis. Pp. 51-59 (1983).” [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.70].

41. Prof. dr. ing. Vasile Mihai Baltag

Date biografice

„Data și locul nașterii: 9 noiembrie 1940, Ploiești.

Liceul ”I.L. Caragiale” Ploiești, 1957.

1962, absolvent cu diplomă de merit al Facultății de electrotehnică din IPT.

Activități universitare

1962-1966, Facultatea de electrotehnică, IPT, Centrul de calcul MECIPT, Catedra de Bazele electrotehnicii, Catedra de electronică și măsuri, asistent, șef de lucrări.

1966-1967, stagiul de cercetare la Computer Laboratory, University of Cambridge, Anglia sub conducerea Prof. Sir. M.V. Wilkes, FRS, creatorul primului calculator din Anglia.

1979-1996, profesor asociat Universitatea Politehnică Timișoara, Universitatea Politehnică București, Școala Națională de Studii Politice și Administrative.

1998, profesor universitar atestat MEI.

1972, doctor-inginer în specialitatea calculatoare.

1985, Conducere doctorat în calculatoare electronice Universitatea POLITEHNICA București.

Activități în industrie

1985-1990, director general al Centralei Industriale de Electronică și Tehnică de Calcul, 17 întreprinderi, 3 institute, cca 70 mii oameni.

Activități în funcții publice

1981-1985, secretar de stat în Ministerul Industriei de Mașini – Unelte, Electrotehnică și Electronică.

1990-1991, adjunct al ministrului Industriei Electrotehnice și Electronice.

1992-1994, secretar de stat în Ministerul Industriei.

Activități de cercetare

Cercetător științific principal gradul III, gradul II și din 1978 gradul I.

1968-1969, fondator și șef al Filialei Timișoara a Institutului pentru tehnică de calcul.

1969-1981, director Științific, director general al ITC – Institutul pentru tehnică de calcul.

Activități în sectorul privat

1996, fondator și președinte al SoftNet, grup de firme IT.

1994, co-fondator al Novatech Sel, echipamente pentru service auto.

Activități în consilii de administrație

Din 2006 membru în board ECDL Foundation, Dublin, Irlanda.

Din 2002, președinte board Fundația Euromonitor pentru Excelență, București.

Din 2016, membru la board PeopleCert Ltd, Londra, Marea Britanie.

Distincții

1978, Ordinul „Meritul științific”.

1986, Premiul Academiei române pentru lucrări în domeniul ingineriei software.

2003, Ordinul Național Pentru Merit în grad de Cavaler de către Președintele României.

Organizații Științifice și Profesionale

1990, președinte al Asociației pentru Tehnologia informației și Comunicații în România.

2006-2012, vicepreședinte și președinte al Consiliului European al Societăților Profesionale de Informatică – Cepis, Bruxelles.

Din 2006, vicepreședinte și membru în board al WITSA Word Information Technology and Services Alliance Arlington, SUA.

1985-1991, membru și din 1991 membru senior al IEEE - Institutul of Electronic and Electrical Engineers, New-York, membru al IEEE Computer Society.

2015, membru în CRIFST, Academia Română.

Teme de cercetare

Pioneratul în domeniul calculatoarelor Mecipt, primul program de calculator cu aplicații industriale, dezvoltarea familiei de minicalculatoare Independent I – 100, crearea primei școli de inginerie a programării (software engineering) din România. Studii tehnico-economice de dezvoltare printre care: fabricarea de memorii cu ferită la ITC Timișoara (1968-1069), dezvoltarea fabricației de echipamente periferice în România (1970-1972), dezvoltarea comerțului electronic în România – primele situri H2C și B2B (SoftNet, 1999).

Cărți, articole, comunicări

Mai mult de 25 de cărți și 100 articole publicate și/sau comunicate.

Dintre cărțile publicate:

- Optimizarea sistemelor de operare, Editura Facla, 1974,
- FELIX C-256. Structura și programarea calculatorului, Editura Tehnică, 1974,
- Viitorul industriei de programe, coordonatorul Seriei Prof.M. Drăgănescu, Editura Academiei, 1985,
- Ingineria programării, Editura Academiei, 1985,
- Lumea digital. Concepte esențiale, Editura Excel XXI Books, 2015.
- Mituri și realitate în lumea digital, Editura Excel XXI Books, 2016.

Alte elemente relevante

1986-1990, co-președintele Consiliului Economic România – SUA.

1968-1990, reprezentant al României în mai multe organizații internaționale (Ex.Comisia Interguvernamentală pentru Tehnică de Calcul).

Invitat ca speaker la numeroase congrese și conferințe naționale și internaționale.

Activități sociale

1967, Old Member Corpus Cristi College, Cambridge, Anglia.

2000, membru al Asociației Oamenilor de Afaceri din România.

2001, membru al Clubului Rotary Internațional București, Curtea Veche și Președinte 2004-2005.

2007, membru al Institutului Aspen România.

Date biografice publicate

Who'o Who in the World.

Who'o Who in Romania.

Istoria domeniului tehnic. Ingineri români. Dicționar encyclopedic vol.I, Academia Română, 2014.

Dicționarul specialiștilor Vol.1 Editura Tehnică, 1995.

Personalitățile lumii contemporane: Protagonisti ai vieții publice vol.1 Rompres 1994.

Familia

1966-2009, căsătorit cu Luminița Stahie, absolventă IPT 1966, decedată 2009.

2015, căsătorit cu Cristina Vasiloiu jurnalistă și consultant politic și de leadership.

Copii

Mihai, n. 1968, căsătorit, doi copii, studenți.

Bogdan, n.1975, căsătorit, doi copii, școlari.

Hobby

Călătorii, fotografie". [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.29-31].

42. Prof. dr. ing. Ciugudeanu Mircea

Date biografice

„S-a născut la 25 iunie 1940 la Ocna Mureș, jud. Alba. A urmat liceul la Ocna Mureș. În 1962 a absolvit Facultatea de electrotehnică IPT.

În 1962-1963 a activat la Combinatul Chimic Victoria.

Activitatea în învățământ

1963, asistent universitar Facultatea de Electrotehnică IPT.

1968, Șef de lucrări.

1978, Conferențiar universitar.

1990, Profesor universitar.

1990, conductor de doctorat.

1987-1989, prodecan al facultății.

1990-1992, primul decan al noii Facultăți de Electronică și Telecomunicații, înființată la inițiativa sa.

2000-2004. director de department.

În anul universitar 2009/2010 a predat cursuri de electronică la Universitatea Valahia din Târgoviște, contribuind decisiv la înființarea unui program de master în electronică.

Cărți, articole, comunicări

A elaborat 5 cărți și 30 de manuale pentru studenți. A publicat 81 articole științifice dintre care 7 în reviste din SUA, Anglia, Franța, Grecia.

Deține 6 brevete de invenție.

A elaborat numeroase metode originale de proiectare pentru circuite electronice.

Organizații științifice și profesionale

Este membru al IEEE-SUA, SEE- Franța, New York Academy of Sciens.

Alte preocupări

A publicat cartea autobiografică „Drumul spre podium” în două volume, în principal despre cariera sa muzicală.

A coordonat și a scris o mare parte din cartea în 3 volume „Biografii din Ocna Mureș”, dedicate orașului natal, al cărui cetățean de onoare a fost ales în 1993.

S-a remarcat ca epigramist, realizând cinci volume proprii și colaborând la alte 8 volume. Este membru al cenaclului „Ridendo” din Timișoara și al Uniunii Epigramiștilor din România. A trecut și la scriere de umor în proză. Cartea „Zâmbete la Electro”, ce cuprinde întâmplări hazlii din facultățile Politehnicii a fost apreciată de absolvenți, ajungând prin aceștia în Vancouver, Capetown și Camberra (www.fundatiapolitehnica.ro/Arhiva). Începând din anul 2000 compune romane (versuri pentru 9 piese și muzică pentru 33 piese). Are în pregătire un disc cu romane compuse. În octombrie 2007, romanța sa „Scrisoare către mama” a câștigat Premiul III la Festivalul Național al Românei „Crizantema de aur” – Târgoviște, Secția Creație. În 2011 a mai obținut încă o dată Premiul III cu romanța: „Nu se știe niciodată”.

În ajunul Crăciunului 2006, câteva coruri de biserici au cântat „Colinda generațiilor”, compusă de el, transmisă și la radio Timișoara. Câteva fanfare din Timișoara interpretează „Valsul Timișoarei” compus de el (YouTube, de căutat Valsul Timișoarei).

În 2014, a lansat la Timișoara Festivalul Național de Romane, „Roze pe Bega” care va atinge în 2017 ediția a patra. Pe scena sălii Capitol din Timișoara au fost interpretate până acum 12 din compozițiile sale muzicale.

Familia

Căsătorit. Doi fii care au terminat Facultatea de Electronică. Primul, este specialist în rețele de calculatoare la Toronto în Canada. Celălalt este specialist în telecomunicații la Nokia, în prezent la Paris. Are doi nepoți, o fetiță și un băiat”.

[Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.35-36].

43. Prof. dr. ing. Aurel Nanu

Date biografice

„S-a născut la 23 mai 1921 la Turda, județul Cluj. A absolvit Liceul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu, Școala Politehnică din Timișoara, Facultatea de Electromecanică (1939-1944) și Facultatea de Matematică a Universității din Cluj (1940-1944). A lucrat în producție la U.D.R. Reșița și C.F.R. Timișoara (1945-1946). A fost asistent la disciplinele de Matematici și Bazele Electrotehnicii (1946-1948), șef de lucrări la disciplinele Tehnologia materialelor și Materiale electrotehnice la Facultatea de Electrotehnică a I.P. Timișoara. A fost șeful Catedrei de

tehnologie mecanică de la Facultatea de Mecanică a I.P. Timișoara (1960-1985). A devenit profesor universitar la disciplina Tehnologia materialelor (1962) până la pensionare (1993), fiind apoi profesor consultant.

A fost prodecan la Facultatea de Electrotehnică (1955-1960), prorector (1965-1967), rector la UP Timișoara (1992-1996) și rector la Universitatea TIBICUS Timișoara (1993-1999).

Este autorul a 24 cursuri universitare și tratate, între care: Cursul de Tehnologia materialelor; Manualul inginerului mecanic – TCM și 8 volume din Tratatul de Tehnologii neconvenționale (2005-2008). A înregistrat 10 invenții și aplicate în producția industrială a țării și 64 de noi tehnologii.

Fiind conducător de doctorat a condus 72 de doctoranzi, care au obținut titlul de doctori ingineri.

A înființat Asociația Română pentru Tehnologii Neconvenționale, fiind președintele acesteia.

Este doctor inginer (1962), doctor docent (1970), Doctor Honoris Cauza la Universitățile din Sibiu, Cluj, Timișoara, Craiova și Iași. A obținut mai multe distincții dintre care cea de Președinte a Comisiei de Tehnologii Neconvenționale a Academiei Române, ordine și medalii. Este membru a mai multor organizații internaționale (SUA, Franța, Slovacia). Este membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România (1999)”. [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.75-76].

44. Prof. dr. ing. Flavius Dan Șurianu

Date biografice

„Data și locul nașterii: 2 aprilie 1949, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1972.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1987, la Institutul Politehnic Timișoara. Conducere de doctorat din anul 2008.

Numărul de teze de doctorat conduse: 3.

Discipline predate:

- Electrotermie,
- Rețele electrice industriale,
- Consumatori de energie electrică,
- Utilizarea energiei electrice în industrie și mari consumatori,
- Compatibilitate electromagnetică în electroenergetică,
- Identificarea și modelarea consumatorilor.

Cărți, manuale publicate: 15.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 87.

Contracte de cercetare: 67.

Invenții brevetate: 1.

Distincții primite:

- Premiul Societății Inventatorilor din România pentru „Dispozitiv economic de iluminat stradal”, All Invent, Timișoara, 2008,
- Diplomă de Excelență a Asociației Generale a Inginerilor din România – AGIR, la concursul „Cartea Tehnică 2009”, Timișoara,
- The Prize of the Best Paper of the 9th WSEAS/IASME International Conference on Electric Power Systems, Genova, Italia, 2009.

Realizări profesionale deosebite:

- Înființarea și dotarea laboratorului de „Energii regenerabile și pile de combustie”,
- Realizarea unui model matematic pentru determinarea tensiunilor induse în elementele conductoare vecine liniilor de înaltă tensiune,
- Realizarea de modele matematice complexe pentru studiul regimurilor dinamice ale termo- și hidrocentralelor.

Funcții administrative:

- Viceprimar al municipiului Timișoara, 1996 – 2000,
- Șeful Catedrei de Electroenergetică, 2001 – 2017”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.91].

45. Prof. dr. ing. Iuliu Deleşega

Date biografice

„Data și locul nașterii: 2 octombrie 1949, Brașov.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1972.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1986, la Institutul Politehnic Timișoara. Discipline predate:

- Tracțiune electrică,
- Aparate electrice,
- Încercarea aparatelor și echipamentelor,
- Echipamente cu logică programată,
- Procese de comutație și calitatea energiei electrice.

Cărți, manuale publicate: 18.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 81.

Contracte de cercetare: 33.

Invenții: 12 (coautor).

Realizări profesionale deosebite:

- Figurează în 15 Who’s Who (SUA, Elveția, Ungaria, România),
- Membru în comisia de recenzie pentru Analele Universității din Craiova,
- Recenzor la conferințe internaționale (OPTIM, ICATE, PSC),
- Membru în mai multe asociații profesionale (TECHNÉ - președinte fondator, Societatea Inginerilor Energeticieni din România, Societatea Tehnică și Științifică

Maghiară din Transilvania, Word Federation of Hungarian Engineers and Architects, Public Law Association of the Hungarian Academy of Sciences etc.).

Distincții primite:

- Pentru creație științifică și tehnică, etapa județeană: premiul I (1981 și 1989); premiul II (1986) și premiul III (1988),
- Diploma TEHNIC 2000 (1981),
- Premiul I Electromotor (1985),
- Diploma I.P.T. pentru contribuții deosebite în cercetarea științifică,
- Premiul I, Expoziția Națională a Invențiilor (1984),
- Premiile I, II, III și mențiuni la Salonul de Invenții, Timișoara (1985).’ [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.90-91].

46. Prof. dr. ing. Mihai Moga

Date biografice

„Data și locul nașterii: 23 noiembrie 1947, comuna Sâmbăta, județ Bihor. Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1970.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1989, la Institutul Politehnic Timișoara. Discipline predate:

- Identificarea și modelarea consumatorilor complecși,
 - Dispecerizarea sistemelor electroenergetice,
 - Sisteme cu microprocesor în energetică,
 - Conducerea proceselor cu calculatorul,
 - Sisteme de achiziție și teletransmisia datelor,
 - Sisteme cu microcontroler pentru achiziții date și supravegherea rețelelor electrice,
 - Sisteme electroenergetice (la Universitatea din Oradea).
- Cărți, manuale publicate: 12.
Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 70.
Contracte de cercetare: 50.

Distincții primite:

Diploma de Excelență la concursul Cartea Tehnică – AGIR, Filiala Timiș, Timișoara, 2009.

Funcții administrative: Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 2000-2008.’ [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.86].

47. Prof. dr. ing. Petru Andea

Date biografice

„Data și locul nașterii: 28 noiembrie 1949, Chelmac, jud. Arad.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii: 1972.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1983, la Institutul Politehnic Timișoara.

Conducere de doctorat: din anul 2007.

Discipline predate:

- Aparate electrice,
- Tehnologia fabricării aparatelor electrice,
- Regimuri dinamice și tehnici de măsurare ale fenomenelor rapide în echipamentele electrice,
- Automatizarea și protecția instalațiilor și sistemelor electroenergetice.

Cărți, manuale publicate: 19.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 96.

Contracte de cercetare: 54.

Invenții, brevete: 13.

Inovații: 13.

Distincții primite:

- Distins cu patru premii la Saloanele naționale ale inventatorilor organizate în România -1981, 1986, 1988, 1989,
- Distins cu „Ordinul Muncii clasa a III-a”, 1979,
- Distins cu Medalia „Meritul științific”, 1982,
- Șef de lucrări evidențiat, 1984,
- Distins de către Academia Română în anul 2002 cu premiul „Constantin Budeanu” pentru contribuții științifice în domeniul electrotehnicii,
- Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România.

Realizări profesionale deosebite:

- Elaborarea unei noi teoreme a forțelor generalizate în câmp electric și magnetic,
- Studiul câmpurilor magnetice în apropierea pereților feromagnetici,
- Proiectarea și fabricarea electromagneților,
- Acționări cu electromagneți,
- Proiectarea și modernizarea aparatelor și echipamentelor electrice,
- Monitorizarea și telecomanda aparatelor electrocasnice,
- Studiul forțelor electrodinamice în contactele electrice,
- Instalația de magnetizare prin impulsuri,
- Familia aparatelor electrice pentru scurtcircuitarea băilor de electroliză a clorului,
- Releu de protecție cu fero-fluid.

Funcții administrative:

- Director al Filialei Timișoara a Întreprinderii de Aparate și Utilaje pentru Cercetare, 1987-1990,
 - Consilier județean, 1996-2000,
 - Secretar Științific al senatului Universității „Politehnica” din Timișoara. 2000-2004,
 - Deputat Parlamentul României, 2000-2008,
 - Directorul Agenției Naționale pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat cu Mediul Economic și Social, 2009-2010,
 - Decanul Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică, 2008-2012”.
- [Toma Dordea, ș.a. Fac. de Electrotehnică din Timișoara, 1920-1948-2002. Monografie. Editura Orizonturi Universale, Timișoara, 2003, p.65]

48. Prof. dr. ing. Ștefan Kilyeni

Date biografice

„Data și locul nașterii: 10 iunie 1947, Sebiș, județ Arad.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1969.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1986, la Institutul Politehnic Timișoara. Conducere de doctorat: din anul 2002 (domeniul de inginerie energetică). Teze de doctorat susținute: 7.

Discipline predate:

- Optimizări și calculatoare în electroenergetică,
- Tehnici de optimizare în ingineria energetică,
- Metode numerice în energetică,
- Optimizarea funcționării rețelelor și sistemelor electroenergetice,
- Analiza și optimizarea regimurilor sistemelor electroenergetice,
- Metode numerice avansate,
- Stabilitatea sistemelor electroenergetice,
- Extinderea sistemelor electroenergetice și managementul congestiilor. Cărți, manual publicate: 22 (7 cărți în edituri acreditate CNCIS, 7 manuale aplicative în edituri acreditate CNCIS, 2 cursuri și 7 manuale aplicative Universitatea „Politehnica”).

Lucrări științifice publicate: 176 (75 în reviste de specialitate și 101 în volume de conferințe, 50 în străinătate și 126 în țară, 36 lucrări indexate ISI și 22 indexate in alte BDI – IEEE, Compendex, Scopus, Inspec).

Granturi și contracte de cercetare: 80 (21 director de contract).

Realizări profesionale deosebite:

- director Grant CNCIS, cod 46, de tip master-doctorat (50.000 \$), 1999-2002, cu tema „Stabilitatea tranzitorie și stabilitatea tensiunii în sistemele electroenergetice”,

- elaborarea unor pachete de programe profesionale în domeniul analizei și optimizării regimurilor de funcționare a sistemelor electroenergetice complexe, biblioteci de programe în domeniul metodelor numerice și al tehnicilor de optimizare (cu aplicații în ingineria energetică),

- realizarea și coordonarea unei școli masterale și doctorale în domeniul sistemelor electroenergetice.

Funcții administrative:

- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1982-1983,

- Șeful Catedrei de Electroenergetică, 2000-2001,

- Director Centru de Cercetare acreditat CNCSIS, în domeniul analizei și optimizării funcționării sistemelor electroenergetice,

- Director Board domeniu inginerie energetică,

- Redactor șef, Buletin Științific al Universității „Politehnica”, seria Energetică,

- Director executiv al Editurii Orizonturi Universitare, editor a peste 600 de cărți în 14 ani (în principal carte universitară și volume de conferință),

- Director cursuri postuniversitare de manageri energetici și auditori energetici (ARCE)”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.85].

49. Prof. dr. ing. Velicescu Corneliu

Date biografice [vezi 2.2.1 – 24]

50. Prof. dr. ing. Bucur Luștrea

Date biografice [vezi 2.2.2 – 29]

51. Prof. dr. ing. Adrian Buta

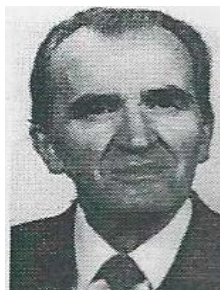
Date biografice [vezi 2.2.2 – 9]

52. Prof. dr. ing. Dușa Vasile

Date biografice [vezi 2.2.2 – 16]

53. Prof. dr. Borislav Crstici

Date biografice

A predat cursurile: analiza matematică și matematici speciale la Facultatea de Electrotehnică Timișoara.

Teza de doctorat: „*Asupra ecuațiilor funcționale care definesc polinoamele*” Universitatea BB Cluj, în 1969. Conducător de doctorat prof.dr. Tiberiu Popovici.

54. Prof. dr. ing. Theil Helmuth

Date biografice

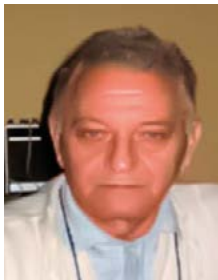
S-a născut la 3 august 1930 în St. Martin. A absolvit liceul Brukenthal în Sibiu. A absolvit Politehnica din Timișoara. După absolvire a rămas asistent la cursul de Termotehnică. A susținut doctoratul în 1960. Ca șef de lucrări și conferențiar a predat cursul de termotehnică și Tehnica căldurii. Devine profesor în anul 1970. A fost mai mulți ani prodecan la

facultatea de mecanică și opt ani prorector Universitatea Politehnică din Timișoara. A publicat peste 40 de cărți. A predat cursul de Termotehnică la Facultatea de Electrotehnică Timișoara.

A decedat la 13 noiembrie 2015 în Waldkraiburg, Germania.

<https://www.siebenbuerger.de/zeitung/artikel/kreisgruppen/16268-kreisgruppe-waldkraiburg-nachruf-auf.html>

55. Prof. dr. ing. Strugaru Crișan

Date biografice

„Prof.dr.ing. Crișan Strugaru s-a născut la 26 aprilie 1938, la Iași. Absolvă liceul „Traian” din Drobeta Turnu-Severin în anul 1955 și cursurile Facultății de Electrotehnică a Institutului Politehnic din Timișoara, specialitatea electromecanică, în anul 1960.

După o scurtă perioadă de inginer stagiar la întreprinderea *Independența* din Sibiu, în anul 1961 este angajat prin concurs la Institutul Politehnic din Timișoara și începând cu acest moment, și-a dedicat practic întreaga viață slujirii învățământului superior românesc, propășirii și dezvoltării Școlii de Calculatoare din Timișoara, prima școală de acest gen din România.

Între anii 1970 și 1971 efectuează o specializare la University of Illinois în Statele Unite, după care se reîntoarce în țară și își susține în 1973 teza de doctorat cu titlul „Contribuții la organizarea logică a unităților de comandă microprogramate”. În anul 1977 devine conferențiar iar în 1990 profesor la Catedra de Calculatoare a Politehnicii timișorene. Între anii 1983 și 1992 este șeful Catedrei de calculatoare, pe care a condus-o cu competența și cu profesionalismul care de altfel și-a pus amprenta asupra tuturor realizărilor domniei sale.

Dl. Profesor Strugaru, s-a făcut remarcat ca și un dascăl înnăscut, un cadru didactic ale cărui ore de curs, lucrări de laborator sau proiect, prin nivelul științific, prin caracterul interactiv și prin elocința l-au făcut îndrăgit și respectat în rândul studenților.

A creat și predat de-a lungul timpului o serie de discipline fundamentale precum „Echipamente periferice”, „Calculatoare automate și programare”, „Programarea și utilizarea calculatoarelor”, „Rețele de calculatoare” toate circumscrise domeniului tehnicii de calcul, domeniu pe care l-a iubit și pe care l-a cultivat întreaga sa viață.

Practic până la retragerea sa, nu există absolvent al programului de calculatoare care să nu fi urmărit cursurile sau laboratoarele domnului profesor. Conducător de doctorat, de proiecte de diplomă, dizertații, teme de cercetare, coordonator de colective de proiectare, cercuri științifice, Profesorul Strugaru și-a dedicat integral viața și activitatea slujirii învățământului tehnic de calculatoare la Politehnică din Timișoara.

Activitatea de dascăl s-a împletit în mod armonios cu cea de cercetător științific, dl. Strugaru fiind un precursor de marcă al activității de cercetare în

domeniului calculatoarelor. Cu mintea sa iscoditoare și cu pasiunea pentru nou și inedit, domnia sa a abordat o paletă largă de noi direcții de cercetare dintre care se pot aminti proiectarea și realizarea unui calculator numeric de mare viteză; elaborarea de noi organizări logice pentru unitățile de comandă microprogramate; cercetarea, proiectarea și realizarea de teste industriale, de calculatoare bazate pe microprocesoare, iar începând din anul 1978, de calculatoare personale; implementarea microcalculatoarelor bazate pe microprocesorul 8080; achiziția de semnale, transmisia și recepția semnalelor modulate pe semnale de radiofrecvență; comanda roboților industriali și multe altele.

Pentru activitățile de pionierat desfășurate în domeniul roboticii i s-a decernat în anul 1983 premiul "Traian Vuia" al Academiei Române.

O pagină memorabilă în tradiția Școlii de calculatoare de la Timișoara o reprezintă proiectarea și realizarea în anul 1986 în laboratoarele de cercetare ale Departamentului, a modelului experimental al microcalculatorului TIM-S de către un colectiv de cercetători condus de către profesorul Crișan Strugaru. Prototipul microcalculatorului TIM-S a intrat în anul 1987 în producție de serie la Fabrica de Memorii Timișoara și a fost produs până la dispariția fabricii.

Profesorul Crișan Strugaru a scris numeroase cărți de specialitate, dintre care se pot evidenția: C. Strugaru, I. Hoffman, „Calculatoare automate și programare”, 1967; C. Strugaru, I. Jurca, „Echipamente periferice”, 1973; C. Strugaru, A. Soceneanțu, V. Popovici, „Programarea și utilizarea calculatoarelor” 1974; C. Strugaru, „Echipamente periferice și transmiterea datelor”, 1979; C. Strugaru, T. Mureșan, „Microprocesorul 8080 în aplicații”, 1981; C. Strugaru, M. Popa, „Microprocesoare pe 16 biti”, 1992; C. Strugaru, „Sisteme de comunicații digitale”, 2000; C. Strugaru, „Calculatoare. Subsystemul de intrare-ieșire”, 2001. A publicat 53 de lucrări științifice, 7 îndrumătoare de lucrări practice, proiectare și culegeri de probleme, a realizat 20 de contracte de cercetare științifică, a brevetat 11 invenții și inovații. Toate acestea conturează și în același timp definesc anvergura științifică excepțională a celui care a fost profesorul Crișan Strugaru.

Om cu o personalitate proeminentă, profesorul Strugaru s-a făcut remarcat ca și un fin și rafinat observator al vieții cotidiene pasionat în egală măsură de școală și de cercetare dar și de politică, cultură, artă, sport și știință.

Minte luminată și sfredelitoare, domnul profesor era un interlocutor strălucit, animat de o curiozitate nestăvilită, mereu deschis spre nou, spre inedit. Domnul profesor, aborda fenomenele în esența și în deplina lor profunzime surprinzând întotdeauna prin viziunea sa inedită.

Dl. prof. Crișan Strugaru a fost președintele Subcomisiei "Sisteme Generale și Cibernetică" a Filialei Timișoara a Academiei Române (din 1992), iar în anul 2005 a fost ales Membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România.

Se stinge din viață în urma unei boli necruțătoare la data de 5 noiembrie 2011.

Comunitatea academică timișoreană a pierdut un coleg de o valoare excepțională, un cadru didactic remarcabil, un om de aleasă omenie. Alături de Profesorul Alexandru Rogojan, Profesorul Crișan Strugaru face parte din generația de

aur a părinților fondatori ai primei Școli de Calculatoare din România la Politehnica din Timișoara, cărora generațiile actuale le datorează totul”.

[<https://cs.upt.ro/ro/people/profile/crisan-strugaru>]

56. Prof. dr. ing. Gheju Petru

Date biografice

„Data și locul nașterii: 4 decembrie 1943, Răchita, comuna Dumbrava, județul Timiș.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1966.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1984, la Institutul Politehnic Timișoara. Discipline predate:

- Instalații electroenergetice,

- Partea electrică a centralelor,
- Alimentarea cu energie electrică a consumatorilor industriali,
- Stații și posturi de transformare,
- Sisteme electroenergetice industriale,
- Calitatea energiei electrice,
- Rețele și sisteme electroenergetice industriale,
- Electroenergetică industrială.

Cărți, manuale publicate: 14.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 56.

Contracte de cercetare: 20.

Invenții și inovații: 4”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p. 80-81]”.
<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-petru-gheju>].

57. Prof. dr. ing. Dumitru Toader

Date biografice

„Data și locul nașterii: 17 septembrie 1948, Jina, județul Sibiu.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1971.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1987, la Institutul Politehnic Timișoara. Conducere de doctorat din anul: 2009 – Inginerie electrică.

Număr de teze de doctorat conduse: 4.

Discipline predate:

- Bazele electrotehnicii,
- Modelarea și simularea numerică a câmpului electro-magnetic,

- Chestiuni speciale de Electrotehnică,
- Electrotehnică,
- Electrotehnică și mașini electrice,
- Electrotehnică generală,
- Calitatea energiei electrice,
- Circuite electrice neliniare,
- Calculul numeric al câmpului electromagnetic,
- Introducere în ingineria electromecanică.

Cărți, manuale publicate: 11 – 4 cărți tipărite la edituri cu ISBN și 7 tipărite la Universitatea "Politehnica" Timișoara.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 128.

Contracte de cercetare: 41.

Invenții și inovații: 6.

Distincții primite:

- Diplomă Aniversară a Centralei Industriale de Rețele Electrice București,
- Membru de Onoare a Comitetului Național Român al Consiliului Mondial al Energiei, 2008,
- Premiul III al Autorității Naționale de Cercetare Științifică, 2007,
- Diplomă de Merit al Asociației Generale a Inginerilor din România, Filiala Timiș,
- Premiul II la Concursul Cartea Tehnică 2009 organizat de AGIR Filiala Timiș,
- Diplomă de Excelență a Comitetului Național Român al Consiliului Mondial al Energiei, 2006.

Realizări profesionale deosebite:

- Model electrodinamic de rețea – pentru verificarea protecțiilor din sistemul electroenergetic (I.R.E. – Deva),
- Implementarea în rețele electrice de medie tensiune din România a tratării neutrilor prin rezistor (I.R.E. Pitești, I.R.E. Deva, I.R.E. Oradea) combinat prin bobina de compensare și rezistor Electrica Oradea, Electrica Oltenia), respectiv prin bobină de compensare și bobină de punct neutru cu impedanță homopolară mărită (Electrica Oltenia),
- Relee utilizate în protecțiile rețelelor de medie tensiune (RAP – 1, RDCH – 1, DSL – 1, RCZD – 1),
- Blocuri digitale pentru protecția liniilor electrice de distribuție BHT10a, BHT-10b, BHAC, BZCD-2.

Funcții administrative:

- Secretarul științific al Catedrei de Electrotehnică în perioada 1992-2000,
- Decanul Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică, 2000-2008,
- Director departament independent Bazele Fizice ale Ingineriei din 2008”.

[Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.87].

58. Prof. dr. ing. Sorin Mușuroi

Date biografice

„Data nașterii: 13 aprilie, 1961.

Experiența profesională:

Perioada 2015- prezent. Profesor universitar la disciplinele: Bazele acționărilor electrice, Servomotoare electrice și controlul inteligent al mișcării, Embedded systems-Industry și activități de cercetare pe bază de proiecte câștigate prin competiție sau contracte cu terți.

Perioada 2012-2013. Președintele Comisiei de etică a Universității Politehnica Timișoara.

Perioada 2007-2015. Conferențiar universitar. Activități didactice la disciplinele: Bazele acționărilor electrice, Servomotoare electrice și controlul inteligent al mișcării, Embedded systems-Industry și activități de cercetare pe bază de proiecte câștigate prin competiție sau contracte cu terți

Perioada 2008 –2012. Secretar științific al Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică.

Perioada 2000-2007. Șef de lucrări. Activități didactice la disciplinele: Acționări electrice I, Proiectarea acționărilor electrice, Servomotoare electrice și controlul inteligent al mișcării și activități de cercetare.

Perioada 1995-2000. Asistent universitar la disciplinele: Acționări electrice, Mașini electrice, Acționări și convertoare, Tehnologia de fabricație a produselor electrotehnice și activități de cercetare.

Perioada 1990-1995. Asistent universitar asociat. Activități didactice la disciplinele: Tehnologia de fabricație a produselor electrotehnice, Tehnologia de fabricație a mașinilor electrice, Electrotehnică în limba germană Timișoara, Facultatea de Electrotehnică.

Perioada 1990-1995. Inginer proiectant. Activitate de proiectare mașini electrice, Electromotor SA Timișoara.

Perioada 1989-1990. Șef Stand Probe mașini electrice I.C.M. Reșița.

Perioada 1987-1989. Inginer stagiar. Activitate încercări mașini electrice, I.C.M. Reșița.

Perioada 1982-1987. Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara, Facultatea de Electrotehnică.

Perioada 1976-1980. Liceul de Filologie-Istorie Timișoara.

Activitate științifică: 7 cărți, cursuri; 105 lucrări științifice (34 cotate ISI, 46 cotate BDI), publicații în țară și străinătate.

Extras din cele mai importante lucrări:

1. Andea Petru, Mușuroi Sorin, Vătău Doru, Frigură Iliasa Flaviu. A Few Aspects about the Scientific Research Ethics Legislation, 8th World Conference on Educational Sciences WCES2016, Alcalá, Madrid – Indexată BDI.

2. Vătău Doru, Mușuroi Sorin, Bărbulescu Constantin, Babescu Marius, PV systems modeling and optimal control, Energy Conversion and Management, Volume

84, August 2014, pp. 448-456, ISSN 0196-8904, Factor impact 4,38. Revistă indexată ISI.

Funcții administrative:

2020 – prezent. Prorector al Universității ”Politehnica” din Timișoara.

2013-2020. Decanul Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică. Membru CNATDCU, Comisia Inginerie electrică.

Membru asociat, Academia Oamenilor de Știință din România.

Limbi străine cunoscute: Engleză, Germană”.

[file:///C:/Users/Victor/Desktop/7.-MUSUROI-Sorin.pdf]

59. Prof. dr. ing. Ion Gheorghe Boldea

Date biografice

„Data și locul nașterii: 7 ianuarie 1945, Lugoj.

Studii: Facultatea Electrotehnică.

Anul absolvirii facultății: 1967.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1973, la Institutul Politehnic Timișoara. Conducere de doctorat: din anul 1992.

Număr de teze de doctorat conduse: 12.

Membru corespondent al Academiei Române din 2011 și membru titular din 2016.

Membru plin al Academiei de Științe Tehnice din România, 2002. [Sursa: *Ziua de Vest*]

Membru al Academiei Europene de Arte și Științe din Salzburg, 2004.

A fost ales Fellow al IEEE – cea mai mare instituție profesională din lume (din 2010 este membru în Comitetul de IEEE-Fellow, fiind singurul membru din România și primul din Europa de Est),

A predat, ca „visiting profesor” la universitățile din Kentucky și Oregon (SUA), Manchester și Glasgow (Marea Britanie) și Aalborg (Danemarca) și a susținut numeroase prelegeri și cursuri intensive în SUA, Germania, Austria, Anglia, Danemarca și Franța.

A inventat și a realizat în țară primul vehicul pe pernă magnetică din lume cu motoare liniare sincrone performante. A inventat o oscilo-mașină liniară, brevetată în SUA și alte 32 de țări, care se află pe piața mondială”. [https://www.upt.ro/Informatii_profesori-emeriti_524_ro.html].

„Discipline predate:

- Mașini electrice,
- Conversia directă a energiei,
- Acționări electrice performante.

Cărți, manuale publicate: 3 monografii la editura Academiei Române și 16 (12 monografii și 4 textbooks) în USA și UK.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate peste 100; în IEEE Transactions (peste 40) și Conferințe IEEE și ISI.

Invenții brevetate: 22 în România și 2 internaționale (+3 pending, internaționale).

Contracte de cercetare: 8 după 1989.

Distincții primite:

- premiul „Aurel Vlaicu” al Academiei Române pe 1976,
- 4 premii pentru articole IEEE (2 la Conferințe și 2 la Transactions),
- IEEE-IAS distinguished lecturer: 2008-2009.

Realizări profesionale deosebite:

- vehicule cu motoare liniare pe roți (Romulim-01, prototip 1/1, 1981) și pe perna magnetică (Magnibus-01, prototip 4 tone, cale de 150m (1986),
- generalizarea DTC pentru mașini sincrone cu invertoare de tensiune și de curent (1987),
- motoare electrice liniare oscilante rezonante (realizate industrial de STC în USA; cu aplicații inclusiv la NASA -1990-2000,
- controlul cu observatoare și bucle de reglare SM în acționări fără traductor de poziție (2000-2008),
- motoare electrice cu flux reversat și magneți în stator (1998-2004),
- BEGA: starter alternator cu excitație hibridă pentru HEV (2000-2010),
- conceptul de "flux activ" în controlul fără sensori al acționărilor cu motoare sincrone și asincrone (2008-),
- redactor asociat al EPCS Journal, USA, din 1977,
- președinte al Conferințelor OPTIM 1996, 1998, 2000, 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, acum IEEEExplore și ISI,
- fondator și Director al revistei internaționale (Internety-only): www.JEE.RO din 2000.

Funcții administrative:

- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1983-1987.” [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.81-82].” [<https://www.ziuadevest.ro/un-lugojean-laureat-cu-un-important-premiu-in-lumea-stiintei/>]

60. Prof. dr. ing. Marius Adrian BABAESCU

Date biografice

„Data și locul nașterii: 15 august 1949, Mâtnicul-Mic, com. Fârdea, Timiș. Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1972.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1977, la Institutul Politehnic Timișoara. Discipline predate:

- Mașini electrice,
- Mașini și acționări electrice,
- Surse statice de energie electrică,
- Vehicule hibride,
- Acționări electrice,
- Electrotehnologii.

Cărți, manuale publicate: 15.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 125.

Contracte de cercetare: 45.

Invenții: 12.

Realizări profesionale deosebite în mașini electrice:

- Modelare, identificare, simulare.

Distincții primite:

- Premiul I – Plovdiv (Bulgaria) pentru "Micromașină electrostatică",

- Premiul Academiei Române – 2006 pentru lucrarea: „Analiza matematică a dinamicii mașinilor electrice”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.84], [<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-marius-babescu>]

61. Prof. dr. ing. Dorin POPOVICI

Date biografice

„Data și locul nașterii: 22 aprilie 1947, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1969.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1981, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Convertoare statice,

- Automate programabile,

- Microcontrolere și DSP în acționări electrice.

Cărți, manuale publicate: 15.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 78.

Contracte de cercetare: 25.

Realizări profesionale deosebite:

- Înființarea primului laborator de Automate Programabile în cooperare cu ABB.

Funcții administrative: Șeful Catedrei de Mașini, Acționări și Utilizări Electrice, 1990”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.84], [<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-dorin-popovici>].

62. Prof. dr. ing. Ștefan HĂRĂGUȘ

Date biografice

„Data și locul nașterii: 31 august 1948, Lugoj, jud. Timiș.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1971.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1993, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Bazele electrotehnicii,
- Modelarea și simularea sistemelor,
- Dinamici neliniare din electronica de putere,
- Grundlagen der Elektrotechnik,
- Traductoare și măsurarea mărimilor neelectrice,
- Sisteme fotovoltaice.

Cărți, manuale publicate: 6 – 3 cărți tipărite la edituri cu ISBN și 3 tipărite la Universitatea "Politehnica" Timișoara.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 70.

Contracte de cercetare: 25.

Realizări profesionale deosebite:

- Simulator virtual pentru circuite electrice trifazate,
- Sistem de cântărire a lingourilor din oțel pentru Combinatul Siderurgic din

Reșița". [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.86].

[<https://www.google.ro/search?sxsrf=ALeKk001xkgZ6rJnu0ii21A1u6MxzIyp1w:1586170308839&q=65.+Prof.dr>].

63. Prof. dr. ing. Nicolae MUNTEAN

Date biografice

„Data și locul nașterii: 20 mai 1956, localitatea Petroșani, județ Hunedoara. Studii: Facultatea Electrotehnica, Institutul Politehnica Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1981.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1994.

Conducere de doctorat din anul: 2009, în domeniul „Inginerie electrică”. Număr de teze de doctorat coordonate: 6.

Discipline predate:

- Convertoare statice, curs de licență,
- Sisteme automotiv, curs de licență,
- Convertoare statice pentru acționări electrice, surse de energie regenerabilă și echipamente automotiv, curs de master,
- Automatizări industriale, curs de master.

Cărți, manuale publicate: 7.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: peste 70.

Brevete de invenție: 16.

Experiența profesională:

- peste 25 ani de experiență în managementul activităților de cercetare, consultanță, proiectare și producție,

- peste 35 de ani experiență în domeniile acționărilor electrice cu electronică de putere, automatizărilor industriale, sistemelor automotivă și conversia energiilor regenerabile, cu aplicații industriale directe;

- membru sau coordonator în 20 de programe de cercetare cu finanțare națională și internațională,

- editor asociat al publicației tehnice „Journal of Electrical Engineering”, www.jee.ro,

- „Senior Member” al IEEE,

- formator în domeniul managementului universitar.

Funcții administrative:

- Secretar Științific (2000-2008), Prodecan (2008-2012) și Decan interimar (2020) la Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică din Timișoara;

- Director coordonator al Editurii Politehnica (2017-2020)”.

[Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p. 92-93].

64. Prof. dr. ing. Ioan BERE

Date biografice

„Data și locul nașterii: 15 august 1951, localitatea Jucu, județ Cluj.

Studii: Facultatea Electrotehnica, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1976.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1995.

Discipline predate:

- Bazele electrotehnicii,
- Chestiuni speciale de electrotehnică,
- Electrotehnică și mașini electrice,
- Electrotehnică și electronică,
- Fundamente de inginerie electrică.

Cărți, manuale și îndrumătoare publicate: 9 – 3 cărți tipărite la edituri cu ISBN și 6 tipărite la Universitatea „Politehnica” Timișoara.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 65.
Contracte de cercetare: 23.

Realizări profesionale deosebite:

- Optimizarea dimensionării releelor magnetoelectrice utilizate în protecția rețelelor de distribuție și fabricate la Întreprinderea de Relee Mediaș,

- Calculul circuitelor magnetice cu magneți permanenți. Funcții administrative: Secretarul științific al Catedrei de Electrotehnică, 1983-1986”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.92].

<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-ioan-ber>]

65. Prof. dr. ing. Marius BIRIESCU

Date biografice

„Data și locul nașterii: 10 aprilie 1949, Reșița.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1972.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1983, la Institutul Politehnic Timișoara. Conducere de doctorat: din anul 2010.

Discipline predate:

- Electrotehnică și mașini electrice,
- Mașini electrice,
- Încercarea mașinilor electrice,
- Proiectarea mașinilor electrice,
- Testare și diagnoză în domeniul mașinilor și echipamentelor electrice.

Cărți, manuale publicate: 9.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: peste 80.

Contracte de cercetare: 47.

Invenții brevetate: 2.

Realizări profesionale deosebite:

- În 1999 a fost numit cercetător științific onorific la Filiala din Timișoara a Academiei Române,

- În anul 2004 a fost acceptat consultant expert pentru mașini electrice de putere mare, de către partenerul canadian de la Centrala Nucleo-Electrică Cernavodă”. [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.89-90], [<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-marius-biriescu>].

66. Prof. dr. ing. Dumitru RADU

Date biografice

„Data și locul nașterii: 21 noiembrie 1946, Cărpiniș, județul Alba.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1972.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1985, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Bazele electrotehnici,
- Metode numerice de analiză a câmpului electromagnetic,
- Electrotehnică,
- Electrotehnică și electronică,
- Electrotehnică și mașini electrice,
- Electrotehnică neliniară,
- Analiza câmpului electromagnetic și termic prin metoda elementului finit,

- Fundamente de inginerie electrică.
 Cărți, manuale publicate: 10 – 4 cărți tipărite la edituri cu ISBN și 6 tipărite la Universitatea "Politehnica" Timișoara.
 Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 55.
 Contracte de cercetare: 23.
 Realizări profesionale deosebite:
 - Calculul numeric al câmpului electromagnetic la sonde Hall,
 - Calculul circuitelor magnetice cu magneți permanenți,
 - Dimensionarea optimală a electromagneților elevatori.
 Funcții administrative:
 - Director departament independent Bazele Fizice ale Ingineriei din 2007-2008". [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.84].

67. Prof. dr. ing. Ioan VETREȘ.

Date biografice

„Data și locul nașterii: 24 aprilie 1944, Armeniș, județ Caraș Severin.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1967.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1981, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Bazele electrotehnicii,
- Chestiuni speciale de Electrotehnică,
- Electrotehnică,
- Electrotehnică și mașini electrice,
- Electrotehnică și electronică,
- Electrotehnică neliniară.

Cărți, manuale publicate: 4 – o carte tipărită la editură cu ISBN și 3 tipărite la Universitatea "Politehnica" Timișoara.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 59.

Contracte de cercetare: 18.

Invenții și inovații: 2.

Distincții primite: Șef de lucrări universitar evidențiat, 1988.

Realizări profesionale deosebite:

- Calculul câmpului electromagnetic la sonde Hall,
- Dispozitiv pentru măsurarea curenților intensi cu sondă Hall.

Funcții administrative:

- Secretar științific al Facultății de Electrotehnică, 1992-1996,
- Prodecan al Facultății de Electrotehnică Timișoara, 1996-2000,

- Șeful Catedrei de Electrotehnică, 2005-2007". [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p.86].

68. Prof. dr. ing. Pană Adrian

Date biografice

Data nașterii: august 1960.

Educație și formare

Perioada 1990-1998. Diploma de Doctor, Ramura de Științe Tehnice, Specializarea Electroenergetică. Teza de doctorat cu titlul *Optimizarea funcționării rețelelor electrice de distribuție*, conducător științific prof.dr.ing. Viorel Negru. Universitatea Politehnică Timișoara. Nivelul în clasificarea națională sau internațională PhD;

Perioada 1980-1985. Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara (în prezent Universitatea Politehnică Timișoara), Facultatea de Electrotehnică. Diploma de Inginer, profil Energetic, Specializarea Electroenergetică.

Perioada 1975-1979. Liceul Industrial de Electrotehnică Deva (anterior Liceul Energetic). Diploma de bacalaureat – profil: electrician pentru centrale și rețele electrice.

Experiența profesională

Septembrie 1990 – prezent: cadru didactic Universitatea Politehnică din Timișoara, astfel:

- Februarie 2020 - Profesor universitar. Activități didactice la disciplinele: Transportul și distribuția energiei electrice, Calitatea energiei electrice. Conducător de doctorat în domeniul studiilor universitare de doctorat Inginerie energetică (2019);

- Septembrie 1999 - Conferențiar universitar. Activități didactice la disciplinele: Transportul și distribuția energiei electrice, Calitatea energiei electrice;

- Septembrie 1997 - Șef de lucrări universitar. Activități didactice la disciplinele: Transportul și distribuția energiei electrice, Rețele electrice de distribuție, Proiectarea asistată de calculator a rețelelor electrice. În perioada sept. – dec. 1997, stagiul doctoral de cercetare la Universitatea Paul Sabatier, Laboratoire de Génie Electrique;

- Septembrie 1990 - Asistent universitar. Activități didactice la disciplinele: Transportul și distribuția energiei electrice, Centrale, stații și rețele electrice, Rețele și sisteme electroenergetice industriale, Rețele electrice de distribuție;

- Noiembrie 1987 – septembrie 1990, inginer la Institutul de Cercetări și Modernizări Energetice - ICEMENERG București, Secția de Supraveghere a Calității. Șef grupă supravegherea calității execuției aparatelor electrice de măsurare și control, executate în regim de asigurarea calității de către Întreprinderea de Aparate Electrice de Măsurare (AEM) Timișoara, destinate Centralei nucleare-electrice (CNE) Cernavodă, respectiv recepția cantitativă și calitativă a loturilor de aparate electrice de măsurare executate pentru beneficiarii din cadrul Ministerului Energiei Electrice;

- Octombrie 1985 – noiembrie 1987, inginer la Întreprinderea de Rețele Electrice Satu - Mare, Serviciul Exploatare Rețele electrice de distribuție, cu funcții la:
 - comandament energetic (coordonarea regimurilor și consumurilor de energie electrică ale marilor consumatori industriali din județul Satu-Mare, optimizarea regimurilor de funcționare a rețelelor de medie tensiune prin reconfigurarea schemelor normale;
 - biroul tehnic (întocmirea și implementarea planului tehnic, implementarea fișelor tehnologice pentru lucrările specifice, protecția proprietății industriale.

Aptitudini și competențe

Limbi străine cunoscute: franceză, engleză;

Competențe și aptitudini organizatorice:

- Martie 2016 – ianuarie 2020: Director Departament Electroenergetică, Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică, Universitatea Politehnică Timișoara;
- Secretar Științific al Catedrei de Electroenergetică;
- Director Executiv al Centrului de Formare Continuă Energie-Mediu de la Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică;
- Membru al Consiliului Profesorial al Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică;
- Membru al Biroului Departamentului de Electroenergetică;
- Șef Oficiu de informare și consiliere a studenților de la Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică;
- Membru al colegiului de redacție și al colectivului de recenzie al Buletinului Științific al Universității „POLITEHNICA” din Timișoara, Seria Energetică, ISSN 1582-7194;
- Membru al echipei de organizare, al colegiului de redacție al volumului de lucrări științifice, al colectivului de recenzare și coordonator al lucrărilor uneia dintre secțiunile Conferinței Internaționale de Electroenergetică - Power Systems Conference – PSC Timișoara, edițiile 2005, 2007, 2009;
- Referent științific colaborator al Revistei Energetica, editată de către Institutul National Român pentru Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie – IRE, organism membru al EURELECTRIC;
- Membru al comisiilor științifice pentru susținerea publică a șase teze de doctorat.

Competențe și aptitudini tehnice:

- Specialist informare-documentare (curs INID București 1985),
- Specialist protecție proprietate intelectuală/industrială (curs OSIM București 1986),
- Supraveghetor al calității execuției echipamentelor electrice de joasă tensiune (curs ICEMENERG București, CNCAN București, AECL Canada - România, 1988),
- Electrician autorizat gradul IV lucrări la instalațiile de utilizare la toate tensiunile, cu putere nelimitată - autorizare definitivă ANRE 2001).

Activitatea de cercetare științifică

Desfășurată pe domeniile și topicile următoare:

- Reconfigurarea și transfigurarea rețelelor electrice de distribuție,

- Regimurile nesimetrice și dezechilibrate ale rețelelor electrice,
- Calitatea energiei electrice, metode și mijloace de intervenție pentru controlul acesteia,
- Impedanța armonice a rețelelor electrice și utilizarea ei la optimizarea regimurilor de funcționare,
- Echilibrarea sarcinii rețelelor trifazate prin compensare reactivă dezechilibrată,
- Instrumentație virtuală pentru măsurarea, monitorizarea și analiza regimurilor de funcționare a rețelelor electrice,
- Soluții noi de proiectare, construcție și exploatare a rețelelor electrice,
- Metode și mijloace de identificare, analiză și monitorizare a perturbațiilor din sistemul electroenergetic,
- Modelarea elementelor de rețea în prezența perturbațiilor,
- Diagnoza regimurilor perturbate ale rețelelor electrice,
- Identificarea surselor de perturbații și a sensului propagării perturbațiilor în rețelele electrice,
- Optimizarea modelelor matematice pentru calculul pierderilor de energie electrică în rețele și instalații electrice,
- Metode și mijloace de optimizare a eficienței electroenergetice ale proceselor industriale,
- Comportamentul echipamentelor electrice de utilizare în prezența perturbațiilor;

Rezultatele activității de cercetare:

- *Publicații:* 8 cărți de specialitate, manuale și îndrumare universitare, 2 capitole în cărți de specialitate editate în străinătate; 103 articole (din care la 43 de articole prim-autor sau autor principal), după cum urmează: 6 în reviste indexate în baza de date ISI (Institute for Scientific Information); 2 în reviste indexate în alte baze de date internaționale (BDI); 23 în reviste neindexate în BDI; 19 la conferințe internaționale indexate în baza de date ISI; 6 la conferințe internaționale indexate în alte BDI; 22 la conferințe internaționale neindexate în BDI; 25 la conferințe naționale neindexate în BDI.

- *Contracte de cercetare științifică sau consultanță*, respectiv grant-uri (câștigate pe bază de competiție națională): 22 din care la 6 director/responsabil, 7 cu valoare de minim 2000 € (din care la 3 director de proiect) și 6 sunt granturi/proiecte naționale câștigate prin competiție. Două granturi câștigate în calitate de director de proiect, ambele finanțate de către UEFISCDI (Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării), cu 90.000 euro echiv. (2014) respectiv 10.741 euro echiv. (2017), din care au rezultat 9 articole publicate la conferințe internaționale cotate ISI respectiv o cerere de brevet de invenție depusă la OSIM.

Apartenență la organizații profesionale

- SIER - Societatea Inginerilor Energeticieni din România;
 - AGIR – Asociația Generală a Inginerilor din România;
 - IEEE - Institute of Electrical and Electronics Engineers.
02. mar. 2020 Timișoara

69. Gheorghe Silaş

Date biografice

„S-a născut la 18 aprilie 1914, în satul Căianu Mic, județul Bistrița Năsăud. A urmat Colegiul Național „Andrei Mureșanu” din Dej. Studiile superioare le-a făcut la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, obținând licența în matematici și la Institutul Politehnic Timișoara obținând diploma de inginer electromecanic. A obținut diploma de doctor inginer în 1971.

Din 18 decembrie 1991, a fost membru corespondent al Academiei Române.

Și-a început activitatea didactică în anul 1944 ca asistent suplinitor și a parcurs întreaga ierarhie universitară în cadrul Universității Politehnica Timișoara. În 1951 a devenit profesor de Mecanică Teoretică la Facultatea de Mecanică și Construcții.

Între 1952 – 1956 a fost prodecan al Facultății de Construcții, între 1957-1962 și 1963-1976 a fost prorector al Institutului Politehnic Timișoara, iar între 1962-1963, rector. Simultan între 1957-1974 și 1976-1984 a fost șeful catedrei de mecanică al Facultății de Mecanică.

În 1972 a fost distins cu titlul de profesor emerit.

În domeniul cercetării științifice a abordat probleme de mecanică generală și analitică, ciocniri, percuții, vibrații, zgomote și influența lor asupra organismului uman. Lucrările sale reprezentative sunt „Sisteme vibropercutante” și „Systemes dynamiques a interaction percutantes.”

A făcut parte din mai multe societăți științifice internaționale.

Decorații și premii:

- Ordinul Steaua RPR cl.V, 1959,
- Ordinul Muncii cl.II, 1969,
- Premiul I al Ministerului Învățământului, 1963.

A decedat la 9 martie 2001”.

[Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.66-67].

70. Alexandru Nichici

Date biografice

S-a născut la 29 mai 1935, la Livanda. Este inginer, profesor universitar, rector al Universității Politehnica Timișoara, în perioada 1992-1996.

Între anii (1949-1953), a urmat Școala Medie Electrotehnică Timișoara, iar între anii 1953-1958, s-a format ca inginer electrotehnic, specialitatea electromecanică în Institutul Politehnic Timișoara. În anul 1970 a obținut titlul de doctor inginer cu teza „Fenomene fundamentale la prelucrarea cu

scânteii electrice cu electrod oscilant”, sub îndrumarea lui Nanu Aurel. Căsătorit cu Cecilia, n. Băcescu, absolventă a facultății de electrotehnică, promoția 1962.

Și-a desfășurat activitatea didactică cu funcția de bază în cadrul Facultății de Mecanică, catedra de Tehnologia Materialelor. A urcat toate gradele didactice: asistent (din 1959), șef de lucrări (din 1966), conferențiar (din 1971), profesor (din 1980). În prezent este profesor consultant (din 2000). Din 1990 este conducător de doctorat la specialitatea „Inginerie tehnologică”.

Între 1974-1976, a predat la Universitatea Națională a Republicii Zair (en/fr) (UNAZA).

Principalul său domeniu de cercetare este prelucrarea materialelor cu tehnologii neconvenționale, în particular prin eroziune electrică și cu laser.

A îndeplinit funcțiile de prodecan al facultății de Mecanică (1977-1982), șef al catedrei de Tehnologie Mecanică (1985-1990), rector al Politehnicii (1992-1996), și secretar Științific al senatului universității (1996-2000).

Este membru fondator al Uniunii Democratice a Sârbilor din România (1989), și a fost unul dintre primii săi conducători, formație politică precursoră Uniunii Sârbilor din România (1992).

A publicat numeroase lucrări, printre care:

- *Prelucrarea prin eroziune în construcția de mașini*, Timișoara, Editura Facla, 1983,

- *Formarea profesională în inginerie. Ieri, azi, mâine. Eseuri*. Timișoara, Editura „Politehnica” 2008, ISBN 973-625-198-5.

- *Lucrări științifice, concepere, redactare, comunicare*, Timișoara: Editura „Politehnica”, 2008, ISBN 978-973-625-667-7, ed.a II-a 2010, ISBN 978-606-554-196-2.

- *Șansă și determinare (memorialistică)*, Timișoara: Editura „Politehnica”, 2014, ISBN 978-606-554-834-3.

Cursuri: Mașini unelte, vol 2 (1964); Tehnologia materialelor și mașini unelte, vol. 1 (1974); Tehnologia materialelor, vol.1 (1978), și vol.2 (1981); Prelucrarea datelor experimentale: curs (mecanică) (1996). [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.76-77].

71. Bernhard Rothenstein

Date biografice

„S-a născut la 4 ianuarie 1924, la Timișoara. A studiat la Liceul C.D. Loga din orașul natal, de unde a fost exclus în 1940, apoi la Liceul Izlaelit din localitate. A făcut studii universitare la Politehnica din Timișoara. A predat fizică la Institutul Politehnic, obținând ulterior titlul de profesor. S-a preocupat mai intens de fizica corpului solid și de magnetism. În a doua parte a carierei sale științifice a fost pasionat de teoria relativității specifice și de legile universale ale fizicii.

Cărți publicate:

- Teoria relativității speciale (cu Aldo de Sabata). Eurobit, 1998,
 - Fizica corpului solid (cu Coleta de Sabata și Cristian Marcu),
 - Îndrumător de lucrări practice. Litografia Institutului Politehnic Timișoara, 1981,
 - Bazele fizice ale conversiei energiei (cu Coleta de Sabata, Marius Voineasa, A. Munteanu), Editura Facla, Timișoara, 1982),
 - Alexandru Cișman, B. Rothenstein, Anton Policec. Fenomene Fizice în metode feromagnetice solicitate. Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1968,
 - Teoria relativității speciale...intuitiv. Editura Facla, Timișoara, 1976.
 - 31 articole publicate în The General Science Journal.
- A decedat la 31 martie 2009”. [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.78-79].

72. Corneliu V. Ungureanu

Date biografice

„S-a născut la 14 ianuarie 1929 la Câmpulung Muscel. A urmat Liceul „Dinicu Golescu” din Câmpulung Muscel și apoi Școala Politehnică din Timișoara, pe care a absolvit-o în 1951. A devenit în 1972 doctor inginer cu teza „Contribuții la studiul pulverizării injectoarelor pneumatice cu aer de joasă presiune”, conducător de doctorat prof. dr.Doc. Ion Vlădea.

A parcurs toate treptele universitare, fiind atestat profesor în 1969. A predat cursurile de Termotehnică, Dinamica gazelor, Generatoare de abur pentru instalații energetice clasice și nucleare, Instalații de ardere și cazane etc.” [Vasile Baltag. Politehnica din Timișoara Electro 1962. Editura ExcelXXI Books. București, 2017, p.80-81].

La împlinirea vârstei de 80 de ani s-a publicat un articol omagial, în care se prezintă activitatea prof.dr.ing. Corneliu Ungureanu [Universul Ingineresc nr.1/2009], din care se prezintă o sinteză.

„Prof.dr.ing. C. Ungureanu a predat peste 10 discipline la facultățile de Mecanică și Electrotehnică din cadrul Universității „Politehnica” Timișoara. A elaborat singur sau în colaborare peste 20 de cărți și tratate, printre care:

- Tratatul „Instalații de ardere”, Editura Tehnică, București, 1968.
- Tratatul „Generatoare de abur pentru instalații energetice clasice și nucleare”. EDP, București, 1977;
- Combustibili, instalații de ardere și cazane de abur. Ed. Politehnica din Timișoara, 1998, în colaborare cu cadre de prestigiu de la universitățile politehnice din Timișoara, București și Iași.

Pentru activitatea depusă la realizarea unui grup de patru lucrări de amploare referitoare la „Injectoare turbionare de înaltă presiune”, Ministerul Învățământului, i-a

acordat Premiul II în domeniul Mecanicii și Construcțiilor de mașini pe anul 1967. Academia RSR i-a acordat Premiul „Traian Vuia” în anul 1972.

Un alt domeniu în care a colaborat, a fost acela al tratamentului termic integral cu mediul fierbinte al corpurilor de dimensiuni mari, agabaritice după asamblarea lor prin sudare pe șantier. Ca rezultat al acestor cercetări s-au conceput și realizat o nouă tehnologie de tratament termic, precum și utilajele necesare. Cercetarea este atestată de Brevetul de invenție nr.88040/30.06.84, precum și de trei premii I, acordate cu prilejul unor concursuri de creație științifică.

Din anul 1972, când a devenit conducător de doctorat, a coordonat pregătirea a 45 de doctoranzi, a făcut parte din 28 de comisii în calitate de referent științific pentru analiza și susținerea a 28 de teze de doctorat și, respectiv, din două comisii de propunere pentru acordarea titlului științific de Doctor honoris causa.

Profesorul C. Ungureanu a publicat 98 de lucrări în reviste de specialitate din țară și străinătate și 120 de lucrări în volumele unor manifestări științifice naționale și internaționale.

Se numără printre principalii autori ai tratatelor: Termoenergetică și mediul, Ed. Tehnică, București, 1996; Centrale termoelectrice – cicluri termodinamice avansate, Ed. Politehnica Timișoara, 2004; Gestionarea integrată a deșeurilor municipale, Ed. Politehnica Timișoara, 2006; Managementul valorificării energetice a biomasei, Ed. Politehnica Timișoara, 2007; ultimele două fiind premiate de către AGIR (București și Timișoara) în anii 2007 și 2008. Profesorul C. Ungureanu este membru AGIR, membru fondator al Societății Române a Termotehnicienilor și face parte din Consiliul științific editorial al revistei Termotehnica.

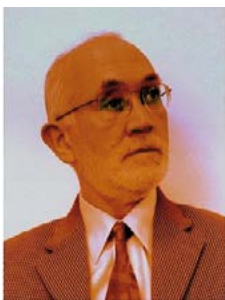
Pentru contribuția la dezvoltarea termotehnicii i s-a acordat Premiul Special al Termotehnicienilor pe anul 1994, iar pentru îndelungata și rodnică activitate didactică și tehnico-științifică, prin Decret al Consiliului de Stat i s-a conferit Ordinul Meritul Științific, clasa a III-a, cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființarea Institutului Politehnic Traian Vuia din Timișoara.

În decursul activității sale, profesorul C. Ungureanu a îndeplinit diverse funcții, dintre care se amintesc: secretar științific al Comisiei de coordonare a cercetării științifice - Regiunea Banat (1966 – 1968), secretar științific al Consiliului profesoral al Facultății de Mecanică (1963-1965), șef de catedră (1976 – 1984) etc.

Profesorul C. Ungureanu a avut o activitate intensă și în cadrul asociațiilor ingineresti. Astfel, a făcut parte din conducerea Filialei ASIT a regionalei Banat, apoi în cadrul CNIT a fost 18 ani președintele Secției de Termotehnică din cadrul CJIT Timiș.

73. Prof. dr. ing. Virgil Tiponuț

Date biografice (vezi 2.2.1. – 147)

74. Prof. dr. ing. Ioan Lucian Naforniță

Date biografice (vezi 2.2.1. – 138)

75. Prof. dr. ing. Toma Leonida Dragomir

Date biografice (vezi 2.2.1. – 34)

3.

PROMOȚIA 1968 A FACULTĂȚII DE ELECTROTEHNICĂ

În promoția 1968 a Facultății de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara au fost 195 de absolvenți, astfel: 117 la Secția Electromecanică, 33 la Secția Calculatoare și 45 la secția Electroenergetică.

În continuare vor fi prezentate datele biografice ale 138 absolvenți, deoarece pentru ceilalți 57 nu s-au putut obține datele biografice, întrucât despre 36 nu mai există informații, mulți fiind plecați în străinătate, iar 28 fiind decedați, doar pentru o parte dintre ei s-au putut obține datele biografice de la familii sau cunoștințe. Acestea sunt informațiile de care dispunem în iulie 2020.

Datele biografice prezentate diferă ca prezentare și conținut, deoarece a fost lăsat la aprecierea fiecăruia dintre absolvenți. Oricum s-a obținut un volum mare de informații despre viața și activitatea fiecăruia.

Datele biografice ale absolvenților s-au colectat prin grija colegilor: Sorin Paul Sperneac, Nicolae Victor Pop și Victor Vaida.

3.1. DATE BIOGRAFICE ALE ABSOLVENȚILOR DIN PROMOȚIA 1968 – SECȚIILE ELECTROMECHANICĂ ȘI CALCULATOARE

Grupa 1

1. Antonoiu Ioan

2. Bocșa Mircea

Date biografice

M-am născut la 14 decembrie 1943 la Timișoara. La absolvirea facultății, dorind să fiu cât mai aproape de casă, am făcut un schimb de repartiție cu colegul de la

energetică Blidaru: el a luat Miercurea Ciuc (IRE M. Ciuc), iar eu Drăgășani (F-ca de Talpă), apoi decanul nostru prof. Toma Dordea a binevoit să ne facă schimbul. După armata de la Bacău (vara anului 1969) am putut să ajung acasă, la Electromureș din Târgu Mureș. Chiar dacă am fost la proiectare, nu m-am simțit împlinit, conform pregătirii mele, așa că am migrat către un liceu industrial, unde selecția era de 8 la 1 la admitere. Predând materii din specialitatea noastră, având și cui, am putut aborda și material din cursurile de Măsurări electrice, Automatizări sau Electronică industrială, situație care a dus la „plictisirea” viitorilor studenți de la Electro (din relatările absolvenților de la întâlnirile de 10 ani). După absolvire am urmat cursuri de perfecționare pedagogică în învățământul preuniversitar. Cinci ani am lucrat ca inginer proiectant la Intreprinderea (fabrica) Electromureș din Tg. Mureș, unde și locuiesc din 1949, apoi am abordat munca de profesor în licee industriale, până la pensionare. Sunt căsătorit, am un băiat, tot inginer, și doi nepoți.

Completări...

Încerc să trimit niște poze de la absolvire și de acum; întâmplarea face ca una din preocupările mele (mai vechi) să fie și fotografia, editare în Photoshop, apoi tâmplăria și grădinaritul, (poate ar fi interesant, în cadrul monografiei preconizate, ca pensionari, fiecare coleg să-și declare hobby-urile practicate - un motiv în plus de a face schimb de experiență.

Toate cele bune,
Mircea Bocșa

3. Bolcu Liciniu Marcel

Familia Bolcu: Marcel, Ioana, Răzvan, Delia, Vlad și Amelia

Date biografice

M-am născut la 18 septembrie 1945 în Comuna Băița județul Hunedoara, într-o perioadă cu mari dificultăți materiale, ca urmare a politicii de austeritate datorat cotelor obligatorii destinate plății despăgubirilor de război rușilor. Tatăl meu, fost notar în comună, fiind concediat, a fost nevoit să lucreze ca gestionar la întreprinderea minieră, asigurându-ne traiul necesar, mama fiind casnică. Cu toate dificultățile existențiale, am avut o copilărie fericită, petrecută într-o zonă pitorească a munților Apuseni în depresiunea Zarandului. Cursurile școlii primare și gimnaziale le-am urmat în comuna natală, din 1952 până în 1959.

Din 1959 am urmat cursurile Liceului Decebal din Deva ca internist, absolvind în 1963. În perioada liceului făceam naveta săptămânal la Băița cu autobusul, unde petreceam de sâmbătă după amiază până duminică. Am avut șansa ca în perioada liceului să beneficiaz de bursă școlară fiind un ajutor substanțial.

Din copilărie am avut o pasiune pentru electricitate, ca urmare am dat examen de admitere la Facultatea de Electrotehnică secția Electromecanică din Timișoara, unde am fost admis. Cursurile facultății le-am urmat ca bursier între 1963 și 1968, obținând diplomă de inginer. Așa cum era obiceiul vremii a trebuit să efectuez serviciul militar de 6 luni la Școala Militară de Ofițeri de Rezervă din Bacău, la specialitatea tancuri. Aici am avut parte de un eveniment deosebit prin invadarea de către URSS a Cehoslovaciei. În câteva zile de la recrutare am fost instruiți să tragem cu arma automată, apoi încărcând toate tancurile cu muniție de război, fiind pregătiți să murim cu arma în mână. Norocul mi-a surâs din nou ca și până acum, totul terminându-se cu bine.

Am început să lucrez în anul 1969 pe un șantier la întreprinderea 13 Construcții Montaj Timișoara. Aici am cunoscut o fată frumoasă și harnică, Ioana, cu care m-am căsătorit și care mi-a dăruit un an mai târziu minunea vieții, un băiețel Răzvan.

Apoi am mai lucrat la DSAPC Deva un an, iar din 1971 până în 1994 la SC AEM SA, îndeplinind diferite funcții: inginer de investiții, șef atelier motaj contoare, șef secție montaj, șef atelier de proiectare, șef oficiu calcul și director tehnic.

Din 1994 până în 2010 am activat în SC ABB Rometrics SRL și apoi Elster Rometrics SRL, producătoare de contoare electronice de energie electrică cu licență americană, ca director general adjunct și director general. Pensionar din 2010 sunt un bunic devotat având ca hobi grădinaritul și vânătoarea.

Familial mă simt împlinit, fiul meu Răzvan este medic stomatolog cu cabinet propriu, căsătorit și are doi copii, Vlad Ștefan 16 ani și Amelia Elena 14 ani.

Sănătate și bucurie tuturor!

4. Boldea Bujor

Familia Boldea: Bujor, Lia, copiii și nepoții

Date biografice

Născut în Lugoj la 12 Ianuarie 1946. Absolvent al Liceului „Coriolan Brediceanu” Lugoj, promovția 1963. Absolvent al Facultății de Electrotehnică, Secția Electromecanică, 1968. Activitate profesională: România: (1968-1970), Intreprinderea Textila Lugoj, inginer stagiar; (1971-1972), Combinatul Textil Lugoj, coordonator activitate investiții; (1972 – 1990), Intreprinderea Textila Lugoj, șef atelier energetic, șef secție mecano-energetic, investiții; (1990-1991) Meridian Lugoj, director adjunct, director. În anul 1991, mi-a fost dat să emigrez în SUA. (1991-1996) Nature's Best, Maintenance, Brea, California; (1996-2012), OMC Property Management, General Manager, Newport Beach, California; 2012- prezent, Pensionar, Knoxville, Tennessee. Familie: Lia Boldea, soția, inginer chimist; Lucian Boldea, fiul. Educație: PhD la UF, MBA la Wharton School of Business. Familie: Soția Melania Bochis, româncă, medic. Copii: Patrick Boldea 22 ani student la UC Berkley, Ian Boldea 18 ani, student la Georgia Tech. Atlanta GA. Aidan Boldea 15 ani, elev clasa X-a Șerban Boldea, fiu. Educație: matematician, UC Irvine. Familia: Soția Andreia Schropp, româncă, profesor, master în educație. Copii: Caroline Boldea 13 ani, eleva clasa VIII-a, Andrew Boldea 10 ani, elev clasa IV-a.

Bujor C. Boldea 10007 HIGHGATE CIRCLE KNOXVILLE TN USA 37931
bboldea@sbcglobal.net 949-612-5308.

5. Băldeanu Mircea – decedat

Date biografice

S-a născut la 29.07.1943 în Sibiu într-o familie de intelectuali.

Părinții: Mama Lucia Elvira, născută Roman, absolventă a Facultății de filologie Cluj, a fost profesoară de limba engleză și franceză, funcționând la diferite școli generale și licee din Sibiu. Tatăl Nicolae, absolvent al Academiei de Înalte Studii Comerciale și Industriale „Carol al Doilea” din Cluj. A funcționat în Cluj și apoi în Sibiu, după căsătoria cu Lucia. Mircea, botezat de părintele Pompeiu Onofrei, urmează grădinița și Școala primară nr. 7 în locații apropiate de domiciliu, într-un peisaj mirific străjuit de vechiul parc Subarini. A urmat apoi prestigiosul Liceu Gh. Lazăr din Sibiu, având o pleiadă de valoroși profesori care și-au pus amprenta asupra viitoarei profesii. Pașii l-au îndreptat tot spre un lăcaș de cultură excepțional, Universitatea Politehnica Timișoara, secția electromecanică.

După absolvire este încadrat ca inginer la Uzina Electrică Sibiu, unde își desfășoară activitatea timp de 18 ani, fiind o perioadă și Inspector Șef la Metrologie, cu responsabilități în 3 județe: Sibiu, Alba și Hunedoara. În 1975 se căsătorește cu Adriana Marcela Pleșoianu, absolventă a Facultății de filologie, Cluj Napoca și care a fost profesoară de limba engleză, inspector școlar limbi moderne și inspector general al județului Sibiu. Au împreună un valoros și competent fiu, Mircea Lucian, absolvent al Univ. Lucian Blaga din Sibiu.

Mircea a fost întotdeauna apreciat în mod deosebit de către familie pentru dăruirea, blândețea și căldura lui, iar prietenii și colegii și-l amintesc ca o persoană corectă, punctuală și gata să îi ajute în domeniile dragi lui. Iar acestea au fost cele profesionale și cele legate de hobby-urile care l-au însoțit toată viața: un bun cunoscător auto și un admirator în tinerețe al fotbalului sibian.

A decedat la 4.04.2002.

6. Buda Aurel – decedat

7. Boșneanu Petru

8. Cocan Ioniche

Date biografice

S-a născut la 07.11.1945, la Chipaieni, Jud. Mureș.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică în 1968.

Studii post universitare: Tehnica privatizării și operații de comerț exterior.

Locuri de muncă:

- Fabrica de Geamuri Târnăveni,

- Intreprinderea de Construcții și montaje Siderurgice Galați (Punerii în funcțiune),

- Vitrometan Mediaș, ing. șef mecanoenergetic – investiții.

Un brevet de invenție și patru inovații.

Pensionare la 30.03.2000.

Căsătorit. O fiică. Doi nepoți (fata 5 ani) (băiat 3ani).

În prezent locuiește la Mediaș str. Cluj Nr. 9 și mai mult la Târnăveni – Botorca, Str. Mediașului nr. 16.

9. Colțeu Adrian

Adrian cu una dintre nepoate

Date biografice

M-am născut la 15 octombrie 1945. Până în 1991 am lucrat la catedra de Bazele electrotehnicii ca șef de lucrări, dr.ing. În 1991 am plecat în Franța, unde am lucrat tot în învățământ.

În Franța am dat examen de Fizică Aplicată, grad didactic superior, reușind pe locul I la Academia Nancy-Metz și locul 12 pe Franța. Timp de 9 ani am propus subiecte pentru Le Grande Ecole, la fizică și am fost examinator la proba orală.

Am scris 4 cărți didactice, 15 articole publicate în reviste de specialitate, 9 comunicări la conferințe internaționale, 10 comunicări la conferințe naționale, 4 colaborări cu industria.

Sunt conducător de doctorat și membru în comisii de doctorat.

M-am pensionat în 2012.

Am 2 copii: Claudiu, inginer software în Chicago și Cristina, doctor în Nancy.

Am 4 nepoți, Sacha, Anouk, Corabella și Angelina.

Sărbători fericite și multă sănătate colegilor.

10. Dumitru Iulian – decedat

11. Fordon Viorel

12. Gutu Octavian

În fața Fac. de Electrotehnică (1961)

Chicago, Octavian cu nepoții (2018)

Date biografice

Născut la data de 19 Iulie 1939 în Cernăuți (actualmente Ucraina).

Starea Civilă: căsătorit, 2 copii și 2 nepoți.

Cetățenia: americană.

Activitatea înainte de facultate. Am terminat Școala elementară în Târnăveni în anul 1953, după care am dat admitere și am urmat Școala Medie Tehnică Electrotehnică din Cluj, până în 1956, când în urma unei decizii a Ministerului Învățământului, școlile medii tehnice au fost transformate în școli profesionale. În 1956 am fost transferat la Școala profesională din Târnăveni unde am obținut calificarea de electrician și am fost repartizat la Combinatul Chimic din Târnăveni. În paralel cu serviciu am urmat cursurile Liceului Teoretic din Târnăveni Secția Serală, pe care l-am absolvit în 1958.

În anul 1961 am fost trimis de către Combinatul Chimic din Târnăveni la continuarea studiilor cu bursă de întreprindere la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara. Am început cursurile Facultății de Electrotehnică în toamna anului 1961 la secția de 4 ani, nou înființată.

În anul 1965 am fost transferat la secția de 5 ani și am absolvit în 1968 cursurile Facultății de Electrotehnică cu diplomă de inginer electromecanic cu media 8 la absolvire.

În toamna anului 1968 am fost angajat pe postul de inginer electromecanic la Combinatul Chimic din Râmnicu Vâlcea, unde am funcționat până în anul 1974. În această perioadă am lucrat la Serviciul Mecano – energetic, unde am coordonat operațiile de întreținere a stațiilor de înaltă tensiune din incinta combinatului și am elaborat instrucțiunile de manevră și întreținere a utilajului electric din incinta secțiilor din combinat. Am elaborat în colaborare cu Uzina Electrică din localitate instrucțiuni de economisire a energiei electrice din cadrul combinatului. De asemenea în această perioadă am funcționat ca profesor la Școala de Maiștri Electricieni din localitate (cursuri serale), unde am predat cursurile de Electrotehnică și Electronică Aplicată.

În anul 1974, am fost transferat în baza Ordinului Ministrului la Întreprinderea de Lacuri și Vopsele AZUR din Timișoara, unde am funcționat până în 1976. Aici am lucrat în cadrul biroului de proiectare a instalațiilor electrice din cadrul întreprinderii, la elaborarea de instrucțiuni pentru mașinile de preparare a vopselelor.

În anul 1976, m-am transferat la Întreprinderea ELECTROMETAL în cadrul Serviciului Mecano - Energetic, unde am funcționat până în 1979, când am părăsit țara și m-am stabilit în SUA. Aici am coordonat lucrările de instalații electrice a echipamentului din cadrul întreprinderii și am coordonat activitatea pe linie energetică a utilajelor. Am elaborat instrucțiuni de utilizare a echipamentelor de lucru.

Activitatea în ajunul sosirii în Statele Unite ale Americii. În toamna anului 1979 am părăsit ilegal țara, în urma presiunilor asupra mea de către organele de securitate din Timișoara. Am ajuns în lagărul de refugiați politici din Traiskirchen lângă Viena din Austria, unde am stat pînă în Martie 1980, când am emigrat ca refugiat politic în SUA și m-am stabilit în Chicago, unde mă aflu și în prezent. În anul 1988 am devenit cetățean american prin naturalizare de către Curtea Supremă de Justiție din Chicago, ILL.

Activitatea Profesională în Statele Unite ale Americii. În iarna anului 1980, după terminarea cursurilor intensive de limba engleză, am început activitatea ca tehnician în cadrul Întreprinderii CAST PRODUCTS Inc. unde am funcționat până în anul 1984. În primăvara anului 1984 am început activitatea la PERFECTION SPRING and STAMPING Corp., unde am funcționat până în anul 2010, când m-am pensionat la vârsta de 71 ani.

La începutul activității, aici am lucrat o perioadă de 5 ani ca tehnician, după care am fost promovat ca inginer specialist în cadrul biroului de producție. În cadrul acestei întreprinderi am lucrat ca inginer proiectant în colaborare cu General Motors Detroit, la industria de automobile din USA. Am proiectat, având și contribuții personale la partea electrică pentru automobilele Chrysler, Buick și Ford. De asemenea am proiectat și realizat sistemul de suspensie la Ford and Chrysler.

13. Hegheduș Arpad

14. Iancu Adrian Dorinel

Date biografice

Data și locul nașterii: 19.09.1944, Ghilad județul Timiș.

Situația familială: căsătorit, doi copii, o fată și un băiat.

Studii: 1968 - Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică.

Locuri de muncă:

- Iulie 1968 - iulie 2001, HIDROTIM S.A. Timișoara; inginer proiectant I, II, III și din 1990 cercetător științific principal gr. I;

- Iulie 2001 - noiembrie 2007, ISPH București - biroul Timișoara; cercetător științific principal gr. I;

Pensionare: – noiembrie 2007;

- Noiembrie 2007 - până în prezent. HIDROTIM S.A. Timișoara, inginer proiectant;

Competențe:

- Utilizarea limbajului **MS EXCEL**;

- Proiectare acționare, automatizare, comandă și semnalizare a echipamentelor hidromecanice asistată de calculator;

- Programare (Visual Basic);

- Programarea automatelor programabile;

- Participarea la simpozioane pe teme de energii neconvenționale;

- Participare la elaborarea normativelor MEE, PE 306 și PE 307, referitoare la proiectarea microhidrocentralelor - MHC și exploatarea acestora.

Proiecte realizate în țară:

a) Proiectele tehnice și de execuție pentru "Instalații electrice de acționare electrică, automatizare, comandă și semnalizare a echipamentelor hidromecanice" din cadrul amenajărilor: Portile de Fier I și II, ecluza de rezervă SHEN PdF II, Canal Dunărea Marea Neagră, Baraj Oașa-Gîlceag, Baraj Vidraru, Someșul Cald, Baraj Râul Mare Retezat, Baraj Mălaia, Baraj Budeasa, Baraj Sfînca Costești, Baraj Bolboci, Baraj Tomeasa, Mihăileni, baraj Colibița, baraj Ișalnița;

b) Proiecte tehnice și de execuție de acționare electrică și automatizare pentru:

- Echipamente pentru amenajarea METROU București, porți acces tunel la toate stațiile de metrou, porți trapa spații tehnice, porți priză ventilații, porți acces vestibul, porți speciale;

- Microhidrocentrale în gama de puteri 160 kW - 1200 kW, fabricație UCM Reșița, și 55 kW - 132 kW fabricație Electroputere Craiova, la peste 100 de amenajări cum ar fi: MHC Voineasa 1, 2, 3, MHC Stânca Costești, MHC Dobra 1, 2, 3, MHC Balint, MHC Victor Vlad Delamarina, MHC Topolovăț, MHC Dezna, MHC Florești etc.;

- Platformele marine 8 și 9.

c) Proiecte tehnice și de fabrică, pentru distribuția energiei electrice de joasă și medie tensiune, la proiecte executate pentru consumatorii din standuri de încercări și laboratoare la: CCSITEH Reșița, CCSITEH Timișoara, stația de distribuție 6 kV CCSITEH Reșița.

d) Proiecte tehnice și de execuție de acționare electrică și automatizare standuri de turbine bulb Reșița, de garanții, de încercat pompe tip SIRET 900 Reșița, de încercat ventile electrohidraulice Hidrotim și stand probă echipament Metrou București.

e) Coordonare și verificare proiecte tehnice și de fabrică, de acționare electrică și automatizare, executate de alți proiectanți, pentru echipamentele hidromecanice.

f) Asistență tehnică la punerea în funcțiune a echipamentelor electrice proiectate.

Proiecte realizate în străinătate:

- Instalație electrică de automatizare frânare nave Ecluza RSFY, Porțile de Fier II,
- Oferte tehnice de echipare electrică pentru stații și hidrocentrale de mică și mare putere pentru beneficiari externi, cum sunt: CHE DRAYLING Vietnam, CHE MANSURLAR, YURSE, UCSALTITETE 3x4 MVA, 4x4 MVA Turcia, CHE HASANLAR 2x4,5 MVA, CHE SIR 3x100 MVA, CHE DICLE 2x55 MVA, CHE PLATANOVRISSY 2x6 MW – Grecia;

- Proiecte de instalare echipamente electrice ce echipează centralele electrice: transformatoare în ulei și uscate de 50kVA - 200kVA, 13,6 kV/0,4 kV la CHE CATALAN, de 1000kVA, 10,6 kV/0,4kV la CHE DICLE, bare capsulate de medie tensiune 4000A, 10,6kV la CHE DICLE, transformatoare și distribuție interior, de 300kVA, 0,4/6,3kV aflate în celule metalice închise la CHE DICLE, instalare posturi de transformare și distribuție exterioare de 150kVA și 100kVA, 6,3 kV/0,4kV și bare capsulate 2000A, 0,4kV la CHE DICLE;

- Elaborare de teme pentru furnizori de echipamente electrice ce echipează centralele CHE CATALAN, CHE DICLE;

- Elaborarea documentației de PIF, secțiunile curent alternativ și continuu la CHE KILICKAYA-Turcia;

- Oferte de microhidrocentrale (echipare și automatizare) pentru: MHC BISCHOFWERDER RDG, MHC KILAR-India, MHC ACHAM-Nepal;

- Proiecte tehnice de execuție, de echipare a dulapurilor electrice de distribuție, acționare, automatizare, protecție și semnalizare pentru obiectivele mai sus enumerate.

Studii de cercetare privind:

- Optimizarea funcționării MHC,
 - Soluții moderne pentru dulapurile de automatizare a CHEMA,
 - Implementarea automatelor programabile la comanda MHC,
 - Introducerea automatelor programabile în automatizarea centralelor hidroelectrice,
 - Studiu pentru modernizarea ecluzei române Izlaz.
- Lucrări prezentate la diferite consfătuiri, simpozioane sau publicate:

1. Dulapuri electrice de comandă și automatizare pentru MHC.	21-22 aprilie 1988, Bacău. A 4-a consfătuire cu tema „Valorificarea resurselor energetice și a potențialului microhidroenergetic”.
2. O nouă generație de dulapuri electrice de comandă și automatizare pentru centrale electrice de mică putere – CHEMA.	5-6 octombrie 1988. A 3-a consfătuire cu tema „Tehnologii și utilaje pentru valorificarea potențialului hidroenergetic al cursurilor mici de apă”.
3. O nouă generație de dulapuri electrice de comandă și automatizare pentru CHEMA	Lucrare transmisă la solicitarea revistei ENERGETICA, august 1988.
4. Dulapuri electrice de comandă și automatizare pentru MHC.	5-7 oct.1993, Timișoara. Simpozion cu tema „Impactul economic și social a MHC asupra ecologiei”.
5. Aspecte privind funcționarea echipamentelor electrice a MHC, cercetate și proiectate la HIDROTIM în perioada 1982-1989.	5-7 oct. 1993. Timișoara. Simpozion cu tema „Impactul economic și social a MHC asupra ecologiei”.

15. Karl Mihai – stabilit în Germania

16. Maximov Dan

17. Malița Mircea

Date biografice

M-am născut în 1944. Primele 4 clase primare le-am urmat la școala gimnazială „Lucreția Suci” din Oradea. După terminarea claselor primare am continuat la Colegiul Național „Emanoil Gojdu” din Oradea (gimnaziul și liceul). Am fost admis după examen la Facultatea de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara. După absolvire, cu diploma de inginer electrotehnic, specialitatea electromecanică am făcut stagiul (2 ani) și primii ani ca inginer și apoi șef serviciu energetic – șef, la fabrica de prefabricate din beton “Progresul” București.

Din 1973, m-am transferat în interesul serviciului la Oficiul de Documentare Energetică (aparținea MEE) – unde am fost redactor inginer la revistele: „Energetica Industrială” și “Centrale electrice”.

După desființarea în 1974 prin Hotărâre de Guvern a oficiilor de documentare ale ministerelor, am fost repartizat la ICEMENERG București. Institutul se înființase recent prin comasarea ICENERG cu IRME și avea ca activitate cercetări și modernizări în sectorul energetic din Ministerul Energiei Electrice (MEE).

Datorită experienței căpătate în anii de stagiatură și în primii ani la fabrica „Progresul”, unde secția Energetic - șef era foarte dezvoltată având în exploatare: 50 instalații de ridicat (poduri rulante, macarale portal); o centrală termică care furniza abur industrial (tehnologic) cu 2 cazane de 10t de abur, 5 cazane de 30t abur, o stație de compresoare pentru aer comprimat necesar procesului tehnologic, am căpătat o bună practică în toate domeniile energeticii industriale, automatizării, protecția utilajelor electrice, releistică, contactoare pentru motoare electrice, cazane industriale, mașini de ridicat, electrocare (în dotare 60 electrocare).

Din anul 1974 am activat ca inginer proiectant la Atelierul de proiectări și modernizări energetice al ICEMENERG.

Lucrările de proiectare se refereau la unele modernizări la instalațiile de măcinare a cărbunelui din centralele electrice: Turceni, Rovinari, Mintia, Ișalnița, Oradea, Brașov și alte lucrări pentru instalațiile aferente condensatoarelor turbinelor de la termocentrale.

Am realizat și lucrări pentru hidrocentrale (tot proiecte de modernizare), la Portile de Fier 2, microcentralele de pe salba “Olt” și la Tarnița.

Dupa 1990 am avut și o lucrare pentru C.T.E. Cernavoda (pentru partea clasică).

În decursul activității la ICEMENERG ca inginer proiectant și la final ca șef de proiect, am căpătat o vastă experiență, deoarece lucrările au impus o colaborare cu centralele electrice și cu uzinele pentru care se realizau proiectele.

Am asistat la montajul și punerea în funcțiune a proiectelor mele la centralele: Turceni, Rovinari, Halânga, Ișalnița, Iernut, Mintia, Iași, Oradea, Borzești-Onești, Brașov, Palas - Constanța, Cernavodă.

Am asistat la montajul și punerea în funcțiune a instalațiilor proiectate de mine la hidrocentralele Portile de Fier II, Tarnița, microcentralele de pe Salba Olt.

După anul 2000 activitatea ICEMENERG a intrat în declin, aproape până la desființare (toate activitățile de modernizare și proiectare au dispărut).

M-am pensionat și am lucrat apoi la firmele ginerelui și fiicei mele ca om bun la toate (șofer, instalator, curier).

Avem o fiică, Mirela Rodica Ioana, o nepoată studentă la medicina-veterinară anul II (în limba engleză) Ioana Simina; un nepot care a terminat o facultate de economie în turism la Londra, Marius Cătălin, unde a rămas și lucrează.

Mircea Malița cu fiica Mirela la Paris Mircea Malița cu soția Michaela la Paris

Mircea Malița cu soția și nepoții

18. Meisner Rudolf – stabilit în Germania

19. Moca Pascu

Familia Moca la Primăria Oradea, 50 de ani de căsnicie (2019)

Date biografice

Mă numesc Moca Pascu, născut la 10 mai 1945 în localitatea Hidișelul de Jos. După școala primară din satul natal, am urmat clasele 5-8 într-o localitate la 6 km distanță, drum parcurs zilnic pe jos dus întors. Liceul l-am absolvit la Emanuel Gojdu din Oradea în anul 1963 la secția reală, participând la olimpiadele de matematică și fizică. În clasa 11-a am luat premiul la faza națională la fizică. După absolvirea liceului m-am înscris la Facultatea de electrotehnica Timișoara și am absolvit în anul 1968.

Am fost repartizat la Fabrica Sinteza din Oradea, de unde m-am și pensionat în anul 2001. Am ocupat mai multe funcții, de la inginer stagiar la inginer șef **mecano-energetic**. Am făcut stagiul militar la Bacău în 1968. În anul 1969 m-am căsătorit, iar în urma căsătoriei am doi copii: un băiat și o fată. Fiul Moca Pascu Cătălin este absolvent al Facultății de Fizică, Universitatea din Cluj. În prezent este profesor doctor la Universitatea din Oradea și la Universitatea tehnică din Budapesta cu predare în limba engleză. Este căsătorit și are o fetiță în clasa a 7-a și locuiește în Oradea. Are publicate multiple cărți și lucrări științifice și trei articole apărute în cele mai prestigioase reviste de fizică, Nature & Science. Fiica a absolvit tot în Cluj

Universitatea Babeş-Bolyai - informatică economică. Acum este director economic la o întreprindere din Oradea. Ea are un băiat în clasa a 11-a. În anul 2019 am sărbătorit 50 de ani de căsnicie cu soția Moca Elena. Monentan locuiesc în Oradea dar am și o casă la țară unde îmi petrec timpul liber.

20. Novac Ștefan

Date biografice

M-am născut în Târgu Mureș la 29.07.1945. Am copilărit la Szatmar-Nemeti Satmar de la vârsta de sub 1 an, grădinița la Honved utca, școala elementară nr.1 Rakoczi, secția română. Am urmat cursurile fostului liceu catolic, actual Mihai Eminescu, diriginte Dimitriu, profesor de limba română. Prieten de suflet și coleg cu Panczel Andras-Csaba, decedat în 2008, profesor la școala de meserii Unio.

Am urmat cursurile Facultății de Electrotehnică, secția EM, grupa 5, fiind coleg cu Szilagyi A., șefi de grupă, Dumitru Iulian, Pătrugan Victor, eu (fără să vreau) și Velicescu Cornel.

Am făcut un stagiu la șantierul de petrol CM Carani, la Pitești, apoi m-am transferat la IRE Timișoara. Am făcut armata 5.5 luni la Bacău cu Vegh L, Lipnyicki K, Andea, Brânzan L. etc. din 1 ianuarie 1969 până în 13.04.1970.

După pensionare, în perioada 21.04.2009 – 03.12.2010, am lucrat la SC Biju srl. Din 1978 la IRET am fost inginer proiectant și inginer principal 3, în colectivul de stații electrice de 110kV și 220kV, pentru 3 județe. După schimbările din 1989, am realizat AAR cinema Capitol și AAR TV Timișoara, programul 2, în 2002. Am lucrat la tipizări cu SCP RENEL, pentru celulele stațiilor de 10-20kV, închise și deschise. După era Iliescu, am trecut la serviciul investiții ca diriginte de șantier, fiind mutat la RK LEA Arad-Ungaria (2004-2005). Am fost numit inginer la SISE (Servicii), producție, aprovizionare, contractări, lucrări alocate SRL-SCM-EM etc. După fraudă șefilor, arestarea lor, am fost cercetat de revizorii MEE, de curtea de conturi și mulți alții. Am ajuns și eu la DNA și am fost martor în procesul șefilor, așa că am fost anchetat timp de 2-3 ore în instanță în 2010. Văzând ce se întâmplă la șantier am renunțat la srl Biju, nefiind plătit pentru proiectul de la Școala de Arte din str. L. Rebreanu, după ce am obținut singur din firmă autorizația ANRE graul IV, orice tensiune și putere, proiectare și execuție, valabil 2009-2014.

Singurul fiu Istvan - Stef are calvarul lui: a lucrat în Hong Kong, Malaezia, Quala Lumpur Tatabanya, Timișoara, Târgoviște la fabrica de mașini de spălat pentru turci, la Istanbul. Sper să reziste, și am aflat că a fost în vizită la Balmez Nicolae Stelian frate cu colegul decedat. Mai știi de Iancu A., Luzan E., Vladislav V., Soare M., Sperneac S., Dandea Z. etc. Tel meu este 0752151978. Adresa: Circ. 67 sc. C ap. 20 et. 4.

Sunteți bine veniți, oricând !

21. Rusu Ioan – decedat

22. Răducănescu Anghel

Date biografice

Sunt născut în 24 martie 1939 în localitatea Stavropoleos (azi orașul Moreni) județul Dâmbovița. Domiciliul actual este în Timișoara, str. Timiș nr. 5, sc. C, et.I, ap.6, tel. 0256 44 25 79 și 0744 221273.

Studii:

1947-1954. Școala generală 7 clase.

1954-1957. Studii liceale – bacalaureat.

1962-1968. Facultatea de elctrotehnică, Secția electromecanică, Timișoara. Am interupt un an, caz de boală cu certificat medical.

Activitatea profesională.

1957.09.01 - 1960.01.26. Muncitor minier, Mina Doman, jud. Caraș -Severin.

1960.01.28 - 1961.12.10. Militar în termen, sanitar companie, UM 011626 Aiud.

1962.01.03 - 1962.01.15. Merceolog, Distileria chimică de lemn Reșița.

1968.10.01 – 1985.08.31. Cercetător științific (stagiar, atestat, principal) ISIM Timișoara.

1985.09.01 – 1990.08.31. Inginer principal II, CIUMMR Timișoara.

1990.09.01 – 1991.02.10. Inginer principal I, CIUMMR Timișoara.

1991.02.11 – 1996.03.15. Director tehnic, Rominex SA Timișoara.

1996.03.16 – 2008.12.31. Director calitate și expertize tehnice, Rominex SA Timișoara.

2009.01.01 – prezent. Pensionar.

Activitatea didactică.

1975.01.03 – 1977.07.07. Cadru didactic asociat, IP Timișoara.
1980.01.15 – 1985.06.30. Cadru didactic asociat, IP Timișoara.
Activitate de engineering. CITROEN Franța (pentru OLCIT Craiova),
(1977.07.15 – 1979.12.30), 29 de luni.

Activitate științifică.

- 24 de lucrări publicate individual sau în colaborare, în reviste științifice sau tomuri de specialitate (editate după manifestări științifice).

Situația familială.

1964.09.27, m-am căsătorit cu Viorica Păun, învățătoare. În 2019.09.27, am împlinit 55 de ani de căsnicie. Avem o fiică Alina, medic, căsătorită cu Sorin Rus, inginer, care ne-au dăruit doi nepoți: Sorin Galaad și Gabriel. Amândoi sunt studenți.

23. Sîrbu Mircea Alexandru

Date biografice

Născut la: 31 august 1945, Orșova.

Domiciliu: 061315 București, ROMANIA; Telefon: 0726 693 837.

E-mail: argon7777777@gmail.com.

Căsătorit cu Adriana, ingineră chimistă; Avem două fete, inginer, IT; doi nepoți.

1. EDUCAȚIE

1952-1959. Școala Generală la Liceul Traian Doda din Caransebeș.

1959-1963. Liceul sportiv Nr. 4 din Timișoara, locul 1 la absolvire într-o clasă cu 42 de elevi.

1963-1968. Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, Secția electromecanică.

1983. Doctor în electrotehnică

2. PREZENTARE

În orele fierbinți din ziua reparației de la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara în luna iunie 1968, mi s-a oferit postul de cercetător științific la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Sudură din Timișoara. Era ceva deosebit de tentant să intri în cercetare imediat ce ai terminat facultatea și unde, în orașul iubit, în Timișoara! Aveam însă o variantă ce mi-a schimbat opțiunea în ultimul moment,

deoarece mama avea ca moștenire de la bunicul meu un apartament în București, la acea vreme ocupat parțial de chiriași.

Am luat repartiția la Metaloglobus București, unde am lucrat șase luni la Serviciul Mecanic Șef, iar în martie 1969 am plecat pentru alte șase luni la armată, la Unitatea Militară de tancuri de la Bacău. Întors din armată în septembrie 1969, înainte de a mă prezenta la Metaloglobus, am dat examen la ICPE – Institutul de Cercetare pentru Industria Electrotehnică din București unde am reușit și am fost angajat de la 1 octombrie 1969 ca inginer proiectant la Secția de Mașini Electrice. Pe parcursul anilor am devenit cercetător științific, apoi cu gradul III din anul 1977, gradul II din 1986 și gradul I în anul 1990. Am fost numit Director Tehnic al institutului din februarie 1986, funcție deținută până în februarie 1990. În anul 1992 s-a desprins din vechiul institut, unul nou înființat, ICPE-ME, Institutul de Cercetare pentru Mașini Electrice unde am condus Laboratorul de calitate și încercări mașini electrice până în septembrie 2000.

Ca Director Tehnic la ICPE în perioada februarie 1986 - februarie 1990 am coordonat șase departamente ce se ocupau cu cercetări științifice în domeniul mașinilor electrice, a transformatoarelor și a traductoarelor, personalul lor fiind la peste 1000 de angajați cu peste 100 de cercetători. O carte de sinteză coordonată de Prof. dr. ing. Florin Teodor Tănăsescu, Director General al ICPE timp de peste 30 de ani se intitulează „*Momente din istoria electrotehnicii românești în anii Centenarului Marii Uniri 1918-2018*” și a apărut recent la Editura AGIR din București. Am pregătit Capitolul 6.1.18 „Cercetări în vibroacustică și mașini electrice”, de la paginile 367-376 din această carte.

În anul 2000 am dat examen pentru un post în învățământ în Maroc și am plecat de la ICPE-ME la Casablanca în septembrie 2000 ca Profesor la Institutul de Tehnologie Aplicată (ITA) Hay Hassani II. M-a ajutat experiența didactică anterioară de la Facultatea de Electrotehnică din București unde am activat la plata cu ora în perioadele 1974 – 1984 și 1998 – 2000, la catedrele de Mașini Electrice și Electrotehnică.

De la 1 ianuarie 2002 am fost angajat Profesor - Cercetător (Research Profesor) la Universitatea KIST – Institutul de Știință și Tehnologie, Departamentul de Mecatronica din Kwangju, Korea unde am lucrat până la 31 octombrie 2003. Institutul KIST, cu Departamentul de Mecatronica aveau doar studenți masteranzi și doctoranzi și împreună cu profesorul coordonator am efectuat cercetări științifice în domeniul acusticii și în domeniul mai larg al mecatronicii. La KIST am pregătit și susținut disciplina de mașini electrice predată în 30 de cursuri pentru studenții masteranzi pe care i-am examinat la finalul cursului. Revenit în România m-am angajat din martie 2004 la firma colegului nostru Marian Simion, COSIM TRADING SRL, care comercializează echipamente pentru construcția și întreținerea drumurilor. Am lucrat fix 5 ani la firma lui Marian unde am introdus sistemul de management al calității și m-am pensionat la 1 martie 2008.

3. REALIZĂRI PROFESIONALE

Am avut activități de cercetare științifică la două institute de cercetare științifică din București, ICPE, respectiv la ICPE-ME, cu siglele explicitate mai sus, precum și la Institutul de Știință și Tehnologie din Kwangju, Korea, Catedra de Mecatronica. Am

finalizat un număr de cca. 90 de lucrări de cercetare, majoritatea în calitate de responsabil. Împreună cu profesorii Enescu Nicolae și Magheți Ion de la Universitatea Politehnică din București am publicat cartea "Acustica Tehnică" ISBN 973-98801-2-6, apărută la Editura ICPE din București în anul 1998. Mai jos două titluri dintre lucrările publicate:

- Sârbu, M.A., Cistelecan, V.M. „Energy-efficient electric induction motor - a quiet solution”, In: Noise & Vibration worldwide, L&T Press, Luton, U.K., May 1997, Vol.28, No. 5, p. 9-13, ISSN 0957-4565.

-Sârbu, M.A., „Some Ways for Three-phase Induction Motors Electromagnetic Noise Reduction”, Journal of KSNVE, Korea, p. 119-128, Vol. 13, Nr.2, 2003 April, ISSN 1226-0924

4. COOPERĂRI INTERNAȚIONALE

- Bursa IREX (International Researchers Exchange) în SUA, la Universitatea Statului New York din Buffalo din septembrie până în decembrie 1981.

- Cercetare științifică finanțată prin cooperare dintre Academia Română și British Royal Society, mai 1987 în Anglia, cu tema: Cercetarea poluării acustice produsă de echipamentele electrice.

- Cooperarea științifică dintre Ministerul Cercetării și Tehnologiei din România și British Council, ICPE-ME și Universitatea din Sheffield, 1998 – 2000, cu tema: „Zgomotul în sarcină al mașinilor de inducție trifazate”.

Diverse

Am brevetat opt invenții. Vorbesc și scriu în engleză și franceză și mă descurc în germană, rusă și spaniolă. Pasiunile proprii sunt lectura, plimbările, marea și muntele cu preferință pentru drumețiile montane. Am păstrat prieteni din vremea școlii și studenției și închei cu o cugetare latină: „*Amore, more, ore, re, probantur amicitiae*”. În traducere liberă: bucuria de a avea prieteni, comportamentul, timpul, adică orele petrecute împreună și în fine faptele la care ești prezent verifică și fundamentează prietenia.

Plajă și veselie, Timișoara 1962

Cămin 11, Timișoara, 1962

Cornel, Mircea și Tomi

Petrică, Mircea și Tomi

24. Velicescu Corneliu - decedat.

Date biografice

Data și locul nașterii: 01.04.1945, Marga, jud. Mehedinți.

Stare civilă: Căsătorit.

Studii: Institutul Politehnic Timișoara, 1963-1968.

Diploma obținută: Inginer.

Experiența profesională:

Funcția: Asistent, Șef lucrări, Conferențiar, Profesor.

Perioada: 1968-1978; 1978-1990; 1990-1994; 1994-

2019.

Instituția: Institutul Politehnic Timișoara, Fac. Electrotehnică, cat. Electroenergetică.

Doct. Ing. 1996.

Conducator doctorat. 2000.

Ultimul loc de muncă și funcția: Fac. Electrotehnică și Electroenergetică, Cat. Electroenergetică, profesor.

Vechime la locul de muncă: 40 ani.

Lucrări elaborate și / sau publicate (selecție, ultimii 5 ani, în corelare cu disciplina predată).

Monografii, cărți de specialitate, 4.

Lucrări publicate în reviste de specialitate, 60.

Lucrări prezentate la conferințe de specialitate, 30.

Limbi străine cunoscute: engleză, franceză.

Alte competențe:

Specializări și calificări: Univ. Grenoble, Franța; Univ. Paderborn, Germania.

Experiența managerială: Șef catedră și membru în Senatul univ., 1990 – 2000.

Pensionar. Decedat, 2019.

Corneliu cu un grup de colegi de facultate

25. Vintilă Ioan

Date biografice

M-am născut în Calafat, jud. Dolj în 08.11.1944. La 6 ani stăteam în Craiova, unde am și făcut clasa I-a. Am continuat școala la Calafat până la terminarea liceului în 1962.

Având un aer „libertin” m-am îndrăgostit de desenul tehnic și geometria descriptivă, materii de clasa a XI-a și am decis de unul singur să mă fac desenator. Am dat examen și am intrat la Școala Tehnică de Proiectanți Electroputere Craiova, 1962-1963.

Printre străini în Craiova m-am dezmeticit și am hotărât să continui la Timișoara, la facultatea noastră unde am intrat în 1963.

Viața de student a avut un singur țel, să termin facultatea.

La repartitie a fost un singur post la Fabrica de Conserve Calafat, care era în stadiul de investiție finală, așa că am ales să merg acasă.

În august 1968, m-am dus în armată de bună voie pentru că fusesem repartizat în februarie 1969. Ghinionul a fost că rușii au invadat Cehoslovacia, eu fiind la Bacău la unitatea de tancuri. Ar fi de scris un roman prin ce am trecut și ce am pățit atunci, dar totul e bine când se termină cu bine.

În februarie 1969, m-am angajat la Fabrica de Conserve Calafat, care în septembrie s-a pus în funcțiune. Primii 3-4 ani au fost ani grei, fiind singurul inginer la serviciul mecanic șef, care răspundea de potabilizarea apei captată din Dunare pentru

producție, demineralizarea apei pentru cazane, alimentarea fabricii cu energie electrică și transportul intern.

Aici am lucrat până în 1981, când în Calafat s-au construit: Intreprinderea de Biosinteze (cea mai mare din Europa), Fabrica de Zahăr, Fabrica de Lapte, Fabrica de Amidon-Glucoză, Intreprinderea Textilă, toate acestea având nevoie de abur pentru procesul de producție. Pentru alimentarea cu abur a acestora, s-a proiectat o termocentrală cu 2 grupuri de 50 MW. În noiembrie 1981 am fost numit directorul acestei termocentrale.

Cum MEE era în plină expansiune investițională, cele două grupuri necesitau timp pentru investiție - construcție. Deoarece Ministerul Chimiei pentru Intreprinderea de Biosinteze și Ministerul Agriculturii pentru Fabrica de Zahăr, aveau un ritm foarte alert pe șantier, exista pericolul să nu fie asigurat aburul necesar punerii în funcțiune a obiectivelor de pe platforma industrială.

Astfel la nivelul conducerii MEE și ISPE se hotărâște să se construiască în primă instanță 5 cazane de 100 t/oră și ulterior cele 2 grupuri de 50 MW.

În final se pun în funcțiune 4 cazane de 100 t/oră, al 5-lea se construiește în proporție de 60%. Se funcționează astfel cu cele 4 cazane puse în funcțiune.

În martie 1990, când era moda să se voteze directorii și de către femeia de serviciu, sunt demis din funcția de director, fiind numit șef serviciu producție. În 1999 sunt numit din nou director, iar în 2008 mă pensionezez.

În plan familial, sunt căsătorit cu o ingineră chimistă și am doi copii, un băiat și o fată, ambii medici în Timișoara (băiatul – radiologie și imagistică, fata – ORL). În prezent stau în Giroc cu fata, sunt șofer la cele două fetițe de 4 și 9 ani ale fetei. În același timp dau meditații pentru clasele 0-4 celor două.

Băiatul are o fată de 15 ani. Toate cele 3 nepoate învață la Liceul german. Anexez 2 poze una din 1968 când eram în armată la Bacău și una actuală.

Vă doresc tuturor multă sănătate și un viitor liniștit.

Apropo de viitor, eu m-am pregătit și mi-am făcut gropi și cruce la cimitir.

Era să uit, între 1993 - 2016 am avut o firmă de Servicii Funerare cu un singur angajat, soția.

26. Văleanu Petrișor – decedat

S-a născut la 25 septembrie 1945, în satul Hățăgel, comuna Densuș, județul Hunedoara. Clasele primare I-IV le-a frecventat în satul natal, clasele V-VI la Școala generală Hațeg și clasa a VII la Școala generală de pe lângă Liceul Hațeg.

A absolvit Liceul Decebal din Deva.

A urmat cursurile Facultății de Electrotehnică – I.P. Timișoara (1963-1968).

Activitatea.

- 1968 – 1974, inginer la Abatorul Hațeg.

- 1974 – 1977, inginer la Autobaza Hațeg.

- 1978 – 1994, Șef autobază Hațeg.

S-a căsătorit cu Dorica Văleanu, farmacist, la 2 septembrie 1971. Au un băiat, născut în 1972, jurist și un nepot, Petru – Ioan.

A decedat la 27 ianuarie 1994.

27. Valea Iuliu

28. Zimmel Silviu

Date biografice

Personal nu am cu ce să mă laud, nu din modestie ci din realism.

M-am născut la Craiova (01.01.1946), am învățat timp de 11 ani la liceul N. Bălcescu (azi Carol I), am urmat cursurile facultății noastre numai 5 ani, deși ultimul an a fost foarte plăcut și mi-ar fi plăcut să rămân repetent și, terminând pe un loc convenabil (cred printre primii 15, dacă faci săpături poți afla exact), am ales la repartitie un post în orașul natal, în învățământul tehnic, care se înființase de cca 2 ani și avea nevoie de cadre. Am făcut-o poate și din comoditate și din spirit de imitație (mama a fost profesoară). Mult mai târziu mi-am dat seama că numai comod nu eram chiar dacă timpul de muncă nu era de 8 ore, dar cele 3-6 ore de activitate la catedră erau ore de muncă efectivă, chiar dacă creierul nu transpira. În cancelarie am cunoscut viitoarea mea soție - profesoară de limba franceză - venită prin repartitie din Bucureștiul ei drag și după un an ne-am unit destinele (ca să folosesc un clișeu uzat) și m-am mutat în capitală, la același tip de liceu industrial de chimie, unde, până la pensie, am încercat să le explic teoretic și practic elevilor tainele electrotehnicii, ale aparatelor electrice, ale măsurătorilor de toate felurile și ale mașinilor electrice și alte chestiuni legate de curentul electric. Îmi place să cred că, pe lângă astea, am reușit să formez și caracterele unora care astăzi mă mai invită la diferite aniversări și cu care

mai discut pe FB. Fiind apreciat de conducerea ministerului, am participat la diferite brigăzi de îndrumare și control, cunoscând astfel mai multe licee de chimie din țară și mai mulți colegi. După evenimentele din decembrie '89 colegii m-au ales în ingrata funcție de director. După 3 ani și ceva, când mi-am dat seama că în funcția de director aveam numai dreptul de a nu sta în poziție de drepti când suna la telefon inspectoratul școlar, mi-am dat demisia și am revenit la catedră. În 2010 am ieșit la pensie și am început să nu fac nimic. E foarte greu, pentru că nu știi când ai terminat treaba...

Din păcate nu am copii, deci nu muncesc ca bunic și nu mă pot lăuda cu urmașii din țară sau din locuri îndepărtate.

Am mai ținut legătura cu foști colegi ca Mircea Tisan și Marian Cernăianu din Craiova și Petre Cergan, Mircea Malița și Mircea Sârbu din București. Rar mă mai întâlnesc cu Mihai Ilinescu. Din păcate, sunt destui care ne privesc de pe lumea cealaltă, cel mai apropiat sufletului meu fiind Cornel Velicescu.

Atașez cele două fotografii cerute, deși nu-mi face plăcere să văd realitatea...

Multă sănătate, putere de muncă și succes în ceea ce ai început *Silviu Zimel*.

Grupa 2

29. Avram Cornel

Date biografice

M-am născut în Sibiu în anul 1945 și în anul 1963 am absolvit Liceul „Octavian Goga” numit pe atunci Școala Medie nr. 3. După terminarea facultății am luat repartiția la Uzina de Autoturisme Pitești, din dorința de a lucra într-o uzină modernă. Am lucrat la Serviciul Energetic. Acolo am pus în funcțiune stația de 110 kV, punctele de transformare 20/0.4 kV și electropompele de 6 kV. În 1971 am făcut armata la regimentul de transmisiuni din București. A fost o experiență foarte interesantă și plăcută. După terminarea armatei dorul de orașul natal Sibiu m-a adus înapoi acasă. M-am angajat la Institutul de Cercetări și Modernizări Energetice - ICEMENERG, fost IRMES. Acolo am proiectat relee pentru protecția liniilor de înaltă tensiune, traductoare de vibrații pentru hidrogenatoare și turbogeneratoare, traductoare de deplasare pentru măsurarea uzurii lagărelor turbogeneratoarelor și a deplasării discurilor turbinelor, instalații de monitorizare și protecție a grupurilor turbo și hidroenergetice (vibrații și deplasări). Pentru calibrarea acestor traductoare am

construit o instalație cu interferometrie Michelson. La această instalație am folosit primul laser monomod fabricat la Măgurele. Aceste instalații au fost montate în majoritatea centralelor din țară: Porțile de Fier, Lotru, Hațeg, Sebeș, Mărișelu, București Sud, Brazi, Mădăraș, Govora, Bacău. De asemenea m-am ocupat de proiectarea instalațiilor de aprindere și supraveghere de la arzătoarele cu gaze din termocentrale. Aceste instalații le-am integrat într-un sistem complex de comandă și monitorizare. La ICEMENERG Sibiu am condus Laboratorul de Cercetări pentru Automatizări în calitate de cercetător științific principal. În perioada 1978-1988 am fost șef de lucrări, cadru didactic asociat la Universitatea Lucian Blaga din Sibiu. Am predat cursurile de Bazele Electrotehnicii și Mașini Electrice. Acasă la Sibiu sunt mai aproape de munții mei dragi. După mai mulți ani de pregătire, din 1974 sunt membru salvamont. Am făcut multe săptămâni de patrulare pe creste, pentru supravegherea și ajutorarea turiștilor. Am participat la numeroase acțiuni de salvare și recuperare. Victimele le-am transportat cu targa Mariner sau sania Akia până la punctele de preluare. Și în prezent sunt salvator atestat. Sunt căsătorit, soția mea este tot inginer. Avem împreună o fată și un băiat născuți în 1990 și 1992. Ambii sunt ingineri informaticieni și locuiesc la Cluj. Lucrează pentru firme din străinătate și sunt foarte apreciați.

30. Cernăianu Gheorghe Marian Sorin

Date biografice

N. 23 aprilie 1941, Craiova; căsătorit, doi copii.

Soția – profesoară de limba germană.

Fata – absolventă a Facultății de Electrotehnică și a Facultății de Educație Fizică și Sport, Craiova; actualmente conf. univ. dr. la Facultatea de Educație Fizică și Sport, Craiova. Băiatul – absolvent al Facultății de Electrotehnică, Craiova; actualmente om de afaceri.

Cernăianu Marian a urmat liceul *Carol I* din Craiova (1959), Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică (1968).

A fost repartizat în producție ca inginer stagiar la Întreprinderea de Prefabricate din Beton, Craiova, secția mecano-energetică (1968). După 3 luni trece la secția de prefabricate din BCA (secție în montaj cu utilaj german, conform unei noi tehnologii) ca inginer de întreținere și reparații, având ca sarcină principală urmărirea montajului și relațiile tehnice cu partea germană (caietul de șantier).

În perioada 1970-1974 funcționează ca profesor titular la Școala Profesională de Chimie, Craiova, unde predă cursuri de specialitate pentru calificarea *electrician întreținere și reparații*.

Între 1974-1977 este inginer proiectant la Institutul de cercetare-proiectare *Electroputere* Craiova, atelierul de proiectare-locomotiva electrică, relansare și revizuire a proiectării. A proiectat sistemul de răcire naturală utilizat la tracțiune – stații de alimentare metrou, tramvaie (la acea vreme noutate la noi în țară).

Din 1977 până în 1999 este inginer principal la *Întreprinderea de Utilaj Greu*, Craiova – serviciul personal (învățământ, retribuire), având ca sarcini principale calificarea la locul de muncă, perfecționarea cadrelor la toate nivelurile, în țară și în străinătate, planul de școlarizare al școlii profesionale, urmărirea practicii în producție a elevilor de liceu, școala profesională, precum și a studenților. S-a pensionat în anul 1999.

31. Cioroianu Marin

Familia Cioroianu

Date biografice

M-am născut în comuna Podari, județul Dolj, la 3 iunie 1944, fiind singurul copil al părinților mei. Părinții mei - Ilie și Maria - cărora le păstrez o vie amintire, au fost oameni muncitori, lucrând în agricultură. Am urmat școala primară în aceeași localitate, între anii 1951-1958 (clasele I-VII). În toată această perioadă am avut o copilărie foarte frumoasă în cadrul idilic al comunei natale, situată pe malul drept al Jiului.

În țară era perioada colectivizării după modelul sovietic, motiv pentru care pământurile gospodariilor fuseseră înglobate în cadrul C.A.P.-urilor. Munca pământului în acest regim de colectivizare s-a dovedit un mare eșec, o mare parte din producția agricolă și zootehnică luând drumul Uniunii Sovietice. În această conjunctură, părinții mei au considerat că cel mai bun lucru pentru mine era să am în vedere un alt fel de parcurs profesional, și în acest sens să mă pregătesc pentru examenul de admitere la liceu în Craiova. Am fost admis la unul dintre liceele de frunte din Craiova, și anume Colegiul Popular „Nicolae Bălcescu”. Această instituție de învățământ, care inițial purtase numele regelui Carol I (la care a revenit actualmente, sub titulatura Colegiul Național „Carol I”), își schimbase denumirea, după instaurarea regimului comunist, în cinstea intelectualului revoluționar Nicolae Bălcescu, fruntaș al luptei de emancipare națională. La liceu am avut profesori foarte buni, în special la matematică și fizică.

După absolvirea liceului am luat hotărârea de a mă înscrie la Facultatea de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara, pe care am absolvit-o în anul 1968. Banatul reprezenta o atracție pentru mine inclusiv datorită muzicii populare bănățene. Dumnezeu m-a ajutat să reușesc la examenul de admitere, iar dascălii, cât și colegii din anii de studenție s-au dovedit a fi de o calitate intelectuală și umană incontestabilă.

După absolvirea facultății am obținut repartiția în Craiova, așa cum îmi dorisem, la fabrica textilă „Independența Craiova”. Deși fabrica făcea parte din

industria ușoară, mașinile și utilajele erau foarte complexe. Am lucrat ca inginer stagiar timp de doi ani. După primul an de stagiatură, directorul fabricii a obținut pentru mine o derogare de la ministrul industriei ușoare pentru funcția de „șef serviciu mecano-energetic”, în anul de grație 1969.

M-am implicat în perfecționarea anumitor secții de fabricație, obținând rezultatele scontate, în special la mecanizarea stației de epurare a apelor reziduale, care făcea un zgomot foarte mare, deranjând liniștea vecinilor noștri (se lucra în ture de noapte).

În anul 1973 m-am transferat în interes de serviciu la Trustul de construcții civile din Craiova, la serviciul mecano-energetic, iar în anul 1980 la Fabrica de tractoare și mașini agricole din același oraș.

La fabrica de tractoare și mașini agricole am ocupat mai multe funcții: șef birou investiții (se construia secția de turnătorie), apoi în cadrul serviciului mecano-energetic, ca responsabil ISCIR, în vederea autorizării instalațiilor de ridicat (poduri rulante de tonaj ridicat) și a instalațiilor sub presiune. În final am ocupat funcția de șef serviciu „Siguranța societății”, care cuprindea, pe lângă protecția muncii, și alte activități (pompieri, paza societății etc.). A urmat ieșirea la pensie.

În ceea ce privește situația familială, pot spune că Divinitatea a lucrat în favoarea mea. În anul V de facultate am mers la Balul bobocilor la Facultatea de Medicină din Timișoara, unde Ilinca, viitoarea mea soție, era „boboc”. Bănuiesc că se afla și Cupidon pe acolo și că avea o săgeată la el, astfel că în anul IV la medicină al soției ne-am căsătorit, nunta având loc în comuna natală, Podari.

Dumnezeu ne-a dăruit doi băieți, Cosmin și Ciprian, între care există o diferență de 11 ani. Ambii copii au absolvit dreptul. Cosmin este căsătorit, având o fetiță – Adelina – în clasa a VI-a, premiantă și foarte frumoasă (fiind șefa clasei de engleză intensiv). Ciprian, necăsătorit (aviz amatoarelor), este asistent la Facultatea de drept din Craiova.

Sunt un om mândru de tot ce am realizat împreună cu soția mea și nu-mi doresc de la bunul Dumnezeu decât sănătate și noroc pentru toată familia.

Doresc să transmit aceeași urare tuturor colegilor, cu dorința de a ne întâlni cu bine în fiecare an (așa cum o facem deja de 8 ani), pentru a depăna amintiri din viața fiecăruia. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Închei scurta mea „notiță” cu o strofă din poeziile marelui nostru poet de geniu, Mihai Eminescu:

„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!
Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul,
Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc;
Căci rămâne stânca, deși moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.”

32. Cociuba Petru

Date biografice

Născut la 07.05.1946, în localitatea Surduc jud. Bihor.

Clasele 1-4, în loc. Surduc Bihor, 1952-1956.

Clasa a V-a, Șerghiș jud Bihor, 1956-1957.

Clasele VI –VII, Copăcel jud. Bihor, 1957-1959.

Liceul „Emanuil Gojdu” Oradea, 1959-1963.

Facultatea de Electrotehnică Timișoara, 1963-1968.

Locuri de muncă:

- Inginer la Consiliul Județean Timiș cu repartizare, 1969 -1970,
- Inginer la Fabrica de Osii și Boghiuri Balș, Olt, 1970-1973,
- Profesor ing. la Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Timișoara, 1973-1990,
- Director, Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Timișoara, 1990-2009,
- Președinte, Asociația Didakticos Timișoara, 2004 – prezent.

Am fost membru în grupuri de lucru (românești, franceze, germane, macedonene, daneze), în echipe unde competențele sociale erau cruciale.

Am participat la strategii de formare în domeniul electrotehnicii și al managementului în țară și în străinătate.

M-am perfecționat privind realizarea de proiecte de integrare europeană – Macedonia 2004.

Am fost lector la Seminarul de standarde ale calității desfășurat între 30 oct. - 2 nov. și 3 martie - 4 mai 2001 la Timișoara.

Am fost lector la Seminarul pentru abilități curriculare organizat de Inspectoratul Județean Școlar Timiș, 6-18 februarie 2001.

Am urmat un curs de formare în management școlar organizat de DSE, Germania și Ministerul Educației și Cercetării, România, 2 - 18 mai 2000, 7 - 19 octombrie 2001.

Autor:

- Managementul financiar - publicat în Germania,
- RODIS și MARODIS, septembrie - octombrie 2001,
- Perfecționare în educația adulților, Danemarca, 8-19 martie 1999,

- Curs de formare în management - Proiect de management - în România și Austria, ianuarie – aprilie 1996,
- Managementul educațional, 1995-1996,
- Expert Direcția Juridică și Control din Ministerul Educației și Cercetării , 2005 și în prezent,
- Electrotehnică – manual cl. X Sam - Ed. ART București, 2006,
- Electromecanică – manual cl. X SAM – Ed. ART București, 2006,
- Metodică pentru perfecționarea maiștrilor instructori, Ed. Economică, București, 2000,
- Metrologia aplicată, Ed. Economică, București 2001,
- Programe școlare avizate de Ministerul Educației și Cercetării, 2010 – prezent.

Coordonator cursuri de formare CNFPA si CNFP. Am fost coordonator de echipă, de grupuri de proiect și diferite grupuri de lucru: profesori, studenți, directori, inspectori școlari.

Sunt capabil să analizez, proiectez, implementez, monitorizez procesul de lucru și proiectele, să creez documente și instrumente de lucru, să organizez echipe, să iau decizii.

Am învățat să coordonez și să conduc persoane, proiecte și bugete prin pregătire continuă și practică.

Coordonator la proiecte educaționale, proiecte de reformă educațională, proiecte pentru administrația locală, proiecte de integrare europeană:

- Proiect Leonardo - Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Timișoara - Universitatea Tehnică Barcelona – Spania, 2005,
- Cooperare cu Primăria Mulhouse, Franța - 12 elevi și 1 profesor participă la cursuri de pregătire în administrația publică,
- Școală pilot pentru implementarea standardelor europene pentru lucrătorii în administrația publică. Proiectul este o colaborare între Ministerul integrării europene din România și autoritățile germane,
- Realizarea Programei de strategii curriculare a Ministerului Educației și Consiliul Național pentru Curriculum, 2000-2001,
- Participarea la Programul național pentru pregătirea directorilor generali școlari, martie-septembrie 2000.
- Seminarul de diseminare a Proiectului pentru calitatea componentelor educaționale PHARE TTQM RO 9602-05.

Căsătorit din 1969, două fete, 3 nepoți, soția a lucrat în învățământ, profesor de limba și literatura română. Fetele sunt tot profesoare pentru învățământul primar, iar nepoții elevi.

33. Cătălina Ioan

Date biografice

M-am născut la 28 octombrie 1945 la Timișoara. Studiile le-am început la Școala Elementară nr.12 Timișoara, absolvind la Liceul nr.1 în anul 1963. Am urmat Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică. Am lucrat până în 1990 la Institutul de Proiectări Timișoara – IPROTIM – în calitate de inginer-proiectant.

Din 1990 m-am dedicat sportului, înființând și conducând 3 săli de culturism.

Sunt căsătorit. Am 2 fete, 2 gineri și doi nepoți stabiliți în UK, respectiv Germania.

Actualmente sunt pensionar (vesel cât se poate).

34. Dragomir Toma-Leonida

Date biografice

DRAGOMIR Toma-Leonida.

Data și locul nașterii: 20 ianuarie 1945, Sibiu.

Starea civilă: căsătorit, 3 copii.

Domiciliul: Timișoara – Dumbrăvița.

Studii și stagii: i) 1963: Școala medie nr.1 Oradea (în prezent Liceul "Emanuil Gojdu"); ii) 1968: inginer electromecanic / Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, iii) 1982: doctor-inginer Mașini Electrice / Institutul Politehnic Timișoara, conducător științific prof. dr. ing. Dordea Toma; iv) 1974-1975:

specializare la Institut für elektrische Maschinen de la Technische Universität Berlin (West Berlin); v) 1991-1992: curs postuniversitar de Management (Managementwissen für die Unternehmensführung unter Marktwirtschaftlichen Bedingungen), cu stagiul la Technische Akademie Wuppertal în domeniul Managementul pregătirii postuniversitare; vi) 2000, 2003: curs postuniversitar ARC manager calitate.

Domenii de activitate tehnică și științifică: automatică și electrotehnică;

Locul de muncă: Institutul Politehnic Timișoara / Universitatea Politehnica Timișoara, Facultatea de Automatică și Calculatoare, Departamentul de Automatică și Informatică Aplicată (05.02.1969 asistent, ..., 06.02.2011 profesor universitar; 07.02.2011 – prezent: profesor universitar asociat; din 2014: Profesor emerit al Universității „Politehnica” Timișoara.

Activități colaterale: i) 1976-1978: șef serviciu proiectare (parte electrică) la SPMME din cadrul IPTV Timișoara; ii) 1987-1990: colaborator al U.C.M. Reșița pentru reglajul de tensiune la hidrocentralele din amenajarea Slatina - Dunăre; iii) 1990-2004: colaborator al U.C.M. Reșița pentru reglajul de turație la hidrogenatoare pentru centrale din țară și din străinătate; iv) 1992-1994: prodecan al Facultății de Automatică și Calculatoare Timișoara; v) 1994-1996: șef al Catedrei de Automatică și Informatică Industrială; vi) 1996-2004: director al Departamentului de Automatică și Informatică Aplicată din cadrul UPT; vii) expert al UCM Reșița, CNCSU și CNFIS; viii) 2004-2018: director al Direcției generale de Asigurare a Calității din Universitatea Politehnica Timișoara; ix) 2007-2008: membru al Consiliului Consultativ al ACPART; x) Managementul calității în învățământul superior; xi) 1999-2016: Participare la proiecte destinate managementului calității în învățământul superior.

Activitate științifică: i) membru al Academiei de Științe Tehnice din România; ii) autor: a) cărți, b) manuale, c) capitole de carte, d) îndrumare de laborator și culegeri de probleme, e) articole publicate în reviste de specialitate, f) lucrări publicate în volumele unor manifestări științifice naționale și internaționale, g) protocoale rezultate din activitatea de cercetare, h) invenții; iii) conducător de doctorat (22 doctor-ingineri atestați - automatică); iv) referent permanent la 2 reviste din țară și referent ocazional la alte publicații, simpozioane și congrese în domeniul automatizării, referent în comisii de doctorat; vi) 2007-2010: vicepreședinte al Comitetului IFAC de Telematică, vii) 1997-2005: Membru al Comisiei de Automatică, Informatică și Calculatoare a CNADTCU, 2005-2011: membru al CNATDCU; viii) 2003-2011: membru CNCSIS, ix) Membru SRAIT, IEEE, comisii IFAC.

Activitate didactică: i) Universitatea Politehnica Timișoara (1969-prezent: discipline: Teoria sistemelor, Cercetare Științifică, Comunicare, Deontologie, Bazele electrotehnicii, Mașini electrice, Aparate electrice, Tehnica tensiunilor înalte, Bazele tehnicii reglării automate, Tehnici de optimizare, Ingineria reglării, Tehnica securității sistemelor automate); ii) Universitatea Oradea (1999-2006: Structuri moderne de conducere a proceselor); iii) Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad (2000-2007: Teoria sistemelor și Managementul Calității).

Domeniile de interes științific și tehnic: i) reglarea sistemelor cu levitație electromagnetică; ii) optimizarea reglajului de tensiune din centralele din zona Oltenia a Sistemului Energetic Național; iii) controlul mișcării unor structuri robotizate; iv)

regulatoare de tensiune și regulatoare de turație pentru hidrogenatoare; v) modele de tip interpolativ și sisteme de reglare de tip interpolativ (Control RIP); vi) modelarea și reglarea tensiunii panourilor fotovoltaice; vii) modelarea sistemului cardiovascular; viii) modelarea, analiza și sinteza de algoritmi de reglare pentru structurile de conducere în rețea; ix) sinteza de algoritmi de reglare bazați pe rețele neuronale și utilizare de algoritmi genetici cu aplicații la optimizarea performanțelor și creșterea fiabilității unor structuri de reglare folosite pentru centrale geotermale, ameliorarea funcționării mecanismelor de injecție, roboți.

35. Dragomir Simion

36. Gabor Gheorghe

Date biografice

Mai întâi o precizare - în timpul facultății mă numeam D. Gabor, iar în prezent Gabor. Legea de atunci considera particula D particulă de noblețe.

Data nașterii - 1943, martie, 25 în jud. Bihor, com. Brusturi sat Cuiessd.

- Studii: cl. I-IV în satul natal, cl.V în loc. Lugașul de Jos, cl. VI-VII în loc. Picleu, jud.Bihor; Liceul în loc. Vadul Crișului, jud.Bihor.

În perioada 1961-1963 am urmat școala de Înalte Studii Militare - serviciul militar-Timișoara.

Am absolvit Facultatea de Electrotehnică, IPT.

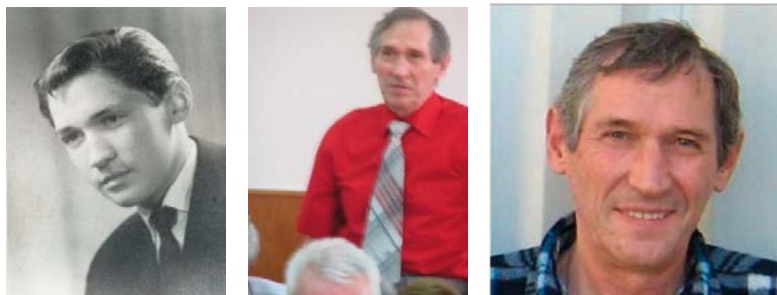
Activitate profesională:

- Din 1968 până la pensionare am lucrat numai la I. Electrobanat Timișoara.

Am lucrat în compartimentul Proiectare sisteme de iluminat pentru autovehicule și tractoare. Astfel am colaborat la dezvoltarea fabricației autocamioanelor ROMAN, autoturismelor DACIA 1300 și variante, LOGAN, ARO, OLTCIT.

Am colaborat și la producerea unor echipamente pentru poduri rulante și macarale. Înainte de pensionare am colaborat la implementarea conceptului de Asigurare a Calității aplicat de firma Renault în uzinele proprii și la colaboratori.

37. Golban Ionel – decedat

Date biografice

Nelu Golban s-a născut la Timișoara în anul 1945. A urmat cursurile școlii elementare la Școala Medie nr.7 din Timișoara, iar cursurile liceale la Liceul nr.1 Timișoara - azi Colegiul Bănățean, pe care l-a absolvit în anul 1963. A urmat Facultatea de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara.

După repartiție a lucrat la fabrica ELECTROBANAT Timișoara, devenind un specialist în asigurarea calității produselor. După 1998 a lucrat la societatea Vogt Electronics Jimbolia până la pensionare.

A decedat în anul 2019.

38. Gogan-Sovaială Ana

Date biografice

S-a născut la 14.11.1941 în comuna Tazlău, județul Neamț. Clasele I-VII și liceul le-a absolvit la Breaza, județul Prahova.

A urmat Școala tehnică de mașini și aparate electrice (1959-1961). În 1961 a primit repartiție la IRE Câmpina, unde a activat până în 1963.

A intrat la Facultatea de Electrotehnică din cadrul IP Timișoara, Secția Electromecanică pe care a absolvit-o în 1968.

Activitatea profesională:

- 1968-1975. IRE Ploiești, inginer proiectant,

- 1975-1990. Liceul „Avram Iancu” Breaza. A fost 8 ani director al liceului,
- 1990. IRE Ploiești. Șef centru Breaza,
- 1999. Pensionare.

S-a căsătorit în 1967 cu inginer Sovaială Cornel, care a absolvit Facultatea de Mecanică și s-au stabilit la Breaza. Au 2 copii: Cornel Virgil, născut în 1970, stabilit la Breaza și Daniela Elena, născută în 1972, stabilită în Canada.

39. Gugea Ioan

Date biografice

M-am născut la data de 08.06.1944 în comuna Zorlențu Mare, jud. Caraș Severin.

Școala elementară am absolvit-o în comuna Zorlențu Mare iar liceul la Liceul Mixt Reșița.

După absolvirea facultății am lucrat ca inginer proiectant la UCM Reșița până la pensionarea din anul 2005.

Sunt căsătorit și am o fiică.

40. Gherghina Virgil – decedat

41. Horlescu Petre

42. Iacob Alexandru

Născut la 01.05.1939 în satul Godinești, comuna Zam, raionul Ilia, Jud. Hunedoara, al șaptelea dintre cei nouă frați. Rămas orfan la vârsta de 11 ani de ambii părinți.

Menționez că până la căsătorie nu am avut o familie, deci pe tot parcursul studiilor și ocupației am fost pe cont propriu.

În anul 1969, m-am căsătorit și am două fete și 3 nepoți.

Studii:

- 4 clase elementare în Godinești, clasele 5-7 în Gurasada, 3 clase la școala profesională Hunedoara, liceul seral Hunedoara, Facultatea de electrotehnică Timișoara din cadrul IPT.

Activitate și locuri de muncă:

După absolvirea facultății am fost repartizat la Uzina Mecanică Cugir, unde am lucrat 3 luni, după care am făcut armata cu termen redus. După armată am revenit la același loc de muncă și apoi în 1970 m-am transferat în învățământ la Liceul Industrial din Cugir.

Din 1974 am fost transferat la Liceul Electrotehnic Bistrița, înființat în acel an, ca director. Ca director am organizat toată activitatea liceului timp de 4 ani. Din 1982, am funcționat ca director adjunct, restul ca profesor de specialitate obținând toate gradele didactice.

La pensie am ieșit în 1999. Ca pensionar m-am axat pe activități în aer liber, în special cele legate de pomicultură, unde am câștigat o nouă calificare pe care o practic și în prezent.

43. Iftimie Gheorghe

44. Istrate Anton – decedat.

45. Lascu Ion

Date biografice

Data nașterii: 5 Februarie 1939.

Locul nașterii: Localitatea Miheleu, Comuna Lăzăreni, Județul Bihor.

Domiciliul actual: Timișoara, Str. Mariana Drăghicescu, Nr. 7.

M-am născut într-o casă de țărani mijlocași, în localitatea Miheleu, Județul Bihor, o casă cu aproximativ 6 - 7 hectare de pământ în jurul ei și cu multe animale de tot felul, în gospodărie.

Am fost al treilea copil într-o familie cu mai mulți copii.

Până la 5 ani, nu îmi amintesc să se fi petrecut ceva important - doar trecerea trupelor sovietice spre Berlin, care ne-au luat o vițea din bătătură, deoarece ziceau că trupele sovietice luptă împreună cu Brigada "Tudor Vladimirescu" împotriva dușmanului comun.

La 7 ani, am fost înscris în clasa I, la școala primară din sat. Timid și fricos, am bătut zilnic 4 km dus și 4 km întors, până la terminarea clasei a IV-a, adică școala primară.

La insistența învățătorilor, dar mai ales pentru că eram o persoană relativ firavă, părinții au hotărât să mă trimită mai departe la școală.

Între 11 și 14 ani, am urmat clasele V-VII, ciclul II, la o școală din localitatea Holod, Județul Bihor. Materiile principale erau limba română și matematica. Profesorii au fost excepționali.

Timpul a trecut și am terminat și clasa a VII-a, trebuia să merg mai departe! Am primit o repartizare la o școală medie, un fel de liceu industrial: „Școala Medie Tehnică de Științe Comunală, Economie și Planificare Centrale Electrice, Transport Orășenesc Oradea”. Era o școală de 4 ani de studiu, în condițiile în care un liceu teoretic avea o durată de doar 3 ani, în vremurile acelea.

Am frecventat cursurile acestei școli doar 2 ani, deoarece în anul 1954, printr-o Hotărâre a Ministrului Învățământului, aceste școli au fost desființate și transformate în școli profesionale.

În anul școlar 1956-1957, am făcut un curs de calificare de electrician, la o școală de calificare de 6 luni a Întreprinderii „KWARTIT” din orașul Doctor Petru Groza.

La 10 Mai 1957, am fost angajat la Combinatul Metalurgic Reșița, pe post de electrician de întreținere, la secția „Utilaj Electric”, având ca sarcină, întreținerea utilajelor din sectorul „Laminoare”: căi de rulare, poduri rulante etc. Aici mi-am completat cursurile liceale la seral.

În anul 1962, am obținut diploma de maturitate, odata cu terminarea clasei a X-a. În 1963, am intrat la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara.

Între anii 1963-1968, am frecventat Facultatea de Electrotehnică din Timișoara.

În august 1968, am fost angajat ca inginer la Uzinele de Construcții de Mașini din Reșița, inițial la standul de încercări mașini electrice. După un stagiul de șase luni, în lunile martie-septembrie 1969, în care am satisfăcut serviciul militar, am revenit la U.C.M.R. - fiind repartizat la Serviciul Tehnolog, compartiment cu destinația de pregătire a fabricației, cum ar fi: întocmirea tehnologiilor pe baza proiectelor existente, S.D.V.-istica necesară. Elaborarea de instrucțiuni de lucru și de control pentru tehnologiile mai deosebite.

Serviciul militar l-am făcut la U.M. 01184 din Bacău - specialitatea tancuri, pentru ca ulterior, după mai multe concentrări cu sau fără scoaterea din producție, să fiu trecut la contrainformații.

Din punct de vedere profesional, cel mai înalt nivel de performanță a fost atins în anii 1980-1985, când la U.C.M.R. au fost realizate hidrogeneratoarele pentru centrala Portile de Fier II - după o licență sovietică (Electrosila) - Leningrad.

Nu am deținut funcții administrative deosebite, decât la nivel de șef colectiv de proiectare, respectiv șef secție adjunct de proiectare.

M-am pensionat în martie 2001. În anul 2003, am revenit din pensie și am fost angajat pe postul de inginer proiectant până în anul 2007, când m-am pensionat definitiv.

OBS: Compartimentul în care mi-am desfășurat activitatea în decursul timpului, a aparținut, pe rând, U.C.M.R.-ului, I.C.P.E.H.R. (Institutul de Cercetări și Proiectări Echipamente Hidroenergetice Reșița), C.C.S.I.T.E.H.R. sau HYDRO-ENGINEERING S.A.

Starea socială:

Căsătorit în 1972 cu Lascu Maria (născută Lazăr), din localitatea Căpâlna, Județul Alba, profesoară de biologie.

Fiica, Lascu Elena-Felicia (căsătorită Suta), născută în anul 1974, absolventă a Universității de Vest Timișoara, Facultatea de Științe Economice și Drept, în prezent, Economist-Contabil la Elster Rometrics S.R.L.-Honeywell.

Nepotul, Suta Ștefan, născut în anul 2005, în prezent elev în clasa a VIII-a la Liceul Teoretic „William Shakespeare” din Timișoara.

46. Luca Sabin

Date biografice

S-a născut la 25 ianuarie 1946 în satul Risculița, comuna Ribîța, județul Hunedoara. Școala primară – gimnazială (cl. I-VII), o frecventează în satul natal (1952-1959). A urmat cursurile Liceului „Avram Iancu” Brad, județul Hunedoara (1959-1963). În urma examenului de admitere a frecventat cursurile facultății de Electrotehnică – IP Timișoara (1963-1968).

Activitatea

- 1968 -1977. Intreprinderea de prefabricate Deva, inginer stagier și șef de secție.

- 1977 - 1979. Director - Intreprinderea de Materiale de Construcții Focșani.

- 1979 - 1992. Intreprinderea de Materiale de Construcții Deva - Șef secție.

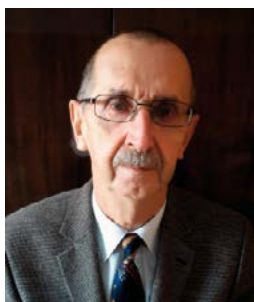
- 1992 – 1995. Patron firmă de construcții.
- 1995 – 1997. Director și Sef secție mecano - energetică – IMC Deva.
- 1997 – 2000. Patron firmă de construcții.
- 2000 – pensionar.

Situația familială

S-a căsătorit în 1971 cu Luca Elena. Se naște fiul Gabriel în 1972, care se căsătorește în 1994 cu Adina Luca. În 2002 se naște nepoata Alexandra. Fiul Gabriel lucrează la Senior Companie de audit internațional. Adina Luca lucrează la CEC București. Nepoata Alexandra este elevă la Liceul „Gheorghe Maior” București. În anul 2008 a decedat soția Elena Luca.

47. Kuzselka Odon – decedat.

48. Pop Nicolae Victor

Date biografice

M-am născut în comuna Halmeu, județul Satu Mare, la data de 6 decembrie 1945.

Școala primară am urmat-o în comuna natală iar liceul în municipiul Satu Mare la Liceul ”Mihai Eminescu”.

După absolvirea facultății am efectuat stagiul militar la Școala de ofițeri de rezervă Bacău, unde am devenit un tanchist de “nădejde”. De menționat că am început armata la data de 15 august și la data de 18 august forțele pactului de la Varșovia au intrat în Praga.

După armată am fost repartizat la Institutul de Cercetare și Proiectare Mașini de Ridicat și Transportat (ICPMRT) Timișoara. Deși în decursul anilor profilul institutului nu s-a schimbat, în urma diverselor reorganizari denumirea acestuia s-a modificat de mai multe ori (ICPMRTU, ICSIMMRTU).

După privatizare, în anul 1990, institutul devine societate comercială pe acțiuni sub numele Prompt-Sa, moment în care și profilul activității s-a schimbat substanțial.

Mi-am început activitatea ca inginer în cadrul Laboratorului de Cercetare, activitate pe care, după obținerea gradului de cercetător principal în anul 1983, am coordonat-o până la pensionare în anul 2006.

În decursul anilor am participat la testarea, încercarea și omologarea unui număr mare de utilaje de ridicat, poduri rulante, macarale și utilaje miniere, proiectate în cadrul institutului, precum și la expertizarea utilajelor vechi.

Introducerea în activitatea firmei a construirii de hale industriale a dus la necesitatea de a învăța și măsurătorile topometrice.

Sunt căsătorit.

49. Roman Dan

Date biografice

S-a născut la 14 octombrie 1943 în satul Ciovârlețean județul Mehedinți. Clasele I-VII le-a urmat în satul Bucura, raionul Vânju Mare. A absolvit Liceul „Traian” Turnu Severin.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică – IP Timișoara.

Activitatea:

- 1968 - 1969. Electroputere Craiova.

- 1969-1992. ICSIM București. A îndeplinit funcțiile de

șef de lot, șef de șantier și director general.

Este căsătorit cu Elena Roman. Are 1 băiat inginer, director al unei firme de construcții în București.

Are un nepot, care va absolvi liceul în 2020.

Telefon: 021/3357603; 0723/318774.

50. Stamatiou Mihai – decedat

51. Szilagyi Alexandru – decedat

Date biografice

Născut în localitatea Agnita, jud. Sibiu, la 29 ianuarie 1946. Școala elementară și liceul le-a absolvit la Agnita.

După terminarea facultății a fost repartizat la Electrobanat Timișoara, unde a lucrat până la pensionare.

Între anii 1992 și 2009 a fost șeful Laboratorului de fotometrie (singurul din țară).

S-a pensionat, dupa o perioada de boală, în anul 2011. A fost căsătorit, având un băiat.

A decedat în februarie 2014.

52. Soare Mihai

Date biografice

Și ce să vezi...m-am născut în 25 februarie 1946 în Timișoara și am copilărit pe strada C. Porumbescu la nr 63. Școala elementară am absolvit-o pe strada Corbului la Școala elementară nr.17, în perioada 1952-1959. Maică-mea m-a dat la școală de la 6 ani și jumătate în ideea că dacă rămân repetent, să nu fiu ăl mai mare din clasă...În 1959 am intrat la Liceul nr 1, atunci era singurul liceu din țară cu 4 clase de română, una de maghiară, una de germană și una de sârbă. Era ceva, nu? Aici am fost coleg de clasă cu viitori colegi de facultate: Luzan Emil, Lucian Brânzan, Simcion Marian, iar din clase paralele cu Oprea Ilie, Dandea Zeno, Sperneac Sorin, Diti Catalina și alții pe care nu-i mai știu. Am reușit să dau admiterea la Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică, în 1963 și surpriza...am absolvit în 1968. În timpul facultății n-am stat degeaba și m-am căsătorit în august 1966, iar în iulie 1967 s-a născut fiica mea, record printre colegii mei. Armata în 1969 și angajarea în 1970 la Uzinele Mecanice Timișoara, unde în 1971, am răspuns de atelierul de prototipuri. Transfer în 1974 la ICPMRTU Timișoara pe post de șef colectiv cercetare și microproducție. Al doilea copil s-a născut în 1973, băiat. Am părăsit institutul în 1993 și am schimbat macazul pe confecții metalice din fier forjat. Acum am renunțat și la astea și cu o investiție din fonduri europene produc Humus de ramă cel mai bun fertilizant BIO din lume și din Peru. Intre timp familia s-a mărit. Am un nepot, notar la Sânmăndrei din partea fiicei și o fată de 13 ani, elevă și un băiat de un an din partea lui fiului.

Familia Soare Mihai

Mihai cu colegii

53. Stan Vasile

54. Strebeli Francisc – decedat

Familia Strebeli

Date biografice

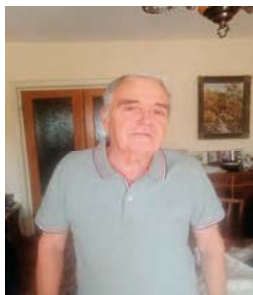
Născut în localitatea Cavnic, jud. Maramureș, la data de 2 decembrie 1945. Școala elementară a făcut-o la Cavnic și liceul la Baia Sprie.

După terminarea facultății a fost repartizat la Uzina Mecanică de Utilaj Minier (UMUM) Baia Mare, unde a lucrat până la pensionare, în anul 1998.

A fost căsătorit și a avut un băiat.

Decedat în mai 2014.

55. Tisan Mircea – Constantin

Date biografice

M-am născut la 2.02.1946 la Craiova și am absolvit cursurile liceale în 1963. În același an am fost admis la Facultatea de Electrotehnică Timișoara, Secția electromecanică, pe care am absolvit-o în 1968.

M-am angajat în baza repartiției la URLDE Craiova (Uzina de reparații locomotive Diesel Electrice) din cadrul MTTc (Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor), la 01.08.1968. După anul de stagiatură, am trecut inginer la Serviciul CTC.

Din anul 1975, Uzina a început să repare și locomotive electrice, schimbându-și denumirea în IMMR Craiova.

În anul 1977, în urma concursului, am fost promovat șef birou CTC. În anul 1990 am fost avansat șef Serviciu CTC. În anul 1992, Uzina a devenit S.C. RELOC S.A. Craiova. În anul 1994 am fost numit Adjunct Șef Serviciu CTC.

În anul 2004, am ieșit la pensie după ce am lucrat 5 ani în condiții normale de muncă și 31 de ani în grupa a II-a de muncă.

În anul 1973 m-am căsătorit cu Aurelia Lăceanu, profesoară de limba franceză.

Avem 2 copii - un băiat și o fată. Fiul, născut în 1974 a absolvit Facultatea de Electrotehnică Craiova și a lucrat la SOLECTRON Timișoara, apoi în Germania 6 ani și din anul 2008 lucrează la HELLA Craiova. De la el avem 2 nepoate, de 13 și 9 ani. Fiica, născută în 1975, a urmat Facultatea de Filologie, Secția Franceză-Engleză, la Universitatea Craiova și în prezent lucrează la AIRBUS - ATR (Avions Transport Regional) Toulouse, și de la ea avem o nepoată de 8 ani.

56. Virág György Lajos

Date biografice

Virág György Lajos, m-am născut la Cluj (Kolozsvár), în data de 26 martie 1944. După doi ani familia mea s-a mutat de la Cluj la Târgu-Mureș.

Studii și activitatea profesională.

În Târgu-Mureș mi-am făcut studiile elementare și liceale, absolvind Liceul Bolyai Farkas în anul 1961. După o admitere nereușită în toamna lui 1961, am lucrat un an de zile la o Întreprindere de Industrie Locală din Târgu-Mureș, apoi am revenit în anul următor la Timișoara, reușind admiterea la facultate, unde am studiat timp de șase ani, absolvând-o în anul 1968, devenind inginer.

M-am întors la Târgu-Mureș, unde am lucrat între 1968-1971 la Cooperativa Meșteșugărească „Metalul”, ca inginer stagiar. Am condus un atelier de prototipuri, în care am realizat mai multe mașini pentru mici ateliere, ca mașină de sudat prin puncte, fierăstrău panglică, raboteză și o instalație de demagnetizare a inelelor de rulment după prelucrare, pentru Fabrica de Rulmenți din Brașov.

În 1973 timp de un an am fost inginer proiectant la Întreprinderea de Rețele Electrice din Târgu - Mureș. Am elaborat opt proiecte, toate fiind puse sub tensiune. Cea mai ”spectaculoasă” a fost supraînălțarea liniei de 110 kV între Sighișoara și Brașov (zona Mureni-Vînători), devenită necesară datorită electrificării în acei ani a liniei de cale ferată Arad-Deva-Teiuș-Sighișoara-Brașov-București.

Între anii 1974-1989 am lucrat din nou în cooperatia meșteșugărească mureșeană, fiind pe rând mecanic șef, șeful serviciilor producție și investiții, în Uniunea Județeană Mureș a Cooperativelor Meșteșugărești cu sediul la Târgu-Mureș.

După decembrie 1989, ca delegat din partea micii industriei în Frontul Salvării Naționale a județului Mureș, am fost responsabil cu activitatea economică a județului. După evenimente din 19-20 martie 1990, Comisia Guvernamentală condusă de Gelu Voican Voiculescu, m-a numit vicepreședinte al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională din județul Mureș.

Timp de patru luni (martie-iulie 1990) am fost în paralel președintele ales (exact în ziua de 20 martie) al Uniunii Județene Mureș a Cooperativelor Meșteșugărești Mureș și vicepreședinte al CPUN-Mureș.

Nu am dorit să rămân în activitatea administrativ-politică. Din iulie 1990 m-am retras din funcția de vicepreședinte al CPUN Mureș, fiind timp de doi ani și jumătate președinte al cooperatiei meșteșugărești din Mureș. În paralel cu această funcție, am

fost ales (în 23 aprilie 1990) și vicepreședinte (neretribuit) al Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești (UCECOM -București).

După alegerile locale din 1992, am fost ales vicepreședinte al Consiliului Județean Mureș (în 22 februarie 1993). Am deținut această funcție timp de două mandate, până în anul 2000, când am fost ales președinte al Consiliului Județean Mureș (6 iulie 2000). Aceste funcții le-am îndeplinit ca membru al Uniunii Democrate Maghiare din România.

În anul 2004 m-am pensionat, renunțând la orice funcție politică, dedicându-mă familiei, pe care în perioada tumultuoasă a funcțiilor mele publice, am dezavantajat-o în mod evident.

După pensionare am fost (2004-2009) administratorul clădirii în care, în primii ani ai existenței sale, și-a desfășurat activitatea Universitatea Sapientia (fondată de Biserica Reformată din Transilvania, cu limbă de predare maghiară). La această instituție timp de un semestru am predat cursul de comunicații, dar prins de preocupările privind nepoții, nu m-am încumetat să continui această activitate, care ar fi pretins foarte mult timp pentru a-mi perfecta cunoștințele mele teoretice în domeniu.

DISTINCȚII

Cetățean de onoare al municipiului Târgu-Mureș, acordată de Consiliul Municipal (iunie 2004).

Fibula de Suseni, pentru contribuția la conviețuirea pașnică a etniilor, acordată de Prefectura Județului Mureș (decembrie 2004).

Ordinul Crucea de Cavaler (secțiune civică) al Republicii Ungare, acordată în ianuarie 2005.

Lucrări tipărite

Napló (Jurnal) 1988-2004 (limba maghiară, editura Pro Print, Miercurea Ciuc), prezentată la Tîrgu-Mureș, la 24 martie 2011.

Viața familială.

În septembrie 1963, la Timișoara am cunoscut-o pe viitoarea mea soție, Walcz Vera, iar după absolvirea facultății și terminarea stagiului militar (Școala de Ofițeri de Rezervă din Bacău, martie-septembrie 1969), ne-am căsătorit la 27 septembrie 1969, la Târgu-Mureș.

Copiii noștri au venit pe lume în 15 ianuarie 1971 (Andrea Katalin, Timișoara) și 15 septembrie 1972 (György, Târgu-Mureș).

Fiica noastră, (după ce a terminat Universitatea din Szeged, licențiată ca profesoară de limbă engleză) s-a căsătorit în anul 2000, la Perth (Australia) cu cetățeanul australian Alan William Pollock. Tinerii au lucrat timp de 15 ani în Riyad (Arabia Saudită) și Abu-Dhabi (Emiratele Arabe Unite). Copiii lor s-au născut în Târgu-Mureș (Róbert-Zoltán, în 28 mai 2003) respectiv în Abu-Dhabi (Sylvia-Réka, în 14 februarie 2005). Ei trăiesc și astăzi la Perth.

Băiatul nostru (cu studii medii și cu meseria de mecanic auto, școlit la Craiova) s-a însurat în anul 1999, la Târgu-Mureș, cu Réti-Fogarasi Erzsébet din Sâncraiu de Mureș. Copiii lor s-au născut în Budapesta (Réka, la 15 februarie 2006, și Bence, la 29 iunie 2009). Ei trăiesc la Budapesta.

Nereușind să ținem copiii lângă noi, în anul 2011 ne-am mutat la Budapesta pentru a contribui la educarea nepoților. În prealabil, în ianuarie 2007 am obținut,

împrună cu soția, cetățenia maghiară, păstrând desigur în continuare cetățenia română. Înaintea acestei decizii majore, timp de șase ani (2004-2010) am ajutat la Abu-Dhabi (anual circa șase săptămâni) familia fiicei noastre pentru îngrijirea nepoților din partea ei.

Cu tot regretul pentru părăsirea „capitalelor” vieții mele (Târgu-Mureș, dar și Timișoara), ne bucurăm de o sănătate adecvată vârstei noastre și ducem o viață retrasă de tumultul prea vocal al vieții publice.

Conștienți, că lumea ar fi mai bună, dacă fiecare dintre noi „ar mătura doar în fața casei proprii”, nepretinzând să dicteze altora ce și cum să acționeze, rămânem cu speranța, că vom mai avea prilejul să Vă reîntâlnim.

Sper, că nu am consumat peste măsură spațiul rezervat unei persoane, dar Vă împuternicesc să Vă gospodăriți cu textul de mai sus în conformitate cu redactarea viitoarei monografii.

57. Vladislav Viorel

Date biografice

S-a născut la 17.03.1945, în satul Livadea, comuna Baru Mare, județul Hunedoara. Clasele I-VII le-a absolvit în satul Pietrosu, comuna Baru Mare, iar clasele VII-XI la Liceul din Hațeg.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică din I.P. Timișoara (1963-1968).

Activitatea profesională.

1968-1986. Repartiție la Fabrica Bumbacul București, pe care o schimbă la Fabrica Industria Lânii Timișoara, unde este mecanic șef.

1986-1992. Consiliul Județean Timiș. Director adjunct la Direcția Tehnică.

1992-1995. Prefectura Județului Timiș. Director general.

1995-2008. Fabrica Ciocanul Timișoara. Director și asociat.

2008. Pensionare.

Este casatorit, și are 2 băieți: Mihai Aurelian, inginer și Ioan Tudor, medic în Arizona (SUA). Are un nepot Andrei de 2 ani.

Hobby: călătoriile (4-5 luni pe an).

58. Zsigmond Francisc

Grupa 3

59. Andea Gheorghe

Familia Andea în Germania

Date biografice

S-a născut la 04.04.1945, în satul Chelmac, comuna Conop, raionul Lipova, județul Arad. Clasele I-IV le-a urmat în satul natal, iar clasele V-VII în comuna Bozovici, pe Valea Almajului. Liceul: clasa VIII-a a urmat-o în localitatea Bozovici, clasa IX-a în Oravița și clasele X și XI la Școala Medie nr.5 din Timișoara.

În timpul liceului a jucat fotbal la: NERA Bozovici și CFR Oravița.

În clasa IX-a cu echipa de volei a școlii din Oravița, a câștigat locul II pe regiunea Banat, la campionatul pe licee.

La un concurs de atletism pe orașul Oravița a câștigat locul I, iar pe regiunea Banat locul III, la săritura la înălțime.

La Școala Medie nr.5 Timișoara a câștigat la un concurs de șah locul I, iar pe orașul Timișoara locul III.

În clasa XI a făcut parte din echipa de juniori a regiunii Banat, cu care a câștigat locul II la întrecerea făcută la nivel național, fiind căpitanul echipei.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică (1963-1968).

În timpul facultății în anii I și II a jucat fotbal la echipa de juniori a clubului CFR Timișoara și uneori la echipa mare. A fost solicitat de prof.univ.dr.ing. Heler, președintele clubului de fotbal Știința Timișoara, să joace la echipa de juniori a acestei echipe, dar a refuzat.

A participat la taberele de selecție pentru echipa națională de juniori.

În anii III-IV a jucat fotbal la echipa Progresul Timișoara, din campionatul regiunii Timișoara.

În 1968 la absolvirea facultății a fost repartizat la Întreprinderea de Transport Bocșa.

Septembrie 1968- ianuarie 1969, a făcut armata la Școala de ofițeri de rezervă Bacău.

În 1969 a schimbat repartiția la UM Timișoara.

Februarie 1969-iunie 1975. UM Timișoara, energetic șef la secția Mecanică.

A jucat fotbal la echipa de fotbal UMT din divizia C. În sezonul 1968-1969 echipa UMT a terminat pe locul II. În sezonul 1969-1970 echipa UMT a terminat pe locul I și a intrat în divizia B.

1975-1976. Inginer proiectant la Institutul de Proiectare UMT.
17.06.1976-1979. Energetic șef la Fabrica Bumbacul Timișoara.
1979-1989. Mecanic șef la Fabrica Bumbacul Timișoara.
1989-18.05.1990. Inginer principal la Fabrica Bumbacul Timișoara.
21.05.1990. Plecat în Germania.

La 18.06.1990 au plecat în Germania și soția cu băiatul.

La 30.06.1990, au primit drept de ședere în Germania.

În Germania a făcut timp de un an de zile curs de limba germană. La o Universitate Tehnică a făcut un curs de specializare. I s-a recunoscut diploma de inginer obținută la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara.

Soția fiind profesoară de matematică a lucrat ca matematician.

1.11.1990-2003, a lucrat pe o mașină automată de tăiat tablă, la o fabrică.

2003-2005. Pensie de boală.

2005. Pensionar.

S-a căsătorit în 1964 la 19 ani, soția având 18 ani (student la matematică).

Au un băiat, Marius, născut în 1969, care lucrează în asigurări și o fată, Laura, născută în 1970, informatician. Au o nepoată de 17 ani.

Familia Andea

Copiii Marius și Laura

Cupe și medalii câștigate în Germania

60. Andreescu Florin

61. Avram Gheorghe – decedat

Date biografice

S-a născut în comuna Pietrari, județul Vâlcea. A absolvit liceul în Râmnicu Vâlcea. A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică din Timișoara în 1968.

Activitatea profesională:

- 1968. Repartiție la Uzina de Sodă Râmnicu Vâlcea, unde a activat 3 ani, ca inginer.

- Din 1971 până la pensionare. Intreprinderea Electrocentrale Râmnicu Vâlcea și Filiala Hidroelectrică

Râmnicu Vâlcea, inginer, inginer principal, șef birou PUPR, șef serviciu PUPR.

Căsătorit, 2 fete.

Decedat, 2018.

62. Balmez Ioan – decedat.

Balmez Ioan cu Prof.dr.ing. Eugen Seracin (2008)

Date biografice

Născut la Prigor, Caraș-Severin la 10 Martie 1945.

Decedat în Timișoara la 27 Iulie 2017, cancer de prostată.

Școli: clase 1-4 în Bărăgan la Petroiu Nou (Movila Galdăului); 5-6 la Ciclova Română, Caraș-Severin; 7-8 la Gătaia, Timiș; 9-11 Anina, Caraș-Severin.

Facultatea de Electrotehnică, IPT, 1963-1968.

Activitate profesională: UCM Reșița, 1968-70; ICPMTR Timișoara, 1970-71; DRTV Timișoara, 1971-73, Fabrica de Bere Timișoara, 1973-1990.

Căsătorit în 1984 cu Mira, divorțat după 2-3 ani. Fata Bianca născută în 1984, și cei doi nepoți stabiliți în Canada.

Atașat o poză din anul III și o poză la aniversarea a 80 ani cu Prof. dr. Eugen Seracin în 2008.

63. Brânzan Lucian

Date biografice

Data nașterii: 29.10.1945, Sânandrei, jud. Timiș.

Școala:

- Clasele 1-7, Sânandrei (integralist),
- Clasele 8-11, Colegiul Bănățean Timișoara.

(Exceptând trei zile, am avut continuitate. Am lucrat trei zile la bucătăria școlii la recomandarea dirigintei, deoarece am tras scaunul unui coleg și acesta a scos un răget perceput pe o rază de 100 m. Graviția a fost de vină).

1963-1968. Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică, I.P.T.

01.04.1969 – 01.10.1969. Academia de tancuri Bacău. Am obținut datorită devotamentului și eroismului în lupte titlul de sublocotenent. La Timișoara am fost din aceleași motive înălțat la rangul de căpitan. Din motive independente de mine nu m-au chemat la lupta. Am fost o rezervă de mare valoare.

Activitatea profesională

1969 – 1989. CCSITEH Timișoara, Oficiul de calcul pentru Proiectare Echipamente Hidromecanice. Am fost înălțat la înaltă funcție de șef de colectiv datorită spiritului de sacrificiu în lupta pentru construcția socialismului multilateral.

1989. Am construit în premieră mondială primul butic în fața căminului 7 din Complexul Studentesc. L-au dărâmat organele locale după 2 ani.

1990. Am fost membru fondator al celebrei firme TAKE OFF ROMÂNIA EUROPA.

Împreună cu Oscar Berger și Mureșan Ioan ne-am apucat de TV prin cablu în Calea Șagului. Fără finanțare am rămas la stadiul de apucați.

1991. Am fondat celebra firmă MANUEL SRL, împreună cu fratele meu. Dintr-un impuls patriotic, am vândut case de marcat fiscale cu care am dotat pe toți cei care au luptat sau au vrut să lupte pentru a ucide corupția, prin colectarea TVA. Susținem în felul acesta pensiile. Și acum lupt.

Nu în ultimul rând, am doi copii. Anca - medic în Munchen și Manuel – inginer la firma MANUEL srl.

27.01.2020, Lucian Brânzan.

64. Costăchescu Vintilă

65. Calafeteanu Marin

Date biografice

În 1968 am absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică, I.P.T.

În 10.03.1969, după efectuarea stagiului militar, m-am angajat ca inginer stagiar la IRE Oltenia, Secția de Distribuție Mehedinți.

În 1972 am fost promovat ca Șef serviciu întreținere exploatare.

În 1983, ca urmare reorganizării activității de distribuție, s-au înființat întreprinderile județene și am ocupat funcția de Director tehnic exploatare.

Din 1995 și până la pensionare în 2008, am condus serviciul dispecer.

M-am căsătorit în anul 1969 cu Baci Maria, colegă de facultate, promoția 1969.

Avem doi copii, un băiat informatician în Canada și o fată profesoară de engleză-germană în Severin și trei nepoți minunați, unul în Canada și doi în Severin, care ne fac frumoasă viața.

66. Drappel Gelu – stabilit în Canada

67. Faur Mircea – decedat.

Date biografice

S-a născut la 17 august 1945 la Brad, județul Hunedoara. A făcut clasele elementare la Școala nr.1 Hunedoara. A absolvit Școala Medie Mixtă Hunedoara în

1963. În 1968 a absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică, I.P. Timișoara. S-a angajat în 1968 la Întreprinderea de Construcții Siderurgice Hunedoara, unde a activat la Șantierul Electrotehnic ca inginer, șef lot și inginer șef, până la pensionare, cu o întrerupere de 1 an (2001 – 2002), când a activat la Firma LUXTEN București în calitate de director de producție.

S-a pensinat în 2002.

A fost căsătorit din 1989, soția fiind economist la C.S. Hunedoara. La 9 septembrie 1989 s-a născut băiatul lor Cosmin, absolvent al Facultății de Inginerie Electrică Hunedoara, Secția informatică industrială, din cadrul Politehnicii din Timișoara. În prezent activează în domeniul IT la Timișoara.

A decedat în 12 iunie 2002.

68. Frențiu Mircea

Date biografice

Povestea parțială a vieții mele.

Născut în 16.06.1944 la Somosches, jud Arad. Școala primară la Curtici. Liceul la Arad.

Am intrat la facultate în 1962 și bisând anul 1 am ajuns cu voi cei născuți în 1945 (majoritatea).

După absolvire fiind un student mediocru am lucrat cca 3 ani în proiectare, după care în perioada 1971-1991, am lucrat la IIRUC (o firmă de reparat calculatoare) deși eu am terminat Electromecanica.

În 1991, având sânge în sistem m-am „privatizat” și mi-am deschis o firmă de televiziune prin cablu zicând că am fost printre pionerii acestui „drog”, drog care nu v-a lăsat să dormiți noaptea (pe unii nu pe toți).

Am ieșit târziu la pensie (la 68 de ani) după care m-am ocupat de imobiliare investind aici banii rezultați din vânzarea rețelei de cablu.

Căsătoria, Mircea cu Tita, 1975

Mircea și Tita Frențiu

Mircea cu nepoțica Ava

Mircea și colegii de la IIRUC Arad

În altă ordine de idei:

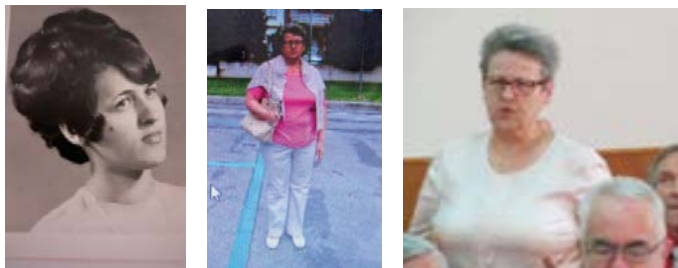
- M-am căsătorit în 1975 cu Tita - profesoară de fizică, și am o fată de 42 ani, medic dermatolog.

- Mai am o nepoțică de 10 ani care vrea să se facă cântăreață deși nu a cântat niciodată în baie sau prin casă. Ne-a zis că ea cântă doar pe scenă!

În final probabil ne vom vedea la Arieșeni (dacă vom trăi și vom fi sănătoși) în jurul datei de 01.06.2020, sau la toamnă la Alba Iulia. Detaliat vom mai discuta la începutul lunii februarie sau în luna iulie. La data prezentei nu se știa de coronavirus.

Vă pup cu tot dragul,
Mircea Frențiu.

69. Grigorescu – Philipp Florica

Date biografice

M-am născut în Caransebeș în 1946.

Liceul l-am absolvit în Caransebeș în 1963.

1963-1968. Facultatea de electrotehnică, I.P. Timișoara.

1968-1982. Am fost angajată la IRE Timișoara, secția de proiectare.

În 1982 am emigrat în Germania.

În Germania m-am stabilit în Landshut.

În Germania am absolvit cursuri de specializare în Microprocesoare, SPS, CAD.

1986-1993. Am lucrat la Fabrica ELOP München în proiectare CAD.

1996-2009. Am lucrat la Fabrica GA-Tec München în documentare și CAD.

2009 am ieșit la pensie.

Sunt căsătorită cu colegul nostru Philipp Francisc.

Avem 2 băieți căsătoriți dar nu avem nepoți.

70. Ionescu Vladimir

Date biografice

1968: Absolvirea Facultății de Electrotehnică, Secția Electromecanică - Institutul Politehnic Timișoara.

1968-1969: Inginer stagiar la Trustul 3 Construcții București.

1969-1970: Stagiul militar.

1970-1996: Institutul de Proiectări Automatizări - IPA București, Departamentul Automatizări în Industria Chimică.

1996-2020. Societatea RSI ELECTRO srl.

71. Ianchici Eugen

72. Ivanciu Gheorghe

Date biografice

M-am născut la 9 mai 1945 în Călărași. Am absolvit secția reală a Liceului „Dinicu Golescu”, Câmpulung Muscel - Argeș. După absolvirea Facultății de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara am avut următoarea activitate profesională:

- 1968 - 1974. CATC/Rolast SA Pitești, Șef atelier. Activități și responsabilități principale: întreținere și reparații utilaje;

- 1974 - 2003. CATC/Rolast SA Pitești, Șef birou investiții. Activități și responsabilități principale: Construcții/montaj, modernizări echipamente;

- 2004 - aprilie 2005. SC Moncor Corep SRL, Ștefănești, jud Argeș, Director tehnic. Activități și responsabilități principale: Reparații și montaj echipamente de ridicat;

- Perioada 2004 - 2016: SC CONSULTING AQ & Rubber 2003 SRL, consilier. Activități și responsabilități principale: consultanță. Tipul activității sau sectorul de activitate: Implementare sisteme de management calitate, mediu și sănătate. Proiecte pe fonduri europene: proiectare și implementare.

Din aprilie 2005 sunt pensionar.

Sunt căsătorit fără copii. Locuiesc la Pitești, str. Negru Vodă, Bl.F5, Sc.B, Et.3, Ap.16, Jud. Argeș, România.

73. Josan Florian – decedat.

Date biografice

S-a născut la 13.01.1944 la Oradea, județul Bihor. A absolvit în 1968 Institutul Politehnic Timișoara. Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică.

Activitate profesională:

- 01.09.1968 - 31.12.1976. I.C.H.- Grupul de Șantiere Lotru Voineasa,

- 01.01.1977 - 20.10.1985. TCH (Trustul de Construcții Hidroenergetice București - Grupul de Șantiere Olt Rm. Vâlcea), inginer principal energetic,

- 21.10.1985 - 13.01.2007 - Intreprinderea Electrocentrale Rm. Valcea - actuala Sucursală Hidroelectrică Rm. Vâlcea. Funcții: inginer principal; inginer principal specialist.

Pensionare: 13.01.2007.

Decedat: 28.07.2018

74. Keszeeg Francisc

Date biografice

M-am născut în data de 17 03 1938, în comuna Gănești Județul Mureș. Școala primară am urmat-o în comuna natală, după care am urmat cursurile Școlii Medii de Energie Electrică în orașul Brașov, timp de trei ani, deoarece aceste școli sau desființat în anul 1955 în toată țara.

În anul 1955 am fost angajat ca lăcătuș mecanic la Termocentrala din Târnăveni, unde am lucrat până în anul 1963. În acest timp, între anii 1959 și 1963 am urmat cursurile Liceului "Alexandru Sahia" din Târnăveni secția serală pe care am absolvit-o în anul 1963.

Între anii 1963 și 1968 am urmat cursurile Facultății de Electrotehnică din Timișoara. După terminarea facultății am fost repartizat la Uzina de Reparații Locomotive Diesel și Electrice din Craiova, unde am lucrat până în anul 1972, când am venit la Oradea. La început am lucrat la IJGCL până în anul 1976, când am fost transferat la Trustul Local de Construcții Oradea, Secția Utilaj Transport, unde am lucrat până în anul 1995, la început ca șef de secție și pe urma ca director până la pensionare.

După pensionare am lucrat în diferite funcții la unități private până în anul 2005.

În anul 1968 m-am căsătorit cu ing. Bacsi Ileana care a terminat Facultatea de Chimie Industrială din Timișoara în același an. Am crescut doi copii pe Katalin născută în Craiova în 1969 și pe Ildikó născută în Oradea în anul 1974.

În prezent copiii locuiesc, cea mare în Timișoara și are trei copii, un băiat și două fete, iar cea mică în Târgu Mureș și are două fete. Fetele sunt căsătorite, cea mare este ingineră iar cea mică farmacistă.

Din păcate în anul 2009 am pierdut soția și de atunci trăiesc singur în Oradea. Am bucuria în fetele mele și în familiile lor.

Salutări la toți colegii.

75. Mustafa Victor

Date biografice

M-am născut la 10 august 1942 la Craiova, jud. Dolj, unde am urmat cursurile gimnaziale și liceale. După absolvirea Facultății de Electrotehnică Timișoara, am avut următoarea activitate profesională:

- 1968-1972, inginer la Secția P.R.A.M. din IRE Craiova,
- 1972-1973, inspector de specialitate la Inspectoratul Județean Vâlcea pentru Controlul Calității Produselor - Rm.Vâlcea,
- 1973-1980, inspector de specialitate la Inspectoratul Județean Dolj pentru Controlul Calității Produselor – Craiova,
- 1980-1992 responsabil al Filialei Craiova din cadrul Institutului Național de Metrologie București,
- 1992-1996, inginer-expert la Inspekția Interjudețeană de Metrologie Craiova – Laboratorul Teritorial de Metrologie Craiova,
- 1996-2000, șef serviciu la Inspekția Interjudețeană de Metrologie Craiova, Serviciul Control,
- 2000-2007, director al Biroului Județean de Metrologie Legală Dolj.

Din anul 2007 sunt pensionar.

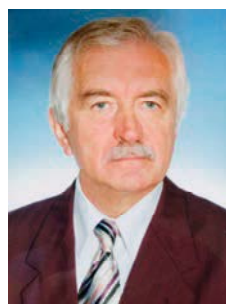
Sunt căsătorit cu Mustafa Georgeta și avem un copil, Mustafa Gabriela, medic-stomatolog.

Limbi străine cunoscute: germană și rusă, scris, vorbit, citit (bine).

Victor cu colegii de an, Timișoara

76. Păunescu Eugen

Date biografice

Data nașterii: 17.10.1944, comuna Pesceana, jud. Vâlcea.

Studii: Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică. Anul absolvire 1968.

Activitate profesională:

- 10.02.1969-28.07.1971. Combinatul Chimic Râmnicu Vâlcea, inginer stagiar,

- 29.07.1971-30.11.1977. Uzina Electrică Lotru: inginer (diriginte de șantier); șef atelier exploatare; șef secție exploatare,

- 01.12.1977-10.03.2008. Intreprinderea Electrocentrale Rm. Vâlcea - actuala Sucursală Hidroelectrică Rm. Valcea: inginer principal; dispecer șef tură; șef secție exploatare (01.08.1980-28.02.1999); inginer șef uzină (01.03.1999-14.06.2001); Director Sucursală (15.06.2001-10.03.2008),

- Pensionare: 10.03.2008.

Stare civilă: căsătorit. Soția Angelica este farmacistă. Fiica Diana este economișă. Avem un nepot, Sebastian (13 ani).

Domiciliul: Rm. Valcea, Str. Mihai Viteazu, nr.2, bl. 2 Dec., sc.B, ap.7.

Telefon: 0726127572.

77. Popescu Matei Rodica

Date biografice

S-a născut la 19.05.1945 la Turnu Severin. Clasele I-VII le-a absolvit la Tr. Severin. A absolvit Liceul nr.2 din Tr. Severin în 1963.

A absolvit Facultatea de electrotehnică, Secția Electromecanică, I.P. Timișoara în 1968.

Activitatea profesională.

- 1968-1969. Inginer la Combinatul de Prelucrare a Lemnului Tr. Severin.

- 1969 - 2000. Profesor inginer la Liceul nr.1 Tr. Severin.

- 2000, se pensionează.

Este căsătorită cu inginerul Popescu Cornel, absolvent a Facultății de Electrotehnică Timișoara, promoția 1967. Au o fată, inginer chimist și o nepoată de 22 ani, studentă la facultatea de Medicină Veterinară. Ginecele este absolvent a Facultății de Electrotehnică Craiova.

78. Philip Francisc – decedat

Familia Philip

Date biografice

S-a născut în Aradul Nou, în 1939. A absolvit Liceul seral în Arad în anul 1963. 1963-1968. Facultatea de Electrotehnică Timișoara.

Activitatea profesională

1968-1981. IJCL Arad, secția tramvaie și șantierul de construcții.

În 1981 a emigrat în Germania.

În Germania s-a stabilit în Landshut.

1981-2004. A lucrat la Fabrica Röderstein, care produce condensatoare. Aici a lucrat în secția de dezvoltare și prototipuri.

2004 a intrat în pensie.

A fost căsătorit cu colega noastră Grigorescu Florica.

A decedat duminică, 10 mai 2020, după o lungă și grea suferință. Dumnezeu să-l odihnească în pace!

79. Radu Mihai

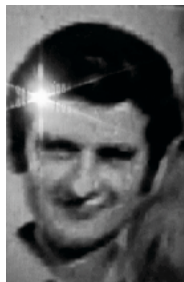

Date biografice

M-am născut în 8.11.1939 în com. Bănești, jud. Prahova. Am urmat Școala primară în satul natal între anii 1947 - 1954, după terminarea căreia m-am înscris la Școala profesională electrotehnică din Câmpina, pe care am terminat-o în 1957, cu meseria de electrician-monteur de centrale stații. Am fost repartizat la I.R.E. Câmpina, unde am lucrat până în anul 1963. În paralel am urmat cursurile Liceului teoretic "N. Grigorescu" din Câmpina, iar după absolvire, în același an am susținut examen de admitere la I.P. Timișoara - Facultatea electrotehnică, pe care am absolvit-o în 1968. Am fost repartizat la I.C.H. București, repartiție pe care am schimbat-o cu I.R.E Ploiești, care avea sediul în Câmpina, întreprindere de care mă legau anii petrecuți înainte de facultate. Aici am lucrat până în anul 1999, ocupându-mă de Secția de înaltă tensiune, care a fost înființată chiar în anul 1968 și la care am participat din primele zile. În vara anului 1968, chiar înainte de a mă angaja m-am căsătorit, viitoarea mea soție fiind studentă la aceea vreme tot la Timișoara, împreună cu care am sărbătorit în anul 2018, 50 de ani de frumoasă conviețuire. Am fost binecuvântați cu 2 copii, un băiat care lucrează tot la I.R.E. Ploiești împreună cu soția lui, și o fată care lucrează la Ministerul de Finanțe Paris. În anul 1999 am ieșit la pensie și m-am mutat cu domiciliul în Comuna Cornu jud. Prahova, unde locuiesc și în prezent.

80. Roth Dieter – stabilit în Germania

81. Simcion Marian

Date biografice

Născut în Timișoara la 30.9.1945.

A absolvit Liceul 10 Timișoara.

A absolvit Facultatea Electromecanică, I.P. Timișoara.

Activitatea profesională:

1968 – 1972. ISPIF București, Inginer proiectant.

1972 – 1980. IMPEXMIN București, Import/Export Utilaje Miniere.

1980 – 1990. ISPE București, proiectare centrale termoelectrice.

1990 – 2013. COSIM TRADING SRL București, Import Utilaje Construcții Drumuri.

Căsătorit, 1 fiică, 1 nepot.

Numărul meu de telefon este 0787 216 839. (inclusiv WhatsApp).

82. Simion Constantin

Date biografice

Data nașterii: 16.09.1945

1. Locul nașterii: Comuna Adâncata Județul Ialomița. Satul este atestat arheologic, cu o vechime de 2500 de ani, fiind la confluența dintre râurile Cricovul Sărat și Prahova. În zonă, Prahova este leneșă, cu multe meandre și după circa 6 km se varsă în râul Ialomița (mult mai mică ca debit, ceea ce în copilărie mă contraria, pentru că nu înțelegeam de ce un râu mai mare se varsă în unul mai mic și poartă după aceea numele celui mai mic). Cricovul Sărat are apă sărată, iar Prahova este cu apă

dulce, ceea ce face ca la confluența lor să se pescuiască foarte ușor. La circa doi kilometri de sat se află între două coaste, un lac cu apă amară, din salba de lacuri Amara, iar pe lunca de sub cele două coaste, crește o iarbă grasă pe care o mănâncă doar oile și măgarii și care face ca oile să dea lapte mai mult și să nu le cadă lâna.

Acum satul este îmbătrânit, cu multe case părăsite, cu multe case în paragină, ceea ce arată că ce n-au făcut atâtea vicisitudini ale istoriei (migrații, cotropiri, războaie, epidemii), au reușit cu mult succes politicienii vremurilor noastre.

2. Adresa de domiciliu: Str. Eugen Bourean, Nr.58, Satul Palanca, Comuna Florești-Stoenești, Județul Giurgiu.

3. Telefon: 0730 607 118; 0246 257 007.

4. E-mail: simc0045@yahoo.com.

5. Starea civilă: căsătorit, doi copii; o fată căsătorită în Olanda, care are la rândul ei un băiat de 10 ani și o fată căsătorită în București care are la rândul ei o fetiță de 12 ani.

6. Studii:

Școala elementară am făcut-o în satul natal Adâncata, în perioada 1952 -1959, fără evenimente deosebite. La sfârșitul clasei a VII-a, profesorul de matematică și profesorul de limba română scoteau la tablă elevii slabi pentru a-i pregăti pentru examenul de sfârșit, care era public și care conta în funcție de numărul de elevi promovați la caracterizările și salariile dâșilor. Pentru simplificare încet, încet, toți elevii slabi au ajuns pe rândul de la fereastră, iar ceilalți elevi se jucau sau nu erau atenți pe celelalte rânduri. Eu nu mi-am schimbat locul din două motive. Unul pentru că acolo fusese locul meu (în prima bancă că eram foarte mărunț) și în al doilea rând pentru că marea majoritatea colegilor slabi locuiau în zona mea de sat, îmi erau prieteni de joacă, mergeam cu vitele împreună și nu puteam să-i părăsesc. Puteam să le suflu, puteam să-i ajut. După ore sau în recreație, trebuia să le explici clar, repede, nu făcând pe deșteptul, și cu drag, tot ce fusese la tablă, pentru că toți erau mult mai mari decât mine, unii erau repetenți și cu atât mai mult erau mai dezvoltăți și cu care am rămas prieten până azi. Așa am ajuns de am intrat printre primii la liceu.

6.2. În toamna anului 1959, am ajuns în clasa VIII-a B la Liceul Mihai Viteazul Ploiești, coleg de clasă cu viitorul coleg de grupă Costăchescu Vintilă, cu bursă pentru că intrasem cu medie mare. Mic, timid, stăteam la internatul liceului I.L.Caragiale, lucru care arăta că sunt sărac. La internat erau două săli de lectură. Una unde eram 150 de copii, clasele VIII, IX, X, unde aveam bănci cu lacăt pentru cărți, caiete, rechizite, unde era un vuiet continuu și unde ne băteam cu biluțe de miez de pâine și una cu 40 de elevi clasa XI-a. Sala de mese era la subsol cu toată vesela din tablă smălțuită, cu mese lungi de 12 persoane, unde cei mari ocupau primele locuri, ca să poată opri farfuria cu mai multă mâncare, iar cei mici erau ultimii și primeau farfuriile cele mai goale. Cu două dormitoare cu numărul de paturi ca la sălile de lectură. Nu m-am acomodat. Notă mică la sport, umilit, m-am bătut cu cel mai bun elev din clasă, la celelalte materii note mici, elev problemă. Diriginta, profesoară de matematică, mă simpatiza, dar am luat note mici și chiuleam mult.

6.3. În toamna anului 1960, cam prin octombrie, eram în clasa IX-a la Liceul „Mihai Viteazul” Ploiești și în recreație a venit o profesoară și ne-a anunțat că Liceul

Dimitrie Cantemir Breaza, liceul militar, se desființase și se înființase un liceu cu aceeași denumire, dar cu instruire practică în producție, cu elevi din toată țara, în special de la casele de copii și la acest liceu se dădeau burse nelimitat, iar la sfârșit se dădea carnet de meseriaș, eram numai băieți, toți la internat și se experimenta înființarea viitoarelor licee industriale (așa, o școală profesională cu grad de liceu). După terminarea clasei XI-a puteai să te angajezi, sau să mergi la facultate. Mare bucurie!

În 1960 – 1962, eram în clasele IX - X la Liceul Dimitrie Cantemir Breaza. Am ajuns din lumea III-a, la liceul regelui Mihai. Săli de clasă aerisite, cu 24 de elevi, laboratoare mari, dotate, dormitoare cu paturi noi, păaturi noi, lenjerii noi, spălătoare cu chiuvete, dușuri, chiuvete pentru spălat pe picioare, 8 elevi în camere. Dimineața ne sculam și 15 minute ieșeam din dormitoare afară, în aer liber și făceam înviorarea, după aceea ne spălam, ne îmbrăcam, ieșeam pe platou la încolonare și se mergea la masă. Mesele erau de patru persoane, cu veselă din porțelan, cu tacâmuri din inox. Laptele era la discreție în căni mari, pâinea la discreție, magiun sau dulceată la discreție, doar untul era porționat. Altă lume. Profesorii mâncau în aceeași sală cu noi. Profesorii aveau alt comportament. Bibliotecă, sală de sport, terenuri de sport, cercuri de matematică, de literatură, de ce voiai. Erau clase care învățau meseria de prelucrător prin așchiere, clase pentru agicultură și clase pentru industrie alimentară. Împărțirea s-a făcut tacit de profesori, dar cei care nu au fost de acord s-au transferat unde au vrut. Atunci am înțeles de ce laptele era la discreție, gemul, magiunul, ciorba, etc. Liceul avea gospodărie proprie, livadă, vaci, cai, porci, fâneată, lan de grâu, porumb, cartofi etc.

Eu am nimerit la prelucrător prin așchiere și mi-a convenit.

La atelierele de la Poiana Cămpina, unde făceam practică o zi pe săptămână, am învățat să lucrez pe strung, să călesc dălți și ciocane, să sudez electric, eram foarte bun lucrător la o mașină de filetat șuruburi prin rulare și la făcut orice fel de cheie. Am început să citesc literatură bună, poezie, să privesc altfel istoria, să privesc altfel munca, relațiile dintre colegi, respectul pentru cei mai mari, mai învățați. Am început să iubesc, am început să descopăr și să iubesc arta, frumosul, îmi plăceau sporturile, jocurile.

Am fost la cercul de radio și am construit pentru părinții mei (în sat nu era lumină electrică) un aparat de radio cu un singur tranzistor, care prindea postul de radio București, suficient de bine ca să se audă în cameră și să vină vecinele să asculte muzică populară, spre marea mândrie a mamei mele. Dispăruseră țigani spoiți și atunci muncitorul îndrumător, căruia îi port o frumoasă amintire, m-a învățat ce să fac și mi - a dat țipirig, cositor pur, apă tare. În vacanță spoiam cu cositor pur, tigăile și obiectele din cupru folosite de mama în gospodărie de am puțit a spoitor până la sfârșitul vacanței.

Fiind cel mai mic din cei șase copii care i-au trăit (doi copii au murit din cauza epidemiilor vremurilor, pojar și scarlatină), făceam tot ce era posibil în mintea mea de copil, ca să le aduc numai bucurii. Eram deja mare reglor de aragaze și mașini de cusut. Am fost născut la 45 de ani și părinții mei erau bătrâni, obosiți.

La Breaza am fost fericit !

La Câmpina, într-o dimineață, când am ieșit la înviore, ne-am trezit cu tot platoul de adunare, plin de ofițeri.

Am fost anunțați că se reînființează liceul militar și cine vrea poate să rămână, dacă este admis de comisia medicală. La fiecare elev era un ofițer care avea sarcina să-i arate frumusețea vieții în cadrul armatei, iar dacă elevul făcea cerere trecea la comisia medicală, iar ofițerului i se semna delegația și ofițerul era liber trei zile.

La comisie am trecut toate probele cu o singură excepție.

Mi-a fost arătată fotografia unui bărbat.

Mi-au fost arătate mai multe fotografii, cam treizeci și am fost întrebat unde l-am mai văzut. Eu l-am mai văzut într-un singur loc, unde avea o altă pălărie. Am fost rechemat la o altă comisie mult mai mare. S-a repetat procedura de mai multe ori cu personaje diferite, copii, femei de diferite vârste, bărbați diferiți și rezultatul a fost același, Dacă personajele nu aveau ceva particular, la schimbarea costumației și a coafurii, nu le mai recunoșteam. Am fost respins.

6.4. 1962 – 1963, clasa XI Liceul „Spiru Haret” Tulcea.

7. Facultatea.

8. Inginer electromecanic.

1968 - 1971. Întreprinderea de Aparataje și Accesorii în Construcții Alexandria - inginer stagiar, inginer la Serviciul Mecanic Șef, Șef Atelier Întreținere și Reparații - recepția tuturor construcțiilor, instalațiilor interioare și utilajelor tehnologice, punerea în funcțiune a tuturor instalațiilor și utilajelor, întreținerea și repararea acestora;

1971 - Întreprinderea de Pescuit Oceanic Tulcea. patru luni ofițer electrician pe pescadorul Negoiu;

1972 - 1975. Întreprinderea de Aparataje și Accesorii în Construcții Alexandria - inginer la Serviciul Mecanic Șef, Șef Birou Pregătirea Fabricației, Inginer Sudor Șef - întreținerea și repararea tuturor instalațiilor interioare și utilajelor, asimilarea de produse noi, exploatarea utilajelor de sudură - inovație - mașină de sudat în CO₂ a tablelor subțiri;

1975 - 1980. Întreprinderea Metalurgică Bacău - inginer la Serviciul Mecanic Șef, Șef Atelier Întreținere și Reparații Secția Turnătorie - întreținerea și repararea tuturor instalațiilor interioare și utilajelor tehnologice. Invenții: stație automată de preparat amestecuri de formare, separator magnetic a resturilor de fontă din amestecul de formare uzat de la dimensiunea de alică, picături, scursuri, culee până la bucăți de fontă de 20 kg. Inovații: linie semiautomată de turnare vane mici, Instalație de răcire cupatoare cu inducție;

1980 - 1984. Întreprinderea de Legume și Fructe Bacău - șef Compartiment Mecano Energetic - întreținerea și repararea tuturor instalațiilor interioare și utilajelor tehnologice. Inovații: instalație de ventilație la secția industrie; instalație de preparat apă caldă cu panouri solare; tunele de uscare legume fructe cu agent termic abur tehnologic;

1984 - 2006. Întreprinderea de Rețele Electrice Bacău, care are următoarele denumiri:

- 1984 - 1997. Întreprinderea de Rețele Electrice - inginer proiectant rețele electrice și instalații interioare, șef colectiv proiectare rețele urbane. Realizări: alimentare cu energie electrică a ansamblului de locuințe „Ștefan cel Mare” Bacău;

alimentare cu energie electrică a ansamblului de locuințe „Tudor Vladimirescu” Moinești; alimentare cu energie electrică a aeroportului Bacău; alimentare cu energie electrică a fabricii de parchet stratificat Onești. Am elaborat 117 proiecte ca proiectant și am verificat ca șef de colectiv cca 400 de proiecte. Invenție: aparat de comandă a treptelor bateriilor de condensatoare pentru compensarea energiei reactive la un factor de putere prestabilit;

- 1997 - 1999. Filiala de Transport și Distribuție a Energiei Electrice Bacău - inginer principal la Biroul Energetic, șef birou energetic - membru în comisia tehnică internă a atelierului de proiectare, secretarul comisiei tehnico - economice a întreprinderii, membru în comisia de recepție a rețelelor electrice noi sau reparate;

- 1999 - 2005. S.C. ELECTRICA S.A. - Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice ELECTRICA MOLDOVA - Sucursala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice Bacău - inginer principal la serviciul exploatare - responsabil cu reparațiile rețelelor electrice de distribuție.

Forme de perfecționare urmate:

- 1987. CPL București, Proiectarea Rețelelor Electrice de 1 - 20 kV;

- 1990. CPL București, Proiectarea Rețelelor Electrice de Medie și Joasă Tensiune;

- 1993. CPL București, Proiectarea Rețelelor Electrice de Medie și Joasă Tensiune cu calculatorul;

- 1996. CPL Suceava - Proiectarea asistată de calculator a rețelelor electrice de 1 - 20 kV;

- 1998. CPL Iași - Proiectarea căilor de reducere a pierderilor de putere și energie în rețelele electrice;

- 1999. Centrul de Pregătire pentru Administrație Publică București, Managementul schimbării și efectele tranziției;

- 2001. CPL Iași, Planificarea și organizarea reparațiilor LEC 1 - 20 kV.

83. Schreiber Andrei

Date Biografice

S-a născut la 10.06.1945 în Arad. Clasele I-VII și liceul le-a absolvit la Arad. A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică, I.P. Timișoara, în 1968.

Activitatea profesională.

A primit repartiție la Corabia, dar a schimbat-o, angajându-se la Întreprinderea ALUMINA Oradea, unde a activat din 1968 până în 1970.

1970-1982. Trustul de Instalații Automatizări –TIAB, Șantierul Combinatul Chimic Arad și Șantierul Petrochimic Midia Năvodari.

1982-1992. Combinatul de Apă Grea – ROMAG Tr. Severin, Șef secție electrică.

1992-2010. SC Energetica Tr. Severin (privat).

S-a pensionat în 2010.

Căsătorit. Are un băiat Cătălin, născut în 1981. Are 2 nepoate: Brigitte de 9 ani și Andrea de 8 ani.

84. Stănculescu Dumitru

85. Sporea Dan

Date Biografice

Născut la 19 septembrie 1945 în Reșița.

Studii

Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică.

Absolvire curs „Marketingul actual în economia de piață”, program licență Carl Duisburg Gesellschaft Koln Germania.

Absolvire curs „Calculația costurilor și a rezultatelor în economia de piață”, program licență Carl Duisburg Gesellschaft Koln Germania.

Activitatea profesională

- Inginer la UCM Reșița, secția Mașini Electrice,
- Inginer proiectant principal la UCM Reșița, serviciul Proiectări Autoutilări,
- Specialist Marketing la UCM Reșița, serviciul Marketing,
- Asistent la Institutul de Subingineri Reșița, disciplina Aparate Electrice (proiect și laborator).

Situația familială

- Căsătorit, 1 băiat stabilit în USA din anul 2003, inginer IT, angajat Senior Consultant la CGI Federal Inc.

Adresa: Reșița, B-dul A.I.Cuza, nr. 32, scara 6, ap. 1, e-mail - dsporea2k3@yahoo.com.

86. Szabo Carol

87. Themak-Reiter Erika

Familia Reiter

Date Biografice

S-a născut la 7.06.1943 la Craiova. Clasele I-VII și liceul le-a frecventat la Liceul „Elena Cuza” din Craiova.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, IPT, în 1968.

Activitatea profesională:

- 1968-1972. Combinatul de Articole Tehnice din Cauciuc Pitești. Inginer responsabil cu instalațiile de ridicat și recipienți sub presiune (ISCIR),
- 1973-1979. Fabrica de Detergenți Timișoara. Inginer responsabil cu instalațiile de ridicat și recipienți sub presiune (ISCIR),
- 1979-1988. Electrometal Timișoara. Inginer la serviciul tehnic și plan.

Soții Reiter cu copii și nepoții

Nepoții

La 1 ianuarie 1980 a plecat cu familia în Germania. S-au stabilit la Munchen.

S-a recalificat. A activat ca funcționar la Crucea Roșie Bavaria din Munchen, până la 01.01.2007 când s-a pensionat.

Este căsătorită cu inginerul Reiter, absolvent al Facultății de Electrotehnică Timișoara, prima promoție de calculatoare (1966).

Au două fete. Prima, Erika, a absolvit Facultatea de Electrotehnică în Germania, are două fete. A doua, Ingrid, a făcut facultatea de biologie și doctoratul la Berna în Elveția.

88. Tufiș Ioan – decedat.

Grupa 4

89. Bica Ilie – decedat

90. Babeș Ovidiu

Date Biografice

Sunt născut în 18 ianuarie 1946 în satul Crăguiș, comuna General Berthelot, județul Hunedoara. Școala elementară (așa se numea atunci) am urmat-o în comuna natală între ani 1952-1959. Liceul teoretic l-am făcut în orașul Hațeg în perioada 1959-1963. Facultatea, știți voi nu este nevoie să mai spun.

După absolvirea facultății în 1968 m-am angajat la C.S. Hunedoara ca inginer energetic trecând prin mai multe secții până în anul 1972, când am plecat un an la R.A.M.G.C.L. Hunedoara ca șef secție Instalații Comunale.

În 1973, am fost angajat prin transfer la IPROMET București ca inginer proiectant instalații electrice și făceam și asistență tehnică pentru platformele siderurgice Hunedoara, Călan și Oțelu Roșu.

În 1979, m-am transferat la Energomontaj București, Grupul Hidro R. Vâlcea, șantierul Râul Mare Retezat ca șef lot, apoi ing. șef până în 1987, când am revenit la C.S. Hunedoara. Aici am lucrat inginer principal energetic apoi Director Dezvoltare Mecano-Energetic până în 2001 când m-am pensionat.

Sunt căsătorit din 1969 până astăzi cu aceeași femeie, cu care am un băiat și o fată, care la rândul lor sunt căsătoriți, fără copii. Am locuit cu familia tot timpul în Municipiul Hunedoara.

Cu drag Ovidiu Babeș.

91. Cabariu Dragoș

Date Biografice

S-a născut la 31 martie 1946, la Gărâna, județul Caraș Severin, din părinți bucovineni. Tata Aurel (1907-1965) notar, și mama Lidia (1917-2001) învățătoare.

Studii.

Clasele I-IV, făcute în limba germană la Școala elementară Brebul Nou și Școala elementară nr.7 Caransebeș. Clasele V-VII, făcute în limba română la Școala elementară nr.7 Caransebeș.

Clasele VIII-XI, făcute la Școala Medie Nr.2 Caransebeș.

Facultatea: I.P.Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, Secția electromecanică (1963-1968).

Stagiu militar: 15 august 1968 - 29 februarie 1969.

Activitatea profesională.

Angajat la 1 aprilie 1969 la Intreprinderea 13 Construcții Montaj Timișoara, Șantier 7 Instalații. A lucrat pe șantier la următoarele întreprinderi:

- Intreprinderea Instalații București (IIB),
- Trust Instalații Montaj București (TIMB),
- Trust Construcții Industriale Timișoara, până la 30 septembrie 1974.

A coordonat execuția instalațiilor electrice la Fabricile de PAL, mobilă din cadrul CPL Caransebeș și la Filatura de bumbac din cadrul Textila Lugoj.

La 1.10.1974-1.10.1995. CPL Caransebeș, lucrări de întreținere la un mare combinat de prelucrare a lemnului, având funcțiile: inginer, șef atelier, șef secție întreținere, șef serviciu mecano-energetic.

15.10.1995-30.09.1999. Inginer șef la Summit Furniture Company LTD Asaba Delta State Nigeria.

01.01.2000-30.04.2013 a activat la:

- SC SILVA INTERNATIONAL SRL Caransebeș,
- SC AAC Company SRL Caransebeș,
- SC ECOLEMN SRL Caransebeș.

Pensionat la 1 decembrie 2005.

Căsătorit în 1972, cu Elena. S-au născut în 1973 Laurențiu Aurel, economist, lucrează în Germania, iar în 1986 Arjana, economistă, lucrează în Elveția.

92. Calboreanu Ionel

93. Cibu Iulian

Date Biografice

S-a născut la 28.07.1941 în Șebeș, județul Alba. Clisele I-VII le-a absolvit la Sibiu, în 1954. A fost două luni la Liceul militar din Breaza, de unde a plecat. A continuat la Școala de Meserii Arad (1954-1957), timp în care a jucat fotbal la echipa de junior UTA Arad, având antrenor pe renumitul fotbalist al echipei naționale Iosif Petschovski.

În 1957 se întoarce la Sibiu, fiind angajat ca lăcătuș la Atelierul auto al MAI, unde lucrează până în 1960, când se transferă la Uzina Mecanică Sibiu ca lăcătuș, unde rămâne până în 1963. În acest timp joacă fotbal la echipa UM Sibiu din divizia C.

În perioada 1958-1962 urmează cursurile liceului seral în Sibiu.

În perioada 1963-1968 urmează cursurile Facultății de Electrotehnică, Secția Electromecanică.

Activitatea profesională:

La absolvirea facultății primește repartiție la IFA Turnu Măgurele, la care renunță în favoarea unui coleg de facultate.

Activitatea profesională:

- 1968-2004. IRUM Sibiu, inginer energetic, șef birou și șef serviciu energetic.

În 2004 se pensionează.

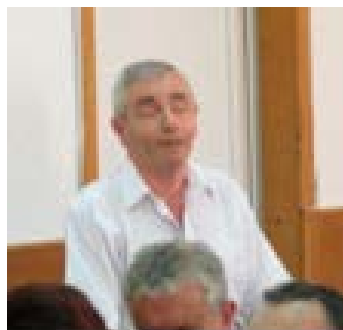
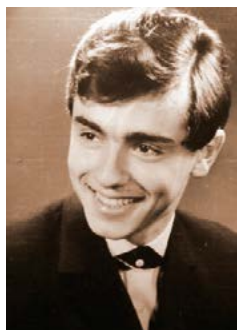
- 2004-2007. Consilier la firma TERA CONSTRUCT.

Timp de 17 ani joacă fotbal la echipa de fotbal „old boys” INTER SIBIU.

Este căsătorit, are un băiat.

94. Chirluța Cornel – stabilit în Germania

95. Chiriac Adrian

Date Biografice

S-a născut la 18.09.1945 în comuna Viziru, jud. Brăila.

Clasele 1-4 le-a urmat la București și Craiova, iar clasele 5-7 la Craiova. A urmat Liceul „Nicolae Bălcescu” din Craiova, fost „Carol I”.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică din cadrul I.P. Timișoara.

La absolvirea facultății a primit repartiție la Catedra de Mecanică Teoretică a Facultății de Mecanică, cu activitate la facultățile de Electrotehnică și Mecanică.

În anul 1981 devine doctor inginer, conducător de doctorat fiind Prof.emerit.dr.ing. Gheorghe Silaș, șeful Catedrei de Mecanică.

A parcurs toate treptele didactice: șef de lucrări (1978), conferențiar (1990), profesor universitar (1993).

A predate disciplinele:

- Mecanică teoretică,
- Vibrații mecanice,
- Mașini pentru tricotate,
- Mașini de cusut,
- Automatizări și robotică în industria textilă.

Realizări deosebite:

- În 1993, profesor la Universitatea ARTOIS din Franța,
- 1994-2007, profesor de mecanică teoretică la Facultatea de Mecanică, cu predare în limba franceză,
- 2007-2010, profesor de mecanică teoretică la Facultatea de automatizări și calculatoare și la Facultatea de electronică și telecomunicații, cu predare în limba engleză.

A publicat:

- 17 cărți cu caracter didactic în limbile română, franceză și engleză, din care 3 la Editura Universității ARTOIS din Franța,
- 146 de lucrări științifice în limbile română, rusă, franceză și engleză.

A participat la un mare număr de conferințe științifice în România, Serbia și Ungaria.

Este căsătorit, are o fată, doctor în filozofie, care a activat la Catedra de limbi străne a Politehnicii din Timișoara.

96. Dobrescu-Glăvan Alexandra

Date Biografice

S-a născut la 17.09.1945 la Timișoara. Clasele I-VII le-a frecventat la Școala Generală nr.15, iar clasele VIII-XI, la Liceul nr.1 din Timișoara.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică din I.P. Timișoara în 1968.

Activitatea profesională:

- 1968-1975. Inginer la ELBA Timișoara.
- 1976-1995. Institutul de Cercetare – Proiectare Mașini de Ridicat și Transportat de la UM Timișoara. Inginer proiectant pentru instalațiile electrice ale podurilor rulante.

În 1995 se pensionează.

Este căsătorită din 1966. Are doi băieți, născuți în 1966 și 1969, ingineri. De la al doilea băiat au doi nepoți de 16 și 11 ani.

97. Georgescu Corneliu –decedat

98. Hotăriș- Petrescu Letiția

99. Helju-Trifu Marcela

Date Biografice

S-a născut la 9.11.1945 în Miercurea Sibiului, județul Sibiu. Tatăl a fost învățător și dirijor de fanfară în Miercurea Sibiului și în Orăștie.

Clasele I-IV le-a absolvit în Miercurea Sibiului. Clasele V-VII și VII-XI le-a absolvit la Liceul „Aurel Vlaicu” din Orăștie.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electromecanică, I.P. Timișoara.

Activitatea profesională,

1968-1971. Uzina mecanică Cugir, inginer.

1971-1991. Liceul Industrial al Intreprinderii de Piese Auto Sibiu, profesor inginer și director (1980-1990).

1974-1976. Profesor inginer la Boma, Zair.

1991. A plecat în Franța. Este cetățean român.

1991-2005. Profesor inginer de tehnologie în învățământ la Sceaux-Franța.

2005-2006. Pensionar de boală.

2006. Pensionar.

Căsătorită. Soțul a decedat în 1990 în Canada, unde plecase împreună cu băiatul Ionuț (infarct).

Au doi copii. Baiatul Ionuț-Trifu, a locuit 20 de ani în Canada, dar s-a întors la Sibiu, unde are un Club de schi, fiind antrenor de schi. Ionuț are două fete, Lea și Leona.

Fata Marcela Trifu a studiat limba și literatura franceză la Sorbona. A fost doi ani profesoară în Mexic (2004-2006), apoi a plecat în Canada unde este profesor de limba franceză.

Marcela cu un grup de colegi de facultate

100. Herzog Mihai – stabilit în SUA

101. Iova Ioan

Date Biografice

M-am născut la 03.06.1945 în satul Râpa, comuna Tinca, jud. Bihor, din părinți agricultori. Clasele I - IV le-am efectuat la școala din sat în perioada 1952 - 1956, apoi clasele V - VII la Școala Generală din Tinca în perioada 1956 - 1959, cazarea având-o la internatul școlii.

Liceul l-am efectuat la Liceul nr. 1 din Beiuș în perioada 1959 - 1963 (clasele VIII - XI), cazarea fiind tot la internatul liceului.

Apoi am urmat cursurile Facultății de Electrotehnică, secția Electromecanică, I.P.T., în perioada 1963 - 1968. Repartiția am avut-o la dispoziția Consiliului Județean Arad, iar angajarea la Întreprinderea de Construcții și Montaj a județului Arad, unde am lucrat la șantierul de instalații până la pensionare în anul 2000. Între timp am efectuat serviciul militar în 1969 la Unitatea Militară de Tancuri din Bacău.

Tot în 1969 după eliberarea din armată m-am căsătorit cu Iova Elisabeta, cu care am avut o căsnicie fericită. În anul 1980 ni s-a născut fiul Dorin, care a frecventat cursurile școlilor din Arad, apoi cursurile Facultății de Automatică și Calculatoare din Timișoara, pe care le-a absolvit în 2003. Am doi nepoți minunați: o fetiță în clasa I și un băiețel în grupa mare la grădiniță. Soția mea a decedat în anul 2014.

În perioada cât am fost angajat (1968 - 2000), am lucrat în cadrul șantierului de instalații unde am pornit de la funcția de maestru, promovând apoi pe rând la șef de lot, inginer șef șantier, șef serviciu mecanizare. Între anii 1970 - 1990 am supravegheat execuția lucrărilor de instalații electrice la 95% din totalul lucrărilor ce s-au executat în această perioadă în județul Arad.

Din cauza problemelor de sănătate (în 2003 operație la cap datorită unui chist pe glanda hipofiză) după pensionare nu m-am mai angajat nicăieri. Locuiesc la bloc, iar fiul meu cu familia lui în blocul vecin. Am participat la 2 întâlniri cu colegii de facultate.

102. Magda Ilie

Date Biografice

M-am născut în satul Voivozi, jud. BIHOR, la 02.09.1945, părinți ILIE și LUDOVICA, fiind al 4-lea din cei 11 frați.

Școala primară (1-7) am făcut-o în satul natal, 1952-1959.

Liceul l-am făcut la „Școala Medie nr.1” din Oradea (actualmente Emanoil Gojdu), 1959-1963.

Am urmat și terminat „Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică” din I.P. Timișoara, în perioada 1963-1968, primind diploma de inginer.

Am fost repartizat și angajat la fabrica Electromotor din Timișoara în perioada 08.08.1968 - 13.05.2005. (Din 01.08.2002 până la desființare Bega- Electromotor).

În perioada 21.10.1968 - 29.04.1969, am satisfăcut stagiul militar la o unitate din Oradea, iar în 24.05.1969 m-am reangajat la fabrica Electromotor din Timișoara.

În 25.06.1974 m-am căsătorit cu LIA, farmacistă, fără copii.

Din 13.05.2005 până în prezent sunt angajat la farmacia SC REMEDIA SRL din Timișoara, unde mă ocup cu contabilitatea primară, protecția muncii, situații de urgență etc.

Din 01.12.2009 sunt și pensionar.

Adresa: Timișoara, str. Samuil Șagovici nr 7, tel.0256444216.

103. Mirel Stela

Date Biografice

M-am născut la 01.10.1945 în comuna Cornu, județul Prahova. Studiile primare și gimnaziale le-am urmat la Școala Generală din Comuna Cornu (1952-1960) și la Liceul „Nicolae Grigorescu” Câmpina, județul Prahova (clasele VIII-XI, 1960-1963). Din anul 1963 am urmat cursurile Facultății de Electrotehnică, secția Electromecanică, din cadrul Institutului Politehnic Timișoara, pe care am absolvit-o în 1968.

Am desfășurat următoarea activitate profesională:

- 1968-1969. ICL (Fabrica de Colectare a Laptelui) Pitești - inginer stagiar;
- 1969-1974. IRE Pitești - inginer proiectant rețele electrice;
- 1974-1978. Liceul de Electrotehnică Fundătura Teilor din Pitești; Școala profesională din Ștefănești de Argeș; Liceul „Nicolae Bălcescu” din Pitești - profesor inginer la clasele VIII, IX, X, XI, XII, la disciplinele: Rezistența materialelor; Studiul materialelor; Desen tehnic; Circuite electrice și electronice - lucrări de laborator;
- 1978-1980. Unitatea industrială CCSITMRTU Timișoara - Atelierul de proiectare macarale și poduri rulante;
- 1980-1984, IRE - Intreprinderea de Rețele Electrice Ploiești - Atelierul de Proiectare din Câmpina;
- 1984-1987. Fabrica de Cărămidă „VULTURUL” Comarnic, județ Prahova;
- 1987-1988. Uzina Mecanică din Câmpina - Biroul Mecano-Energetic și Investiții – proiectare, bilanțuri energetice și termice;
- 1988-1990 - șomaj;
- 1990-1991. Liceul Industrial de Electrotehnică Construcția de Mașini din Ploiești;
- 1991-1998. Liceul 1 Mai Ploiești ca profesor inginer la disciplina Electronică Industrială;
- 1998-2000. Liceul Energetic din Câmpina - Catedra de Electrotehnică, disciplinele: Electrotehnică; Mașini electrice; Rezistența materialelor; Studiul materialelor.

Din anul 2000 sunt pensionară. Sunt căsătorită cu Spina Giuseppe, fiind stabilită în Sicilia - Italia.

104. Micuț Gheorghe – decedat

Date Biografice

S-a născut pe 3 august 1945 la Sântau-Mare, jud. Bihor. A absolvit Liceul „Emanoil Gojdu” din Oradea și în anul 1968 cursurile Facultății de Electrotehnică, secția Electromecanică, din cadrul Institutului Politehnic Timișoara.

După terminarea studiilor a lucrat ca:

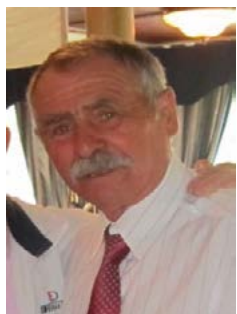
- inginer la Uzinele Mecanice Bocșa, 1968-1970,
- inginer la Intreprinderea de Nasturi și Mase Plastice din Jimbolia, 1970-1972,
- director la Liceul de Chimie din Jimbolia, 1972-1975,
- inginer-șef la Fabrica Ceramica din Jimbolia, 1975-

1976,

- director la Intreprinderea de Încălțăminte din Jimbolia, 1976-1996,
 - inspector de credite la Banca „Ion Țiriac” Jimbolia, 1996-2000,
 - profesor de tehnologie la Liceul Agricol din Jimbolia, 2000-2005,
- S-a pensionat în anul 2005.

A încetat din viață la 24 iunie 2008.

105. Mișu Marin Zenobiu – decedat.

Date Biografice

S-a născut la 11 mai 1939 în localitatea Cosoveni, Jud Dolj. A absolvit Liceul Frații Buzești din Craiova, Școala tehnică și Școala militară Brașov.

Perioada 1963-1968 a fost cea mai frumoasă, și-a cunoscut colegii, și-a făcut prieteni minunați, și-a întâlnit soția, Liliana, cu care a rămas împreună pentru totdeauna.

După terminarea facultății a lucrat la Combinatul Chimic Craiova, Electroputere Craiova, Ministerul Chimiei.

Ca specialist a participat la punerea în funcțiune a mai multor hidrocentrale din țara și a centralei nucleare de la Cernavodă.

A asigurat asistență tehnică pentru locomotive fabricate la Electroputere în China.

Familia și-a întemeiat-o din timpul facultății, având doi copii minunați:

- Adina Delia născută la 11 aprilie 1969, absolventă a Facultății de matematică, locuiește în Craiova;
- Cristian Marius născut în 15 August 1972, absolvent al Facultății de științe economice, locuiește în București.

106. Oprean-Sperneac Zoia

Zoe și Sorin

Familia Sperneac

Date Biografice

M-am născut la Brașov, în 12 iulie 1945 și din anul 1947 m-am stabilit cu familia la Timișoara, unde locuiesc și acum.

Am absolvit școala elementară la Școala Generală nr.5 din cartierul Fabric. Am continuat studiile la Școala Medie nr.3 "Eftimie Murgu" actualmente Liceul Pedagogic „Carmen Sylva” Timișoara, pe care l-am absolvit în 1963. În toamna aceluiași an m-am înscris la Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică din cadrul IPT, pe care am terminat-o în anul 1968.

În perioada 1968-1975, am lucrat ca inginer electromecanic și apoi ca proiectant, la Trustul 13 Construcții Industriale Timișoara, întâi la serviciul Mecanizare și apoi la Atelierul de Proiectare, unde alături de ingineri constructori, hidro, termo și electro, am realizat proiectele organizărilor de șantier la obiectivele ce se realizau în sud - vestul țării, cum ar fi termocentrala și stația de transformare din Mintia, Combinatul Comtim Birda, Beregsau, Combinatul pentru prelucrarea lemnului din Caransebeș, Porțile de Fier I și II, etc.

M-am transferat apoi la Școala UCECOM din Timișoara, unde am predat, între anii 1975-2001, tehnologia meseriei la viitorii electricieni, electromecanici auto și electromecanici, reparatori aparate de uz casnic, viitori angajați din cooperatiile meșteșugărești. Am obținut toate gradele didactice, necesare în învățământ, am fost și director adjunct, după care m-am pensionat.

În plan personal, în septembrie 1969, m-am căsătorit cu SORIN SPERNEAC. Avem 2 băieți: PAUL-DANIEL, născut în anul 1972 și GABRIEL-SABIN, născut în anul 1976. Paul a absolvit Universitatea Politehnică Timișoara, Facultatea de Automatică și Calculatoare și actualmente lucrează la Toronto, Canada, ca senior-software-architect. Este căsătorit și are 2 copii: JULIE, născută în anul 2010 și DANIEL-JESSE născut în anul 2013, ambii elevi. Gabriel a absolvit Universitatea de Vest Timișoara, secția engleză-istorie, iar în Canada la Columbia University Montreal a continuat studiul limbii engleze, azi predând engleza în școli din Quebec. Are un fiu ANDREW-RYAN, născut în anul 2007, tot elev.

În septembrie 2019, am marcat 50 de ani de căsnicie cu Sorin, și am sărbătorit deci, nunta de aur. Actualmente, suntem 2 părinți împliniți, bunici fericiți, deci niște veritabili pensionari.

107. Petrica Iulius

Date Biografice

Data nașterii: 6 mai 1945, com. Ticvanu Mare, județ Caraș-Severin.

Studii: Liceul „Dragalina” Oravița, Facultatea de Electrotehnică Timișoara, secția Electromecanică din I.P.T, doctor inginer în acționări electrice.

Activitatea profesională: Prof.dr.ing. la Universitatea „Eftimie Murgu” Reșița, Facultatea de Inginerie.

Activitate științifică.

A publicat 8 cărți de specialitate dintre care: Aparate electrice vol. 1 si 2 (416 pagini), Editura „Eftimie Murgu” Reșița; Bazele echipamentelor electrice (280 pagini), Editura „Eftimie Murgu” Reșița.

A publicat un numar de 80 lucrări științifice dintre care:

- Acționarea compresoarelor de aer cu motoare sincrone la parametri optimi;
- The block diagram of synchronous motor;
- Determinarea experimentală a parametrilor motoarelor sincrone;
- Determinarea variației grosimii peliculei de ulei la motarele Diesel de pe locomotive;
- Sudarea cap la cap a pânzelor de ferăstrău.

În afara activității științifice și didactice, are ca pasiune creșterea albinelor, fiind președintele Asociației crescătorilor de albine din România, filiala Caraș-Severin.

Deține o microfermă în suprafață de 2 ha, unde se ocupă de 80 familii de albine și o plantație de pomi fructiferi. Tot aici și-a construit o casă de vacanță unde împreună cu soția își petrec mult timp. Pentru un pensionar creșterea albinelor este o activitate reconfortantă și, de ce nu, și cu bune rezultate economice.

Situația familială: căsătorit cu Petrica Ana, au un fiu Petrică Adrian, doctor inginer în Tehnologia Sudării, cadru didactic la Facultatea de Inginerie a Universității "Eftimie Murgu" din Reșița.

Au două nepoate în vârstă de 19 respectiv 17 ani; cea mare este studentă la Facultatea de Arhitectură și Urbanism Timișoara, cea mică este elevă în clasa a XI la Colegiul „Traian Lalescu” din Reșița.

108. Petculescu Dorin

Date personale

Locul și data nașterii: Timișoara - 04 martie 1946.

Studii.

A absolvit liceul în 1963, clasa XI Reală 2, Școala Medie Nr. 1, Timișoara (în prezent Colegiul C. D. Loga). A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara, în 1968, Secția Electromecanică.

Activitate profesională:

- 1968-1972. Fabrica de Conserve Caracal, Biroul Mecanic, inginer stagiar, șef responsabil cu supravegherea întreținerii și reparației instalațiilor energetice ale fabricii. A recondiționat controlul automat la 2 cazane de abur și proiectat un sistem de securitate, construit cu mijloace locale;

- 1972-1973. ICRAL Timișoara (Intreprinderea de Construcții, Reparații și Administrare Locativă). Inginer electromecanic la secția de termoficare. A contribuit la calculul și calibrarea diafragmelor necesare pentru reducerea consumului termic la consumatorii din oraș;

- 1974-1977. ICRAL Timișoara. Inginer proiectant la biroul de proiectare. A proiectat instalații electrice pentru clădirile administrate ICRAL, inclusiv memorii tehnice și liste de materiale. Responsabil cu avizarea proiectelor respective de către IRE Timișoara (Uzina electrică);

- 1977-1980. ISIM Timișoara. Inginer proiectant și cercetător principal la secția de tăiere și sudură cu plasmă și echipamente de sudură MIG-MAG. A colaborat la asimilarea în țară și realizarea unor echipamente prototip;

- 1981. A emigrat în Canada;

- 1981-2013. Angajat în principal la firme de proiectare (consulting) de instalații electrice pentru clădiri înalte de birouri (până la 69 etaje), blocuri de locuințe, rețele de magazine universale, mall-uri, arene sportive, școli, întreprinderi farmaceutice și de industrie ușoară, etc., pentru o perioadă de aproximativ 24 de ani. Diferența de aproape 8 ani reprezintă perioade fără serviciu (din cauza unor cicluri economice nefavorabile) sau cu servicii ne semnificative pentru profesia de bază. Au fost în total 8 angajatori relevanți pentru profesie, dar doi au fost absorbiți de ceilalți, adică am avut în final doar 6 locuri de muncă: unul în Calgary, provincia Alberta și 5 în Toronto, provincia Ontario.

Am început ca desenator tehnic, am avansat la desenator-proiectant, proiectant, inginer proiectant și în final șef de proiect.

Din 1998 am devenit membru în Asociația Profesională a Inginerilor din Ontario (PEO), după trecerea a 4 examene profesionale și a unui examen de etică și legislație. Am proiectat direct sau am participat la proiectarea instalațiilor electrice de forță (inclusiv a sistemului de distribuție) și iluminat, a instalațiilor sofisticate de alarmă și protecție contra incendiilor, a sistemelor de securitate și control al accesului în clădiri, a sistemelor de comunicație (telefonie și rețele de ordinatoare), a instalațiilor de topire a zăpezii (pentru acoperișuri și rampe de acces la garaje subterane) și a instalațiilor de pământare și paratrâznet.

În 2006 PEO mi-a acordat titlul “Building Design Specialist” (Specialist în proiectare de clădiri) după trecerea unui examen cu subiecte din Codul Clădirilor pentru provincia Ontario.

În 2013 am ieșit la pensie și m-am retras oficial din activitatea inginerească.

Limbi străine:

Engleza - fluent (citit, scris și vorbit);

Franceza - mediu (preferabil citit, vorbit - doar dacă este absolut necesar);

Italiana - începător.

Hobby:

- În liceu și pe timpul studenției am practicat la nivel de amator, ocazional, fotbal pe teren redus fără portar (așa-zisa „miuță”), volei pe plajă, mers pe bicicletă, ping-pong și turism montan (munții Semenic, Retezat, Făgăraș);

- În vremuri mai recente am preferat turismul combinat cu relaxarea, adică stațiuni de agrement exotice în apropierea unor obiective turistice atractive și ușor de accesat. Sunt multe asemenea locuri în America Latină.

Stare civilă: divorțat, fără copii.

Adresa: Toronto, Canada.

Telefon: 001-416-658-7619.

109. Sîrbu Victor – decedat

Date Biografice

A absolvit clasele primare, elementare și liceul la Tr. Severin.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică Secția Electromecanică din I.P. Timișoara.

Până în 1992 a fost director la Fabrica de Pâine din Tr. Severin.

1992-1996. SC Electrica Tr. Severin, inginer.

1996 s-a pensionat.

Căsătorit, soția profesoară la Tr. Severin. Au două fete, una locuiește la Tr. Severin și cealaltă la Craiova.

A decedat în 1998.

110. Szentgyorgyi Alexandru

Date Biografice

M-am născut la 10 octombrie 1945 în comuna Adamus, jud. Mureș, lângă Târnaveni, pe cursul Târnavei-Mici. Între 1952 și 1959, am urmat școala primară în satul natal, și clasele elementare 5-7, în satul vecin, Dambau. Liceul l-am urmat la Târnaveni, absolvindu-l în 1963. În timpul liceului am participat la Olimpiadele de Fizică obținând și premii. După absolvirea liceului am intrat la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara. În timpul facultății am activat în Cercul Studentesc – Aparate Electrice, sub îndrumarea d-lui asist.univ. Al. Natrasevschi, cu care am realizat și Proiectul de diplomă – Aparat de măsurare a cuplului de pornire la micromotoarele electrice. După absolvire am fost repartizat la Întreprinderea Strungul Arad. Am activat în cadrul Secției de Întreținere, iar din 1973 în cadrul Serviciului de Proiectare. Am participat la proiectarea și asimilarea în fabricație a familiei de strunguri DRT și a strungurilor comandate de automate programabile. În 1982 am trecut în cadrul Filialei Arad a ICPMUA (Inst. de Cercetare Proiectare Mașini-Unelte și Agregate) București unde am participat la proiectarea strungurilor cu comandă numerică. În 1994, fiind șef al Filialei, am avut neplăcuta sarcină de a asista la desființarea acestui nucleu de cercetare – proiectare. Din 1994 și până în 2005 am fost șeful Filialei Arad a Societății de Asigurare UNITA. Din 2005, după pensionare, am lucrat până în 2017, ca și consultant în asigurări. Sunt căsătorit, am o fată. Locuiesc în Arad unde pot să-mi manifest hobby-urile – pescuitul și drumețiile.

111. Stroe Petru

112. Scânteie Aurelian – decedat

113. Stoiculescu Ioan

114. Tîrziu Aurică

115. Tarachiu Ștefan – decedat

116. Triponescu Ioan

Date Biografice

M-am născut în 1945, la Sibiu. Din 1963 am fost student al Facultății de Electrotehnică Timișoara, secția Electromecanică. În anul 1968 am absolvit și am fost repartizat la Uzina de Autoturisme Dacia din Colibași. După o săptămână, obținând „dezlegarea” m-am întors la Timișoara, unde din luna octombrie 1968 am fost angajat ca inginer proiectant la IPEE (Institutul de Proiectări de Echipamente Energetice, redenumit ICPEH – Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Echipament Hidroenergetic și mai târziu devenit CCSITEH – Centrul de Cercetare Științifică și Inginerie Tehnologică pentru Echipamente Hidroenergetice, filiala Timișoara. Cu sediul central la Reșița institutul avea ca sarcină proiectarea echipamentului aferent centralelor hidroelectrice: generatoare sincrone, turbine hidraulice, sisteme de excitație, reglatoare de viteză, diferite tipuri de vane și porți pentru circuitul hidraulic etc.

Fiind angajat în atelierul de proiectare pentru generatoare sincrone, am calculat și chiar desenat, generatorul sincron pentru Centrala Hidroelectrică Pucioasa, centrală echipată cu două mașini orizontale de 1,23 MVA, 333,3 rpm, fabricate apoi la Uzina de Construcții de Mașini Reșița.

Din 1971, mi-am continuat activitatea la Reșița, în cadrul aceluiași institut, unde printre alte sarcini, am calculat și proiectat generatoarele sincrone destinate echipării centralelor hidroelectrice Arcești, Călimănești și Zăvideni de 22 MVA și a celor două generatoare de 25 MVA de la Centrala Drăgășani, de pe Olt.

Reîntors în anul 1978, la filiala din Timișoara, am lucrat în atelierul de automatizări electrice, apoi în atelierul de oferte, pentru participarea la licitațiile internaționale, de echipamente hidroenergetice. În 1984, ca șef de proiect la oferta de echipament, pentru Centrala Hidroelectrică Manavgat din Turcia, am ieșit din țară pentru finalizarea lucrării și participarea la licitație. Nemaipucând drumul de întoarcere am ajuns în Germania, unde din 1985 am fost angajat la firma Siemens din Erlangen, la departamentul de ofertare și negocieri pentru echipamentul electric destinat centralelor hidroelectrice.

Mi-am continuat deci activitatea în același domeniu în care am lucrat de la începutul carierei de inginer și folosindu-mi cunoștințele de limbi străine am avut posibilitatea să reprezint firma Siemens la simpozioane, prezentări de oferte de echipament și proiecte, tratative și negocieri tehnice și comerciale în majoritatea țărilor din Europa, în Asia (Nepal, Sri Lanka, Thailanda, Iran) și Africa (Egipt, Maroc, Sudan, Angola, Republica Congo și RD Congo).

117. Vogel Ioan – stabilit în Germania

Grupa 5

118. Amariei Nicolae – decedat

Date Biografice

S-a născut la 18.10.1940 în comuna Podari județul Dolj din părinți bararabeni. Clasele I-VII le-a absolvit în comuna natală. A urmat Liceul Pedagogic din Craiova.

A efectuat timp de 3 ani stagiul militar la transmisiuni.

După armată a lucrat un an la Aeroportul Craiova.

A urmat cursurile Facultății de Electrotehnică Timișoara, secția Calculatoare (1963-1968).

A primit repartiție la o fabrică din București unde a activat până în 1969.

1969-2002. Intreprinderea Electrocentrale Porțile de Fier I. Inginer și șef de secție ecluzeă.

S-a pensional în 2002.

A decedat în 2018.

S-a căsătorit în 1969 cu Florica, profesoară de geografie. Au două fete: Roxana absolventă a Facultății de Electrotehnică Timișoara, inginer la Filiala Hidroelectrică Porțile de Fier I, care are o fată informatician în Anglia. Alina, economist în Timișoara, care are o fată de 15 ani și un băiat de 10 ani.

A decedat în 2018.

119. Enescu-Balosu Ioan

120. Biță Gheorghe – decedat

Date Biografice

S-a născut la 27 noiembrie 1945 la Vânju-Mare, jud. Mehedinți. Studiile elementare le-a urmat în Timișoara, la Școala Generala nr.12 și Școala Medie nr.7. A absolvit Liceul nr.1 Timișoara în anul 1963, an în care, după admitere, a urmat cursurile Facultății de Electrotehnică. Din anul IV a studiat în cadrul Secției de Calculatoare Electronice. După absolvire și efectuarea stagiului militar a lucrat la Institutul pentru Tehnică de Calcul București. În vederea asimilării licenței pentru

calculatoarele din generația a III-a, a fost detașat la Fabrica de Calculatoare București unde a fost șeful platformei de montaj. Din anul 1979 s-a transferat la Filiala Timișoara a Institutului de Tehnică de Calcul, unde a lucrat în cercetare în domeniul transmisiilor de date. După 1990 și-a înființat o firmă care s-a ocupat de implementarea unor soluții în același domeniu. A fost căsătorit și are o fată.

A decedat la 1 septembrie 2004.

121. Chilim Sever – decedat.

Date Biografice

S-a născut în 1945 la Tr. Severin, unde a absolvit școlile primare, elementare și Liceul nr. 2.

A absolvit în 1968, Facultatea de Electrotehnică Secția Calculatoare din IP Timișoara.

A primit repartiție la ICPUEC București. A activat în acest institut și apoi în Institutul Tehnică de Calcul - ITC București în perioada 1968-2003. A fost cercetător la Centrul de calcul al ITC.

Este căsătorit, soția fiind inginer la Fabrica de Calculatoare București.

A decedat în 2016.

122. Cergan Petru

Date Biografice

M-am născut la 18 aprilie 1946 în Turnu Severin. Am absolvit în 1963 liceul „Traian”, un liceu adevărat, apoi am dat admiterea la IPT, facultatea de Electrotehnică. Am reușit cu media generală 10 la secția electromecanică a facultății de Electrotehnică. Colegii sper că își amintesc fotografia care a stat în holul facultății în primul an.

După anul 3 am trecut la secția nou înființată de calculatoare electronice. După absolvire în 1968, am fost repartizat în București la Institutul pentru Tehnică de Calcul. Am lucrat în institut până în 1990, avansând de la cercetător stagiar până la cercetător principal gradul 1 și șef laborator calculatoare pentru aplicații speciale. Din 1991 până la pensionare în 2006 am lucrat numai în mediul privat. În anul 2000 am înființat firma INFO CESAR srl.

Lista de lucrări este lungă și cuprinde: calculatoare (FelixC32, CP-103, CESAR 16, minicalculatoare speciale), rețele internet și VOIP.

Sunt căsătorit din 1969 cu Cergan Martha și am două fete: Adina, absolventă calculatoare cu masterate în Franța la Francetelecom și în SUA la Wharton University. Diana, absolventă relații internaționale cu mastere la CEU Budapesta și Toronto University Canada.

După 1996 mi-am construit în regie proprie o locuință în București-Pipera, înconjurată de o grădină cu pomi și flori. Merg des la munte la Bușteni unde am o locuință din 1977.

Pensionarea mi-a permis să mă ocup cu plăcere de casă, de nepoți (am doi, Iulia și Petru), și să călătoresc mult. Îmi place să citesc mult: istorie, filozofie și să urmăresc permanent în media evoluția „grădinii Maicii Domnului locuită de români.”

123. Cigmaian Dan

Date Biografice

S-a născut în 7.13.1945 la Simeria, județul Hunedoara. Clasele I-VII le-a absolvit la Simeria. Apoi a urmat a cursurile Liceului din Simeria.

A urmat Facultatea de Electrotehnică, Secția Calculatoare din cadrul IP Timișoara, pe care a absolvit-o în 1968.

Activitatea profesională

A primit repartiție în 1968 la ICP UEC Cluj Napoca.

1968-1995. ICP Cluj Napoca, ca certăător gr. III, gr.II și gr.I (din 1982).

A cordonat sau a participat în timpul activității sale la mai multe teme de cercetare, dintre care:

- Transformator de cod, realizat cu circuite logice TTL și miez de ferită (autor Dan Cigmaian). Lucrarea a făcut obiectul unei comunicări la Sesiunea de Comunicări Științifice - Institutul Politehnic Cluj (22-23.02.1974).

- Dispozitiv de afișare alfa numerică cu DAF-1 (realizat în colectiv).

- Utilizarea circuitelor integrate CDB 400-E, la realizarea unui grup de impulsuri (autor Dan Cigmaian). Comunicare la Simpozionul de Informatică și Conducere (12-15.03.1975) Cluj Napoca.

- Metodă și dispozitiv pentru înscrierea și redarea informației binare, utilizând un înregistrator cu bandă magnetică (realizat în colectiv). Comunicare la Simpozionul de Informatică și Conducere Cluj Napoca (12-15.03.1975).

- Comanda numerică la mașini unelte de rectificat plan (realizat în colectiv). Comunicare la Simpozionul de Informatică și Conducere Cluj Napoca (12-15.03.1975).

- Dispozitiv de înscriere a unui PROM de 1024 BITI (realizat în colectiv). Comunicare la Sesiunea de comunicări „Realizări și perspective în domeniul calculatoarelor electronice” – ITC București (6-8.05.1976).

- Microcalculator cu circuite TTL de fabricație IPRS Băneasa (realizat în colectiv). Comunicare la Simpozionul Informatică și Conducere Cluj Napoca (20-23.04.1975).

- Unitate de memorie pentru un minicalculator (realizat în colectiv) (1976).

- Set de testare a montajelor cu circuite integrate TTL (realizat în colectiv). Comunicare la Simpozionul Național de Creativitate tehnologică (28-29.10.1977).

- Testorul de memorie FTM-1 (realizat în colectiv). Comunicare la al V-lea Simpozion de Informatică și Conducere Cluj Napoca (1979). Publicat în Buletin IP Cluj, seria electronică, electrotehnică și automatizări, Vol.22/1979.

- Calculator electronic specializat CE-400 (realizat în colectiv). Comunicare la sesiunea Academiei Militare București (1980).

- Sistem de culegere și prelucrare primară a datelor pentru Laborator de comunicație extraverbală (realizat în colectiv).

- Sursă de alimentare cu randament superior. Inovație la ITC Cluj, Nr.199/martie 1981 (realizat în colectiv).

- Considerații asupra Școlii românești de tehnică de calcul (realizat Dan Cigmaian). Comunicare la Sesiunea de Comunicări Științifice, cu prilejul centenarului orașului Simeria, județul Hunedoara (Septembrie 1972).

- Informare și documentare din literatura de brevete de invenții în sprijinul cercetării științifice la Centrul de Cercetări pentru Tehnică de calcul din cadrul Filialei Cluj Napoca (realizat Dan Cigmaian). Lucrare de absolvire a cursului de perfecționare CEPECA din cadrul Academiei „Ștefan Gheorghiu” (1980).

- Sistem de achiziție pentru analiza fondului sonor (realizat în colectiv). Comunicare la Sesiunea de Comunicări Științifice de Informatică și Dezvoltare Economică și Socială a României, București (22-24.05.1982).

- Analiza mersului (realizat în colectiv). Comunicare la Simpozionul „Informatică și cerințele dezvoltării economice și sociale”. Jubileu ICI (22-24.1980).

- Sistem de comandă numerică de tip CNC pentru mașini unelte în coordonate, SPL – 400 (realizat în colectiv). Publicat în Revista Automatizări și Electrotehnică Nr.3/09.1983.

- Sistem numeric specializat pentru testarea la șocuri și vibrații (realizat în colectiv). Comunicare la Simpozionul de Echipamente de testare automată Cluj Napoca (11-12.12.1983).

- Propunere de inovație „Dispozitiv pentru asigurarea conectorilor Tip. RRACK” (Dan Cigmaian și alții), Nr.140/20.02.1984.

Familia. Este căsătorit cu Iulia Mariana Cigmaian, din 1970. Au doi copii: Adela Ioana, inginer, absolventă a Facultății de Electrotehnică din cadrul IP Cluj, conduce o firmă de amenajări grădini, parcuri și Călin Dan, inginer electrotehnician, care lucrează în Cuj pentru o firmă din Olanda, proiectare, programe, tehnică de calcul.

Fotografii din studenție

Dan Cigmaian cu grupuri de colegi de facultate

124. Corpadea Mircea

Date Biografice

M-am născut în satul Băiești, județul Hunedoara la 11 septembrie 1945. Tatăl meu era preot și în 1948 ne-am mutat în orașul Lupeni, unde am absolvit școala generală și liceul în anul 1963.

În vara anului 1963 am dat admitere la Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic Timișoara, secția Electromecanică, unde am urmat cursurile acestei secții timp de trei ani. Din anul patru am urmat cursurile secției de Calculatoare, pe care le-am absolvit în anul 1968.

După absolvire am fost repartizat la Institutul pentru Tehnică de Calcul București, filiala Cluj-Napoca, unde am lucrat cu o întrerupere de patru ani (1980 – 1984) până în ianuarie 1990, ocupând funcțiile de inginer, cercetător științific și cercetător științific principal. În această perioadă am lucrat la finalizarea primului calculator proiectat și realizat integral în Cluj-Napoca, DACIC 200, precum și la realizarea primului display românesc. Am colaborat foarte bine cu colegul și prietenul Petre Soreanu în domeniul interconectării microprocesoarelor în configurații dinamice.

Între 1980 și 1984 m-am transferat la Petrom Cluj în funcția de inginer șef, de unde am revenit la prima iubire, Institutul de Tehnică de Calcul Cluj în anul 1984. În ianuarie 1990 am fost solicitat să preiau funcția de director general la Petrom Cluj, iar din 2005 până în 2009 director general la Petrom Transilvania, la sfârșitul perioadei căreia m-am pensionat.

În 1968 m-am căsătorit cu prietena mea din liceu, Boldor Raluca, cu care avem o fiică Corina Raluca, notar în Baia Mare cu soțul Pop Ovidiu, profesor la Facultatea de Calculatoare al Universității Tehnice Cluj-Napoca. Am și un nepot Tudor, student în anul 4 la Drept la Universitatea Babeș-Bolyai în Cluj-Napoca.

În 2001 soția mea a decedat, iar în anul 2004 m-am recăsătorit cu actuala mea soție, Ana Vălăsutean, mutându-ne în anul 2012 în satul Vechea, lângă Cluj-Napoca, unde i-am invitat la un pahar de pălincă pe colegii mei de an, la întâlnirea din 2016.

Ce vă pot spune după 45 de ani petrecuți în Cluj-Napoca, această străveche așezare dacică peste care s-a înălțat orașul roman Napoca. Ne gândim mereu la timp, la trecut și la viitor, dar uneori uităm prezentul. O facem instinctiv, fiindcă în taină știm că mai mult timp nu înseamnă mai multă eternitate, dar atunci când sufletul își ridică fruntea de argint între vis și viață, te năpădesc amintirile și multe icoane uitate reînvie...

125. Dandea Zeno

Date biografice

Născut la Timișoara în 01.12.1945, fiul avocatului Dandea Viorel. Clasele I-VII și liceul le-a absolvit la Timișoara. A absolvit Facultatea de electrotehnică, Secția Calculatoare, în 1968.

A fost conferențiar la I.P. Timișoara, catedra Materiale și Tehnologii Electronice.

Și-a susținut teza de doctorat în domeniul bulelor magnetice pentru memoria calculatoarelor.

Iubește munții, schiul și pescuitul.

Nu este căsătorit. Locuiește singur.

126. Dragomir - Decsov Alexandrina

Date biografice

Data nașterii: 18.08.1945 în Timișoara.

Din 1968 până în 2002 am lucrat la Institutul pentru Tehnică de Calcul Timișoara în calitate de cercetător științific. Am lucrat apoi, până la pensionare, la S.C. ACOR S.R.L. unde am realizat programe de gestiune și contabilitate.

Acum, cu excepția învățării limbajului C++, nu fac mare lucru.

Am doi nepoți, Mihai și Tudor.

127. Görgényi Ágota Matild

Căsătoria, 1968

Date biografice

M-am născut în orașul de pe Someș, Satu – Mare, 23 aprilie 1946. Am absolvit liceul maghiar Kölcsei Ferenc din orașul natal în anul 1963 și am dat admitere la Facultatea de Electrotehnică, secția Electromecanică, unde am intrat cu rezultate bune. În primul an am fost numită șefa grupei a 2-a în care am fost doar două fete. Cu toate că încă nu vorbeam corect limba română, colegii m-au respectat și cred că m-au și ajutat să mă integrez rapid în viața de studenție, departe de casă, pentru care le mulțumesc și pe această cale. În anul patru am optat să trec la grupa de calculatoare. Când am terminat facultatea a luat ființă așa numita ICPUEC, care sub numele de ITC a continuat activitatea de cercetare în domeniul calculatoarelor. Am fost repartizată aici, am lucrat la început în echipa Domnului Gavrilescu Gavril, unde am conceput și dezvoltat asamblorul pentru calculatorul Felix. Am luat parte și la proiectarea calculatorului personal A-mic. Mulți ani am umblat prin țară în diferite școli și tabere de pioneri ca să prezint tineretului ce este „un calculator”. S-a putut programa la început numai în limbajul BASIC. Cu colegul Radu Berindeanu am implementat limbajul FORTH pe acest calculator, care pe vremea aceea era un limbaj, după cum și numele sugerează, de generația a patra. Împreună am editat și o carte despre limbajul FORTH cu multe exemple de programare. După terminarea facultății m-am măritat cu Dr. Matekovits Gheorghe, care tot în 1968 a absolvit Facultatea de Medicină Dentară din Timișoara. În luna iulie 2018 am sărbătorit nunta de aur. În anul 1970 s-a născut fetița noastră Eszter Gabriella și în 1974 a doua fată Emő Kamilla. Ele au urmat studiile la liceul maghiar Bartók Béla din Timișoara.

După bacalaureat Eszter a urmat studiile la Budapesta la Facultatea de Științe Economice. S-a măritat în capitala Ungariei, unde lucrează și în prezent. Are două fete. Ágota Mária născută în 1995. În prezent este studentă în anul 5 la Facultatea de Drept. Julia Virág s-a născut în anul 2000, fiind studentă în anul 2 la Facultatea de Arhitectură și Design. Emő a terminat Facultatea de Drept din Cluj. Actualmente lucrează ca Manager la Firma Nordinova din Oradea, care este o societate româno - maghiară. Are doi copii gemeni, o fetiță Hanna Erzsébet și un băiețel Csongor Mihály, născuți în anul 2010. Acum sunt în clasa a treia în Oradea.

Îmi aduc aminte cu drag de anii de facultate, de stagiile practice de vară la Oțelu Roșu, Reșița, de colege și colegi și de lucrările de laborator unde totdeauna ne-am ajutat reciproc.

În prezent sunt o pensionară care se bucură de cei patru nepoți nemaipomeniți. M-am mutat la țară și ca o ”fostă” ingineră m-am echipat cu numeroase aparate, ca și o bormașină, fereastră electric, flex, pompă de stropit și multe altele, pe care le folosesc în gospodărie. Credința mea este optimistă, cred că florile ne înfrumusețează viața, nu doar casa și grădina. Ele aduc buna dispoziție și ne pot ajuta să trecem peste perioadele umbrite.

128. Ghionea Radu

Date biografice

Născut la 29 Octombrie 1941 în Făurei, Județul Brăila – România, al șaselea dintr-o familie de țărani cu șapte copii.

Studii:

Pre-liceale: Școala Profesională de Ucenici Nr 4, din București, absolventă în anul 1958.

Liceale: 1959 - 1963, Liceul „Traian”, școala serală din Drobeta Turnu Severin Județul Mehedinți.

Studii post-liceale:

1963 - 1968. Facultatea de Electrotehnică, Secția Calculatoare Electronice, diplomă de Inginer.

1989 – 1992. Portland State University, Oregon USA, Diploma Master Degree in Electrical and Computer Engineering.

Activitatea profesională în România

1958-1963. Muncitor strungar la Șantierul Naval din Drobeta-Turnu Severin.

1968-1983. Inginer Cercetător Științific la ITC și CCAB din București.

În Ianuarie 1984, am părăsit țara emigrând în SUA împreună cu familia, după o așteptare de 2 ani pentru pașapoarte.

Activitatea profesională în SUA

1984-2003. Design Research and Development Engineer la Frye Electronics Inc. Tigard, Oregon, USA.

2003-2006. Component Engineer la C&D Technology, Milwaukee Oregon, USA.

2007-2009. Component Engineer la Microsoft Inc. in Redmond- Washington.

2010-2015. Component Engineer la Meteorcomm LLC in Renton WA.

2015-Prezent. Retras din activitatea profesională (pensionat) fiind puțin ocupat cu un mic business de familie - Ghionea, LLC - în legătură cu imobiliare.

Situația familială

1973 - Căsătorit prima dată la 32 ani. Divorțat în 1976.

1980 - Căsătorit a doua oară la 39 ani și sunt și acum cu aceeași soție din 1980.

Copii: Am doi copii, cel mare în vârstă de 45 ani, Mihai din prima căsătorie, doctor cardiolog în București. De curând asociat cu soția lui doctor internist, și-au deschis o clinică în București.

Al doilea copil Simon din a doua căsătorie născut în 1984 la o lună după ce am sosit în Portland, statul Oregon USA. Simon are vârsta de 35 de ani și este Electrical Engineer la Intellectual Venture în Bellevue statul Washington USA. El este căsătorit de 4 ani și are a fetiță de 10 luni.

129. Ghitea – Pârvu Rodica – stabilită în Elveția

130. Gligor Horia

Horia 1968

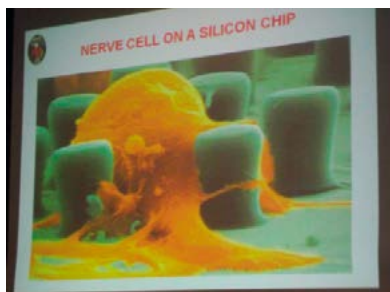
Date biografice

Pe diploma de inginer obținută în anul 1968 este notată specialitatea „calculatoare electronice”. În același an m-am angajat, în baza repartiției guvernamentale, la Institutul de Cercetări pentru Tehnica de Calcul, unde am lucrat până la pensionare, avansând pe linia profesională până la gradul de cercetător științific principal gradul I și pe cea administrativă ca membru în Consiliul Științific și director al Filialei din Timișoara.

După anul 1990 am condus departamentul de vest al IDG România, membru al IDG – International Data Group- din Boston, SUA, editorul revistelor PC World, ComputerWorld și Network World și organizator al unor manifestări foarte apreciate de firmele de profil din țară și străinătate, din categoria B2B (Business to Business).

Am făcut sau fac parte din asociații profesionale ca ATIC (Asociația pentru Tehnologiile Informației și Comunicații) al cărei președinte este prof. dr. ing. Vasile Baltac, GURU (Grupul Utilizatorilor Români de UNIX), IEEE Computer Society, UNCSTD (United Nations Commission on Science and Technology for Development, IOJ (The International Organisation of Journalists), aceasta din urmă asigurându-mi posibilitatea de a folosi puterea mass-mediei pentru promovarea principiilor care stau la baza calculatoarelor electronice (emisiuni la Radio-TV, articole, conferințe), justificând din plin recunoașterea ca fiind un.....„evangelist IT”.

Din anul 2001, cu ocazia aniversării a 40 de ani de la punerea în funcțiune a MECIPT-1 (Mașina Electronică de Calcul a Instiutului Politehnic din Timișoara) m-am implicat în organizarea expoziției găzduite de Muzeul Banatului la Bastion. Restaurarea MECIPT 1 și a memoriei cu tambur cu capacitatea de 3k. Din anul 2011 au contribuit în mod esențial la succesul aniversării semicentenarului. În prezent mă ocup de organizarea în cadrul Muzeului Universității Politehnica, înființat cu ocazia centenarului acesteia, a expoziției intitulată „De la MECIPT -1 la calculatoarele cuantice”.

Horia cu un grup de colegi

Horia, 5 martie 2020

Horia cu un grup de colegi

CeBit Eurasia Istanbul Bilissim

Vorbește colegul Zeno Dandea

Horia Gligor și Emil Luzan

Horia Gligor, Themak Erica, Emil Luzan

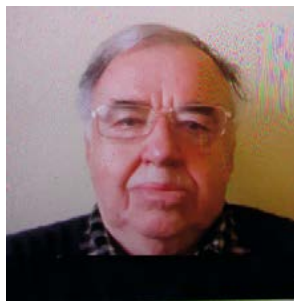

Echipa de baschet Electro. Primul din stânga Horia Gligor, al treilea Marian Simcion.

La lotul național de baschet juniori, cu partenerul de antrenament din Guineea

131. Hotico Alexandru-Vasile

Date biografice

M-am născut la data de 16 septembrie 1941 în localitatea Hălmagiu, jud. Arad, unde familia mea din Maramureș era refugiată datorită vitregiei timpurilor.

Gimnaziul și liceul le-am făcut la liceul „Bogdan Vodă” din Vișeu de Sus.

După terminarea facultății am fost repartizat la IPIF București, de unde, la cererea mea, am fost mutat la IPIF Timișoara. Aici m-am ocupat cu succes de modernizarea schemelor electrice a stațiilor de pompare a apei.

Din motive familiale m-am transferat acasă la Fabrica de alcaloizi din Vișeu de Sus, singura fabrică de morfină din țară. Aici am condus sectorul mecano-energetic, sector complex în industria chimică. Fiind la vârsta cea mai productivă și având ca pasiune electronica și automatizările, am publicat mai multe scheme electrice în revista Tehnium, ca răspuns la provocările timpului.

De-alungul timpului, am obținut două brevete de invenții rezultate din pură necesitate.

Deși nu mi-am dorit, după 1989 am fost ales primar în orașul Vișeu de Sus în perioada 1990-1992. În această perioadă grea am înfrățit orașul Vișeu de Sus cu două orașe europene, unul din Elveția și unul din Austria. Din aceste colaborări orașul a avut numai de câștigat.

La bilanțul a 10 ani de colaborare economică și culturală cu orașul Zug din Elveția, Vișeu de Sus a primit un ajutor în valoare totală de 5,6 milioane de franci elvețieni.

Colaborarea cu orașul Furstentfeld continuă și în prezent. În calitate pe care o aveam (primar sau viceprimar) am participat la multe evenimente politice și economice. Astfel, în anul 1991 am avut onoarea de a mă întâlni cu cancelarul Kurt Waldheim, iar la data de 28 martie 2003 am participat, în public, la întâlnirea istorică, dintre ctitorii sfârșitului războiului rece Helmuth Kohl și Mihail Gorbaciov. În Elveția am participat la aniversarea a 800 de ani de la aderarea cantonului Zug la Confederația elvețiană, la care au luat parte 100000 de oameni. Am avut un sentiment deosebit când prin fața oficialităților a trecut și drapelul României purtat de un soldat din garda elvețiană.

Desigur, am prezentat succinct câteva evenimente care pentru mine au fost importante, dar am avut și multe obstacole și greutăți reținând partea bună a lucrurilor.

Lucrul cel mai important din viață, indiferent de greutatea vieții, rămâne familia. Mă bucur să-mi văd soția și cei doi băieți (ingineri) sănătoși, conform cu datele din buletin, alături de cei doi nepoți.

Ținând seama de situația gravă creată, privind sănătatea publică, în această perioadă neagră, mă rog la Dumnezeu să salveze aceasta țară.

Dragi colegi, vă iubesc.

21.03.2020.

132. Ilinescu Mihai

Date biografice

Studii:

1952-1959. Clasele 1 – 7, Genuneni, județul Vâlcea.

1959-1963. Liceul Horezu.

1963-1968. Facultatea de Electrotehnică din I.P.T., Secția de calculatoare electronice.

Profesional:

09.1968-09.1989. Institutul de Tehnica de Calcul București (ICPUEC, IETC, ITC, ITCI).

09.1989-03.1993. Centrul de Cercetări Automatica București.

03.1993-11.1993. I.T.C. București.

Funcții: inginer, cercetător științific, cercetător științific principal, inginer principal de sistem.

Activități în domeniul echipamentelor de cartele perforate, mașinilor de scris, unităților de bandă magnetică și service. Am participat în colectiv la elaborarea STE-urilor pentru FEPER și RCD, la sesiuni de comunicări științifice și la scrierea unei cărți. Am un brevet de invenție în colectiv. Am ținut cursuri pentru parteneri externi.

11.1993-04.2007. Senatul României.

Funcții: inginer principal, expert 2, consilier, șef serviciu tehnic.

Activități privind sistemul electronic de vot, sonorizarea sălii de plen, a sălilor de conferințe și a sălilor de sedințe pentru comisiile permanente și grupurile parlamentare, sisteme TV și de comunicații. Am întocmit bugetele anuale pe parte tehnică și am participat la procedurile de achiziții.

Familie: sunt căsătorit din 1971. Am două fete. Cea mare lucrează la senatul României și are doi copii: un băiat în anul 3 la medicină și o fată în clasa a 3-a. Cea mică este în Elveția, căsătorită cu un italian.

133. Kovacs Aurora – decedată

Date biografice

Lia Kovacs s-a născut la Orșova, jud. Mehedinți. A urmat școala elementară la Orșova, iar liceul la Turnu Severin, la prestigiosul Liceu „Traian”.

După absolvirea Facultății de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara, Secția Calculatoare Electronice, a fost repartizată la București la Institutul de Cercetare-Proiectare pentru Utilaje Electronice de Calcul – ulterior Institutul pentru Tehnica de Calcul. A lucrat în acest institut până în anul 1995, în cadrul secției C.C.A.B. După 1995 a lucrat până la pensionare, la mai multe firme private.

A decedat în anul 2018.

134. Kun Ana Judita – Canada/SUA

135. Luță Florin

Date biografice

Născut la data de 21 aprilie 1940 în localitatea Slatina, jud. Olt. Școala elementară am urmat-o la Școala „Greceanu” din Slatina Olt. După școala elementară am urmat cursurile la Colegiul Național din Craiova.

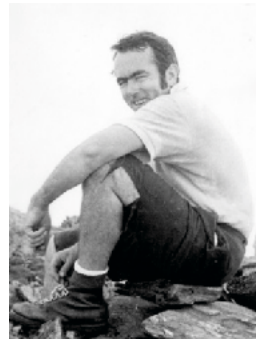
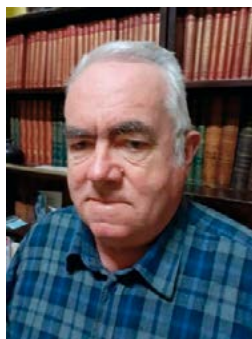
Am efectuat stagiul militar de 2 ani după care am urmat Școala tehnică „Electroputere” Craiova. În 1963 am intrat la Facultatea de Electrotehnică din I.P. Timișoara.

După terminarea facultății am fost repartizat la ITC Timișoara unde am lucrat până la pensionarea din anul 2005.

Printre numeroasele lucrări elaborate la ITC menționez programul de procesare texte.

Sunt căsătorit de 40 de ani, am o fată care este la Viena și are doi copii.

136. Luzan Francisc Emil

Date biografice

M-am născut în 18 decembrie 1944, în Timișoara. Școala medie am urmat-o la Liceul nr. 1 din Timișoara (actualul Liceu de Istorie-Filologie), susținând examenul de bacalaureat în 1963. M-am înscris la Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic din Timișoara (I.P.T.), absolvind Examenul de Stat în 1968, la grupa de Calculatoare din secția de Electromecanică a facultății.

Am fost repartizat în învățământul superior, la Facultatea de Electrotehnică din I.P.T., unde mi-am desfășurat activitatea profesională, ajungând șef de lucrări, până la pensionare (2008).

Am efectuat diferite activități didactice cu studenții secțiilor de Energetică, Electrotehnică, Electronică și telecomunicații, în domenii de electronică, automatizări, specializându-mă în Măsurări electrice. Am predat cursuri de Măsurări electrice, Electronică cuantică (optică, laseri) și Măsurarea parametrilor mediului înconjurător (ecologie, protecția mediului, instrumentație). Activitatea științifică am desfășurat-o prin contracte de cercetare din cadrul catedrei, orientate spre colaborarea cu producția, cu întreprinderi din localitate. Dintre temele abordate aș aminti două mai interesante: „Sistem de măsurare a farurilor de automobil” – beneficiar Laboratorul Fotometric de la întreprinderea ELBA (șef laborator – colegul nostru ing. Alexandru Szilágyi) și „Generator de impuls de trăsnet plin 10 kV – 1,2/50 μs” pentru Laboratorul de Metrologie de la întreprinderea IAEM – beneficiar colegul nostru ing. Marcel Bolcu. Am obținut și două brevete de invenție.

Timpul liber l-am dedicat pasiunii pentru natură, munte, practicând alpinism în cadrul Clubului Sportiv „Politehnica” din Timișoara. Am escaladat numeroase trasee de mare – chiar maximă – dificultate din Carpații noștri, iar ca antrenor am transmis experiența mea multor tineri alpiniști, îndeosebi studenți.

Sunt căsătorit, soția mea Katalin este ingineră, absolvind Energetica la Politehnica noastră. Fiul nostru Mátyás este licențiat în inginerie chimică (evident, tot la Politehnica Timișoara), are 30 de ani și este pasionat alpinist. În anul 2007 am fost împreună în Nepal, în Himalaya, în zona Mt. Everest. Este membru în “National Geographic Society”.

137. Mate Carol

138. Mareș Mihai

Date biografice

Născut la 8.11.1944, la Avrig județul Sibiu. A absolvit Liceul Brukental din Sibiu în 1962.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Calculatoare din Timișoara, 1968.

Activitatea profesională.

1968 - 1978. București, Institutul de Cercetări al Armatei (1968-1978). Cercetător principal. A obținut 2 brevete de invenție.

1979. Intreprinderea Balanța Sibiu. Șef atelier pregătire date.

1980 - 2008. Școala militară de transmisiuni Sibiu. Profesor și analist programator în Oficiul de calcul.

Căsătorit în 1970. Doi copii și 3 nepoți.

Pasiuni: turism, natură, istorie.

139. Nafornită Ioan – Lucian

Date biografice

Data nașterii: 12/07/1945.

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ

2013. Profesor Emerit. Universitatea Politehnica Timișoara.

1993. Conducere doctorat. Universitatea Politehnica Timișoara.

1991 - prezent. Profesor. Universitatea Politehnica Timișoara.

1968 - 1991. Asistent, Șef lucrări. Universitatea „Politehnica” din Timișoara.

1994- 2011. Profesor invitat.

Technical University of Budapest, Hungary 1994, „Institut National de Télécommunication” (INT), Evry – Paris, France 1996, Technical University of Darmstadt, Germany 1996, Technology Institute of Oulu, Finland 1996, „Compagnie des Signaux” – Paris – Franc 1997, Preston University and Community College of Bilston, England 1998, Technical University of Rosenheim and KATHREIN - Germany 1999, ENST Bretagne, Brest 2005, 2006, 2008, Univ. Tehnica Hamburg-Harburg, Germania 2008, Univ. Bordeaux I, Franta 2009, ENSEIRB Bordeaux France 2011, 2012, Technical University of Hamburg-Harburg 2011.

EDUCAȚIE ȘI FORMARE

1980. Doctor Inginer – Titlul tezei “Contribuții la măsurarea numerică a puterii și energiei active” (Contributions to Digital Measurement of Active Power and Energy), conducător doctorat Prof. Eugen POP.

Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică (Universitatea Politehnica Timișoara). Electronică și Telecomunicații.

1963-1968. Inginer diplomat. Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, grupa de specializare în calculatoare electronice.

COMPETENȚE PERSONALE

Alte limbi
străine
cunoscute
Engleză

INTELEGERE		VORBIRE		SCRIERE
Ascultare	Citire	Participare la conversație	Discurs oral	
C1	C1	B2	B2	B2

Franceză	C1	C1	B2	B2	B2
Germană	C1	C1	B2	B2	B2
Maghiară	C1	C1	B2	B2	B2

Niveluri: A1/2: Utilizat elementar - B1/2: Utilizator independent - C1/2: Utilizator experimentat
Cadru european comun de referință pentru limbi străine

Cadru european comun de referință pentru limbi străine.

Competențe organizaționale/managerial

Director Departament Comunicații 1996-2008, Membru în Consiliul Facultății ETC, membru Senat UPT 1996-2000; Din 2009, director științific al centrului de cercetare ISPRC- Intelligent Signal Processing Research Centre « Adelaidea Mateescu » în cadrul dep. de Comunicații, UPT.

Reviewer/ Membru în Technical Program Committee ISETC edițiile 2018, 2016, 2014, 2012 Timișoara, Communications edițiile 2018, 2016, 2014, 2012 EUSIPCO 2013, Morocco; EUSIPCO 2012, Bucharest, Romania I2MTC 2009: IEEE International Instrumentation and Measurement Technology Conference May 5-7, 2009 – Singapore.

HAVE '2009- IEEE International Workshop on Haptic Audio Visual Environments and Games, Lecco, Italy, 7-8 November 2009.

HAVE '2008- IEEE; International Workshop on Haptic Audio Visual Environments and Games, Ottawa, Ontario, Canada, 18-19 October 2008.

I2MTC 2008: IEEE; International Instrumentation and Measurement Technology Conference May 12, 2008 - May 15, 2008, Victoria, BC, Canada.

HAVE '2007- IEEE; International Workshop on Haptic Audio Visual Environments and their Applications - Ottawa, Ontario, Canada, 12-14 October 2007.

HAVE '2006- IEEE; International Workshop on Haptic Audio Visual Environments and their Applications, Ottawa, Ontario, Canada, 4 - 5 November 2006.

Workshop Recent Trends in Signal Processing organized by Technical University of Cluj-Napoca, July 9 - 10, 2007, Cluj-Napoca, Romania.

International Symposium on Electronics and Telecommunications ISETC 2010, 9th Edition, Timișoara, Nov.11-12, 2010 (egida IEEE Romania section & ASTR).

International Symposium on Electronics and Telecommunications ETC 2008, Eighth Edition, Timișoara, September 25-26, 2008 (egida IEEE Romania section & ASTR).

International Symposium on Electronics and Telecommunications ETC 2006, Seventh Edition, Timișoara, September 21-23, 2006 (egida IEEE Romania section & ASTR).

The 7th International Conference on Renewable Sources and Environmental Electro-Technologies, 29-30 May 2008, Oradea, ROMÂNIA.

SYMPOSIUM OF ELECTRONICS AND TELECOMMUNICATIONS "ETC 2004", - SIXTH EDITION -, "Politehnica" University of Timișoara, Faculty of

Electronics and Telecommunications & IEEE Romania Section, October 22-23, 2004, TIMISOARA, ROMANIA.

COMMUNICATIONS 2010, 8th Communications International Conference, in Bucharest, Romania, 10-11 June 2010.

2008. 7th International Conference – COMMUNICATIONS, 5-7 June 2008.

9th International Conference on ENGINEERING OF MODERN ELECTRIC SYSTEMS 24 - 26 May 2007, Oradea , Romania

7th International Conference on Renewable Sources and Environmental Electro-Technologies, 29-30 May 2008, Oradea, ROMÂNIA

1994-2016, Membru în comitetul de Organizare, ISETC, (International Symposium of Electronics and Telecommunications, Politehnica University of Timisoara).

1995-prezent, Editor-șef, Buletinul Științific al Universității Politehnica din Timișoara, secțiunea Electronică și Telecomunicații.

Membru IEEE din 1991. (IEEE Life Member din 2019).

2003-2012, Membru al CNADTCU (comisie de specialitate).

Iulie 2012 – prezent, membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România.

2001-2012, membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România.

2010, expert ANCS în proiectul Doctoratul în școli de Excelență - Evaluarea calității cercetării în universități și creșterea vizibilității prin publicare științifică.

Competențe dobândite la locul de muncă - teoria și tehnica măsurării:

- prelucrarea numerică a semnalelor,
- prelucrarea adaptivă a semnalelor,
- reprezentări timp – frecvență,
- analiza și sinteza circuitelor,
- radar.

Competențe informatice: Matematica, Matlab, Microsoft Office.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE

Publicații:

Peste 100 publicații dintre care:

1. Adrian Macaveiu; Andrei Câmpeanu; Ioan Naforniță, Kalman-based tracker for multiple radar targets, Communications (COMM), 2014 10th International Conference on, 2014.

2. Corina Naforniță; Adrian Macaveiu; Alexandru Isar; Ioan Naforniță; Andrei Câmpeanu, Envelope detector with denoising to improve the detection probability, Communications (COMM), 2014 10th International Conference on, 2014.

3. Adrian Macaveiu; Corina Naforniță; Alexandru Isar; Andrei Câmpeanu; Ioan Naforniță, A method for building the range-Doppler map for multiple automotive radar targets, Electronics and Telecommunications (ISETC), 2014 11th International Symposium on.

4. Corina Naforniță; Yannick Berthoumieu; Ioan Naforniță; Alexandru Isar, Kullback-Leibler distance between complex generalized Gaussian distributions Signal

Processing Conference (EUSIPCO), 2012 Proceedings of the 20th European Year: 2012.

5. János Gál; Andrei Câmpeanu; Ioan Naforniță, The estimation of chirp signals parameters by an extended Kalman filtering algorithm, Signals, Circuits and Systems (ISSCS), 2011 10th International Symposium on Year: 2011.

6. I. Buciu and I. Naforniță, Feature extraction through phase congruency for facial expression analysis, International Journal of Pattern Recognition and Artificial Intelligence, 2009.

7. M. Borda, I. Naforniță, D. Isar, A. Isar, New instantaneous frequency estimation method based on image processing techniques, Journal of Electronic Imaging, April – June, 2005, pp. 023013-1-11.

8. Janos Gal, Andrei Câmpeanu, Ioan Naforniță, Identification of Polynomial Phase Signals by Extended Kalman Filtering, EUSIPCO 2008, Switzerland.

9. I. Popescu, M. Naforniță, I. Naforniță, P. Constantinou, Generalized Regression Neural Network Prediction Model for Indoor Environment, ISCC'2004 - The Ninth IEEE Symposium on Computers and Communications, Alexandria, Egypt, June 29 - July 1st, 2004, pp. 657-661.

10. Ileana Popescu, Dimitris Nikitopoulos, Ioan Naforniță, Philip Constantinou, ANN Prediction Models for Indoor Environment, IEEE Intl. Conf on Wireless and Mobile Computing, Networking, and Communications WiMob 2006, Montreal, Canada, 19-21 Iunie 2006.

11. Popescu, I., Nikitopoulos, D., Naforniță, I.; Constantinou, P., ANN Prediction Models for Outdoor Environment, 17th IEEE International Symposium on Personal Indoor and Mobile Radio PIMRC 2006, Sept. 11-14, 2006, Helsinki, Finland.

12. Popescu, I., Nikitopoulos, D., Naforniță, I., Constantinou, P., Comparison of ANN based Models for Path Loss Prediction in Indoor Environment, 2006, 64th Semi-Annual IEEE Vehicular Technology Conference, VTC 2006, Sept. 25-28, Montreal, Canada.

13. Ileana Popescu, Ioan Naforniță, Philip Constantinou, Comparison of Neural Network Models for Path Loss Prediction, IEEE International Conference on Wireless and Mobile Computing, Networking and Communications (WiMob'2005), August 22 – 24, 2005, Montreal, Canada.

14. I. Buciu, I. Pitas, I. Naforniță, Global Gabor features for rotation invariant object classification, IEEE Fourth International Conference on Intelligent Computer Communications and Processing (ICCP), pp. 41 – 46, Cluj-Napoca, Romania, 2008.

18 doctori confirmați, din care 3 în cotutelă cu universități prestigioase din străinătate.

17 monografii, cărți, cursuri, îndrumătoare, din care:

1. Naforniță Ioan, Teoria estimării bazată pe model, Politehnica Timișoara Publishing House, ISBN 978-973-625-797-1.

2. Naforniță, M., Naforniță, I., Microunde. Fundamente, vol.1, Politehnica Timișoara Publishing House, 2006, ISBN 973-625-348-1 (978-973-625-348-5).

3. I. Buciu, I. Naforniță, Non-negative Matrix Factorization Methods and their Applications, Editing House of Romanian Academy, Bucharest, ISBN 978-973-27-1678-6, pp.32-50, 2008 (Capitol, 19 pag.).

4. A. Isar, I. Naforniță, Reprezentări timp-frecvență, Editura Politehnica Timișoara, 1998.

Director sau colaborator la 54 granturi și contracte de cercetare-dezvoltare.

Participări la diverse programe internaționale, dintre care patru de cercetare.

Co-autor a 3 brevete de invenție.

Organizare cursuri de vară, workshop-uri cu parteneri străini în țară și în străinătate.

Granturi. Granturi naționale/internaționale / director:

- 2011-2014-FP7 EU program, Advanced Radar Tracking and Classification for Enhanced Road Safety ARTRAC valoare 94,522 EUR.

- 2013-2014 program PC7 de co-finanțare a programului FP7 Advanced Radar Tracking and Classification for Enhanced Road Safety ARTRAC finanțat de UEFISCDI.

- 2007-2009 – grant național, Improvement of research & development basis in the field of communications at the Faculty of Electronics and Telecommunications. Întărirea bazei materiale de cercetare-dezvoltare în domeniul comunicațiilor la Facultatea de Electronica și Telecomunicații a Universității Politehnica din Timișoara, CDC, Politehnica Univ. of Timișoara, finanțat de ANCS, CAPACITATI PN II, 2007-2009, 77/CP/II/13.09.2007, valoare 1937880 RON.

Membru:

- 2016-2019, ESA Contract "Study for a monitoring station for EGNOS to support services in Eastern Europe".

- 2014-2018, Quality of Services Improvement for GNSS Localisation in Constraint Environment by Image Fusing Techniques (IMFUSING), Contract cu Agentia Spatiala Europeana, ESA, nr. 4000111852/14/NL/Cbi, contractor UPT, subcontractor Thales Alenia (2014).

- 2009-2011 - grant național – The use of wavelet theory for decision making, finanțat de CNCSIS, ID 930, 2009-2011, valoare 661548 RON.

- 2005-2007 - grant național, Performance increase of digital receptors using wavelet theory, finanțat de CNCSIS, cod 637/A/CNCSIS, valoare 48000 RON.

- 2011-2012 - program bilateral Brâncuși EGIDE/ANCS, "Classification de textures fondée sur la théorie des ondelettes hyper-analytiques et les copules", grant no. 510/31.03.2011, perioada 2011-2012, parteneri UPT, IPB-ENSEIRB MATMECA, finanțare ANCS in 2011 și UEFISCDI in 2012 / EGIDE, val. 16 864,85 RON.

Distincții:

▪ 2010 Doctor Honoris Causa, Universitatea din Oradea, România.

Afilieri:

▪ Membru IEEE din 1991.

Societatea Signal Processing, Vehicular Technology, Aerospace and Electronic Systems Society

▪ Din 2009, director științific al centrului de cercetare ISPRC- Intelligent Signal Processing Research Centre « Adelaida Mateescu » în cadrul Dep. de Comunicații, UPT.

▪ Iulie 2012 – prezent membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România.

▪ 2001-2012 membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România.

INFORMAȚII PERSONALE. Naforniță Ioan-Lucian.

Bd. Vasile Pârvan, nr. 2, Timișoara, 3000023, România

+40 256 403302 +40722567912

ioan.nafornita@upt.ro, ioan.nafornita@gmail.com

<http://shannon.etc.upt.ro/personal/IoanNafornita.html>

140. Oprea Ilie

Date biografice

Născut la 19.08.1945 în satul Crai Nou, județul Timiș.

Școala primară și gimnaziul le-a urmat la Timișoara. A absolvit Liceul nr. 1 din Timișoara. A urmat cursurile Facultății de Electrotehnică, secția Calculatoare, pe care a absolvit-o în 1968.

Activitatea profesională:

- 1968-1970, inginer, UM Timișoara,

- 1971-1973, cercetător la Centrul de calcul - MECIPT 3, Facultatea de Electrotehnică,

- 1974-1976, ITC Timișoara,

- 1976-1981, CCSITMRTU, cercetare, sisteme electronice la macarale,

- 1981-1992, Intreprinderea Cinematografică Timișoara, șef serviciu aparataj,

- 1993-2005, SC MANUEL, inginer aparataj electronic,

- 2005 - pensionare.

Este căsătorit, soția profesoară de chimie. Are 2 băieți și un nepot.

Familia Oprea

141. Pătrugan Victor

142. Rozsa Ludovic

143. Soreanu Dan

După absolvirea facultății, am început să lucrez la Institutul de Cercetări pentru Tehnica de calcul (ITC) filiala Cluj – inginer stagiar, cercetător științific, cercetător științific principal. M-am căsătorit în 1972, s-au născut Ana (1974) și Tamara (1975). A fost o perioadă plăcută, personal și profesional.

În 1981 am emigrat în Israel, unde trăiesc și în prezent. Am fost 3 ani angajat civil în armată, perioadă în care am locuit la Haifa. Din 1985 locuiesc într-o mică localitate numită Yaad, aproximativ 30 km la nord de Haifa. La început erau 55 de case (familii), acum sunt aproape 200. Era o așezare comunitară (aceiași venit la toți, hotărâri luate la adunarea locuitorilor, etc.), dar din 1990 și-a schimbat statutul și a devenit o localitate obișnuită. Am fost inginer la una din întreprinderile locale, proiectantă și producătoare de sisteme de cântărire electronice. În 1987 s-a născut Dan. O perioadă nouă și originală.

Din 1990, după destrămarea cadrului comunitar ("Moshav shitufi") am predat la liceul regional, unde am întemeiat un sistem educațional de calculatoare. A fost o reușită,

pentru care mi s-a acordat premiul național în domeniu, înmănat personal de Shimon Peres, președintele Israelului (1994). În 1993 am înființat o firmă de consulting de calculatoare, cu clienți mai ales din educație și cultură (școli, colegii, muzee). Din cauza crizei economice, am închis-o în 2001. A fost o perioadă interesantă din viața mea.

Între timp am terminat doctoratul. Din 1996 sunt cadru didactic universitar (Braude Karmiel). Am predat (BSc și MSc în Software Engineering) diverse materii (Automata and Formal Languages, Computability and Complexity), și până la urmă m-am specializat în rețele de calculatoare (Computer Networks, Wireless Networks, Digital Communication, Algorithms in Network Theory) și Network Science. Ca domeniu de cercetare - Wireless Sensor Networks, precursorul IoT (Internet of Things). M-am pensionat în 2012, dar am continuat să lucrez parțial până în 2020. O experiență care mi-a adus multe satisfacții.

M-am dezvoltat și spiritual – sunt Master Reiki. Practic regulat Chi Qong. Am învățat încă câteva limbi străine (cunosc 9) și intenționez să adaug încă.

Soția, Rozi, absolventă a Facultății de Electrotehnică din Cluj (1973), a lucrat în informatică. Avem împreună o viață armonioasă și interesantă, bazată pe dragoste și pasiuni comune (în special cultura și excursiile). Avem 5 nepoți, între 5 și 22 ani – în Israel, SUA și Noua Zeelandă.

O viață plăcută, nu întotdeauna ușoară, și sper să continue multă vreme. Bineînțeles, în stare de sănătate satisfăcătoare.

144. Sperneac Sorin Paul

Date biografice

Sunt născut la Timișoara la 21 noiembrie 1945. Am absolvit școala elementară și liceul în Timișoara. Liceul urmat a fost Liceul nr.1, care, în timpul în care am învățat la el, se „mândrea” că este singurul liceu din România cu predare în 4 limbi: română, maghiară, germană și sârbă !

Din cauza unor probleme de sănătate nu m-am putut înscrie la facultatea pe care doream s-o urmez și, volens-nolens, am urmat Facultatea de Electrotehnică. Trebuie să recunosc că pentru mine primii 3 ani de facultate au fost un chin, o mare sursă de frustrare și de dezamagire. Norocul meu a fost înființarea Secției de Calculatoare.

După absolvire am luat repartiție la Institutul pentru Tehnica de Calcul București de unde, după 3 săptămâni de lupte grele cu serviciul personal, am fost „transferat” la Filiala ITC din Timișoara. Aici mi-am petrecut 23 de ani fiind, pe rând, inginer, cercetător științific, cercetător științific principal, șef de laborator, șef oficiu de calcul.

Din 1976 m-am ocupat, împreună cu colectivul meu, de asistență tehnică software, care înseamnă și implementarea sistemelor de operare. Am instalat peste 100 de sisteme de operare pentru calculatoarele de generația a 3-a și minicalculatoare în județele din vestul României.

Am participat și la implementări de sisteme în țările unde se exportau calculatoarele românești. În paralel cu aceste activități, între 1969 și 1979 am fost cadru didactic asociat la Catedra de Calculatoare din cadrul Institutului Politehnic Timișoara. După 1990 am predat la Grupul Școlar ”Spiru Haret” Timișoara.

După 1989 a trebuit – ca urmare a înființării ALCATEL, care a preluat spațiile fostei Fabrici de Memorii Timișoara unde se găsea Centrul de Calcul al ITC, să-mi schimb profilul de activitate.

Timp de aproape 10 ani am lucrat în informatica de gestiune la două fabrici din industria ușoară, care azi nu mai există – Industria Română de Piele și Arpilux.

În anul 2000, am dat concurs pentru un post în cadrul CFR, la Societatea de Management Feroviar.

În anul 2001 m-am transferat la CFR Infrastructură unde am fost administrator de sistem, șef atelier exploatare sau șef secție exploatare. Am ieșit la pensie în anul 2009.

În anul 1969 m-am căsătorit cu colega mea de grupă Zoița Opreanu și – dacă faceți o mică socoteala – m-a suportat 50 de ani. Avem doi fii, amândoi aflați pe meleaguri străine – Paul-Daniel, senior software architect, căsătorit cu Amneris Suta de la care are pe Julie, 10 ani și pe Daniel-Jesse de 7 ani și Gabriel-Sabin, profesor, care îl are pe Andrew-Ryan, 12 ani.

De aproape 75 de ani locuiesc la Timișoara, în același apartament din Piața Kuttl.

145. Stern Toma – decedat

Date biografice

S-a născut în 15 martie 1946 la Timișoara. Școala elementară a făcut-o la Timișoara, la Școala Medie nr.7. Liceul l-a urmat în cadrul Liceului Nr. 1 Timișoara – actualul Colegiu Bănățean. A fost un elev deosebit, strălucitor chiar, la disciplinele

matematică și fizică. A intrat la Facultatea de Electrotehnică, din anul IV optând pentru Secția de Calculatoare Electronice. După absolvire a fost repartizat la Filiala Timișoara a ICPUEC (Inst. de Cercetare Proiectare Utilaj Electronic de Calcul) ulterior denumită ITC. A participat la elaborarea unor studii și cercetări în domeniul memoriilor interne ale calculatoarelor numerice, la implementarea licenței pentru calculatoarele de generația III-a. A lucrat ulterior la proiectarea calculatorului Felix C32/64 pentru care a scris loturile de programe de validare/testare. În anul 1977 a emigrat în Israel unde a lucrat în cadrul companiei ELBIT. Din 1980 s-a stabilit în Canada unde a lucrat la compania GEAC.

A fost un deosebit jucător de bridge, participând la multe competiții la care s-a distins. A murit în decembrie 2001.

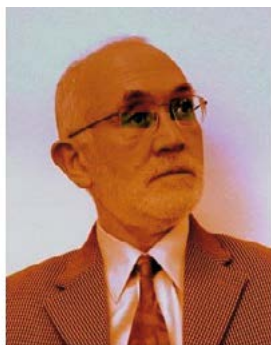
146. Schiopu Ovidiu

Date biografice

S-a născut la 23.09.1943 la Valcani, județul Timiș. Școala primară, gimnazială și liceul le-a frecventat la Sânicolau Mare. După terminarea Facultății de Electrotehnică a lucrat la USCH București (1968 - 1970), UMT Timișoara (1970 - 1991), Prefectura Timiș, Consiliul Județean Timiș. S-a pensionat în 1999. Este căsătorit și are un copil.

147. Tiponuç Virgil

TIPONUÇ PROFESORUL

Tiponuç Virgil, n. 15.09.1942 în Husasaul de Criș, Bihor. După absolvirea liceului „Emanuel Gojdu” din Oradea a urmat cursurile Institutului Politehnic din Timișoara și obține în 1968 diploma de inginer în specialitatea Electromecanică, grupa de specializare Calculatoare Electronice. Este reținut imediat după absolvire în învățământul superior, la Institutul Politehnic Timișoara, parcurgând succesiv toate gradele didactice. A obținut titlul de doctor inginer în anul 1981, în domeniul Măsurărilor Electrice. În prezent este profesor la

Facultatea de Electronică, Telecomunicații și Tehnologii Informatică, Universitatea POLITEHNICA Timișoara, Departamentul de Electronică Aplicată. Este conducător de doctorat din 1994, în domeniul Inginerie Electronică și Telecomunicații.

Pe linie didactică s-a remarcat prin numărul mare de discipline predate (peste 20 de discipline diferite, unele predate în premieră națională), contribuind prin aceasta semnificativ la punerea bazelor învățământului superior de electronică la Politehnica din Timișoara. Este coautor la 20 cărți, multe dintre acestea prezentând un interes major pentru procesul didactic.

Preocupările științifice vizează mai multe domenii conexe: transductoare (senzori și actuatori) inteligente, rețele neuronale artificiale (cu precădere rețelele neuronale celulare), sisteme și circuite VLSI neuromorfe (bioinspirate), robotica de reabilitare a persoanelor cu handicap. A elaborat peste 120 de articole științifice, publicate cu precădere în străinătate, 18 citate în baze de date ISI respectiv ISI Proceedings. Este autor/coautor la 20 de brevete de invenție, unele dintre acestea fiind aplicate în industrie.

În decursul timpului a efectuat vizite și stagii de specializare la Notre Dame University Indiana, SUA, Analog Devices, Irlanda, Technische Universitat Karlsruhe, Germania, Strathclyde University, Glasgow, Scoția. Este membru al unor societăți profesionale de prestigiu: membru WSEAS, Circuits and Systems, membru IEEE, Circuits and Systems, Solid State Circuits.

GÂNDURI ÎN FAȚA UNUI AN ANIVERSAR

M-am născut în urmă cu peste șase decenii într-un sat lângă Oradea, județul Bihor. Am copilărit și urmat studiile în Oradea, oraș de care mă leagă cele mai plăcute amintiri. Având o “origine socială nesănătoasă” - tata fiind preot ortodox, la terminarea liceului accesul la facultate îmi era practic interzis. Am urmat, în consecință, o școală tehnică ce urma să mă pregatească ca “muncitor calificat depanator radio-tv.”. Cuvântul cheie “muncitor” din documentele de absolvire mi-a facilitat, în cele din urmă, accesul în facultate.

Virgil la 65 ani

Ca student al Facultății de Electrotehnică din Timișoara m-am bucurat de absolut tot ceea ce îmi puteau oferi acele timpuri: climat pentru o activitate profesională serioasă, burse de excepție și, într-un moment de cumpănă, o iminentă excludere din partid (pentru refuz de funcție politică). După absolvire am acceptat propunerea de a urma cariera universitară, parcurgând în timp toate gradele didactice. Actualmente funcționez ca profesor la Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Universitatea POLITEHNICA Timișoara. Sunt conducător de doctorat și membru în asociații profesionale de prestigiu (IEEE, WSEAS, membru corespondent al Academiei de Științe Tehnice din România).

Debutul în alpinism a fost absolut întâmplător, după terminarea facultății, și se datorează inițiatorului acestui sport în Banat, profesorul E. Seracin.

Lipsit complet de o educație în practicarea oricărui sport, alpinismul mi-a apărut atunci ca o „dragoste la prima vedere”, față de care orice altă preocupare părea lipsită de sens. Dotat nativ cu minimumul necesar de condiție fizică, dublată însă de o rezistentă și tenacitate remarcabile, m-am bucurat de-a lungul anilor de cele mai multe dintre satisfacțiile la care puteam spera de la acest sport: participări la campionate naționale și regionale, vara și iarna, ture de iarnă memorabile (în Făgăraș, Bucegi), escalada unor trasee atrăgătoare în cele mai multe masive muntoase din țara (Bucegi, Piatra Craiului, Cheile Bicazului și îndrăgita zona din Băile Herculane, pentru a enumera numai câteva dintre ele).

Am fost ani de zile sportiv categoria I și membru component al echipei de alpinism a Clubului Sportiv POLITEHNICA din Timișoara. Pregătirea sistematică, dar mai ales inteligența strategică cu care această echipa a abordat competițiile, ne-au condus de multe ori la victorie, în fața unor echipe redutabile, profesioniste, din orașe de munte.

În anii numeroși în care am practicat acest sport, alpinismul și-a arătat și cealaltă față. Am fost martor ocular la unele dintre puținele accidente, inerente – de altfel, unei perioade de început și terminate toate cu un epilog fericit. Cu o singură excepție: căderea echipei Guban într-un traseu din cheile Bicazului, cădere soldată cu moartea celor doi participanți.

Prezenți în același traseu, în formula tradițională Seracin-Tiponuş și năzuind spre victorie (era o etapă a Campionatului Național de Alpinism) am trăit intens și complet imensitatea dramei. Nu poți rămâne insensibil atunci când două corpuri în cădere liberă trec pe lângă tine biciuind aerul cu corzile în care erau legate. Și în noaptea care a urmat, petrecută aninați de rădăcina unui pin scos providențial în cale la capătul unui rapel am avut prilejul și răgazul necesar să meditez: Ce înseamnă alpinismul? Dragoste față de munte, forță, rezistență și tenacitate, dorința de a-ți depăși propriile limite sau de a te exhiba public? Poate puțin din fiecare și ceva mai mult decât atât. Ceva greu de descris în cuvinte, dar care îți unește și apropie pe cei doi coechipieri, ignorând distanța la care îi separă coarda în care sunt legați. Și acum, după scurgerea anilor, îndrăznesc să sper că în echipa Seracin-Tiponuş „acel ceva” a existat.

Am decis să renunț la alpinism urmare a unui grav accident rutier care mi-a limitat posibilitățile fizice. Apreciez că a fost o decizie înțeleaptă deși punea stavila unei dorințe greu de reprimat uneori. În compensație fac dese ieșiri la munte alături de

studenții mei dragi, particip cu plăcere la maratoane montane și ture cu bicicleta la munte.

Am scris aceste rânduri apropiindu-mă cu teamă de hârtie, lipsit fiind de harul scrisului și mai ales a scrisului de carte. Constat, însă, de dragul adevărului, că niciodată nu am fost atât de productiv și mai ales că niciodată, atât de puține rânduri să-mi fi produs o bucurie atât de mare (iar pentru stângăcie îl rog pe cititor să mă ierte).

Am scris aceste rânduri într-un moment important din viață: peste două luni implinesc 65 de ani. Dacă privesc înapoi, constat cu ușurare că firul vieții mele ar fi același dacă ar fi să iau lucrurile de la început. Privind în față, îndrăznesc să sper că mă așteaptă ani senini, deoarece mă bucur de o relativă stare de sănătate și pentru că pot să nu-mi refuz nimic atât profesional cât și din ceea ce îmi poate încă oferi viața. Dar mai mult decât atât, acest sentiment tonic îmi este indus de prezența în jurul meu a unor oameni minunați: colegi și mai ales studenți.

Desigur, în timp, puterile vor mai scădea și locul ambițiilor profesionale va fi luat de amintiri. Atunci, poate, scăpat de presiunea timpului, voi reuși să aștern mai multe lucruri pe hârtie; despre munte și alpinism, despre meseria de dascăl și mai ales despre acei oameni minunați a căror infuzie de tinerețe am simțit-o de-a lungul întregii mele vieți: studenții.

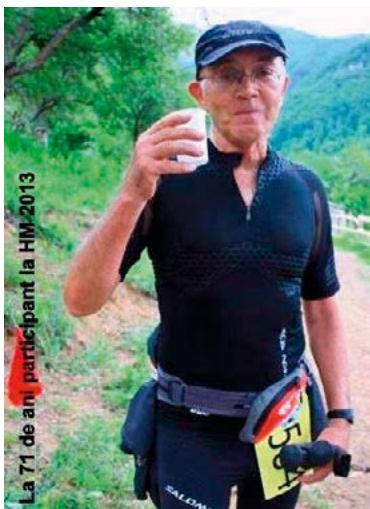
Manifestări sportive la care am participat:

- **Maratonul și maratonul montan.** *Participarea mea la primul maraton montan cu referire la un videoclip încărcat pe you tube. Fotografii din timpul desfășurării maratonului montan Hercules 2013, se prezintă la pct. 3.2.2.*

- **Bikepacking pe Valea Cernei și prin Gorj.** *Se referă la participarea mea la 3 ture cicliste la munte cu referire la 3 videoclipuri încărcate pe you tube.*

- **Bike touring prin Europa.**

Se referă la ture cu bicicleta prin Olanda, Cehia, Balaton- Ungaria și Toscana- Italia.

La 71 de ani participant la Maraton HM 2013

Imagini de la diferite manifestări sportive

148. Ursu Petru - USA

149. Ticu Dumitru

150. Teodorescu Iulian

**DATE BIOGRAFICE ALE ABSOLVENȚILOR
DIN PROMOȚIA 1968 – SECȚIA ELECTROENERGETICĂ**

1. Aldan Victor Valentin Corneliu

Date Biografice

Data nașterii: 29.11.1940.

Locul nașterii: Reșița, județul Caraș-Severin.

Domiciliu: Timișoara, județul Timiș, str. Emanoil Gojdu, nr. 9, ap. 16.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică.

Profesia: inginer diplomat.

Situația actuală: pensionar.

Activitatea profesională:

- 1968-1972, inginer la Uzina Ciocanul din Nădrag, județul Timiș. În această perioadă am fost responsabil tehnic cu supravegherea, exploatarea și repararea cazanelor de abur și a locomotivelor cu abur din dotarea uzinei. De asemenea am pus în funcțiune un grup Diesel de 800 kW, pentru situații de avarie; am participat pe teren la stabilirea traseului liniei de 20 kV Nădrag – Găvăjdia ca linie de rezervă; am fost responsabilul echipei de intervenție la linia 35 kV Oțelul Roșu – Nădrag, această linie fiind de multe ori pe an ruptă de fulgere și furtuni;

- 1972-1975, inginer la Industria Lânii din Timișoara. În această perioadă am fost responsabil tehnic cu supravegherea, exploatarea și repararea instalațiilor din centrala termoelectrică de 800 kW. Am fost responsabil cu construirea și punerea în funcțiune a noii centrale termice echipată cu două cazane tip CR 16, inclusiv montarea, exploatarea și repararea instalației de automatizare a cazanelor. Am fost responsabil cu activitatea laboratorului de metrologie;

- 1975-1990, inginer principal la Institutul de Sudură și Încercări de Materiale din Timișoara. În această perioadă am fost responsabil tehnic cu supravegherea, exploatarea și repararea cazanelor de abur, recipientelor sub presiune, podurilor rulante și a ascensoarelor de persoane (800 Kg/11 stații) și a ascensoarelor de materiale (4000 Kg/ 3 stații și 3000 Kg/3 stații). Am fost șeful colectivului de investiții la Institutul de Sudură și Încercări de Materile Timișoara – ISIM, etapa I turnul și etapa II trei corpuri de clădire alăturate turnului;

- 1990-31.01.2003, inginer – inspector de specialitate I, la Inspecția de Stat pentru Controlul Cazanelor și a Instalațiilor de Ridicat – Inspecția Teritorială Timișoara, în funcția de șef birou IMSP. În această perioadă am efectuat controale periodice, autorizări de funcționare a instalațiilor mecanice sub presiune, autorizarea sudorilor, omologarea procedeelelor de sudare, controale inopinate, verificarea calității apei de alimentare pentru centralele termoelectrice, avizarea instalării cazanelor în centralele termice, școlarizarea fochiștilor și laboranților, precum și examinarea lor în vederea autorizării. Am făcut parte din Comitetul tehnic pentru elaborarea Prescripțiilor tehnice C16, C30 și C31;

- 03.02.2003-30.09.2005, inginer la S.C. Termo Top SRL din Timișoara, ca responsabil cu supravegherea tehnică, verificarea, inspecția și certificarea conformității lucrărilor de construire a recipientilor simpli sub presiune. Deasemenea a fost responsabil cu managementul calității în conformitate cu SREN ISO – 9001: 2000;

- Din 05.05.2003, inginer la S.C. Berta SRL din Arad, ca responsabil tehnic de specialitate autorizat pentru supravegherea tehnică, verificarea și certificarea conformității lucrărilor montare/instalare, punere în funcțiune, service și reparare,

verificare tehnică periodică și autorizarea funcționării aparatelor consumatoare de combustibili gazeși;

- În perioada 19-22.05.2003, am urmat instruirea organizată de ISCIR INSPECT București pentru executarea verificărilor tehnice periodice și autorizarea funcționării aparatelor consumatoare de combustibili gazeși de tip cazane de apă caldă, încălzitoare de apă caldă și convectoare;

- În perioada 13-15.05.2005, am absolvit cursul pentru auditori interni al Sistemelor de Management, conforme cu standardele din seria ISO 9000:2000;

- În perioada 1-2.11.2005, am participat la cursul cu tema „Validarea metodelor - cerință a standardului SR EN ISO / CEI 17025:2001”;

- În perioada 23-25.11.2005, am participat la cursul cu tema „Soluții practice pentru evaluarea incertitudinii de măsurare” organizat de RENAR București;

- Din 30.11.2004 sunt membru fondator al Asociației Instalatorilor și Metrologilor în Domeniul Protecției Mediului. Fac parte din Consiliul Director al AIMPM.

Hobby: jocul de Bridge, pescuitul și calculatorul.

Timișoara, 15.05.2010

2. Anghel Ioan

Date Biografice

S-a născut la 26.03.1943 în com. Aninoasa, jud Gorj.

Educație

1950 – 1954. Școala primară, com. Aninoasa, satul Lăceanu.

1954 – 1957. Școala gimnazială, com. Aninoasa.

1958 – 1962. Liceul „Tudor Arghezi”, Tg. Cărbunești.

1963 – 1968. Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea Electrotehnică, secția Electroenergetică.

1968 – 1969. Școala de ofițeri în rezervă 01184 Bacău, specialitatea tancuri.

1986 – 1988. Academia Ștefan Gheorghiu – Secția Știința Conducerii.

Activitatea profesională

1962 – 1963. Profesor suplinitor la Școala generală Busuioci, com. Hurezani, jud. Gorj.

1969 – 1972. Inginer stagiar, Uzina 7 Noiembrie, Craiova.

1972 – 1974. Energetic Șef, Uzina 7 Noiembrie, Craiova.
 1974 – 1977. Șef Serviciu Plan - Dezvoltare, Uzina 7 Noiembrie, Craiova.
 1977 – 1986. Inginer Șef Mecano - Energetic, Intreprinderea de Tractoare și Mașini Agricole, Craiova (fosta Uzină 7 Noiembrie).
 1986 – 1988. Secretar cu probleme economice - Comitetul Municipal Craiova al P.C.R.
 1988 – 1989. Vicepreședinte - Consiliul de Control muncitoresc al Comitetului Judetean Dolj al P.C.R.
 1989 – 1998. Director General la S.C. MAT S.A. Craiova.
 1991 – 1998. Președintele Asociației naționale a constructorilor de tractoare și mașini agricole.
 1998 – 2006. Director general al S.C. MAT – MAGRIT S.A. Craiova.
 2006 – prezent. Pensionar.
 Limbi străine:
 Limba rusă: scris și citit – nivel mediu.
 Limba franceză : scris și citit – nivel mediu.
 Limba italiană: scris și citit – nivel mediu.

3. Anna Petru

Date Biografice

S-a născut la 01.01.1946 la Bărăteaz / jud. Timiș. Părinții: tata – contabil; mama – casnică.

Educație

1952-1959. Școala elementară: Clasa 1 la Bărăteaz; clasa 2 la Satchinez; clasele 3-4 la Varias; clasele 5-7 la Periam, în jud. Timiș.

1959-1963. Liceul și bacalaureat la Timișoara.

1963-1968. Studiu universitar la Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică.

1.08.68-28.05.75. Inginer stagiar și inginer la serviciul tehnic, la Șantier Electromontaj Banat.

10.06.75-01.08.81. Inginer-cercetare Electromotor Timișoara.

10.10.1981. Stabilit permanent în Republica Federală Germania, dobândirea cetățeniei germane.

13.05.82-31.03.84. Inginer la Firma Syskab Sulzbach Murr.
02.4.84-25.5.2010. Inginer la Firma Murrelektronik Oppenweiler.
26.5-31.12.2010. Bolnav (burn out).
31.12. 2010. Pensionare.
Sulzbach Murr, Septembrie 2019.

Adresa: Kernerweg 23. D 07456Sulzbach Murr / Germania. Telefon: +49 841 85344. E-mail: peter.anna@gmx.de.

4. Babici Ghizela – decedată.

Date Biografice

S-a născut la Arad, unde a făcut clasele primare, secundare și liceul. A absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electroenergetică din I.P. Timișoara, în 1968. A primit repartiție la IRE Baia Mare, unde a activat câțiva ani, apoi s-a mutat la Pașcani în județul Iași, unde a activat ca profesor la un liceu tehnic.

A decedat în 1992.

5. Baldovin (Schmoll) Alexandrina

Date Biografice

M-am născut la 17.03.1946, în Constanța. Am absolvit liceul „Mircea cel Bătrân” din Constanța în 1963, an în care am intrat la Facultatea de electrotehnică din I.P. Timișoara. Am absolvit Facultatea de electrotehnică, secția Electroenergetică, în anul 1968. La 1 sept. 1968 m-am angajat la Intreprinderea Electrocentrale Constanța. Am avut activitate în legătură cu CT Ovidiu de 36 MW pe cărbune, CT Constanța și CET Palas, care era în faza de execuție și punere în funcțiune. Am activat la biroul de investiții, la serviciul tehnic în funcția de inspector de avarii (CET Palas, CET Midia, AGIGEA CH). În perioada 01.01.1975- 31.12.1984, am activat la Liceul industrial nr 4 din Constanța ca inginer profesor predând: construcții în instalații electrice, măsurări electrice, electrotehnică și automatizări. În 1978 am promovat examenul de definitivat la I.P. București, Fac. Electrotehnică. Din 1984 până în 2001 am lucrat ca inginer - inspector de avarii la Electrocentrale Constanța. Din 2005 până în 2016 am lucrat ca administrator al Societății de proiectare S.C. SEMPRO SRL.

6. Bălan (Cioca) Mihaela

Date Biografice

M-am născut la Deva, unde a urmat cursurile Colegiului Național Decebal. Am absolvit Facultatea de Electrotehnică Secția Electroenergetică – I.P. Timișoara în 1968.

Activitatea profesională

- 1968-1972. Grupul Școlar Energetic Deva - profesor. Am predat materii de specialitate la Școala Postliceală și la Școala de Maiștrii.

- 1972-1980. TCM Timișoara - Atelier de Proiectare, am proiectat instalații electrice pentru construcții civile și industriale.

- 1980-1992. Electromotor Timișoara - Proiectare. Am proiectat electromagneți de ridicare pentru industria siderurgică.

- 1992. Curs de contabilitate și examen de contabil expert (La Electromotor s-a redus enorm producția și personalul).

- 1992-2008. Expert contabil.

- 2008 până în prezent, m-am stabilit la familia fiicei mele în Germania, fiind pensioară.

7. Blidaru Ioan – decedat

8. Burja Nicolae

Date Biografice

Născut în Sibiu la 10 iunie 1945. Cu excepția anilor de facultate am locuit permanent în Sibiu. Școala elementară și liceul „Gh.Lazăr”, le-am absolvit în Sibiu,

până în anul 1963. Apoi am absolvit Facultatea de Electrotehnică, Secția Electroenergetică - IPT Timișoara în 1968. În 02.09.1968 m-am angajat la IRE Sibiu la Serv. Proiectare, apoi în 22.11.68 m-am transferat la Serv. Dispecer, cu care am fost transferat în cadrul Dispecerului Energetic Național în 01.10.1973. Apoi când centrul de greutate în energie s-a mutat la DET Cluj, la Sibiu s-a redus activitatea și am fost transferat 25.02.1975 la ICEMENERG București Filiala Sibiu. Aici am activat ca inginer proiectant, cercetător științific, și responsabil marketing, până în 01.06.1993, când m-am transferat la Filiala de Rețele Electrice Sibiu, unde am lucrat la Serv. Exploatare - Reparații. Din 01.09.1993 m-am mutat la Serv. Dispecer (DEZ Sibiu) de unde m-am pensionat în 10.12.2010.

În 1977 am absolvit Fac. de Drept Administrativ Sibiu. În 1973 m-am căsătorit cu Maria Monica și împreună avem 2 fete: Simona Nicoleta născută în 1974, absolventă a Inst. de Medicină Cluj, căsătorită, actualmente locuind în Germania, în Munchen, activând ca medic stomatolog și având 2 fete, de 16 și de 14 ani și Cristina Maria născută în 1977, absolventă a Fac. de Științe Economice Cluj, locuind în Cluj și activând ca director de agenție de asigurări.

9. Buta Adrian – decedat

Date Biografice

Data și locul nașterii: 11 august 1945, Bistrița.

Studii: Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1968.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1979, la Institutul Politehnic Timișoara.

Conducere de doctorat: din anul 1996.

Discipline predate

- Rețele electrice;
- Transportul și distribuția energiei electrice;
- Metode moderne de transport a energiei electrice;
- Calitatea energiei electrice;
- Regimuri nesimetrice și nesinusoidale;
- Energetică generală și conversia energiei.

Cărți, manuale publicate: 23.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 157.

Contracte de cercetare: 68.

Realizări profesionale deosebite

- Realizarea în cadrul colectivului pe care-l conduce a unui sistem de achiziție, prelucrare și analiză a regimurilor nesinusoidale și nesimetrice ale rețelelor electrice,
- Realizarea unui soft generalizat pe termen scurt al energiei consumate și curbelor de sarcină.

Funcții administrative

- Director educativ de cămin 1975 –1976.
- Membru al Consiliului Național de Atestare a Diplomelor și Certificatelor Universitare (2001-2006).

Decedat în anul 2006.

10. Canciu Liviu Dan

Date Biografice

M-am născut în Sibiu în 6 decembrie 1945. Am urmat cursurile primare și gimnaziale în Sibiu și în toamna anului 1959 am fost admis la liceul din Hunedoara, unde am urmat trimestrul I al clasei a 8-a, după care m-am transferat la liceul „Gheorghe Lazar” din Sibiu, pe care l-am absolvit în 1963. În același an am fost admis la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, secția Electroenergetică. Am absolvit facultatea în 1968 și apoi am urmat cursurile școlii de ofițeri de rezervă din Bacău, arma tancuri. În urma repartiției guvernamentale, m-am angajat în martie 1969 la ICENERG, devenit ICEMENERG București. Aici în calitate de cercetător am participat la lucrări de cercetare și asistență tehnică în domeniul electroenergetic și am scris câteva articole la revista Energetica. În 1986 am fost cooptat în MEE în cadrul Grupului de Energetică Nucleară, devenit ulterior Societatea Națională Nuclearelectrică unde, după crearea pieței de energie electrică, am lucrat în acest domeniu până la pensionarea din 2010.

M-am căsătorit în 1979 cu Mariana, profesoară de limba franceză, acum pensionară. Avem doi băieți de 38 și 37 ani, Lucian Valeriu și Valentin Andrei, necăsătoriți, absolvenți ai Facultății de Automatică și Calculatoare din București și care lucrează în domeniul IT.

11. Câmpan Vasile

Date Biografice

S-a născut în localitatea Seini județul Maramureș la 23.01.1945. Școala primară și elementară le-a urmat în localitatea Seini, absolvind clasa a VII-a pe primul loc în anul 1958.

În anul 1956 a fost trimis în vacanța de vară într-o tabără în orașul Borșa, pentru viitor președinte de unitate de pionieri pe școală. În 1962 a absolvit Liceul real din Baia Sprie. În anul 1960 a fost trimis în vacanța de vară într-o tabără în orașul Câmpina pentru viitor secretar UTM pe liceu. În 1968 a absolvit la I.P. Timișoara, Facultatea de Electrotehnică Secția Energetică.

Începând cu 1968 luna August și până s-a pensionat anticipat în 2003 a lucrat la diverse întreprinderi ca inginer energetic stagiar, apoi inginer proiectant, inginer diriginte de șantier, șef de lot, șef serviciul tehnic investiții și am încheiat ca director tehnic.

Menționez că nu am făcut stagiul militar fiind clasat pe motiv de boală la rinichi. De asemenea nu am fost membru de partid.

12. Cioară Mircea – decedat

Date biografice

S-a născut în comuna Ilia Județul Hunedoara. Clasele primare le-a urmat în satul natal, cele elementare și liceul la Ilia, județul Hunedoara. A absolvit la Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, Secția Electroenergetică, în 1968.

A primit repartitie la IRE Deva, unde a activat ca inginer și adjunct șef secție la Secția de Înaltă Tensiune, apoi la secția de proiectare ca inginer proiectant.

13. Cosma Mircea

Date biografice

Născut la 1.12.1945 în Baia Mare, județul Maramureș.

1952-1959, scoala primară și elementară, Baia Mare.

1959-1963, Liceul „Gheorghe Șincai” Baia Mare.

Absolvent în 1968 a Facultății de Electrotehnică, Secția Electroenergetică a Institutului Politehnic din Timișoara.

Mircea cu un grup de colegi, Timișoara

Mircea cu grupuri de colegi de facultate, Timișoara

A urmat Școala de ofițeri de rezervă Bacău UM 01184. În prezent are gradul de colonel în retragere.

Aspecte din activitatea militară la Bacău și Ploiești

Activitatea profesională

- 1968-1971, inginer la IRE Timișoara.
- 1971-1973, inginer la IRE Ploiești.
- 1973-1977, președinte la Consiliul Tineretului Muncitoresc al Consiliului Județean UTC Prahova.
- 1978-1982, inginer coordonator IRE Ploiești.
- 1982-1990, director ICIM Brașov, Antrepriza Prahova.
- 1990-2000, activitate în sector privat ca administrator și acționar la diverse firme.
- 2000-2004, 2008-2012, 2012-2016, Președinte al Consiliului Județean Prahova (3 mandate),
- 2004-2008, administrator la firmele private SC ECOPROD ENERGY SRL și EOL SOL ENERGY.
- 2016 – pensionar.

Activitatea politică la nivel județean și național

- 2004-2016, Președinte al Consiliului Județean PSD Prahova.

Momente din activitatea politică

- Vicepreședinte al Consiliului Național PSD.

Funcții onorifice

- Președinte de onoare al Asociației de Energii Regenerabile al UE Filiala Prahova.

- Director Executiv al Asociației Siret – Prut – Nistru, din 2017.

Activitate personală

- Din 1990, președinte al Societății Cultural Istorice „Mihai Viteazu” Ploiești.

Titluri Științifice

- Academician, începând cu 2012, al Academiei Europene de Relații Economice și Culturale cu sediul la Roma.

Certificat de Academician la Academia Europeană de Relații Economice și Culturale din Roma.

Distincții și premii

- Cetățean de onoare a 47 de localități din România și Republica Moldova,
- Cetățean emerit al orașului Hâncești,
- Cetățean de onoare a patru raioane din Republica Moldova,
- Premiul pentru istorie al Academiei Române, 2008,
- Medalia „Cultul eroilor”, 2009,
- Medalia „Mihai Eminescu”, Republica Moldova, 2010,
- Ordinul de onoare al Republicii Moldova, 2016,
- Membru al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova.

Cărți publicate ca autor

- Apostolul se întoarce din surghiun, 2001 (3 ediții),
- Monumente prahovene, 2002 (2 ediții),
- Regimentul 32 Mircea, 2008,
- Cavalerii Ordinului „Mihai Viteazu”, 2009,
- Un diplomat de carieră N. Crezeanu, 2003. Lucrarea a fost distinsă cu premiul „Gheorghe Brăteanu” al Academiei Române,
- Albumul „Mihai Viteazu”, 2010,
- Ion Gheorghe Duca, un om sub vremuri, 2012,
- Întregitorii, Album istoric, 3 volume, 4 ediții, 2015.

Alte realizări

- A finanțat prin Societatea Cultural Istorică „Mihai Viteazu”, 209 statui și busturi în bronz, în Finlanda, Germania, Franța, Ucraina, Italia, România și Republica Moldova.
- A inițiat în 2013, Programul Național Intitulat „România 100”.
- În 2018 a fost declarat „Academicianul anului 2018” de către AEREC Roma.

Momente din diferite manifestări culturale din România și Republica Moldova

ACTIVITATEA Societății Culturale Istorică „MIHAI VITEAZUL” FLOREȘTI

BUSTURI ÎN STRĂINĂTĂȚI

RUȘI	LEONIDRUPE
ENESU	HELENO
ROMA	HELENO
EMANUEȘ	HELENO
BRANCOȘ	HELENO
VLAH TEREȘ	STAGGOUNG
MIHAI VITEAZUL	STAGGOUNG
A. CIȘA	STAGGOUNG
ALIVALEȘU	STAGGOUNG
A. PAINEȘU	REPUBLICA MOLDOVA
GRIGOREȘU	REPUBLICA MOLDOVA
C. STREI (4 Busturi)	REPUBLICA MOLDOVA
A. I. CIȘA (2 Busturi)	REPUBLICA MOLDOVA
M. CIȘA	REPUBLICA MOLDOVA
STEFAN ȘOLIMAR	REPUBLICA MOLDOVA
MIHAI VITEAZUL (2 Busturi)	REPUBLICA MOLDOVA
MIHAI ȘIMONEȘU (2 Busturi)	REPUBLICA MOLDOVA
A. CIȘA	HUNGARIA
MIHAI ȘTURA	SACHEȘENI (Judec. PLOIEȘTI)
MIHAIȘTEA	REPUBLICA MOLDOVA
MATEI BĂCĂR	REPUBLICA MOLDOVA

STATUI ȘI BUSTURI ÎN ȚARĂ

MIHAI VITEAZUL

MIHAI VITEAZUL	Statuie ecvestra - FLOREȘTI 400
MIHAI VITEAZUL	PRAHOVA - 9 busturi
MIHAI VITEAZUL	PRAHOVA - 6 obeliscuri
MIHAI VITEAZUL	MARAMUREȘ - bust
MIHAI VITEAZUL	ORADEA - statuie
MIHAI VITEAZUL	TURDA - bust
MIHAI VITEAZUL	TÂRGOU-MUREȘ - bust
MIHAI VITEAZUL	BRETCU - bust
MIHAI VITEAZUL	GIURGENI - bust și obelisc
MIHAI VITEAZUL	TOPOLOI - bust

Societatea Cultural Istorică „Mihai Viteazu”

Momente din diferite manifestări culturale din România
și Republica Moldova

14. Cristea Dorin

Date biografice

S-a născut la Sibiu, unde a urmat școala primară, elementară și liceul.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, secția de Electroenergetică din cadrul IPT, promoția 1968.

A lucrat la Termocentrala Mintia ca inginer și dispecer șef tură pe centrală. S-a transferat la Minterul Industriei Electrotehnice, iar după 1990 la RENEL București.

15. Dăncilă Marius

Marius la 70 de ani

Marius și Dana 2015

Cei trei Dăncilă

Dana cu flori

Marius și Dana 2014

Dragoș cu urmașul

Dragoș cu familia

Marius și Dana în aeroportul Stokolm

Marius și stația sa radio

FILE DE VIAȚĂ

Audaces fortuna juvat ...

Iunie 1968 ... Forfotă mare pe culoarele căminului «Electro»: a doua zi vor avea loc repartizările «promoției '68». Împreună cu Fritz (Ipsen), colegul cu care am împărțit timp de trei ani aceeași cameră de cămin, plecam spre «Piarșiți» să mai aruncăm o privire pe lista din holul de intrare. Turnu Severin – centrala hidro, trei locuri: unul la constructor, celelalte două la ... beneficiar ! Amândoi vizam același loc, dar – așa e viața !, ne despart două sutimi în favoarea mea !

Discuția continuă la o cafea tare și amară, la cafeneaua de lângă telefoane – unde mai poposiseră și alți colegi de ... suferință preocupați de evenimentul de a doua zi. La fel și pe drumul spre Complex și în cămin până târziu în noapte. După un somn pripit, pe drumul spre sala de repartiție, se conturează decizia: fiind primul care alegeam pe listă, având a 5-a medie (primii 4 colegi făcuseră opțiunea de a rămâne în învățământ, ca asistenți) îi spun lui Fritz « dacă pe listă este un loc dincolo de Carpați, la Galați, la Constanța sau aiurea, Severin-hidrocentrală-constructor este pentru tine! OK?».

Lista prezenta un loc – în București, la «Institutul de cercetări pentru termoficare», am cam strâmbat din nas căci nu prea le aveam cu Termotehnica predată de dl Theil, dar în sinea mea am spus: OK, este la «dracu'n przanic, oraș mare, nu te cunoaște nimeni, dacă delegatul MEE nu pune condiții de buletin de București, de renunțare la locuință, etc., îl iau. Și uite așa, în 5 minute decizia a fost luată, zarurile erau aruncate și porneam pe drumul vieții!

Cu valiza deja pregătită, două zile mai târziu plecam spre ... Mamaia, pentru a petrece o vacanță cât mă țineau bănuții câștigați cu trudă în anul ce trecuse în chip de lector la cursurile de ... telegrafie de la Radioclubul județean, căci vă destăinai cu această ocazie «hobby»-ul al cărui virus mi-a fost iremediabil inoculat cu ani în urmă : radioamatorismul !

După vacanță la soare a urmat prezentarea la Bacău, școala de ofițeri de rezervă din spatele gării, pentru stagiul obligatoriu de șase luni la compania de tancuri unde fusesem repartizat ! Era 15 august 1968 ! În noaptea de 20/21 august, alarmă: tancurile sovieticeacompaniate de cele ale « aliaților » din Tratatul de la Varșovia, intrau ... triumfătoare în Praga pentru a înnăbuși Primăvara deșteptării conștiințelor ! Trec peste urmări, mai puțin interesante în contextul celor de față ...

Dar hai să o iau cu începutul ! M-am născut spre sfârșitul de iulie 1944, la Lugoj. La doar câteva zile apoi, avioane nemțești bombardau sălbatic orașul și populația civilă, iar mama mă înfășa într-o păturică și fugea cu mine în brațe în vie, să scăpăm de prăpăd ! Tatăl, medic sublocotenent, era încă pe front iar sfârșitul războiului l-a prins pe undeva prin munții Tatra, în Cehia. A urmat copilăria, secvențe de timp estompate în memorie dar totuși, malul Timișului cu tapsanul larg și verde unde băteam mingea, a rămas puternic ancorat. Școala – începută și terminată la «Coriolan Brediceanu» - reputat fost liceu de băieți, cu profesori de stil vechi, severi, riguroși în pretenții, ne-au ghidat pașii pentru a termina onorabil, pregătindu-ne pentru viață. A fost o perioadă grea pentru toți – părinți, elevi și profesori dar, rezultatele au confirmat speranțele: aproape 70% dintre noi, foștii elevi, reușeam examenele de admitere în diverse facultăți! Apoi ... după 5 ani de studii ajungem la începutul acestui eseu: iunie 1968!

Ce a fost după? După, a însemnat pentru bănăţeanul din provincie ajuns în capitală, prezentarea la ... locul de muncă ales: ICENERG = Institutul de Cercetări Energetice și pentru Termoficare, înființat cu doar un an în urmă și care, în intențiile fondatorilor se vroia să devină institutul de referință al Ministerului Energiei Electrice: ! Sunt repartizat la Secția TTI, condusă de un adevărat « monstru sacru » : dr.ing. B. Mathe ! Colegii de secție – cu excepția unuia, toți absolvenți promoția '68 ai altor Institute Politehnice din țară. O singură « fată » cunoscută: Liviu Canciu, fost coleg de la Timișoara. Element super-pozitiv: șeful accepta să ne implicăm în tematica de cercetare în raport cu afinitățile fiecăruia, ceea ce m-a determinat să abordez problematica poluării industriale a izolației liniilor și aparatelor de înaltă tensiune. Imi revine sarcina – urmare a unei solicitări din partea Comisiei economice ONU pentru Europa, să fac o amplă cercetare asupra interacțiunii industrie-sectorul energiei electrice cu precădere asupra izolației LEA și stații de înaltă tensiune. După mai bine de doi ani de muncă, rezultatul este materializat într-un raport pe care am avut onoarea de a-l prezenta și susține personal în ședința plenară a Comisiei economice ONU de la Geneva. Un imbold serios pentru activitatea ce avea să urmeze: găsirea și punerea la punct a unei metode economice în vederea menținerii în stare curată a izolației electrice exterioare din stațiile de transformare de IT supuse poluării industriale. Și uite-așa a apărut instalația mobilă pentru spălarea cu jet de apă a izolației din stațiile de 110 – 400 kV, cu instalațiile sub tensiune ! Am făcut nenumărate demonstrații *in vivo*, cu invitați de marcă de la cel mai înalt nivel al MEE dar ... deși ideea a fost brevetată, soluția a rămas uitată în sertare, continuându-se cu o metodă mult mai oneroasă dar pe larg utilizată în RFG și Anglia: aplicarea manuală de vaselină siliconică ! Cineva, din MEE, anterior cercetării noastre, făcuse o «vizită de documentare» în străinătate și propusese – pentru valorificarea raportului de deplasare, metoda cu pricina ! Păcat, căci la un moment dat, pâna și colegii din Cehoslovacia interesați să cumpere brevetul pentru aplicarea, la ei acasă a metodei propuse de noi, erau « amabil refuzați » de Romenergo ! Se pierdeau astfel oportunități semnificative pentru economia națională !

ICENERG fuzionează cu IRME – noul născut al MEE-ului ICEMENERG continuă tradiția cercetării cu aplicație imediată, în sistem. Motiv pentru care, urmare a deselor incidente datorate deteriorării (conturnare prin arc electric) lanțurilor de izolatoare ale liniilor de IT, este demarat un amplu program de cercetare pentru găsirea unor soluții ameliorate de protecție a izolației liniilor (porțelan și/sau sticlă). Aveam responsabilitatea ducerii la bun sfârșit a acestei cercetări. Cum în țară nu dispuneam de o baza materială adecvată pentru încercări de conturnare prin arc electric de mare putere, se convine o colaborare cu institutul similar ICEMENERG-ului din Ungaria – VEIKI. Două sesiuni de teste la scară naturală, sute de secvențe filmate cu viteza de 3.000 cadre/sec asupra desfășurării fenomenului de conturnare, sute de ore de prelucrare a datelor experimentale obținute pentru ansamblul de proiecte-tip ISPE pentru lanțuri de izolatoare destinate LEA de 110-400 kV, au condus la re-proiectarea

întregului ansamblu de armături de protecție, reconsiderarea fabricației acestora și ulterior, la re-echiparea liniilor de 110-400 kV din teritoriu.

Pentru prima dată în România, secvențe filmate în ultra-rapid privind inițierea, desfășurarea și stingerea arcului electric la suprafața unui lanț de izolatoare au fost prezentate de o manieră coerentă sub forma unui film pe 16 mm cu o durată de 90 minute și având drept *background* sonor « Tocata pentru orgă în re-minor » de J.S. Bach. Filmul a fost proiectat în sala de festivități a ICEMENERG în prezența întregii conduceri a MEE ! În semn de omagiu și apreciere deosebită din parte-mi pentru fostul nostru « prof de aparate ... Babikov », cu acceptul și în prezența domniei sale, am prezentat studenților de la Electro respectivul film în cadrul unui curs festiv cu ocazia unei vizite în Timișoara. Aprecierile d-lui profesor au reprezentat, odata în plus, faptul ca strădania domniei sale pentru a ne pregăti ca specialiști n-a fost în zadar ! În aceeași măsură, în cele câteva ocazii ulterioare de a călători prin țară, am putut observa – fără disimulată mândrie, armăturile de protecție – într-un fel « copiii mei de suflet », echipând liniile electrice de IT.

Alt program de cercetare deosebit de interesant a încercat să deslușească efectele câmpului electric de mare intensitate, cum este cazul în stațiile de transformare de 220-400 kV, asupra organismelor vii și în special asupra personalului ce-și desfășoară activitatea în aceste zone. Rezultatele obținute prin măsurători *in situ* s-au concretizat în elaborarea unor normative privind munca operatorilor în aceste zone afectate, a unor costume speciale de protecție cu inserție metalică, gen « cușca Faraday », cât și un raport tehnic național supus atenției specialiștilor din întreaga lume cu ocazia unei sesiuni CIGRE.

Viața de zi cu zi a adus și noi provocări la care eram chemați să răspundem: problematica surselor noi, regenerabile de energie – noutate absolută cu care nu numai noi, ci întreaga planetă începea să se confrunte! Consecvent crezului exprimat prin deviza personală plasată la început de eseu, am considerat implicația personală în domeniu ca un răspuns firesc mersului istoriei. JSPS – Japan Society for the Promotion of Science, oferea celor interesați, posibilitatea obținerii unei burse de studiu la Universitatea din Tokyo. Propunerea făcută de mine: « Modele matematice privind prognoza integrării aportului energetic al surselor noi, regenerabile în balanța energetică națională, în prezent și în viitorul previzibil » a obținut acordul sponsorului japonez. Noiembrie 1982 – aeroportul internațional București-Otopeni. Soția mă însoțea pentru a-mi ura drum bun. Dubai, Bangkok – escale înainte de Tokyo Narita. La București rămăneau, în gaj de « bună purtare » și « garanție » a revenirii mele, Dana – soția și fiul nostru Dragoș care încă nu împlinise un an și jumătate. Cele câteva luni de stagiu au trecut pe nesimțite iar în bagaj, la reîntoarcere, aduceam peste 80 kg de documentație tehnică. Din nefericire pentru mine, politica impusă în domeniu și realitatea tehnică evidențiată în raportul de deplasare nu ... se îmbinau întocmai ! Mi-am dat seama, treptat de consecințe: trecerea pe « linie de garaj », suprimarea dreptului de a mai publica, interzicerea dreptului de a voiaja chiar și în țări vecine, etc. Toate acestea au condus la o nouă schimbare de profil: energetica generală și valorificarea

resurselor secundare industriale recuperabile. *Grosso modo*, în cei 21 de ani de cercetare, am reușit să pun la activ un raport ONU, un raport CIGRE, câteva zeci de lucrări de cercetare finalizate și acceptate de beneficiari, două brevete de invenție, circa 50 articole publicate și traducerea din limba engleză a unei interesante lucrări teoretice « Diakoptica » de H. H. Happ apărută în Ed. Tehnică. Dacă mai adaug și cele peste 50-60 participări cu rapoarte la conferințe naționale și/sau internaționale se ajunge la o imagine aproape completă a activității mele.

Atmosfera devenise însă apăsătoare, finele de an 1989 cu evenimentele desfășurate în București au dat o speranță de schimbare spre mai bine dar în scurt timp așteptările multora dintre noi s-au dovedit deșarte. «La vremuri noi, tot NOI» era cuvântul de ordine pe culoarele Institutului! A urmat Piața Universității, cu cele bune și cu cele mai puțin bune, venirea minerilor în iunie '90. Dimineața zilei de 14 m-a găsit, împreună cu soția, în Piața Universității asistând la scene incredibile cu slogane ce-mi răsună încă în urechi, deși au trecut de-atunci mai bine de trei decenii : « Noi muncim, nu gândim! » și « Jos intelectualii! ». Am văzut doar pentru o clipă un baston de cauciuc ce se dirija spre fața Danei, m-am interpus instinctiv pentru a o proteja și în momentul următor eram pe caldarâm, cu fața însângerată, cu dinți spărți, înfășcați amândoi de niște brute negre și azvârliți în ceva ce se vroia compartiment de autovehicol. Debarcarea s-a produs la o secție de miliție; eram destui care să ne "lingem rănile". Acuzați de tentativă de lovitură de stat (șic!), suntem finalmente «eliberați» fără comentarii două zile mai târziu. Am înțeles că ceva straniu se întâmpla în țară, luând cu Dana simultan aproape decizia de a ne căuta azil aiurea, undeva unde astfel de atrocități sunt inimaginabile. În drumul nostru am trecut prin Geneva – locul unde a fost semnată „Declarația universală a drepturilor omului”. Ni s-a dat de înțeles că, în calitate de resortisanți din estul Europei și în plus amândoi intelectuali, nu prea avem ce căuta în civilizata Elveție! Sfârșitul drumului a fost să fie Belgia, care finalmente a devenit țara noastră de adopție. Totul pornea de la zero dar, din nou, fac referire la motto-ul de la început care ne-a dat puterea de a trece cu bine toate dificultățile de început de nouă viață.

De ce am ales Belgia? Din considerente pentru Dana – la bază licența în limba franceză deci nici o problemă de limbă. Până la începerea noului an școlar, s-a ocupat intens de Dragoș, fiul nostru, asigurându-i un minim vocabular și practica verbelor auxiliare. Ne stabilisem în zona francofonă a Belgiei (cunoscută drept Wallonia), într-un mic orășel numit Ciney, situat cam la mijlocul distanței între Bruxelles și Luxembourg și nu departe de Namur, capitala Walloniei. Belgia pare o țară ciudată: ruptă efectiv în două zone – la sud Wallonia, la nord Flandra, despărțite de o frontieră...lingvistică! Obiceiuri ciudate legate de istoria zbuciumată a acestui colț de Europa, caractere omenеști total diferite la nordul și la sudul țării, cinci guverne cu o listă de miniștri pentru o populație totală ce depășește cu puțin 11 milioane de locuitori. Învățământul obligatoriu de 12 ani nu se finalizează printr-un examen de Bac ci doar cu un ... petec de carton numit pompos «certificat de studii secundare superioare»! O rețea feroviară relativ densă dar care prezintă zilnic zeci și chiar sute de minute de întârziere. Autostrăzi numeroase mai mult sau mai puțin întreținute și un control polițienesc invizibil. Ca fapt divers: în cei deja 30 ani de ședere n-am fost oprit decât

de două ori pentru controlul documentelor (și slava Domnului, am rulat deja pe drumuri și sosele în Belgia circa ... 1 million de km !)

În sfârșit pentru a nu divaga prea mult: am făcut reale eforturi pentru obținerea unui loc de muncă, cât de cât apropiat ca specific de pregătirea mea de bază. Nici o speranță ! La vârsta ce o aveam, de 47 ani, amicii belgieni căscau ochii mari la îndrăzneala mea de a gândi la o reluare a activității profesionale, aceștia considerând că la vârsta ce o aveam trebuia să mă orientez spre... pre-pensionare ! Salarizarea este bineînțeles în funcție de pregătirea și calificarea profesională dar crește automat cu vârsta preopinentului, astfel că în sectorul privat sunt preferați tinerii ce au dreptul la salarii mai modeste. Soția mea Dana, cunoscătoare a limbii franceze, a fost imediat cooptată ca traducător-interpret în cadrul Ministerului Justiției. Pentru mine rezolvarea situației a venit puțințel mai târziu, începutul fiind la o societate privată cu activitate în domeniul ... sistemelor de tratare a apei ! Schimbare de domeniu, reamintirea cunoștințelor de limbă franceză obținute la cele două ore săptămânale din liceu (în schimb am început să uit și să-mi caut cuvintele în engleză, din lipsă de exercițiu !), naveta zilnică pâna la locul de muncă, etc.

Întâmplarea face ca un Institut de învățământ superior din Namur (IESN), la numai 30 km de domiciliu, să caute un cadru didactic pentru cursuri cu caracter tehnic de specialitate. Sunt acceptat, și încep munca de dascăl predând la început cursurile de «bazele electrotehnicii» și «mecanica fluidelor» studenților din departamentul Automatizări. Primelor cursuri li s-au mai adăugat, sporadic și pe parcursul anilor, cursul de «mașini electrice și transformatoare de putere», «electronică analogică», etc. Din nou: motto-ul de la început m-a ajutat să fac față cerințelor. Ca fapt divers care a marcat trecerea mea prin IESN, am reușit să pun la dispoziția studenților mei cursuri redactate și imprimare și în supliment culegeri de exerciții și probleme – nouitate absolută ce venea să suplinească lipsa materialului didactic pe suport hârtie și/sau digitalizat. Satisfacția lucrului bine făcut se reflecta în mesaje de *feedback* din partea foștilor studenți care îmi relatează adesea aspecte din activitatea lor profesională și nu numai.

Iată, au trecut deja 10 ani de când am ieșit la pensie de la IESN. În colaborare cu fiul meu am consacrat timpul liber pentru a asigura traducerea din engleză în franceză a două lucrări de referință : «Analiza circuitelor electrice», 900 pg. de Alexander & Sadiku, (www.deboecksuperieur.com/ouvrage/9782804166021-analyse-des-circuits-electriques) și «Circuite microelectronice», 1400 pg. de Sedra & Smith (www.deboecksuperieur.com/ouvrage/9782804177775-circuits-microelectroniques) în paralel cu pasiunea mea din tinerețe pentru radioamatorism. După terminarea liceului, Dragos a urmat timp de un an cursurile facultății de matematică pură de la Universitatea din Namur, apoi s-a înscris la Universitatea din Louvain-la-Neuve – secția inginerie civilă, pe care a absolvit-o cu *magna cum laudae* în specialitatea micro-electronică. A urmat timp de 4 ani stagiul de doctorat la Institutul de micro-electronică (IMEC) din Leuven iar după susținerea tezei și obținerea titlului de « doctor în științe » a concurat pentru un loc de cercetător/asistent universitar la Universitatea din Uppsala (Suedia). Este de zece ani acolo, timp în care a obținut și titlul de « doctor docent » iar pe plan profesional a «urcat» la catedră, fiind numit profesor plin ! Este

tatăl a trei nepoței nostimi : două fete de 5 și respectiv 4 ani și un băiețel ce a împlinit nu de mult primul său an de viață ! Adesea, noi bunicii ne așternem la drum să-i vizităm pentru a fi împreună cu toții. Realizărilor excepționale pe plan profesional li se adaugă implicarea în propria societate creată de tip *start-up* (www.percyrocsa.ro) cu obiective în domeniul utilizării microundelor în sectorul minier și al materialelor compound.

Așadar ... aschia nu sare departe de trunchi ! Cele de mai sus sunt doar un minim prinos pe care, cu smerenie îl dedic dascălilor noștri, adevărate rădăcini ancorate în istoria cetății Timișoarei ! Imi permit să fiu mândru de acest parcurs realizat de noi toți cei din « promoția '68 » cât și a copiilor noștri care cu siguranță vor continua tradiția al cărui început se regăsește în acele zile de sfârșit de iunie'68. *Gaudeamus igitur ...*

Marius M. DĂNCILA
Ciney (Belgia), iunie 2020

16. Dușa Vasile – decedat

Date biografice

„Data și locul nașterii: 9 ianuarie 1945, Presac-Ampoiului, județ Alba.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1968.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1986, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Montarea și exploatarea instalațiilor PRAM,
- Balanțe și optimizări energetice,
- Tehnologii noi de recuperare a energiei în industrie,
- Tehnici de optimizare în energetica industrială,
- Producerea energiei în centralele electrice,
- Circuite secundare,
- Comanda și controlul rețelelor electrice,
- Partea electrică a centralelor electrice.

Cărți, manuale publicate: 13.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 90.

Invenții și inovații: 1; 4.

Contracte de cercetare: 24.” [Toma Dordea, ș.a. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara. Monografie. Editura Orizonturi Universitare. Timișoara, 2010, p. 82-83].

Căsătorit cu Viorica, matematician. Au un băiat Daniel, inginer, stabilit în SUA, care are 2 copii.

Căsătoria

17. Eibenschutz Robert - decedat

Copil la Timișoara

Profesor la Liceul energetic din Timișoara

Israel (2018)

Date biografice

M-am născut la Timișoara în 10.08.1945. Clasele I – IV le-am făcut la Școala de 7 ani nr. 8 din Timișoara, iar clasele V – VII la Școala de 7 ani nr. 3 din Timișoara. Clasele VIII – XI (liceul), le-am făcut la Școala Medie nr. 5 din Timișoara, secția reală. Am absolvit Facultatea de electrotehnică din I.P. Timișoara, în 1968.

După trecerea examenului de stat m-am angajat la 1 august 1968 ca inginer stagiar la IRE Timișoara, secția de înaltă tensiune. În acest loc de muncă m-am ocupat de exploatarea și întreținerea liniilor de înaltă tensiune și a

stațiilor de transformare. Aici am fost coleg de muncă cu bunul meu prieten "celentanist" Mircea Cosma.

M-am căsătorit la 14.05.1968 la Timișoara. Soția mea Clara s-a născut și ea la Timișoara în 31.05.1947. În iunie 1969 am devenit tătic la o frumusețe de fetiță, Karina.

Căsătoria la Timișoara.

În septembrie 1969 m-am înrolat în armata română la școala de ofițeri de rezervă de la Bacău, UM 01184 (comandant col. Tărnăuceanu). Aici am fost învățat să fiu ofițer de tancuri. Aici am fost coleg de pluton cu Mircea Cosma și fie iertatul Bucur Luștea. Am amintiri frumoase din armată cu toate că nu a fost ușor, mai ales la aplicația la care am participat în iarna anului 1970 la Galați. În primăvara anului 1970, după terminarea stagiului militar și obținerea gradului de sublocotenent, m-am întors la IRE Timișoara secția de înaltă tensiune, unde am continuat ceea ce făcusem înainte de încorporare. Am avut foarte multe satisfacții în muncă.

Am participat la rezolvarea multor avarii în rețeaua de înaltă tensiune. Am avut plăcerea de a asista în 1971 la punerea în funcțiune a hidrocentralei de la Porțile de Fier, fiind repartizat în stația 110 kV Topleț. De asemenea am fost factor activ în operațiunile de electrificare a căii ferate Timișoara - Lugoj - Caransebeș - Topleț - Turnu Severin, iar mai apoi Reșița și Arad.

În 1971 s-a născut băiețelul meu Gabriel, care spre marea noastră nenorocire a fost implicat într-un accident de circulație în trista zi de 15.12.1979. Datorită loviturii puternice pe care a primit-o a decedat în seara zilei de sâmbata 15.12.1979.

În anul 1974 am fost transferat la Liceul Energetic Timișoara, care ulterior își schimbă denumirea în Liceul Industrial Nr. 2 Timișoara. Și așa eu am devenit profesor de liceu. Mi-a plăcut mult aceasta "meserie" nouă, căci am reușit multe învățându-i pe elevi. Am realizat cu ajutorul elevilor: poligon de instruire pentru rețele, simulator de manevră. Cu acest simulator am apărut la TVR unde explicam scopul lui, modul în care a fost proiectat și realizat. Totdeauna am spus că cea mai frumoasă parte a vieții mele a fost viața de liceu. Această viață am reușit să o retrăiesc ca profesor de liceu.

În iarna anului 1983 s-a născut a doua noastră fetiță, Romina, căreia i-a fost dat să nu cunoască orașul și țara ei natală deoarece în ziua de 9 decembrie 1983 am emigrat în Israel unde trăim și azi.

La începutul noii noastre vieți am fost repartizați la un Centru de Absorbție din orașul Tiberias. Viața de noi veniți a fost nespuse de grea, deoarece a trebuit să ne luptăm cu: învățarea unei noi limbi de care nu aveam habar, învățarea obiceiurilor de aici, rezolvarea problemelor legate de îmbolnăviri, traiul cu o mică sumă lunară de bani într-o țară unde inflația a ajuns la 500% și multe altele.

În mai 1984 am început să lucrez la un birou de proiectare instalații electrice de joasă tensiune, industriale și locuințe. Mi-a fost greu deoarece eu nu am învățat niciunde joasă tensiune, mai ales aparate (prize, contactoare, etc). Intrucât salariul a fost foarte mic iar patronul nu avea de gând să-mi mărească leafa am hotărât să-l părăsesc după 1 an și în 1985 m-am angajat la un institut de proiectare particular care avea

sediul în Africa de Sud iar eu am lucrat la o filiala din Israel. Aici mi-a plăcut mult deoarece proiectam instalații electrice serioase pentru diferite fabrici chimice. Am avut realizări frumoase, motiv pentru care salariul meu a fost mărit la fiecare 3 luni.

Dar visul meu cel mare a fost acela de a lucra la Societatea de Electricitate a Israelului și asta am reușit. Începând cu 1 februarie 1988 am fost primit la "IRE HAIFA" ca inginer proiectant la secția de proiectare rețele de înaltă tensiune. Am fost foarte apreciat și mândru că am reușit să etalez cunostințele mele tehnice primite în Timișoara mea dragă. Am avut multe realizări inclusiv în domeniul Dispeceratului Național. Din anul 1997 am fost avansat în funcția de șef birou proiectare rețele de î.t. avânt în subordine 13 ingineri și subingineri.

În anul 2012 am fost pensionat, la 31 august, fiind una din zilele mele triste din viață. Nu am putut rămâne acasă fără să fac nimic, motiv pentru care în aprilie 2013 am început să lucrez voluntar la un fel de dispensar mai mare.

Sunt bunic la 5 nepoți (3 fete + 2 băieți) cu vârstele: 26 (B), 21 (F), 20 (F), 9 (B), 4 (F) ani.

În legătură cu sănătatea nu am lucruri deosebite de reclamat: să nu fie niciodată mai rău.

A decedat în noiembrie 2019.

Israel – 20.09. 2019

18. Ene (Alexandrescu) Bălașa Ioana

Date biografice

S-a născut în 1942 la Găiești, unde a făcut școala primară, gimnazială și liceul.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică Timișoara, secția Electroenergetică.

La absolvire a primit repartitie la Liceul Industrial de Chimie Craiova, unde a activat din 1968 până în 1971, când s-a transferat la un liceu industrial din București.

S-a căsătorit cu inginerul Alexandrescu care a lucrat la ICECHIM București, care a decedat.

Are 2 băieți și o nepoată.

19. Gantner Ioan

Date biografice

A absolvit Facultatea de Electrotehnică Timișoara, secția Electroenergetică în 1968.

După absolvire a lucrat o perioadă în țară.

În anul 1992, a plecat definitiv în Ungaria și s-a stabilit în orașul Gyor. A lucrat ca inginer la Societatea de electricitate din Gyor, de unde s-a pensionat.

Este căsătorit, are 2 fete și 2 nepoți (o fată și un băiat).

20. Giogea Horea

Date biografice.

M-am născut în localitatea Sebiș (azi oraș) județul Arad, la data de 11.10.1945. Școala elementară și liceul le-am urmat-o în orașul natal. Liceul l-am absolvit în anul 1963. Am dat admitere la Facultatea de Electotehnică, secția Electroenergetică, pe care am absolvit-o în 1968, an în care m-am angajat ca stagiar la Exploatarea Electrică Arad (IRE-Timișoara). Stagiul militar l-am făcut la Bacău în perioada 09.1969 - 03.1970. După anul 1971, am lucrat la Intreprinderea de sere Arad, la punerea în funcțiune a primei ciupercării industriale din țară. În 1975, m-am angajat la Intreprinderea de Strunguri Arad (SC ARIS SA), unde am lucrat la sectoarele calde: turnătoria nouă și tratamente termice, (cu CIF), pe partea de automatizări și mașini cu comandă numerică, în cadrul mecanicului șef.

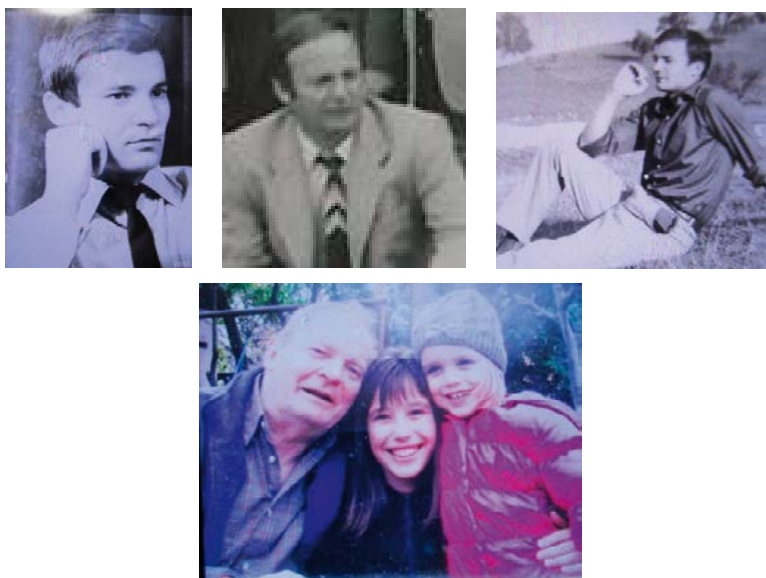
Mi-am încheiat activitatea la SC ARIS SA în 2000, fiind nevoit să am grijă de mama grav bolnavă.

M-am căsătorit în anul 1978 cu Maria (fosta) Pantea, cu care am o fată, născută în 1983, care este căsătorită, și lucrează în Germania. În ianuarie 2019 am devenit bunic, având o nepoțică.

Din 2004 am lucrat la SC Termocontrol srl, la centrale termice pe gaz.

M-am pensionat în anul 2009.

21. Hajos Ladislau - decedat

Hajoș cu nepoatele

Date Biografice

Născut la 17.12.1944 la Veszprem – Ungaria. Clasele 1-7 le-a făcut la Călan, Petroșani, Lupeni și Hunedoara. A absolvit Școala Medie Mixtă Hunedoara în anul 1963. După terminarea liceului împreună cu mai mulți colegi din Hunedoara a urmat Facultatea de Electrotehnică, Secția Electroenergetică, din cadrul I.P. Timișoara, după care s-a întors la Hunedoara.

În perioada 1968-1995 a lucrat la C.S. Hunedoara. S-a angajat la C.S. – Laminorul Bluming de Semifabricate 2, unde a fost energetic șef până la pensionare la 1.03.1995.

S-a căsătorit în anul 1969 cu colega sa de liceu Tiberia (Hajos) Lupu și împreună au a doi băieți căsătoriți. Primul băiat, Ladislau este inginer, căsătorit și are 2 fete de 10 și 2 ani.

Al doilea băiat este economist, căsătorit și are o fetiță de 15 ani.

Acum își exercită rolul de bunic, chiar dacă nepoatele nu sunt mereu alături, a uneia fiind părinții la Timișoara, iar a celeilalte la București.

Pentru el ca pensioner viața e statică și limitată, se dedică familiei și unor pasiuni ca snuker, sudoku și o pasiune mai veche, transmisă și copiilor – pescuitul. Viața merge înainte cu bune și rele. A decedat la 16 iulie 2020.

Ladislau cu grupuri de colegi de facultate, Timișoara

La armată la Bacău: Ladislau Hajoș, Victor Vaida și Mircea Faur

22. Iordache Adrian

Date biografice

Data nașterii: 01.01.1946, sat Dobra, comuna Bălăcita, județ Mehedinți.

Studii:

1952 – 1956. Școala primară - sat Dobra.

1956 – 1959. Gimnaziul - com Bălăcita.

1959 – 1963. Liceul Real Vânu Mare.

1963– 1968, Institutul Politehnic Timișoara - Facultatea de Electrotehnică – secția Electroenergetică.

În perioada iunie 1968 – februarie 1969, am satisfăcut stagiul militar la Unitatea Militară de Tancuri Bacău.

În data de 21.02.1969 am fost angajat în urma repartiției la Combinatul Chimic Craiova, unde am lucrat până în data de 31 mai 1994.

În cadrul combinatului activitatea predominantă a fost cea de investiții.

Cele mai importante lucrări de investiții pe care le-am urmărit și coordonat au fost:

- Instalațiile electrice (0,4 kV și 6 kV) aferente a două platforme tehnologice (circa 20 secții de producție);

- Realizarea a două stații de racord adânc (110 /6 kV);

- Modernizarea a două stații de racord adânc (110 / 6 kV);

- Realizare a 35 km LEA 110 kV.

1979 - 1985, am ocupat funcția de șef atelier electroenergetic, unde am coordonat activitatea de întreținere și reparații la instalațiile electroenergetice pe platformele NPK și Grup Dezvoltare.

1990 - 1994, șef secție electro - amc, unde am coordonat activitatea de întreținere și reparații electroenergetică și amc pe platforma organică.

În perioada 01.06.1994 - 28.02.2010, am activat la Filiala Rețele Electrice Craiova - ulterior C.N.Transelectrica - Sucursala Craiova la serviciul Investiții.

01.02.1996 – 28.02.2010, am ocupat funcția de șef serviciu Investiții.

Cele mai importante lucrări de investiții pe care le - am coordonat au fost:

- Retehnologizare stația 400 kV Țânțăreni;

- Retehnologizare stația 400/220 kV Porțile de Fier 1;

- Retehnologizare stația 400/220 kV Urechești.

Din data de 01.03 2010, sunt pensionar și mă ocup cu educația nepoților.

23. Ipsen Friederich

Date biografice

Născut la 12.04.1945, la Mediaș/ jud. Sibiu. Părinții: tata - matematician/ preot; mama - casnică.

Educație:

- 1952 – 1959, Școala primară și elementară la Mediaș;

- 1959 – 1963, Liceu și bacalaureat la Reșița, Mediaș și Sibiu;

- 1963 – 1968, studiu universitar la Institutul Politehnic, Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică.

Activitatea profesională:

- 15.09.68 - 01.02.1969, inginer stagiar la Șantier Energomontaj Mintia/ Deva.

Din 11.02.1969, stabilit permanent în Republica Federală Germania, dobândirea cetățeniei germane.

Activitatea:

- 25.02 - 01. 05. 1969, inginer proiectant la Siemens AG Nürnberg;

- 01.06 - 15.10.69, contract limitat la PEK-Elektronik, Tettngang ca instructor în domeniul informatică/calculatoare;

- 1969 - 1972, studiu postuniversitar la Universitatea Tehnică München, facultatea de științe economice;

- 1972 - 1993, administrator la gmd-GmbH, München. Domeniu de lucru: consultanță în informatică, organizare, controling;

- 1993 - 1998, controling la Fleischer-Genossenschaft eG în Ingolstadt;

- Din 1993, administrator la societatea de import/export Digiana Handels-GmbH, Ingolstadt;

- 1999 – 2006, administrator la societatea „Bere Azuga” S.A;

- Din 01.05.2010, intrare în stadiul oficial de pensionar; activitatea de administrator la Digiana Handels-GmbH, Ingolstadt continuă. Domeniu important actual de activitate: Consultanță/comerț în energie regenerabilă, proiecte solare, încălzire infraroșu; reprezentanțe comerciale România/Germania.

Ingolstadt, în August 2019

Adresa: Scherzerstr. 5. D- 85057 Ingolstadt/ Germania.

Telefon:+49 841 85344. Fax:+49 841 85388.

Celular: +49 171 330884. E-mail: ipsen@digiana.eu.

24. Klein Helmuth - plecat definitiv în Germania.

25. Konig Vasile – decedat

Vasile Konig cu Paul W. și Vegh L.

Date biografice

A absolvit Facultatea de Electrotehnică Timișoara, secția Electroenergetică în 1968.

După absolvirea facultății a lucrat la Intreprinderea de Rețele Electrice – IRE Satu Mare.

A fost căsătorit, are o fată.

26. Laszlo Zoltan – plecat definitiv în Ungaria.

27. Lauș Nicolae – decedat

28. Lipniczky Coloman – plecat definitiv în Canada

Coloman cu soția, fetele și nepoții, Canada

Date biografice

Data și locul nașterii: 25 octombrie 1945, Arad.

Adresa curentă: Winnipeg, Manitoba, Canada.

Starea civilă: căsătorit în 1973 cu Monica Gitta.

Copii: 2 fete, Andrea, 45 de ani, și Diana, 42.

Nepoți: 2 băieți, Michael, 15 ani, și Alexander, 11 ani.

Educație: Școala elementară, apoi ciclul 2 și liceul absolvite în Arad, Institutul Politehnic Timișoara, Facultatea Electrotehnică, Secția Electroenergetică, absolvită în iunie 1968.

Activitate profesională:

- August 1968 - martie 1969 și apoi septembrie 1969 - martie 1971 - inginer stagiar, Atelierul de proiectare, IRE Banat, filiala Arad.

- Martie 1969 - septembrie 1969, stagiul militar MFA.
- Martie 1971 - octombrie 1990, UTA Arad (inițial Combinatul Textil, apoi UTA, o perioadă Centrala Industrii Bumbacului), inginer, șef de atelier, mai târziu șef de secție energetică.
- Octombrie 1990: Emigrat în Canada, unde nu am lucrat ca inginer;
- Noiembrie 1991 - martie 1994 - diverse funcții la Hotel Viscount Gort în Winnipeg;
- Martie 1994 - decembrie 2012 - tehnician, mai târziu specialist în echipamente dentare la Ash Temple, care a devenit parte din grupul Henry Schein;
- Decembrie 2012 - trecut la pensie.

29. Luștrea Bucur – decedat

Data și locul nașterii: 24 iunie 1945, Timișoara.

Studii: Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara.

Anul absolvirii facultății: 1968.

Anul susținerii tezei de doctorat: 1986, la Institutul Politehnic Timișoara.

Discipline predate:

- Introducere în ingineria energetică,
- Bazele energeticii și conversia energiei,
- Energetica generală și conversia energiei,
- Reprezentarea mașinii sincrone și a reglajelor aferente,
- Rețele electrice,
- Transportul și distribuția energiei electrice,
- Sisteme electrice,
- Optimizări în sistemele electrice,
- Centrale și rețele electrice,
- Calculatoare în energetică,
- Utilizarea și programarea calculatoarelor,
- Limbaje avansate de programare,
- Elemente de inteligență artificială aplicate în energetică,
- Grafică și proiectare asistată de calculator.

Cărți, manuale publicate: 15.

Lucrări științifice publicate în reviste de specialitate din țară și din străinătate: 69.

Contracte de cercetare: 67.
Decedat în anul 2017.

30. Moga Alexandru – decedat

Studiu în parc, Timișoara

Date biografice

Născut la Sibiu, unde a absolvit scolile primare, elementare și liceul.
A absolvit Facultatea Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara, 1968.
A activat ca inginer la IMG București.

31. Neaga Dumitru - plecat definitiv din țară.

32. Paul Wilhelm – decedat

Wili cu colegi de facultate, Timișoara

Date biografice

După absolvirea Școlii Medii Mixte Hunedoara în anul 1963, a fost admis la Facultatea de Electrotehnică, Secția Electroenergetică, din cadrul I.P. Timișoara, care a absolvit-o în anul 1968, când s-a întors la Hunedoara, fiind angajat la C.S. Hunedoara, secția laminoare.

În 1969 s-a căsătorit cu Agi, având împreună pe Brigitte, care are un băiat.

În 1978, a emigrat împreună cu familia în Germania. În anul 1997 a făcut un infarct cardiac, apoi a făcut operație pe inimă. Din cauza sănătății a încetat activitatea profesională în anul 2000.

A decedat în 2017.

33. Păunescu Victor

Date biografice

M-am născut la 9 aprilie 1943 în comuna Lădești, județul Vâlcea. Școala primară și gimnaziul le-am făcut în comuna natală. Am urmat cursurile liceului „Nicolae Bălcescu” din Râmnicu Vâlcea în perioada 1957-1961. Acest liceu a revenit la denumirea de „Alexandru Lahovari”, așa cum se numea și înainte de anul 1948. În perioada ianuarie 1962 – septembrie 1963 am efectuat stagiul militar la Unitatea de grăniceri din Timișoara, asigurând paza frontierei de stat, de vest, a României.

1 Mai 1958, Lădești

În al doilea an de militărie, în vara anului 1963, am dat examen de admitere la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, prezentându-mă la examen în haine militare, ca sergent. Reușita la examen și admiterea la facultate au condus la reducerea stagiului militar cu aproximativ, trei luni, fiind "lăsat la vatră" în ziua de 28 septembrie 1963, adică cu două zile înainte de începerea cursurilor la facultate. Viața în timpul facultății, în perioada 1963 – 1968 a fost minunată, mai ales în comparație cu perioada cât am activat ca grănicer în zona Banatului. În fiecare an de studenție am beneficiat de câte o recompensă din partea facultății și am putut să mă bucur, din plin, de aceste recompense, fiind liber de grijile unor restanțe. Am fost în taberele studențești de la Pârâul Rece, în vara anului 1964 (cu colegul Dușa Vasile) și de la Costinești, în vara anului 1966 (cu colegul Buta Adrian). În verile anilor 1965 și 1967 am participat la excursii de câte două săptămâni, în circuit, prin țară. A fost minunat. În tabăra de la Costinești din perioada 10 august – 20 august 1966 am cunoscut și m-am împrietenit cu o studentă din anul V de la Facultatea de Matematică din Iași, pe nume Dragomirescu Gabriela. Am parcurs o perioadă de prietenie și de vizite reciproce de doi ani. Pe 30 aprilie 1968, când, încă, îmi pregăteam proiectul de diplomă, am făcut cununia civilă la Iași, de acum, asistentă la Facultatea de Matematică din cadrul Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, iar nunta am făcut-o după ce am devenit inginer, la Lădești, în ziua de 14 iulie 1968. La sfârșitul anului 1968 a apărut în familia noastră primul copil, un băiat, Cristian, iar după, încă doi ani și o fată, Lidia. Repartiția guvernamentală în producție am primit-o pentru Întreprinderea de Montaje București (IMB) șantierul Pitești, unde am început serviciul pe 1 august 1968 (la 2 săptămâni după nuntă). Pe 1 decembrie 1968 m-am mutat, cu serviciul, la Șantierul IMB din Iași. Aici am funcționat, timp de 40 de ani, ocupând funcțiile de inginer, inginer principal, șef de lot, șef de șantier (180 oameni), șef brigadă mare (548 oameni), șef atelier de proiectare (40 de salariați), director grup de șantiere, director tehnic trust (3800 oameni) șef compartiment tehnic-producție-contracte la trust, până la 31 iulie 2008, când am ieșit la pensie, pentru limită de vârstă (65 de ani). Trustul la care am lucrat, TMUCB (Trustul de Montaj Utilaj Chimic București, denumirea nouă a Întreprinderii de Montaj București) a avut filiale și sucursale în toată țara. Eu am lucrat numai la Filiala din Iași (care în perioada 1970-1984 s-a numit Trustul de Instalații și Montaje Iași), dar am executat lucrări de montaj utilaje tehnologice de toate tipurile și instalații (tehnologice, electrice de forță și iluminat, de automatizare și climatizare) precum și transport și distribuție gaze naturale cât și alimentări cu apă (după 1989) atât în județele Moldovei: Iași, Suceava, Vaslui, Botoșani, Neamț, Bacău, Vrancea, Galați, Tulcea, cât și la unele obiective de importanță națională, unde am ajutat filialele noastre din localitățile respective cum ar fi: Combinatele Petrochimice din Pitești, Govora, Midia-Năvodari, Brazi, Dej, precum și la Combinatul de Apă Grea din Drobeta – Turnu Severin. Mă apucă jalea când văd, acum, ce s-a ales din muncușoara noastră de aproape o jumătate de secol. Așa e acum, dar în perioada în care am fost salariat și am avut responsabilități foarte mari și realizări pe măsură, pentru care am fost recompensat cu Ordinul Muncii cl. III și Medalia Muncii, satisfacțiile au fost deosebite. Nu am trecut degeaba prin viață și sunt mândru de acest lucru.

Căsătoria la Lădești, 14 iulie 1968

Am doi copii. Un băiat, Cristian, inginer specialist în automatizări și calculatoare care, la rândul lui, are un băiețel, Andrei Mihai; și o fată Lidia, profesoară de matematică gradul I, care are două fete, Flavia Irina absolventă a Facultății de Medicină București, care, la rândul ei are un băiețel Ștefan Octavian și Ștefana elevă în clasa a XII-a. Soția Gabriela, profesoară de matematică este pensionară și ea, după 35 de ani de muncă, petrecuți la catedră, la Facultatea de Matematică din Iași, la liceul de Informatică "Grigore Moisil" și la liceul Teoretic "Dimitrie Cantemir", ambele din Iași, unde a pregătit câteva zeci de generații de elevi și studenți. Consider că pregătirea de care am beneficiat la Facultatea de Electrotehnică din Timișoara a constituit o puternică bază de pornire pentru tot ce a urmat după aceea în viața mea.

Victor, Gabriela, Cristian și Lidia

Victor cu nepotul, Andrei Mihai

Victor cu nepoata Ștefana

Strănepotul Ștefan Octavian

Nepotul Andrei Mihai la serbare

Ieșirea la pensie, 31 iulie 2008

Nepoatele Flavia Irina și Ștefana

34. Popa Laurențiu

Date biografice

M-am născut în 09.02.1942 în refugiu ca urmare a D.V. din 30.08.1940 în orașul Tîrnăveni. După 06.03.1945 m-am reîntors în orașul Bistrița, unde am urmat gimnaziul și liceul pe care l-am terminat în anul 1961. În perioada 1961-1963 am urmat Școala tehnică de telecomunicații din Timișoara, fiind repartizat după absolvire la Direcția de radio și televiziune Cluj din cadrul MTTc, unde am lucrat pînă la 30.08.1963. Începînd din 01.10.1963 pînă în 15.06.1968 am urmat cursurile Facultății

de electrotehnică din I.P.Timișoara. După absolvire am fost repartizat la C.C.H Dej unde am lucrat ca inginer la CTE a combinatului. In februarie 1971 m-am transferat la Intreprinderea Județeană de construcții - montaj Bistrița, ca șef de lot instalații în construcții până în noembrie 1974. Din noembrie 1974 până în luna martie 2001, am lucrat la Consiliul Județean Bistrița Năsăud la Secția Tehnică Investiții ca Șef sector tehnic energetic, după care m-am pensionat.

După pensionare am lucrat în proiectare instalații electrice.

M-am căsătorit în anul 1974, soția fiind inginer constructor. Avem o fiică de profesie inginer instalator, iar soțul ei este inginer la SDEE Transilvania Nord filiala Bistrița. Avem doi nepoți Bogdan și Iulia de 9 respectiv 6 ani.

Laurentiu Popa. Bistrița la 15.09.2019.

Popa Laurentiu laurentiupopa42@yahoo.com.

35. Rencz Anton – plecat definitiv în Germania.

Date biografice

Născut la Sântana/jud. Arad la 03.10.1941. Părinții: tata – dogar; mama – casnică.

Educație:

- 1948 - 1955. Școala elementară la Sântana. Clasele 1-4, secția maghiară. Clasele 5-7, secția română;
- 1955 - 1958. Școala profesională la Arad (lăcătuș);
- 1958 - 1962. Liceul și bacalaureat la Arad (seral);
- 1963 - 1968. Studiu universitar la Institutul Politehnic Timișoara, facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică;

Activitate profesională:

- 09.10.68 - 11.05.90. Inginer la IRE Timișoara;
- În 07.05.1975 m-am căsătorit, avem un băiat.
- În 01.06.1990. Stabilit cu sediul în Republica Federală Germania, dobândirea cetățeniei germane.

Activitate profesională:

- 01.01.91- 05.08.92. Electrician la Firma Hafner Augsburg;
- 01.09.92 - 30.09.06. Muzeul Național München;
- 01.10.2006. Pensionar.

Augsburg, Septembrie 2019.
Adresa: Anton Renz, Insterburgstr. 8, D -86165 Augsburg
Germania. Telefon:+49 821 716320. E-mail:elis.renz51@gmail.com

36. Roșu Adrian – decedat

Familia Roșu

Date biografice

Născut la 2 Februarie 1946 în orașul Arad. Fiul lui Roșu Gheorghe și Roșu Olga. A urmat cursurile școlii primare, generale și liceul la Liceul ”Ioan Slavici” (actual Moise Nicoară) din Arad. În 1963 a absolvit liceul și a dat admitere la Politehnica Timișoara, Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică. În 1967 s-a căsătorit cu Corodan Tatiana, studentă la Filologie. În 1968 a absolvit facultatea și a fost repartizat la Uzinele Reșița.

Din luna August 1968 până în Martie 1969 a efectuat stagiul militar obligatoriu la U.M. Bacău. În Aprilie 1969 s-a angajat la CPL (fabrica de mobila Arad). În Septembrie 1969 s-a mutat împreună cu soția la Balș, Jud. Olt, unde se punea în funcțiune o nouă întreprindere: Fabrica de Osii și Boghiuri. A lucrat aici 10 ani, timp în care a ocupat funcția de Șef Secție mecano - energetic. În 1975 s-a mutat cu domiciliul în Craiova. În 1979 a fost numit director la Intreprinderea de Utilaj Alimentar Slatina. După o naveta de aproape 7 ani, în 1982, s-a angajat la OLTCIT Craiova, unde a fost Șef Secție Vopsitorie. În 1983 s-a transferat la IUG Craiova unde a lucrat până în 1985. Ultimii ani a lucrat la Institutul Minier (ICITPML) Craiova. În 2009 a ieșit la pensie. În 7 Ianuarie 2010 a decedat.

Familia. Părinți: Roșu Gheorghe, tehnician; Roșu Olga, casnică. Soția: Roșu Tatiana, profesoară. Frate: Roșu Marius, inginer, Arad. Fiu: Roșu Victor, inginer de sistem, Microsoft, Seattle, USA, căsătorit cu Roșu Cornelia, inginer, SpaceX, Seattle. Nepoți: Roșu Eric, student și Roșu William, elev.

37. Schmoll Eugen Ioan – decedat

Date biografice

S-a născut la 29.01.46 în municipiul Dej, județul Cluj. A absolvit liceul teoretic „Andrei Mureșanu” din Dej în 1963, an în care a intrat la Facultatea Electrotehnică din Timișoara, absolvită în 1968.

După efectuarea stagiului militar, la 01.03.1969, a fost angajat la Electrocentrale Constanța ca inginer stagiar. După terminarea stagiaturii a lucrat ca inginer PRAM la CET Palas, perioadă în care a efectuat lucrări de verificări și punere în funcțiune la echipamente electrice cu tensiunea de lucru până la 110 kV, a protecțiilor, automatizărilor, comenzilor și semnalizărilor realizate cu relee și electronice, cu comutație statică etc. la CET Palas.

Din 1973 până la ieșirea la pensie (2009) a fost șeful secției electrice CET Palas, funcție din care a condus lucrările de punere în funcțiune și probele complexe la grupul energetic de 160 MW și la cele de 60 MW, lucrările de reparații capitale (RK) și re tehnologizare a echipamentelor electrice cu tensiune de lucru de până la 110 kV. A efectuat proiecte în cadrul IE Constanța: DRRI, AAR, AUR, implementare SCADA, excitații generatoare, protecții, automatizări etc. pt. CHE Agigea etc. A fost autorizat electrician gradul IV de către ANRE, ceea ce i-a permis să efectueze proiecte pentru instalații electrice cu tensiune de lucru până la 400 kV, în cadrul societății SC SEMPRO S.R.L. Constanța, pentru diverși beneficiari: ENERGOBIT Cluj, SIEMENS SRL, SC PROBIT SRL, SC TERMOSERV, CET MIDIA, ENERGOMONT ș.a.

Câteva titluri de proiecte realizate:

- Pentru IE Constanta: proiecte celule 110 kV cu IO-110 kV și MOP și LTB145 +BLK-ABB; protecții cuplă cu întrerupătoare 3FG cu SF6 și protecții digitale 7SD5225(SIEMENS); proiecte protecții bare și DRRI complet -110 kV; compltări protecții la cererea DEN etc.

- Proiecte protecții, comenzi, semnalizări, monitorizare bloc 80 MVA (cu echipament SEL-USA și ABB-2005), trafo 25 MVA, 15 MVA, sincronizare automată/manual.

- Proiect pentru alimentarea consumatorilor de categoria zero cu UPS-uri și altul cu invertoare funcționând în paralel pentru alimentarea consumatorilor blocurilor energetice de 50 MVA etc.

În cadrul SC SEMPRO SRL a efectuat proiecte pentru CET Midia, ex: modernizarea protecțiilor electrice aferente: liniilor de 110 kV; trafa servicii proprii generale; cuple transversale 110 kV, toate cuprinzand:

- Proiect tehnic;
- Caiete de sarcini pentru achiziția echipamentelor și execuția lucrărilor de montaj, documentație economică, ITI de exploatare și mentenanță, ASB-uilt, asistență tehnică.

A decedat în mai 2013.

38. Szitar Emil

Date biografice

Născut la 29 iulie 1944 la Timișoara, tata fiind electrician și mama funcționară. Clasele primare și elementare le-a făcut la Școala generală nr. 15 din Piața „Nicolae Bălcescu”(1951-1958). A absolvit secția reală a Liceului nr. 1 Timișoara (1958-1962). Apoi un an a fost casier la Intreprinderea Cinematografică Județeană Timiș. A urmat cursurile Facultății de Electrotehnică din cadrul IP Timișoara (1963-1968).

Activitatea profesională:

- 1968-1969, inginer stagiar, diriginte de șantier, la I.C.H. Porțile de Fier I;
- 10.1969-01.1970, inginer proiectant la IPH Deva;
- 02.1970-04.1990, Direcția Județeană de Poștă și Telecomunicații Hunedoara: șef stație frecvență, șef atelier comunicație electronică, șef Oficiu Municipal de Poștă și Telecomunicații, șef Oficiu de calcul.
- 05 - 07.1990, Banc Post Deva;
- 08.1990 - 1993, director comercial și asociat la SC PRIMA SA Deva;
- 1993-2006, administrator-director general la SC SIMAKO, de amenajări interioare și fațade.

În 30 martie 1968 m-am căsătorit cu Elena Popa, absolventă a Facultății de Construcții Timișoara, secția Construcții Hidrotehnice, promoția 1969. În 16 octombrie 1969, se naște fiul Lucian Emil, care a absolvit Facultatea de Electrotehnică Timișoara, întreprinzător privat în probleme de consultanță. În 21 februarie 1974 se naște fiica Adina Marilena, care a absolvit Facultatea de Construcții Timișoara (limba engleză) și Facultatea de Arhitectură Timișoara. În 16 iulie 1999 se naște nepotul Luca, Robert, fiul lui Lucian, student.

Alte activități:

- administrator, asociat la postul Radio 1 Deva,
- administrator, asociat la TV Antena 1 Deva,
- președinte la Clubul ROTARY Deva,
- președinte CA la SC METALOTEX Deva,
- președinte CA la SC HERBA SA.

În perioada 22 decembrie 1989 - februarie 1990, am fost viceprimar la Primăria Deva. Nu m-am înscris în nici un partid politic.

Din 2006 sunt pensionar.

În 2018 împreună cu soția am înființat o mini pensiune în localitatea Săcărâmb județul Hunedoara.

39. Tătaru Gheorghe – decedat

Familia Tătaru

Date biografice

S-a născut la 31 august 1938 în satul Giurgiova, comuna Goruia județul Caraș-Severin.

A urmat clasele I-IV (1945-1948) în comuna natală, clasele V-VIII (1949-1952), în comuna Secoșeni județul Caraș-Severin și apoi liceul (1953-1956) la Reșița. A absolvit în anul 1968 Facultatea de Electrotehnică, Secția Electroenergetică din cadrul Institutului Politehnic Timișoara.

Activitatea profesională

- 1958 - 1959, învățător /instructor de vioară, comuna Secaseni,
- 1959 - 1963, tehnolog la UCMR Reșița,
- 1968 - 1973, inginer la Combinatul Siderurgic Reșița,
- 1973 - 1980, inginer și șef atelier „Hidrotehnica” la C.S. Reșița,
- 1980 - 1989, inginer și șef de secție la Secția Energetică din C.S. Reșița,
- 1989 - 1994, șef atelier „Hidrotehnica” la C.S. Reșița.

În perioada 1973-1994, a coordonat și a răspuns de aprovizionarea cu apă a C.S. Reșița, a Uzinei de apă Reșița și a municipiului Reșița. Sistemul de aprovizionare cu apă începe la „Trei ape” și coboară spre Reșița 40 de km, printr-un sistem de canale și aducțiuni, greu de supravegheat, exploatat și întreținut.

A fost căsătorit cu Maria Anișoara Părvu, născută în 1941 (decedată în 1989).

Au un băiat, Marius Viorel, născut în 1961, medic primar de medicina muncii și de familie, doctor în științe medicale. Au 2 nepoți: Marius Claudiu, născut în 1991,

tehnician dentar și asistent medical și Răzvan Valeriu, născut în 1993, student anul VI la medicină.

Pasiuni: muzica, motociclismul, turismul (a vizitat de 7 ori țările comuniste din Estul și Centrul Europei și de mai multe ori Jugoslavia).

Abilități: comunicare, educare, organizare, tenacitate.

A decedat la 12 aprilie 1999.

Fiul său dr. Marius Viorel Tătaru, care a avut bunăvoința să ne trimită CV –ul tatălui său a mai completat cu următoarele:

„Ce doresc să menționez în afara acestor informații succinte din C.V.: „, Puternica personalitate a tatălui meu – Gheorghe Tătaru. Doresc să-I mulțumesc și pe această cale, pentru că m-a crescut, educat și mi-a orientat oarecum direcția instrucției. Doresc să-I mulțumesc, că m-a făcut să înțeleg și să apreciez importanța aritmeticii, a matematicii, a geometriei, în viață, indiferent de viitoarea orientare profesională. Doresc să-I mulțumesc pentru omul care am ajuns. Pentru că m-a stimulat să învăț cât mai multe limbi străne, pentru că datorită lui am reușit să asimilez, în mod logic (chiar acolo unde nu exista logică) un volum mare de cunoștințe, pot să mă orientez și să mă descurc oriunde în lume, pentru că mi-a stimulat simțul tehnic, practic !

FOARTE, FOARTE PE SCURT, ACESTA A FOST ING. GHEORGHE TĂTARU-TATĂL MEU.

UN FOARTE BUN ȘI APRECIAT INGINER ȘI PĂRINTE.

40. Turbach Gunter Klaus – plecat definitiv în Germania

41. Țeculescu Dan

Date biografice

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, IP Timișoara, 1968.

A activat în cadrul Ministerului Energiei Electrice și la Regia Națională de Electricitate, la Girecția Generală de Transport și Distribuție Energie Electrică ca inginer și șef serviciu investiții.

Locuiește în București.

42. Vaida Victor

Date biografice

S-a născut la 13 septembrie 1945 în satul Cinciș, comuna Teliuc, județul Hunedoara, într-o familie de țărani mijlocași. Părinții Elisaveta și Abel, harnici, cinstiți și credincioși i-au sădit în suflet simțirea adâncă pentru glia strămoșască, cultul muncii, respectul creștinesc pentru aproapele său.

A fost cel mai mic dintre cei trei frați: Ioan, Abeluc și Victor. Tatăl său, pe lângă munca pământului, era un recunoscut zidar, ridicând sute de case în satele de pe Valea Cernei hunedorene, Ținutul Pădurenilor și Țara Hațegului, printre care și casa memorială „Drăgan Muntean” din satul Poenița Voini județul Hunedoara. Fratele mai mare Ioan trăiește cu familia sa în satul natal. Fratele Abeluc a decedat la câteva săptămâni de la naștere.

În perioada 1952- 1956, urmează cursurile școlii primare din satul natal, cu eminentul învățător Dumitru Moruzi, care i-a descoperit și cultivat dorința de a învăța. Următoarele trei clase elementare le urmează în satul Teliucu Inferior, centrul administrative al comunei, pe care le-a absolvit în anul 1959.

În perioada 1959-1963, urmează secția reală a Școlii Medii Mixte din Hunedoara. Este colaborator al Gazetei de Matematică și Fizică și participant la Olimpiadele de matematică și fizică.

În anul 1963 în urma examenului de admitere este admis printre primii cu media 9,66 la Facultatea de Electrotehnică. Este în anul I delegat AS de an la secția electroenergetică. Urmează cursurile Facultății de Electrotehnică, Secția Electroenergetică din cadrul Institutului Politehnic din Timișoara, pe care a absolvit-o în anul 1968 cu rezultate bune. Primește repartiție guvernamentală la Trustul Energomontaj București pentru șantierul termocentralei Mintia Deva.

S-a căsătorit oficial la Primăria Hunedoara la 5 februarie 1977, cu Stanca Elena Lucia Lia, hunedoreancă, de profesie medic, în prezent pensionară. La 24 aprilie 1977 are loc căsătoria religioasă la o biserică ortodoxă din Hunedoara.

Căsătoria civilă

Căsătoria religioasă

Lia cu copiii, Anca Elena și Mihai Victor

Victor, Lia, Anca și Mihai

Au doi copii, Anca Elena și Mihai Victor. Amândoi au absolvit „Colegiul Național Decebal” din Deva. Anca a absolvit Facultatea de Matematică - Informatică, din cadrul Universității București. S-a stabilit în București și lucrează ca informtician. Este căsătorită și are 2 copii, Andrei Mihai și Sofia Elena. Mihai Victor a absolvit Facultatea de Calculatoare și Automatizări din cadrul Universității Politehnica din Timișoara și lucrează ca inginer la Timișoara, unde este stabilit, necăsătorit.

2. Studii și specializări

- 1963 - 1968. Institutul Politehnic Timișoara. Facultatea de Electrotehnică, Secția electroenergetică;

- 01.1972 - 10.1974. Firma Siemens, Republica Federală Germania. Specializare: Sisteme energetice și punerea în funcțiune a centralelor termoelectrice și nucleare-electrice;

- 10.1984 - 04.1986. Institutul Central de Conducere din Economie. Specializarea Organizarea și Conducerea Activității în Industrie și Administrație de Stat. Curs fără frecvență;

- 1993 - 1997. Doctorat. Doctor în Științe Tehnice, Universitatea „Transilvania” Brașov cu teza „Managementul regimurilor de funcționare în sistemele energetice de mare putere”.

- 1994 - 1995, „Basic Business Management”. Drăgan European Foundation. Drăgan European Business School;

- 1994 „Contract de Management”. Institutul Român de Management. ELPEGA - Federația Patronală din Electricitate Petrol și Gaze;

- 1998. „Managementul Structurilor Microeconomice Descentralizate”. Ministerul Învățământului. Școala Națională de Studii Politice și Administrative. Institutul Român de Management;

- 2005 - 2007. Power Quality Training Course. Modules 1-10. Leonardo Power Quality Initiative - LPQI and SIER - Society of Power Engineers în Romania. Expert European gradul I;

- 2005. „Schema de comercializare a certificatelor de emisii cu efect de seră”. Ministerul Economiei și Comerțului. Centrul de Pregătire pentru Personalul din Industrie Bușteni – Prahova;

- 2005. „Metode și proceduri specifice de prevenire și combatere a actelor de corupție în instituțiile publice și la agenții economici”. Ministerul Economiei și Comerțului”;

- 2006. “Expert în achiziții publice”, Modulul 1. Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. Ministerul Educației și cercetării. Expert în achiziții publice;

- 2006. „Piața angro de energie electrică din România”. Societatea Comercială de Formare a Enrgeticienilor din România „FORMENERG”-SA;

- 2007. „Expert în achiziții publice”. Modulul 2. Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei. Ministerul Educației și Cercetării. Expert în achiziții publice;

- 2007. Curs postuniversitar „Elaborarea bilanțurilor electroenergetice”. Universitatea din Oradea, Facultatea de Energetică;

- 2007. Curs postuniversitar „Gestiunea Energiei”. Universitatea din Oradea, Facultatea de Energetică ;

- 2007. Curs „Sisteme de Management integrate calitate-mediu”. Societatea Română pentru asigurarea calității- SRAC.

3. Activitatea Profesională

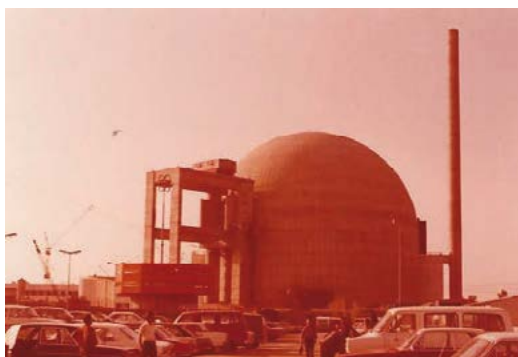
Șantierul termocentralei Mintia - Deva (1970)

La absolvirea facultății, este repartizat la Trustul Energomontaj București, Șantierul Termocentrala Mintia - Deva. Pe acest șantier participă ca inginer stagiar și inginer, la montarea și punerea în funcțiune a instalațiilor electrice și de automatizare a primelor patru grupuri energetice de 210 MW (1968-1971).

Remarcându-se prin activitatea sa, este trimis de Ministerul Energiei Electrice și Trustul Energomontaj București la specializare pentru sisteme energetice și centrale electrice (convenționale și nucleare), la firma Siemens din Germania (1972-1974). Participă în primul an, la montarea și punerea în funcțiune a unui grup energetic pe cărbune, la termocentrala Emden, pe malul Mării Nordului, în nordul Germaniei, iar următorii doi ani la punerea în funcțiune a primul grup nuclearo-electric de 1200 MW, cel mai mare din lume la acel moment, la centrala nuclearo-electrică Biblis, nu departe de Frankfurt pe Main. Verifică și pune în funcțiune sistemul de automatizare al sistemului de apă de alimentare, protecția turbinei de 1200 MW, sistemul automat de eliminare a apei din reactorul nuclear, sistemul automat de curățire a aerului din reactorul nuclear, stații electrice de 6 kV și 0,4 kV etc. Participă la probele complexe de punere în funcțiune ale grupului de 1200 MW.

Sala mașinilor și camera de comandă– grup energetic,
Termocentrala Emden –RWE, Germania. *Sursa: V. Vaida (1972).*

Unitatea 1 de 1200 MW, CNE Biblis –RWE,
Germania, *Sursa: V. Vaida (1973-1974).*

Unitatea 1 de 1200 MW.
Verificări și probe.
Sursa: V. Vaida (1973-1974).

Această specializare, educația sănătoasă primită acasă și pregătirea primită în școala românească, au contribuit la formarea tânărului inginer ca specialist și om, punând amprenta pe toată activitatea sa viitoare.

În timpul specializării, a putut aprecia valoarea școlii rămânești, a pregătirii primită la Facultatea de Electrotehnică din IP Timișoara, lucrând alături de ingineri care au absolvit cursurile unor universități tehnice de prestigiu din Germania și din alte țări din Europa. A înțeles încă de atunci că succesul în carieră trebuie să se bazeze pe o pregătire profesională solidă, verificată în practică, pe competență, disciplină, dăruire, dragoste de meserie și de țară. Deși avea posibilitatea să lucreze în continuare la firma Siemens, unde era pregătit și apreciat, prelungindu-i-se contractul inițial de la zece luni la trei ani, la terminarea contractului oficial s-a întors în țară, unde a avut o carieră de succes, contribuind la Electrificarea țării și la realizarea și funcționarea Sistemului Energetic Național.

După revenirea în țară, lucrează în continuare la Trustul Energomontaj București. În ultimele 3 luni din 1974 și prima parte a anului 1975 este reprezentantul Ministerului Energiei Electrice în echipa de omologare a sistemului de automatizare cu comutație statică USILOG - E și a celui de semnalizare SEMNAL - S, proiectate de o echipă mixtă formată din specialiști de la Institutul de Proiectare Automatizări IPA din MICM, Institutul de Studii și Proiectare Instalații energetice – ISPE din MEE și Fabrica de Elemente de Automatizare – FEA din MICM. Participă la efectuarea verificărilor și probelor de omologare a sistemelor USILOG - E ȘI SEMNAL - S la fabricantul FEA București. Sistemele USILOG E ȘI SEMNAL S au fost apoi fabricate în serie și instalate la mai multe grupuri energetice din SEN.

În 1975 și 1976 activează pe șantierele termocentralor: Rovinari la punerea în funcțiune a primului grup de 330 MW și Mintia la grupul 5 de 210 MW, ca inginer de punere în funcțiune, șef de lot sau de șantier, având posibilitatea să-și valorifice cunoștințele tehnice și organizatorice acumulate (1974-1976).

La termocentrala Rovinari coordonează verificările și probele de punere în funcțiune pe partea electrică, automatizare și protecții a primului grup energetic de 330 MW (grupul 3 Rovinari), iar la Termocentrala Mintia coordonează activitatea de montaj, probe și verificări la grupul 5 de 210 MW.

În perioada 1977-1989, după opt ani de experiență în activitatea de execuție și punere în funcțiune, în țară și străinătate, este solicitat să treacă în exploatarea energetică și îndeplinește funcții de director, director adjunct, șef de secție, la termocentralele Rovinari, Turceni, Mintia și participă în continuare la execuția, punerea în funcțiune, exploatarea, modernizarea și întreținerea grupurilor energetice de 330 MW și 210 MW, din aceste centrale electrice.

La termocentrala Rovinari, ca director de investiții și director tehnic pentru partea electroică și de automatizări a coordonat montarea și punerea în funcțiune a 3 grupuri energetice de 330 MW (grupurile 4, 5, 6), gospodăria de cărbune, circuitul hidrotehnic etc.

Victor Vaida, director al Întreprinderii Electrocentrale Turceni (1983 – 1985)

Zece ani la termocentralele Rovinari și Turceni au fost cei mai grei din cariera sa, cu eforturi extraordinare, deoarece nu se acoperea consumul de energie electrică, iar grupurile de 330 MW aveau fiabilitate mai redusă și se exploatau cu personal în formare. A fost o activitate continuă, cu puține duminici libere și cu puține concedii.

Termocentrala Mintia.

Termocentrala Rovinari

Termocentrala Turceni.

La termocentrala Turceni unde era director, fiind cea mai mare termocentrală din țară, erau prevăzute 8 grupuri energetice de 330 MW, executate în totalitate cu echipamente fabricate în țară și care era finanțată cu un credit de la Banca Mondială, periodic venea în vizită de lucru Nicolae Ceaușescu, însoțit de obicei de Ministrul

Energiei Electrice și Primul secretar al Județului Gorj și de alți lideri de partid și de stat.

La realizarea termocentralei erau implicate direct: Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Electrotehnice, Ministerul Metalurgiei, care aveau permanent reprezentanți în termocentrală.

Directorul termocentralei împărțea aproape permanent biroul cu Ministrul sau cu un Ajunct al Ministrului Energiei Electrice.

Vizita lui Nicolae Ceaușescu la Termocentrala Turceni (1985) [11, p.63].

În ianuarie 1990, după revoluție, este ales de către FSN județul Hunedoara, Viceprimar al Primăriei Județului Hunedoara, nou înființată (forma administrativă de conducere a județelor, până la înființarea Consiliilor Județene și a Prefecturilor în august 1990) și se ocupă de administrarea și economia județului. La alegerile din mai 1990 este ales deputat independent, în primul parlament democratic, pe lista Mișcării Ecologiste din România, în Camera Deputaților.

În aprilie 1990, în sala de ședințe a Primăriei Județului Hunedoara (Azi Consiliul Județean Hunedoara) în calitate de Viceprimar al Primăriei Județului Hunedoara și candidat de deputat pe lista Mișcării Ecologiste din România –MER, are o întâlnire oficială cu doamna Dr. Dominique Voinet Secretar General al Parlamentului European, Secțiunea ecologistă. Era în campanie electorală. Zilele viitoare au făcut împreună o deplasare în Valea Jiului și au intrat într-o mină de cărbune, dorind să cunoască condițiile de lucru ale minerilor.

Întâlnirea oficială (Aprile 1990), cu Dr. Dominique Voinet Secretarului General al Parl. European, Secțiunea ecologistă.

La intrarea într-o mină de cărbune din Valea Jiului cu Dr. Dominique Voinet.

După 1 mai 1990, devine deputat în Camera deputaților, din partea Mișcării Ecologiste din România. Este ales șeful grupului parlamentar ecologist-social democrat, vicepreședinte al grupului de prietenie România-China, secretar al grupurilor de prietenie România-Germania și România-Argentina. Este membru al Comisiilor Economice și de Mediu a Camerei Deputațiilor. Are împreună cu grupul său parlamentar o contribuție importantă la elaborarea și votarea Constituției României și a legilor necesare pentru funcționarea societății românești în etapa de tranziție spre democrație. Cunoaște astfel majoritatea oamenilor politici din România postrevoluționară.

Din mai 1991 până în mai 1993 este în paralel cu funcție de deputat și vicepreședinte cu problemele de producție, transport și distribuție a energiei electrice și termice al Regiei Naționale de Electricitate - RENEL, urmașa Ministerului al Energiei Electrice. Coordonează: Direcția Generală de Producție Energie Electrică și Termică, care cuprindea toate centralele termo și hidroelectrice din SEN; Direcția Generală de Transport și Distribuție Energie Electrică, care cuprindea toate Intreprinderile de Transport și Distribuție din SEN și Direcția Generală Disperul Național care cuprindea Disperul Energetic Național – DEN și Dispeceratele Teritoriale – DET. O perioadă conduce și direcția Management și resurse umane și Direcția de Informatică.

Deputat în Parlamentul
României (1990-1992)

Președinte-dir. General RENEL
București (1993-1995).

Are o contribuție importantă în Parlament la aprobarea legii privind reluarea lucrărilor la Centrala Nucleară Cernavodă, începând cu Unitatea 1 pentru care se aprobă un credit de 400 mil. dolari, și aprobarea programelor de modernizare a centralelor și rețelelor electrice din Sistemul Energetic Național. Devine apoi, președinte-director general al RENEL (1993-1995), cea mai mare regie națională cu circa 120.000 de angajați. În anii 1993 și 1994 deține în continuare și funcția de vicepreședinte cu problemele de producție, transport și distribuție a energiei electrice și termice.

Realizarea principală în perioada 1991-1995, când a activat la RENEL ca președinte-director general și vicepreședinte este asigurarea energiei electrice și termice necesară economiei și populației în condiții de siguranță.

În august 1995, se întoarce acasă la Deva și devine directorul general al S.C. Electrocentrale Deva - Mintia, până în martie 2005.

În această perioadă cordonează modernizarea grupului energetic nr. 3 de 210 MW, care devine de 235 MW, cu finanțare de la Banca Mondială. Are loc vizita vicepreședintelui Băncii Mondiale la termocentrala Mintia.

În martie 2005, este schimbat din funcție pe criterii politice de către Alianța DA, deoarece era președintele Consiliului Județean P.S.D. Hunedoara și o perioadă a fost prefect al Județului Hunedoara în Guvernul Năstase, fiind adus din exterior un director general, fără activitate în domeniul energetic, membru al Partidului Liberal. Începe în Sistemul Energetic Național politizarea funcțiilor de conducere, asemenea situații devenind apoi o practică a tuturor partidelor politice.

Aceasta este cea mai tristă etapă a energiei românești, cu efecte majore asupra dezvoltării și funcționării Sistemului Energetic Național și asupra Economiei Naționale și a nivelului de trai al românilor. Se realizează restructurări și reorganizări nereușite ale RENEL și CONEL.

Din momentul schimbării până la 1 mai 2009, când se retrage la pensie, este director tehnic la Electrocentrale Deva - Mintia.

În continuare desfășoară activitate în domeniul privat tot în domeniul energetic, ca președinte T.M.P București, coordonând realizarea studiilor de soluție și proiectarea pentru o termocentrală pe cărbune de 1200 MW (2x600 MW) la Turnu Măgurele și ca președinte – director general la S.C. Power Plant Făgăraș, coordonând realizarea studiilor de soluție și proiectarea pentru o centrală modernă pe gaze cu ciclul combinat de 450 MW.

În cei 50 de ani de activitate în domeniul energetic a avut o contribuție importantă la: montarea, punerea în funcțiune, modernizarea, exploatarea și întreținerea grupurilor energetice de 330 MW și 210 MW, din cele mai mari termocentrale ale țării: Mintia, Rovinari și Turceni, atât înainte cât și după revoluție; aprobarea în Parlament a continuării lucrărilor la Centrala nucleareo-electrică Cernavodă și apoi finalizarea lucrărilor la grupul 1 de 700 MW; modernizarea mai multor grupuri energetice termo și hidro; modernizarea unor stații și linii electrice și dispeceratele național și teritoriale; modernizarea Combinatului de Apă Grea Turnu Severin și a Fabricii de combustibil nuclear Pitești etc.

4. Activitate didactică, științifică și de cercetare

- 1997- 2001. Conferențiar universitar. Facultatea de Energetică, Universitatea din Oradea;

- 2002- 2018. Profesor universitar. Facultatea de Energetică și Facultatea de Inginerie Electrică , Universitatea din Oradea;

- 2007- 2015. Profesor universitar asociat. Facultatea de inginerie mecanică și electrică. Secția de energetică industrială. Universitatea din Petroșani;

- 2005 - 2011. Profesor universitar asociat. Universitatea Politehnica Timișoara. Facultatea de Inginerie Hunedoara. Masterat în energetică.

- 2009 - 2014. Profesor universitar asociat, pentru curs în proiect finanțat de Uniunea Europeană prin FSE. POSDRU 2007-2013.

A predat următoarelor cursuri:

- Bazele energiei și conversia energiei,

- Partea electrică a centralelor electrice,
- Piața de energie electrică,
- Probleme speciale ale consumatorilor de energie electrică,
- Legislația europeană și națională în domeniul energetic.

Este referent științific în peste 30 comisii de doctorat la Universitatea Politehnică din Timișoara, Universitatea Oradea, Universitatea Tehnică București. Universitatea Tehnică Brașov și Universitatea Petroșani.

Este autor sau coautor a peste 20 cărți, dintre care:

- Victor Vaida. Managementul regimurilor de funcționare ale sistemelor electroenergetice. Editura Mirton, Timișoara, 1998 (258 pag.);
- Victor Vaida, Florea Bereș. 30 de ani în slujba energiei românești. Editura Mirton Timișoara, 1998 (324 pag.);
- Vasile Dușa, Victor Vaida. Comanda și controlul funcționării rețelelor electrice. Editura Tehnică, București, 2001 (488 pag.);
- Victor Vaida, Florea Bereș. Pagini ale istoriei energiei românești. Editura Mirton Timișoara, 2003 (440 pag.);
- Ion Dan Gheorgiu, Anatol Carabulea, Victor Vaida. Sisteme informatice pentru managementul energiei. Editura Politehnică Press București, 2007, (611 pag.);
- Victor Vaida. Managementul pieței de energie electrică. Editura Perfect București, 2007, (454 pag.);
- Victor Vaida. Legislația în sistemele de energie - Reglementări interne și internaționale. Editura Perfect, București 2009 (Curs) (200 pag.);
- Fănică Vatră, Victor Vaida. Societatea Inginerilor Energeticieni din România - S.I.E.R. 20 de ani de activitate. Editura SIER., București, 2010 (404 pag.);
- Victor Vaida. Nicolae Coroiu. Piața de energie electrică. Crearea, funcționarea și dezvoltarea pieței de energie electrică. Editura AGIR, București 2014, (Curs) (278 pag.);
- Victor Vaida. Drăgan Muntean este printre noi. Editura SIER, București, 2014 (232 pag.);
- Vasile Dușa, Victor Vaida, Florin Molnar. Partea electrică a centralelor electrice. Editura AGIR, București 2015 (680 pag.);
- Victor Vaida, Strategia energetică a României. Orientări strategice pe termen mediu și lung. Editura AGIR, 2015 (121 pag.);
- Victor Vaida. Centenarul energiei românești. Editura AGIR, București, 2018 (420 pag.);
- Victor Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR, București, 2019 (520 pag.);
- Victor Vaida. Istoria bisericii ortodoxe din Deva. Editura AGIR, București, 2019 (403 pag.);
- Victor Vaida. Satul străvechi Cinciș și celelate sate de pe Valea Cernii Hunedorene. Editura AGIR București, 2020 (1100 pag).

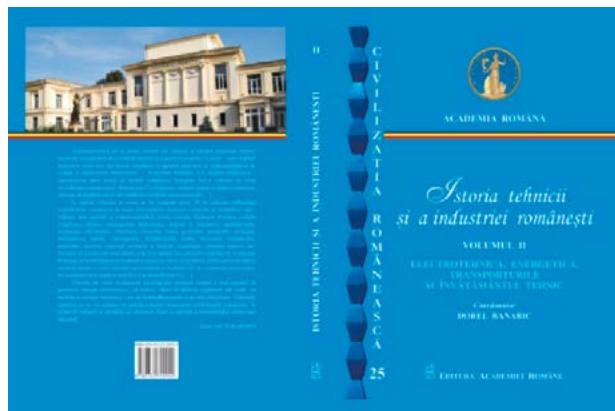
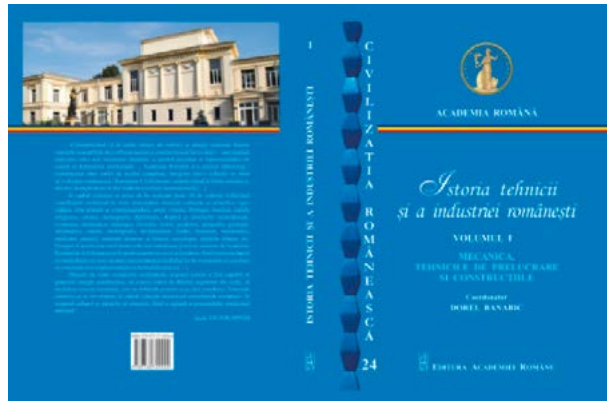

A participat cu capitolul 2 „Istoria energiei românești”, din Vol. II al Volumului omagial (Cu ocazia Centenarului Marii Uniri), „Istoria Tehnicii și a Industriei Românești”, coordinator acad. Dorel Banabic, Șeful Secției Tehnice a Academiei Române și cu capitolul 2 „Istoria energiei românești”, Vol. II al cărții „Istoria Tehnicii și Industriei Românești”, forma redusă a acestei lucrări, care se traduce în limba engleză. Ambele sunt editate la Editura Academiei.

A participat la întocmirea capitolului „Securitatea și eficiența energetică. Alocarea resurselor energetic necesare în evoluția și dezvoltarea economică a României în perioada 2018 - 2038”, din volumul „Strategia de dezvoltare a României în următorii 20 de ani, 2018 - 2038”, Coordonator Acad. Ionel-Valentin Vlad, Președintele Academiei Române. Editura Academiei: Vol. I (2014), Vol. II (2015), Vol. III (2016), SINTEZĂ, 2017.

A participat la întocmirea cap. 10 „Societatea Inginerilor energeticieni din România – S.I.E.R.” la Vol. I „Tezaurul energiei. Asociații profesionale inginerești din Sistemul Energiei Electrice și Termice din România”, coordinator Dr. ing. Zonel H. Vasiliu. Editura AGIR, București, 2015.

A participat la realizarea studiului „Energy transition” în cadrul EUREL Bruxelles, finalizat în 2019.

A scris Cuvântul înainte la Vol.4 „Tezaurul energiei. Concepția și realizarea Sistemului Energiei Electrice și Termice din România”. Editura AGIR, 2019.

A participat cu cap.1 „Contribuția centralelor termoelectrice la electrificarea Românie, formarea și exploatarea Sistemului Energetic Național” la Vol. V „Tezaurul energiei. Termoenergetică și Energetica nucleară” la care a scris și Cuvântul înainte. Editura AGIR, 2020.

Este autor sau coautor a peste 200 de articole și comunicări științifice din domeniul energetic, publicate sau susținute în țară sau în străinătate.

Este coautor al brevetului de invenție înregistrat la OSIM cu Nr.117285 „Cazan de abur”, aplicat la patru cazane de 330 t/h, de la grupurile energetice de 210 MW, de la termocentrala Mintia-Deva, cu efecte tehnice și economice de peste 20 milioane EURO.

Este coautor al certificatului de inovator Nr. 4523/23.05. 1989, acordat de Ministerul energiei Electrice „Delta mecanică cu acțiune succesivă de debitare, decolmarea și lotizare a țevilor rezultate din tăierea preîncălzitorilor uzați”, aplicată la termocentrala Mintia-Deva.

Este coordonator sau colaborator la peste 100 de proiecte de cercetare-dezvoltare pe bază de contract/grant sau lucrări de cercetare, dezvoltare, modernizare în domeniul energetic.

Este autor a mai multor studii în domeniul energetic.

Este organizator: Conferința Națională de Energie (1994); în calitate de președinte al Comitetului Membru Român al Consiliului Mondial al Energiei – CNR-CME și președinte RENEL; Conferința Națională de Energetică din 2 în 2 ani în perioada 2000-2019; Simpozionul de Siguranță în Funcționare a Sistemelor Energetice și de Informatică în Energetică (1991-2000) și Simpoziul de Informatică și Automatizări în Energetică, din 2 în 2 ani (2000 – 2018), în calitate de președinte al Societății Inginerilor Energeticieni din România – SIER.

Ține cuvântul de deschidere și conduce lucrările în plen și la secția de centrale electrice, la toate aceste conferințe și simpozioane.

Este coordonatorul Programului Național „Centenarul energiei românești” al SIER, organizând și participând la 11 conferințe, simpozioane și mese rotunde în țară și la Chișinău, iar referatele acestora au fost cuprinse în cartea „Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale”, apărută în 2019 la editura AGIR.

Este participant la un număr mare de conferințe, simpozioane, mese rotunde, expoziții ca invitat VIP, invitat de onoare, invitat special, participant sau moderator, cu lucrări sau rapoarte în plen, lucrări în secții etc. în țară și în străinătate.

A condus ca moderator un număr mare de conferințe, simpozioane, mese rotunde, secții a unor conferințe sau simpozioane, în țară și în străinătate.

A avut cuvântul de deschidere sau rapoarte de specialitate la conferințe din țară sau din străinătate.

Este invitat să țină cursuri de specialitate în diferite programe naționale sau europene.

A colaborat cu Universitatea Tehnică a Moldovei, Facultatea de Energetică și cu Institutul de Energetică a Academiei Republicii Moldova., cărora le - a donat o parte din cărțile sale.

Este consultant pentru firme din țară și străinătate pentru probleme din domeniul energetic: studii de soluție, fezabilitate și fezabilitate pentru investiții de centrale termoelectrice moderne, de mare putere, cu parametri ultrasupracritici, centrale cu ciclul combinat pe gaze naturale cu performanță ridicată, centrale de cogenerare pe gaze, centrale pe resurse regenerabile: vânt, geotermală, biomasă, solară etc.

Este organizator al Festivalului de Muzică Populară „Floare mândră de Cinciș” și a altor manifestări culturale, împreună cu societatea „Cincișeni” din satul natal Cinci - Cerna, în calitate de președinte.

Domnul Profesor Victor Vaida a reușit o carieră de excepție, datorită îmbinării permanente a activității practice și de conducere cu cea didactică, științifică și de cercetare.

5. Activitate internă și internațională

Este conducător, membru în organele de conducere sau membru într un număr mare de organisme naționale și internaționale:

- 10.1991 - 05.1995. Membru în Comitetului Director al UNIPEDE (Uniunea Internațională a Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică) -Paris. România a devenit membru activ în UNIPEDE, creată în 1925, în 4.02.1929, fiind reprezentată

de Institutul Național Român pentru Studii de Amenajare și Utilizare a Resurselor de Energie – IRE. La Congresul de la Copenhaga din (10-14.06) 1991, a avut loc întâlnirea oficială a delegației României formată din Victor Vaida – vicepreședinte RENEL, Ovidiu Marinescu – director RENEL și Ioan Urluescu – director Dispecer Național, cu președintele Christophe Babaianz și directorul executiv George Lucenet ai UNIPED, la care s-a solicitat reprimirea României în UNIPED. La ședința Comitetului de Direcție din 22.10.1991 de la Paris, la care a participat, a susținut și s-a aprobat cererea de revenire a României, reprezentată de RENEL, în UNIPED. În Comitetul Executiv din 19.10.1993, de la Paris, Victor Vaida a solicitat primirea Republicii Moldova în UNIPED, fiind reprezentată de Moldenerg. O perioadă Republica Moldova a fost reprezentată de Victor Vaida în Comitetul Director UNIPED, având mandat de la Primul Ministru al Republicii Moldova. A participat la toate ședințele bianuale ale Comitetului Director UNIPED. A promovat în comitetele de studii ale UNIPED specialiști români. A participat la un număr mare de manifestări științifice organizate de UNIPED, la unele prezentând referate în plen sau în secțiuni.

Conferința Națională de Energie - CNEE (1994) Neptun – Klaus Brendof, dir. gen. al Direcției de Energie Europa și America de Nord din cadrul ONU Geneva și Victor Vaida, președinte Regia Națională de Electricitate – RENEL

Președintele Uniunii Internaționale a Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică – UNIPED, Niek Keting și Victor Vaida, președinte Regia Națională de Electricitate – RENEL, București, 1994.

- 1991 - 1992. Este șeful delegației României la Comisia Europeană - Bruxelles, la lucrările de negociere a „Cartei Europene a Energiei”. Împreună cu membrii delegației, reprezentanți ai Ministerelor de Externe și Industriilor și Ambasadei României pe lângă Uniunea Europeană, a propus mai multe amendamente în interesul României, care au fost acceptate. A participat la semnarea „Cartei Europene a Energiei” la Haga - Olanda în 1992, în prezența reginei Olandei și a conducerii Comisiei Uniunii Europene. Olanda deținea președenția Comisiei Europene.
- 1992 - 1995. Membru al Comisiei de Energetică a Academiei Române.
- 1993 - 1995. Președintele Comitetului Membru Român al Consiliului Mondial al Energiei. Este membru onorific al CNR - CME.
- 05.1993 - 10.1995. Președintele Consiliului de Conducere al Patronatului ELPEGA (Petrol, Gaze, Energie) (peste 300.000 membri).
- 05.1993 - 10.1995. Vicepreședintele Patronatului CONPIROM (Industrie).
- 05.1993 - 10.1995. Membru al Comitetului de Conducere al Patronatului Național Român.
- 1993-1995. Membru al Consiliului de Administrație al Bursei de Mărfuri.
- 06.1993 - 1998. Președintele ARIST (Asociația Română pentru Istoria Științei și Tehnicii). Membru fondator.
- 03.1991 - 2020. Președinte (1994-2020) și Prim-vicepreședinte (1991 – 1994) SIER (Societatea Inginerilor Energeticieni din România).
- 1993 - 1995. Membru al Comisiei ”Eficiența XXI”- ONU Geneva.
- 05.1993 - 1997. Membru al Asociației de Promovare a Calității
- 06.1994 - 1995. Membru de Onoare al Comitetului de conducere al Facultății de Energetică București.
- 09.2001 - 01.2004. Președinte al Comitetului Local pentru Dezvoltarea Parteneriatului Social în Formarea Profesională - județul Hunedoara.
- 2001 - 2004. Membru al Consorțiului Regional TVET - Regiunea de Vest (Timiș, Arad, Hunedoara, Caraș-Severin).
- 1998 - 2002. Președintele Consiliului de Administrație al SC Termoserv Mintia Deva SA.
- 1995 - 2004. Membru al Consiliului de Administrație al SC Electrocentrale Deva.
- 1997 - 2005. Membru al Comitetului Business „Area Generation” Eurelectric - Bruxelles.
- 1996 - prezent. Membru de Onoare a MEE - Societatea Inginerilor Electrotehnicieni și Telecomunicații din Ungaria.
- 2002 - 2020. Membru al Adunării Generale EUREL - Bruxelles (Asociația Societăților Inginerilor Electrotehnicieni, Energeticieni și din Telecomunicații din Europa).
- 2008 - 2017. Membru al Comitetului Executiv al EUREL Bruxelles.
- 2011 - 2013. Președinte al Comitetului Executiv al EUREL Bruxelles.
- 2013 - 2015. Vicepreședinte EUREL Bruxelles.
- 2015 - 2016. Președinte EUREL Bruxelles.

EUREL Officers 2015/16

**Geneva 2015 – Victor Vaida ales președinte - Asociația Societăților
Inginerilor Electrotehnicieni, Energeticieni și din Telecomunicații
din Europa - EUREL Bruxelles**

President

Prof. Victor Vaida

SIER – Society of Power Engineers in Romania
Lacul Tei Bd. No. 1, Sector 2
020371 Bucharest
Romania
[Homepage](#)

Vice-President

Rickard Klinkert

SER – Swedish Society of Electrical and Computer Engineers
c/o Föreningshuset
Virkesvägen 26
120 30 Stockholm
Sweden
[Homepage](#)

Chair Board of Directors

Dr.-Ing. Hans Heinz Zimmer

VDE – Association for Electrical, Electronic & Information Technologies
Stresemannallee 15
60596 Frankfurt am Main
Germany
[Homepage](#)

Chair Executive Committee

Peter Reichel

OVE – Austrian Electrotechnical Association
Eschenbachgasse 9
1010 Vienna
Austria
[Homepage](#)

Secretary General

Andreas Landwehr

Rue d'Arlon 25
1050 Brussels
Belgium

[Email](#)

- 2007 - Present. Președintele Asociației „Cincișenii”.

În aceste organisme naționale sau internaționale a promovat și susținut interesele naționale ale energiei românești și ale inginerilor energeticieni, electrotehnicieni și informaticieni din România.

De asemenea este un susținător a promovării și păstrării folclorului românesc la nivel național și local și a obiceiurilor românești.

6. Activitate politică

A fost membru PCR (1967-1989), deputat județean în Județul Gorj, în circumscripția județeană Turceni, în timp ce era director general al termocentralei Turceni.

Este ales deputat independent în județul Hunedoara pe lista Mișcării Ecologice din România (1990-1992). Este șeful grupului parlamentar ecologist – social democrat, membru al Comisilor Economice și de Mediu a Adunării Deputaților.

A fost membru PSD din 2001 până în 2009, când a demisionat. Din octombrie 2004, a fost președinte interimar, apoi din aprilie 2005 ales, al Consiliului Județean PSD Hunedoara, până în aprilie 2008. A fost membru al Consiliului Național PSD (2005 - 2009), al Comitetului Executiv Național PSD (2005 - 2007), al Biroului Permanent Național (2005 - 2006). A fost prefect al județului Hunedoara (oct. 2004-ian. 2005).

Funcțiile de conducere avute în sectorul energetic, până la cea de președinte-director general RENEL, le-a obținut trecând prin toate etapele, pe baza pregătirii profesionale și competenței. Politizarea actuală a funcțiilor de conducere în Sistemul Energetic Național este o mare greșală și aduce mari prejudicii energiei românești și economiei naționale.

7. Referințe

Are peste 50 de referințe dintre care:

- Gazeta de cultură ecologică „Viața-Viitor” Anul 1, Nr.2/1990 „Candidații Mișcării Ecologice din România”.

- Dicționarul „Personalități publice-politice 1989 - 1992” - București. Editura Holding, 1993 (pag. 224).

- Buletin RENEL nr. 5-6, București, 1993.

- Raportul annual - 1994, RENEL. Scrisoarea președintelui. București 1995.

- Adevărul economic, Nr.18 (112), 30 aprilie – 6 mai 1994. „O gândire strategică pentru energia de azi și de mâine - interviu cu domnul Victor Vaida președintele „RENEL”. București, 1994.

- New electricity 21. Designing a Sustainable Electric System. Paris, 22-24 May 1995.

- Paris Match - Paris, 6 janvier 1995. L'energie de RENEL. M. Victor Vaida, P.d.G. de Renel.
- Reporter economic. 04 oct. - 10 oct.1995 „Simpozionul Național-Siguranța în funcționare a Sistemului Energetic. Interviu cu domnul Victor Vaida - Președinte a Societății inginerilor energeticieni din România (SIER).
- Maria Razba. Dicționar „Personalități Hunedorene (sec XV-XX). Editura EMIA. Deva, 2004 (pag. 581-582).
- Institutul Național Român pentru Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie. **WHO' S WHO** în domeniul energiei din România. Editura IRE București 2005 (pag. 268-269).
- Institutul Național Român pentru Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie. **WHO' S WHO** în domeniul energiei din România. Editura IRE București 2006 (pag. 319 - 320).
- Electrica. File din Istoria Energeticii Românești. Vol. III - Evocări, amintiri, fapte din Sistemul Energetic Românesc. Editura N' ERGO, 2007 (p. 556 -570).
- Maria Razba. Dicționar „Personalități Hunedorene (sec XV-XX). Editura EMIA. Deva, 2019.
- Gheorge Crișan. PIRAMIDA PUTERII. Dicționar de personalități politice și de stat, generali și lideri religioși (1944-2008). București, 2008 (p. 1146).
- Ion Octavian Rudeanu. Un sat medieval - Cincișul. Editura Călăuza v.b, 2005 (p. 269-276).
- Complexul Energetic Turceni. 30 de ani de lumină. Turceni, iulie 2009 (p. 14 - 15).
- Energetica vol. 50 Nr.9-2002. C. Ivașcu, D. Toader, A. Buta. Facultatea de Electrotehnică din Timișoara factor activ al energeticii românești (p. 402-403).
- Energetica nr. 5A. Activitatea RENEL în UNIPDE - Uniunea Internațională de Producție și distribuție a Energiei Electrice - Paris.
- Transilvania jurnal „35 de ani dedicați energeticii românești”, 21 septembrie 2002.
- Obiectiv 20, 12 iulie 2002 „Viața mea este împărțită între familie și energetică”.
- Elektrotehnicka. MEE-Ungaria. Nr. 2/2005 (pag.31), SIER elnoke Dr. Victor Vaida a Nagyvaradi Egyetem Professore. Budapesta, februarie 2005.
- Lumea de azi. Nr.19 / 2005 „Steaua de pe Mureș în rețeaua energetică europeană. Interviu cu Victor Vaida ”.
- Servus Hunedoara. Nr.224/2005 „Mintia echilibrează balanța energetică a țării. Interviu cu prof.dr.ing. Victor Vaida - Director general S.C. electrocentrale Deva S.A.”. Deva 2005.
- Cuvântul liber. Marți 22 februarie 2005 „Termocentrala Mintia a făcut pasul spre energetica europeană. Interviu cu Victor Vaida, Directorul general. Deva, 2005.
- Servus Hunedoara. Marți 18 mai 2004 „Termocentrala Mintia se pregătește intens pentru funcționarea pe piața europeană”. Manager cu carte de vizită impresionantă. Deva, 2004.

- Rațiunea. Anul V-Nr.70-2003 „Prof.dr.ing. Victor Vaida, Director general al S.C. Electrocentrale Deva S.A.” Craiova, 2003.
- Cuvântul Liber.14.01-20.01.2004. „Termocentrala Mintia peste 35 de ani de racordare trainică la viața județului - Unitate de referință a industriei energetice românești - Interviu cu prof.dr.ing. Victor Vaida, director general”. Deva, 2004.
- Cuvântul liber. 02-08 aprilie 2003 „Managementul corespunzător și personalul de calitate sunt cheia succesului la Electrocentrale Deva”. Interviu cu Victor Vaida, director general. Deva, 2003.
- Evenimentul Zilei. Nr.3346, Joi, 17 aprilie 2003. Cheia succesului, un management competent și un personal de calitate. București, 2003.
- Cuvântul Liber. Vineri, 20 decembrie 2002. „Electrocentrale Mintia cu fața spre mileniul trei”. Interviu cu dl. dr.ing. Victor Vaida, director general. Deva, 2002.
- Cuvântul liber. Duminică, 18 mai 2003 „Am tendința de a nu face publică profitul obținut”- Dialog cu prof.dr.ing. Victor Vaida, director general la S.C. Electrocentrale Deva.
- Hunedoreanul. Vineri 31 august 2001 „Cândva i se spunea doctorul”- Interviu la domiciliul domnului Victor Vaida. Deva 2001.
- Comitetul Român al Consiliului Mondial al Energiei (CNR - CME). (90 de ani de brand energetic românesc. Monografie. Editura AGIR,. București, 2014, (p. 381, p. 529-530, p. 537-542).
- Dicționarul Personalităților din România. ECO - EUROPA. Romanian Biographic Institute, 2015, (p. 479-480).
- WORLD ENERGY COUNCIL – Comitetul Național Român. Elena Rădu. Seniorii energiei. Dialoguri de suflet. Editura AGIR, 2017 (p. 345 – 370).
- Mesagerul energetic XIV, Nr.172, martie 2016. Strategia energetică a României. Orientări pe termen mediu și lung, (p. 45-46).
- Mesagerul energetic XIV, Nr.184, aprilie 2017. Dialog de suflet cu dl. Prof. univ. dr. ing. Victor Vaida președintele SIER, (p. 30-40).
- Accent Media. Anul XIV, Nr. 624, 2-8 august 2019. Exemplu tonifiant al propriei vocații. Dialog blitz cu prof.univ.dr.ing. Victor Vaida, (p. 5).
- AGIR. Univers ingineresc. Anul XXX Nr.2 (696) 16-31 ianuarie 2020. Eveniment editorial la AGIR: lansarea a trei volume consacrate energiei românești.
- ROMÂNIA SOCIALĂ. PREZENTAREA CĂRȚII: Strategia energetică a României. Orientări strategice pe termen mediu și lung. Autor: Sebastian Fitzek 4 octombrie 2016, Victor Vaida.

8. Recunoaștere națională și internațională

În semn de recunoaștere a activității sale vaste i s-au acordat o serie de distincții și diplome. Se vor prezenta o parte care cuprind toate domeniile de activitate: economică, administrație, culturală, culte, politică și socială:

- Medalia „ Tudor Vladimirescu” Clasa I. Decret prezidențial Nr. 167 / 20.VIII.1984.
- Medalia „A 50-a aniversare a Partidului Comunist Român”. Brevet Consiliul de Stat prin Decretul nr. 137/1971.

- Titlul de „Cetățean de Onoare” al Municipiului Brad, acordat de Consiliul Local al Municipiului Brad. Brad, 2005.

- Titlul de „Cetățean de Onoare” al Comunei Vețel acordat de Consiliul Local al Comunei Vețel. Vețel, 2000.

- Diploma Omagială „Sfinții Martiri Brâncoveni”, cu ocazia Anului omagial euharistic (al Sfintei Spovedanii și al Sfintei împărtășanii) și Anului comemorativ al Sfinților Martiri Brâncoveni. Dată în reședința Noastră patriarhală din București în anul mântuirii 2014, luna noiembrie ziua 08. Semnează DANIEL, Arhiepiscopul Bucureștilor, Mitropolitul Munteniei și Dobrogeiei, Locțiitor al Tronului Cezareei Capadociei și Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

- Diplomă. IPA-Institutul de cercetare științifică și Inginerie Tehnologică pentru Automatizări și Telecomunicații. Cu ocazia aniversării a 20 ani de activitate. București, 1980.

- Diplomă. IPA-Institutul de cercetare științifică și Inginerie Tehnologică pentru Automatizări și Telecomunicații. Cu ocazia aniversării a 25 ani de activitate. București, mai 1985.

- Premiul „Steaua de aur - ARCUL EUROPEI” pentru excelență și calitate, împreună cu societatea ce o conduce S.C. Electrocentrale Deva. Paris 1999.

- Diplomă „30 de ani de la primul paralel al grupului nr.1 Mintia (1969-1999)”. Deva, 1999.

- Diploma de Onoare, împreună cu S.C. Electrocentrale Deva, cu ocazia decernării Locului II la Industria energetică. Intreprinderi foarte mari, cu ocazia Topul Național al Firmelor, ediția a X-a, 2003. Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București.

- Diplomă, împreună cu S.C.Electrocentrale Deva, cu ocazia decernării Locului I, Industria energetică. Intreprinderi foarte mari, cu ocazia Topul Firmelor 2002. Camera de comerț și industrie a județului Hunedoara.

- Diplomă de onoare. Academia Română. Institutul Național de Cercetări Economice. Centrul de Economie a Industriei. La aniversarea a trei decenii de activitate. București 15 martie 2007.

- Titlul de „Manager de onoare al ATTR”- Asociația de Terotehnică și Terotehologie din România pentru Sectoarele Mecano-energetice și service. București, 23.09.94.

- Diplomă de excelență. Complexul energetic Turceni. La aniversarea a 30 de ani de funcționare. Turceni iulie 2008.

- Diplomă de onoare. ISPE și ISPH. La a 40-a aniversare a ISPE și ISPH. București 1989.

- Diplomă de Membru Onorific. „Pentru contribuții deosebite la afirmarea în țară și în străinătate a energiei românești”. World Energy Council. București, 2009.

- Diplomă jubiliară. RENEL-DGTDEE. Cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a DGTDEE. București, 1994.

- Diplomă de excelență „Pentru merite deosebite aduse în activitatea termocentralei Mintia”. La aniversarea a 35 de ani de la primul paralel al grupului nr. 1”. Deva, noiembrie 2004.

- Diplomă și Medalia Jubiliară. AGIR-Asociația Generală a Inginerilor din România. Cu prilejul aniversării a 75 de ani de la înființarea AGIR.
- Diplomă pentru merite deosebite în energetică. ISPE și ISPH. La aniversarea a 45 de ani de activitate energetică (1949-1994). București, 17 noiembrie 1994.
- Diplomă omagială. „Jubileul Energetic Timișoara 110” 1884 - 1994. Cu prilejul aniversării a 110 ani de la înființare. RENEL- Filiala de Rețele Electrice Timișoara. Timișoara, 1994.
- Diplomă „Centenarul inginer Nicolae Caranfil 1693-1993”. RENEL, 2004.
- Diplomă de onoare „Aniversarea 90”-1904-1994. Cu prilejul aniversării a 9 decenii de la înființarea”. RENEL- Filiala de Rețele electrice Cluj. Cluj, 1994.
- Diplomă. Electrocentrale Curtea de Argeș. La a 35 aniversare (1966-1991). Curtea de Argeș. 1991.
- Diplomă. Institutul de Cercetare și Modernizări Energetice. La a 40 – a aniversare. București, 1999.
- Diplomă. Institutul de Cercetare și Modernizări Energetice. La a 45 –a aniversare. București, mai 1995.
- Diplomă. La împlinirea unui secol de electricitate - 1893 - 1993. RENEL- Filiala de Rețele Electrice Galați. Galați, septembrie 1993.
- Medalia Jubiliară „Aradul și Marea Unire”. Hotărârea nr.8 / 557 a Comisiei Administrative. „Pentru merite deosebite aduse întăririi unității naționale. Consiliul Județean Arad. Arad, 19 noiembrie 1993.
- Medalia Jubiliară „50 de ani de la înființarea Facultății de Inginerie Mecanică și Electrică”- Universitatea din Petroșani. Petroșani, 25 mai 2007.
- Diplomă Omagială „10 ani de la constituirea Consiliului Județean Hunedoara”. Pentru „Contribuția la dezvoltarea și modernizarea administrației publice locale în județul Hunedoara”. Deva, 16 aprilie 2002.
- Diplomă de Onoare. Grupul Sportiv Deva și Clubul Sportiv Școlar, „CETATE” Deva. Deva 17 mai 2002.
- Diplomă. Ministerul de Interne. Comandantul Protecției Civile. La aniversarea a 70 de ani de la înființarea Protecției Civile din România.
- Diplomă „15 ani de la victoria revoluției din decembrie 1989”. Se acordă Dr.ing. Vaida Victor, Prefect jud. Hunedoara în semn de prețuire. Asociația Luptătorilor din decembrie 1989. Deva, 22 decembrie 2004.
- Diplomă de excelență. Ministerul Culturii și Cultelor. Direcția județeană pentru culte și patrimoniu cultural național Hunedoara. Cu prilejul a 52 de ani de la înființarea Scolii Medii Mixte, a 40 de la înființarea Scolii Generale nr. 4 și a 7 ani de funcționare a Colegiului de Informatică „Traian Lalescu” Hunedoara. Hunedoara, 28 mai 2004.
- Diplomă de excelență „100 de ani de la înființarea Partidului Social Democrat în Transilvania și Banat”. Partidul Social Democrat – Organizația jud. Hunedoara și Organizația municipală Petroșani.
- Diplomă și medalia jubiliară. SAEM-ENERGOMONTAJ București. Celebrarea celei de a 50-a aniversare de la fondarea Societății pe Acțiuni Energomontaj

(1949-1999). București, 1 octombrie 1999. „ În semn de prețuire pentru activitatea dumneavoastră în Energomontaj”

- Diplomă de merit, 40 de ani (1978-2018), Electrocentrale Turceni, pentru contribuția adusă la buna desfășurare a activității Termocentralei Turceni, în perioada când a ocupat funcția de director.

- Medalia jubiliară acordată de Instituția Prefectului Județul Hunedoara, cu ocazia Centenarului Marii Uniri, 1 decembrie, 2018, în calitate de fost prefect al județului Hunedoara 9 octombrie 2014 – ianuarie 2015.

- Diplomă de onoare. Titlul Onorific de OMUL ZILEI, pentru sprijinul și contribuția personală la realizarea la nivel național a Proiectului Biografic Contemporan Dicționarul Personalităților din România. ECO – EUROPA, 2015.

9. Limbi străine cunoscute

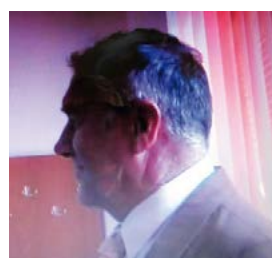
Germană - foarte bine (vorbit, citit, scris);

Franceză - bine (vorbit, citit, scris);

Engleză – satisfăcător (vorbit, citit, scris);

Rusă – satisfăcător (vorbit, citit, scris)

43. Vegh Ladislau

Date biografice

A absolvit Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică în 1968.

A primit repartiție la IRE Baia Mare.

După 1989 a plecat definitiv în Ungaria.

A activat la Intreprinderea de Electricitate din Debrețin, care la privatizare a fost cumpărată de către EON Germania.

A lucrat 7 ani și după pensionare.

44. Vijoli Radu

Date biografice

S-a născut la Făgăraș, județul Brașov. Scoala primară și elementară (clasele I-VII) și liceul absolvit în 1963, le-a frecventat la Liceul „Doamna Stanca” din orașul natal. Are o soră geamănă, Ileana, medic stomtolog, plecată în Canada înainte de revoluție și un frate, Virgil, doctor veterinar la Constanța.

A urmat cursurile Facultății de Electrotehnică Timișoara, secția Electroenergetică, care a absolvit-o în 1968.

După absolvirea facultății a activat, în perioada 1968 -1981, la Combinatul Chimic Făgăraș, ca inginer la Secțiile Termo 1 și Termo 2.

În perioada 1981 – 1993, a activat la Intreprinderea de Industrializare a Cartofului – IPIC, ca șef mecano - energetic.

Din 1993 s-a pensionat și locuiește în Făgăraș.

Nu este căsătorit.

45. Zahorak Alexandru

Date biografice

Născut la 20.02.1946 la Reșița – România.

1952 – 1963. Școala, Liceul, Bacalaureatul la Reșița.

1963 – 1968. I.P. Timișoara, fac. Electrotehnică / Energetică.

Activitatea Profesională

1968 - 1983. U.C.M. Reșița. Inginer la stațiile de înaltă tensiune și rețelele de alimentare cu energie electrică a combinatului.

Din 1972. Inginer la stațiile de înaltă tensiune, rețele electrice și dispecerul energetic uzinal UCMR. Șef Secție. Activități de punere în funcțiune, revizii, dispecer energetic uzinal.

În 1983. Emigrare în Germania.

1983–1984. Inginer - la SPS - SIMATIC (programe automate) pentru punerea în funcțiune a aparatelor radio pentru automobile „BLAUPUNKT“. Curs de inginerie „Echipament Programabil SIMATIC“ pentru comandă automată și punerea în funcțiune a comenzii automate a liniei de montaj pentru aparate de radio auto „BLAUPUNKT“.

1984–1985. Inginer – Proiectarea dulapurilor de comandă „SIEMENS Erlangen“. Proiectare pe calculator. Proiectarea schemelor de comandă în celule de înalta tensiune „SIEMENS – Erlangen“. Prima introducere a activității de proiectare și a desenului schemelor electrice pe calculator din centrul de calcul.

1986–2011. Inginer de concepție - HW (Hardware) SIEMENS – Erlangen, Fabrica de aparate electrice.

1986-1993. Dezvoltare aparate cu tranzistoare de putere pentru acționări trifazate cu recuperare de energie în rețea typ SIMODRIVE pentru mașini unelte. Activitate în paralel în birou, pentru crearea documentelor tehnice și în laborator pentru măsurări electrice ale prototipurilor, omologare, încercări de durată.

1994. SIEMENS-China activități de transfer de producție cu teste de omologare a fabricației locale în licență.

1995-2000. Inginer de concepție pentru reducerea costurilor în producția de serie.

2000-2011. Coordonare de sistem: managementul modificărilor tehnice cu participarea tuturor resorturilor implicate în dezvoltare, producție și service.

2011. Pensionare.

3.2. AMINTIRI, CONFESIUNI

3.2.1. Arc peste timp și timpuri

Horia Gligor - promoția 1968 – HGligor@gmail.com

Născut în Timișoara în anul 1945, am absolvit în anul 1963 cele 11 clase, cu bacalaureat, la Colegiul Național C. D. Loga (în acea vreme se numea Școala Medie nr. 1 Nikos Beloianis, după numele unui revoluționar comunist din Grecia).

În același an am reușit la examenul de admitere la Facultatea de electrotehnică a Politehnicii din Timișoara, recunoscută a fi o unitate de elită a învățământului superior din România.

Pe diploma de inginer obținută în anul 1968 este notată specialitatea „calculatoare electronice”. Trebuie să ne amintim cu respect și recunoștință de

profesorul nostru Alexandru Rogoian care a reușit să determine Ministerul Învățământului să înființeze prima grupă de specializare în calculatoare electronice din România, în anul 1966. Fac parte din a treia generație de absolvenți cu această specializare, examenul de absolvire fiind în 1968. Pe baza repartiției guvernamentale, m-am angajat la Institutul de Cercetări pentru Tehnica de Calcul, înființat în același an, unde am lucrat până la pensionare, avansând pe linia profesională până la gradul de cercetător științific principal gradul I și pe cea administrativă ca membru în Consiliul Științific și director al Filialei din Timișoara a institutului.

După anul 1990 am condus departamentul de vest al IDG România, membru al IDG – International Data Group- din Boston, SUA, editorul revistelor PC World, ComputerWorld și NetworkWorld și organizator al unor manifestări foarte apreciate de firmele de profil din țară și străinătate, din categoria B2B (Business to Business).

Am făcut sau fac parte din asociații profesionale ca ATIC (Asociația pentru Tehnologiile Informației și Comunicații) al cărei președinte este prof. dr. ing. Vasile Baltac, GURU (Grupul Utilizatorilor Români de UNIX), IEEE Computer Society, UNCSTD (United Nations Commission on Science and Technology for Development, IOJ (The International Organisation of Journalists), aceasta din urmă asigurându-mi posibilitatea de a folosi puterea mass-mediei pentru promovarea principiilor care stau la baza calculatoarelor electronice (emisiuni la Radio-TV, articole, conferințe), justificând oarecum recunoașterea mea ca fiind un...,evanghelist IT”.

Un model pentru mine și colegii de la grupa de specializare în calculatoare electronice a fost asistentul nostru de atunci, Vasile Baltac. Am avut privilegiul de a afla de la dânsul noutăți de ultimă oră din domeniul calculatoarelor, urmare a faptului că a beneficiat de o specializare la vestita Universitate Cambridge din Marea Britanie, la laboratorul de cercetare condus de celebrul Wilkes.

Textul de mai sus este prima variantă a autoprezentării mele pentru volumul dedicat absolvenților facultății de electrotehnică a Politehnicii timișorene din anul 1968. Îi mulțumesc colegului de facultate Victor Vaida pentru sugestia de a completa succintul text cu informații apărute în volumele dedicate aniversării a semicentenarului înființării ITC (2018) și a centenarului Colegiului C.D. Loga (2019). Desigur, pentru colegii din facultate cu care am fost împreună atât la liceu cât și mai târziu, la ITC, este plauzibil ca unele dintre cele pe care le transcriu mai jos să nu fie noutăți. Trag, însă, nădejdea că informațiile vor contura câte ceva ce merită interes pentru alți foști colegi, fiind vorba de viața noastră, înainte, în timpul și după facultate.

Cum am făcut, fără să-mi dau seama, o invenție

În anul 1962 eram elev în clasa a X-a la actualul Colegiu Național C.D. Loga, când am aflat din presă despre o realizare deosebită la MECIPT-1, calculatorul electronic cu 2.000 de tuburi care funcționa din 1961 la etajul I al clădirii facultății de electrotehnică, cunoscută sub numele de electro veche. Un proiect al unei echipe mixte, Universitatea de Vest-Politehnică, condusă de academicianul Grigore Moisil, (citeam cu nesaț rubrica lui din revista *Contemporanul*), se finalizase prin traducerea automată a unui text, din engleză în română. Aflând despre această ispravă, am crezut că, în fapt, se vorbește în engleză la un microfon și la un difuzor conectat la calculatorul cu tuburi,

ca la radio-urile de atunci, se aude imediat în românește. Deci, o traducere simultană. Peste vreo 38 de ani, când în anul 2000 am ajuns la cea mai mare expoziție de calculatoare din lume, CEBIT de la Hanovra, am văzut pentru prima dată funcționând un aparat electronic de tradus. Știa deja vreo cinci-șase limbi, ba, mai mult, cei de acolo spuneau că în centralele telefonice din Japonia se poate asigura serviciul de traducere simultană în și din engleză în mod automat. Îmi face plăcere să cred că pe la începutul anilor 60 ideea traducerii automate, recunoaștere a vorbirii și sintetizare a vocii îmi aparține. Cred că este și meritul profesorilor din liceu, care m-au convins să rezolv probleme din *Gazeta matematică*, ceea ce făceam cu satisfacție.

Recent am avut ocazia să fac o vizită în Japonia. Printre minunățiile tehnologice lansate recent am văzut și un aparat cam de dimensiunea unui telefon mobil, numit **Muama Enence translator**, cu care se poate comunica instantaneu cu cineva, după alegerea perechii dorite dintre cele 40 de limbi. Costă sub o sută de dolari, având indicele de reacție cam de 1,5 secunde, de la activarea butonului *tradu* până când persoana cealaltă aude traducerea în limba ei. Apoi aparatul traduce ce îi răspunde aceasta. O minune contemporană nouă!

Practica la Electromotor și seria Fourier

Practica din primul an de studenție am făcut-o la fabrica Electromotor. În prima zi ne-a primit în laboratorul său profesorul Teodorescu. Ne-a testat cunoștințele întrebându-ne dacă știm câți poli are regina motoarelor, adică cel asincron, și care este turația maximă a acestuia. A fost mulțumit de răspunsurile noastre (o pereche de poli și aproximativ 3 mii ture/minut) și ne-a arătat un mic motor asincron pe care l-a pus în priză. Avea turația pe minut de 9 mii! Singura explicație pe care am avut-o noi a fost că frecvența curentului la prize ar fi fost de 150Hz. Cu un zâmbet hâtru, ne-a spus că frecvența era, totuși, cea standard la priză, de 50 Hz. A urmat apoi explicația, bazată pe faptul că forma tensiunii nu era pur sinusoidală și că reușise cumva să anihileze prima armonică din seria Fourier, motorul fiind alimentat cu următoarea. Desigur că randamentul era foarte mic, dar turația triplă, fără elemente mecanice cu roți dințate. Astfel, am priceput mai bine rolul și importanța matematicilor speciale aplicate în practică.

Și pentru generația noastră profesorul și, mai târziu, academicianul Toma Dordea rămâne un exemplu de cercetător adevărat în electrotehnică, sistemul său de ecuații parametrizate prin care se putea descrie gama integrală de mașini electrice, de la transformator la selsine, fiind o noutate pe plan mondial. A rămas și un exemplu de utilizator super pretențios al calculatorului Felix C 256 de la Centrul de calcul, folosind la maximum puterea de calcul oferită de acesta și de programele scrise de domnia sa în Fortran.

Prima zi la ICPUEC

Pe repartitia guvernamentală scria ICPUEC – Institutul de Cercetări și Proiectări pentru Utilaje Electronice de Calcul – București, devenit mai târziu I.T.C – Institutul pentru tehnica de Calcul, cu filiale și la Timișoara și Cluj-Napoca. M-am prezentat la serviciu în 2 septembrie 1968, venind direct de la Costinești, la mai puțin

de două săptămâni de la evenimentele politico-militare declanșate de invazia în Cehoslovacia lui Dubcek a trupelor unor țări ale Pactului de la Varșovia: Uniunea Sovietică, Bulgaria, Ungaria, RDG și Polonia. Emoțiile generate de manifestația contra acestei agresiuni, organizată în Piața CC-ului și transmisă la TV în 21 august, erau amplificate atât de mesajul de sprijin total pentru țara noastră din partea premierului Chinei, transmis cu două zile mai târziu, cât și de zvonurile că tancuri sovietice care ar fi încercat să treacă Prutul de pe granița dintre România și Republica Moldova ar fi fost topite cu o armă-laser inventată la institutul lui Coandă, înființat cu câțiva ani înainte.

Am ajuns la etajul 3-lea al clădirii FEA din strada Floreasca [vis-à-vis de viitorul sediu al ITC]; în sala în care ne adunasem câțiva viitori colegi, nu erau decât câteva scaune pe care ne așezasem, prezentându-ne unii la alții. La un moment dat se deschide ușa, cineva își strecoară capul și întreabă: “aici este ICPUEC-ul?”.

Era domnul (pe atunci tovarășul) director Florin Munteanu, colonel. Un pic mai târziu și-a găsit biroul și m-a invitat la o discuție. Aflând că am absolvit la Timișoara, m-a întrebat dacă am auzit de MECIPT. După răspunsul meu afirmativ, completat cu informația că pe acesta am pus la punct primul meu program adevărat [un calcul de factorial], m-a anunțat că institutul are și o secție militară unde se proiecta CENA – Calculatorul Electronic Numeric al Armatei- după schemele MECIPT-ului și mi-a propus să mă repartizeze acolo, sediul fiind la un institut de cercetări militare, tot din București.

Am lucrat acolo aproape doi ani, până când am fost chemat să-mi fac stagiul militar. Am nimerit la un colectiv format din cercetători pasionați, condus de dr.ing. Emil Tudor. Îmi amintesc cu nostalgie și de discuțiile legate de matematică cu colegul Neguț, la care nu aș fi făcut față dacă nu aș fi fost “antrenat” pentru olimpiadele de matematică de profesorul universitar Emanoil Arghiriade de la Universitatea din Timișoara, tatăl colegului meu de liceu Nelu Arghiriade.

Având acces și la biblioteca institutului militar, am avut ocazia să văd și câteva dosare cu curiozități scoase de la secret, în care erau prezentate solicitări de invenții din care nu lipseau ideile de perpetuum mobile sau de arme nucleare, ale căror scheme erau desenate foarte aproximativ cu creioane colorate pe hârtie folosită înainte, probabil, la ambalarea parizerului! Deoarece solicitările fuseseră depuse în mod legal, cred că analiștii specialiștii au trebuit să piardă mult timp cu compunerea referatelor de refuz.

Constanin Nănasi, tehnicianul catedrei de calculatoare, de la care multe generații de studenți au învățat electronica aplicată

La fel ca și colegii mei, îmi aduc aminte cu nostalgie și recunoștință de nea Titi Nănasi, tehnicianul electronist al catedrei de la care am avut ce învăța. Datorită dumnealui m-am implicat în strângerea de mărturii și documente referitoare la proiectarea și realizarea celor 2 calculatoare, MECIPT 1 (cu 2000 tuburi, 50 ops) și MECIPT 2 (cu transistori, utilizat 22 de ani la IPROTIM pentru proiectarea structurilor de rezistență ale unor blocuri și construcții hidrotehnice). Astfel, la editura Politehnica au apărut 2 ediții ale cărții dedicate acestora, împreună cu mărturii filmate pe CD.

Fiind vecini, ne-am întâlnit de multe ori când ne plimbam patrupedele, ocazii cu care am aflat și cum a ajuns să fie angajat ca tehnician electronist la catedra de calculatoare. Studiase la facultatea de electronică a Institutului Politehnic din București, pe care o absolvise înainte de 1960. Spre marea sa surpriză, numele său a apărut înainte de examenul de stat pe o listă la avizierul facultății în care era anunțat că nu i se permite prezentarea la acesta, probabil din motive politice legate de activitatea tatălui său. Evident că s-a speriat și a plecat imediat din București la Timișoara, unde a încercat să își ascundă urma angajându-se ca funcționar la ICRAL, serviciul de administrare a locuințelor. S-a întâmplat ca profesorul Rogojan să afle că era foarte competent în electronică (reușise să repare un televizor al unui demnitar). I-a propus să se angajeze la catedra de electronică, păstrând secret tristul episod al blocării prezentării la examenul de stat.

Inaugurarea muzeului UPT

Din anul 2001, cu ocazia aniversării a 40 de ani de la punerea în funcțiune a MECIPT-1 (Mașina Electronică de Calcul a Institutului Politehnic din Timișoara) m-am implicat în organizarea expoziției găzduite de Muzeul Banatului la Bastion. Un merit deosebit la proiectarea și finanțarea realizării expoziției l-a avut colegul Dan Bedros, absolvent în anul 1967 al grupei cu specializarea calculatoare electronice, cu care am fost coleg la I.T.C, devenit mai târziu președinte al firmei ALCATEL România. Restaurarea, făcută de o specialistă de elită a unui laborator de la Muzeul Banatului, a MECIPT-1 și a memoriei cu tambur cu capacitatea de 3k au contribuit în mod esențial la succesul aniversării semicentenarului în anul 2011.

Joi, 12 martie 2020, am participat la inaugurarea Muzeului Universității Politehnice, aflat lângă Experimentarium-ul situat la facultatea de hidrotehnică. Muzeul este unul dintre cele o sută de proiecte dedicate centenarului Politehniciei.

M-am ocupat de expoziția intitulată „De la MECIPT -1 la calculatoarele cuantice”, vizitatorii având ocazia să vadă atât calculatoarele transferate de la MNB - Muzeul Național al Banatului -, cât și diferite exponate ce au marcat istoria memoriilor și câteva microcalculatoare funcționale ce au stârnit nostalgia celor care au luat contact cu lumea fascinantă a tehnicii de calcul folosind TIM-S-ul, aMIC, COBRA, PRAE, HC85, ZX SPECTRUM-ul, Commodore, Tandy, MS-100 ș.a.

Baza de date cu filme și posibilitatea accesului prin Internet la muzee virtuale va oferi acestei expoziții un potențial deosebit de răspândire a unor informații actualizate, specifice tehnologiilor informației, comunicațiilor și multi-media, realității virtuale și argumentate. Sperăm ca prin cooperarea între Universitatea Politehnica și Primărie, Experimentarium-ul și Muzeul UPT să devină un loc deosebit de atractiv și în contextul generat de calitatea de capitală culturală a municipiului Timișoara. din anul 2021.

Cum a ajutat profesorul de sport Iosof de la liceul Loga la colaborarea româno-ucrainiană în domeniul minicalculatoarelor

În toamna anului 1987 am fost trimis în delegație la Kiev pentru a stabili cu omologii noștri felul în care am putea colabora la proiectarea, punerea la punct,

fabricarea și, eventual, exportul unui minicalculator made în CAER. La noi modelul experimental fusese omologat încă din anul 1977 la ITC București, primind atunci și numele de INDEPENDENT I-100, în acel an aniversându-se centenarul de la războiul de independență. Doi ani mai târziu un laborator al ITC-ului reușise să pună la punct subsistemul dedicat calculului în virgulă mobilă, apărând astfel varianta I-102-F. Menționez faptul că acest minicalculator (compatibil cu minicalculatorul american PDP 11/34 al firmei PDP) a avut un mare succes la export, clienții cei mai importanți fiind China, Germania atunci democrată și Cehia, aunci încă împreună cu Slovacia. În anul 1981 am instalat, asigurat asistența tehnică și predat cursuri (sisteme de operare, limbaje, fișiere secvențial- indexate, limbaje de programare) chiar la...Wuhan, oraș ce are acum o tristă celebritate datorită coronavirusului.

Kiev-ul m-a impresionat mult atât prin curățenie cât și datorită aerului său nepoluat. Trecuse cam un an de la dezastrul de la Cernobîl; din jumătate în jumătate de oră străzile erau măturate și stropite cu mașini speciale. Însă la instituția unde demaraseră tratativele atmosfera nu era deloc senină. Spre surprinderea mea, partenerii ucrainieni dădeau dovadă de multă suspiciune, nu păreau prea interesați de performanțele minicalculatorului nostru pe care puteau lucra simultan 32 de programatori și se lăsau cam greu în a explica structura perifericelor de la minicalculatorul lor (țin minte că memoria lor externă era un fel de disc bizar, cu capacitatea de cca 2 Mocteți, la care capul de citire/scriere avea contact direct cu suprafața magnetică, net inferior discului nostru de 50 Mocteți produs la ROMCD).

Într-o după-masă, după ce vizitasem celebrul complex al mănăstirilor de pe malul Niprului, am observat pe bulevard o oarecare agitație la un cinematograful. Din program am înțeles că se rula, unul după altul, filme regizate de Tarkovsky. Am intrat pe la jumătatea filmului „Copilăria lui Ivan” și am rămas până la sfârșit, către miezul nopții, revăzând cu emoție și plăcere „Călăuza” și „Andrei Rubliov”. În dimineața următoare, la cafea, explic motivul pentru care eram cam nedormit, amintind și faptul că primul film de Tarkovsky îl văzusem cu vreo 25 de ani înainte la cinematograful Parc din Timișoara, la matineu, unde mersesem cu câțiva colegi de clasă. Ce se întâmplase? Deoarece prima oră era cea de gimnastică, chiuilisem de la sala de sport și ne pregăteam în liniște exercițiile pentru ora următoare, de matematică. Tov. profesor de sport Iosof ne-a reclamat la tov. director Trandafir Bălan care ne-a surprins în clasă și ne-a pedepsit pe toți cu exmatriculare pentru ziua aceea...de care am profitat văzând la cinematograful PARC capodopera lui Tarkovsky, de care nu auzisem până atunci.

Ca prin minune, unul dintre colegii ucrainieni a devenit brusc foarte cooperant, abandonând secretesenia tehnică. S-a dovedit că era chiar unul dintre cei și cu putere de decizie și...mare amator de cinema!

Din vremurile ozalid-ului și ale mașinii de scris Erika, străbunica imprimantelor de astăzi

La fel ca și colegii mei, am învățat bazele funcționării unui calculator electronic din cartea chinezului Yao Han Chu. Tradusă în română de cineva din catedra de calculatoare, textul fusese bătut la mașină pe foi de calc, alături de desene și multiplicat prin procedeul valabil în acea perioadă, bazat pe dezvoltarea în aburi de

amoniac, aparatele de multiplicat de tip Xerox nefiind încă inventate. Ca urmare paginile copiei erau pe hârtii cu o culoare rozalie (ozalid) și, uneri, chiar miroseau a amoniac...

Theodor Rus, unul dintre colegii de la ITC, filiala din Cluj-Napoca, matematician foarte cunoscut, mai în vârstă decât noi, ne umplea de respect povestindu-ne câte ceva despre Belgia, unde participa la lucrările științifice ale unui colectiv de matematicieni-informaticieni. Când i-a venit rândul să prezinte un proiect al său, a plecat din România cu un set de diagrame pe care le-a colorat cu carioca, având câte un exemplar pentru fiecare membru al grupului. Povestea cu un zâmbet hâtru faptul că acestora nu le venea să creadă că în România se găseau deja copiatoare în culori!

Poate că unii dintre colegii mei care au învățat să programeze în codul mașină al MECIPT-ului își mai amintesc și de vremurile eroice dinaintea inventării imprimantelor, când se folosea o mașină de scris capturată de la secretariat peste care se montaseră relele comandate de calculator, pentru tipărirea rezultatelor. În acest fel eram scutiți de efortul de a interpreta semnificația becurilor aprinse/stinse din panou, prin convertirea din binar în alfanumeric.

Unul dintre oamenii de bază din echipa MECIPT a fost matematicianul Gașpar. I se dusese vestea că era capabil să depaneze calculatorul noaptea, de acasă, solicitând operatorului să-i spună doar cum erau aprinse/stinse led-urile din panoul de comandă! Pentru mine, rămâne ca fiind primul programator care și-a umanizat aplicația concepută de dânsul pentru laminorul de la Combinatul Siderurgic din Hunedoara. Acesta era comandat de un calculator importat din Anglia, Elliot 803, operatorul din secție interacționând cu aplicația prin comenzi formate fiecare din trei litere. În mod normal, în cazul în care operatorul greșea doar o literă, programul ar fi trebuit să blocheze lucrul, neînțelegând ordinul. Umanizarea programului, adică un rudiment de inteligență artificială, se baza pe lansarea unei rutine speciale prin care aplicația devenea mai tolerantă, în cazul în care celelalte două caractere din comandă erau corecte!

Calculatorul Elliot 803 are o importanță specială, cred, și pentru colegii mei și pentru mine care am avut norocul să facem practică la București, la D.E.N. – Dispecerul Energetic Național-. Foarte performant pentru vremurile acelea, cu o memorie pe ferrite de 32 kocteți, primea on-line date despre funcționarea centralelor electrice din sistemul național prin liniile electrice de înaltă tensiune și echipamente de conversie Siemens, din câte îmi aduc aminte. Aplicația avea un rol deosebit de important în cazul în care pica o centrală, repartizând în mod optim sarcina pe celelalte centrale în funcțiune, ținând cont de tipul acestora (hidro, cărbune, gaze) și de ierarhia consumatorilor, în cazul în care unii trebuiau sacrificați, puterea nefiind suficientă pentru alimentarea tuturor.

De ce poate depinde viața unui om

Proiectarea, punerea la punct a sistemului hard bazat pe minicalculatorul I-102-F și programarea aplicației au reprezentat o adevărată provocare pentru colegii de la I.C.E (fabrica de calculatoare de la București), IIRUC și echipa software de la I.T.C. Timișoara, din care am avut de învățat cu toți, fiind vorba despre un sistem cu

funcționare non stop, în contact direct cu publicul, instalat la Palatul telefoanelor din București pentru informarea cu numerele de telefon în anul 1984.

De mulți ani nu se mai editase cartea de telefoane, așa că cele 30 de operatoare erau suprasolicitate, sistemul pe care îl foloseau fiind unul mecanic (CARDEX), bazat pe niște rame de metal aflate pe un ax rotativ în care se montau bețișoare pe care erau trecute numele, adresa și telefonul abonatului. Solicitantul forma 030 dacă dorea numărul de telefon al unei instituții, 031 pentru un abonat al cărui nume începea cu literele de la A la M și 032 pentru restul alfabetului. De aici și numele INF 03X.

Am acceptat sarcina proiectării și realizării acestui sistem cu funcționare non-stop, cu 30 de posturi de lucru, în contact direct cu publicul, deoarece domnul profesor Vasile Baltac, pe atunci ministru, care inițiasse în fapt proiectul a sprijinit achiziționarea echipamentele necesare. Adică două I-102-F (unul activ, conectat la cele 30 de terminale, celălalt “rezervă caldă”). Al 3-lea calculator era sub forma unui set complet de plăci, așa încât dacă se defecta primul calculator, imediat cele 30 de terminale se conectau pe cel de rezervă și echipa de service înlocuia placa defectă din primul.

Miting-ul convocat în 21 decembrie 1989 în Piața Comitetului Central pentru a-i înfieră pe timișorenii care decretaseră Timișoara ca fiind “oraș liber” m-a găsit chiar la etajul 4 al Palatului Telefoanelor. Eram în concediu, însă aveam contract de asistență tehnică și mă chemaseră pentru a rezolva ceva legat de funcționarea proastă a unor terminale. Imediat ce a început zarva din piață, am auzit un bubuit extraordinar de puternic (nici astăzi se pare că nimeni nu știe ce a fost).

L-am sunat imediat la telefon pe directorul ITC de atunci, Traian Ciobanu, spunându-i că “a început” și că sunt la etajul IV al clădirii telefoanelor de pe calea Victoriei 37. Aveam legitimație de acces 24 de ore din 24 în clădire, așa că am rămas la serviciul 03X câteva zile și nopți, deoarece presiunea utilizatorilor pe acesta fiind foarte mare eu credeam că este de datoria mea să asigur asistența tehnică, fără să mi-o solicite cineva în mod special.

Cine nu avea nevoie atunci de un număr de telefon? În plus, operatoarele se obișnuiseră deja cu mesajele fără legătură cu specificul serviciului, venite de la oameni care credeau că trebuie să anunțe evenimente pe care le credeau cu relevanță în acele zile tulburi. De exemplu, o operatoare m-a pus în legătură cu cineva care spunea că locuiește pe bv. Mihai Bravu, la intersecția cu calea Floreasca și că vede niște teroriști care încearcă să pătrundă în clădirea de la începutul acesteia. S-a întâmplat că știam că acolo erau instalațiile care asigurau funcționarea telex-ului, așa că părea plauzibil că se încearcă ocuparea acestui important serviciu, în contextul în care sediul TVR părea a fi sub asediu. Ca urmare, l-am anunțat imediat pe directorul de la Telefoane; nu știu exact ce a făcut, dar este plauzibil că a verificat dacă obiectivul era sau nu păzit de armată.

În noaptea de 22 spre 23 decembrie 1989, după câteva ore de canonadă, cobor pe la orele trei la parterul Palatului Telefoanelor. În hol era arestat un tânăr înalt cu barbă, cu o haină îmblănită gen Alain-delon, ca de aviator și mănuși fără degete. Părea a fi “teroristul-standard”, conform celor anunțate sistematic la TV. Stătea cu mâinile ridicate, un soldat amenințându-l cu arma automată AKM, în timp ce altul, foarte

nervos și înjurând, îl căuta dacă nu cumva avea în mână declanșatorul presupusului exploziv de sub haină. Fusese prins de o patrule în gangul dintre calea Victoriei și biserica de lângă facultatea de arhitectură.

La întrebarea răstită “unde lucrezi, mă?” răspunde cu o voce pierită numele instituției sub formă de acronim, cea mai proastă alegere pe care putea să o facă. Era vorba despre un institut al Ministerului Industriei Constructoare de Mașini (așa că ultimele 4 litere erau MICM). Nu mai știu care erau primele litere (multe), însă mi-am adus aminte că vizitasem chiar acel institut înainte cu vreo 2 săptămâni, în vederea demarării unei colaborări la un proiect de magazine automatizate. L-am întrebat unde anume lucrează în acel institut. Mi-a răspuns că la...Centrul de Calcul, că este programator pe un Coral și folosește sistemul de operare RSX-11M. Cu greu i-am convins pe militari că-i un coleg de breaslă, așa că i-au dat drumul. Iată cum, în acest fel, a scăzut cu un număr “teroriștilor”...

Palatul telefoanelor

Cum se împacă electrotehnica cu informatica

Proiectarea, punerea la punct a aplicației INF03X, configurarea minisistemelor I-102F, asigurarea comutării rapide în caz de detectare a terminalelor pe “rezerva caldă” de pe calculatorul principal, în așa fel încât funcționarea să pară continuă, andurarea, instalarea la etajul al 4-lea din Palatul Telefoanelor, punerea în funcțiune, instruirea operatoarelor, asistența tehnică și multe altele au însemnat tot atâtea provocări pe care le-am acceptat și trecut cu succes. Din excepționala echipă de la I.T.C. Timișoara care a pus la punct aplicația specifică bazelor de date (INF03X) au făcut parte absolvenții ai Politehnicii și Universității de Vest.

Printre acestea a fost și rezolvarea unei solicitări oficiale a IIRUC-ului, în a cărei sarcină intra asistența tehnică permanentă, referitoare la calitatea “prizei de pământ”, protecție absolut necesară a sistemului de alimentare cu energie electrică. Acesta trebuia să fie sub 4 ohmi, pe măsurate, cu act metrologic. Experiența celor de la IIRUC se baza pe statistica necruțătoare a faptului că la multe centre de calcul neglijarea calității prizei de pământ a produs multe pagube din cauza defectării calculatoarelor.

Îmi aduceam aminte, destul de vag, că învățasem câte ceva despre acest subiect la facultatea de electrotehnică, înainte de a trece la grupa de specializare în calculatoare electronice. Am găsit un specialist; m-a impresionat faptul că avea o carte groasă doar despre proiectarea, construirea și măsurarea prizelor de pământ. Nu a fost simplă obținerea aprobărilor de a se face trei găuri pe calea Victoriei, necesare la măsurătorile care au dat un rezultat neașteptat: rezistența era de 10 ori mai mică decât cea impusă de norme! Am aflat mai târziu că trebuia să le mulțumim pentru aceasta proiectanților și constructorilor americani ai Palatului Telefoanelor, clădirea fiind pe schelet metalic, în stil specific “zgîrie-norilor”, cu înălțimea de 50 m, ridicată în perioada 1929-1934. Sub temelie îngropaseră o cantitate uriașă de bare de cupru (se spunea că un vagon!), garanție a protecției centralelor telefonice și, mai târziu, a echipamentelor specifice tehnicii de calcul!

Generarea bazei de date cu un million de adrese a INF03X se baza pe folosirea programelor de indexare, rularea cărora dura mult timp. Din păcate, sistemul energetic național din vremea aceea (anul 1984) nu putea asigura o constanță a frecvenței tensiunii de alimentare, aceasta variind între 48 și 50 Hz. Ca urmare, aveam statistici cu perioadele din noapte când frecvența avea variații mai mici și discuri RCD alocate special acelei frecvențe. Explicația era simplă: motorul de antrenare a discurilor-memorie era asincron, turația acestuia depinzând de frecvența de alimentare. Ca urmare, datele scrise la o anumită frecvență nu mai putea fi citite câteva ore mai târziu, la altă frecvență. Îmi aduc aminte că mergeam noaptea după ora trei la o fabrică de pe Calea Buziașului din Timișoara, unde se fabricau contoare electrice, aveau un centru de calcul bine dotat și unde puteam conta pe două ore de funcționare continuă sub frecvență constantă, așa încât să putem relua indexarea peste 24 de ore, tot acolo!

Această situație, generată de slăbiciunea a sistemului energetic, a avut și efecte economice pozitive la o fabrică unde s-au produs echipamentele numite “invertoare”, care asigurau alimentarea electrică la frecvența constantă de 50 de Hz. Erau destul de scumpe, așa că nu orice instituție putea să le achiziționeze, volumul era cam cât al unui dulap I-102F și făceau mult zgomot.

Înșir-te mărgărite

Acesta este titlul cărții scrise de Ștefan Mărușter, profesor emerit la Universitatea de Vest din Timișoara, apărută în anul 2010 la editura Mirton. Am primit-o chiar de la dânsul, în primitorul său cabinet de la parterul Universității, unde obișnuiam să-l vizitez când simțeam nevoia contactului cu o adevărată autoritate în domeniile matematicii și informaticii. Ne cunoșteam din perioada studenției mele, când era membru al colectivului MECIPT-1, cursul de programare în limbajul mașină al

acestui calculator fiind predat de Dan D. Farcaș, fostul lui coleg de facultate care îl convinsese să renunțe la cariera de profesor de matematică în învățământul preuniversitar. Profesorul Mărușter deabia primise cartea de la editură, unde cineva i-a făcut o mare surpriză aducându-i volumul tipărit în locul manuscrisului corectat...

Amintește și de Gavril Gavrilescu, viitorul șef al laboratorului de asamblare de la ITC Timișoara: *“Celălalt coleg al nostru, Gavrilă Gavrilescu, era o figură, în sensul bun al cuvântului, extrem de original și nonconformist. Avea o mare pasiune să facă lucrurile într-un mod absolut original, exact cum nimănui nu i-ar fi trecut prin cap, plus că venea deseori cu idei și inițiative năstrușnice. Având un talent deosebit la construirea unor micro-programe performante, a realizat numeroase produse software remarcabile de acest tip, de exemplu un limbaj și asamblorul respectiv pentru calculatoarele FELIX C 32”*.

A rămas celebru și pentru axioma lui: **“orice program poate fi scurtat cu o instrucțiune”**.

Scrie despre Vasile Baltac: *“Desigur că trebuie să amintesc aici aportul deosebit al colegului nostru Vasile Baltac, primul din colectiv care a obținut titlul științific de Doctor-Inginer în domeniul calculatoarelor și care avea o bine meritată aureolă, confirmată pe deplin în anii care au urmat...Între timp colegul nostru Vasile Baltac a beneficiat de o deplasare în Anglia, pentru vreo 10 luni (era în perioada de dezgheț politic, 1966-67) și a venit cu o serie de idei noi despre programare, inclusiv cu o documentație cuprinzând specificațiile limbajului de programare Fortran IV...Cred că în toamna anului 1970 compilerul de Fortran era funcțional, a intrat în biblioteca standard și a fost utilizat în mod constant pentru programarea unor aplicații cu caracter matematic”*.

De ce se tot bloca IRIS-ul 50

În vremea când laboratorul nostru al Filialei din Timișoara a I.T.C. stătea în chirie la etajul IV al CTCET – Centrul Teritorial de Calcul Electronic din Timișoara -, mi-a venit rândul să fiu “ofițer de serviciu”, între orele 22 - 6. Am profitat din plin de situație, colaborând cu operatorii de la IRIS50 pentru a face mai multe rulări cu programele mele, câștigând în acest fel multe zile.

Asta însemna, desigur, accesul în templul climatizat, privilegiu de neimaginat ziua. Șeful IIRUC Timișoara, Ionel Munteanu, m-a rugat să supraveghez aparatura pe care o instalase în sala calculatorului, care consta din mai multe echipamente electronice (cred că erau numărătoare) conectate la unele plăci cu care monitoriza circulația datelor prin IRIS50, necesară pentru teza lui de doctorat.

Din când în când calculatorul se bloca; operatorii nu înțelegeau de ce, nefiind deloc veseli pentru că trebuiau să repună în cititor cutiile cu cartele perforate cu programe și să reia rulările, după clasică inițializare. Situația mă afecta și pe mine, desigur. Misterul l-am rezolvat din absolută întâmplare, observând că sistemul se bloca în momentul în care un operator schimba banda la un magnetofon (cred ca era TESLA) aflat pe podea, lângă geam. Pornirea/oprirea motorului acestuia genera un câmp suficient de puternic pentru a zăpăci sistemul, rămas fără protecția ușilor dulapurilor

care erau deschise pentru a permite trecerea cablurilor dintre număratoarele lui Ionel Munteanu și plăcile din interior.

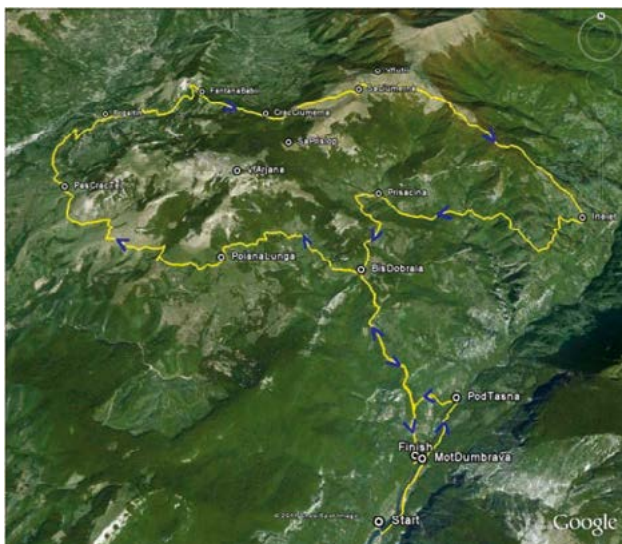
Moș Crăciun de la CTCET

Apropo de întâmplări cu “ofițerii de serviciu”. La CTCET colegul Drăghici, fiind mai în vârstă și neavând familie, prelua sarcina supravegherii unității în timpul sărbătorilor. Cândva, prin anii '70, a intrat de serviciu în 24 decembrie, orele 22. L-a predat dimineața, la orele 8, completând dosarul cu rapoartele în care cel mai des apărea formula standard: “*în timpul serviciului meu nu s-a întâmplat nimic deosebit*”. De data aceasta a scris: “*...în timpul rondului de supraveghere, pe la orele 23,45 am auzit niște pași suspecti la etajul IV. Era...Moș Crăciun!*”. Nu i s-a întâmplat nimic, deși eram în perioada lui “Moș Gerilă” și a “Sărbătorilor de iarnă”. A rămas în memoria noastră afectivă ca un exemplu de colegialitate, bun simț, respectat și pentru profesionalismul său.

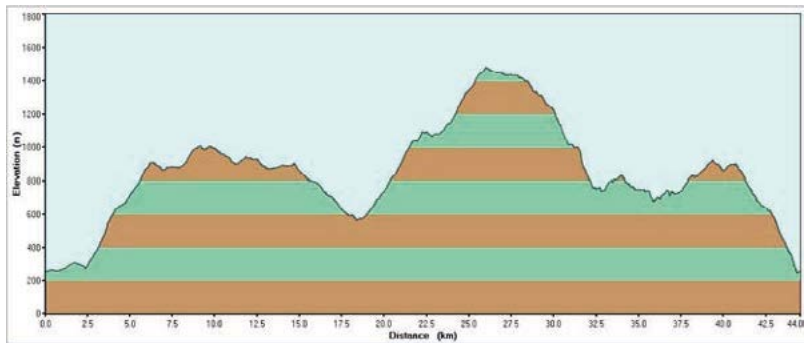
3.2.2. Maraton montan

Virgil Tîponuț

HERCULES Maraton 2010. Primul maraton montan din vestul ROMÂNIEI.

POSTURI DE CONTROL: Izvorul Bedina, Bisericuța din Dobraia, Satul Bogaltin, Poiana Mitzii, Crac Ciumerna, Șaua Ciumerna, Satul Prisacina.

Profil cu înălțimile traseului

Tabăra de corturi

Seara inaintea competiției. Un cer care ne pune pe gânduri

Firmele specializate își expun produsele

Doar lacul veghează în liniște

Se ține ședința tehnică

Se face adunarea la punctul de start

Începe numărătoarea invrșă

După care începe cursa

Primii kilometri sunt parcurși pe asfalt ...

Virgil Tiponuş pe traseu!

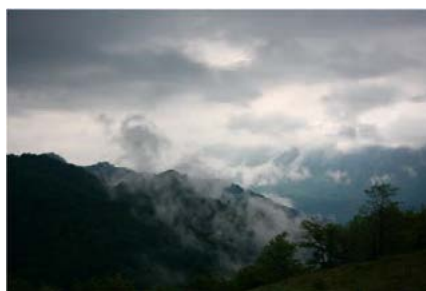
Bisericuța din Dobraia, punct de control

Frumoasele plaiuri

Apoi traseul năzuiește spre culmi

Ne așteaptă cu ploaie, ceață, lapoviță

De pe culmi... pe lângă satul Dobraia

Dimineța competiției se anunță
ceață și ploaie

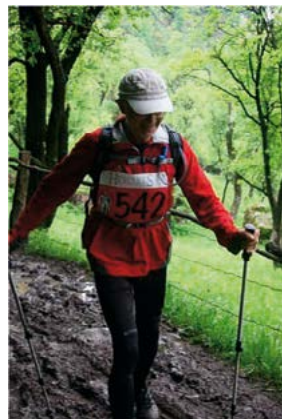
La primul punct de revitalizare ni
se oferă apă cu lămâie ...

După care din nou la drum ...

În drum spre satul Bogiltin

Aleg spre punctul de control
de pe cracul Ciumerna

Sus, sus,
spre șaua Ciumerna ...

În coborâre spre șaua Prislop, după o scurtă rătăcire

Spre final

La punctul de sosire curge „lapte și miere”

Termin cu bine cursa ...

Virgil Tiponuş și echipa

Dipoma mult râvnită

Premierea

3.2.3. Am fost numit în 1982 director general la Termocentrala Turceni de către profesorul nostru Trandafir Cocârlă - Ministrul Energiei Electrice

Prof. Dr. Ing. VICTOR VAIDA

Director Adj. Termocentrala Rovinari (1977 – 1982)
Director Termocentrala Turceni (1982 – 1985)
Director Adj. Termocentrala Mintia (1985 – 1990)
Președinte și Director General RENEL (1993 – 1995)
Director General Electrocentrale Deva (1995 – 2006)
Prefect jud. Hunedoara (2004 – 2005)
Președinte Consiliul Județean Hunedoara
Deputat în Parlament
Profesor universitar, Facultatea de Energetică din Oradea

Am fost director al termocentralei Turceni în perioada Iulie 1982 – August 1985.

În vara anului 1982, eram director adjunct la termocentrala Rovinari. Doream să mă întorc acasă la Deva. Însă într-o seară, Ministrul Energiei, Trandafir Cocârlă, fostul meu profesor la Facultatea de Electrotehnică din Timisoara, fiind în vizita la termocentrala, mi-a propus să merg director la termocentrala Turceni. Nu am fost impresionat de propunerea făcută deoarece doream să mă întorc acasă. Știam că la Turceni, la fel ca la Rovinari, problemele erau foarte grele și greu de rezolvat.

La acel moment erau 4 grupuri de 330 MW în funcțiune și 4 grupuri în diferite faze de execuție, fiind considerat cel mai important obiectiv energetic. Ț-am spus ministrului că doresc să mă întorc la Deva, unde am casa. Mi-a răspuns că și dânsul are casa la Timisoara și lucrează la București și că în casele noastre vom locui la pensie. A fost o discuție nefinalizată, dar cred că el hotărâse numirea mea.

Am găsit o centrală cu probleme deosebite, la care directorii rezistau în medie 6 – 8 luni. Am fost primul care a rezistat 3 ani și o luna, dar cu eforturi deosebite, uneori rămânând în centrală mai multe zile, cum de altfel făceau și alți angajați.

Termocentrala era un loc de pelerinaj permanent pentru conducătorii politicii și țării, în frunte cu Ceaușescu. Iarna, când nu ajungea energia în țară, împarteam

biroul cu ministrii.

Dupa numirea mea, peste câteva zile, seara pe la ora 19, a intrat în biroul meu Prim vice prim-ministrul Gheorghe Oprea și m-a întrebat direct, deoarece ne cunoșteam de la Rovinari: "Vaida, cu ce te pot ajuta? M-a trimis la tine Ceaușescu, să vad ce probleme ai și să te sprijin."

Țam răspuns că la Turceni oamenii vin de la distanțe mari: Craiova, Țg. Jiu și din alte localități din zonă. Se trezesc foarte devreme și muncesc foarte mult. Țam spus că acești oameni trebuie plătiți bine pentru a fi mulțumiți și Ț-am cerut program plătit de 12 ore pentru tot personalul, inclusiv pentru conducerea centralei. Mi-a spus că este o problemă pentru personalul TESA, dar a aprobat, spre surprinderea multora. Ulterior aceste drepturi s-au acordat și la termocentrala Rovinari și, parțial, la Mintia.

A fost primul pas mare pe care Ț-am făcut, rezolvând o problemă vitală a oamenilor care erau nemulțumiți. Am insistat apoi, în repetate rânduri, la Primul Ministru, Constantin Dăscălescu, să facem un liceu energetic, o Casa de Cultură și mai multe blocuri de locuit în Turceni, deoarece lipseau condițiile de pregătire și social-culturale.

Într-o sedință Primul Ministru Dăscălescu a spus: "Avem două variante: sau Ți aprobam lui Vaida aceste cerințe, sau Țl dam afara, pentru că data viitoare iar Țe ridică."

Consider că aceasta a fost a doua mare realizare.

Se făceau continuu modernizări de soluții și echipamente. A fost un lucru foarte greu care de fapt s-a rezolvat mai bine doar după revoluție, prin modernizările făcute la grupurile energetice, cu programele A1, A2, A3.

Centrala era în acel moment realizată aproape în întregime de industria românească care nu reușise să fabrice toate echipamentele la nivelul cerut de instalațiile energetice. A fost o perioadă foarte grea, dar Țmi amintesc cu plăcere, exceptând un eveniment neplăcut care m-a marcat puternic și a fost greu de trecut în sistemul comunist.

În timpul probelor la generatorul nr. 5 pentru punerea în funcțiune, s-a defectat generatorul care avea un defect ascuns de fabricație, din cauza conservării necorespunzătoare în fabrică. Când a auzit Ceaușescu, a dispus o anchetă condusă de Ion Dinca. În câteva săptămâni, în urma unei anchete formale și superficiale făcută de organele de stat, am fost în proces penal împreună cu alți șase colegi. Am fost destituit și mi s-a pus interdicție politică de 4 ani să mai ocup funcții de conducere. M-am întors la Mintia ca inginer, unde restricția politică s-a aplicat

cu constiințiozitate de colegii mei.

A început procesul la Judecătoria Tg. Jiu, pe care l-am câștigat datorită demnității și corectitudinii judecătorilor. Nu au respectat indicațiile de la centru de a ne condamna cu orice preț și ne-au apărut, aplicând corect legea. Expertiza tehnică, pe care judecătorii ne-au permis să o facem, a fost realizată de trei profesori extraordinari cu un curaj mare care, deși erau urmăriți și chiar chemați de securitate, nu s-au intimidat. Pe această cale doresc să le mai mulțumesc încă o dată pentru ajutorul pe care ni l-au dat și pentru curajul de care au dat dovadă.

După un an și jumătate de la destituire și trimiterea în judecată, m-a chemat Ion Dinca, având sarcina de la Ceaușescu să mă întorc director la Turceni, afirmând că procesul a fost o „porcărie” și că am fost greșit trimis în judecată. Nu m-a putut convinge și am refuzat.

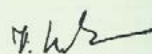
În concluzie, perioada de la termocentrala Turceni a fost o școală pentru mine: de viață, profesională și umană care m-a ajutat în viitor.

Ar fi prea multe de povestit... M-am hotărât să scriu mai mult, poate într-o carte, despre aceste pagini „mai puțin cunoscute” ale energiei românești și despre altele trăite în cei 40 de ani de energetică. Poate în acest fel, cei care astăzi beneficiază de eforturile noastre de atunci vor cunoaște adevărul și vor pretui mai mult munca noastră și a generației noastre de energeticieni.

Trebuie să se știe că în anii 1991 – 1992, existau multe voci care spuneau că cele două termocentrale trebuie casate și taiate, fiindcă nu mai au viitor. O spuneau cei ce le cunosteau din auzite. Am avut puterea, împreună cu mulți oameni de bună credință, să-i contestăm pe aceștia și să modernizăm centralele care azi funcționează bine.

Doresc termocentralei Turceni mulți ani de funcționare, iar oamenilor ei multă sănătate și succes în activitate, la aceste momente aniversare. Le mulțumesc tuturor pentru colaborare și pentru eforturile depuse.

Prof. Dr. Ing. Victor Vaida

Obs. Materialul a fost publicat în volumele aniversare: „30 de ani de lumină” Termocentrala Turceni, Iulie 2008 [27, p.89-93] și „40 de ani de lumină” Electrocentrala Turceni, Iulie 2018 [11, p.74-76].

Cei trei profesori care au avut curajul să facă expertiza tehnică aprobată de instanță au fost: prof.dr.ing. Gleb Drăgan viitorul academician și Șeful Secției de Științe Tehnice a Academiei Române, prof.dr.ing. Ioan Novac de la Facultatea de Electrotehnică din I.P.T. și prof.dr.ing. Ioan Ungureanu de la Facultatea de Mecanică

din I.P.T., care au fost profesori ai promoției ELECTRO 1968 și care sunt prezentați în această carte.

Termocentrala Turceni a fost proiectată cu 8 grupuri de 330 MW, putere totală de 2640 MW, pe bază de lignit din Oltenia. S-au pus în funcțiune 7 grupuri de 330 MW (2310 MW).

În prezent funcționează 4 grupuri de 330 MW (1320 MW), modernizate și cu instalațiile de protecție a mediului (electrofiltre, instalații de desulfurare și denoxare).

În ultimi ani producția de energie electrică pe bază de cărbune s-a redus mult, ca urmare a reducerii consumului și dezvoltării producției de energie electrică din resurse regenerabile de energie.

În ultimul an Comisia Europeană a decis reducerea până la oprirea totală a producției pe bază de cărbune și să se acorde fonduri țărilor afectate, pentru a se construi capacități noi cu tehnologii mai puțin poluante în locul celor care folosesc cărbunele.

În România aceste capacități pot fi: CHE Tarnița – Lăpușești, Unitățile 3 și 4 la CNE Cernavodă, centrale termoelectrice cu ciclul combinat pe gaze și centrale cu resurse regenerabile de energie.

Termocentrala Turceni

3.2.4. Amintiri din anii facultății

Dr. Ing. Mircea Alexandru Sârbu

Primii doi ani la cămin au fost duri. Așa au simțit în primul rând colegii noștri care au stat în căminele care la acea vreme aveau probleme. Eu am avut noroc pentru că am stat în gazdă. Unii dintre colegi au nimerit la început la căminul de la Antenă – nu știu pe unde era că nu am ajuns acolo – iar apoi s-au mutat în vechile cămine de la intrarea în complexul nou unde studenții din anul I stăteau câte 6 în cameră.

În primii ani de facultate erau prevăzute și ore de sport. În anul întâi ni s-a dat posibilitatea să alegem fie sportul cu grupa, fie la o specializare. Venind de la liceul sportiv am ales una dintre specializările existente, lupte clasice, unde am stat în primul an. În anul al doilea luptele clasice sau desființat și ni s-a oferit posibilitatea fie de a merge la echipa de rugby sau la un colectiv de haltere. Am ales halterele pentru că mai practicaseam acest sport. Acolo se afla și colegul nostru Diți Catalina care era în centrul atenției pentru calitățile lui; s-a și dovedit apoi că Diți își avea chemarea ca antrenor pentru sălile de culturism. La finalul anului doi se făcea o verificare finală la sport cu o notă de colocviu. Conferențiarul ne pune la start la 100 de m și-și pregătește cronometrul. Alergăm și-l vedem că se uită nemulțumit la cronometru și ne mai pune să mai fugim o dată. Se pare că scosesem un 11,4 sec pe sută, ceea ce l-a făcut să dea supărat din mână și să mă întrebe apoi de ce m-am ascuns pentru că el n-avea oameni la echipa de atletism a Politehnicii. Adevărul era că la început doream să mă ocup de materiile de bază, iar alte treburi apreciam că mi-ar fi răpit din timpul de pregătire. Așa s-a întâmplat și cu limbile străine. Știam franceza bine din liceu, așa că tot franceza am ales-o la limbi străine. A fost nevoie apoi, după ce am terminat facultatea, să mă înscriu la cursuri pentru germană și engleză pentru a mă echipa cu limbile de care mai aveam nevoie.

Tot în anii mici era o problemă cu seminariile de electrotehnică unde îmi amintesc cu plăcere de asistentul la acea vreme, Uwe Grunn, care după ce ne-a dirijat printre rotoși și câmpuri ne-a propus să analizăm și 'Marile speranțe' ale lui Dickens. Așa că am făcut referate și am analizat personaje, lucru ce ne-a adus mai aproape de aspectele concrete ale vieții. Tot așa, mai târziu prin anul III, profesorul Rotenstein la cursul de fizică ne-a prezentat impresiile lui despre romanul lui Salinger, „De veghe în lanul de secară”. De reținut era și îndemnul profului privind profesia noastră viitoare: „Inginerul trebuie să știe tot și încă ceva în plus!”.

Situația cazării s-a schimbat când am ajuns în anul III. Anul nostru a primit locuri la căminul 11, un cămin nou construit și bine echipat. Eram câte doi în cameră. O minune! Am fost repartizat la camera 222, de la etajul 2, împreună cu Cornel Avram, el din grupa a II-a și eu din grupa I și așa am rămas trei ani până la terminarea

facultății. Adică în aceeași cameră, dar coborând câte un etaj în fiecare din anii următori. În anul V stăteam la camera 5, la parter, de unde vedeam ușa de intrare în cămin și am fi putut intra și pe geam dacă portarul nu ne mai primea la ore târzii, lucru ce nu-mi amintesc să se fi întâmplat.

Eram încântați de camera noastră; avea două paturi, două măsuțe, două dulapuri, chiuvetă cu oglinda deasupra, spațiu suficient pentru pretențiile noastre modeste, o adevărată boierie!

În holul de la poartă s-a instalat apoi un televizor la care doritorii puteau urmări și seriale englezești cum a fost Forsyte Saga, concerte, teatru TV și stiri, cine avea poftă de ele. Pe holul căminului erau wc-urile și dușurile care de regulă erau folosite civilizat, fiecare știind că va avea nevoie să treacă des pe acolo. S-a mai întâmplat să fie înfundate, să apară neplăceri care ne afectau pe toți, dar destul de rar. La fiecare etaj erau balcoane – o poză e făcută acolo cu încă trei colegi – iar acoperișul drept era potrivit și pentru plajă când se apropia sezonul cald, se văd la rubrica mea două poze la plajă pe acoperiș. Complexul deși era relativ departe, cam la doi-trei km de facultate, era bine plasat cam la 400 m pe stânga canalului Bega, într-o zonă înverzită după podul care, refăcut acum, se numește Leonardo da Vinci. De la cămin treceam podul și intram în Parcul Rozelor, iar plimbarea până la vechea Politehnică asigura o mișcare zilnică, necesară și sănătoasă.

Cursurile, seminariile, laboratoarele, prilejuiau minimum două deplasări pe zi și era reconfortant în special primăvara, vara și toamna să te plimbi în Parcul Rozelor printre trandafirii de culori diferite ce răspândeau un miros pătrunzător. La sfârșit de săptămână se organizau din când în când serate dansante la cantina circulară a complexului unde se instala un magnetofon cu o stație de amplificare, iar uneori erau prezente formații artistice care cântau pentru noi. Dansul se termina târziu în noapte, uneori spre dimineața, și când te întorceai la cămin trebuia să-ți storci cămașa udă și s-o pui la uscat.

În zilele de relaxare ne întâlneam amicii din câte două camere – cel puțin așa am procedat noi – la un joc de cărți, la o sticlă de bere sau la un pahar de vin. Eram patru nefumători și asta ne convenea de minune. Mai greu era în sesiuni când stăteau ore în șir cu fundul pe scaun iar când te ridicai simțeai că amețești.

Iată că soseau și zilele de examen în care mulți studenți așteptau să intre, de dimineață, la ușa sălii de examinare. Având numele pe la coada alfabetului, cel puțin în anii mari utilizam ziua examinării pentru o ultimă repetiție. Am învățat treaba asta după ce luasem plasă în anul I când m-am prezentat la analiza matematică a Profesorului Sălagean după o singură parcurgere a cursurilor, urmată de o scurtă repetiție și mi-am amintit cu greu unul din subiecte, lucru ce m-a condus spre un 8. Avantajul căminului 11, unde stăteam toți era evident. Examenele erau pe rând la

diferite grupe și studenții căminiști își dezvoltau unul altuia subiectele de la examene. Mi-amintesc de un examen la fizică din anul IV în care un coleg din grupa a III-a mi-a spus ce conținea biletul 13 la care răspunsese cu o zi înainte. În ziua examenului am repetat cred că a treia oară cursul, m-am dus liniștit la cantină și am plecat spre facultate, ceva după ora prânzului. În parcul Rozelor pe la mijloc mă întâlnesc cu Silviu ce m-a alertat că examenul se termină fără mine. Nu mai e nimeni la ușă mi-a zis el și în sală mai sunt doar doi. Ajung la facultate și intru în sală unde profesorul Rotenstein examina un ultim student, care scrisese subiectele pe tablă. Trag și eu un subiect și era chiar 13! S-a întâmplat să prind o zi norocoasă.

După sesiunea de vară venea vacanța mare, așteptată cu multă bucurie în special de studenții ce nu aveau restanțe. S-a întâmplat să nu am restanțe și am folosit vacanțele de vară de la un capăt la altul, dar mi-amintesc de un moment dramatic de la sesiunea din anul II. Puseseam noi la grupa I chiar pe 1 iunie, prima zi de sesiune examenul de 'Toleranțe și măsurări' cu profesorul Bagiu. Trag biletul și după ce am răspuns la trei subiecte mă așteptam la un 10. Dar proful mai pune o întrebare dificilă la care am răspuns bazându-mă pe ce învățasem. Nu i-a plăcut și mi-a zis: '**Dacă** voi nu aprofundați suficient materia puteți să luați chiar 6 sau 5'. Și așa m-am ales cu un 5. A intrat și următorul coleg și proful i-a pus aceeași întrebare și i-a dat aceeași notă. Cine voia putea să se prezinte în toamnă pentru mărire de notă. Era prea dulce vacanța de vară ca s-o strici pentru o mărire de notă!

În vacanțe am mers în trei rânduri cu bilete studentești. Așa am mers la mare, la Costinești, după anul IV și în ultimul an la Mamaia Nord, la corturi. Dacă la Costinești a fost bine la Mamaia Nord a fost groaznic pentru că din cauza căldurii acumulată în prelata cortului, ziua nu puteai să intri, iar noaptea puteai dormi bine doar spre ziuă. Oricum, rar mergeam la cluburile de noapte, la Perla sau la Cazino. Intrarea era la 50 de lei parcă și puteam rămâne până pe la orele 2-3 din noapte. La acea vreme erau pe litoralul românesc destui străini, studenți din vest, multe dintre ele singure, cu care cei din grupul nostru aveau plăcerea să danseze, fetele noastre nefiind acolo. Tot la Mamaia era Clubul Mediteranean unde ne aventuram uneori și stăteam la șuete la bar cu marinari veniți de prin Mediterană sau din Anglia. Lumea veselă a litoralului și în special a Mamaiei era susținută și de un restaurant central cu tonomat, precum și de alte restaurante cu orchestre proprii și cântăreți cunoscuți și apreciați. Cam fiecare hotel de pe faleză avea restaurant propriu și orchestră nocturnă. Se putea dansa și aici luând o baterie de vin și o friptură în serile în care ne permiteam câte-o ieșire. Splendidă marea și vremea bună atunci! Treceau repede cele douăsprezece zile alocate sejurului.

Am prins și un bilet la Predeal în iarna anului III. Am împrumutat acolo schiuri și mi-amintesc și de serile cu colegii în care degustam un vin roșu și dulce la

restaurantul Rozmarin. Am învățat să schiez ca începător cu Cornel pe post de instructor și împreună cu Tomi aveam o cameră bună, încălzită corespunzător.

Bursă am avut din anul 2, primeam 350 de lei pe lună din care 320 de lei pentru cantină. După ce plăteai cantina îți mai rămâneau 30 de lei. În primii doi ani am mers la Cantina 3, cea din centru, în diagonală cu Catedrala și la cea de la Facultatea de mecanică. Tot atunci am încercat și variante. Era o ofertă de la Institutul pedagogic care avea o cantină undeva peste Calea Bogdăneștilor. Acolo cantina costa pe lună 270 de lei. După o lună m-am lămurit că nu merita pentru că mâncarea era mai proastă decât la Politehnică, în multe zile mâncare de orez sau cartofi, gătită necorespunzător.

În anul III la Complexul Studențesc unde se afla Căminul 11, aveam cantina de la complex, de formă circulară, de care eram mulțumiți cei mai mulți studenți. Față de cămin era la cinci minute de mers pe jos și dacă te grăbeai să prinzi cina de la ora 18, într-o zi în care stomacul îți dădea niște semnale, până venea noaptea și se făcea uneori, din nou, foame. Se servea la tavă pe baza bonului dedicat mesei respective și bursierii foloseau cartela lunară. Mai erau și studenți fără bonuri și nu se răspândise moda supuștilor. Aceștia puneau pe tavă supa și dispăreau cu ea înainte de a da bonul care se preda atunci când erai cu tava plină. La Cantina Complexului activau rari 'experți' care reușeau să ia masa gratis aplicând o prestidigitație perfectă. 'Expertul' își umplea tava și preda bonul. Dar ca un făcut când ospătărița dorea să-l ia și să-l introducă în borcanul ei constata că nu mai are nimic de luat. Era o operațiune de finețe prin care 'expertul' puneu bonul pe tabla de inox, dar apoi cu o mișcare greu observabilă, cu degetul mic îl dirija rapid spre manșeta cămășii și pleca cu tava la masă și cu bonul la adevăratul posesor care se așeza și el liniștit la rând ca să-și umple tava. În cantina rotundă a complexului erau mese rotunde, încăpătoare, iar mâncarea, așa cum am mai spus, era în general bună, uneori chiar foarte bună, de sărbători.

Mai amintesc de o sesiunea din anul III, din iarnă, în care s-au deschis sălile Universității Timișoara pentru politehniștii din complex aflată la vreo 800 de metri. Am putut de atunci să pregătim examenele și acolo pentru că Universitatea avea săli mari și era aproape de cămin.

Mi-au plăcut profesorii care aveau cursuri fluente cu explicații simple și clare și așa aminti aici pe Dl Profesor Novac Ioan, cu care am avut și bucuria de a face doctoratul, Brașovan Ion, Pop Eugen, Shemlyen, Tiberiu Mureșan. Cu ultimul am pregătit și examenul de diplomă. Câteva cuvinte despre examenul de diploma. Cei mai mulți colegi au ales teme la mașini electrice, nu de alta dar personalitatea Profesorului Toma Dordea, viitorul academician, era puternică, dânsul avea un curs matematizat de anvergură și cele mai multe teme erau la această disciplină. M-am orientat spre electronică pentru cursul clar și plăcut al profesorului Mureșan. Tema se numea „Comparator pentru calculatoare analogice” și cu două zile înaintea susținerii, teza

fiind predată, profesorul Mureșan mă cheamă și mă trimite la laboratorul de electronică să realizez fizic comparatorul. Cu grijă și emoție l-am executat înainte de examen.

Câteva vorbe despre ultimul an în facultate. Erau sărbătorile de iarnă din 1967 și anul nostru a ieșit la colindat la profesorii la care știam pe unde locuiesc. Așa că am trecut pe la Decanul nostru la acea vreme, Dl Profesor Novac Ioan, pe la Dl Profesor Dordea Toma, pe la Profesorul ce ne-a predat cursul de contabilitate în ultimul an de studiu și pe la alții. Cântam atunci, sfidând cenzura zilei ce interzicea referirile religioase, 'La mulți ani cu sănătate să vă dea Domnul tot ce doriți'.

În anul 1968 am primit repartiția și am mers cu toții, mai departe, pe ogorul vieții. Nu am uitat nici chintesența filozofiei ingineresti pe care cred că am aplicat-o cu toții: ***'Facultatea tehnică te ajută când ai o problemă să știi unde să cauți soluția și atunci când o afli să fii în stare să o aplici'***.

4.

IN MEMORIAM

4.1. IN MEMORIAM

Prof. dr. ing. Adrian Buta (1945 – 2006)

Profesorul universitar dr. ing. Adrian Buta a fost și va rămâne unul dintre numele de referință a școlii românești superioare de electroenergetică. Personalitate remarcabilă, atât ca dascăl cât și ca om de știință, profesorul Adrian Buta poate fi regăsit în memoria zecilor de generații de studenți, la formarea cărora și-a adus contribuția, ca unul dintre cei mai apropiați, mai apreciați și mai respectați profesori. Atitudinea sa calmă, prietenoasă, ce genera încredere și căldură, expunerile sale clare, concise, pline de detalii ce ilustrau o cunoaștere exhaustivă a domeniului, au determinat întotdeauna pe lângă un viu interes, admirația și recunoașterea depline din partea studenților. De aceea la cursurile sale prezența studenților era una dintre cele mai numeroase.

Era unul dintre profesorii cei mai solicitați pentru a ține cursurile festive de absolvire sau la întâlnirile de peste ani ale absolvenților. De altfel, sondajele de opinie făcute într-o vreme pentru aprecierea calității cadrelor didactice, îl clasau invariabil pe primul loc.

Membru al prestigioasei echipe de rețeliști-sistemiști formată în jurul distinsului profesor universitar dr.ing. Ovidiu Crișan în cadrul Catedrei de Electroenergetică a Politehnicii Timișorene, profesorul Adrian Buta a adus contribuții deosebit de importante, prin activitatea sa didactică și științifică, la ridicarea prestigiului școlii care l-a avut de altfel, mai întâi, ca unul dintre cei mai eminenți studenți. Remarcat încă de pe băncile facultății, Adrian Buta, un student cu o inteligență scilpitoare, un excelent mânuitor al instrumentului matematic, cu o capacitate de muncă enormă, bursier republican, a devenit peste ani coloană de susținere a electroenergeticii timișorene și românești. Puțini dintre cei care l-au cunoscut știu că în cei cinci ani de facultate studentul Adrian Buta a primit numai note de 10, cu o singură excepție, o notă de 9.

Disciplinele pe care le-a predat, le-a clădit, le-a dezvoltat, le-a îmbunătățit permanent la Catedra de Electroenergetică, unde a parcurs într-un timp deosebit de scurt o carieră didactică ce a atins apogeul – la 47 de ani a obținut gradul didactic de profesor universitar – au fost: *Energetică generală și conversia energiei, Rețele electrice, Transportul și distribuția energiei electrice, Metode moderne de transport al energiei electrice, Regimuri nesimetrice și nesinusoidale, Calitatea energiei electrice*. A fost autor și coautor a 11 cursuri universitare, culegeri de probleme, îndrumare de laborator și de proiectare. Pe vremea când îi eram asistent, ne-am petrecut mult timp în laboratorul de rețele electrice, punând la punct lucrări de laborator noi, concepute cu scopul ca studenții să poată înțelege mai bine fenomenele ce stăteau la baza demonstrațiilor matematice din cursuri. De altfel, în permanență profesorul era preocupat de calitatea orelor de laborator, seminar și proiect, pe care le considera esențiale în însușirea disciplinelor.

Activitatea sa științifică a fost de asemenea una dintre cele mai laborioase, întărită continuu prin participarea la rezolvarea unor probleme concrete ale industriei românești, sub forma finalizării a 71 contracte de cercetare. Această activitate a fost valorificată în 5 tratate de specialitate respectiv 153 lucrări științifice publicate la simpozioane, conferințe naționale și internaționale. Personalitate științifică puternică în domeniile sale de interes, profesorul Adrian Buta a devenit un nume de referință în arii de cercetare de mare importanță ca de exemplu: *Prognoza consumurilor de energie și a curbelor de sarcină, Stabilitatea tranzitorie a sistemelor electroenergetice, Asigurarea calității energiei electrice transmise și distribuite, Regimul neutrilor rețelelor electrice de distribuție, Diagnoza regimurilor perturbate ale rețelelor electrice, Modelarea armonică a elementelor sistemului electroenergetic, Impactul liniilor electrice asupra mediului, Transportul energiei electrice în curent continuu, Sisteme de achiziții și prelucrări de date, Sisteme expert și modelare fuzzy în electroenergetică etc.*

Simbioza desăvârșită dintre dascălul de înaltă ținută și omul de știință de prestigiu, s-a manifestat deosebit în activitatea de conducător de doctorat a domnului profesor Adrian Buta. Timpul prea scurt pe care l-a avut la dispoziție nu i-a permis să vadă finalizate prea multe dintre tezele doctoranzilor săi, dar cele pe care le-a condus până la finalizare au devenit lucrări de referință în domeniu. Iată câteva exemple: Ciprian Bud - *Creșterea calității energiei electrice distribuite de rețelele electrice prin reconfigurare*, Nicolae Chiosa - *Contribuții asupra alimentării serviciilor proprii din terțiarul autotransformatoarelor*, Eugen Ticula - *Contribuții la identificarea regimurilor rezonante de funcționare a rețelelor electrice de distribuție poluate armonic*, Livius Milea - *Analiza regimului deformant în sistemul electroenergetic*, Adrian Pană - *Optimizarea funcționării rețelelor electrice de distribuție*, Adrian Stoian - *Contribuții privind prognoza consumului de energie electrică și a cererii de putere pentru utilizatori de energie electrică*, ultimele trei dintre acestea, în calitate de co-îndrumător. În același timp, personalitatea profesorului Adrian Buta a avut ca formă de recunoaștere la nivel național, solicitarea de a participa în calitate de membru, în numeroase comisii de doctorat la universități de prestigiu din România.

Susținător din toate puterile a ideii reprezentării Catedrei de electroenergetică respectiv a Facultății de Electrotehnică din Timișoara în toate activitățile desfășurate la

nivel național, cu scopul principal al întăririi colaborării cu centrele universitare de prestigiu, domnul profesor Adrian Buta și-a adus din plin contribuția personală la aceasta. Astfel, a fost membru al Consiliului Național de Evaluare și Acreditare Academică, Comisia de Științe Inginerești C04, pentru care a consumat o mare cantitate din energia sa, uneori cu prețul afectării sănătății.

De asemenea a fost Expert CIGRE din partea României pentru Grupul de lucru 38 (*Transport în curent continuu și FACTS*), membru al Comisiei pentru domeniul electric, electronic, energetic, al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, membru în Consiliul Național al Învățământului Preuniversitar – Comisia de electrotehnică, electronică, energetică, membru în Consiliul Facultății de Electrotehnică și Electroenergetică, coordonator al ciclului de studii aprofundate condus de Catedra de Electroenergetică, membru al Comisiilor pentru examenul de licență și respectiv de disertație, coordonator al colectivului de cercetare pentru domeniul *Calitatea energiei electrice* în cadrul centrului de cercetare *Analiza, estimarea și optimizarea regimurilor de funcționare a sistemelor electrice de putere* acreditat de către CNCSIS, editor șef al *Buletinului Științific și Tehnic al Universității "Politehnica" din Timișoara - seria Energetică*, membru în comitetele științifice a numeroase conferințe naționale și internaționale, membru al comisiei de examen pentru definitivat și gradul II, membru AGIR și SIER.

Tot ca recunoaștere a meritelor sale, în anul 2004, profesor dr.ing. Adrian Buta a primit distincția de Senator Onorific al Universității „Aurel Vlaicu” din Arad.

Toate acestea justifică pe deplin afirmația că profesorul Adrian Buta a fost un altfel de profesor, dar această apreciere se datorează și altor laturi ale personalității sale, pe care le cunoștea de altfel toată lumea și pentru care era atât de îndrăgit.

Bunătatea sa era fără limite și izvora dintr-o inimă mare. Era suficient să-l privești în față pentru a te convinge de asta. Faptele sale erau însă cele care o demonstau. Cei mai apropiați colaboratori, printre care, afirm cu mare bucurie, se afla și subsemnatul, îi cunoșteau zicala: „*Dacă poți să ajuți pe cineva, atunci ajută-l, dacă poți să faci cuiva un bine, atunci fă-i-l*”. Om de o calitate morală exemplară, păstra însă discreție asupra faptelor sale bune și se întrista atunci când nu vedea aceeași atitudine la cei din jur. Cei foarte apropiați îi reproșau uneori că bunătatea sa depășea limitele normale, sau că atunci când era rugat să ajute în probleme delicate, nu știa să spună „Nu”. Acesta era însă omul Adrian Buta, aceasta era filozofia sa de viață.

Studentii săi, din atâtea și atâtea generații, îl știau ca fiind profesorul de la care mai învățau și în timpul examenelor. Nu de puține ori, îndeosebi la examenele orale, când un student se împotmolea la o demonstrație, profesorul Buta îl ajuta, aducându-l, de la cunoștințele de bază, din aproape în aproape, la finalizarea demonstrației. De obicei toți cei prezenți, fie cei ce expuneau la tablă, fie cei care își pregăteau răspunsurile în bănci, se opreau și urmăreau demonstrația. Era ca o lecție, în final profesorul spunând: „*Și examenul trebuie să fie o ocazie de a învăța*”, sau celebra sa zicală: „*La examen noi vrem să vedem ceea ce știe studentul, nu ceea ce nu știe*”.

Cei apropiați îi cunoștea pasiunea enormă pentru grădinarit și pentru animale. De câte ori, domnul profesor Adrian Buta îi delecta cu povestiri savuroase ale unor întâmplări petrecute la „ferma” sa de la Șag Timișeni, unde își cumpăraseră o casă,

devenită reședința de vară a familiei. Numeroșii săi prieteni, primiți întotdeauna cu bucurie în casa, curtea și grădina profesorului, nu pot uita optimismul său, bucuria de a se simți înconjurat de prieteni, râsul său energic, molipsitor, „magnetismul” personal, simțul umorului, fascinația pe care o degaja ca povestitor...

Munca enorm. Cărți, lucrări științifice, contracte de cercetare, îndrumarea studenților pentru lucrări de licență, disertație, doctorat, participare la comisii de doctorat sau la CNEAA cu numeroase drumuri obositoare în țară, celelalte activități amintite mai sus, toate acestea și-au pus amprenta asupra sănătății profesorului Adrian Buta. Cei apropiați îi reproșau adesea că nu se îngrijește, că nu se odihnește destul, că este angrenat în prea multe... În zilele de iarnă, când întunericul se lăsa devreme, cei ce îl cunoșteau știau că încă lucrează, văzând lumină la cabinetul său de la etajul întâi al corpului C, dinspre bulevardul *V. Pârvan*. De multe ori putea fi găsit la facultate sâmbăta sau chiar duminica, când se întâlnea cu studenții și mai ales cu doctoranzii cu care nu se putea întâlni în celelalte zile ale săptămânii.

Profesorul Adrian Buta „a ars” ca o torță, intens, degajând cu altruism multă „lumină” și „căldură” în jurul său.

Pentru mine, domnul profesor Adrian Buta a fost mult mai mult decât profesorul deosebit din timpul facultății și apoi mentorul meu, care m-a sprijinit necondiționat la greu și care s-a bucurat alături de mine în momentele fericite, a fost „părintele” meu științific, mi-a fost ca un părinte în sensul propriu al cuvântului.

Mulțumesc, mulțumim pentru tot, maestre!

Prof.dr.ing. Adrian Pană

4.2. IN MEMORIAM

Prof. dr. ing. Vasile Dușa (1945-2017)

Profesorul dr. ing. Vasile Dușa s-a născut la 9 ianuarie 1945, în satul Presaca-Ampoiului, comuna Meteș, județul Alba.

În perioada 1951-1955 a frecventat școala elementară de 4 ani în satul natal, iar în perioada 1955-1958 școala elementară din satul Galați, comuna Zlatna, jud. Alba. Liceul l-a urmat la școala medie “Avram Iancu” din Zlatna, jud. Alba și l-a absolvit în anul 1962. După terminarea liceului, timp de un an, a ocupat postul de învățător suplinitor la școala elementară din Runc-Zlatna, jud. Alba, iar din anul 1963 a fost admis la Facultatea de Electrotehnică a Institutului Politehnic “Traian Vuia” din Timișoara, la secția Electroenergetică, pe care a absolvit-o în anul 1968 cu diplomă de merit.

După finalizarea studiilor universitare profesorul dr.ing. Vasile Dușa a rămas asistent stagiar la Catedra de Măsură și Centrale Electrice din cadrul Institutului Politehnic “Traian Vuia” Timișoara, făcând parte din „Generația de aur” care a dat cinci cadre didactice Electroenergeticii Timișorene. Formarea sa ca și cadrul didactic s-a realizat sub îndrumarea directă a profesorului dr.ing. Iuliu Heinrich. După finalizarea stagiaturii a parcurs toate treptele universitare astfel: în perioada 1972-1977 a funcționat ca asistent titular la aceeași catedră; în anul 1977 a susținut examenul de

concurs pentru postul de șef de lucrări, post pe care a funcționat până în 31.01.1991 când a devenit conferențiar; în 01.09.1996 a fost promovat profesor universitar la Catedra de Electroenergetică de la Facultatea de Electrotehnică a Universității "POLITEHNICA" din Timișoara. O perioadă de 10 ani, a activat și ca profesor universitar asociat la Facultatea de Energetică, Universitatea din Oradea, unde a predat cursul de *Partea electrică a centralelor electrice*. S-a pensionat în octombrie 2010.

În cei 42 de ani de activitate în învățământul superior tehnic, a condus lucrări de laborator și proiecte de an la disciplinele de: *Partea electrică a centralelor electrice, Centrale electrice, Aparate electrice, Stații și posturi de transformare, Montarea și exploatarea instalațiilor P.R.A.M., Balanțe și optimizări energetice, Tehnologii noi de recuperare a energiei în industrie, Tehnici de optimizare în energetica industrială, Producerea energiei în centralele electrice, Circuite secundare* și a predat cursurile de: *Partea electrică a centralelor electrice, Montarea și exploatarea instalațiilor P.R.A.M., Balanțe și optimizări energetice, Tehnologii noi de recuperare a energiei în industrie, Tehnici de optimizare în energetica industrială, Producerea energiei în centralele electrice, Circuite secundare și Comanda și controlul funcționării rețelelor electrice*. De asemenea, încă din primul an de activitate a condus proiecte de diplomă, dintre care unele s-au materializat cu instalații de laborator, ca de exemplu: *simulator de manevre, model celulă de linie* prin care se modelau circuitele primare și secundare din cadrul unei celule de linie electrică.

Din multitudinea cursurilor predate, este de menționat faptul că disciplinele de *Circuite secundare* și *Comanda și controlul funcționării rețelelor electrice* reprezintă discipline introduse de dânsul în planul de învățământ, predate la anul IV specializarea electroenergetică și respectiv la master specializarea electroenergetică din cadrul Facultății de Electrotehnică a Universității "POLITEHNICA" din Timișoara. Aceste discipline sunt materializate în cărțile: *Instalații de comandă și control ale stațiilor electrice* publicată la Editura de Vest din Timișoara în anul 1996 și respectiv *Sisteme moderne pentru comanda și controlul funcționării rețelelor electrice* publicată la Editura Politehnica din Timișoara în anul 2006. Totuși, disciplina care i-a marcat activitatea profesională de la angajare și până la pensionare a fost *Partea electrică a centralelor electrice*, disciplină pe care a predat-o după decesul regretatului profesor Heinrich Iuliu. Cu un ultim efort, la 5 ani după pensionare a publicat la Editura AGIR cartea intitulată *Partea electrică a centralelor electrice*, o carte de specialitate unică care a încununat activitatea sa didactică din ultimii 40 de ani.

La cursurile de pregătire în domeniul elaborării bilanțurilor electroenergetice, realizate de Catedra de Electroenergetică a Facultății de Electrotehnică și Departamentul de Educație Permanentă din cadrul Universității „POLITEHNICA” din Timișoara, în cadrul cursului de „Întocmirea și analiza bilanțurilor termoenergetice”, a predat disciplina de *Întocmirea și analiza bilanțurilor electroenergetice*, pentru care a scris cartea cu același titlu publicată la Ed. Orizonturi Universitare din Timișoara.

Activitatea științifică este concretizată prin: 20 cărți de specialitate, 43 lucrări publicate în reviste de specialitate, 38 lucrări prezentate la conferințe de specialitate, 20 contracte de cercetare științifică în domeniul raționalizării consumului de energie și al realizării de bilanțuri energetice, 4 certificate de inovator și un brevet de invenție,

pentru invenția „*Mașină sincronă cu excitație dublă cu câmp de excitație variabil față de axele rotorului (MSEDV)*”, care stă la baza tezei de doctorat susținută în anul 1986. Invenția rezolvă problema realizării unei mașini sincrone cu două înfășurări de excitație, care poate funcționa în regim de generator conectat la rețeaua sistemului electroenergetic, în întreg domeniul încărcărilor limită, fără regulator automat de excitație. De asemenea, a fost membru în mai multe comisii de doctorat.

Prof.dr.ing. Vasile DUȘA a fost un cadru didactic exemplar, care și-a dedicat întreaga sa capacitate științifică și didactică, școlii Electroenergetice din Timișoara, rămânând în memoria comunității academice și a specialiștilor la formarea cărora a contribuit, ca un om de o mare bunătate sufletească, un prieten și un coleg adevărat.

În ziua de 23 aprilie 2017, profesorul univ.dr.ing. Vasile DUȘA a încetat din viață.

22.04.2020

Conf.dr.ing. Florin MOLNAR-MATEI

4.3. IN MEMORIAM Prof. dr. ing. Bucur Luștrea (1945 – 2017)

Profesorul universitar dr. ing. Bucur Luștrea a fost și va rămâne unul dintre cadrele didactice de referință ale școlii românești superioare de electroenergetică din Timișoara. Personalitate remarcabilă, atât ca dascăl cât și ca om de știință, profesorul Bucur Luștrea poate fi regăsit în memoria zecilor de generații de studenți, la formarea cărora și-a adus contribuția, ca unul dintre cei mai apropiați, mai apreciați și mai respectați profesori.

Din anul 1968 profesorul Bucur Luștrea este angajatul Universității „Politehnica” din Timișoara, la Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică, Catedra de Electroenergetică, unde a desfășurat o bogată activitate didactică științifică. Profesorul Bucur Luștrea a fost membru al prestigioasei echipe de rețeliști-sistemiști formată în jurul distinsului profesor universitar dr.ing. Ovidiu Crișan în cadrul Catedrei de Electroenergetică a Politehnicii Timișorene.

Disciplinele pe care le-a predat pe parcursul carierei de peste 40 de ani la Catedra de Electroenergetică, în cea mai mare parte discipline pe care le-a dezvoltat și le-a îmbunătățit permanent, atât la ciclul de studii de licență cât și cel de master au fost: „Utilizarea și programarea calculatoarelor” și „Introducere în ingineria energetică” (anul I EE), „Resurse și conversia energiei” (anul II EE), „Introducere în ingineria calculatoarelor și programării (anul I ET), „Elemente de inteligență artificială folosite în rețelele electrice” și „Modelarea matematică a generatorului sincron” (anul I – Master EE). Cursurile sale s-au distins printr-un nivel științific ridicat și printr-o deosebită sistematizare și sintetizare a problematicei abordate. În cadrul orelor aplicative s-a remarcat preocuparea sa constantă de a dezvolta creativitatea și capacitatea cursanților în utilizarea calculatoarele pentru soluționarea problemelor specifice domeniului electroenergetic. În permanență profesorul Bucur Luștrea era preocupat de calitatea orelor de laborator, seminar și proiect, pe care le considera esențiale în însușirea disciplinelor. A fost reponsabil cu desfășurarea activității de practică a studenților din anul I EE. În fiecare an a îndrumat un număr de 4-5

proiecte de diplomă (licență sau disertație), a căror tematică a fost corelată în principal cu preocupările de cercetare ale Catedrei.

A fost autor și coautor la peste 20 de cursuri universitare, culegeri de probleme, îndrumare de laborator și de proiectare, unele publicate în edituri de prestigiu din România. De asemenea, a predat cursuri de pregătire post-universitară, desfășurate cu angajații „Electrica” S. A., „Transelectrica” S.A., și „Smart” Timișoara. A făcut parte din Comisia Examenului de Disetație de la ciclul de Master EE și din numeroase alte comisii de examinare din cadrul activității de doctorat, inclusiv din comisii de acordare a titlului de doctor inginer.

Activitatea științifică a d-lui prof.dr.ing. Bucur Luștea s-a materializat prin participarea la soluționarea a peste 50 de contracte de cercetare ale Catedrei și elaborarea unui număr de peste 70 lucrări, publicate în revistele de specialitate sau prezentate la diverse manifestări științifice. Temele abordate au avut ca obiect soluționarea unor probleme privind funcționarea sistemului electroenergetic național.

Profesorul Luștea a fost evaluator CNCSIS, participând la activitatea de evaluare a propunerilor de GRANT și la acreditarea unor centre de cercetare științifică din țară. Dânsul a fost coordonator al colectivului de cercetare de “Analiza, estimarea și optimizarea regimurilor, normale și tranzitorii electromecanice ale sistemelor electroenergetice complexe, monitorizarea și conducerea rețelelor de distribuție și transport a energiei electrice” din cadrul centrului de cercetare “Analiza, estimarea și optimizarea regimurilor de funcționare a sistemelor electrice de putere” acreditat de către CNCSIS. A fost membru al societăților științifice AGIR, SIER și SIUER.

Profesorul Bucur Luștea a trăit o viață intensă degajând altruism în jurul său. Pentru cei care l-au cunoscut, domnul profesor Bucur Luștea a fost mult mai mult decât profesorul deosebit din timpul facultății, a fost un prieten și un coleg adevărat.

4.4. IN MEMORIAM

Prof. dr. ing. Velicescu Corneliu (1945 – 2019)

Profesorul universitar Corneliu VELICESCU s-a născut în data de 01 aprilie 1945 în localitatea Marga, jud. Mehedinți.

A fost unul dintre absolvenții de frunte ai Institutului Politehnic din Timișoara, promoția 1968, dedicându-se imediat după absolvire, carierei universitare. Funcțiile sale didactice au fost obținute în cadrul Catedrei (ulterior Departament) de Electroenergetică, ocupând în anul 1968 funcția de asistent, în 1978 cea de șef lucrări, în 1990 cea de conferențiar și în 1994 cea de profesor. A obținut titlul de Doctor inginer în anul 1985, iar începând cu anul 2000 a devenit conducător de doctorat.

În calitate de cadru didactic universitar a contribuit semnificativ la construirea și dezvoltarea unor discipline de specialitate importante în formarea unui inginer energetician: *Centrale, stații și rețele electrice, Fiabilitatea sistemelor și rețelelor electrice, Observabilitatea și conducerea rețelelor electrice, Regimuri tranzitorii în sistemul electroenergetic*. Dintre realizările sale profesionale deosebite se amintesc înființarea și dotarea tehnică a laboratoarelor de *Studiul regimurilor tranzitorii și de Fiabilitatea funcționării sistemelor electrice*.

Cealaltă latură a activității sale profesionale a constituit-o activitatea de cercetare științifică, în care profesorul universitar Corneliu VELICESCU a obținut rezultate remarcabile, atât pe plan național cât și internațional, în domenii de cercetare apropiate domeniilor didactice. Activitatea științifică a profesorului universitar Corneliu VELICESCU a fost dezvoltată în cadrul unor perioade de specializare desfășurate în cadrul universității din Grenoble, Franța și al Universității din Paderborn, Germania. Rezultatele activității sale științifice s-au materializat în 12 monografii, cărți de specialitate sau manuale didactice, peste 60 de lucrări științifice publicate în reviste de specialitate, peste 30 de lucrări prezentate la conferințe naționale sau internaționale, 30 contracte de cercetare.

Profesorul universitar Corneliu VELICESCU s-a implicat și în activitatea managerială a instituției sale, căreia i-a dedicat întreaga sa viață profesională, de peste 4 decenii, fiind ales șef al Catedrei de Electroenergetică și membru al Senatului Universității Politehnica Timișoara între anii 1990-2000.

Ajuns la pensie profesorul Cornel Velicescu a dedicat o bună parte din timpul său creșterii nepoților pe care i-a iubit mult. O boală necruțătoare i-a fost fatală în 2019.

Cornel, așa cum era apelat de colegii săi de la grupa I a Secției ELECTROMECHANICĂ, a fost un student deosebit, cu note foarte mari obținute prin muncă asiduă și inteligentă, recunoscut ca un prieten de la care puteai primi cele mai bune sfaturi în momente dificile care apăreau uneori în studenție – afirmă un coleg de grupă. A fost confirmat târziu ca profesor din cauza unor rude care pleaseră din țară la vremea ceaușismului deși rezultatele sale profesionale erau excelente. El și-a iubit familia și s-a dedicat cu meticulozitate și pricepere în creșterea celor doi băieți ai săi și ei ingineri ca și tatăl lor și imensa lui bucurie au fost nepoții cărora le-a urmărit cu devoțiune o parte din copilărie. Cornel s-a întâlnit cu bucurie cu colegii săi de facultate, chiar și cu cei plecați din Timișoara, când aceștia reveneau în oraș. El a moderat întâlnirea de 40 de ani de la absolvire și revederile noastre erau un prilej minunat de rememorare a anilor studenției și de analiză a noutăților științifice ale momentului. Cornel, ești de neuitat și pentru colegii din generația ta!

4.5. IN MEMORIAM **Ing. Schmoll Eugen (1946 – 2013)**

Eugen Ioan Schmoll s-a născut la Dej în 1946. Copil fiind, a trăit tensiunea acelor ani când tatăl lui a fost arestat și trimis la Canal, după confiscarea casei și farmaciei. Educația nemțească și catolică și-a pus amprenta asupra sa tot restul vieții. Era milos, dispus să ajute pe oricine, nu a avut dorințe de înavuțire. A studiat și s-a perfecționat continuu în meseria aleasă, care devenise pasiune. Era dușman declarat al lucrurilor „fușerite”, făcute pe principiul „merge și așa”. Era foarte serios și sever în îndeplinirea serviciului de către subalterni, motiv pentru care aceștia îi spuneau „neamțul”. Alfel era foarte prietenos, avea mult umor și era preferatul prietenilor la întâlniri. Îi plăcea muzica clasică, în special Bach, aborda cu plăcere subiecte de istorie sau religioase. A fost iubitor a munților României, care au fost destinația noastră, în

fiecare concediu, fără excepție. A fost o persoană inteligentă, cu bun simț, dar foarte modest. Și cum nimeni nu-l profet în satul lui și el a fost apreciat îndeosebi de colaboratorii din afara CET Palas.

Fiind angajat la CET Palas chiar din stadiul de construcție a acesteia, a răspuns de probele de punere în funcțiune ale echipamentelor electrice și a întocmit toate Instrucțiunile Tehnice Interne – ITI, pentru ele.

Din 2000 până în 2013 a făcut proiecte pentru instalații electrice de medie tensiune și stații de conexiune de 110kV.

A murit prematur în 2013.

15.04.2020

Mirela Schmoll

5.

ÎNTÂLNIRI COLEGIALE

5.1. ÎNTÂLNIRI COLEGIALE - SECȚIILE ELECTROMECHANICĂ, ELECTROENERGETICĂ ȘI CALCULATOARE

5.1.1. Întâlnirea „Aniversare 10 ani” Timișoara (1978)

5.1.1.1. Introducere

Sediul vechi al Facultății de Electrotehnică, Piața Horațiu nr. 1 Timișoara (1968)

Întâlnirea „Aniversare 10 ani” a fost organizată de cele trei secții: Electromecanică, Electroenergetică și Calculatoare la Timișoara. Fotografia de grup este făcută pe scările cantinei Facultății de Mecanică. Au fost prezenți un număr mare de absolvenți din promoția 1968 și mai mulți profesori, printre care: A. Rogojan, I. Novac, T. Mureșan, I. Suciu, C. Ivașcu, E. Pop și alții.

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 10 ani” Timișoara (1978)

5.1.1.2. Cursul festiv „Aniversare 10 ani” Timișoara

Se vor prezenta momente din timpul cursului festiv „Aniversare 10 ani” Timișoara. Au participat profesorii: C. Șora, T. Mureșan, I. Heinrich, C. Ivașcu, I. Novac și alții.

Moment din timpul cursului festiv „Aniversare 10 ani” Timișoara

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 10 ani” Timișoara

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 10 ani” Timișoara

5.1.1.3. Masa festivă „Aniversare 10 ani” Timișoara

Se prezintă momente din timpul mesei festive „Aniversare 10 ani” – Timișoara.

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 10 ani” Timișoara.

5.1.2. Întâlnirea „Aniversare 50 ani” Timișoara (2018)

5.1.2.1. Introducere

Întâlnirea „Aniversare 50 ani” a fost organizată din nou împreună, după 40 de ani, de către cele trei secții: Electromecanică, Electroenergetică și Calculatoare la Timișoara.

Sediul actual al Facultății de Electrotehnică și Energetică

5.1.2.2. Cursul festiv „Aniversare 50 ani” Timișoara

Se prezintă momente din timpul cursului festiv „Aniversare 50 ani” Timișoara.

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 50 ani” Timișoara

Deschiderea cursului festiv „Aniversare 50 ani” a fost făcută de către Prof. dr. ing. Toma Dragomir, absolvent promoția 1968 și Prof. dr. ing. Mușuroi Sorin, decanul Facultății de Electrotehnică și Energetică. Au participat Prof. dr. ing. Nicolae Budișan, Prof. dr. ing. Alexandru Vasilievici și Prof. dr. ing. Mircea Ciugudean.

Prof. dr. ing. Sorin Mușuroi în cuvântul său a spus: Universitatea Tehnică Timișoara, este una dintre cele mai importante universități din țară. Facultatea de Electrotehnică și Energetică este un pion principal, unde a activat acad. Toma Dordea și activează în prezent acad. Ion Boldea.

Prof. dr. ing. Nicolae Budișan: Ați ajuns și dumneavoastră la ultima vârstă. Ce bine arătați. În iulie fac 91 de ani. Sunt un om împlinit. Tot timpul am fost atras de activități practice: automatizări, utilizarea energiei eoliene etc. Am colaborat cu instituții din țară și strănătate. Am brevetat un utilaj pentru mediul urban. Am un volum „Probleme cu generatoare de inducție” și altul „Amintiri din vremurile mele”.

Prof.dr.ing. Nicolae Budișan

Prof.dr.ing. Alexandru Vasilievici

Prof. dr. ing. Alexandru Vasilievici: Aceasta este una dintre cele mai bune promoții. Am fost reținut de acad. Toma Dordea la catedra de mașini electrice. În 1968, eram șef de lucrări la disciplina de aparate electrice. În anul 2000 am fost premiat de Academia Română.

Prof. dr. ing. Mircea Ciugudean: Vă doresc ca această sărbătoare să fie un succes. În Canada la angajare se face departajarea după o listă pe care Universitatea Timișoara ocupă un loc fruntaș. Colegul Vasile Baltag este președinte al Consiliului Societății Europene de Electronică. Facultatea noastră are realizări pe plan mondial, prin acad. Ion Boldea. Am lucrat 42 de ani în electronică. Am condus un număr mare de doctorate. Electronica și muzica au ceva comun.

5.1.2.3. Masa festivă „Aniversare 50 ani” Timișoara

Masa festivă are loc la Casa politehnica 2. Se prezintă momente din timpul desfășurării mesei festive „Aniversare 50 ani” Timișoara.

Casa politehnica 2

Fotografii de grup înainte de masa festivă „Aniversare 50 ani”
de la Casa politehnica 2

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 50 ani” Timișoara

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 50 ani” Timișoara

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 50 ani” Timișoara

5.1.3. Întâlnirea „Aniversare 51 ani” Vișeu de Sus, Jud. Maramureș (2019)

5.1.3.1. Introducere

Întâlnirea „Aniversare 51 ani” a fost organizată din nou împreună, de către cele trei secții: Electromecanică, Electroenergetică și Calculatoare, la Vișeu de Sus.

Hotelul restaurant din Vișeu de Sus

5.1.3.2. Prima seară „Aniversare 51 ani” Vișeu de Sus

Se prezintă momente din timpul cinei din prima seară.

Momente din timpul cinei din prima seară

Momente din timpul cinei din prima seară

5.1.3.3. Excursie cu „mocănița” pe Valea Vaserului

Se prezintă în continuare momente din timpul excursiei pe Valea Vaserului din a doua zi.

Locomotiva mocăniței

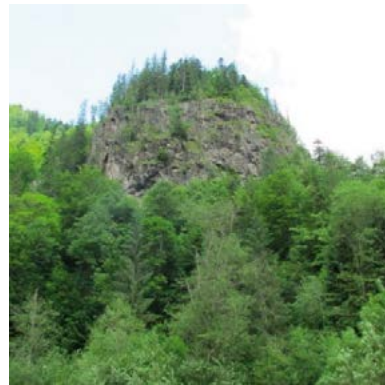
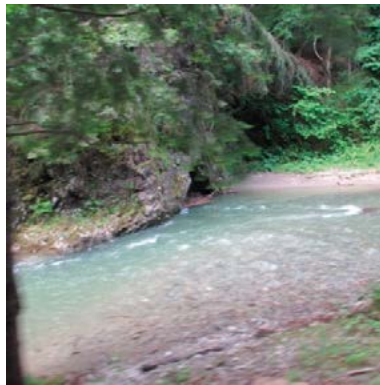
Fotografie de grup în gara Vișeu de Sus la întorcere din excursia cu mocănița de pe Valea Vaserului

Mocănița pe valea Vaserului

Momente din timpul excursiei cu mocănița pe Valea Vaserului

Momente din timpul excursiei cu mocănița pe Valea Vaserului

5.1.3.4. Masa de prânz din a doua zi

Se prezintă momente din timpul mesei de prânz din a doua zi.

Momente din timpul mesei de prânz din a doua zi

5.1.3.5. Excursie în Maramureș, a treia zi

Se prezintă în continuare momente din timpul excursiei în Maramureș din a treia zi.

1. Mănăstirea „Sfântul Arhanghel Mihail” Săpânța Peri

Intrarea în curtea Mănăstirii „Sfântul Arhanghel Mihail” Săpânța Peri

Biserica Mănăstirii „Sfântul Arhanghel Mihail” Săpânța Peri

Biserica Mănăstirii „Sfântul Arhanghel Mihail” Săpâța Peri

2. Săpânța – Cimitirul vesel

Cimitirul vesel Săpâța

Cimitirul vesel Săpâța

3. Mănăstirea Bârsana

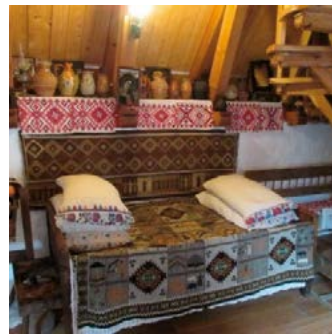
Biserica Mănăstirii Bârsana

Mănăstirea Bârsana

4. Muzeul etnografic – Mănăstirea Bârsana

Muzeul etnografic – Mănăstirea Bârsana

Muzeul etnografic – Mănăstirea Bârsana

5. Prin Maramureș

Vederi din Maramureș

5.1.3.6. Seară folclorică, a treia zi

Se prezintă în continuare momente din timpul serii folclorice.

Momente din timpul serii folclorice

5.2. ÎNTÂLNIRI COLEGALE - SECȚIILE ELECTROMECHANICĂ ȘI CALCULATOARE

5.2.1. Întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara (1988)

5.2.1.1. Introducere

Sunt prezenți în număr mare absolvenți din promoția 1968 și mai mulți profesori. Pe scările cantinei Facultății de Mecanică se face o fotografie de grup a celor prezenți la întâlnire.

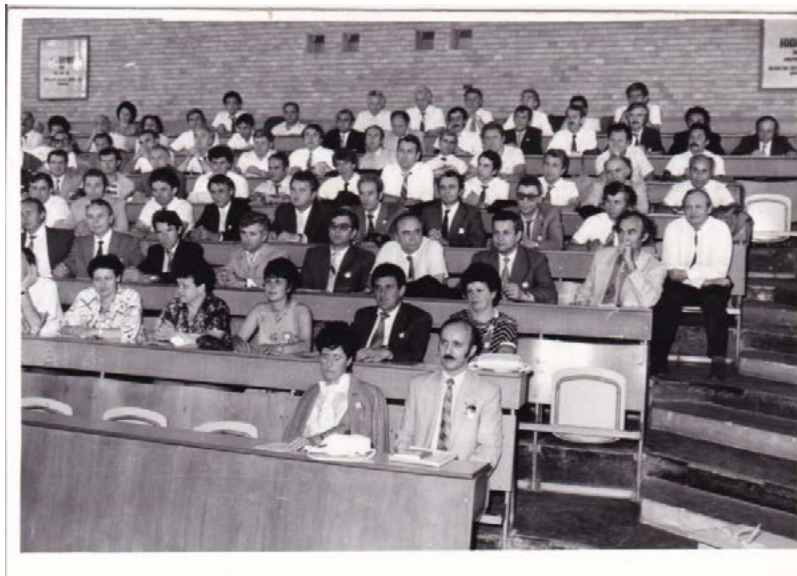
Fotografia de grup pe scările cantinei Facultății de Mecanică de la întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara

5.2.1.2. Cursul festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara

Se prezintă momente din timpul cursului festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara.

Moment din timpul cursului festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara

Moment din timpul cursului festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara

5.2.2. Întâlnirea „Aniversare 30 de ani” Timișoara (1998)

5.2.2.1. Introducere

Sunt prezenți în număr mare absolvenți din promoției 1968 și mai mulți profesori. Se fac fotografiile de grup în parcul din apropierea facultății.

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 30 de ani” Timișoara

Fotografii de grup „Aniversare 30 de ani” Timișoara

5.2.2.2. Cursul festiv „Aniversare 30 de ani” Timișoara

Se prezintă în continuare momente din timpul cursului festiv „Aniversare 30 de ani” Timișoara.

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 30 de ani” Timișoara

5.2.3. Întâlnirea „Aniversare 35 de ani” Timișoara (2003)

Se prezintă momente din timpul cursului festiv „Aniversare 35 de ani” Timișoara. Cursul festiv este prezentat de Acad. prof. dr. ing. Toma Dordea.

Academician Prof. dr. ing. Toma Dordea

Moment din timpul cursului festiv „Aniversare 35 de ani” Timișoara

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 35 de ani” Timișoara

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 35 de ani” Timișoara

5.2.4. Întâlnirea „Aniversare 40 de ani” Timișoara (2008)

5.2.4.1. Introducere

Sunt prezenți în număr mare absolvenți din promoția 1968 și mai mulți profesori. În amfiteatru unde se ține cursul festiv se fac fotografiile de grup.

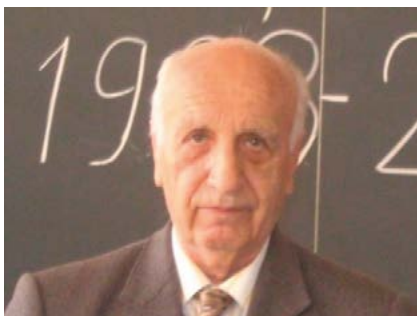
Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 40 de ani” Timișoara

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 40 de ani” Timișoara

5.2.4.2. Cursul festiv „Aniversare 40 de ani” Timișoara (2008).

Se prezintă în continuare momente din timpul cursului festiv „Aniversare 40 de ani” Timișoara. Deschiderea cursului festiv o face Prof. dr. ing. Petru Andea decanul Facultății de Electrotehnică și Energetică iar cursul festiv este ținut de Prof. dr. ing. Constantin Șora.

Prof.dr.ing. Constantin Șora

Prof.dr.ing. Petru Andea

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 40 de ani” Timișoara

5.2.4.3. Masă festivă „Aniversare 40 de ani” Timișoara

Se prezintă în continuare momente din timpul mesei festive „Aniversare 40 de ani” Timișoara.

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 40 de ani” Timișoara

5.2.5. Întâlnirea „Aniversare 45 de ani” Timișoara (2013)

5.2.5.1. Introducere

Participă la întâlnirea „Aniversare 45 de ani” Timișoara, un număr mare de absolvenți promoția 1968 și mai mulți profesori. Se face o fotografie de grup în holul Facultății de Electrotehnică și Energetică.

Fotografie de grup la întâlnirea „Aniversare 45 de ani” Timișoara

5.2.5.2. Cursul festiv „Aniversare 45 de ani” Timișoara

Se prezintă momente din timpul cursului festiv „Aniversare 45 de ani” Timișoara.

Moment din timpul cursului festiv „Aniversare 45 de ani” Timișoara

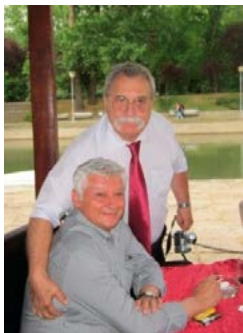
Momente din timpul cursul festiv „Aniversare 45 de ani” Timișoara (2013)

5.2.5.3. Masa festivă „Aniversare 45 de ani” Timișoara (2013)

Se prezintă în continuare momente din timpul mesei festive „Aniversare 45 de ani” Timișoara.

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 45 de ani” Timișoara

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 45 de ani” Timișoara

5.2.6. Întâlnirea „Aniversare 46 de ani” Voineasa (2014)

5.2.6.1. Introducere

La întâlnirea precedentă s-a stabilit să aibă loc întâlniri anuale, prima fiind la Voineasa. La întâlnirea „Aniversare 46 de ani” Voineasa participă mai mulți absolvenți din promoția 1968. În fața hotelului se fac fotografii de grup.

Fotografii de grup de la întâlnirea „Aniversare 46 de ani” Voineasa

5.2.6.2. Vizitarea centralei hidroelectrice Lotru

Se prezintă în continuare momente din timpul vizitării CHE Lotru

Fotografie de grup la CHE Lotru

Vizitarea CHE Lotru

Vizitarea CHE Lotru (2014)

5.2.6.3. Excursie în împrejurimile Voineasei

Momente din timpul excursiei în împrejurimile Voineasei (2014).

5.2.7. Întâlnirea „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării (2015)

5.2.7.1. Introducere

Întâlnirea „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării începe cu excursie pe Dunăre, în timpul căreia s-a admirat statuia conducătorului dacilor, nemuritorul *Decebal*.

Statuia lui Decebal

La plecare în excursie s-a făcut o fotografie de grup.

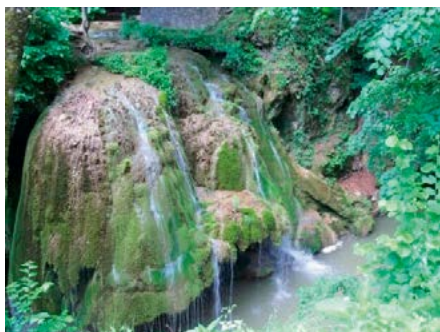

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării

5.2.7.2. Excursie pe Dunăre

Momente din timpul excursiei pe Dunăre

Momente din timpul excursiei pe Dunăre

5.2.7.3. Masa festivă „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării

5.2.8. Întâlnirea „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda (2016)

5.2.8.1. Introducere

Participă la întâlnirea „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda, un grup mai mic de absolvenți promoția 1968, care fac fotografii de grup, ce se prezintă în continuare.

Fotografii de grup de la întâlnirea „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda

5.2.8.2. Vizitarea salinei Turda

Vizitarea salinei Turda

Vizitarea salinei Turda

5.2.8.3. Masa festivă „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda

Momente din timpul masei festive „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda (2016)

Momente din timpul masei festive „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda (2016)

5.2.9. Întâlnirea „Aniversare 49 de ani” Bușteni (2017)

5.2.9.1. Introducere

Grupul de absolvenții promoția 1968 care au participat la întâlnirea „Aniversare 49 de ani” Bușteni au făcut fotografii de grup înainte de plecarea în excursie pe Valea Prahovei, care se prezintă în continuare.

Fotografii de grup de la întâlnirea „Aniversare 49 de ani” Bușteni

5.2.9.2. Excursie pe Valea Prahovei

Se prezintă în continuare momente din timpul excursiei de pe Valea Prahovei. Obiectivele vizitate au fost Castelul Peleş și Mănăstirea Tismana.

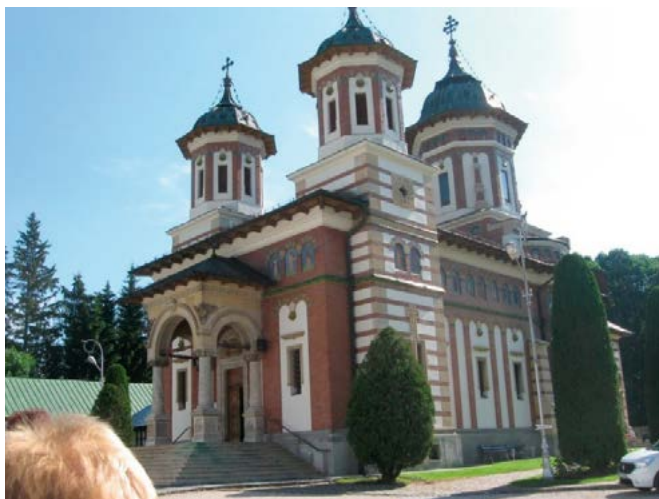
Castelul Peleş

Castelul Peleş

Natura pe Valea Prahovei

Mănăstirea Sinaia

Momente din timpul excursiei pe Valea Prahovei

5.2.9.3. Masa festivă întâlnirea „Aniversare 49 de ani” Bușteni

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 49 de ani” Bușteni

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 49 de ani” Bușteni

Moment din timpul mesei festive „Aniversare 49 de ani” Bușteni

5.3. ÎNTÂLNIRI COLEGIALE – SECȚIA ELECTROENERGETICĂ

Secția Electroenergetică a organizat următoarele întâlniri colegiale: 10 ani (27.05.1978) împreună cu secțiile electromecanică și calculatoare – Timișoara; 20 ani (11.06.1988) – Timișoara; 25 ani (17.09.1993) – Timișoara; 30 ani (13.06.1998) – Vața Băi, județul Hunedoara; 35 ani (28.06.2003) – Timișoara; 40 ani (07.06.2008) - Râul Mare Retezat, județul Hunedoara; 42 ani (26.06.2010) – Craiova; 45 ani (28.05.2013) – Timișoara; 47 ani (20.06.2015) - Sibiu; 48 ani (17.09.2016) – Herculane, județul Caraș - Severin; 49 ani (10.06.2017) – Iași, 50 ani (9.06.2018) – Timișoara; 51 ani (2019) Vișeu de Sus, județul Maramureș.

În tabelul următor se prezintă participarea absolvenților la întâlnirile organizate, întocmit de către colegul nostru Păunescu Victor.

Participarea absolvenților la întâlnirile organizate până în prezent					
Nr. crt.	Numele și prenumele absolventului	Nr. anilor care au trecut de la absolvire Data întâlnirii / Locul întâlnirii			
		10 ani 27.05.78 Timișoara	20 ani 11.06.88 Timișoara	25 ani 17.09.93 Timișoara	30 ani 13.06.98 Vața Băi
01	Aldan Victor	a	p	a	p
02	Anghel Ioan	p	p	p	p
03	Anna Petru	p	a	a	a
04	Babici Ghizela	a	p	decedată/1991	
05	Baldovin (Schmoll) Alexandrina	p	p	p	p
06	Bălan (Cioca) Mihaela	p	p	p	p
07	Blidaru Ioan	a	decedat		
08	Burja Nicolae	p	p	a	p
09	Buta Adrian	a	p	p	p
10	Canciu Liviu	p	p	a	a
11	Câmpan Vasile	p	p	a	p
12	Cioară Mircea	a	decedat		
13	Cosma Mircea	p	p	a	p
14	Cristea Dorin	p	a	a	p
15	Dăncilă Marius	a	a	a	a
16	Dușa Vasile	p	p	p	p
17	Eibenschutz Robert	p	p	a	a
18	Ene (Alexandrescu) Bălașa Ioana	a	p	a	a
19	Gantner Ioan	p	p	a	p
20	Giogea Horia	p	p	a	p
21	Hajos Ladislau	p	p	p	p
22	Iordache Adrian	p	p	p	p
23	Ipsen Friederich	a	a	a	a
24	Klein Helmuth	a	a	a	a
25	Konig Vasile	p	a	p	a
26	Laszlo Zoltan	a	a	a	p
27	Lauș Nicolae	a	a	a	a
28	Lipniczky Coloman	p	a	a	a
29	Luștea Bucur	p	p	p	p

Participarea absolvenților la întâlnirile organizate până în prezent

Nr. crt.	Numele și prenumele absolventului	Nr. anilor care au trecut de la absolvire Data întâlnirii / Locul întâlnirii			
		10 ani 27.05.78 Timișoara	20 ani 11.06.88 Timișoara	25 ani 17.09.93 Timișoara	30 ani 13.06.98 Vața Băi
30	Moga Alexandru	p	a	a	a
31	Neaga Dumitru	a	a	a	a
32	Paul Wilhem	a	a	a	p
33	Păunescu Victor	p	p	p	p
34	Popa Laurențiu	p	p	a	p
35	Rencz Anton	p	p	a	a
36	Roșu Adrian	p	p	a	a
37	Schmoll Eugen	p	p	p	p
38	Szitar Emil	p	p	a	p
39	Tătaru Gheorghe	p	p	a	p
40	Turbach Gunter Klaus	a	a	a	a
41	Țeculescu Dan	a	a	p	p
42	Vaida Victor	p	p	p	p
43	Vegh Ladislau	p	a	a	p
44	Vijoli Radu	a	p	a	a
45	Zahorak Alexandru	p	a	a	a
Total prezenți		29	27	13	25

Prezenți la toate întâlnirile: Anghel Ioan și Baldovin (Schmoll) Alexandrina (Mirela).

Absenți la toate întâlnirile: Blidaru Ioan, Cioară Mircea, Dăncilă Marius, Klein Helmuth, Neaga Dumitru și Turbach Gunter Klaus.

Să ne bucurăm că avem amintiri,
Și nu am devenit, încă... o amintire.

„Mi-e grea maturitatea, mi-e greu să fiu docil...
Aș da orice pe lume să redevin copil...”
(Radu Pietreanu)

„Trecut-au anii ca nouri lungi pe șesuri”
Și niciodată n-or să vie iară...”
(Mihai Eminescu)

Participarea absolvenților la întâlnirile organizate până în prezent

Nr. crt.	Numărul anilor care au trecut de la absolvire Data întâlnirii / Locul întâlnirii							Observații
	35 ani 28.06.03 Timișoara	40 ani 7.06.08 Retezat	42 ani 26.06.10 Craiova	45 ani 28.05.13 Timișoara	47 ani 20.06.15 Sibiu	48 ani 17.09.16 Herculane	49 ani 10.06.17 Iași	
01	p	a	a	p	p	p	p	
02	p	p	p	p	p	p	p	
03	a	a	a	a	a	a	a	
04	decedată/iulie 1991							
05	p	p	p	p	p	p	p	
06	a	a	a	a	a	a	a	
07	decedat							
08	p	p	a	p	p	p	a	
09	p	decedat						
10	a	p	a	a	p	a	a	
11	a	p	p	a	a	a	a	
12	decedat							
13	p	p	a	p	p	p	p	
14	p	p	p	a	a	a	a	
15	a	a	a	a	a	a	a	
16	p	p	p	p	p	p	d/23.04.2017	
17	a	a	a	p	a	a	a	
18	a	p	a	a	a	a	p	
19	a	p	a	a	a	a	a	
20	a	a	a	p	a	a	a	
21	a	a	a	a	a	a	a	
22	p	p	p	p	a	p	p	
23	p	p	a	a	p	p	p	
24	a	a	a	a	a	a	a	
25	a	a	a	a	a	a	a	
26	a	a	a	a	a	a	a	
27	p	a	a	a	decedat/10.02.2016			
28	a	a	a	a	a	a	a	
29	p	p	a	p	a	decedat/5.08.2016		

Participarea absolvenților la întâlnirile organizate până în prezent

Nr. crt.	Numărul anilor care au trecut de la absolvire Data întâlnirii / Locul întâlnirii							Observații
	<u>35 ani</u> <u>28.06.03</u> Timișoara	<u>40 ani</u> <u>7.06.08</u> Rețezat	<u>42 ani</u> <u>26.06.10</u> Craiova	<u>45 ani</u> <u>28.05.13</u> Timișoara	<u>47 ani</u> <u>20.06.15</u> Sibiu	<u>48 ani</u> <u>17.09.16</u> Herculane	<u>49 ani</u> <u>10.06.17</u> Iași	
30	decedat							
31	a	a	a	a	a	a	a	
32	a	a	a	a	a	a	a	
33	a	p	p	p	p	a	p	
34	p	a	a	a	a	a	a	
35	a	a	a	p	a	a	a	
36	a	p	decedat/7.01.2010					
37	p	p	p	p	decedat/28.05.2013			
38	p	p	p	p	p	p	p	
39	decedat							
40	a	a	a	a	a	a	a	
41	a	a	a	a	a	a	a	
42	p	p	p	p	p	a	p	
43	a	p	a	p	p	p	a	
44	a	p	a	a	a	a	a	
45	a	a	a	a	a	a	a	
X	16	20	10	16	12	10	10	

„Vine-o vreme, vreme-adevărată,
Când dureri și visuri, și iubiri,
Tot ce-ați ars și-ați adunat în viață,
Toate se prefac în amintiri.
Vine apoi timpul de le-adună
Și le spală-n fluviul lui spumos,
Până ce din ele, din oricare
Nu rămâne decât ce-i frumos.
Luați aminte, toate pier odată,
Nu veți mai putea să le priviți.
Faceți-vă amintiri, prieteni,
Unde să aveți să vă găsiți!”
(Virgil Carionopol)

5.3.1. Întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara (1988)

5.3.1.1. Introducere

Participanții la întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara, absolvenți din promoția 1968 și profesori, au făcut fotografii de grup, în fața Facultății de Electrotehnică și în Parcul din apropierea facultății, care se prezintă în continuare.

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara

De la stânga la dreapta: Dușa Vasile, Vaida Victor, Velicescu Cornel, Prof. Șora C., Anghel Nicolae, ??, Baldovin Schmol Mirela, Păunescu Victor, Țeculescu Dan, Bălan Cioca Mihaela, Schmol Eugen, Prof. Iacob Suci, Prof. T. Mureșan, Prof. I. Novac, Iordache Adrian, Buta Adrian, Adrian Iordache, Adrian Buta, Hajos Ladislau, Prof. Silvia Dobre, Hajos Ladislau, ...? ..., Luștea Bucur.

5.3.1.2. Cursul festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara

Cursul festiv este ținut de către Prof.dr.ing. Constantin Șora.

Prof. dr. ing. Constantin Șora

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara

5.3.1.3. Masa festivă „Aniversare 20 de ani” Timișoara (1988)

Se vor prezenta în continuare momente din timpul mesei festive „Aniversare 20 de ani” Timișoara’.

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 20 de ani”

5.3.2. Întâlnirea „Aniversare 25 Ani” Timișoara (1993)

Organizatorii întâlnirii au făcut-o colegii care au rămas cadre universitare la Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică, care au întocmit un program al întâlnirii. S-a făcut fotografia de grup în fața facultății.

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 25 Ani” Timișoara

5.3.3. Întâlnirea „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos, Județul Hunedoara

5.3.3.1. Introducere

Participanții la întâlnirea „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos, Județul Hunedoara au făcut fotografii de grup în interiorul complexului balnear Vața de Jos.

Fotografii de grup de la întâlnirea „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos,

*De la stînga la dreapta: Vaida Victor, Luștrea Bucur, IpsenFriderich,
Cristea Dorin, Cosma Mircea, Cosma Coca (soția lui M. Cosma),
Iordache Adrian, Burja Nicolae, Schmoll Eugen.*

Fotografie de grup de la întâlnirea „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos

5.3.3.2. Masa festivă „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos.

Moment din timpul mesei festive „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos

5.3.4. Întâlnirea „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

5.3.4.1. Introducere

Întâlnirea „Aniversare 35 de Ani” Timișoara a fost organizată de către colegii care erau cadre didactice la Facultatea de Electrotehnică și Energetică: Buta Adrian, Luștra Bucur și Dușa Vasile, care au întocmit programul întâlnirii.

Programul întâlnirii „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

5.3.4.2. Cursul festiv „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

Deschiderea cursului festiv este făcută de prof.dr.ing. A. Buta, absolvent promoția 1968. Participă profesorii: prof.dr.ing. Constantin Șora, prof.dr.ing. Iuliu Heinrich, prof.dr.ing. Cornelia Ivașcu, prof.dr.ing. Dumitru Toader, prof.dr.ing. Tiberiu Mureșan și prof.dr.ing. Elena Nica.

Cursul festiv este ținut de către Prof.dr.ing. Constantin Șora.

Deschiderea cursului festiv „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

Deschiderea cursului festiv „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

Prof.dr.ing. Constantin Şora

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

5.3.4.3. Masa festivă „Aniversare 35 Ani” Timișoara

Moment din timpul mesei festive „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 35 de Ani” Timișoara

5.3.5. Întâlnirea „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare - Retezat, Județul Hunedoara (2008)

5.3.5.1. Introducere

Întâlnirea este organizată de colegul nostru Vaida Victor din Deva, fiu al județului Hunedoara și al Țării Hașegului, care a întocmit invitația-programul a întâlnirii.

INVITAȚIE

**la sărbătorirea
a 40 de ani de la absolvirea
Facultății de Electrotehnică din Timișoara
Secția de Electroenergetică**

pentru Dl (D-na) îng. _____

**Facultatea de Electrotehnică
din Timișoara în 1968**

Dragă colegu,

Împlinim 40 de primăveri de când, după 5 ani de intense strădanii încununat de succes, am reușit să absolvim împreună Facultatea de Electrotehnică, secția Electroenergetică a prestigioasei Școli Politehnice din Timișoara. Trecerea inexorabilă a anilor nu a alterat frumoasele clipe ale tinereții petrecute în armonie.

Te invităm cu toată dragostea să participi la sărbătorirea acestui important eveniment din viața noastră, prilej de rememorare a frumoșilor ani ai studenției.

Întâlnirea noastră va avea loc în 7 iunie 2008, în ambianța deosebit de plăcută a hotelului de 4 stele, cu circuit închis, "Brazi" – Hidroconstrucția, situat într-un mediu natural deosebit de reconfortant, pe Râul Mare Retezat, în apropierea localității Clopotița – Hațeg și a centralei hidroelectrice Râul Mare Retezat (vezi și harta alăturată).

Detaliile legate de programul întâlnirii și de cheltuielile aferente sunt prezentate alăturat. Întregul program se găsește pe adresa de Internet: www.et.upl.ro -> Catedre -> Catedra Electroenergetică -> Pagini profesori -> Lăstrea Bucur -> 40 de ani.

Cu această ocazie, avem rugămintea de a lua legătura cu toți foștii noștri colegi de studenție pe care îi poți contacta pentru a le transmite această invitație.

Cu dorința unei întâlniri grabnice, presărate de momente cât mai plăcute, așteptăm confirmarea participării.

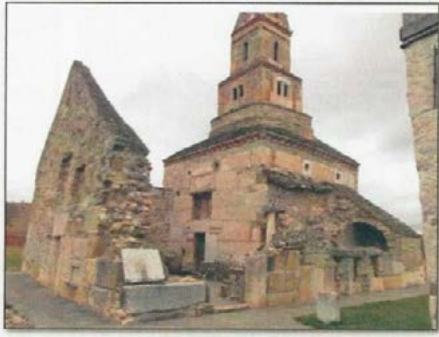
Comitetul de organizare format din colegii tăi

Victor Vaida	tel. 0744564741	e-mail vaida@termodeva.ro
	0234236402	(de la serviciu)
	0234236402	(de acasă)
Vasile Dușa	tel. 0751019162	e-mail vasile.dusa@et.upl.ro
Bucur Lăstrea	tel. 0721619560	e-mail bucur.lastra@et.upl.ro
Emil Seitar	tel. 0726178478	

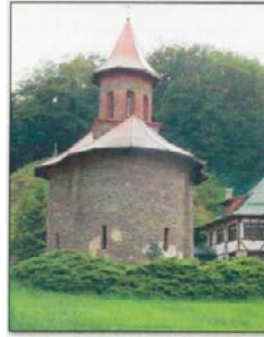
Invitația-program a întâlnirii „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare - Retezat

5.3.5.2. Excursie în Țara Hașegului

„Frumos e Ardealul fără măsură, dar în el mai frumos este tocmai acest colț, care din vechi și până astăzi se cheamă Țara Hașegului...că deși e mică, ea întrunește în sine tot ce Ardealul are mai bun și mai frumos. Țara Hașegului se poate numi cu drept cuvânt un Ardeal în miniatură” [Ioan Popo – Reteganul. Din Țara Hașegului]. Așa a fost descrisă Țara Hașegului, importantă vatră de civilizație spirituală și materială a poporului român, regiune neîntrecută prin frumusețile naturale, vestigiile arheologice și nu în ultimul rând, prin populația sa rămasă românească de-a lungul timpului. Cunoscută este *Cetatea Colț*, prin cartea ”Castelul din Carpați” a celebrului Jules Verne, dar și biserica *Densuș* și mănăstirea *Prislop*.

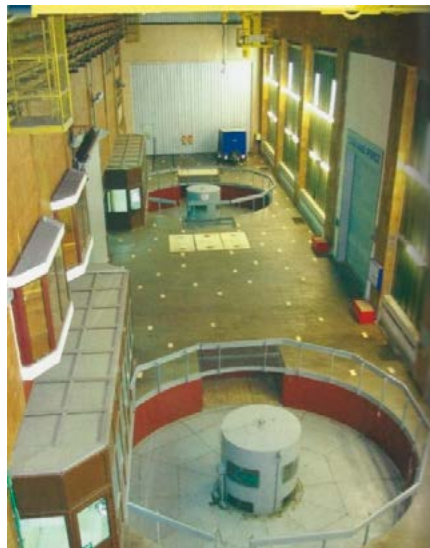
Biserica Densuș [9, p.339]

Mănăstirea Prislop [9, p.339]

Amenajarea hidroenergetică Râul Mare – Retezat
[Sursa: Hidroelectrica Hațeg]

CHE Râul Mare – Retezat [Sursa: Hidroconstrucția Hațeg]

Fotografii de grup la biserica schitului *Colț*

Momente din timpul vizitării bisericii schitului *Colț*

Momente din timpul vizitării lacului de acumulare *Gura Apelor*

5.3.5.2. Masa festivă „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare – Retezat

La început a fost strigat catalogul și s-a prezentat Facultatea de Electrotehnică și Energetică de către prof.dr.ing. Dușa Vasile și prof.dr.ing. Bucur Luștreă, absolvenți promoția 1968.

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare – Retezat

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare – Retezat

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare – Retezat

5.3.6. Întâlnirea „Aniversare 42 Ani” Craiova

5.3.6.1. Introducere

Întâlnirea „Aniversare 42 Ani” Craiova a fost organizată de către colegul nostru Anghel Ioan, care a realizat programul întâlnirii care cuprinde: vizitarea municipiului Craiova, vizitarea mănăstirii Jitianu și masa festivă.

5.3.6.2. Vizitarea municipiului Craiova

Universitatea [Sursa: Ghid turistic Craiova, Dolj, 2006, p.8].

Moment din timpul vizitării centrului municipiului Craiova

Momente din timpul vizitării parcului *Romanescu*

Momente din timpul vizitării parcului *Romanescu*

5.3.6.3. Masa festivă „Aniversare 42 Ani” Craiova

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 42 Ani” Craiova

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 42 Ani” Craiova

Moment din timpul mesei festive „Aniversare 42 Ani” Craiova

5.3.7. Întâlnirea „Aniversare 45 Ani” Timișoara

5.3.7.1. Introducere

Întâlnirea a fost organizată de colegii noștri Dușa Vasile și Luștea Bucur, profesori la Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică, care au întocmit programul întâlnirii.

Programul întâlnirii „Aniversare 45 Ani” Timișoara

5.3.7.2. Cursul festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara

Deschiderea cursul festiv „Aniversare 45 Ani” și strigarea catalogului le-au făcut colegii noștri Vasile Dușa și Bucur Luștea, profesori la Facultatea de Electrotehnică și Energetică

Prof. dr. ing. Cornelia Elena Ivașcu, într-un interviu acordat colegului nostru Victor Păunescu, la Iași, ne transmite: „Dragi colegi, în primul rând vă spun bun venit în orașul studenției voastre. Ați fost o generație de studenți conștiincioși și bine pregătiți la examene. Aceste clipe minunate ale aniversării sunt momente de bucurie. Vă doresc distracție plăcută.”

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara

Prof.dr.ing. Cornelia Ivașcu

Prof.dr.ing. Silvia Dobre

La cursul festiv au luat parte: prof. dr. ing. Silvia Dobre, prof. dr. ing. Tiberiu Mureșan, prof. dr. ing. Ștefan Kylieni, prof. dr. ing. Dan Șurianu și prof. dr. ing. Corneliu Toma.

Din păcate la această întâlnire nu am fost prea mulți, unii fiind decedați, despre unii nu avem vești, iar pe unii îi apasă anii mulți și nu pot participa.

Prof.dr.ing. Tiberiu Mureșan

Prof.dr.ing.Ștefan Kilyeni

Prof.dr.ing. Dan Șurianu

Prof.dr.ing. Corneliu Toma

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara

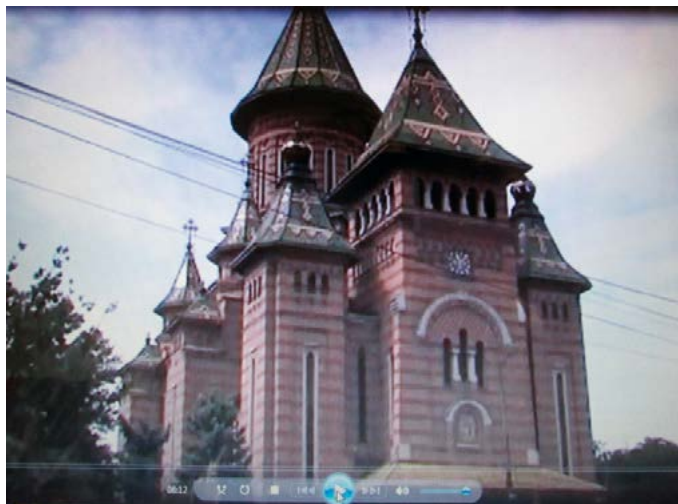

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara

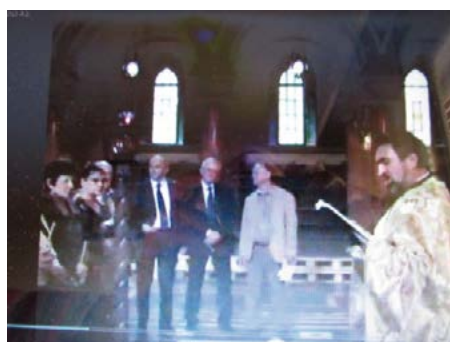
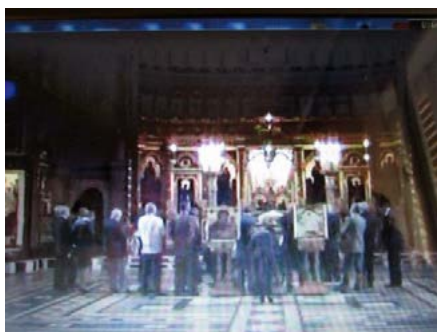

Momente din timpul cursului festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara

5.3.7.2. Slujba de pomenire la Catedrala Mitropolitană Timișoara

Catedrala Mitropolitană din Timișoara

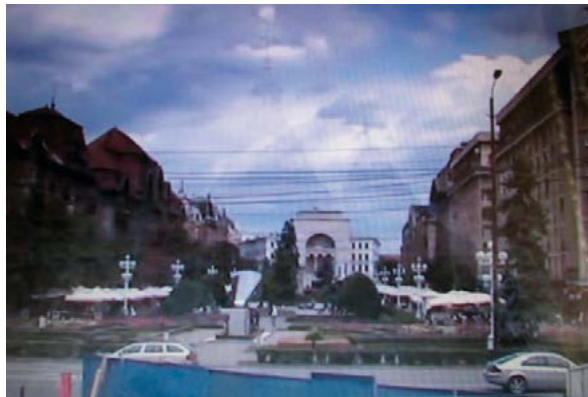
Momente din timpul slujbei de pomenire de la Catedrala Mitropolitană din Timișoara

Momente din timpul slujbei de pomenire de la Catedrala Mitropolitană din Timișoara

5.3.7.3. Vizitarea municipiului Timișoara

Vizitarea Timișoarei, orașul unde am petrecut cei mai frumoși ani ai tinereții noastre, a reprezentat un moment deosebit al întâlnirii. Mulți dintre colegii noștri nu au fost de mulți ani în orașul studenției noastre fiind plecați de mulți ani în străinătate sau în alte locuri din țară.

Piața Victoriei

Teatrul Național

Parcul Central

Parcul Central

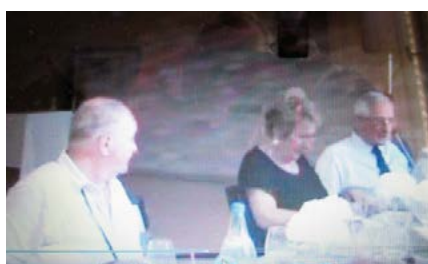
Ceasul floral

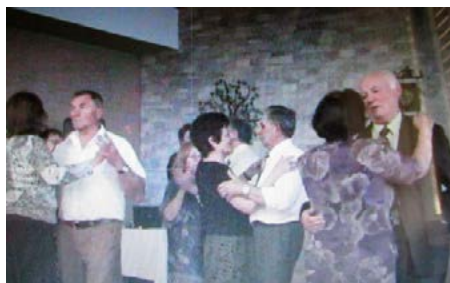
Piața Unirii

5.3.7.4. Masa festivă „Aniversare 45 Ani” Timișoara

Masa festivă are loc la Hotelul restaurant Politehnica 2.

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 45 Ani” Timișoara

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 45 Ani” Timișoara

5.3.8. Întâlnirea „Aniversare 47 Ani” Herculane

5.3.8.1. Vizitarea stațiunii Herculane

Momente din timpul vizitării stațiunii Herculane

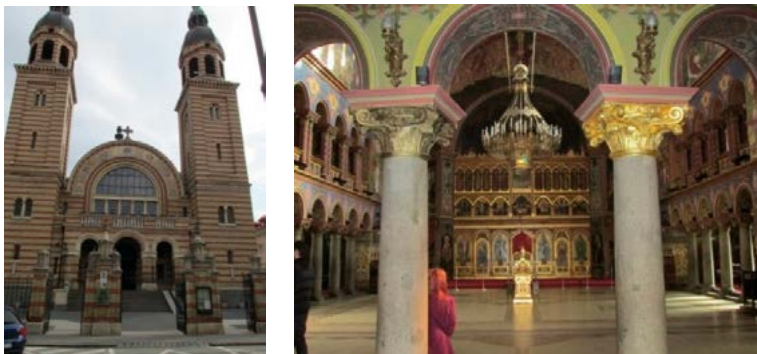
5.3.8.2. Masa festivă „Aniversare 47 Ani” Herculane

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 47 Ani” Herculane

5.3.9. Întâlnirea „Aniversare 48 Ani” Sibiu

5.3.9.1. Vizitarea municipiului Sibiu

Catedrala Mitropolitană Sibiu

5.3.9.2. Masa festivă „Aniversare 48 Ani” Sibiu

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 48 Ani” Sibiu

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 48 Ani” Sibiu.

5.3.10. Întâlnirea „Aniversare 49 Ani” Iași (2017)

5.3.10.1. Introducere

Întâlnirea „Aniversare 49 Ani” Iași a fost organizată de către colegul nostru Păunescu Victor care a întocmit programul de desfășurare a întâlnirii.

Programul întâlnirii „Aniversare 49 Ani” Iași

5.3.10.2. Cursul festiv „Aniversare 49 Ani” la Facultatea de inginerie electrică, energetică și informatică aplicată Iași

Cursul festiv are loc la Facultatea de Inginerie Electrică, Energetică și Informatică Aplicată din Iași, în Sala de Conferințe „Dragomir Hurmuzescu”, la care participă prof.dr.ing. Mircea Gușă din partea gazdei și prof.dr.ing. Elena Ivașcu, de la Facultatea de Electrotehnică Timișoara, stabilită la Iași.

Moment din timpul cursului festiv „Aniversare 49 Ani” Iași

Prof. dr. ing. Mircea Gușă

Prof. dr. ing. Elena Ivașcu

5.3.10.3. Slujba de pomenire la Biserica Sf. Nicolae Domnesc (Biserica Domnească)

Moment din timpul slujbei de pomenire la Biserica Sf. Nicolae Domnesc

5.3.10.4. Vizitarea municipiului Iași

Palatul Culturii

Palatul Culturii

Ștefan cel Mare

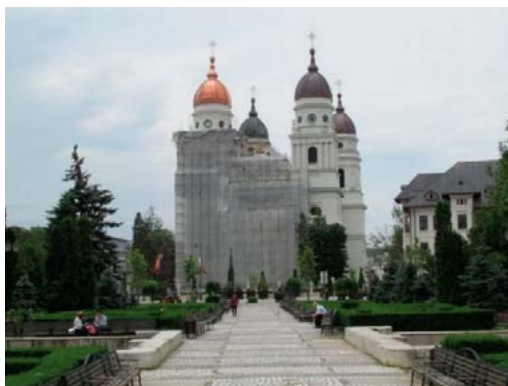
Casa Dosoftei

Dosoftei

Mănăstirea Trei Ierarhi

Catedrala Mitropolitană Iași

Biblioteca Universității

Aula Universității

Palatul Culturii

Palatul Culturii

5.3.10.5. Masa festivă „Aniversare 49 Ani” Iași

Momente din timpul mesei festive „Aniversare 49 Ani” Iași

6.

AMINTIRI FOTOGRAFICE

6.1. AMINTIRI FOTOGRAFICE DIN STUDENȚIE

6.1.1. Amintiri fotografice din studenție – secțiile electromecanică și calculatoare

Semenic 1964

Văliug 1964

1965

1966

1966

1967

Craiova (1967)

Luduş (1967)

Luduş (1967)

Luduş (1967)

Luduş (1967)

Facultate 1968

Facultate 1968

Facultate 1968

6.1.2. Amintiri fotografice din studenție – secția electroenergetică

În parcul central Timișoara EE – anul V (1968)

Întâlnirea EE la Timișoara. De la stîng la dreapta: Iordache A., Păunescu V., Canciu L., Asist. Silvia Dobre, Burja N., Baldwin Mirela, Cioară M., Asist. Mureșan, Paul W., Kionig V., Vaida V.

S – Virgil Tiponuț, S – Bujor Boldea, C – Victor Păunescu

BIBLIOGRAFIE

- [1]. Toma Dordea, Cornelia Elena Ivașcu, Ioan Novac, Dumitru Toader. Facultatea de Electrotehnică din Timișoara. 1920 – 1948 – 2002. MONOGRAFIE. Editura Orizonturi Universitare Timișoara, 2003.
- [2]. Toma Dordea, Petru Andea, Nicolae Muntean, Sorin Mușuroi. Facultatea de Electrotehnică și Electroenergetică. 90 de ani de învățământ electric la Timișoara – Monografie. Editura Orizonturi Universitare Timișoara, 2010.
- [3]. Victor Vaida. Centenarul energiei românești. Editura AGIR. București, 2018.
- [4]. Victor Vaida. Centenarul energiei românești. Manifestări omagiale. Editura AGIR. București 2019. Dumitru Toader. 5.5. „Pregătirea inginerilor energeticieni la Universitatea Politehnica din Timișoara”. (p. 179 – 256).
- [5]. Sabin Ionel. Profesorii. Editura Politehnica. Timișoara, 2002.
- [6]. I.N.R. pentru Studiul Amenajării și Folosirii Surselor de Energie. Personalități în Energetică. București 2003.
- [7]. Gheorghe Crișan. Piramida puterii. Dicționar de personalități politice și de stat, generali și lideri religioși (1944-2008). București, 2008.
- [8]. Cornelia - Elena Ivașcu, Dumitru Toader, Adrian Buta. Facultatea de Electrotehnică din Timișoara, factor activ al energiei românești. Energetica vol. 50 Nr.9 2002.
- [9]. Victor Vaida. Istoria Bisericii Ortodoxe din Deva. Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, Deva, 2017. Editura AGIR, București, 2017.
- [10]. Viorel Baltac. Politehnica din Timișoara. ELECTRO 1962. Promoție de aur a industrializării României. Editura EXCEL XXI BOOKS. București, 2017.
- [11]. Complexul Energetic Oltenia. „Electrocentrala Turceni. 40 de ani de lumină”. Turceni, iulie 2018.
- [12]. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_Politehnica_Timi%C8%99oara].
- [13]. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_Politehnica_Timi%C8%99oara].
- [14]. [<https://www.ct.upt.ro/facultate/admitere/index.htm>].
- [15]. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Facultatea_de_Electrotehnic%C4%83_%C8%99i_Electroenergetic%C4%83_a_Universit%C4%83%C8%9Bii_Politehnica].
- [16]. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Universitatea_Politehnica_Timi%C8%99oara].
- [17]. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Trandafir_Coc%C3%A2r%C4%83]
- [18]. [https://www.upt.ro/Informatii_profesoriemeriti_524_ro.html].
- [19]. [<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-marius-babescu>].
- [20]. [<https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-dorin-popovici>].
- [21]. [<https://www.google.ro/search?sxsrf=ALeKk001xkgZ6rJnu0ii21A1u6MxzIyp1w:1586170308839&q=65.+Prof.dr>].
- [22]. <https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-ioan-bere>].
- [23]. <https://www.et.upt.ro/ro/staff/profdring-marius-biriescu>].

- [24]. https://www.upt.ro/Informatii_chimie-industriala-si-ingineria_mediului_129_ro.html.
- [25]. Perspective istorice. Revista Asociației Profesorilor de Istorie din România „CLIO” Filiala Hunedoara. Nr.13/2016.
- [26]. Petcu Cristian Vasile. Guvernarea Mirom Cristea. Editura encyclopedia. București, 2009.
- [27]. Complexul Energetic Oltenia. „Electrocentrala Turceni. 30 de ani de lumină”. Turceni, iulie 2018.

CUPRINS

Cuvânt înainte, Prof.dr.ing. Dumitru Toader	7
Prefață, Prof.dr.ing. Victor Vaida	10
1. Centenarul Universității „POLITEHNICA” din Timișoara (1920-2020).....	17
1.1. Introducere.....	17
1.2. Scurt istoric.....	19
2. Centenarul Facultății de Electrotehnică și Energetică din cadrul Universității ”Politehnica” din Timișoara (1920-2020).....	30
2.1. Scurt istoric al Facultății de Electrotehnică din cadrul Universității Politehnica Timișoara (Prof.dr.ing. Dumitru Toader).....	30
2.1.1. Începuturile învățământului electrotehnic la Universitatea „Politehnica” din Timișoara	30
2.1.2. Facultatea de Electromecanică.....	35
2.1.2.1. Perioada 1920 - 1948.....	35
2.1.2.2. Facultatea de Electrotehnică 1948 - 1990.	36
2.1.2.3. Perioada 1990 - 2019.....	38
2.1.3. Ctitori ai școlii timișorene de electrotehnică și energetică.....	45
2.1.3.1. Profesorul Dimitrie Leonida la Școala Politehnică din Timișoara.	45
2.1.3.2. Profesorul emerit dr. doc. ing. PLAUȚIUS ANDRONESCU.	48
2.1.3.3. Academician prof.dr.ing. CORNELIU MIKLOȘI.	52
2.1.3.4. Academician prof.dr.ing. REMUS BAZILIU RĂDULEȚ.....	55
2.1.3.5. Academician prof.dr.ing. TOMA DORDEA.	59
2.2. Profesorii învățământului electric universitar la Timișoara în timpul centenarului (1920-2020).	62
3. Promoția 1968 a Facultății de Electrotehnică.	144
3.1. Date biografice ale absolvenților din promoția 1968.	144
3.2. Amintiri, confesiuni.....	321
3.2.1. Arc peste timp și timpuri. <i>Horia Gligor</i>	321
3.2.2. Maraton montan. <i>Virgil Tiponut</i>	332
3.2.3. Am fost numit în 1982 director general la Termocentrala Turceni de către profesorul nostru Trandafir Cocârlă - Ministrul Energiei Electrice. <i>Victor Vaida</i> . ..	337
3.2.4. Amintiri din anii facultății. <i>Mircea Alexandru Sârbu</i>	341
4. In memoriam.	346
4.1. In memoriam - Prof.dr.ing. Adrian Buta (1945 – 2006).....	346
4.2. In memoriam - Prof.dr.ing. Vasile Dușa (1945-2017).....	349
4.3. In memoriam - Prof.dr.ing. Bucur Luștea (1945-2017)	351
4.4. In Memoriam – Prof.dr. ing. Velicescu Corneliu (1945-2019).....	352
4.5. In memoriam – Ing. Eugen Schmoll (1946-2013).....	353

5. Întâlniri colegiale.....	355
5.1. Întâlniri colegiale – secțiile electromecanică, electroenergetică și calculatoare.	355
5.1.1. Întâlnirea „Aniversare 10 ani” – Timișoara (1978).	355
5.1.1.1. Introducere.	355
5.1.1.2. Cursul festiv „Aniversare 10 ani” – Timișoara.	356
5.1.1.3. Masa festivă „Aniversare 10 ani” – Timișoara.	359
5.1.2. Întâlnirea „Aniversare 50 ani” – Timișoara (2018).	360
5.1.2.1. Introducere.	360
5.1.2.2. Cursul festiv „Aniversare 50 ani” Timișoara.	360
5.1.2.3. Masa festivă „Aniversare 50 ani” Timișoara.	362
5.1.3. Întâlnirea „Aniversare 51 ani” – Vișeu de Sus – Jud. Maramureș (2019).	366
5.1.3.1. Introducere	366
5.1.3.2. Prima seară „Aniversare 51 ani” Vișeu de Sus.	367
5.1.3.3. Excursie cu „mocănița” pe Valea Vaserului (a doua zi).	368
5.1.3.4. Masa de prânz, a doua zi.	371
5.1.3.5. Excursie în Maramureș, a treia zi.	373
5.1.3.6. Seară folclorică, a treia zi.	381
5.2. Întâlniri colegiale - secțiile electromecanică și calculatoare.	382
5.2.1. Întâlnirea „Aniversare 20 de ani” – Timișoara (1988).	382
5.2.1.1. Introducere	382
5.2.1.2. Curs festiv „Aniversare 20 de ani” – Timișoara.	382
5.2.2. Întâlnirea „Aniversare 30 de ani” Timișoara (1998).	384
5.2.2.1. Introducere	384
5.2.2.2. Curs festiv „Aniversare 30 de ani” Timișoara.	385
5.2.3. Întâlnirea „Aniversare 35 de ani” Timișoara (2003).	385
5.2.4. Întâlnirea „Aniversare 40 de ani” Timișoara (2008).	388
5.2.4.1. Introducere	388
5.2.4.2. Cursul festiv „Aniversare 40 de ani” Timișoara.	389
5.2.4.3. Masă festivă „Aniversare 40 de ani” Timișoara.	390
5.2.5. Întâlnirea „Aniversare 45 de ani” Timișoara (2013).	391
5.2.5.1. Introducere	391
5.2.5.2. Cursul festiv „Aniversare 45 de ani” Timișoara.	391
5.2.5.3. Masa festivă „Aniversare 45 de ani” Timișoara.	392
5.2.6. Întâlnirea „Aniversare 46 de ani” Voineasa (2014).	395
5.2.6.1. Introducere	396
5.2.6.2. Vizitarea centralei hidroelectrice Lotru.	397
5.2.6.3. Excursie în împrejurimile Voineasei.	398
5.2.7. Întâlnirea „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării (2015).	398
5.2.7.1. Introducere	399
5.2.7.2. Excursie pe Dunăre	400
5.2.7.3. Masa festivă „Aniversare 47 de ani” Clisura Dunării.	401
5.2.8. Întâlnirea „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda (2016)	401
5.2.8.1. Introducere	403
5.2.8.2. Vizitarea salinei Turda	404

5.2.8.3. Masa festivă „Aniversare 48 de ani” Cluj – Turda	405
5.2.9. Întâlnirea „Aniversare 49 de ani” Bușteni (2017).....	405
5.2.9.1. Introducere	405
5.2.9.2. Excursie pe Valea Prahovei.....	406
5.2.9.3. Masa festivă întâlnirea „Aniversare 49 de ani” Bușteni.....	408
5.3. Întâlniri colegiale - secția electroenergetică.	410
5.3.1. Întâlnirea „Aniversare 20 de ani” Timișoara.	414
5.3.1.1. Introducere.	414
5.3.1.2. Cursul festiv „Aniversare 20 de ani” Timișoara.	415
5.3.1.3. Masa festivă „Aniversare 20 de ani” Timișoara.....	416
5.3.2. Întâlnirea „Aniversare 25 Ani” Timișoara.....	417
5.3.3. Întâlnirea „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos, Județul Hunedoara.....	418
5.3.3.1. Introducere.	418
5.3.3.2. Masa festivă „Aniversare 30 Ani” Vața de Jos	420
5.3.4. Întâlnirea „Aniversare 35 de Ani” Timișoara.	420
5.3.4.1. Introducere	420
5.3.4.2. Cursul festiv „Aniversare 35 de Ani” Timișoara.	421
5.3.4.3. Masa festivă „Aniversare 35 Ani” Timișoara.	424
5.3.5. Întâlnirea „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare - Retezat, Județul Hunedoara (2008).	426
5.3.5.1. Introducere	426
5.3.5.2. Excursie în Țara Hațegului.....	426
5.3.5.3. Masa festivă „Aniversare 40 de Ani” Râul Mare – Retezat.....	429
5.3.6. Întâlnirea „Aniversare 42 Ani” Craiova.	432
5.3.6.1. Introducere.	432
5.3.6.2. Vizitarea municipiului Craiova.	433
5.3.6.3. Masa festivă „Aniversare 42 Ani”.....	435
5.3.7. Întâlnirea „Aniversare 45 Ani” Timișoara.....	437
5.3.7.1. Introducere	437
5.3.7.2. Cursul festiv „Aniversare 45 Ani” Timișoara.....	437
5.3.7.3. Slujba de pomenire la Catedrala Mitropolitană Timișoara.....	442
5.3.7.3. Vizitarea municipiului Timișoara.....	443
5.3.7.4. Masa festivă „Aniversare 45 Ani” Timișoara.	446
5.3.8. Întâlnirea „Aniversare 47 Ani” Herculane.....	448
5.3.8.1. Vizitarea stațiunii Herculane.....	448
5.3.8.2. Masa festivă „Aniversare 47 Ani” Herculane	448
5.3.9. Întâlnirea „Aniversare 48 Ani” Sibiu.....	449
5.3.9.1. Vizitarea municipiului Sibiu.	449
5.3.9.2. Masa festivă „Aniversare 48 Ani” Sibiu.	449
5.3.10. Întâlnirea „Aniversare 49 Ani” Iași	451
5.3.10.1. Introducere.	451
5.3.10.2. Cursul festiv „Aniversare 49 Ani” la Facultatea de inginerie electrică, energetică și informatică aplicată Iași.....	451
5.3.10.3. Slujba de pomenire la Biserica Sf. Nicolae Domnesc	

(Biserica Domnească).....	452
5.3.10.4. Vizitarea municipiului Iași.....	453
5.3.10.5. Masa festivă „Aniversare 49 Ani” Iași.....	454
6. Amintiri fotografice	457
6.1. Amintiri fotografice din studenție	457
6.1.1. Amintiri fotografice din studenție – secțiile electromecanică și calculatoare... ..	457
6.1.2. Amintiri fotografice din studenție – secția electroenergetică.	462
 Bibliografie	 470

**Primul sediu
al Școlii Politehnice
din Timișoara**

UPT ELECTRO
(Facultatea de Electrotehnică și Energetică,
Facultatea de Automatizări și Calculatoare,
Facultatea de Electronică și Telecomunicații)

**Primul sediu
al Facultății de Electrotehnică
din Piața Horațiu.**

Foto: Victor Vaida, 2018

Editura **POLITEHNICA**

ISBN 978-606-35-0379-5